



Class

226 R

Book

8392

General Theological Seminary Library

Chelsea Square, New York

Purchased from the fund bequeathed to the Seminary by

EUGENE AUGUSTUS HOFFMAN, D. D.

DEAN 1879-1902



Digitized by the Internet Archive
in 2025

DIE
KORIDETHI
EVANGELIEN

⊖ 038

HERAUSGEGEBEN
VON
GUSTAV BEERMANN
UND
CASPAR RENÉ GREGORY

MIT ZWÖLF TAFELN UND ZWEI KARTEN



LEIPZIG
J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG
1913

B.392

II

57574

REPRODUCED FROM THE
ORIGINAL
BY THE
NATIONAL ARCHIVES

IHREN KAISERLICHEN HOHEITEN
DEM
GROSSFÜRSTEN KONSTANTIN KONSTANTINOWITSCH
UND DER
GROSSFÜRSTIN ELISABETH MAWRIKIJEWNA
ZUR FEIER DER
SILBERNEN HOCHZEIT
15 IV 1909
GEWIDMET

Inhalt

	Seite
I. Text von Θ 038	1—497 (498)

GUSTAV BEERMANN

II. Geschichte der Handschrift	499—588
--	---------

CASPAR RENÉ GREGORY

III. Beschreibung der Handschrift	589—772
---	---------

1. Das Äussere	591—628
--------------------------	---------

2. Die Lesarten	628—772
---------------------------	---------

Tafeln.	Ia, Ib—XI
-----------------	-----------

Karten.	A und B
-----------------	---------

Die Tafeln

- | | |
|---|--|
| <p>Ia: Die Kirche des heiligen Kerykos und der heiligen Julitta.</p> <p>Ib: Georgskreuz.</p> <p>II: Blatt 1 verso, erste Spalte, Zeile 1—22: Mt 1,16—18.</p> <p>III: Blatt 67 verso, erste Spalte, Zeile 1—20: Mt 27,16—19.</p> <p>IV: Blatt 88 verso, zweite Spalte, Zeile (9)10—27: Mk 6,19—21.</p> <p>V: Blatt 116 verso, zweite Spalte, Zeile 8—28: Mk 14,58—60.</p> <p>VI: Blatt 173 recto, erste Spalte, Zeile 1—22: Lk 15, 9—13.</p> <p>VII: Blatt 217 verso, erste Spalte, Zeile 8—31: Joh 8,47—51:</p> <p>VIII: Blatt 245 verso, zweite Spalte, Zeile 9—22: Joh 20,15. 16.</p> <p>IX: Blatt 249 recto, zweite Spalte, Zeile 19—27: Unterschrift des Johannesevangeliums.
Blatt 73 recto, erste Spalte: Die ersten zehn Aufschriften in der Kapitelliste des Markusevangeliums.</p> | <p>X: Blatt 122 recto, zweite Spalte, Zeile 12—21: Lukas 1,1. 2.
Blatt 218 recto, erste Spalte, Zeile 25—30.
Blatt 222 verso, erste Spalte, Zeile 7—12.
Blatt 8 verso, zweite Spalte, Zeile 18—22.</p> <p>XI: Blatt 197 verso, erste Spalte, Zeile 3—10: Die Schmuckleiste zwischen dem Schluss des Lukas und dem Anfang der Kapitelliste des Johannes.
Blatt 198 recto, erste Spalte, Zeile 1—3.
Blatt 13 recto, zweite Spalte, Zeile 8—13.
Blatt 30 recto, erste Spalte, Zeile 2—6.
Blatt 54 recto, zweite Spalte, Zeile 23—26.
Blatt 194 verso, erste Spalte, Zeile 28. 29.</p> |
|---|--|

Die Karten.

- A. Übersichtskarte zur Geschichte der Koridethi-Handschrift.
- B. Umgebung von Koridethi.

Abkürzungen

Die Buchstaben, Zahlen und übrigen Zeichen für die Handschriften und anderen Zeugen werden nur von wissenschaftlichen Textkritikern genauer angesehen und sind ihnen zur Hand in den textkritischen Handbüchern. $\aleph$ zum Beispiel steht für den Codex Sinaiticus in der Kaiserlichen Bibliothek in Petersburg und B für den Codex Vaticanus in Rom. Bei Y 034 wurde sowol der Buchstabe als auch die Zahl gesetzt, weil der Buchstabe für diese Handschrift neu ist.

Die grossen Buchstaben, auch die griechischen, und die mit Null anfangenden fetten Zahlen wie 046 sind Grossschriften. Die gewöhnlichen arabischen Zahlen sind Kleinschriften. Dann folgen bisweilen Übersetzungen, wie altlt = altlateinisch oder sy = syrisch, und kirchliche Schriftsteller, wie Or = Origenes. Buchstaben, die einen geraden Strich darunter haben, sind in Rot, die die einen gewellten Strich darunter haben, sind in Grün.

add: adde, addit usw.

$\frac{z}{\alpha\pi}$: ἀρχή

Aufs: Aufschrift

corr: Corrector

gr: griechisch

grs: Grossschrift, Grossschriften, oder Handschriften, die in lauter Kapitälchen geschrieben sind.

Hd: Hand

Kap: Kapitel

cls: Kleinschrift, Kleinschriften, oder Handschriften, die in kleinen gewöhnlichen Buchstaben geschrieben sind.

lat: lateinisch

m.: mit

n.: nach

om: omitte, omittit usw.

Perg: Pergament

pr: primus usw.

quart: quartus usw.

r: Rekto

rd: Rand

schol: Scholion

sec: secundus usw.

sil: a silentio

Sp: Spalte

sp: später, spätere usw.

st: statt

$\frac{\xi}{\tau}$: τέλος

tert: tertius usw.

v: Verso

v.: vor

vgl.: vergleiche

vi vid: videtur

I
TEXT

Hierauf folgt S. 1—772, Tafeln I^a, I^b—XI, und zwei Karten.

Druck abgeschlossen am 2. April 1913.

Mt 1, 9

- 9 [Ὁζίας δὲ ἐγέννη] ησεν
[τὸν Ἰωάθ] αμ·
[Ἰωάθαμ δὲ ἐ] γέννη
[σε τὸν] αχάζ·-
Αχάζδεε γεννη
σεν τονέζεκιαν·-
10 Εζεκιασδεε γενν
ησεν τονμανασση·-
Μανασσηδεε γε
ννησεν τοναμωσ·-
Αμωσδεε γεννησ
εν τονϊώσιαν·-
11 Ἰωσιασδεε γεννη
σεν τονϊωακειμ·-
Ἰωακειμδεε γεν
νησεν τονϊεχο
νιαν και τουσαδε
λφουσα του επι
τη σμετοι κεσι
αββαβυλωνος
12 Μεταδε τη γμε
τοι κεσι ανβαβ
υλωνος
Ἰεχονιασεε γενν
ησεν τονσαλαθιηλ·-

Mt 1, 12

Mt 1, 12

- Σαλαθιηλδεε (12)
γεννησεν τον
ζοροβαβελ·
Ζοροβαβελδεε 13
γεννησεν τον
αβιουδ·
Αβιουδ'δεε γεν
νησεν τονελιακ
ειμ· 10
Ελιακειμδεε γε
ννησεν τοναζωρ 14
Αζωρδεε γεννη
σεν τονσαδωδ·
15 Σαδωκδεε γεννη
σεν τοναχειμ·-
Αχειμδεε γεννη
σεν τονελιουδ·- 15
Ελιουδδεε γεννη
σεν τονελεάζαρ·
20 Ελεάζαρδεε γενν
ησεν τονμαθθαν
Μαθθανδ εεγεν
ησεν τονϊακωβ· 16
25 Ἰακωβδεε γεννησεν
τὸν ἰωσηφ·-

Mt 1, 16

Mt 1, 16		Mt 1, 18	
(16)	Ὠμνηστευθις απαρθενοςμ αριαμ' εγεννη σεῖν ^ν τονλεγο μενον ^χ ν·	εγ[? γαστρῇ ἔχο] υσαιε[κ πνεύματος ᾧ] γιου Ἰωσηφδε[ῖ ἀνὴρ] αυτησδικαιος ᾧν· καμψθεῖλω ναυτιγπαραι διγματησαιε βουληθηλαθ ραπολυσέ ^ε αυτην:- Ταυταδεαυτο υενδυμηθεν τοσῖδουαγγε λοσκνεφανη κατοναρ' τωῖ ωσηρ' λεγων· ὕτοσδαυειδ' μη φοβηθησπαραι λαβεινμαριαμ' τηνγυναικασου· τογαρ' εναυτη γεννηθενεκ πνσεστιναγι ου· τεξεται δεῦ ^ν ονκαικα	(18) 19 20 21
17	Πασαιουναγενε B αιαποαβραμ' εωσδαυειδ' γε νεαι ιδ καιαπο δαυειδ' εωστησ μητοικεσιασ βαβυλωνοσγεν νεαι ιδ καιαπο τησμετοικε σιασβαβυλωνο σεωστου ^χ ν γενεαι ιδ	5 Δ 10 15	
18	Τουδεῦ ^ν χ ^ν ηγε νεσισουτωσῖν· Γ Μνηστευθησης γαρτησμητροσ αυτοιημαριασ τωῖ ωσηρ' π ρινησυνελθει ναυτουσευρε θή	20 25	

Mt 1, 18

Mt 1, 21

Mt 4, 4

Mt 4, 7

- (4) [εἰπε]ν. γ[ίγρεα]
[πτ]αιουκ[επ']
αρτωμο[ν_π]
ξησετ'έο[ᾶνος]
αλλ' επιπαν[τι]
ρηματιεκπ[ο]
ρευομενωδ
ιαστοματοσθ[εοῦ]
5 Τότε πάρα λα
μβανιαν τον
ο διαβολοσει
στιναγια νπολ
ιν· καὶ ὤστησιν
αυτον επι το
πτερυγιον τ
6 οὔτερου. καὶ λ
εγει αυτω. εἰ
ὄϊοσ του θυει
βαλεσε αυτον
εντευθεν κα
τ'ω γεγραπτ^ε
γαρ' οτι τοῖσα
γγελοισ αυτου
εντελειτε πε
ρισου:

Mt 4, 6

- | | | |
|----|--|-----|
| 5 | | |
| | [κύριον τ]ο[ν]θ[εόν σου] | (7) |
| 10 | Παλ[ιν] παρα[λαμ]
βανιαντ[ον ο]
διαβολοσε[ις]
οροσϋψηλο[ν]
λειαν· καιδικ | 8 |
| 15 | νυσιναντωπα
σαστασβασιλ
ειαστουκος
μουκαιτηνδ
οζαναντων· | |
| 20 | καιλεγειαντω·
ταυταπαντα
σοιδωσωσαν
πεσωνπροσ
κυνησησμοι: | 9 |
| 25 | Τοτελεγειαντω
οιδ: | 10 |

Mt 4, 10

Mt 4, 11

Mt 4, 14

			[ἵνα πληρωθῇ τὸ]	14
			ῥῆθεν[θιὰ ἡ]	
			[συνε]ύτου[περ]	
			ῥῆτος του[ἐξ] ἰσ[ραὴλ]	
		5	[εἰ]ος. γηζαβου	15
			[μ]ων· και[τη]νεφ	
			[σ]αλειμ· οδο	
			νθαλασσις	
(11)	[αὐτὸν]ο δι[ε]δοκ[ος]		περαντουῖ	
	[καὶ] ἰδουα[γγ]ελοι	10	ορδανου· γαλ	
	[περ]ο]σηλθον και		ιλαιατονεδν	
	[διη]κονουναυτω· †		ων· ολασοκ	16
12	Α[μ]ουσαδεδοῖς· ο		αθημενοσεν	
	τιῶαννησπαρ		σκοτηῖδενφ	
11H	εδοθη· ανεχω	15	ωσμεγα· και	
	ρησενειστηνγ		τοισκαθιμε	
	αλιλαιαν·		νοισενχωρα	
13	Καικαταλειπων		καισκιαθανα	
10H	τηνναζαρεθ'ε		του· φωσανε	
	λθωνκατωκη	20	Α̅ τιλεναυτοις·-	
	σενεισκαπαρν		Αποτοτεηρ	17
	αουμ'τηνπαρ		Κ̅ ζατοιουκι	
	αθαλασσιον·		ρυσεινκαίε	
	Ενοριοιςζαβου		γεινμετανο	
	λωνκαινεφθαλ	25	ειτεηγγικεν	
	ειμ'			

Mt 4, 13

Mt 4, 17

	Mt 5, 4		Mt 5, 10	
(4)	οι πενθουντες· οτι αυτοι παρακληθη σονται		αυτων εστηνή βασιλεια των ουρανων·-	(10)
5	$\overline{\text{KZ}}$ Μακαριοι ιπραει σοτι αυτοι κληρο νομησουσιν τη γην·	5	$\overline{\text{A}}$ Μακαριοι ιεσται οταν ονιδισωσι· ημασ· και ιδωζ ουσιν και ιπο σιν παν πονηρο ν ρημα· καθη υμων ψευδο μενοι· ενεκε νεμου· χαιρε	11
6	$\overline{\text{KH}}$ Μακαριοι ιπεινων τες και διψωντες την δικαιοσυνην· οτι αυτοι χορτασ θησονται·	10	τε και αγαλλια σθε· οτι ομισ θοσ υμων πολ υσεντοισου ρανοις· ουτω σγαρεδιωξαν τουσ προφη τασ τουσ προ υμων·	12
7	$\overline{\text{KΘ}}$ Μακαριοι ιελεημ ωνεσ οτι αυτοι ε λεθησονται·	15	$\overline{\text{AA}}$ 20 Υμεις εσται το αλαστησγησ· εαν δε το αλασ	13
8	Μακαριοι ικαθαρο ιτη καρδια· οτι αυ τοι τον θ̄νο ψονται·			
9	Μακαριοι ιειρηνο ποι οτι αυτοι υιοι θυκληθησονται·	20		
10	Μακαριοι ιεδιωγ μενοι ενεκεν δι και οσυνησ· οτι			
	Mt 5, 10		Mt 5, 13	

Mt 5, 13

Mt 5, 15

(13) μωρανθηεντ
 ινιααλλισθησε
 ται· εἰσουδεν
 ἰσχυῖετι· εἰμ
 ηβληθηναεξω:
 καικαταπατισ
 θαιὑποτων
 ανων: ειπενοκς

14 Ὑμειςεσσετ

AB οφωστουκο

χ σμου: ουδυ

αρ νατεπολίσκ

ρυβηγαιεπα

νωρορυσκει

15 μενη· ουδε

καιουσιν·λυ

χνον· καιτι

θεασιν·αυτο

νὑποτονμ

οδιον· αλλε

πιτιν·λυχνι

αν: καιλαμ

πιπασιν·τοις

Mt 5, 15

εντ·ροικια:- (15)
 Ουτασ·λαμψατω 16

τοφωσῶμωνεμ

προσθεντωναν

θρωπων· οποσ

ἰδωσιν·ὑμωντα

καλ·αεργα·καιδ

οξασωσι·γον·

πρα· ὑμωντων

εντοις·ουραν

AG οισ:

Μηνομνησητεο

17

τι·λ·θον·κατα

λυσατον·νομ

ον· ητους·προφ

ητας· ουκ·ηλθ

ον·κατα·λυσαι

AD αλλα·πληρωσαι:

Αμην·γαρ·λεγω

18

ὑμιν·εωσαν

παρελθ·ηρου

ρανοσ·και·ηγη:

ἰωτα·εν·ημια·κε

ρεα:

Mt 5, 18

Mt 5, 18

Mt 5, 20

(18) ουμηπαρελθθαπο
 τουνομου· καιτω
 προφητων· εωσα
 19 ΛΕ πανταγενηται·
 Οσεανουνλυση·
 μιαντανεντο
 λωντουτωντα
 ελαχιστων· και
 διδαξηουτωστ
 ουσανθρωπους· ε
 10 λαχιστοσκληθ
 ησεταιεντηβα
 σειλειατωνου
 ρανων· οσδανπ
 οισηκαιδιδαξη·
 ουτοσμεγασκλ
 ηθησεταιεντη
 βασηλειατων
 ουρανων·- :: ¶
 20 Δεγωγαρυμιν· ο
 τιένμηπερισε
 υσειμωνηδικαι
 οσυνη· πλιόντω·

Mt 5, 20

γραμματεωνκαι (20)
 φαρισσεων· ου
 μηισελθιτε
 ειστηνβασιλει
 αντωνουρανων·
 5 Ηκουσατε· οτι
 21 ερηθητοισαρ·
 χαιοισουφον
 ευσεισ· οσδαν
 10 φονευσει· ενο
 χοσεσταιτη
 22 κρισει· εγω
 δελεγωϋμιν·
 οτιπασοοργη
 15 ζομενοστο
 αδελφωαυτ
 ουεικη· ενο
 χοσεσταιτη
 20 κρισει· οσδα
 νειπητωαλ
 φωαυτουρα
 κα· ενόχοσ

Mt 5, 22

Mt 5, 22		Mt 5, 25	
(22)	εσταιτωσυνεδριω: οσδανειπητωαδε λφωαυτουμωρε: ενοχοσεσταιει στηγενναντουπυρῳ:-	5	Ἰσθηενωντωντ ιδικωσουταχυ· έω σοτουειεντι,οδω μεταυτου. μηπο τεσεπαρδαοαν τιδικοστακριτη. · καιοκριτησεπαρ αδωταῦπηρετη· καιεισφυλακηγβ ληθησει: αμην· λεγ 26 ασοιουμηξεληθή σεκειθεν· εωσαν αποδωστονεσχα 24 αφεσεκειτο δαρονσου: εμ προσθεντου 15 θυσιαστηριου: καιὑπαγεπρο τωνδιαλλαγ θητοαδελφ 20 ωσου: καιτοτ εελθωνπροσ φερετωδοῖρονσου:
Mt 5, 24		Mt 5, 28	
		15	Ἰκουσατεοτιερρ σθητοισαρχαιοις: 28 ουμήχευσεισ· ε γαδελεγωῦμιν: οτιπασοβλεποῦν γυναικαπροστώ επιθυμησαιαυτην: ηδηεμοιχευσεν

Mt 5, 28

(28) αυτηνενητηκαρδιααυτου:

29 Ειδεόφθαλμοσσου
 οδεξιοσκανδαλιζ
 εισε· εξελεαυτον
 καιβαλεαποσου· συ
 μφερηγαρ' σοῦϊνααπ
 οληταιεντωνμελῶ
 σου. καιμηολοντω
 σωμασουβληθεις
 γεενναν:

30 Καειχειρ' σουηδεξ
 ιασκανδαλιζεισε:
 εκκοψοναυτηνκαι
 βαλεαποσου· συμφ
 εριγαρ' σοῦϊνααπολη
 ταιεντωνμελωνσου.
 καιμηολοντοσωμας
 ουβληθειςγεενναν:

31 Ερρεθηδεοτιοσαν
 απολυσητηνγυναι
 κααυτου. δοτωαυτη
 αποστασιον:

32 Εγωδελεγωῦμινο
 τιπασοαπολυωντην
 γυναικααυτου:

Mt 5, 32

Mt 5, 32

παρεκτοσλόγο (32)

υπορνιασποιεια
 υτηνμοιχευθη
 ναι: καιοσαναπο
 λελυμενηνγα
 μησειμο'χαταίε:

Παλινηκουσατε 33

οτιερρεθητοις
 αρχαιοις· ουκε
 πορκησεις· απ
 οδωσεισδετω
 κῶτουσορκουσσου:

Εγωδελεγωῦ 34

μινμηρομοσαι
 ολωσμητεεν
 τωουρανῳτι
 θρονοσεστιν
 τουθῦ· μητε

εντηγηγοτιῦ 35

ποποδιονεστι
 τονποδωναυτου:
 μητεισιῖερο
 σολυμα' οτι
 πολισεστιν

25

Mt 5, 35

Mt 5, 35		Mt 5, 39	
(35)	του μεγαλου βα	σιαχονα στρεψαν	(39)
36	σιλεωσ· μητεε εντη κεφαλῃς ουομοσησ· οτι ουδυνασέμιν τριχαν λευκῇ ποιηση μελεναν:	5 αυτα και την αλλην· και τω θελοντι σοι κριθι τινα και τον χι των α σου λαβειν· αφεσ αυτω και τω ληματιον:	40
37	Εστω δε ο λογος υμων τον αναι· και του ουτου δε περησονται ου των εκτου πονηρου εστιν:	ΛΘ Και οστις σε αγγα ρευση μιλιονεν· ὃ 10 παγε μετα του Σβ: α: δυο: ἄρ τω αιτου ντι σε διδου· και τον θελοντα απο σου διανησαι θαιμ.	41
38	Ηκουσατε οτι ερεθη· οφθαλ μων αντισθη αλμου. και οδο τα αντισθοντος·	15 15 Ηκουσατε οτι ερη θη αγαπησει τον πλησιον σου· και μι ρησει τον εχθ 20 ρον σου:	43
39	εγω δε λεγω υ μιν μηναντησ ΛΗ την αιτω πωνηρω· Αλλ' οστις σε ρα πήσει επι την δεξιαν σου	20 M Εγω δε λεγω υμιν 44 αγαπατε τον σε χθρους υμων· ε υλογητε τον σε κα ταρωμενον ὃ 25 μας:	
Mt 5, 39		Mt 5, 44	

Mt 6, 3

3 Σουδεποιοουντ
οσελεημωσυν
ην· μηγνωταη
αρηστερασου·
τιποιειηδεξια

4 σου. οπωσησου
ηελεημωσυνη
εντωκρυπτω·
καιοπηρ' σουοβ
λεπωνεντωκ
ρυπτωαποδα
σισοιεντωφα
νερω:

5 Καιοτανπροσε
υχη· ουκεση
ωσπεροιϋπο
κριται· οτιφ
ιλουσινενταισ
συναγωγαισκαι
ενταισγωνιάι
στωνπλατιω·
εστοτεσπρο
σευχεσθαι· ο
πωσανφανωσιν
τοισανθροποισ:

Mt 6, 5

Mt 6, 5

αμην· λεγω· μιν· οτ (5)

ιαπεχουσιντονμη
σθοναυτων· συδ 6

εοτανπροσευχη·

εισελ· θειστοτα

μιον· σου· και κλ· ισασ

την· θυραν· σου· προσ

ευξετω· πρ̄ σου· τω

εντωκρυπτω· και

ο· πρ̄ σου· βλ· επ̄

εντωκρυπτωα

ποδασει· σοι· εν

:ΜΓ: τω· φανερω:

Προσευχομενοι 7

15 δεμηβαττολογ

ησ· ηται· ωσπεροι

εδνικοι· δοκου

σιν· γαρ· οτι· εν· τη

πολυ· λογια· αυτων

20 εισακουσθησιν

ται· μην· νομοιω 8

θηται· αυτοις· οι

δεν· γαρο· π̄ρ̄ υμ

ωνων· χρι· αν· εχε

25 ται· προ· του· συ· μα· σ

αι· τη· σαι· αυτον·

Mt 6, 8

Mt 6, 9

Mt 6, 13

κυρι̅α̅τ̅ τυρι̅νευαγγελ̅ κα̅μα̅τ̅ ει̅πενο̅κ̅σ̅.

9	Ουτωςουν̅προσε υ̅χεσθ̅α̅ι̅μ̅εις:		ει̅σ̅του̅σ̅ε̅ων̅	(13)
	Περ̅η̅μ̅ων̅ο̅εν̅τοι̅ς	$\overline{M\Delta}$	α̅σα̅μ̅η̅ν̅:· $\overline{\text{Ϡ}}$	
	ου̅ρα̅νοι̅ς· α̅για̅σθ̅	$\overline{\chi}$	Ε̅αν̅γα̅ρ̅ α̅φη	14
	η̅τω̅ο̅νο̅μα̅σου̅.	$\overline{\alpha\rho}$	ται̅τοι̅ς̅α̅ν̅θ̅ρ̅	
10	ε̅λ̅θ̅ε̅τ̅η̅β̅α̅σι̅λια̅ σου̅· γε̅νη̅θ̅η̅τω̅ θε̅λη̅μα̅σου̅. ω̅σε	5	ω̅ποι̅ς̅τα̅πα̅ρα̅ πτ̅ω̅μα̅τα̅α̅υ̅	
	νου̅ρα̅νω̅κα̅ι̅ε̅πι̅τ̅		των̅· α̅φη̅σ̅ή̅	
11	η̅σ̅γη̅ς: τ̅ων̅α̅ρ̅τ̅ῶ̅	10	κα̅ι̅ῖ̅μ̅ι̅νο̅π̅η̅ρ̅'	
	νη̅μ̅ων̅το̅νε̅πι̅ου̅		ῥ̅μ̅ων̅ο̅εν̅τοι̅	
	σι̅ον̅δο̅ση̅μ̅ιν̅ση̅		σου̅ρα̅νοι̅ς· ε̅	15
12	με̅ρον̅· κα̅ι̅α̅ρε̅ς̅		α̅ν̅δ̅ε̅μ̅η̅ρ̅η̅	
	η̅μ̅η̅ν̅τα̅ο̅ρι̅λη̅μα̅		τε̅τοι̅ς̅α̅ν̅ο̅ι̅ς̅	
	τα̅η̅μ̅ων̅· ω̅ς̅κα̅ι̅ει̅	15	τα̅πα̅ρα̅πτ̅ω̅	
	μ̅ει̅ς̅α̅ρι̅ο̅μ̅ε̅ν̅τοι̅ς̅		μα̅τα̅α̅υ̅τ̅ῶ̅	
	ο̅φι̅λ̅ε̅ται̅ση̅μ̅ων̅·		ου̅δε̅ο̅π̅η̅ρ̅'	
13	κα̅ι̅μ̅η̅ι̅ς̅ε̅νε̅γ̅κη̅ς̅	$\overline{ME}$:	ῥ̅μ̅ων̅α̅ρ̅η̅ς̅	
	η̅μα̅σει̅ς̅π̅ι̅ρα̅σ̅μ̅ῶ̅		η̅τα̅πα̅ρα̅πτ̅	
	α̅λ̅λα̅ρυ̅σ̅ῆ̅μα̅σα̅		ω̅μα̅τα̅ῥ̅μ̅ων̅:	
	πο̅του̅πο̅νη̅ρου̅:		Ο̅ταν̅δ̅εν̅	16
	Ο̅τι̅σο̅υ̅ε̅στι̅νη̅β̅α̅	20	η̅ο̅τε̅υ̅η̅τε̅·	
	σι̅λ̅εια̅κα̅ι̅η̅δυ̅να̅		μ̅η̅γι̅νε̅σθ̅αι̅	
	μ̅ει̅ς̅κα̅ι̅η̅δο̅ζ̅α̅		ω̅ς̅πε̅ρ̅'ο̅ι̅ῦ̅π̅	
			ο̅κ̅ρι̅ται̅σκ̅	
			υ̅θ̅ρα̅ποι̅:	

Mt 6, 13

Mt 6, 16

Mt 6, 16

Mt 6, 19

	κυριακ' : β' : ειπεν οκς			
(16)	αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων· οπως φανασιν τοις ανθρωποις· ης τευοντες :	5	αυρουσεπιτηγη ς : οπου σησκει βρω σησαφανηζει· και οπου κλεπταιδιο ρυσσουσιν και κλε πτουσιν :	(19)
	Αμην λεγουμι νοτιαπεχου σιν τον μησθ ον αυτων :	10	Θησαυριζετε δευ μινθησαυρουσεν ουρανω· οπου ου τεσησουτε βρας ισαφανιζει· και οπ ου κλεπται ο υδιο ρυσσουσιν ουδε κλ επτουσιν· οπου γα	20
17	Συδενηστευα· αλιψεσουτιν κεφαλην και το προσωπον σου νιψαι· οπως	15	ρεστικοθησαυρο σῶμων· εκει εσται και η καρδια ὑμων :	21
18	σαν οι σνηστε υαν· αλλα τω πρι σου τω εν τω κρυπτω· και ο πηρ σου οβλεπων εν τω κρυπτω αποδωσισοι :	20	Ο λυχνος του σωμα τος εστιν ο οφθ αλμος· εαν ουν ο οφ θαλμος σου απλουση· ολον το σωμα σου φω τηνονεσται :	22
19	Μηθησαυριζε τε ὑμινθησ	25	Εαν δε ο οφθαλμος σου πονηροση·	23

Mt 6, 19

Mt 6, 23

Mt 6, 23

- (23) ολοντοσαμασους
κοτινονεσται· ειου
ντοφωστοενσοισ
κοτοσεστιν· τοσ
24 $\overline{\text{MH}}$: κοτοσποσον· 5
24 Ουδειςδυνατεδysi
κυριόσδουλεuειν·
ηγαρτονεναμισησει
καιτονετεροναγα
πησει· ήενοςαν·δε 10
ζετ'έκαιτουετε
ρουκαταρρονησει·
ουδυνασθαι·δου
25 $\overline{\text{MΘ}}$ λεuεινκαιμαwνα·
25 Διατουτολεγωϋμ̄· 15
μημεριμναταιιψ
υχηϋμ̄αντηφαγητ
ε· καιτιπήτε· μηδε
τωσωματιϋμωντ
ηενδυσησθαι· ουχιη 20
ψυχηπλιονεστιντ
ηστροφησκαιτοσω
ματουενδυματ
26 οσ· εμβλεψαταιει
σταπετινατουουρανου. 25

Mt 6, 26

Mt 6, 26

- οτιουσπήρου (26)
σιν· ουδεθερι
ζουσιν· ουδε
συναγουσιν
εισαποθηκασ·
καιοπ̄ηρ̄ιμ̄ω
οουρανιοστ
ρεφειαιτα· ο
υχιϋμ̄εισμα
λονδιαφερε
τεαυτων·
Τισδεεξϋμ̄ 27
ωνμεριμναν·
δυναταιπροσ
θηναιεπιτην
ίλικιαναυτ
ουπηχυνεν
α· καιπεριεν 28
δεματοστ
ιμεριμνατε·
καταμαθε
τετακρινα
τουαγρου
πασαυξανουσ̄ι.

Mt 6, 28

Mt 6, 28

- (28) ουνιθουσιν· ουδ
 29 εκοπιωσιν· λε
 γωδεϋμιν· οτι
 ουτεσολομω
 ενπασητηδοξ 5
 ηαυτουπεριεβ
 αλετωασεντο
 υτων·
 30 Ειδετονχορ
 τοντουαγρο 10
 υσημερονο
 ντα· καιαυρι
 ονεισκληιβανο
 βαλλομενον
 οθδουτωσα 15
 μφιεννυσιν·
 ουπολλαμαλ
 λον·μασολι
 γοπιστοι·
 31 Μηουνμεριμ 20
 νισηταιλεγον
 τεσ· τιφαγω
 μεν· ητιτω
 μεν· ητιπερι
 βαλωμεθα· 25

Mt 6, 31

Mt 6, 32

- Σβ β̄ ειπενοκ̄ς·
 ταυταγαρ παντατα 32
 εθνεπιζητουσιν·
 οιδενγαρ οπηρ·ϋ
 μωνοουρανιοσοτι
 5 χρηζετετουτω
 απαντων· ζητη 33
 τεδεπρωτοντιν
 βασιλειαντουϋ
 καιτινδικαιοσυν
 ηνατου· καιταυ
 ταπανταπροστ
 εθησεταιϋμιν· †
 Μηουνμεριμνηση 34
 τεειστηγαυριον·
 15 ηγαρ αυριονμεριμ
 νησειτοεαυτησ· α
 ρκετοντιημερα
 ηκακιααυτησ·
 N
 αρ̄ 20 Μηκρινεταϊναμη 7, 1
 κριθηται· ενωγαρ 2
 κριματηκρινε
 τεκριθησεσθε· και
 ενωμετραμετρι
 τεαντιμετριθη
 25 σεταυμιν·

Mt 7, 2

Mt 7, 3

Mt 7, 7

3 Τιδεβλεπειστοκαρφ
 NA οστοεντωοφθαλμ
ωτουαδελφουσου. τι
δεεντωσωοφθαλμω
δοκονουκατανοεισ·
 4 ηπωσλεγειστωαδελ
φασου αφεσεκβα
λωτοκαρφοσαποτου
οφθαλμουσου. καιιδ
ουηδοκοσεντωοφθ
 5 αλμαςου: Υποκριτα·
εκβαλεπροτοντην
δοκονεκτουοφθα
λμουσου. καιτοτεδι
αβλεψεισεκβαλλειν·
τοκαρφοσεκτουοφ
 NB θαλμουτουαδελφουσου:
 6 Μηδωτεταγιαγοντοις
κυσιν· μηδεβαλητε
τουσμαργαριτασυμω
εμπροσθεντονχοι
ρων· μηποτεκατα
πατησουσιναυτουσ
εντοιςποσιναυτων:
καιστραφεντεσρηξωσ
ινυμας:-

Αιτιτεκαιδοθ
 NG ησεταιυμιν· ζη
τειτεκαιευρη
σετε· κρουε
 5 τεκαιανοιγησε
ταιυμιν· πασγ
αροαιτωνλαμ
βανει· καιοζη
τωνευρισκει·
 10 καιτοκρουω
ντιανοιχθησε
ε:
 Ητησεστινεξυ
μνανανθρωποσ
οναιτησειου
οσαντουαρτ
ονμηλιθονε
πιδωσιαυτω·
καιανιχθυναι
τισημηορη
νεπιδωσειαυ
τω: ειουνυμ
εισπονηροιον
τες· οιδατε
δοματααγα
θαδιδωναι

Mt 7, 6

Mt 7, 11

Mt 7, 11

(11) τοιστεκνοις
 ὑμῶν· ποσῶμ
 ἄλλονοπῆρ' ὅ
 μωνοεντοῖς
 ουρανοῖς δὲ
 σιαγαδατοῖς
 σετουσιν αὐτον· - $\frac{\pi}{2}$

12 $\frac{\pi}{2}$ $\overline{N\Delta}$ Πανταουνοσα
 εανθεληταῖ
 ναποιωσιν ὅμι
 οιανθροποιοῦ
 τωσκαῖ ὅμι
 σποιεῖτε αὐτ
 οῖς· ουτοσγα
 ρ' εστινονο
 μοσκαῖ οἱ πρ
 οφηται·

13 $\overline{NE}$ Εἰσελθατε δ
 ιατησστενη
 σφυλησοτι
 πλατιαφυλη
 καενροίχω
 ρος ἡ οδος· ἡ

Mt 7, 13

Mt 7, 13

απαγουσα εἰστην (13)
 απωλιαν· και πολλοι
 εἰσιν οἱ εἰσερχόμε
 νοι διὰ τῆς·

5 Τῆστενη πυλη και 14
 τεθλημμενη ῥο
 δοσι· απαγουσα
 εἰστην ζων· και
 ολιγοι εἰσιν οἱ εἰ
 10 $\overline{N\Xi}$ ρισκοντες αὐτήν·

Προσεχετε δεα 15
 ποταν ψευδα
 προφητῶν· οἱ τ
 ιν εἰσερχονται
 15 προσῦμασενε
 νδυμασιν προ
 βατῶν· εσῶθε
 νδε εἰσιν ἄνθρωποι
 αρπαγες· αποτ 16
 20 ον καρπὸν αὐτ
 ῶν επιγινωσκεσθ
 $\overline{NZ}$ ε αὐτους·

Μητις ὑλλεγους
 ινα ποτακανθῶν
 σταφυλην·

Mt 7, 16

Mt 7, 16

Mt 7, 19

(16) ηαποτριβολων
συκα:

17 . $\overline{\text{NH}}$ Ουτοσπανδεν
δρωναγαθον· κ
αρπουσκαλους 5
ποιει: τοδεσαπ
ρονδενδρονκα
- ρπουσπονηρους
ποιει·

18 Ουδυναται· δεν
δρωναγαθονκ
αρπουσπονηρου
σποιειν:

Ουδεδενδρο

νσαπρονκαρπ 15
ουσκαλους
ποιειν:

19 Πανδενδρον
μηποιουν

Mt 7, 19

καρπονκα (19)

λονεκκο
πεταικαι
εισπυρβαλ
εται: αραγ 20
ε αποτων
καρπονau
των^επιγνο
σεσθαιu

10 $\overline{\text{NΘ}}$ τους:
Ουπασολε 21
γωνμοικε
κεεισελε

15 υσεταιει
στηνβασι
λειαντων
ουρανων:
αλλοποιων

Mt 7, 21

Mt 8, 2

Mt 8, 6

Ἐπερητουεκατονταρχου

(2)	κεαννθελισδυν	βασανίζαμε	(6)
	ασεμεκαθαρισαι:	νος: καιλεγει	7
3	καιεκτηναστήν	αυτωοις· εγω	
	χειραηψατοαυτο	ελθωνθεραπ	
	υοισλεγων: θελω	ευσαυτον:	
	καθαρισθητι: και	Καιαποκριθή	8
	ευθεασεκαθαρισ	σοεκατοντ	
	θηαυτουηλεπρα:	αραχοσεφη·	
4	καιλεγειαυτωοις·	κ̅εουκιμευ̅κ	
	ορα. μηδενιεπιτη	αντισιν̅α̅· ποτ	
	σ αλλαυ̅παγεσεα	τηνστετηνμου	
	υτονδιζοντω̅ι	εισελθεις· αλλα	
	ερικαιπροσενεγ	μονονειπελογ	
	κετοδαρνονοτ	ακαυ̅αθησεται	
	ροσεταξενμα	οπεσμου:	
	υ̅σησεισμαρτυ	15 Καιγαρ̅εγωαν̅οσ	9
	ριοναυτοις: $\frac{\chi}{\alpha\rho} \frac{\bar{z}}{\bar{z}}$ κυρι̅α	εμ̅υ̅ ποεξου	
5	$\frac{\tau\omega\kappa\rho}{\Xi\Delta}$ Εισελθοντιδεα $\frac{\pi\omega}{\pi\omega} \propto$ $\frac{\pi\omega}{\pi\omega}$	σιαν· εχων̅υ̅πε	
	υτω̅εισκαπερ	μαυτονστρα	
	ναουμ· προσηλ	τιωτας· καιε	
	θεν̅αυτωεκατ	γωτουτωπο	
	ονταραχος· παρ	ρευ̅θητικαπ	
	ακυλονιωτον	ορευετ̅ε̅· και	
6	καιλεγων: κ̅εοπ	αλλαερχουκαι	
	αισμουβεβλιτ	ερχεται· καιτ	
	αιεντιοικιαπαρα	ωδουλαμου·	
	λυτικοσδινος	οησοντουτο	
		καιποιει:	

Mt 8, 6

Mt 8, 9

Mt 8, 10

Mt 8, 13

10 ακουσασδεοῖς
 εθαυμασενκαι
 ειπεντοισακο
 λουθουσιν· αμη
 λεγαυῖμινουδε
 εντωιηλ· τοσαυ
 11 ΕΕ τηνπιστηνευρο·
 Λεγαδεῖμινο
 τιπολλοιαποανα
 τωλωνκαιδυσ
 μωνήξουσιν·
 καιανακληθησ
 ονταιμετααβρ
 ααμ· καιῖσαακ'
 καιῖακωβ' εντ
 ηβασιλειατων
 ουρανων· οιδε
 12 ὕιοιτησβασιλ
 ειασεκβληθη
 σονταιειστοσ
 κοτοστοεξω
 τερον· εκειε
 σταιοκλαυθ
 μοσκαιοβριγ
 μοστωνοδον
 των·

Mt 8, 12

Η περιτησπενδεραιπετρου
 Θ περιτωνῖαθετοναποποι
 Καιηπενοῖστωε κιλω 13
 13 κατωνταραχη· νοσ
 ὑπαγεκαιωσεισ σων·
 5 τευσασγενηθη
 τωσοι· καιἠαθηο
 παισαιτουαπο
 τησωρασεκεινησ·· 1
 καιυποστρεψας
 10 οεκατονταρα
 χοσειστονοικῶ
 αυτου· εναυτη
 τηωρα· ευρεντ
 ονπῆδαῦγιαينو
 15 Η ντα Σβ: Δ:
τωκρ Καιελθωνοῖσεισ 14
 13 τηνοικιανπετ
 ρου· ἰδεντηνπεν
 20 θεραναυ τουβε
 βλημενηγκαιυ
 ρεσδουσαν· καιη 15
 ψατωτη σχειρο
 σαιτησ· καιαφη
 κεναυτ ηνοπυρ
 25 ετοσ· κ αιηγερ
 δηκαιδι κονηαυ
 τω·

Mt 8, 15

Mt 8, 23

Mt 8, 26

23 IA Και εν βαντιαυ
 τω εις το πλοι
 ον· ηκολουθη
 σαν αυτω οι μα
 θηται αυτου ∴· †
 24 και υδουσεισμ
 ος μεγασε γεν
 ετο εν τη θαλ
 ασσει· ωστε το
 πλοιον καλυπ
 τεσθαι υπο το
 κυματων· αυ
 τοσδε εκαθε
 υδεν·
 25 Και προσελθο
 τεσ οι μαθη
 τ' αυτου· ηγ
 ειραν αυτον λε
 γοντες· κε
 σωσθημασα
 26 πολυμεθα· και
 λεγει αυτοις
 τι διλοιστε
 ολιγοπιστοι·
 Τοτε γε ρθει
 σε πετιμησ
 εντοις ανεμοις

:IB: περι των δεμων νιζομεν ω
 και τη θαλασση· και (26)
 εγενετω γαληνη
 μεγαλη· οι δε ανοι 27
 εθαυμασαν λεγο
 5 τες· ποταπος
 εστιν ουτος· ο
κυ τικαιοι ανεμοι·
ριακ και η θαλασσα αυ
:Δ τω υπακουσιν·-
 10 τω κρ Και ελθοντος αυ 28
IB του εις το περαν·
χ εις την χωραν τ
αρ ων γαδα ρηνων·
 15 υπηνησαν αυτω
 δυο δαιμωνιζομ
 ενο εκ των μνη
 μιων εξερχομε
 νοι· χαλεποι ιλιαν·
 ωστε μη ισχυει
 20 ντι να παρελθειν
 διατισοδουε
 κεινησ· και υδου 29
 εκραζα ν λεγον
 25 τες· τι ημιν και
 σοι ω υι ετου υ·
 ηλθες ωδε προ
 καρου βασαν η
 σαιημασ·

Mt 8, 26

Mt 8, 29

Mt 8, 30

Mt 8, 34

					<u>κυρία ε̄ τ ακρ ~ :</u> <u>ΙΓ περητου παραλυτικου</u>	
30	Ηνδε μακραναπαυτω				ὑπαντησιντω̄.	(34)
	αγελη χοιρων βοσ				καῖδοντες αυ	
31	κομενη· οιδε δαι				τον παρεκαλε	
	μονεσ παρεκαλο				σαν· ὁπως μετ	
	υναυτον λεγοντες·	5			αβηαποτωνορι	
	ειεκβαλλεισημασ				ων αυτων·	
	αποστιλονημασ				Και εν̄ βασῑεισπ	9, 1
	ειστηνα γεληντω̄				λοιον· διεπερασ	
32	χοιρων· και ειπε̄				ενκαηλθενει	
	αυτοι συπαγετε·	10			στην̄ ιδιαν πολιν·	†
	Ὅιδε εξελθοντες				Καῖδου προσεφ	2
	απηλθονειστηνα				ερον αταπα	
	γεληντων χοιρων·				ραλυτικον επ	
	καῖδου αρμησεν				ικλινι, σβεβλι,	
	πασα ηαγεληκατα	15			μενον καῖδα	
	του κρημνουει				νοιστην πιστ	
	στην θαλασσαν·				ην αυτων ειπ	
	και απεθανον εν				εντα παραλυ	
33	τοι συδασιν· οιδ				τικω. θαρσι	
	εβοσκοντες εφ	20			τεκνοναφε	
	υγον· και απελθ				αντ' εσοιαιμ.	
	οντες ειστην π				αρτιασιν·	
	ολιναπηγγηλαν				Καῖδου τινες	3
	παντα· και ατω				των γραμμα	
	δαμονιζομενω̄.	25			τεων· ειπνε	
34	Καῖδου πασα πο				νεαυτοις· ου	
	λισεζηλθενεισ				τοσβλασφη	
					μει·	

Mt 8, 34

Mt 9, 3

Mt 9, 4

Mt 9, 8

4 ΙΔ περηματθαιου
 Ειδασδεοῖστας
 ενθυμησησαντω
 ειπεν αυτοις: ἵν
 ατιῶμεισεν θυ
 μεις δεπονηρα
 5 ενταισκαρδιαι
 σῆμων: τι γαρ' ες
 τινευκοπατε
 ρῶνειπειναφρα
 νταισουαιαμαρ
 τια· ηειπεινεγ
 ειρεκαιπεριπατει:
 6 Ἰναδειδητε οτ
 ιεξουσianeχει
 οὔτιοστουανου
 επιτησγησαφι
 αιναιαμαρτιας:
 τοτελεγει
 ωπαρλυτικω·
 εγερθεισαρον
 7 σουτηγκλινην·
 καιειπαγεειστο
 οικονσου: καιε
 γερθεισαιπηλθ
 ενειστονοικο
 8 νουτου:
 Ἰδοντεςδεοιο

Mt 9, 8

χλοιεθναυμασαν· (8)
 καιεδοξασαντον
 θν· τονδονταεξ
 ουσιαντοιαντων
 5 τοισανθραποις: ϕ
ΙΔ Καιπαρων: εκει ΣβΕ 9
ΟΑ θενοῖοιδενανον τωκρ
χ' καθημενονεπιτ τιω: ≅
αρ οτελωνιον· μμ
 10 α' θαιονλεγόμε
 νον· καιεγειαντω
 ακολουθιμοι· καια
 ναστασηκολου
 θησεναντω:
 15 ΟΒ Καιεγενετοαυτου 10
 ανακειμενουε
 ντιοικια· καιἰδο
 υπολλοιτελων
 20 ακαιαμαρτωλοι
 ελθοντες· συν
 ανεκειντοτωῷ
 καιτοιςμαθηται
 25 σουτου.
 Καιἰδοντεςοιφα 11
 ρισεοιειποντο
 ισραηλιταισαντου.
 διατιμετατων

Mt 9, 11

	Mt 9, 11		Mt 9, 14	
(11)	τελωνωνκαιαμ αρτων. εσθiei οδιδασκαλοσυ̅μω̅:		τευουσιν:	(14)
12	Ο̅Γ̅ Οδεισ ακουσασ ειπεν αυτοισου	5	Και ειπεν αυτο ισ οι̅ς. μηδυ νανται οι̅τοι	15
	χριανεχουσιν οι ἰσχυοντες ὅ α τρου· αλλοικ α κῶσεχοντε		του νυμφων ος πενθεινε φοσον μετα υτων εστινο	
13	σ· π ορευθεντε σδε μαθετε τι εστ ινελεοςθε λακ αιου θυσιαν:	10	νυμφιος. ελ ευσονται δε ἡ μεραι· οτανα	
	ουγα ρηλθονκα λεσέαι δικαιου	15	παρθενων τ ων οντ νυμφιο ς· και τοτε ν ησ τευ σουσι̅:	
	σαλλα αμαρτω λους: εισμετα νοιαν:·:~	16	Ουδεις δε επι βλημα επι βη λ λειρα κκου	
14	Τοτε προσερχ ονται αυτοι	20	σαгнаφουε πῦματιω πα λαια· αιριγαρ το πληρωμα	
	μαθηται αυτων νουλεγοντες· διαιτημεις και οι φαρισαιοι νη		αν του απο το υ̅ματιου·	
	στευομεν πο	25	και χειρον σχ ισμα γινεται:	
	λλα· ουδε μαθη ται σου νησ		Ουδε βαλουσιν	17
	Mt 9, 14		Mt 9, 17	

Mt 9, 17

Mt 9, 19

(17) ΙΕ περιϑυγατροστ
ουαρχησυναγωγου:
οινοννεονεις
ασκουσπαλαιο
υσειδεμηγερι
γνυνταιοιασκ
οι: καιοινοσε 5
κ'χειται· καιοι
ασκοιαπολλυν
ται· αλλαβα
λλουσινοινο
ννεονεισασκ 10
ουσκαινουσ·
καιαμφοτερ
οισυντηρουνται:
18 Ταυτααυτου
λαλουντοσ 15
ΙΕ αυτοις: Σβς:
τωκρ Ιδου^αρχων^{ει}
ΟΔ σελθονπροσε
αρ κυνηατω
προ λεγων: οτιηϑ 20
σηθ υγατηρμουα
εντ ρτηετελευτ
ω ιυ ησεν: αλλαελ
θωνεπιθεστ
ηγχειρασου 25
επαυτηνκα
ιζησεται:
Mt 9, 18

Ις περιϑεμορροουσισ
Καιεγερθεισοις 19
ηκολουθησεν
αυτω· καιοιμα
θηταιαυτου:
Ις Καιιδουγυνηαι 20
μορροουσαδω
δεκαετη· προσ
ελθουσαοπισθ
ενηψατοτου
κρασπεδουτου
ιματιουαυτου·
ελεγενγαρενε 21
αυτη· εανρω
νοναψωμαιτ
ουιματιουα
υτουσωδησω
μαι:
Οδεις επιστρ 22
αφεισκαϊδο
ναυτηνειπεν·
θαρσειϑυγατη
ρ'ηπιστισσου
σεσωκαϊενσε:
καιεσωδηηγ
υνηαποτησ
ωρασεκεινησ:-
Καιελθωνοϊσει 23

Mt 9, 23

Mt 9, 23

	<u>: 12 :</u>	<u>περιτωνδυοτυφλων:</u>	
(23)		ειστηνο κιαντου	
		αρχοντος· καιυδ	
		ωντουσαυλητας	
		καιτενοχλονθ	
		ορυβουμενον·	5
24		λεγειαντοις· ανα	
		χαρηται· ουγαρα	
		πεθανεντοκορ	
		ασιοναλλακαθε	
		υδει· κακαται	10
		γελωναντου:	
25		Οτεδεεξεβλη	
		θηροοχλοσεις	
		ελθωνεκρατη	
		σεντησχειρο	15
		σαυτης· καιη	
		γερθητοκορα	
26		σε ον· καιεξηλ	
		θενηφημηαυτη	
		σεισοληντην·	20
	<u>12</u>	<u>γηνεκεινην· 1</u>	
27		Καιπαραγωντιε	
		κιθεντω· ηκ	
		ολουθησαναυτ	
		ωδυοτυφλοι·	25
		κραζοντεςκαι	
		λεγοντες· ελε	

Mt 9, 27

Mt 9, 27

<u>12</u>	<u>περιτουδαμωντιζο</u>	
	<u>μενουκοιρου:</u>	
	ησονημασι· τεδαδ	(27)
	ελθοντι· δεεις	28
	τηνοικιαν· προ	
	σηλθοναυταιοι	
	τυφλοικαιλεγ	
	ειαντοι· σοις· πι	
	στευετε· οτι	
	δυναμετοτα	
	ποιησαι· λεγου	
	σιν· αυτωναικε:	
	Τοτε· ιη· ατοτα	29
	ομματα· ναυτ	
	ων· λεγων· κατα	
	την· πιστην· 1	
	μων· γενηθη	
	τω· υμιν· καιαν	30
	εαχθησαν· αυ	
	των· οιοφθαλ	
	μοι:	
	Και· ενεβριμησ	
	ατο· αντοι· σοις	
	λεγων· ορατε	
	μηδεις· γινασ	
	κετα· οιδεε	31
	ξελθοντε· σδ	
	ιεφημισαν· αυ	
	τον· ενολητη	
	γη· εκινη:	

Mt 9, 31

Mt 9, 32

Mt 9, 35

ΙΗΙΘ περιηστωναποστολῶν
διαταγῆς

32 Ἀυτῶνδεεξερ
χομενωνῖδου
προσηνεγκανα
υτῶαν' ἄνθρωπον·
καρπονδαμῶν
33 ἰζομενον· καὶ ε
κβλήθεντος
τουδαιμονίου
ελαλήσεν οὐκ ἄρως
Καὶ ἐθαύμασαν οἱ
οχλοὶ λέγοντες
οὐτις οὕτως
εφανήθη
ἐν τῷ ἡλ·
34 Οἱ δε φαρισαῖοι
εἰπὼν· ἐν τῷ
ῥχοντι τῶν δαι
μωνίων ἐκβαλ
λίτα δαιμονία·
35 Καὶ ἐπερὶ ἡγενοῖς
Ος τὰς πόλεις πᾶσ
ας· καὶ τὰς κω
μασ διδασκῶν
ἐν τεσσῶν ἁγῶ
γῶσ' αὐτῶν· καὶ
κίρυσσαν τὸ
εὐαγγέλιον

τησ βασιλειας· καὶ (35)
θεραπευων πασαν
νοσον καὶ πασαν μ
αλακίαν ἐν τῷ λαῷ·
5 ΟΖ Ἰδὼν δὲ τοὺς οχλ
οὺς ἐσπλαγχνίσ
θη περὶ αὐτῶν· ο
τι οὐκ ᾔσκησαν
ἐν τῷ λαῷ·
10 ὥστε πρὸς ταμῆ
ρας καὶ ἰατροὺς
λεγε· ὅτι οὐκ
ἔστιν ἔνδεος
ἐν τῷ λαῷ·
15 Τότε λέγει τοῖς
ΟΗ μαθηταῖς αὐτοῦ·
οὐκ ἐστὶν ἔνδεος
ἐν τῷ λαῷ·
20 ΙΘ ὁμοίως ὡς
ἐν τῷ λαῷ·
25 ΟΘ ὁμοίως ὡς
ἐν τῷ λαῷ·
30 Χ ὁμοίως ὡς
ἐν τῷ λαῷ·
35 ΑΡ ὁμοίως ὡς
ἐν τῷ λαῷ·

Mt 9, 35

Mt 10, 1

Mt 10, 8

Mt 10, 12

(8)	δαιμο νια εκβα λεται· δωρε ανελαβ εται δωρεαν δο τε·:†		ΠΔ Εισερχομενοιδε ειστηνοικιαν· α σπασασθεαυτ ην λεγοντες ειρηνητωοικω τουτω· καιεαν	12
9	Μηκτησεσθε χρυσον· μητε αργυρον· μηδ εχαλκονειστα σζωνασυμων·	5	μενηροικιαξι α· ελθετωρειφ ην ηυμανεπω την· εανδερμη ηαξιαειρηνη υμωνπροσυμ ασεπιστραρητω·	13
10	μηπαρανεισοδο· μηδεδυοχιτ ονασ· μητευπ οδηματα· μη τεραβδοναξι οσγαρ· οεργατ ηστηστρορη σαντουεστιν·	10	Καιοσεανμηδε ζητευμασ· μηδεακουση τουσ λογουσ υμων· εξερχο μενοεξατιμο οικιασητι· οπ ολεωσσεκειν ησ· εκτηναξ ατετονκον ιορτονταν· ποδανυμων·	14
11	ΠΓ Εισηνδανπολι ηκομηνεισε λθητε· εξετ ασατετισενα υτηαξιοσεσ τιν· κακειμη νατε· εωσαν· εξεληθηται·	15	ΠΕ	
		20	Λμην λεγαυ μιν·	15

Mt 10, 11

Mt 10, 15

Mt 10, 15

(15) ανεκτοτερονε
 σταιγησοδομων
 καιγομορρασ· εν
 ημερακρισεωσ·
 ητηπολ.ειεκινη:

16 $\overline{\Pi\varsigma}$ $\overline{\chi}$ $\overline{\alpha\rho}$ Ἰδουεγωαποστε
 λλωῦμασωσπρο
 βαταενμεσωλυ
 κων· γινεσθαι
 συνφρονιμοῖ
 σοιοφισ· καιακε
 ρεοιωσεπερι

:ΠΖ: στεραι:

17 Προσεχετεδεα
 ποτωναωνπα
 ραδωσουσινγια
 ρ' ὕμαιοις· ουκ
 εστιν· καιεντε
 σουναγαγ' ες
 αυτ' ὄνμαστι
 γωσουσιν ὕμας·
 18 καιεπιτηγεμονι' σ

Mt 10, 18

Mt 10, 18

δε καιβα (18)

σιλεις· αχθ
 ησεσθ· αιεν·
 εκενε· μου·

εισμαρτυρι
 [·]αυτοις· και
 τοιςεννεσιν:

$\overline{\Pi\eta}$: Οτανδεπαρα 19

διδωσιν ὕμας·

μιμεριμνησ

ετεπασητι

λαλησετε: δ

οδησεταιγα

ρ' ὕμιν· ενεκει

νητηαρατιλα

λησητε: ουγαρ 20

ὕμεις· εσταιοι

λαλουντεςα

λλατοπν' ατου

προῦμωντο

λαλουνεν· ὕμιν:

Mt 10, 20

	Mt 10, 26		Mt 10, 29	
(26)	και κρυ[π]ονο ου γνωσθησεται:		ου θήαασαp ιου πλῆιται:	(29)
27	ΖΓ Ολεγωϋ[μιν] εν τη σκοτια· ειπ ατε εν τω φωτι·	5	και ενεξαν των ουπεσ ειται επι τη γην· ανευτ ου πρσϋμων:	
	και οικιστο ου σακουετε· κη ρυσσεται επι των δωματων:		ϋμων δε· και	30
28	Και μ[η] φοβηθη ται· απο τω ναπο κτενοντων το σωμα· την δ εψυχην μηδ υναμεν ὄναπ	10	ετριχεσθη σκεφαλησπ ασε η ριθμη μεναι εισιν:	
	οκτιναι:	15	μη ουν φοβ ι, τητε πολλ.	31
	Φῶ[βεισ]θ[η]τε δ εμῶν λοντον· δυναμενοντ ην ψυχην και		ον στρουθι ανδρα φερε τεϋμεις:-	
	τω σωμα απο λεσῶεν γε νη:	20	χ ^{αρ} Πασουνος τη σομολο γησει ενε μοι εμροσθ εν τω ναῶν·	32
29	Ουχι δυο στρ	25	ομολογησω καθεν αυτ α εμπροσθ εν τω πρσ	
	Mt 10, 29		Mt 10, 32	

Mt 10, 32

(32) μουτουενου
 ρανοις: ξ
 33 4Δ Οστισδανα
 παρνησηται
 μεεμπροσθ
 εντωνανων
 αρνησομεκα
 γωαυτονεμ
 προσθεντου
 προσμουτου
 34 4Ε ενουρανοις: Υ
 Μνημοησητε
 οτιηλθονβα
 λεινειρηνηνε
 πιτινγην· ου
 κηλθονβαλειν
 ιηρηνην· αλλαμ
 35 αχαιραν: ηλθο
 γαρδιχασαια
 νθροπονκατα
 τουπρωτου
 υ· καιθυγατερ
 ακατατησμη
 τροσαντησ:
 καινυμφηνκ
 ατατησπενθ

Mt 10, 35

Mt 10, 35

ερασαντησ: και 36
 εχθροιτουανου
 οιοικιακοιαντου
4ς Οφιλωνπατερα 37
 5 ημητεραυπε
ε
αρ ρεμε. ουκεστι
 μουαξιος· καιο
 φιλωνιιονηδυ
 γατεραυπερε
 10 μεουκεστιν
 μουαξιος. και 38
 ος ουλαμβανι
 τονσταιρωνα
 υτου· καιακο
 15 λουδιοπισαμου
 ουκεστηνμο
 υαξιος: Υ
 :4Ζ· Οευραντινψ 39
 ρχηναυτου
 20 απολεσειαυτην:
 καιοαπολεσειστ
 ηνψυχηναντ
 ουενεκενεμ
 ου. ευρησειαυ
 25 την:
 :4Η· Οδεχομενος 40

Mt 10, 40

Mt 10, 40

Mt 11, 1

Κ περιτωναποσταλλεντωνυποῦάννου

40	ὑμασεμεδεχε ται: καιοεμεδε χομενοσδεχε τετοναποστι		μετεβηκει θεν: τουδιδα σκεν κακι, ρυσεινεντε σπολεσιναν	(1)
41	<u>QΘ</u> λανταμε: Οδεχομενος προφητην εισο νομαπροφητου λημψεται· καιο δεχομενοσδι καιονεισονομα δικαιουμισθο δικαιουλημψεται:	5	<u>K</u> των: <u>†</u> <u>PB</u> Οδεῖωαννησα κουσασεντ αδεσμητηρι αταεργατου χῡ· περιψας διατωνμαθι, ταναντουει	2
42	<u>P</u> Καιοσανποτιση ενατωνμικρο τουτωνποτηρι ονψυχρουμο νονεισονομα ητου: αμην· λε γωῦμιν· ουμη απολεσητον	10	πεναντα· σε ειοερχομεν οσηετερονπρ οσδοκαμεν:	3
11, 1	<u>PA</u> μησθωναντου: Καιεγενετοοτε ετελεσενοῖς διατασσαντοις δαδεκαμαθηταις αυτου:	15	Καιαποκριθεις οισειπεναντι· σ· πορευθεντ εσαπαγγιλατε ἰωαννη· ακου ετεκαιβλεπε τετυφλοιαν αβλεπουσιν· καιχαλ· οιτερη	4
		20		
		25		5

Mt 11, 1

Mt 11, 5

Mt 11, 5

Mt 11, 9

(5) πατουσιν· λεπροὶ
καρίζονται· καὶ κω
φοιακουουσιν· καὶ
πτωχοὶ ευαγγελιζ
ονται· καὶ νεκροὶ
6 εγείρονται· καὶ μ
ακαριοὶ σέστιος
εὐανγησκάνδαλις
θήνευμι·
7 Τούτων δε πορευο
μεν ὄν. ἡρξάτο οὖν
λεγεῖν τοῖς δοῦλοι
σπεριῶαννου· τῇ
ἐξήλθατε ἵσθι
ἐρημῶν· θεασάσ
θαι καὶ λαμνῶ πο
νεμουσα λευο
8 ενον· ἀλλὰ τί ἐξή
λθατε ἀνδραίναν
θῶπον ἐν μαλακ
οῖς ἱματίοις ἡμ
ιεσμένον· ἴδου
οὐτὰ μαλακά πο
ρουντες· ἐντοι
σοικοῖς τῶν βασι
9 λεωνεῖσιν· ἀλλὰ
τί ἐξήλθατε ἵδεν

προφητῶν· ναὶ λέ (9)
γαῦμιν· καὶ περὶ σ
:ΡΓ: οτερον προφητου·
Οὐτοσ γὰρ ἐστίν 10
περιουγεγραπται·
ἴδου ἐγὰ ποστὲ
λλὰ τὸ ναγγέλον
μου προπροσώπ
ου σου. οσκα τὰς
κευασεῖ τὴν ὁδόν
ΡΔ σου ἐμπροσθεν σου·
Ἀμην λέγαμιν· 11
οὐ κεγηγερται
ἐν γεννητοῖς γυ
ναϊκῶν· μὴ ζωνῶ
αννου τοῦ βαπτῆ
στου· ὁ δὲ μικρὸς
τεροσ ἐν τῇ βασι
λειᾷ τῶν οὐρανῶν·
20 ΡΕ μὴ ζων αὐτοῦ ἐστι·
Ἀποδετὼν ἡμερῶν 12
ἰωαννου τοῦ βαπ
τιστοῦ ἐὰν σφῶτι·
ἡ βασιλεία τῶν οὐ
ρανῶν βιάζεται·
καὶ βιάσται ἡ φά
ζουσιν αὐτὴν·

Mt 11, 9

Mt 11, 12

Mt 11, 13

- 13 $\overline{\text{P}}\zeta$ Παντεςγαρ' ουπρο
φηταικαιονομος·
εωσ'ωαννουπρο
14 εφητευσαν· καιει
θελετεδεξασθ 5
εαυτοσεστιν
ηλιασομελλων
ερχεςθε·
15 Οεχωνατα· ακου
εινακουετω· 10
16 $\overline{\text{P}}\zeta$ Τινιδεομοιωσωτη
γενεανταυτην·
ομοιαεστινπεδ
ιοισκαθημενοις
εναγοραις· απρο 15
σφαινοντατοις
ετεροισαυτων·
17 λεγουσιν· ηϋλη
σαμεν' ὀμινκαι
ουκαρχησασθα· 20
εθρηνησαμεν' ὀ
μινκαιουκοφασθα·
18 Ηλθενγαρπροσ' ὀ
μασ'ωαννησημη
τεεσθιων· μητ 25
επινων· καιλεγο
υσινδαμονιων
εχει·

Mt 11, 18

Mt 11, 19

- Ηλθενοϋϊοστου 19
ανθραπουεσθι
ωνκαιπινων· και
λεγουσιν' ὀδου
αν' ὀσφραγοσκαι
οινοποτησ· τε
λ'ωανν' ὀμιν· σκαι
αμαρταν' ὀλων· και
εδικαιωθη' ὀσοφ
ιασ' ὀποτωντεκν
ωναυτη· σ·
 $\overline{\text{P}}\eta$ Τότεηρξάτοο 20
ἰδονιδιζειντα
σπολ'εισεναις
εγεγοντοαπ' ὀλ·
ιστιαδ'εναμ' ὀμ
αυτου· οτιου
μεταινοησαν·
Ουαισοιχοραζ 21
εινουαισοιβηθ'
σι· ὀδαν' οτιειεν·
τιρακ'αισιδ
ωνιεγενοντο
αιδ' ὀν' αμ'εισ'αι
γενομεναεν
ὀμιν· παλ'αιαν
εν' σακκ'ωκαι

Mt 11, 21

Mt 11, 21

Mt 11, 25

(21)	σποδωμετενο		ουρανου καιτη	(25)
22	ησαν: πλην λεγω		συησ: οτιαπ	
	ὑμιν τυρακαιο		εκρυ ψαστ	
	ιδανιανεκτοτε		αυταα ποσοφ	
	ρονεσταιενημ	5	ωνκαι συνε	
	ερακρισεασιῶ		των· καιαπε	
23	μιν: ··· καισινκα		καλυ ψασαυ	
	περνουμ· μη		τανηπι οισ· ναι	26
	εωδουρανουῦ		οπηρ οτιου	
	ψωδησηεασαδ	10	τωσ ευδῶκ	
	ουκαταβιβασθησι:		ιαεγε νετο	
PΘ	Οτιειενσοδομοι		εμπρ οσθενσου:	
	σεγενοντοαιδ	:PIA:	Παντα μοιπαρε	27
	ιναμεισαιγενο		δωθ ηῖποτου	
	μεναιενσοι· εμ	15	πρσ μου:	
	ινονανμεχριτ	:PIB:	Καιου δεισεπι	
24	ησσημερον: πλη̄		γινω σκειτον	
	λεγωῦμινοτι		ῥιον· εμμηπηρ:	
	γιησοδωμαναν		ουδε τον̄πρ̄ατ	
	εκτοτερον	20	ισεπι γινωσκει	
	εσταιενιμερα		ειμη οῦῖος· και	
	κρισεασησοι:		οεαν βουλητε	
25	:PI: Ενεκεινωτω		οῦῖ οσαποκα	
	καιρωαποκρι		αι:	
	θεισοῖδειπεν·	25	αιπροσμε	28
	εξομ̄λωγουμε	:PIΓ:	Δευτ τεσοικο	
	σοιπερ̄ κε̄ του		πιω ντεσκαιπε	

Mt 11, 25

Mt 11, 28

	Mt 11, 28		Mt 12, 2	
(28)	φορτι	σμενοι·	Οιδεφαρισ ^{αι} οῦ	2
	καγα	ναπαν	δοντεςαυτου	
29	σωμα	σ: αρατ	σαυτουσειπαν	
	ετωνζ	υγον	αυτα: ιδουοιμα	
	μμουε	φυμα	5 θηταισουποιου	
	σ: καιμα	θεται	σινουουκεξεστ	
	απεμου	οτιπρ	ιποιεινενοαββατα:	
	ασειμι	καιτα	Οδειδ ^{αι} ειπεναυτοι	3
	πινοςτη	καρδια·	σ· ουκανεγνωται	
	καιευρη	σεται	10 τιεποιησενδαδ·	
	ανιπαω	σινται	οτεεπινασεναυ	
	σψυχαι	σῶμα·	τοσκαοιμετα	
30	ογαρζυ	γοσμ	υτου· πασεισηλ	4
	ουχηρησ	τοσ·	λ·θενειστονοι	
	κατοφο	ρτιον	15 κοντουθυ· και	
	μουελα	φρον·	τουσαφτουστ	
	εστιν:		ισπρουθεσεα·σ	
12, 1	Ενεκειν	ατω	εφαγεν· ουσου	
:PIΔ:	καιρωε	πορε	κεξονηναυτω	
	υθειοιστ	ησσαβ	20 φαγειν· ουδετ	
	βασινδιατ	ωνσ	οισμεαυτου	
	ποριμων·	οιδε	ειμητοις·ερευ	
	μαθηταια	υτου	σιν·μονοισ·	
	επινασαν·	καιη	Ηουκανεγνωτε	5
	ρξαντοτι	λλειν	25 :PIΕ εντωνομωστ	
	σταχυασ	και	ιτοισσαββασιν	
	εσθιειν:		οι·ερεισεντωι	
	Mt 12, 1		Mt 12, 5	

Mt 12, 5

Mt 12, 11

KA: περιτουζηρανεχοντοσχειρα:

- | | | | |
|-----|------------------------------|------------------------------|----|
| (5) | ερωτοσαββατον | Οδεειπεν αυτοις· | 11 |
| 6 | βεβηλουσιν· και ανε | τισεστινεξυμ | |
| | τιοιεισιν· λεγωδε | ωναν θραποσοσ | |
| | υμνοτιτουιερου | εξηπροβατονεν· | |
| | μιζονεστινωδε: | καιεανενπεσιτ | |
| 7 | ειδεεγνακιετι | ουτοτοισσαββ | |
| | εστιν· ελεοςθε | ασινεισβοθυνον | |
| | λακκαιου θυσιαν· | ουχικρατησειω | |
| | ουκανκατεδικα | τωκαιεγρει: πο | 12 |
| | σατετουσαναι | σωνυμαλ·λονδι | |
| | τιους: | αφερειαν·οσπροβ | |
| 8 | <u>PIΣ:</u> Κ̄σ̄γαρ'εστιντου | ατου: ωστεεξε | |
| | σαββατουοῦ | στιντοισσαββα | |
| | οστουαν̄ου: | σινκαλωσποιειν: | |
| 9 | <u>KA</u> Καιμεταβασκει | 15 Τοτελεγειτωαν | 13 |
| | θενηλθενειστι | θρωπω· εκτινον | |
| | συναγαγιηναυτων: | σουτηνχευα: | |
| 10 | καιῦδουανοδηνε | καιεξετινεν· και | |
| | κειτηνχειραεχ̄ω | απεκατεσταθη | |
| | ξηραν· καιεπιρω | 20 <u>PIZ</u> ἰγλεισασηαλλη: | |
| | τησαναυτωνλ | Οιδεφαρισ̄ε̄οιεξε | 14 |
| | εγώντεσειεξε | λ·θοντες· συμ | |
| | στιντοισσαββ | βουλιωνελαβον | |
| | ασιν·δεραπευει: | καταυτου· οπ̄ος | |
| | ἱνακατηγορησω | 25 αυτοναπολεσωσιν: | |
| | σιναυτου: | [ῥ̄σ̄μ̄ι] ὄγνουσανε | 15 |
| | | [χωρη]σενεκειθ̄ε: | |

Mt 12, 10

Mt 12, 15

Mt 12, 15

Mt 12, 20

<u>KB</u> περιητουδαιμονιζομενου τυφλου και κωφου:		
(15) : <u>PIH</u>	Και η κολουθησαν αυτω χλ. οι πολ. λοικαι εθεραπευ σεν αυτους· και επετιμα αυτοις:	ε μενονου κατεα ε ξει· και λινον τυ ε φομενον ου σβε ε σειεωσαν εκ βα ε ληρεισιν κοστην·
16	5 ινα μη φανερονα υτον ποιωσιν:	ε κρισιν και των οματι αυτουε
17	Ο πασ πληρωθη το ρηθεν δια της αιου του προφητου λεγοντος:	<u>KB</u> θνηέλπιουσιν: <u>PIΘ</u> Τότε τω κρ πρόσηνεχ
18	ε Ιδ ου ο πᾶς μου ε νηρετησα αγα ε πητος μου· εισο ε ευδοκησεν η γη ε υχημου· θησα ε το πνιγμα ουεπαν ε τον· και κρισιν·	10 <u>χ</u> <u>αρ</u> θησεν τα δαιμο νιζομενοσ τυφ λοσ και κωφοσ· και εθεραπευ σεν αυτον· ω στε τον κωφ ον και τυφλο ν λαλειν και βλε πειν:
19	ε τοι σε θνεσιν απ ε αγγελει· ου κερ ε ισει ουδε κραυγ ε ασει· ουδε ακου ε σειπι σε ντιασπλ ε αιτιασιν γρ ανη ε ναυτου· καλα μ ε ον συντετ[ειμ]	15 20 <u>:PK:</u> Και εξισταντο παντεσ οι χλ. οι: <u>PKA</u> Και λεγον μη τ ιού τοσ εστι <u>:B:</u> νοιῖ τοσ δαδ: 25 Οιδε φαρισαιοι 24 ακουσαντεσ

Mt 12, 20

Mt 12, 24

	Mt 11, 24		Mt 12, 27	
(24)	ειπον· ουτοσου κεκβαλιταδαι μονια· ειμην τωβεελζεβουλ' αρχοντιπονδ ^α εμονιων:	5	λλουσινδιατου τοαυτοκριται υμανεσονται: ειδεενπνιθυεγ αεκβαλλωταδε ^α μανια: αραεφθ ασενεφυμαση βασιλειατουθυ:	(27) 28
25	PKB Ειδαςδεοιστας ενθυμησειςαυ τανειπειναυτοις· Πασαβασιλειαμ ερισθησακαθε αυτησερημουται: καιπασαπολιςιου κιαμερισθειςα καθεαυτησου	10	Ηπασδυναταιις εισελθεινειςτη νοικιαντουις χυρου. καιτασκ ευηαυτουδιαρ πασα· εανμηπρ ατονδησητον ισχυρονκαιτο τετηνοικιανα υτουδιαρπασει:	29
26	σταθησεται: και ειοσαταναστο νσατανανεκβα λλειεφεαυτον εμερισθη: πῶς ονσταθιησεται ηβασιλειααυτο υ: καιειεγωενβ εελζεβουλ' εκ βαλλωταδαμ ωνια: ουῦτοιυμ ανεεντινιεκβα	15	χ ^α αρ Ὁμηγωνμετεμου κατεμουεστιν: καιομησουναγαν μετεμουσκορ πιζει:	30
27		20	Διατουτολεγωῦ μιν· πασααμαρτ [α]καιβλασφημι [α]αφεσθ]ησεται	31
	Mt 12, 27	25	PKB	Mt 12, 31

Mt 12, 31

Mt 12, 34

			<u>ΚΓ</u> περιτ̃αιτου̃ντ̃ον̃σιμ̃ι̃ο̃	
(31)	τοι̃σα̃ν̃ο̃ι̃ς: η̃δετο υ̃π̃ν̃σ̃βλα̃σ̃ρη̃μ̃ια ου̃καφε̃θη̃σεται τοι̃σαν̃θ̃ρα̃ποι̃ς:		σει̃μα̃το̃στι̃ς κα̃ρ̃δια̃στο̃στο μα̃λ̃α̃λ̃ει:	(34)
32	Και̃ο̃σε̃αν̃ει̃π̃η̃λο̃γο̃ κα̃τα̃του̃ϋ̃ι̃ου̃το̃ υ̃α̃ν̃ου̃α̃φε̃θη̃σε̃τ̃ε̃ α̃υ̃τω̃: ο̃σ̃δα̃ν̃ει̃π̃η̃ κα̃τα̃του̃π̃ν̃σ̃του̃ α̃γ̃ι̃ου̃ου̃κα̃φε̃θη̃ σε̃ται̃α̃υ̃τω̃: ου̃ται̃ εν̃τω̃α̃μ̃ω̃ν̃ι̃του̃τω̃ ου̃τε̃εν̃τω̃μ̃ε̃λο̃ν̃τι:	5 :PKE	Ο̃α̃γα̃θ̃ο̃σα̃ν̃ο̃σε̃κ του̃α̃γα̃θ̃ου̃θ̃ι̃ ση̃ρ̃ου̃ε̃κ̃βα̃λ̃λ̃ι̃ α̃γ̃α̃α̃α̃ και̃ο̃πο̃ ν̃η̃ρ̃ο̃σ̃α̃ν̃ο̃σε̃κ̃τ̃ ου̃πο̃νη̃ρου̃θ̃η̃σ̃ α̃ρ̃ου̃ε̃κ̃βα̃λ̃λ̃ι̃ πο̃νη̃ρα̃:	35
33	:PKΔ Η̃πο̃η̃σα̃τε̃το̃ν̃δε̃ν̃ δ̃ρο̃ν̃κα̃λ̃ον̃· και̃το̃ν̃ κα̃ρ̃πο̃ν̃α̃ν̃του̃κα̃ λο̃ν̃· η̃πο̃η̃σα̃τ̃α̃ι̃το̃ δε̃ν̃δ̃ρο̃ν̃σα̃π̃ρο̃ν̃ και̃το̃ν̃κα̃ρ̃πο̃ν̃α̃ν̃ του̃σα̃π̃ρο̃ν̃· εκ̃γ̃ α̃ρ̃̃̃του̃κα̃ρ̃πο̃υ̃το̃ δε̃ι̃δ̃ρο̃ν̃γ̃ι̃ν̃ο̃σ̃κε̃ται:	10 20	PKς: Λ̃ε̃γα̃δ̃ε̃ϋ̃μ̃ιν̃· ο̃τι πα̃ν̃ρη̃μα̃α̃ρ̃γ̃ον̃ ο̃σα̃ν̃α̃λ̃α̃λ̃ι̃σο̃ν̃σι̃ν̃ ο̃κα̃ν̃ο̃ι̃· α̃πο̃δο̃σο̃ υ̃σ̃ιν̃πε̃ρι̃α̃υ̃το̃υ̃ λο̃γο̃ν̃ε̃ν̃η̃με̃ρα̃ κ̃ρι̃σε̃ω̃ς: εκ̃γα̃ ρ̃τ̃ο̃ν̃λο̃γ̃ο̃ν̃σο̃υ̃ δ̃ικ̃αι̃ω̃θη̃ση̃· και̃ ε̃κ̃τα̃ν̃λο̃γ̃ο̃ν̃ε̃ρ̃ γ̃ω̃ν̃σο̃υ̃κα̃τα̃δι̃ κα̃σ̃θ̃η̃ση̃: †	36
34	Γ̃ε̃ν̃η̃μ̃α̃τ̃ε̃χ̃ι̃δ̃ να̃ν̃· πα̃σ̃δυ̃να̃ς θ̃ε̃α̃γα̃θα̃λα̃λ̃ει̃ν̃ πο̃νη̃ρο̃ι̃ον̃τ̃[ε̃ς] εκ̃γ̃α̃ρ̃τ̃[ο̃ν̃ πε̃ρι̃ς]	25	<u>ΚΓ</u> PKZ Το̃τε̃α̃τ̃ε̃κ̃ρη̃θη̃σ̃ α̃να̃υ̃τω̃τι̃νε̃ς τω̃ν̃γ̃ρα̃μ̃μα̃τε̃ ων̃και̃φα̃ρι̃σε̃ων̃ [η̃ε̃γ̃ων̃τε̃ς·	38

Mt 12, 34

Mt 12, 38

Mt 12, 38

Mt 12, 41

(38) διδάσκαλε δὲ λο
 μεναποδουσημ
 ιονειδειν:
 39 $\overline{\text{PKH}}$ Οδε αποκριθεισει
 πεναυτοις· γενε 5
 απονηρακαιμοιχ
 αλισ. σημιονεπι
 ζητει· καισημι $\overline{\text{o}}$
 ουδωθησετ'αυτη:
 ειμητοσημιονι 10
 ωνατουπροφητου.
 40 αςπεργαφεγεγε
 τοϊωνας εντηκ
 οιλιατουκιητου
 στρεισημεραςκ 15
 αιτρεισνυκτας·
 ουτωσεσταιοι $\overline{\text{o}}$
 ιουστουαν $\overline{\text{o}}$ εν
 τηκαρδιατηςγης.
 τρεισημεραςκ 20
 αιτρεισνυκτας:
 41 Ανδρες νινευειται
 αναστησονταιεν
 τηκρεισει· μετα
 τηςγενεαστου
 της· καικατακρι
 νουσιν αυτην: ο

Mt 12, 41

τιμετε νοεισαν (41)
 εστωκη ρυγμα
 ιωνα· και ιδουπ
 λιονιωνα ωδε:
 Βασιλεις αννοτου 42
 εγερθησεταιεν
 τικρισειμετατ
 ηςγενεαστουτης·
 καικατακρινει αυ
 την· οτι ηλθενε
 κτωνπερατων
 τηςγησακουσαι
 τηνσοφιανσολο
 μανος· καιιδου
 πλιονσολομων
 οσωδε:
 $\overline{\text{PKO}}$ Οτανδε τοακαδα 43
 ρτον $\overline{\text{πν}}$ αεξεληθη
 αποτουαν $\overline{\text{o}}$ · δι
 ερχεταιδιανυδ
 ρωντοπων· ζητ
 ουναναπαυσιν·
 καιουχευρισκει·
 τοτε λεγι· επισ 44
 τρεψωειστον
 οικωνμουδε
 νεξηλθον· καιε

Mt 12, 44

Mt 12, 44		Mt 12, 47	
(44)	ἐλθον εὐρισκ εἰσχο λαζοντ ἀσεσάρωμενῶ. καὶ κε κοσμημ	ΚΔ̄	<u>περιτὰν παραβόλων:</u> δετήσαντα. ἴδο (47)
45	ενον· τότε πο ρευεται· καὶ πα ραλαμβάνει θ ἐαυτοῦ. ἐπταε τεράπναπονιηρ οτεράεαυτοῦ.	5	υἱμητιρδοῦκ αἰοἰαδελφοῖσο υεζῶεσθηκασ ιν· ζητούντες σοῖλαλησαι:
	καὶ ἡ ἐλθοντακ ατοικεῖεκεικ αἰγινεταῖαεσ χατατοῦδύνου ἐκεῖνου. χεῖρο	10	Οδεαποκριθεῖς εἰπεν τῷ εἰπον ταῦτα· τί σε στῆντι μὴ τιρμ ου τιτῆνεσεῖσι οἰαδελφοῖμου·
	νατων πρῶτων· οντα σεσται καὶ τηγενεατα υτητηπονηρα:	15	Καὶ ἐκτινασθη ν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σμαθί, τασεαυτοῦ εἰπε :
46	Εἰδεαυτοῦ λαλῶν τοστοῖ σοχλοῖς:	20	ἰδοὺ μὴ τιρ μου καὶ οἰαδελ φοῖμου. ὅστις γὰρ ἀνποῖσει το θεληματο εὐσπροντοῦ ενοῖρανοῖς. α
	ΡΛ̄ Ἰδοὺ μὴ τιρ' καὶ οἰαδελφοῖαυτοῦ. ἴστηκεισανεζῶ ζητούντες λα	25	υτοσμου καὶ α δελφοσκαὶ αδ ελφη καὶ μὴ τι ρ' ἐστίν:
47	λησφῶντα· εἰπεν		
Mt 12, 47		Mt 12, 50	

Mt 13, 1

- 1 ΚΔ Ἐνδετημερα
 εκεινη· εξελ
 θωνοῖσθησοικ
 ιασεκαθηταπα
 ρατηνθαλασσαν·
 2 καισυνηχθειςᾱ
 προσαυτονοχλ
 οιπολλοι· ωστε
 αυτονεισπλοι
 ον· ενβαντακαθ
 ησθια· καιπασόο
 χλοσεπιῖτοναι
 γιαλονῖσθηκει·
 3 καιελαλησεναυ
 τοισπολλα· ενπ
 αραβολεσλεγων·
 Ἰδουεξηλθενος
 πήρωντουσπिरαι·
 4 καιεντωσπирειν
 αυτον· αμεν
 επεσενπαρατη̄
 οδονκαιελθον
 ταταπετηνατ
 ουουρανουκα
 τεφαγεναυτα·
 5 Αλλαδεεπεσεν
 επιταπετρωδη·

Mt 13, 5

Mt 13, 5

- οπουουκειχε (5)
 νγηνπολλην· και
 ευθεωσεξανε
 τιλενδιατωμη
 5 εχεινβαθοσγησ·
 ηλιουδεαυατη 6
 λαντοσεκαυμα
 τησθη· καιδιατο
 μηεχεινβαθος
 10 ρηζησεξηρανθη·
 Αλλαδεεπεσενε 7
 πιτασακάνθιασκ
 αιανεβησαναιακ
 ανθαικαιεπνιξαναυτα·
 15 Αλλαδεεπεσεν 8
 επιτηνγηνην
 καλην· καιεδηδο
 υκαρπον· ομεν
 20 εκατον· οδεεξ
 ηκοντα· οδετρ
 ιακοντα· οεχ 9
 ανωταακουειν
 ακουετω·
 25 Καιπροσελθον 10
 τεσ όμαθηται
 ειπαναυτω· δι
 ατιενπαραβο

Mt 13, 10

	Mt 13, 10		Mt 13, 14	
(10)'	λαισλαλεις αυτοις·		ε καιβλεποντες	(14)
11	Οδεαποκριθησει πενευτοις. οτι μιν δεδοται γνω ναι τα μυστηρια τ ησ βασιλειαι των ουρανων· εκεινοις δεδοται:	5	ε βλεψητε και ου ε μη ιδητε· επα ε χυνθηγαρ· ηκαρ ε δια του λαοντο ε υτου· και τοις ε εν βαρεασηκου ε σαν· και τοις ε θαλμουσαντων ε εκαμυσαν· μη ε οτε ιδωσιν τοις ε οφθαλμοις· και ε τοις ασιν ακου ε σωσιν· και τηκαρ ε δια συνωσιν· και ε επιστρεψωσιν ε και ιασομαι αυτοις:	15
12	Οστιςγαρ· εχειδω θησεται και τακ περισσει· θησεται· οστις δε ου κεχει και ου χειαρ· ησε ταιαπαυτου:	10	ε και ιασομαι αυτοις:	
13	Δια τουτο εν παρα ΡΛΓ βολαισλαλεις αυτοις· ινα βλεποντες μη ηβλεποσιν· και ακ ουοντες μη ακου ασιν· και μη συνι ασιν· μη ποτε επισ 14 τρεψωσιν· και αν απληρονηται αυ ε τοις η προφητια ε ησαϊου η λεγουσα· ε ακου ακουσητε ε και ου μνησυνητε·	15 20 25	ε και ιασομαι αυτοις: :ΡΔ: Υμιν δε μακαριοι οιοφθαλμοιο τι βλεπουσιν· και τα αταυμων οτι ακουουσιν· Αμην· γαρ λεγω υμιν· οτι πολ λοι προφηται και δικαιοι πε θυμησαν· ιδειν	16 17
	Mt 13, 14		Mt 13, 17	

Mt 13, 17

- (17) να βλέπετε και
 ουχίδον· και
 ακουσέαιαακ
 ουετεκαιου
 κηκουσαν:
 18 ΠΑΕ Ὑμεισουνα
 κουσατετι
 παραβαλιντου
 σπηροντος
 19 παντοσακου
 οντος τονλ
 ογοντησβσι
 λειασκαιμη
 συνιεντος·
 ερχεταιιοπο
 νηρος καιαρ
 παζειτοεσπ
 αρμενονεν
 τηκαρδιααυ
 του· ουτος
 εστινοπαρά
 τηνοδοσπ
 20 αρεις· οδεεπι
 ταπετραδεις
 παρεις· ουτ
 οσεστινοτ
 ονλογονα

Mt 13, 20

Mt 13, 20

- κουων καιευ (20)
 θυς μεταχ
 αρας λαμβανω
 ναυτον ουκε 21
 χειδερηζανεα
 υτω· αλλαπρο
 σκαιροσεστιν
 ειταγενομενη
 σθλιψεωσι
 10 ηδιωγμουδιατ
 ωνλογονευθε
 ωσκανδαλίζεται:
 Οδεειστασακαν 22
 θασπαρεις· ου
 15 τος εστινοτο
 νλογονακουων·
 καιημερημιατ
 ουτ οναωνος
 τούτου· καιημ
 20 ατητουπλου
 τουσυνπνιγει
 τονλογονκαια
 καρποσγηνεται:
 Οδεεπιτηγην 23
 25 τηνκαλ ηνσπαρ
 εις· ουτοσεστι
 οτονλογον

Mt 13, 23

Mt 13, 23		Mt 13, 27	
(23)	ακουων καισυ νιεισ· οσ δη καρποφωρι· καιποιει ο μεν :ρ̄: οδε :ξ̄: οδε :λ̄:	5	Προσελθωντ εσδεοιδου· οιτου οι κο δεσποτουει παναυτα· κεουχικαλ ονσπερμαε σπιδασεντα σβαγρω· πο θενουνεχει ταξιζανια· οδεεφηαυτοι σ· εχθροσ̄αν̄οσ̄ τουτοεποι ησεν:
24	Αλληνπαρaboλη νπαρεθηκενα υτοιςλεγων· :ΡΛς̄ Ομοιωδηηβασιλει ατωνουρανεν· ανθρωπωσπιρο̄ τικαλονσπερμ αιεντααγρωαντου·	10	Οιδεδουλοιει παναυτω θε λεισυναπελ θοντ̄ εσ συλ λεξωμεναυ τα· οδεεφη αυτοις ου· μ ηποτεσυνλ εγοντεσταξ ηζανια· εκριζ ασιτεαμαυ τοιςτονσειτο·
25	ενδετακαθευ δειντουσ̄αν̄ουσ̄ ηλθεναυτουο εχθροσ̄ καιεπ εσπιδεν̄ξιζαν ια· αναμεσοντ ουσειτου και απηλθεν· οτε δεεβλαστησεν οχορτοσ̄ καικ αφπονεποιησε̄· τοτεεφανητα ζηζανια·	15	20
26		25	29
Mt 13, 26		Mt 13, 29	

Mt 13, 30

Mt 13, 32

30 αφετεσυναυζ
 ανεσθαιαμπο
 τεραμεχριτο
 υθερισμου. και
 ενκερωτου 5
 θερησμου. ερο
 τοισθερισταις
 συλλεξατεπρο
 τανταζιζανια.
 καιιδισατεαυτα 10
 εισδεσμας. προ
 σ τοκατακαυσ
 αιαυτα. τον δε
 σειτονσυναγα
 γετεειστηναπ
 οθηκηνμου:
 31 Αλληνπαρaboλ.
 ηνελαλησεν
 αυτοισλεγων:
 PΛZ Ομοιαεστινηβα 20
 σιλειωνου
 ρανων. κοκκω
 σιναπεσσονλαβ
 ωναν̄ον̄δεσπινεν
 εντωαγραυτου.
 32 ομικροτερον 25
 μενεστινπαντω

Mt 13, 32

τωνσπερματω̄: (32)
 οτανδεαυξηθη·
 μιζωντων λα
 χανωνεστιν·
 καιιγηνεῖδεν
 δρον· ωστεελ
 θεινταπετινα
 τουουρανου·
 καικατασκιν
 ουνεντοισκλ
 αδοισιαιτου.
 PΛH Αλληνπαρabo 33
 ληνελαλησεν
 αῡτοιςλεγων:
 15 Ομοιαεστινηβ
 ασιλειωνου
 ρανων· ζυμηην
 λαβουσαγυνη·
 ενεκρυψενει
 σαλευρουσατα
 τρια· εωσουε
 ζυμωθηολον:
 PΛΘ Ταυταπαντα 34
 ελαλησενοις
 ενπαρaboλαι
 στοις οχλοις.
 καιχωρισπαρa

Mt 13, 34

Mt 13, 34		Mt 13, 38	
(34)	βολαισου κηληλη	οκοσμοστοδε	(38)
35	αυτοις· οπωσπ ληρωθητωρηθ ενδιαΐσαΐουτο υπροφητου λε εγοντος· ανοι εζωεν παραβολαι εστοστομαμου. ερευζομαι κε εκρυμμενα απο εκαταβολησκο εσμου·	5 οιτις βασιλειασ· ταδε ζιζανιαει σιν οδε εχθρος οσπιρασωνται στινοδιαβολος· οδε ερεισμοσ εντελειαι ανος εστιν· οιδε θε ρισται αγγελιοι σιν· ωςπερουν συλλεγεταται 15 ζιζανια· και πυρι καιεται ουτως εσται εν τη συν τελειαι ανων οστουτου· απο 20 στελει ο υιος ου ανου του σα γγελου σου· και συλλεξουσιν εκ τησ βασιλεια 25 σου τα παντα τα σκανδαλα· και τουσ ποιουντα στιν ανομιαν·	39 40 41
36	PM Τοτε αφησ του σοχλου σηληθεν ειστιν οικιανουσ· και προσηληθον αυται οι μαθη ται αυτου λεγου τες· διασαφισο ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου·	15 20	
37	Οδε αποκριθεις ειπεν αυτοις· ο σπιραν το καλαν σπερμα· εστιν ο υιος του ανου· οδε αγροσεστιν	25	
38			
Mt 13, 38		Mt 13, 41	

Mt 13, 42

- 42 και βαλουσιν αὐτοὺς
 οὐ σείσιν καμῖνον
 του πυροσέκει
 εσται οὐκ αὐθιμοσ
 και οβρυγμοσ των
 ωδων των·
- 43 Τότε οἱ δικαιοὶ
 ἐκλαμψουσὶ ὡς ὁ
 ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ
 τοῦ οὐρανοῦ· ὁ
 ἐχθρὸς τῶν ἀκκουσῶν
 τῶν λόγων τούτων·
- 44 Πάλιν ὁμοίᾳ ἐστιν
 ἡ βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ·
 ὡς αὖτε οἱ κεραιὶ
 οἱ ῥυμμενοὶ ἐν τῇ
 ἀγρῷ· ὁ δὲ ῥῖνος
 ἐκρύψεν καὶ ἀποτήσχα
 ρα τοῦ ὑπαγίου· καὶ
 πάντα οὐκ ἐξείλετο
 αὐτοῦ· καὶ ἔλαβον
 αὐτοὶ τὸν ἄγρον·
- 45 Πάλιν ὁμοίᾳ ἐστιν

Mt 13, 45

Mt 13, 45

- ἡ βασιλεία τῶν οὐρανοῦ
 ὡς ὁ ἄνθρωπος ὁ
 πωρὸς τῆς ζήτησε
 τοῦ καλοῦσμα ῥα
 γαρ τῆς ἀγρίας· ὁ
 εὐρὸς τῶν πολλῶν
 μαργαριτῶν· ἀπελθὼν
 πεπραγμένον πάντα
 ἐκέντησεν· ἔλαβον
 αὐτοῦ τὸν μαργαριτὸν
 τὸν κεκρυμμένον·
- 5
- 10
- 15
- 20
- 25
- 46
- 47
- 48

Mt 13, 48

Mt 13, 49		Mt 13, 52		
49	Οὕτως ἐσθ' αὖτε τῆς οὐτελείας τοῦ αἰῶνος· ἐ- ξέλθουσιν οὖν οἱ ἀγγελοὶ καὶ αἱ φοριοὶ σὺν τοῖς ὕπνου τοῦ ἐκ μέρους τῶν δικαίων· καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κρήνην τοῦ πυρὸς ὅπου κεῖται· οὐκ ἔστιν ἄλγος οὐδ' ὀδυρμὸς τοῖς ἀποβάν- ουσιν·	5	ἀν' ὁρόπου οὐδ' ὁδὸς ποτὶ ὅστις ἐκβαλε- θήσεται τοῦ σκαυνοῦ καὶ τῆς αἰτίας καὶ τοῦ καὶ ἐγένετο ὁ τετέλεσεν ὁ δὲ τὰς πα- ράβολας αὐ- τῶν·	52
50	λέγει αὐτοῖς οἱ δὲ συνήκατε τὰς παράβολας· λέ- γουσιν αὐτῶν·	10	ἐκίχεν·	53
51	Ὁ δὲ εἰπὼν τοῖς· δια- τάσσεται αὐτῶν·	15	καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· ἐδίδασκε ἐν αὐτοῖς· ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκκληθεῖσθαι αὐτοὺς καὶ λε-	54
52	τοῖς· δια- τάσσεται αὐτῶν·	20	γεῖν· τὸ ποῦθεν οὐ ἔσται· καὶ δυναμῆς αὐτοῦ·	55
	ὅτι οὕτως ἐστὶν·	25	χ' οὐκ ὁ τις οὐκ ὁ	
	Ὅμοιος ἐστὶν			
Mt 13, 52		Mt 13, 55		

Mt 13, 55

Mt 14, 1

	<u>KE</u>	περιῖαννουκαιηρωδου:-		<u>KE</u>	Ενεκεινωτω	14, 1
(55)		κτονοσυῖος. ου		<u>PMΓ</u>	καιραηκου	
		χημητηρ' αυτο			σενηρωδεις	
		υλεγεταιμαρι			οτετραρχησ	
		αμ' καιιοιαδελ	5		τηνακοινην.	
		φοιαντουῖακ			καιειπεντοις	2
		αβοσκαῖασηρ'			πεσιναντου·	
56		καισιμωνκαιῖο			ουτοσεστιν	
		υδασ. καιιαδε			ἰωαννησ οβα	
		λφαιαντου ου	10		πιστησ· αυ	
		χιπασαιπροσ			υτοσηγε ρθ	
		ημασεισιν:			ηαποτωννε	
		Ποθενουντου			κρων καιδια	
		τιτωταπαν			τουτοαιδυ	
57		τα· καιενσκα	15		ναμεισενερ	
		νδαλιζοντο			γουσινεναντω:	
		εναντω:				
		Οδεισ ειπεν		<u>PMΔ</u>	Ογαρ' ηρωδης	3
	<u>PMB</u>	αυτοις· ουκ			τοτεκρατ	
		εστινπρορη	20		ησαστονῆα	
		τησατιμος·			νηγεδησεν	
		ειμηνετηπα			αυτων· καιεν	
		τριδι καιεντ			τηφυλακηα	
		ηοικια αυτου			πεθετο· δια	
58		καιουκεποιη	25		ηρωδιαδατιν	
		σενεκειδυν			γυναικαφιλιπ	
		αμεισπολλας			πουτουαδελ	
		διατιναπιστιαν			φουαυτου:	
		αυτων:				

Mt 13, 58

Mt 14, 3

Mt 14, 4		Mt 14, 8	
4	ελεγεν γαρου τω οϊωαννησ· ου κεξεστιν σοι εχειν αυτην·	την καιρα λην·	(8)
5	και θελαν αυτο αποκτιναι· ε φοβηθη τον οχλον· οτι ει σπροφητην αυτον ειχον·	και λυπηθεις ο βασιλευσδι α του σφοκου σκα του σσυ νανακημενο υς· εκελευσ ενδοθηναι αυ τη· και τεμψα	9 10
6	PMΕ Γεν εσιωνδε γε ναμεναν του ηροδου· αρχη σατω η θυγατ η ρηροδιαδος ενταμεσιν· και ηρεσεν τα ηρωδη· οθεν η ετορκουε μ ωλογησεν αυ τηδουναι αυ ναι τησ ητε·	σα τε κεφαλ η σεν τον οϊωαν νην εν τη πυ λιν και ηνε χθη η κεφαλη αυτου εν τα πινακι· και ε δοθη το κο ρασιον· και ην εγκεντημη τριατησ·	10 11
7	Η δε προβησθη σαυτο τησ μη τροσ αυτησ δοσμοιφησιν ωδε επι πινακι	και προσελθ οντεσ οι μαθ ηται αυτου ηραν το πτω μα και εθαψα	12
8			
Mt 14, 8		Mt 14, 12	

Mt 14, 12

Mt 14, 15

	<u>K^ς</u>	<u>περιτων πεντεαρτων και</u> <u>των δυο ιχθυων:</u>			
(12)		αυτο· και ελθον τεσαπηγυιαν τωι:		λθο ντεσ εισ	(15)
13	<u>PM^ς</u>	Ακουσασδε οις ανεχωρησενε	5	τασ κυκλωκ ωμα σ αγωρας ωσιν εαυτοις βρω ματα·	
		κειθεν εν πλουει σερημων τοπον κατιδιαν· και ακο υσαντεσ οι οχλοι		Οδεις ειπεν αυ τοι σου χρ	16
		η κολουθησαν αυ τω πεζηποτω	10	ι ανεχ ουσιν απελθην· δοτ εαυτοις υμι σφαγειν:	
14	<u>χ^{αρ}</u>	πολαιων και εξελθω::		Οιδε λεγο υ	17
		ιδεν πολυνοχλον και εσπλαγχνισ θη επ αυτοις, και	15	σιν αυτω· ου κεχομεν ωδ εει μη πεντεα ρτουσ και δυο ιχ	
		εθεραπευσεν τ ουσα ρρωστου		θυασ· οδε ειπεν φερετε μοι αυ τους:	18
15	<u>:K^ς:</u> <u>PMZ</u>	Οψιασδε γενομε νησ προσηλθονα	20	Και κελευσασ ουσοχλουσα να κλιθηναι επι του χορτου:	19
		υτωι μαθηται αυτου λεγοντε σ. ερημοσεστιν ο τοποσ· και ηω ρηθη παρελθεν	25	λαβων τουσ πε ντεαρτουσ και αιτουσ δυο ιχ θυασ·	
		απολυσον τουσ οχλουσ. ινα πε			

Mt 14, 15

Mt 14, 19

Mt 14, 19

(19) αναβλεψας ειστ
 ονουρανῶ ν ευ
 λογησενκαι κλ
 ασασεδω κ εν
 τοισμαθη ταις
 αυτουτ ους
 αρτου σ: οι
 δαμα θητα ι
 τοις οχλοις
 καιε φαγονπα
 20 ν τεσ καιε
 χ ορτασθησα
 ἅ ν· καιηραντο
 πε ρισσευον
 τωνκλασμα
 τωνδεκα
 κοφινους πλη
 21 ρεις: οιδεεσθι
 οντεσησανανδ
 ρεσῶσπεντακ
 εισχειλιοι·
 χωρισπαιδων
 καιγυναικων:
 22 ^{τωκρ}Καιευθεωσ· ἦν
^{PMH}
^χ
^{αρ}
 αγκασεντῶς
 μαθητασαντου

Mt 14, 22

Mt 14, 22

KZ περιτουενθαλασσει
περιπατου
 εμβηναιειστο (22)
 πλοιον· καιπρο
 αγειναυτον·
 ειστωπεραν·
 5 εἰςουαπολ
 υσητους οχ
 λους· †
^{PMΘ} Καιαπολυσασι
 10 ουςοχλους
 ανεβηειστο
 οροσκατιδι
 ανπροσευξαι
KZ σ θαι·
^{:PN:} Οψιασεγεν
 15 ομενησμο
 νοσίνεκει:
 Τοδεπλοιον· 24
 ηδηαπιχεναι
 ποτησγησστ
 20 αδιουσῆκαν
 ους· βασανι
 ζομενονῆπο
 τωνκυματω·
 25 ηνγαρ· εναντι
 οσοανεμος
 αυτοις:

Mt 14, 24

Mt 14, 25

Mt 14, 28

25 Τεταρτηδεφυ
λακτητησνυκ
τος· ηλθενπρ
οσαντουσοῖς
περιπατωνε

5

26 Ἰδοντεςδεαυ
τονπεριπατο
υνταεπιτησθ
αλασσηςετα
ραχθησανλε
γοντες· ὅτι
φαντασμαε
στιν· καιαπο
τουφοβου

10

15

27 Ευθυσδεελαλ
ησεναυτοις
οῖςλεγωνθα
ρσειταιεγω
ει· μειμηφω
βεισθε:

28 PNA Αποκριθειδε
αυτωοπετρ
οσειπεν· κε
εισυει· καιε
λευσονμε

Mt 14, 28

ελθενπροσσε (28)
επιταῦδατα·
οδεειπενελθε: 29

Καικαταβασαπ
οτουπλοιου
οπετρος· περ
ιεπατησενεπ
ιταῦδαταελθ
ην προς τονιν
βλεπονδε τον
ανεμωνισχυ
ρονεφοβηθη·
καιαρξαμενο
σκαταποντη
ζες θαι εκρα
ξενλεγον· κε
σωσωνμε:

30

Ευθυσδεοῖς 31
ε κτινιστη
ν χηραεπελα
βητοαυτου
καιλεγει αυτω
ο λιγοπιστε
ε ισ τι εδιστασας:

25

PNB

Καιαναβαντω 32
ν αυτωνειστο
ωπλοιον·

Mt 14, 32

Mt 14, 32

Mt 15, 1

		<u>ΚΗ</u>	<u>περιτις παραβασης</u>	
(32)	εκοπασε νοανε		<u>στησεν το λειψ</u>	
33	μοσ οιδε εν τω	:PNΔ:	Τοτε προσερχ	15, 1
	πλουω προσελθo		ονται του αναπο	
	τες προσεκυν		ηροσολυμαν	
	ησαν αυτα λεγο	5	φαισιν οικαιγ	
	τες· αληθωσδυ		ραματεισ λεγο	
	υιοσει:		τες· διατι ομα	2
34	Και διαπερασαντ		η, τε σου παρ	
	εσηλθον επι τη		αβενουσιντ	
	γη νεισ γεννησαρεθ:	† 10	ην παραδωσιν	
35	:PNΓ Kai επιγοντες		των πρεσβυτ	
	αυτο νοιανδρες		ερων· ουγαρν	
	εκεινου τουτο		ιπανται αι τας	
	που· απεστιλαν		χειρας αυτων	
	εισοληνητην πε	15	οτ αναρτον ε	
	ριχαρων εκει		σθιασιν:	
	νην· και προση		Οδε αποκριθ	3
	νεγκαν αυτω π		εισειτε ναυτ	
	ανταστους κα		οισ· διατι και υ	
	κασεχοντας·	20	μεις παραβαιν	
36	και παρεκαλου		εταιτη γεντο	
	ναυτον· ινα καν		λην του θυδι	
	μονο ναψωνται		ατιν παραδωσ	
	του κρισπεδο		ιν υμων· ογαρ	4
	υτου υματιου	25	ε θει επεντιμα	
	αυτου· και ος υ		ε τον πατερα σ	
	ησαν το διεσω		ε ου και την μη	
	θησαν:			

Mt 14, 36

Mt 15, 4

Mt 15, 4

- (4) ε τερα* καιοκακο
 ε λογῶν πατερα
 ε ἡμητερα θανα
 ε τω τελευτατω·
 5 Ὑμεις δε λεγετε
 ὅς ἀνειπητω π̄ρι
 ητημητρι· δωρο
 ὁ ανεξεμουωφ
 6 ἡληθῆς· ουμητ
 ιμσει τον πρα
 ητηνημετερα
 αυτου και ηκυ
 ρωσατε τον λο
 γον του θυδια
 την παραδωσιν
 ὕμων·
 7 Ὑποκριται· καλο
 σε προφητευσεν
 περι ὕμων ησαῖ
 8 ασλεγων· ολαυ
 σου το στοισχ
 ειλεσιν με τιμᾶ·
 ε ηδε καρδια ἄυτο
 ε υπορρωα πεχί
 9 ε απερμου· ματ
 ε ην δε σε βονται
 ε με διδασκοντες

Mt 15, 9

Mt 15, 9

- ε διδασκαλιας εν (9)
 ε ταλματα ἀνῶν
 Και προσκαλεσα 10
 μενο στονοχλ
 ονει πεναυτοις
 ακουσαται και
 συνιετε ουτο 11
 εισερχομενον
 εισ το στομα κοι
 νοι τον ανῶνα λ
 λατο εκ πορευ
 ομενον εκ το
 υ στοματος
 ουτο κοινοι τον
 ανθρωπον·
 15 Τότε προσελθο
 PNE τε σοι μαθητῆ
 λεγουσιν αυτω·
 οιδασότι οι γρα
 ρισαι οιακουσ
 αντες τον
 λογον· εσκαν
 10 δε λησθησαν·
 Ο δε αποκρι
 13 θησειπεν·
 πασαι ρυτι
 α·

Mt 15, 13

Mt 15, 13

Mt 15, 17

- (13) ἥνουκεφυτε
υσενοπηρμου
όουρανιος· εκ
ριζωθησεται:
- 14 :PN₅ Αφετεαυτου
στυφλοιεισιν
οδηγοιτυφλ
ον· τυφλοσδε
τυφλονοδιγω
νσφαλησεται·
καιαμφοτερ
οιπεσουνταιει
στονβοθυνον:
- 15 :PNZ Αποκριθῆς δε
αυτωοπετρο
σ ειπεν· φρασον
ημιντηνπαραβ
οληνταυτην:
- 16 Οδεῖσειπενα
κμηγκαιῦμ
εισαδυν:
- 17 ται· ου
νοειτε
ότιπαντ
οεισερχ
ομενον

Mt 15, 17

- ειστοστομα· (17)
ειστινκοιλια
ανχωρει· και
εισαφεδρων
αεκβαλλαιται·
- 5 ταδεεκπορε 18
υομεναεκτ
ουστοματο
σ· εκτησκαρ
διασεξερχο
νται· καιεκει
νακοινοιτον
ανων εκγαρ 19
τισκαρδιασ
εξερχονται
διαλογισμοι
πονηροι· φο
νοι· μοιχιαπ
ορνια κλοπαι:
- 20 ψευδομαρτ
υρια· βλασφ
ημια· ταυτα 20
εστηντακοι
νουντατον
25 ανων· τοδε
ανιπτοισχερ
σινφαιγειν

Mt 15, 20

Mt 15, 20

Mt 15, 24

(20) ΚΘ περητῖσφυνικησις:-
ουκοι νοιτονανον:-
 21 ΚΘ Καιεξελθωνεκει
 δενοῖσανεχωρ
 ησενεισταμερη
 τυρουκαισιδῶ
 22 νοσ· καιῖδουγυ
 νηχαναναα· απο
 τονόρειωνεκει
 νωνεξελθουσα·
 εκραζενλεγου
 σαελεησονμε
 κεῦῖοσδαδ· ηθ
 υγατηρμουκ
 ακωσδαμωνι
 ζεται:
 23 Οδεουκαπεκ
 ρηθηαυτηλογο:
 Καιπροσελθωντ
 εσοιμαθηται
 αυτουηραταν·
 αυτονλεγοντ
 εσ· απολυσον
 αυτην· οτικρ
 αζαιοπισθενη
 24 μων· οδεαπο
 κριθεισειπεν:

Mt 15, 24

:Λ: περιτωνθεραπευθ
εντωνοχλων:-
 24 ΡΝΗ Ουκαπεσταλην
 ειμηπροσταπρο
 βατατααπολολυ
 5 ταταοικουηλ·
ΡΝΘ Ηδεελθουσαπρ
 25 οσεκυνηαυτω
 λεγουσα· κεβοη
 θησονμοι:
 10 Οδεαποκριθει
 26 σειπεν· ουκε
 στικαλονλαβ
 ειν· τοναρτον
 τωντεκνων·
 15 καιβαλαιντοισ
 κυναριοισ· ήδε
 27 ειπεννακε· και
 γαρτακυνηαι
 εσθιειαποτον
 20 ψιχιωντανπιπ
 τωντοναποτη
 στραπεζησιω
 νκυριωναυτων·
 Τοτεαποκρι
 25 θεις οῖς ειπεν·
 αγυναιμεγαλη

Mt 15, 28

Mt 15, 28

Mt 15, 31

(28) σουηπιστης· γε
νηθητω σοιας
θελεις· και ἰαθη
ἡ θυγατηρ' αὐτῆ
σαποτησaras
5 εκεινῆς·
29 :Λ: Καμεταβασεκ
:ΡΞ: ειδεν οἱς ἦλθε
ν παρατην θαλασ
σαν τησγαλιλαι
10 ασ· και αναβας
ειστο οροσεκα
30 θητο εκει· και
προσηλθον αυτα
οχλοι πολλοι·
εχοντες μεθ
εαυτων· χωλο
υς· τυφλουςκ
αφους· κυλου
ς· και ερριψαν
αυτους παρα
τουσποδας αυ
του και εθερει
πενθεν αυτους

Mt 15, 30

ΛΑ: περι των επτα αρτων
ωσ τε το νοχλ
31 ον θαυμασαι·
βλεποντεςκ
αφουσγαλιου
5 ντας· και κυ
λουσθγεις·
και χωλουσπ
εριπατουντ
ας· και τυφλ
10 ουσβλεποντ
ας· και εδοξ
ασαν τον
θνήσκειν·
τω κρ
ΛΑ: Οδεις αρ· προσκ
15 αλεσαμενος
τουσ μαθητα
ς ειπεν· σπλα
γχνιζομαι επ
ι το νοχλον· ο
20 τι ἡδη μερας
τρεις προσμ
ενουσιν μοι·
και ου κεχου
σιν τι φαγωσιν·
25 και απολυσαι
αυτους· θνησκεισ

Mt 15, 32

31

32

Mt 15, 32

Mt 15, 37

			<u>AB</u>	<u>περιτησζυμηστωνφ</u> <u>αρισαιων:</u>	
(32)	ουθελω* μηποτε εκλυθασινεντηοδα:			καιτοπερι ^δ ευον	(37)
33	Καιλεγουσιναυτω οιμαθηταιαυτου. ποθενουνημιν	5		τωνκλασματω ^ν ηρανεπτασπυρι δασπληρεις. οιδε	38
34	ποθενουνημιν ενερημιααρτοι τοσουτοι. ωστε χορτασαιοχλον ^ν τοσουτον. και	10		εσθιοντεςησα ωστετρακισχει λιοιανδρεσχω ρισπ ^ε δωνκαιγυ ναικων:	
	λεγειαυτοις ις. ποσουσαρτους εχεταιοιδειπο ^ν επτα· καιολιγα ^ι χυδια:			Καιαπολυσαστο υσοχλουςανε βηειστοπλοιον· καιηλ.θενειστα	39
35	Καιπαραγγιλαστω οχλωαναπεσιν	15	<u>AB</u>	οριαμαγδαλα: [†]	
36	επιτηγγην. ελα βεντουσεπτα αρτουσκαιτου σιχθυσας. καιευ χαριστησαισεκλ. ασενκαιεδιδου τοισμαθηταις· οι δεμαθηταιω χλω· καιεφαγο ^ν παντεςκαιεχο ρτασθησαν·	20	<u>PΞA</u>	Καιπροσελθον τεσοιφαρισαι οικαιοισα ^δ δουκαι οι· πειραζοντες επιρωτωναυτ ονσιμιονεκτου ουρανου επιδι ξαιαυτοις:	16, 1
37	χλω· καιεφαγο ^ν παντεςκαιεχο ρτασθησαν·	25	<u>PΞB</u>	Οδεαποκριθεισ ειπεναυτοις· οψιασγενομε	2

Mt 15, 37

Mt 16, 2

Mt 16, 2		Mt 16, 6	
(2)	νησλεγεταί· ευδια·	ορατα και αιπρο	(6)
	πυραζιγαρ' ουου	σεχεται αιποτ	
3	ρανος· και προῖς	ησ' υμειστων	
	ημερον χιμαν·	φωτισαι αυαν και	
	πυραζιγαρστυ	5 σαδδου καιων·	
	γναζαννοουρα	PΞΕ Οιδε διελογιζ	7
	νος το μεν προ	οντο ενεαν	
	σωπον του ουρ	τοις λεγοντ	
	ανου γινώσκει	εσ' οτι φρτοι	
	εδιακρινην· τα	10 σου κελαβο	
	δεσμία των και	μεν·	
	ρανου δυνασθαι·	Γνουσδε οἷς ει	8
4	Γενεα τον ηρικ	πεντι διελογ	
	αμῆ χαλιν· σημ	ηξεσθαι ενε	
	ιον ζητι· και ση	15 αυτοις ολιγο	
	μιέννου δοθησι	πιστοι· οτι	
	ται αυτη·	ρτους ουκε	
	ήμη τω σημιών	χεται· ου πα	9
	ῖονα του προφ	νοειτε ουδε	
	ητου· και κατα	20 μνημονευε	
	λιπων αυτους	τε τουσ πεν	
	απῆλθεν·	τε φρτουσ	
5	:PΞΓ: Και ελθοντες οι	αν πεντακισ	
	μαθηται εις τα	χειλων και	
	περαν επελαθο	25 οσουσ κοφιν	
	του φρτουσ λαβει·	ουσε λαβετε·	
6	:PΞΔ: Οδε ἰδ ειπεν αυ	ουδε τουσ επ	10
	τοις·	τα	

Mt 16, 6

Mt 16, 10

	Mt 16, 10		Mt 16, 14	
	<u>ΛΓ</u> <u>περητησενκαισαριαεπερωτισεας</u>			
(10)	αρτουστωντετρα		ηενατωνπροφ	(14)
	κισχειλιων· καιπο		ητων· λεγειαιυ	15
	σαισσυριδας ελαβ		τοις υμεισδε	
11	ετε· ουνοήτεοτι		τιναμελεγε	
	ουπεριαρτόν'ειπο	5	τεειναι·	
	ῥιν· προσεχετεδε	<u>ΡΞΖ</u>	Αποκριθεισδ	16
	αποτησζιμηστω		εσιρανπετ	
	φαιρισέωνκαισαυδ		ροσεπεν· συ	
	ουκαιων·		ειοχσοῦῖος	
12	Τοτεσυνηκανοτιο	10	τουθιτου	
	υκειπενπροσεχειν		ζωντος·	
	αποτησζιμησαῦλα		Αποκριθεισ	17
	αποτησδιδαχηστ		δουσειπεν·	
	<u>ΛΓ</u> <u>ωνφαιρισέωνκαισ</u>		αυταρακα	
	<u>Χ</u> <u>αρ</u> <u>αδδουκαιων·</u>	15	ριωσεισιμα	
13	<u>τωκρ</u> <u>Ελθωνδεοιδειστα</u>		βαρ'ῖωνα· οτι	
	<u>ΡΞς</u> <u>μερηκαισαριας</u>		σαρ' ζ' καιαιμα	
	τιςφύλιππουηρα		σκαπεκαλυψ	
	τατουσμαθητας		ενσοι· αλλ' οπηρ	
	αυτουλεγων· τιν	20	μουενοτοις	
	αμελεγουσινοια		σφαιροις·	
	νδροποιεινετον		Καθαδεσοι	18
	ῥιοντουανῶν·		λεγω· συει	
14	Οιδειπονοιμεν	25	τροσκαιεπι	
	ῖαννηντονβα		ταυτηπετρα	
	πιστιν· αλλοι		οικοδομησα	
	δεηλιαν· ἑτεροι		μουτινεκλή	
	δειερεμian·		σιαν·	

Mt 16, 14

Mt 16, 18

Mt 16, 18

Mt 16. 21

(18) και πυλαειδου ουκ
ατισχυουσιν αυτης

19 Δασωδεσοιτασκ
 λιδαστησβασιλει
 αstownουρανων·
 και ο δα ανδησησε
 πιτησγησ· εσται
 δεδεμεναεντ
 οι σουρανοις· και
 οσα ανλυσησεπ
 ιτησγησεσταιλ
 ελυμεναεντοι
 σουρανοις $\frac{\epsilon}{\tau}$

20 :PΞH Τοτε διεστηλα
το τοισμαθηται
σαντου. ινα μη
δεν ειπωσιν οτι
ου το σεστινο

21 ἡ^ς· αποτοτε
 ηρξ^ατοοι^ςδικ
 νυειντοισμαθ
 ηταιδ^ατου. ο
 τιδι^αυτονεισ
 ἱεροσολυμα
 πελθ^{ειν}· και
 ολλαπαθ^{ειν}·
 αποτωναρ^χιε
 ρωνκαιγραμα

των και τρεσβ (21)

υπερωντουλα
ου: και αποκταν
θηνακακτητρ
ητημεραεγε
ρθηται:

ⲡⲥⲟ Και προσλαβόμε 22

νοσαυτονοπε
 τροσ· ηρξατω
 αυτονεπιτιμα
 λεγων· ειλεωσ
 σοικε ουμησ
 ταιδοιτουτο:

Οδεεπιστραφει 23

σ εἰπεν τῷ πε
 τραῖ παγεσσι
 σαιμουσατανα.
 σκανδαλὸν εἴμ
 ου. οτι ου κερ
 ρᾶν εσαστατοι
 θυ. ἀλατατονα
 νῆρω πων:

·ΡΟ· ΤΟΤΕΟΙΣ ΕΙΠΕΝ 24

τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ. εἰτις θε
λειοπισωμοῖ
ἐλθεῖν ἀπαρ
νησασθῶσαυτο.

Mt 16, 21

Mt 16, 24

Mt 16, 24

Mt 16, 27

(24) και αρα στον δταν
ρον αυτου ακο
λουθιτωμοι:

25 Οσγάρ' ανδελιτη
ψυχην αυτου
σωσαι απολεσει
αυτην· οσδαν
απολεσητην ψ
υχην αυτου ε
νεκα εμου εν
ρησαι αυτην:

26 Τίγάρ' ὠφεληθη
 σεται ἀνθρώπ
 ος· ἐάντον κοσ
 μον καὶ ἐρῃσῃ·
 τὴν δὲ ψυχὴν
 αὐτοῦ ζήμιω
 θῇ· ἡτῇ δ' αἰῶ
 ν ὁ δ' ἀνταλλάγμ
 ατὴν σψύχησιν
 του·

27 POA: Μελλιγαρ' οὔϊος
τοᾶννουερχε
σθαιεντηδοξ
ητουπρσαντου.
μεταπωναγγ
ελωναντου:

Mt 16, 27

ΛΔ περιτησμεταμορφωσας:

καί τοτε αποδώ (27)
σει εκαστα κατ
ατην πραξιν αυτου:

5 :POB: Αμην λεγωῦμιν. 28
οτι ησιντι νες

τον ὠδεεστω
των· ὅτι νεκροὶ
μὴ γέυσουσιν αὐ-
τῶν· θανάτου· ἐξ

10) σανῖδα σιντο
 νῦῖοντου ανου

ερχομενον
 εντιβασιλειᾳ
 αὐτου. καιεγ 17, 1

15 $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ ενετομεθη
 με ρασεξ· τωκρ

ΛΔ Παραλαμβανι

οἱ στον πετρο
καὶ τὸν ἱακαρβο
20 καὶ ἡσαννηντο
αδελφοναυτου.

25 και αναφερησ
υτου σεις ορ
οσι' ψηλον κα
τιδιαν· και
μετεμορφ
ωθηεμ προς

25 τιδιαν· και 2

Mt 17, 2

Mt 17, 2	Mt 17, 5	
(2) θεναντων· καιελ αμψεντοπροσω ποναιτουασιλῖος· ταδεῖματααυτου εγενετολευκας 3 τοφωσ καιῖδουα φθιαιτοισμαῖ σησκαιηλιασ· μετα υτουσυνλαλουντες:	πητοσενάευδο κησα· αυτουα κουετε Καιακουσαντες 5 ομασθητα, επε σινεπιπροσ επο αυτων, καιεφο βησινσενσφοδρα:	(5) 6
4 Αποκριθεισδεπετ ροσειπεντω ιω κε. καλονεστιν ημασδεειναι· θ ελεισποιησαμεν ωδετρεισκιην ασ· σοιμιαν, καιμ αῖσημια, καιηλι αμιαν:	Καιπροσελθωνο 10 ισκαιεφημενος αυτανειπενεγ ερθητεκαιμη φοβησθε, ελα ραντεσδετου 15 σοφθαλμουσ αυτονορδεναι ῖδον, εμμηαυτο ινημονον:	7 8
5 Ετιδεαυτουλα λουντοσ, ῖδου νεφεληφωτινη επεσκιασεναν τουσ, καιῖδου φανηεκτησνε φελησλεγοισα· ουτοσεστινο ῖοσμουσαγα	Καικαταβατινον 20 τανναντανεκ τουορουσ· ενε τιλατοαυτοισ οῖσλεγων· μηδ ενειπητεοο 25 ραμιαέσούο ῖοστουανῶν εκνεκραναναστη:	9
Mt 17, 5	Mt 17, 9	

Mt 17, 10

10 :ΡΟΓ: Καιεπηρωτησαν
 αυτονοιμαθητ
 αιλεγοντες· τι
 ουνοιγραμμα
 τεισλεγουσιν·
 οτιηλιανδιελθ
 εινπρωτον·
 11 'Οδεισ αποκριθ
 εισειπεν· ηλ̄ημ
 ενερχεταικαι
 αποκαταστησ
 12 ειπαντα· λεγω
 δεῖ̄μιν· οτιή
 λιασῑδη̄ηλθεν·
 καιουκεπεγ
 νωσαναυτῶν·
 αλληποιησανε
 ναυτωσαν·
 ηθεῑλησαν·
 'Ουτωσκαιοῡι
 οστουαν̄οῡμ
 13 _ελ̄λη̄πασχειν̄ι
 παυτων· τοτε
 συνηκανονοιμα
 θηται· οτιπερ
 ἰωαννουτου
 βαπτιστου

Mt 17, 13

Mt 17, 13

:ΛΕ: περιτουσεληνιαζομενου:
 ΛΕ ειπεναυτοις: (13)
 ΡΟΔ Καιελθοντωνα 14
 υτωνπροστω
 τωκρ οχλον· προση
 5 λθεναυτω ^χ_{αρ}
^{ἡ προσηλθεντω̄}
 αν̄ος ὃ γονυπε
 τωναυτωνκαι 15
 λεγων· κεελε
 ισανμυτον
 10 ἵ̄ονοτισελη
 νιαζεταιαικαικ
 ακοσεχει· πο
 λλακισγαρπιπ
 τιειστολυρ
 15 καιενιοτεεισ
 τοῦδαρ' και 16
 προσηνεγκα
 αυτοντοισμ
 αθη̄τιασδου·
 20 καιουκηδυνη
 θησαναυτον
 θεραπεινσαι·
 Αποκριθησδε 17
 οἱσ ειπεν· ωγ
 25 ενεααπιστο
 σ καιιδεστρα
 μμενι·

Mt 17, 17

	Mt 17, 17		Mt 17, 20	
(17)	εωσποτεμεθϋ μῶνεσομαι· εω σποτεανεξομαι ϋμωνφερετεμ		τουταμεταβα εντευθενεκ ει· καιμεταβησ εταικαιουδεν·	(20)
18	οιαυτονωδε· και επετιμησεναι· τωοῖς· καιεξηλ θεναπαυτουτο δαιμωνιον· καιε θεραπευθηοπα ισ αποτησωρασ εκεινης·	5	αδυνατηοϋμιν·	
19	ΡΟΕ Τοτεπροσελθῶ τεσοιμαθηται τωυκατιδιαν ειπον· διατηη μεις ουκηδυνη θημενεκβαλει·	10	Αναστρεφομε νωνδεαυτων εντηγαλιλ·εα· ειπεναυτοισο ιδ· μελλειοϋτο στουανουπα ραδιδοσθαιεις χειραςανθρω πων· καιαποκ	22
20	αυτω· οδελεγ ειαντοις· διατ ηνολιγοπιστι ανϋμων· αμιν γαρλεγαϋμιν· εανεχηταιπι στινωσκοκκ ονσιναπεωσ· ε ρειτετοορι	15	τενουσιναυτο· καιτητρητηη μεραεγερθησ εται· † καιελυ πηθησανσφοδρα·	23
		20	χωρ τωκρ Ελθοντωνδε ΡΟΖ αυτωνεισκα περναουμ' προ σηλθανοιταδι δραχμα λαμβα νοντεστωπε τρακαιειπον· οδιδασκαλος	24
		25		
	Mt 17, 20		Mt 17, 24	

Mt 17, 24

Mt 17, 27

(24) ὕμωνουτελει
25 ταδιδραχμα· λ
εγει ναι:
Καιεισελθοντῶ
ειστηνοικι
αν· προεφθασ
εναυτονοῖσλε
γωντισοιδοκ
ισιμωνοιβασι
λειστησγησαπ
οτινωελαμβα
νουσιντεληή
κη σον· αποτω
ῦῶναυτων· η
αποτωναλοτριω:
26 Ειποντοσδεαπ
οτοναλοτριῶ.
εφηαυτωῖσ·
αραγεελευθε
ροιεισινουῖοι
27 ἵναδεμησκαν
δαλισωμεναυ
τους· πορευ
θεισ εις θαλασ
σανβαλεαγγι
στρον· καιτο
αναβανταπρω

Mt 17, 27

ΛΖ περιτωνεπεροτη
σαντωννησμειζων:
τονίχθυναρο (27)
ν· καιανοιζαστ
οστομααυτο
5 νευρησεισστα
τηρα· εκεινον
λαβωνδοσαυ
τοισαντιερ
ΛΖ ουκαισου:
10 :ΡΟΗ: Ενεκεινητηη 18, 1
μεραπροσηλ.θῶ
οιμαθηταιτω
ῶλεγοντεστ
ισαραμιζανε
στινενηθασ
ιλειατωνουρ
ανων ∴ †
Καιπροσκαλε 2
σαμενοσοῖς
20 παιδιον· εστη
σεναυτωνεν
μεσωαυτων
καιειπεν· αμῖν 3
λεγωῦμιν· εα
25 νμηστραφη
ται καιγενησ
θαυῶσταπεδι

Mt 18, 3

Mt 18, 3		Mt 18, 6	
3)	α· ουμρεισελ· θητα ειστι, νβασιλευαν τανουρανων:	οντραχηλο ναυτου· και καταποντι, σθηνεταπε λαγητης θα λασσης:	(6)
4	Οστις ουντα πινασειειαν τονωστοπα διοντουτο· ουτοσεστιν ομιζωνεντι, βασιλευαν ουρανων:	5 Οκατακος μεταποταν σκενδαλιαν· 10 αναγκιγαφει λθειντασκαν δαλα· πληνου ατασανραπ αεκειναδιου 15 ερχεται:	7
5	Καιοσεανδεξι ταενπαιδιον τοιουτοεπι οονοματιμο νερεδεχεται:	15 :ΡΠ: Ειδειχειρσο ηροπουσσον σκενδαλιαισε εκκοφοναν 20 τονκαβαλεια ποσσου· καλο νσοιεστιν· ει σελθεινειςτη νζωνηχωλο· 25 ηκυλλον· ηδ ροχειρας η δυοποδιας	8
6	ΡΘΘ Οσανσκανδ αλισειεναι ονμηκραν τουταντω νπιστευαν τωνεισεμε· συμφερων ταϊνακρεμ ασθημνλος ονικος ειστ		
Mt 18, 6		Mt 18, 8	

Mt 18, 8

(S) ειπ̃ενοκ̃
 εχονταβληθ̃
 ηναιειστοπι
 ρτοαιωνιον:
 9 Καιειὸ ὁρθαλ̃
 μοσσουσκανδ̃
 αλιζεισε. εζε
 λεαυτονκαι
 βαλ̃εαποσου
 καλονσοιεστι
 μονοφθαλμ
 ονειστινζη
 νεισελθειν.
 ιδυσορθαλμ
 ουσεχοντα3
 λιθηναιειστ
 ηνγεεναντο
 10 χ
αρ
 ΠΤΑ Οριτερηκατα
 φρονησητε
 ενοςτόνμι
 κρωντουτω
 λεγαγαρι̃μι
 οτιοιαγγελιοι
 αυτόνεου
 ρανοισδιαπα
 ντοςβλεπο
 υσιντοπρο

Mt 18, 10

Mt 18, 10

ΛΗ περιτωνεκατωνπρο
βατονπαραβολη (10)
 σοποντουπρο
 μουτουεν
 ουρανοις: ~ ηλθεν ^[11]
 5 ΛΗ Τι̃μινδοκι· ε ^{sp H}
 12
 :ΡΠΒ: ανγενωνται
 ινια̃νωεκατο
 νπροβατα: κ
 αιπλανηθ̃ην
 10 εξαντανον
 χιερησειτα
 :4θ: προβατα
 επιταορη· και
 πορευθεισζη
 15 τησειταπλα
 νωμενων· και 13
 εανγενηται
 τουευρειν
 αυτο· αμιν
 20 λεγα̃υ̃μινοτ
 ιχ̃̃ριεπαν
 τωμαλλον
 ηεπιτοις :4θ:
 τοισμηπεπλ̃.
 25 ανημενοις·
 ουτοσουκε 14
 στινθελ̃ιμα
 ~
 γαρο̃υ̃ιοστουαν̃ουσωσε
 τουαπολωλ̃ος: †

Mt 18, 14

Mt 18, 14

(14) εμπροσθεντου
 πρσμουτουε
 νουρανοισ· ἵνα
 αποληταιειστο
 μικρωντουτω:

15 ΡΠΓ: Εαναρμνησει
 εισσεοαδελφ
 οσσου. ὕπαγεε
 λεγξοναυτον
 μεταξουσουκαι
 αυτουμονου.
 εανσουακουση·
 εκερδησαστο
 αδελφονσου:

16 ΡΠΔ Εανδεμηακου
 ση· παραλαβεμ
 ετασεαυτου
 ετιεναηδυο·

17 Ἰναεπιστοματ
 οσδυοητριων
 μαρτυρῶνστα
 θηπανρημα· ε
 ανδεπαριακου
 σηαυτανειτε
 τηεκκλησια·
 εανδεκαιτησ
 εκκλησιασπα

Mt 18, 17

Mt 18, 17

ρακουση· εστο (17)
 σοιωσπερ οεθ
 νικοσκαιιοτ
 ελωνισ:

5 ΡΠΕ Αμινλεγωῦμ 18
 ιν. οσαανδησει

τεεπιτησγησ·
 εστεδεδεμε
 ναενουρανα·
 10 καιῶσαανλυση
 τεεπιτησγησ
 εστιαλελυμε
 νενουρανα:

ΡΠς: Αμινλεγωῦμιν· 19
 15 οτιεανδυοεξ'

υμωνσυμφω
 νησασινεπιτη
 σγησ περινατ
 20 οσπραγματοσ
 οεαναιτησον
 ται. γενησετέ
 αυτοισπαρ
 ουπρσμουτο
 25 νενουρανοισ.
 οπουγαρεισιν
 δυοητρεισσυ
 νηγμενοι εισ

20

Mt 18, 20

Mt 18, 20

Mt 18, 24

:ΛΘ: περιτουοφιλοντοσμυριαταλανια:-

(20)	τοεμονονομα·	θηαυταισοφι	(24)
	εκειειμιενμε	λετησμυριω	
	σωντων: · $\frac{1}{2}$	νταλαντων· μ	25
21	$\overline{\text{PΠΖ}}$ Τοτεπροσελθ $\overline{\text{o}}$	ηεχοντοσδε	
	αυτωπετροσ	5 αυτουαποδου	
	ειπεν· $\overline{\text{κε}}$ ποσα	ναι· $\overline{\text{ε}}$ κελευσε $\overline{\text{ν}}$	
	κισαμαρτησει	αυτονο $\overline{\text{κ}}$ σαυ	
	οαδελφοσμου	τουπραθηναι·	
	εισεμε· καιαφ	καιτηγγυναι	
	ησωνταυτονεω	10 κακαιτατεκν	
	σεπτακις·	ακαιπαντασδ	
22	Λεγειαυτω $\overline{\text{o}}$ ις	εχεικαιαποδο	
	ουλεγωσοιε	θηναι:	
	ωσεπτακις· α	Πεσωνουνόδο	26
	λλ'εωσεβδομ	15 υλοσεκεινος	
	$\overline{\text{ΛΘ}}$ ηκοντακισεπτα:	προσεκυνηαυ	
23	$\overline{\text{PΠΗ}}$ Διατουτωμοι	τωλεγωνμα	
	ωθηηβασιλεια	κροθυρησ $\overline{\text{o}}$	
	τωνουρανων	επεμοι· σπλ $\overline{\text{α}}$ γ	27
	ανθρωπωβασι	20 χνισθεισδεο	
	λει· οσηθελησ	$\overline{\text{κ}}$ στουδουλ	
	ενσυναραιλο	ουαπελυσεν	
	γονμετατων	αυτον· καιτο	
	δουλωναυτου·	δανιοναφηκ	
24	αρξαμενουδε	25 εναυτο:	
	αυτουσυναρ	Εξελθωνδεο	28
	ειν· προσηνεχ	δουλοσεκεινος·	

Mt 18, 24

Mt 18, 28

Mt 18, 28		Mt 18, 31	
(28)	ευρονενατον συνδουλωνα τουσωφιλε αυτωεκατον διναρια· καικρα τησασαυτον επνιγενλεγω αποδοσειτιοφ 29 ιλεις· πεσωνου νοσυνδουλο σαυτουπαρε καλιαυτονλε γαν· μακροθ υμησωνεπε μοικαιπαντα απαδωσωσοι· 30 οδεουκηθε λεν· αλλααπε λθωνεβαλεν αυτωνειστη νφυλακηνε ωσουαποδο τοοφιλομε νον· 31 Ἰδοντεςδεοι συνδουλοι υτουταγε	5 10 15 20 25	νομεναελυπη (31) ησανσποδρι· καιαπελθοντ εσδιεσαφησα ντακ᾽αυτ ανπαντατα γενομενα· Τοτεπροσκα λεσαμενοσα υτονοκ᾽αν τουλεγει· δο υλεποντηροσπ ασαντινοφ ιλιαντεκεινιν αφηκασοι· επ ιπαρεκαλεσας μεουκεδει 33 ουνκαι σεε λειησετονσ υνδουλονσ ουωσκαιγα σεηλειησα· και 34 οργησθήσοκ᾽ αυτουπαρε δακεναυτο ντοιςζαβαι σταισ· εωσου

Mt 18, 31

Mt 18, 34

	Mt 18, 34		Mt 19, 3	
	: $\overline{M}$: περιτουειεξεστιναπολυσετηγγυνεκααυτου:-			
(34)	αποδωπανταω		αυτωφαρισαι	(3)
	φιλομενον:		οιπειραζωντε	
35	Ουτωδουνκαι		σαυτανκαιλ	
	οιτηρμουεπ		εγοντες· ειε	
	ουρανιος ιμιν	5	ξεστινα̅ν̅α̅	
	ποιησει· εανμ		πολυσε̅τηγγ	
	ηαφητεεκασ		υναικααυτου	
	τοσταδεληρ		καταπασανε̅α̅	
	ωαυτουαπο		τιαν:	
	τωνκαρδιων	10	Οδεαποκριθει	4
	ιμων:		σειπεναυτοις·	
19,1	Καιεγενετοο		ουκανεγνωτε	
$\overline{PΠΘ}$	τεετελεσεν		οτιοκτισας	
	τουςλογουδ		απαρχησαρσε̅	
	τουτουσοις·	15	καιιηληνεποιη	
	μετηρεναπο		σεναυτουσκ	5
	τησγαληλαιας.		αιειπεν· ενεκε	
	καιηλθεντιστα		ντουτουκα	
	οριατησιουδε		ταληψει̅αν̅ο̅ς	
	ασπεραντοι	20	τονπ̅ρα̅καιι̅	
	ορδανου:		μητερα· καικο	
2	Καιηκολουθη		ι̅λη̅θη̅σεται̅	
	σαναυτωοχ		ιη̅υνα̅ικειω	
	λοιπολλοικαι		του. καιεσον	
	εθεραπευσεν	25	ταιοιδυοεισο	
	αυτουσεκει:		αρκαμian· ως	6
3	$\overline{M}$ Καιπροσηλθ̅ω̅		τεουκεται	
	Mt 19, 3		Mt 19, 6	

Mt 19, 6	Mt 19, 9	
(6) εἰσινδουαῖλασα ρξ'μια· οοουνοῶσ συνεζευξένα νοδμηχαρίζετω:	καὶ ἀπολύμε νη γαμάνρω ἰχάταις:	(9)
7 Λεγουσιν αὐτῷ τι οὐκ ἔστι ἐν ἐκείνῳ δοῦναι βιβλίον ἀποστασιῶν καὶ ἀπολύσαι:	: P 4 A: Λεγουσιν αὐτῷ ὅτι οὐκ ἔστι ἐν ἐκείνῳ δοῦναι βιβλίον ἀποστασιῶν καὶ ἀπολύσαι:	10
8 Λεγέουσιν οὖν οἱ τιμωρὶσθε τὸ σπέρμα τὸ κληρὸν καρδίας ὑμῶν· ἐπετρέψεν ὁ κύριος πολλὰς ταύτας γυναῖκας ἵμην ἀπαρχῇ ἡσδεοῦ γεγῶς νενούτος:	Οὐδὲν εἶπεν αὐτοῖς· οὐ γάρ τε δέουσι ἰσχυροῦν τοὺς λόγους τούτους· ἀλλ' οἱ δοτε· εἰσὶν γὰρ οἱ κύριοι· οἱ τινες ἐκ κοιλίας μητρὸς γε νήθησαν οὐ τῶς· καὶ εἰσὶν οἱ κύριοι οἱ τινες ἐκ τοῦ κύριου γεννηθέντες οὐ τῶς·	11
9 : P 4: Λεγὼν δὲ οὖν οἱ κύριοι ἀπολύ σθαι τὴν γυναῖκα αὐτῶν· μήτις ἐστὶν πόρνη· καὶ γαμήσι· ἀλλ' ὅτι ἰσχυράτε:	εἰσὶν γὰρ οἱ κύριοι· οἱ τινες ἐκ κοιλίας μητρὸς γε νήθησαν οὐ τῶς· καὶ εἰσὶν οἱ κύριοι οἱ τινες ἐκ τοῦ κύριου γεννηθέντες οὐ τῶς·	12
Mt 19, 9	Mt 19, 12	

Mt 19, 12

Mt 19, 15

(12)	καὶ εἰς τὸν οὐνοῦ	<u>MA</u>	περιτομὴν ἐπεροτήσαν	(15)
	χοι οἱ τινες δὲ	<u>τοσάυτον πλουσίου:</u>	αὐτοὶ σέπορευ	
	οὐνοῦ χισαν ἐὰν	<u>MA:</u>	θήκεϊθεν:	16
	τοῦ σδιατη	<u>P4Γ</u>	Καὶ ἰδοὺ εἰς πρ	
	ν βασιλείαν τῶν	5	οσελθόντων	
	οὐρανῶν· οὐδὲν		αὐτοὶ ἐπὶ· διδά	
	ἀμενος χαρεῖται		σκαλᾶ ἀγαθῆ.	
	χαρεῖται:		τὴν ἀγαθὸν ποι	
13	Τότε προσήν	10	ῶν Ἰουδαίων:	
	ἐχθρὰ τῶν πα		Οὐδὲ ἐπὶ τῶν	17
	ιδῶν· ἵνα τὰς		ἀπογενομένων	
	χειρὰς ἐπιθῇ		ἀσπεριτοῦ	
	αὐτοῖς καὶ προ		γαθὸν εἰσεσ	
	σεύξῃται· οἱ	15	ἰνα ἀγαθὸς· εἰ	
	δὲ μαθηταὶ		δὲ θέλεις εἰς	
	πέτηναι		τὴν ζῶντα	
14	αὐτοῖς· οὐδεὶς		ἐλθὲν ἐν τῇ	
	εἶπεν· ἀρετὴ		σὸν τὰς ἐν τῷ	
	ταπεδία καὶ		λασ· λέγει αὐ	18
	μὴ κωλύετε	20	τῶν ποταμῶν:	
	αὐτὰ ἐλθεῖν		Οὐδεὶς εἶπεν	
	πρὸς μέτρον τῶν		οὐ φονεύσει	
	γὰρ τοιοῦτῶν		σ· οὐ μοιχεύ	
	ἐστὶν ἡ βασιλεία		σεις· οὐκ ἐψ	
	αἰ τῶν οὐρανῶν	25	εἰς· οὐ ψευδο	
15	ων· καὶ ἐπιθῇ		μαρτυρήσει	
	σὺ τὰς χειρὰς		σ. τιμάτων	19

Mt 19, 15

Mt 19, 19

Mt 19, 27

Mt 19, 29

(27) οπετροσειπεν
αυτω· ἴδουημει
σαφεντεςπαντα
ηκολουθησαμεν
ενσοιτιαραεστ
28 αιημιν· οδεῖς
ειπεναυτοιςα
μηνλεγωῦμιν·
οτιῦμειςοιακο
λουθησαντες
μοι εντηπαλιῇ
γενεσια· οταν
καθισηοῖῖοστ
ουανουεπιθρο
νουδοξησαυτου·
P4Z Καθησεσθεκαι
ὑμειςεπιθωδ
εκαθρονουσ·
κρινοντεστα
σδαδεκαφυλ
αστου ιηλ·
29 P4H Και πασοστις
αρηκενοικι
ανηαδελφου
σ· ηαδελφας·
ηπατερα ημη
τερα· ηγυναικα·

Mt 19, 29

MB περιτωνμισθουμεν^{ον}
εργατων· (29)
ητεκνα· ηαγρο
υσ· ενεκεντ
ουεμουνο
ματοσεκατῶ
5 ταπλασιοναλη
μψεταικαιζ
ωνηαιωνιον
κληρονομησαι·
P4Θ Πολλοιδεεσον 30
10 ταιπρωτοιεσ
χατοι καιεσχ
ατοιπρωτοι· ε
MB Ομοιαγαρεστ 20, 1
15 :Σ: ινιβασιλειαι
τωνουρανων·
ανω οικοδεσ
ποτη· οστησ
εξηλθεναμα
20 τι αῖμισθαα
σθαιεργατασ
ειστοναμπε
λωναυτου·
25 συμφωνησας 2
δεμετατων
εργατωνεκδ
ιναιουτηνι
μεραν· απεσ

Mt 20, 2

Mt 20, 2		Mt 20, 7	
(2)	τιλენαυτουσει στοναμπέλω ναυτου:		7
3	Καιεξελθωνπ εριτριτηνωρᾱ. ἰδενἄλλουσεσ τωτασεντιμα	5	
4	γορααργουσκ αιεκεινοισειπε. ὑπαγετεκαιῖ μεισειστονα μπέλωναμον. καιοεανηδικαι ονδωσωῦμιν	10	8
5	οιδεαπηλθων: Πᾶλινεξελθων περικτηνκαι ενατηνωραν· εποιησενωσωντωσ:	15	
6	Περιδετηνεν δεκατινεξελ θωνενρεναλ λουσεστωατισ· καιλεγειαντοι σ. τιωδεεστη κατεοληντη νημεραναργοι·	20	
		25	10
Mt 20, 6		Mt 20, 10	

	Mt 20, 10		Mt 20, 14	
(10)	ενομησανοτι πλιονλημψον· ται· καιελαβο̄ τοαναδηναριον̄		δετουτωτω εσχατωδου ναιωσκαισοι·	(14)
11	καιαυτοι· λαβ οντεσδεεγογ γυζωνκατατ ονοικοδεσπο	5	ουκεξεστη νμοιοθελωπ οιησαιεντοις εμοις· ἡόόφθ αλμοσσουπο	15
12	τουλεγοντες· ότιουτοιοιες χατοι· μιαναρ ανεποιησαν· και ἱδουσημιναν τουσεποιησας· τοιςβαστασαςι τοβυροστης ημεραςκαιτ ονκαυσανα·	10	νηροσεστιν οτιεγαγαθ οσειμι· ουτο σεσονταιοιε σχατοιπρωτοι· καιοιπρωτοι εσχατοι· πολ λοιγαρεισινοι κλητοι· ολιγοι δε εκλεκτοι· †	16
13	᾽Οδεαποκριθ εισενιαυτῶ ειπεν· ετεραι ουκαδικωσε ουχιδῖναριο υσυνεφωνη σασμοι· αρον τοσονκαιω παγε· θελω	15	Καιαναβεναν οις εισιεροσο λυμα· παρελα βεντουσδω δεκακατιδι ανκαιεντηο δωειπεναν τοις· ἴδουα ναβαινομεν	17
14		20	ΣΑ	
		25		18

Mt 20, 14

Mt 20, 18

Mt 20, 18

Mt 20, 21

(18) ΜΓ περιτων ὄλων ζεβεδέου :

εἰσέροσο λημα·

και οὖτοστον ἄντ

παραδοθήσεται

τοῖς ἀρχιερεῦς

ιν· και γραματε

υσιν· και κατακ

ρινουσιν αὐτον

19 θανάτω και παρὰ

δωσουσιν αὐτό

τοῖς ἐθνεσιν· εἰ

στοεμπαιζαί· κ

αιμιστιγῶσαι·

και σταυρῶσαι :

και τητητη

μερῶν αὐστη

σεται :

20 Τότε προσελθόν

αὐτῶν ἡ μητήρ

τῶν ὄλων ζεβεδέου.

μετατὸ

ἦν αὐτῆς·

προσκυνουσα

και εἰπouσα τι

21 ἀραυτοῦ· ὁδε

εἰπεν αὐτῇ· τι

θέλεις :

Λεγεῖται γὰρ

Mt 20, 21

πείνα καθήσας

(21)

ιν ὁ τοιοῦτος

ἔσται· εἰσεκ

δεξιῶν σου και

εἰσεξεναντί

ων ἐν τη βασι

λειᾷ σου :

Ἀποκριθεὶς

22

οὗς εἰπεν οὗς

οὐδα τέτι

τεισ θεδυνα

σθε πεινῶσι

ὅτι ὁ ἰσχυρ

ος ἀνίστη

εἰν λεγουσιν

αὐτῶν αὐτῶν

εἶθα :

Λεγεται τοιο

23

στομεν πο

τηριον μου

πισθαι· τῶ

δεκαθήσει

κ δεξιῶν μου

υψηξουσιν

μῶν οὐκ ἐσ

τιν ἄνθρω

ποι· ἀλλ' οἱ σο

Mt 20, 23

Mt 20, 31

Mt 21, 2

<u>:ME</u> περητουονουκαιτουπολου			
(31)	λεγοντες κεελ εησονημασυο σδauειδ		νκαμνητην (2) κατεναντιυ μαν· καιεινθε ωσευρεσεται ονονδεδεμ εντην· καιπαλ.ο μεταυτησ· λυ σαντεσαγαγ ετεμοι· καιε 3 αντισυμνει πητι· ερεϊτε· οτιοκδauτο υχριανεχει· ευθυσδεαπο στελλιαυτους·
32	Καιστασοιδεφα νησenaυτουσκ 5 αιειπεντιθελε ταιδοιησωυμι 33 λεγουσιναυτω κειναανοιγασι ημωνοιοφθαλμοι: 10		Σπλαγχνισθεις δεοιδηψατοτ ωνορματων καιευθεωσανε βλεψανκαιοικ 15
34	Σπλαγχνισθεις δεοιδηψατοτ ωνορματων καιευθεωσανε βλεψανκαιοικ 15		ΣΖ: Τουτοδεγεγο νεν· ιναπληρω θητορηθενυ ποτουπροφη λεγοντος· ε ειπατετηθυ 5 ε γατρισειωνι ε δουοβασιλε ε υσσουερχε ε ταισοιπραυς ε καιεπιβεβηκ ε ωσεπιονον
21, 1	:ME :Σς: Καιοτεγγισαν εισιεροσολυμα· καιηλθονεισβη θ' φαγηπροστο 20 οροστονελαι ων· τοτεοιδα πεστιλενδυο τωνμαθητω 2 αυτουλεγων 25 αυτοις· πορε υεσδεειστη		

Mt 21, 2

Mt 21, 5

	Mt 21, 5		Mt 21, 9	
(5)	ε καιπωλονυῖον ε ὑποζυγιου:		θουντες· εκρα ζονλεγοντες.	(9)
6	ΣΗ Πορευθεντες δεοιμαθηται· καιποιησαντέ	5	ασαννατωῖω δαδ· ευλογημ ενοσοερχωμ ενοσ ενονομ ατικῶσανα εντοισῖψιστ οις: καιεισελ	10
7	σοῖς. ηγαγοντ ηγονονκαιτῷ πωλον· καιεπε	10	θοντοσαντου εισῖεροσολυ μα· εσεισθηπα σαηπολιςλεγο τες· τιςεστιν ουτος· οιδεο	11
8	Οδεπλιστοσο χλ.ος· εστρωσα αυτονταῖμα τιαεντηδω· αλλοιδεεκοπ τονκλαδουσ	15	σεστινοπροφ ητησιδ· οαπον αζαρεδ' τησγα λιλαιας: καιεισ	12
	αποτωνδεν δρωνκαιεστ ρωννυον εν τηδω:	20	ηλθενοῖσειστοῖερο· :ΣΙΑ Καιεξεβαλενπ ανταστουστ ωλουντασκαι αγοραζῖντα σενταῖερω· καιαστραπε	
9	Οιδεοχλοιοι προαγοντες καιοιακολου	25		
	Mt 21, 9		Mt 21, 12	

Mt 21, 12

Mt 21, 15

(12) Μς περητων τυρλω
και χωλων
 ζιστων κοιλι
 υβιστων κατ
 εστρεψεν· και
 τασκαθεδρας
 των πολουν
 των τασπερη
 13 στερας· και λε
 γει αυτοις· γε
 γραπται ο οικο
 σμου οικος π
 ροσευχησκι
 ηθησεται· υμ
 εισδεαυτον π
 οιειτε σπλην
Μς
 14 ΣΙΒ ωνληστων:
 Και προσηλθο
 ν αυτων τυρλω
 οι· και χωλοι ε
 ντω ιερω και
 εθεραπευσε
 ν αυτους·
 15 ΣΠ Ιδοντες δε οι
 γραμματισται και
 ουφχιερεις
 τα θαναμαση
 αιε ποιησεν·
 και τουσ πα

ΜΖ περητησζιρανθη
σι, σκυκι, σ:
 δαστου σκρα (15)
 ζοντασ· εντω
 ιερω και λεγο
 ντασ· ασάνα
 τω υϊα δαδ·
 5 ηγανακτησα
 ν και ειπαν αυ
 τω· ακουεις
 τιου τοι λεγ
 ουσιν:
 Ο δε ιδλεγεια
 υτοις ναϊ· ου
 δε ποτε ανε
 γνωτε· οτι ε
 15 κστοματος
 νηπιων και ιη
 ζοντων κα
ΜΖ
 20 ΣΙΔ τηρησω αινο:
 Και καταλιπον
 17 τουσ εξηλ
 θενεζωτησ
 πολεωσ εισβ
 η θανα και η
 ιλισθηκει:
 25 Πρωϊ δε επανα
 γων ειστην
 πολιν επινα

Mt 21, 15

Mt 21, 18

Mt 21, 18

Mt 21, 21

19 σεν. καὶ ὕδαν· σ
 υκην· μιαν ἐπ
 ιτη σοδοῦ· ἤλ
 θεν ἐπαυτήν
 καιοῦ· δένευ
 ρεν ἐναυτή·
 εἰ μὴ φυλᾷ·
 ὄνον· καὶ λε
 γει αὐτή· μὴ
 κέτι ἐκ σοῦ
 καρποσ· γένοι
 το· εἰς τῶν αἰ
 ὶ· καὶ ἐξήραν·
 θη παρὰ χροῖα
 20 ἡ σῆκη· καὶ ὁ
 ὄντι· σοῦ· μα
 θηταὶ· ἐθαυ
 ρισαν· λέγον
 τες· πῶς π
 ἀρὰ χροῖα·
 ξήραν θησ
 υκή·
 21 : ΣΙΕ· Ἀποκρίθεις
 ὁ δὲ οἷς· εἰπ
 ον· ἄ
 νθρωποι·
 μήν· λε

Mt 21, 21

ΜΗ περιωνήρωτησαν·
οἱ ἀρχιερεῖς· καὶ οἱ τρεῖς
 γὰρ ὕμνεον· βυ (21)
 χητε· πιστίν· τερυ·
 5 καὶ ἡ διακρ
 ιθήται· οὐ μ
 ἄνον· τοτῇ
 σ· συκῆ· σποι
 ῆσθε· ἀλλὰ
 10 καντοορητ
 ουτ· ω· εἰ· πητε
 ἀρ· θη· τικα· β
 λη· θη· τει· στ
 ἡν· θά· λια· σσαν·
 γενήσεται·
 15 ΣΙ Καὶ πάντας· οὐ· 22
 ἀναιτήσετε
 ἐντὶ· προσε
 νχη··········
 υόντες· λη
 20 ΜΗ μψες· θαι·
ΣΙΖ Καὶ ἐλθόντο· 23
 σά· του· εἰς
 τοῦ· ἔρον· πρ
 ὀση· λ· θαν· να
 25 τὰ· δι· δασκ
 ὄντι· οἱ· ἀρχῇ
 ἐρεῖς· καὶ· τρε

Mt 21, 23

Mt 21, 23

Mt 21, 25

		<u>MΘ</u>	<u>πσριτωνδουϊων·π</u> <u>αραβολη·-</u>	
(23)	σβυτεροιτου λαουλεγοντες· ενποιαεξουσ ιαταυταποiei σ· καιτισσοιεδ ωκενηνεξ ουσιανταυτην·	5	κεπιστευσαι εαυτω· εανδ εειπομενεξ ανθρωπωνφο βουμεδατον οχλον· παντε σγαρ'εχουσιν τονϊωαννην ωσπροφητην·	(25) 26
24	Αποκριθεισδε οις ειπεναυτο ισ· ερωτησω μασκαγωλογο ένα· ονεανειπη τεμοι· καγω μινερωενποι αεξουσιαταυ ταποιω· τοβα πισμαϊωαν· ουποδενην· ε ξουρανουη εξανθρωπων·	10	καιαποκριθεν τεσταιυειπα ν· ουκοιδαμε· Ερηαιτοισκαι αυτος· ουδε εγωλεγαυμι νενποιαεξου σιαταυταποιω·	27
25	Οιδεδιελογιζ οντοπαρεαυ τοιςλεγοντ εσ· εανειπω μενεξουρα νουερεημιν· διατιουνου	15	<u>MΘ:</u> <u>Τι</u> μινδοκει <u>ΣΙΗ</u> ανοστισειχε ντεκναδυο· καιπροσελθα ντωπρωτω ειπεντεκνο ν· υπαγεση μερων εργαζο υεντω	28

Mt 21, 25

Mt 21, 28

Mt 21, 28

Mt 21, 32

29 αμπελωνι· οδε
αποκριθεισει
πεν· ὑπαγωκαι
ουκαπηλθεν·
30 προσελθονδε
τωετερωειπε·
ωσαυτος· οδε
αποκριθεισει
πενουθελω·
ἵστερονδεμ
εταμελληθει
31 σαπηλθεν· τισ
εκτωνδυσε
ποιησεντοδε
ληματουπρσ·
λεγουσινοεσ
χατος· λεγει
αυτοιςοις·
αμηνλεγωῖ
μινοτιοτε
λωναι· καιαιπο
ρναιπροαγου
σιν ἵμας ειστ
ινβασιλειαντ
32 ουδυ· ηλθε
γγαρ'προσυ
μασίωαννη

:N̄: ητουαμπελονοσπαρβολη:
σενοδαδικαι (32)
ωσυνησ καιο
υκεπιστευ
σατεαυτω·
5 οιδετελωναι
καιαιορναει
πιστευσαναι
τω· ὑμεισδε
ἴδοντεσουδ
10 εμετεμελη
θητειῖστερ
ονπιστευσαι
:N̄: εναυτω· ^χαρ̄ ειπενοκστ̄η
ΣΙΘ Αλληνπαρβολ 33
15 ηνακοι·σαι·
αν̄οσῑνοικο
δεσποτησ· οσ
τισεφυτευσε
ναμπελωναι·
20 καιφραγμαν
αυτωπεριεθ
ηκεν· καιωρυ
ξενεναυτω
ληνονκαιοκ
25 οδαμισενα
υργονκαιεξ
εδοτοιαντον

Mt 21, 32

Mt 21, 33

Mt 21, 33		Mt 21, 37	
(33)	γεωργοῖς· καὶ ἀπεδιμήρισεν·	τον ὕψιόν αὐτοῦ υἱέων· ἐν τῷ ἀπὸ τῶν αὐτῶν νῦν ὅτι·	(37)
34	Ὁτε δεηγῆσθαι ἐνοκαίροισι ἀνθρώπων· ἀπὸ ἐστὴν αὐτοῦ δοῦλόν σου τοῦ προστάτου συνεργού σου· λαβὴν αὐτοῦ ἀποδοῦναι αὐτόν·	5 Ὁ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐνέειπεν αὐτοῖς· οὐτοὶ οὐκ ἐστὶν 10 ὁ κληρονόμος σὺν αὐτῷ·	38
35	καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τὸν δοῦλόν σου αὐτοῦ· ὁ γὰρ διδόν· ὁ δὲ ἀνθρώπων· ὁ γὰρ δὲ ἐκτελέσει·	15 ὁ δὲ κληρονόμος αὐτοῦ· καὶ λαβὸν αὐτόν·	39
36	Πάλιν ἀπεστείλει ἄλλον δοῦλον ἐκ τῶν ἀρχαίων αὐτοῦ· καὶ πονησαν αὐτόν·	20 ἐξ αὐτοῦ ἀπέ- λυνον αὐτόν·	40
37	ἰσάσασαυ αὐτόν· ὁ στερονόμος αὐτοῦ· ὁ γὰρ ἀποδοῦναι αὐτόν·	25 οἱ δὲ γεωργοὶ ἐκεῖ νοῦν·	
Mt 21, 37		Mt 21, 40	

Mt 21, 41

Mt 21, 43

41 Λεγουσιν αυτω.
κακουσκα κω
σ απολεσει.
και τοναπελω
να εκδωσεται
αλλοι σ γεωρ
γοις. οιτινες
αποδοσουσιν
αυτω τουσκα
ρπουσεν τοις
καιροις αυτων:
42 Λεγει αυτοις ο̅ς
ουδεποτε ανε
γνωτε εντες
ε γραφαις. λιθ
ε ονοναπεδοκ
ε ιμασανοιοικο
ε δομουντες
ε ουτοσεγεν
ε ηθηρεισ κεφα
ε ληνγωνιας. πα
ε ρα̅κυεγενε
ε τω αυτη. και
ε εστιν θαυμ
ε αστηενοφθ
ε αλμοισημων: †
43 Δια τουτο λε

NA περι τονκαλουμεν̅ον
εισ τωνγαμων :-
γαϋμιν. αρ̅θη (43)
σεται αφ' υ̅μω
η βασιλεια τ
ου θυ. και δο
θησεται
5 νι. ποιουντι
τουσ καρπο
υσ αυτης. ο 44
παισωνεπι
10 τον λιθον τ
ου τον συνθ
λασθησεται
εφονδανπε
σηλικμησιν αυτω:
15 :SK Και ακουσαντ 45
εσοι αρχιερ
εισ και οι φαρι
σε̅οι. τας παρ
αβολας αυτ
20 ουεγνωσαν
οτι περιαυτ
ον λεγει. και 46
ζητουντε
σαν τον κρ
25 ατησαι. εφο
βηθησαν το
υσ οχλους.

Mt 21, 43

Mt 21, 46

Mt 21, 46

Mt 22, 4

(46) επιεισπρόφη
 :NA: την αυτονειχό:
 22, 1 ΣΚΑ Καὶ ἀποκρίθεις
 οἷσ' παλιν εἶπεν
 2 ἐν παραβολαῖς
 λεγών· μοι
 ἡ βασιλεία τοῦ
 οὐρανοῦ ἢ τοῦ
 βασιλεῖ· ὅστι
 σποῖν γαμοῦ
 σιτοῦ αὐτοῦ·
 3 ἀπεστείλεν το
 υς δούλους αὐ
 τοῦ καλεῖν
 τοὺς κεκλη
 μένους· εἰς το
 υς γαμοῦ·
 καὶ οὐκ ἤθελ
 ον ελθεῖν·
 4 Παλιν ἀπέστ
 ιλεν ἄλλους
 δούλους λε
 γόν· εἰπάτω
 υς κεκλη
 μένοι· ἴδου·
 τὸ ἀριστόν·
 μουηγοίμασα·

οὐταυροῖ μου (4)
 καὶ τὰς τιτὰς
 αὐτῶν·
 καὶ πάντες το
 5 μα· δευτεῖς
 τοῦ γαμοῦ
 οὐδε ἀμελήσα
 ντες ἀπῆλθον·
 10 ὁ σμενεῖς τὸν
 ἴδιον ἀγρόν· ὁ
 δε ἐπιτην ἐμ
 ὀριαν αὐτοῦ·
 οὐδε λοιποὶ κ
 15 τῶν ἀνθρώπων
 τοῦ γαμοῦ
 καὶ ἀπέκτιναν·
 Ὁ δε βασιλεὺς 7
 ἀκούσας αὐ
 20 τῶν πραγμάτων
 ἀπέστειλεν
 τοὺς δούλους
 25 αὐτοῦ· λέγων·
 ἰδοὺ· ἡ πόλις
 αὐτῶν ἐνε
 πρήσθη·

Mt 22, 4

Mt 22, 7

Mt 22, 8

Mt 22, 11

NBπεριτωνεπερωτη
σαντωδιατωνκινσον:

- | | | | | |
|----|--|----|--|----|
| 8 | Τοτελεγειτοι
σδουλοισαυτου:
ομενγαμοσε
τοιμος εστιν·
οιδεκεκλημη | 5 | μενουσῖδεν (11)
εκειανον· ου
κενδεδυμε
νονενδυμα
γαμουκαιε | 12 |
| 9 | ενοιουκησαν
αξιοι· πορευε
σθεουνεπιτα
σδιεξοδουσ | 10 | ωνωδωνκαιο
σουσανευρη
τεκαλεσατε
ειστουσγαμους: | 13 |
| 10 | Καιεξελθοντε
σοιδουλοιεκ·
εινοι ειστασο
δουσ συνηγα
γονπαντας· ο
σουσευρονπ | 15 | ονηρουσταικαι
αγαθους· καιε
πλησθηογαμο
στωνανακειμενω: | 14 |
| 11 | <u>ΣΚΒ:</u> Εισελθωνδε
οβασιλευς
θεασασθαι
τουςανακει | 20 | στοεξωτερ
ονεκειεσται
οκλαυθμος
καιοβρυγμο
στωνοδοντων | 14 |
| | | 25 | πολλοιγαρ εισι
κλητοιολιγοι
δεεκλεκτοι:· [†] | |

Mt 22, 11

Mt 22, 14

	Mt 22, 15		Mt 22, 17	
15	<u>NB</u> <u>ΣΚΓ</u> Τότε πορευθ ^ς εντεσοιφαρ ισαιοι· συνβου λιονελαβονκ αταυτουοπω σαυτονπαγι δευσωσινεν 16 λογωκαιαποσ τελλουσινα υτωτουσμα θητασεαυτω μετατωνηρ ωδιανωνλεγο τες· διδασκα λε· οιδαμενο τιαληθησει· κ αιτηνοδοντ ουθυεναλη θηαδιδασκει σ· καιουμελι σοιπεριουδε νος ουγαρβλ επεισεισπρο 17 σωπονανου· ει πεουνιημιντ ι σοιδοκει· εξεστικη	5 10 15 20 25	σανδουναικα ισαρι· η ου· Γνοι·δεοις τηνπονηρια αναντ·ωνει πεν· τιμεπι ραζεταυπο κριται· επιδ ιξατεμοιτο νομισματου κηγσου· οιδε προσηνεγκα αυτωδηναριον· Και· λεγει· αυτ οισοις· τινο σι· εκαναν τηκαιηεπι γραφη· λεγο υσιναντω καισαρος· Τοτε λεγει· αυ τοις· αποδο τεουντακαι σαροστωκαι σαρι· κατω του θυ τω θω·	(17) 18 19 20 21
	Mt 22, 17		Mt 22, 21	

	Mt 22, 22		Mt 22, 25	
	<u>:ΝΓ:</u> περιτωνσαδουκαιωντωνλεγωντο̅μειναι		<u>αναστασιν:-</u>	(25)
22	καιακουσαντες		οτοσγημασε	
	εθαυμασανκαι		τελειτησεν·	
	αφεντεςαυτο̅		καιηεχωνσ	
	<u>ΝΓ</u> απηλθον:		περμα· αφηκ	
23	Ενεκεινητη	5	εντηγγυναι	
	ημεραπροση		κατωαδελφω	
	λθοναυτωσα		αυτου. ομοι	26
	δδουκαιοιοιλ		ωσκαιοδευτ	
	εγοντες. μη		ερος· καιοτρι	
	ειναιαναστασιν·	10	τος· εωσιον	
24	Καιεπηροτησ		επτα· ὕστερ	27
	αναυτονλε		ονδεπαντω	
	γοντες· διδα		ναπεθανενκ	
	σκαλεμωϋσ		αιγγυνη· εντι	28
	ησειπεν· εαν	15	αναστασειου	
	τησαποθανη		ντινοστωνε	
	μηεχοντεκ		πταεστέγγυνη·	
	να· επιγαμβρ		παντεςγαρ· ει	
	ευσιοαδελφ		χοναυτην·	
	οσαυτουτη	20	Αποκριθεισδε	29
	γγυναικααυ		ο̅ις ειπεναυτ	
	του. καιεξανα		οισπλανάσθαι	
	στησεισπερμ		μη̅ιδοτεστα	
	ατωαδελφω		σγραφας· μη	
	αυτου:	25	δετηνδυνα	
25	Ησανδεπαρε		μηντου̅υ	
	μινεπταδε		ενγαρτιανασ	30
	λφοι· καιοپر			

Mt 22, 25

Mt 22, 30

Mt 22, 30

Mt 22, 34

<u>NΔ</u> περι του νομικου:			
(30)	τασιουτεγαμ ουσινουτεγα μησκοντα· α λλ'ωσοιαγγελ οιενουρανοις εισιν:-	5	σεντουσσαδ δουκαιουσ· συνηχθησα επιτοαυτο· καιεπιρωτησ εν εισεξαυ τωννομικο σπιραζαντω τονκαιλεγω·
31	Περιδε τησανα στασεωστω νεκρων· ουκα νεγνατετορ ηθενυποτου θυλεγοντος·	10	διδασκαλε· ποιεντολη μιζανεντι νομω:
32	εγwaiμιοθσα βραμ· καιοθσ ισακ· καιοθσι ακωβ· ουκεσ τινδεοθσθσ νεκρωναλλα ζωντων· και ακουσαντε σοιοχλοιε ξεπλησοντο επιτηδιδαχ ηαυτου:	15	Οδειςειπεν αυτωαγαπη σεισκντον θυσουενολ ηκαρδιασου· καιενοληψυ χρησου· καιε νολητηισχ υισου· καιεν ολητηδιανο ιασου· αυτη
33	<u>NΔ</u> <u>ΣΚΔ</u> Οιδεφαρισαιο ακουσαντε σοτιεφιμω	20	εστινημε γαλ·ηκαιτρο τηεντωλη·
34		25	

Mt 22, 34

Mt 22, 38

Mt 22, 39

Mt 22, 44

NE περιτησεπερωτησεωστουκυ
προστοσφαρισαιουσ:

39 δευτεραδεομ
 οιααυτη· αγαπη
 σειστονπλησι
 ονσουσεαυ
 40 τον· ενταυτε
 σταισδυσινε
 ντολ·ε·σο·λο·σ
 ονομοσκρι
 ματαικαιωιτ
 41 NE ροφηται:

ΣKE Συνηγμενων
 δετων·ραρισ
 αιων· επιρω
 τησεναυτου
 42 σοι·σ·λε·γ·ων·
 τι·μινδοκι
 περιτου·χυ·
 τινοσ· υ·ιο·σε
 στιν· λε·γου
 σιν·αυτωτου·δαδ:

43 Λεγει·αυτοις·
 πα·σ·ου·ν·δα·δ·
 εν·π·νικα·λει
 αυτον·κ·ν·αυ
 τον·λε·γ·ων··ει
 44 πε·νο·κ·στ·ω·κ·ω
 μου·κα·θου·ε

Mt 22, 44

5

10: ΣKς:

15

20 ΣKZ

25

κδε·ξι·ων·μου·
 ε·ω·σαν·θ·ω·του
 σε·χ·θ·ρου·σ·σο
 υ·πο·κα·τω·τ
 5 ω·ν·πο·δ·ων·σου·
 ει·ου·ν·δ·α·δ·εν·
 π·ν·ικ·α·λ·ει·αυ·τ
 ο·ν·κ·ν·π·ω·σ·υ·ι
 ο·σαυ·του·ε·στιν·:

Και·ου·δ·ει·σε·δ·υ·
 να·το·α·πο·κρι
 θη·να·αυ·τα·λ·
 ο·γον··ου·δε·ε·τ
 ο·λ·μ·η·σε·ν·τι·σ
 15 α·πε·κει·ν·η·σ·τη
 ση·με·ρα·ι·σε·πε
 ρω·τη·σ·ε·αυ·τ
 ο·νο·υ·κε·τι·:

Το·τε·ο·ι·σ·ε·λα
 20 λη·σε·ν·το·ι·σ·ο·χ
 λο·ι·σ·και·το·ι·σ·μ·
 α·θη·ται·σ·αυ·το
 υ·λε·γ·ων··ε·πι
 25 τι·σ·κα·θ·ε·δ·ρα
 σ·μω·σε·ω·σε
 κα·θ·η·σαν·ο·ι·γ
 ρα·μ·μα·ται·σ·

(44)

45

46

23, 1

2

Mt 23, 2

Mt 23, 2

Mt 23, 6

- (2) και οι φαρίσαι·
 3 παντα ουν οσα
 εαν ειποσιν υμῖν
 ποιησατε και τ
 ηριτε· καταδετ
 αεργα αυτων· μ
 5 οίποιείτε· λεγου
 γουσιν γαρ· και ο
 υποιουσιν.
 4 Δεσμεουσιν γ
 :ΣΚΗ ^{βα}
 αρφορτια βαρε
 ακαι δυσ· βαστακ
 τα και επιτιθεασῖ
 επι του σωματος
 των ανθρωπων τ
 ωδε δακτυλω αυ
 των ου θελουσῖ
 κινησαι αυτα·
 5 Παντα δε ταεργα
 ΣΚΘ αυτων ποιουσῖ
 προστοθεαθη
 ναι τοις ανῳις πλ
 α των ουσι· γρατα
 φυλακτηρια εα
 υτων και μεγα
 λυνουσιν· ακρα
 6 σπεφιλουσιν· δε
 ετιν προτοκλ

Mt 23, 6

- :Νς: περι του ταλαισμου
 των γραμματαιων και
 φαρισεων·
 ις· ανεντοις δι (6)
 πνοις και τασ π
 ρωτοκαθεδρι
 ας ενταισυν
 5 αγωγαις· και τ
 ουσασπασμο
 υς ενταισαγο
 ραις· και καλῶς
 θαυποταναν·
 10 ανραββει·
 :ΣΖ: Ὑμεις δε μη δε
 να καλεσητε αυρα
 ββει· εισγαρεσ
 τινῖ· μενοκα
 15 διηγητης· παν
 τεσδε υμεις
 αδελφοι εσται·
 και πατερα μι
 9 καλεσητε· υμῖν
 επιτηγησ· εισ
 20 γαρ· εστινο· πῆρ
 υμων· ο ενουρ
 ανοις· μη δε κλ·
 10 η διηταικα διηγη
 25 ται· οτι κα διηγ
 ητησῖ· μων· ε
 στινο· χῶς·

Mt 23, 10

Mt 23, 11

Mt 23, 15

- 11 οδεμιζωνεν
 ὑμινεσταῦμ.
 ωνδιακονος:
- 12 ΣΛΑ Ὅσδε ἴψωσιε
 αυτονταπιν
 ωθησεται· καιο
 στισταπινωσ
 ειεαυτονῦψ
Νς ωθησεται:
- 13 ΣΛΒ Ουαιδεῦμινγ
 ραμματεισκαι
 φαρισεουῖποκ
 ριτα· οτικαιεσ
 ταιτηνβασίλει
 αντωνουρανῶ
 εμπροσθεντ
 ωνανθρωπων·
 ὑμεισγαρ οὐκ
 εισερχεσθαι·
 ουδετουσεισ
 ερχομενου
 σαριεταεισελθει:
- 15 ΣΛΓ Ουαιῦμινγραμ
 ματεισκαιφ
 αρισαιοῖποκ
 ριταιτηνθαλ
 ασσανκαιτη
 ξηραν· τουποι

Mt 23, 15

- ησαιεναπροσηα (15)
 υτονκαιοταν
 γενηται· ποιει
 τεαυτονῦιον
 5 γειννησδιπλο
 τερονῦμων:
 Ουαιῦμινοδηγοι 16
 τυφλωνοιλεγό
 τεσ. όσανομο
 10 σηντωναωου
 δενεστιν. οσδα
 ομοσηντωχ·
 ρυσωτουναου·
 οφίλει:
- 15 Μαροικαιτυρλ 17
 οι. τισγαρμιζῶ
 εστιν· οχρυσος·
 ηονασσοαγιαζ
 οντονχρυσον·
 20 καιοσιανομοση 18
 εντωδυσιαστ
 ηριωουδενεστιν·
 οσδανομοση
 ντωδωρωτω
 25 επανωαυτου 19
 οφιλει· τυφλοι
 τιγαρμιζων· τ
 οδωρον· ητο

Mt 23, 19

Mt 23, 19		Mt 23, 23	
(19)	ὑψιασθηριοντ	τηνκρισινκαι	(23)
20	οαγιαζαντοδα	τοελεος. και	
	ρον· Οουνομο	τινπιστιν. τ	
	σασεντα ὑψι	αυταεδειτοι	
	αστηριω· ομν	ειν· κακεινα	
	υειεναντω· και	μηαριεναι·	
21	ενπασειτοισεπ	Οδηγοιτυφλ	24
	ανωαυτου· και	·ΣΛΕ· οι· οιδιῶλιζον	
	οομοσασεντα	τεστωνκω	
	ναωομνυειεναν	ναπα· τηνδε	
	τω· καιεντακα	καμιλονκαι	
	τοικουντιαυτο·	ταπινοντες·	
22	καιοομοσασεν	Ουαιῦμινγραμ	25
	τωουρανω· ομν	ματεισκαρ	
	υειεντωθρονω	αρισαου· ποκρ	
	τουῦ· καιεντ	ιται·	
	ακαθημενωε	Οτικαθαριζε	
	πανωαυτου·	ταιτοεξοθεν	
23	Ουαιῦμινγραμ	τουποτηρι	
·ΣΛΔ·	ατεισκαρaris	ουκαιτησπαρ	
	αιου· ποκριται·	οφιδοσ· εσο	
	οτιαποδεκατ	θενδεγεμ	
	ουταιτοηδνο	ουσινεξαρπα	
	σμον· καιτοαν	γησκαιακρασ	
	ηδον· καιτοκυ	ιασ· ραρισαιε	26
	μινον· καιαρη	τυρλ· εκαθα	
	καταταβαρν	ρισονπρωτο	
	τερατουνομου·	τοεντοστου	
Mt 23, 23		Mt 23, 26	

	Mt 23, 26		Mt 23, 29	
(26)	ποτηριου. ἵνα γε νη και το εκτος αυτου καθαροῦ:		ταφου στων προ φητων και κοσ μη τεταμνημια των δικαιων· και λεγετε εις ημεθα ενταισι ημεραις των πατερων ημων· ουκανη μεθα κοινα νοι εντω αιματι τῶ προφητων· ως τε μαρτυριτ εε αυτοισ οτι ἴδιοι εσ τε των φανενσαντων τουσ προφητας:	(29)
27	ΣΑΖ Ουαι ὑμιν γραμ ματεις και φαρι σαι οὐ ποκριται· οτι παρομοιαζε ται τα φοισκευο γιαμενοις. οιτ ινε σεξωθεν με φαινονται αραι οι· εσωθεν δε γεμουσιν οστ εων νεκρων· κ αι πασησα καθα ρσαις· ουτως και ὑμεις· εξω θεν μεν ρα νε σθαι τοις ἀνοις δικαιοιεσωθε δεεστε μεστ οὐ ποκρισεωσ και ανομιας:	5	Και ὑμεις πληρω σατε το μετρο των πατερων ὑμων· οφισ' γε νηματα εχιδνω. πως φυγηται αποτησκρισεωσ τησ γεννησ:	30
28	ΣΑΖ Ουαι ὑμιν γραμ ματεις και φα ρισαι οὐ ποκρι ται οτι οικοδ ομηται τουσ	10	ΣΑΘ	31
29	ΣΛΗ: Ουαι ὑμιν γραμ ματεις και φα ρισαι οὐ ποκρι ται οτι οικοδ ομηται τουσ	15	20	32
		25	ΣΜ: Δια του τοῦ δου εγω αποστελ λω προσ ὑμας προφητας και	33
	Mt 23, 29		Mt 23, 34	34

Mt 24, 7		Mt 24, 12	
(7)	σεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἐθνος· καὶ βασι λεια ἐπιβασίλειαν· καὶ ἐσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ· καὶ σισ μοὶ κατατοποῦσ·	ναὶ θηνανομίαν ψυγίσσειται γὰρ ἀπὸ τοῦ πόλεως· οὐδεὶς πορεύσεται εἰς τέλος οὗτος ὁ σῶθῃσεται·	(12) 13
8	παντα δευταρχα ἀρχηδιναν·	Καὶ κηρυχθήσεται ταῦτα οὗτος	14
9	Τότε παραδώσου σιν ὕμῃσιν·	10	10
ΣΜΔ:	καὶ ἀποκ τενοῦσιν ἡμᾶς· καὶ ἐσεσθαι μὴ σοῦ μενοῦ· πο παντῶν τῶν ἐθ νων διατονομαίου·	15	15
10	Καὶ τότε σκανδα λισθήσονται π ολλοὶ· καὶ ἀλλη λους παραδώσο υσιν καὶ μίσησ ὄντα ἀλλήλους·	ΣΜΖ:	15
ΣΜΕ	10	20	20
11	Καὶ πολλοὶ ψευδ οὐ προφηταί γε ρῇσονται· καὶ πλανήσουσιν πολλοὺς· καὶ ἰδι οὐ πληθύνῃ	25	25
12	Μτ 24, 12	ΣΜΗ Η	16
		Μτ 24, 16	

Mt 24, 32

Mt 24, 37

(32)	<u>NH</u> περητησημερασκαιωρας:- ησγενηταιαπαλος·	Ωσπερδεαιημε 37
	καταφυλλαεκφ	ραιτουνωε·
	υη· γινωσκετε	ουτωσεσταικ
	οτιεγγυστοθε	αιηπαρουσιατου
33	ροσ. ουτοσκαι 5	υιουτουανου·
	υμεισοτανιδη	<u>:ΣΞΑ:</u> Ωσπεργαρ' ησα 38
	ταιπαντατα·	ενταισημεραις
	γινωσκετεοτ	ταισπροτουκα
	ιεγγυσεστιν	τακλυσμου·
	επιδυραις:	10 τρωγοντεςκαι
34	Αμην λεγωυ	πινοντες· γαμο
	μιν· οτιουμη	υντεςκαιεκγ
	παρελδηγηεν	αμηζοντες· α ~ χρι
	εαυτη· εωσα	χρησημερασει
	ταυταπανταγ 15	ηλθεννωεειστι
35	ενητε· ουρα	κιβωτονκαιου 39
	νοσκαιηγηπα	κεγνωσαν· εωσ
	ρελευσονται·	ηλθενοκαιτακ
	οιδελογοιμου	λυσμοσκαιηρε
	<u>:NH:</u> ουμηπαρελθωσι· 20	απαντας· ουτο
36	Περιδετησημε	σεσταικαιηπα·
	<u>:ΣΞ:</u> ρασεκεινησ	ρουσιατουυιο
	καιτησωρας	υτουανδρωπου:
	ουδειςοιδεν·	Τοτεδυοεσον 40
	ουδεοιαγγελιοι 25	<u>:ΣΞΒ:</u>
	τωνουρανων·	ταιεντωαγρω·
	ουδεουιοσει	εισπαραλαμβαν
	μηοπηρμονος:	εται· καιεισαφι
		εται· δυοαληθου

Mt 24, 36

Mt 24, 41

Mt 24, 41		Mt 24, 45		
(41)	σαιενταμυλων νι· μιαπαφαλαμ βανετακαιμι ααφιεται: 42 <u>ΣΞΓ</u> Γρηγοριτεουν. οτιουκοιδατε ποιαημεραοκ̄σ υμωνερχετέ: 43 <u>ΣΞΔ</u> Εκεινοδεγινω σκεταιοτιει ηδειοοικοδε σποτησποιαω ραοκλεπτησ ερχεται· εγρη γορησεναυ· και ουκειασενδ̄ ορυγηναιτηνοι κιαναντου· δι ατουτοκαιυμ εισγινεσθαιετ οιμοι οτιηονδ οκιτεωρα· οϋ ιοστουανδρ απουερχεται: 44 45 <u>ΣΞΕ</u> Τισαραεστινο πιστοσδουλ οσκαιφρονη μοσονκατε	5 10 15 20 25	στησενοκ̄σ αυτουτουε πιτησοικητ ιασαντουτο υδουναιαυτ οιστιντρα ρηνενκαρτα: <u>ΣΞς</u> Μακαριοσοδο υλοσεκειν οσονελθον οκ̄σ̄αυ του ευρισιουτ ωσποιουντα· αμηνλεγαῡ μινοτιεπιπα σιτοις̄ παρ χουσινκατ αστησιαυτον: <u>ΣΞΖ</u> Εανδσειπηοκ ακοσδουλος εντηκαρδια αυτουχρον ιζειμουοκ̄σ ελθειν: Καϊαρζηται υπτιντου σσουνδουλ ουσαντου·	(45) 46 47 48 49

Mt 24, 45

Mt 24, 49

Mt 24, 49

Mt 25, 1

	<u>:NΘ:</u>	<u>περιτωδεκαπαρ</u> <u>θενων:-</u>			
(49)		εσθηδεκαπινη		νυμφιου. καιτ	(1)
		μετατωνμεθ		ησνυμφησ.	
50		υοντων· ηζει		πεντεδεεξ	2
		οκ̄στουδουλ		αυτωνησαν	
		ουεκεινου. ε	5	μωραι· καιπεν	
		νημεραηουπρ		τεφρονημοι·	
		οσδοκα· καιε		λαββουσαιδεαι	3
		νωραηουγινω		μωραιτασλαμ	
51		σκει· καιδιχο		παδας. ουκε	
		τομησιαντον·	10	λαβονμεθε	
		καιτομεροσα		αυτωνελαιον·	
		υτουμετατω		αιδεφρονημοι	4
		ῑποκριτωννη		ελαβονελαιον	
		σει· εκειεσται		εντοισαγγιοις·	
		οκλαυθμοσκαι	15	μετατωνλαμ	
		οβρυγμοστω		παδωναυτον:	
	<u>NΘ</u>	οδοντων:		Χρονηζώντος	5
25,1	<u>:ΣΞΗ:</u>	Τοτε ομοιωθ		δετουνυμφ	
		ησεταιηβασιλει		ιου. ενυσταζᾱ	
		ατωνουρανων	20	πασαικαιεκαθ	
		δεκαπαρθενoi		ευδον· μεση	6
		σ· αιτινεσλαβ		σδενυκτος	
		ουσαιτασλαμ		κραυγηγεγο	
		παδασεαυτω:		νεν. ιδουονυ	
		εξηλθανεισα	25	μφιοσερχε	
		παντησιντου		ταιεγεφεσθε	
				εισυπαντησιναυτου:	

Mt 25, 1

Mt 25, 6

Mt 25, 7

Mt 25, 10

			<u>:Ξ:</u>	<u>περιτωνταταλαν</u> <u>ταλαβοντων:-</u>	
7	Τοτε ηγερευη			σηλ. λονμετα	(10)
	σαν πασαι παρ			υτου εις του	
	θενοι εκειναι·			σγαμουσκαι	
	και εκοσμησαν·			εκλ. ισθι μι θυρα:	
	τασ λαμπαδας	5		Υστερον δε	11
8	αυτων· αι δε μ			ερχονται και	
	ωραιται σφρονι			αι λ. οι ε παρ θε	
	μοισει παν· δοτ			να λ. ε γουσαι·	
	ε ημιν εκ του ε			κε κε ανοιξ	
	λαιου υμων· οτ	10		ον ημιν· οδεα	12
	ια λαμπαδεσ ημ			ποκριθεις ειπ	
	ωνσβενυνται			εν· αμην λεγω	
9	Απεκριθησαν δε			υμιν ου κοιδα	
	αι φρονιμοι λε			υμας:	
	γουσαι ου μη το	15		Γρηγοριτε ου	13
	τε ουκαρ' κειση			νοτι ου κοιδα	
	ημιν και υμιν·			τε τη νημερτι	
	πορευεσθαι δε		<u>:Ξ:</u>	ου δε τη ναραν:	
	μαλλον προστ			Ωσπερ γαρ ανθ	14
	ουσ πωλουντας	20	<u>:ΣΞΘ:</u>	ρωποσαποδη	
	και αγορασάτε			μων· εκαλεσε	
10	αυταις: απερχ			του σιδιου σδ	
	ομενων δεα			ουλους· και πα	
	γοράσαι· ηλθε			ρεδα κεναν	
	νονυμφιοσκ	25		τοις ταυ παρ	
	αι αιετοιμοι			χωντα αυτου:	

Mt 25, 10

Mt 25, 14

Mt 25, 15

Mt 25, 19

- 15 Και ωμενε δωκ
ΣΟ: εν πεντεταλ
αντα· οδε δυο·
ωδε εν· εκα σ
τω κατα την νι
δια νδυ ναμιν
και απε δημη σεν·
- 16 Ευ θεω σδε πο
ρευ θει ς οτα
πεντεταλαν
ταλαβων· ηρ
γασα τοε παυ
τοις· και εκερ
δη σεν αλλα πε
- 17 τε· ωσαυτω σ
οτα δυο εκε
ρδη σεν και α
υτο σα λ· α δυο·
- 18 Οδε το εν λ· α β
ων απε λθων
ωρυ ξεν εντ
η η· και απε κρ
υψεν το αρ γ
υριον του κῡ
αυτου·
- 19 Μετα δε πο λυ
ν χρο νον· ερ
χε τε ο κῡ τω

Mt 25, 19

- δου λων ε κειν (19)
ων· και συ ν ε ρι
λο γον με ταυ
των·
- 5 Και προ σε λθῶν 20
οτα πεντετα
λλανταλαβων·
προ ση νε γκε
να λλ α πεντε
10 τα λαντα λε γῶ·
κε πεντε τα
λαντα ροι πα
ρε δω κας· ιδε
α λλ α πεντετα
15 λαντα ε πε κ
ερ δη σα· ε φη 21
αυτω ο κῡ αυ
του· ευ δου λ
ε α γα θε και πι
20 στε ε πι ο λι γα
η σ πι στο σε πι
πο λ λ ων σε κα
τα στη σω· ει ς
ε λ· θ ε ει στιν
25 χα ραν του κῡ
σου·
Προ σε λθων 22
δε και οτα

Mt 25, 22

	Mt 25, 22		Mt 25, 25	
(22)	δυοταλантаει πεν· κ̄δυοταλ ανταμοιπαρεδ ωκασ̄δεαλλα δυοταλантаε· πεκερδησα:	5	ατοταλαντον σουεντηγηιδ εεχριστοσον Αποκριθεισοκ̄σ αυτουειπενα υτα· ποιηρεδ ουλεκαιοκνη ρε· ιδεισοπι, θεριζωοπου ουκεσπιρα· κ αισυναγαγωνο ενουδιεσκο ρπισα· εδεισε· ουμβαλειντα αργυριαμου τοιστραπεζει ταις· καιελθα νεγωεκομη σαιμηναντο εμονσυντοκο̄ Αρατεουναπα· υτουτοταλ αντον· καιιδ̄ τετοεχοντ ιταδεκατα λαντα:	(25)

Mt 25, 29

Mt 25, 32

(29)	<u>ΞΑ</u> περιτῆσε λευσεωστού <u>χυ</u>:- σετα και περισς ευθησεται· το υδεμηχοντ οσ και ο χειαρ θησεται παυτου:	5	αφορισει αυτο (32) υσα παλληλων· ὥσπερ ὁ ποιμην αφοριζειται πρ οβατα α απο το
30	<u>ΣΟΒ</u> Και τον αχριον δουλον εκβα λετε εις το σ κοτο στο εξω τερον· εκει ε σται ο κλαυθ μοσ και ο βρυ γμοσ των οδο	10	νεριων· και σ (33) τησειτα μεν προβατα εκδ εξιων αυτου τα δε εριρια εξευωνυμαν:
31	<u>ΞΑ</u>· <u>ΣΟΓ</u>· <u>χ</u> <u>αρ</u>· <u>Ο</u>ταν δε ελθῃ ο υἱος του ανου εν τη δο ξη αυτου· και τ αντες οια γγε λοι μεταυτο υ· τοτε καθῃ σει επι θρονο υδοξησ αυτ ου· και σ υναχ θησονται με προσθεν αυ του παντα τα εθνη και	15	Τοτε ερειοβα (34) · σιλευστοι σε κδεξιων αυτου· δευτε ο ευλο γημενοι του πατρους· κλη ρονομησονται τη νητοιμισ μενηνυμιν βασιλεια αναπο καταβολησ κοσμου· επι νασαγαρ· και ε (35) δοκατε μοι φαγειν· εδιψ ησα και ε ποτ ησατε με

Mt 25, 32

Mt 25, 35

Mt 25, 35		Mt 25, 40	
(35)	ξενοσημινκαισ	σο βασιλευς	(40)
36	υνηγαγετεμε·	εφραι αυτοις·	
	γυμνοσκαιπε	αμην· λεγωϋ	
	ριεβαλετεμε	μιν· εφοσον	
	ισθενησακαιε	5 εποιησατεε	
	πεσκεψασθε	νιτου τωνντ	
	με· ενφυλακι	ων αδελφων	
	ημιν και ηλ. θατ	μου των ελ. α	
37	επροσμε· το	χιστων νεμοι	
	τε αποκριθι	10 εποισατε·	
	σονται αυτοι	Τοτε ερει και	41
	δικαιοι λεγοντ	τοι σε ξενων	
	εσ· κ̄ε ποτε σε	ϋμων· πορε	
	ιδομεν πινωντα	15 γεσθαι απεμ	
	και εθρεψαμεν·	ου και τη ρα	
	η διψωντα καιε	μενοι εισ το	
38	ποτισαμεν· π	πυρ τοσιν ανι	
	οτε δε ιδομε	οντοι τοιμ	
	σε ξενον και σ	ασμενοντα	
	υνηγαγαμεν·	20 διαβολα και	
	ιγ γυμνον και	τοι σαγγελιοι	
	περιεβιβλομε·	σαυτου· επ	42
39	ποτε δε ιδομ	ινα σαγαρ' και	
	εν σε ασθeno	ου κεδακα	
	υντα· η εν φυ	25 τε μοι φαγ	
	λακι· και ηλ	ειν· εδιψησ	
	θoμεν προσσε·	α και ου κεπ	
40	Και αποκριθι	οτησατε με·	
	Mt 25, 40	Mt 25, 42	

Mt 25, 43

Mt 25, 45

43 ξενοσημήνκαι
ουσυνηγαγετ
εμε: καιγυμνο
σκαιουπεριεβα
λετεμε: ασθε
νῆς· καιενφυλ
ακηκαιουκε
πεσκεψασθεμε:

44 Τοτεαποκριθ
ησονταικαιαυ
τοιλεγοντες·
κῆποτεσεῖδ
ομενπινωντα:
ηδιψωντα· ηξε
νον· ηγυμνον·
ηασθενη· ηεν
φυλακη· καιο
υδηκονησαμ
ενσοι:

45 Τοτεαποκρι
θησεταικαια
υτοιςλεγων:
αμηνλεγων
ὑμιν: εφοσο
ουκεποιησατ
αιενιτουτων
τωνελαχιστ
ωνουδεεμοι

Mt 25, 45

ειπενόκδοτοιςἐαυτουμαθηταις:

εποιησατε: κ 46
αιαπελευσον
ταιοιτοιεισκ
ολασιναιωνι
5 ον: οιδεδικαι
οιεισζῶνται
ωνιον:·[†]

Καιεγενετο 26, 1

ΣΟΔ: οτεετελε
10 σενοῖςπαντα
στουςλογους
τουτους· εἰπ
εντοισμαθι
τα^χ α^{αρ} αυτου:

15 Οἰδατε' οτι 2

μεταδυοη
μεραστοπα
σχηγινεται:
καιουῖοστου
20 ἀνῶπαрад
οθησεταιει
στοσταυροῦ
θιναι:-

Τοτεσυνη 3
25 :ΣΟΕ χθησανοια
ρχιερεισκ
αιοιπρεσβυ
τεροιτου

Mt 26, 3

Mt 26, 3	Mt 26, 8
:ΞΒ περιατησαληψασηστονκν̄μυρω:-	
(3) λαου· ειστηναν ληγτουαρχιερε ας· τουλεγομ	(5) απω̄λειααυτη· εδυνατογαρ πριᾱναιαπο̄λο
4 ενουκαϊαφα· και συνεβουλευσᾱ το· ἵνατονινδο λωκρατησωσῑ καιαποκτινωσῑ·	υκαιδοθηναι πτωχοις· Γνουσδεο̄ιδει πεναντοις· τικοπουσπα
5 ελεγονδεμη εντηεορτη·ιν αμηγενηταιδο	ρεχετετηγυ νακι· εργονγ αρ̄καλονηργ·
:ΞΒ· ρυβοσεντω̄λαω:	ᾱσαιτοισειμ
6 :ΣΟς· Τουδεῑυγενομ	ε· παντοτετ
:ενουενβηθανια· ενουκιασιμων οστουλεπρου·	ουσπτωχου σεχετεμεθ εαυτων:
7 προσηλθεναν τωγυνηχου σααλαβαστρο̄ μυρουπολυτι	Εμεδεουπα ντοτεεχετ εβαλουσαγαρ̄ αυτητομυρ
μου· καικατεχ εγενεπιτησκε φαλησαυτου ανακειμενου:	οντουτοεπι τουσωματο σμου· προστο ενταφιασαιμ
8 Ἰδοντεςδεοι μαθη̄ταῑησαν κτησανλεγο ντες· ἴστητα	εεποιησεν· αμιν̄λεγᾱν μιν· οπουαν κηρυχ̄θητο
Mt 26, 8	Mt 26, 13

Mt 26, 13

Mt 26, 17

<u>ΞΓ</u>		<u>περιτραπεζιασίου</u>			
		<u>πασχα:-</u>			
(13)	ευαγγελιοντο υτοενολ.ωτω κωσμωνλαληθη σεται· εισμνημ ωσυνοναυτησ:	5	μενσοιφαγειν τοπασχα: Οδειπειπεναν τοισ· υπαγετε ειστηνπολιν προστονδιναν· καιειπατεαν τω· οδιδασκα λοσλεγει· οκαι ροσμουεγγυσ εστιν· προσσε ποιωτοπασχα μετατωνμαθ ητονμου· και εποιησανουμα θηταιωσσυνε ταξεναντοις οις· καιητοιμ ασαντοπασχα: Οψιασδεγενομ εγησ· ανεκειτο μετατονδωδε καμαθητων· Εσθιοντωνδε αυτωνειπεν· αμηνλεγαυμ ινοτιεισεξυ μωνπαραδωσι με:	(17)	18 19 20 21
14	ΣΟΗ Τότεπορευθει σειστωνδωδε κα· ολεγομενο σιουδασισκαρ υτησ.προστο	10			
15	υσαρχιερεισει πεν· τιθελετε μοιδουναικαι εγαυμινπαρα δωσωντον· οιδεεστησαν αυτωτριακο ντααργυρια· και αποτωτεεζη τιευκαιριανι νααυτονπαρα δωντοις:	15 20			
16	:ΞΓ:				
17	Τηδεπρωτητων αζυμων· προσ ηλθονοιμαθη ταιτωυλεγο τες· πουθελ εισετοιμασω	25 <u>ΣΟΘ</u>			

Mt 26, 17

Mt 26, 21

Mt 26, 22

Mt 26, 25

	<u>ΞΔ</u> : τυποσμυστικός:		<u>ΞΔ</u> : λεγει αυτω συ	(25)
22	Καλυπουμενοι		ειπας:	
	<u>ΣΠ</u> : σφοδρα· ηρξαντ		Αυτων δε εσθ	26
	ολεγειν εισεκα		<u>ΣΠΔ</u> : ιονταν λαβα	
	στοσ αυτων·	5	νοισαρτον·	
	μητι εγειμικε:		και ευλογησ	
23	Οδεα αποκριθει		σα σε κλινσε	
	<u>ΣΠΑ</u> : σειπεν· οεμβ		ν· και δουστο	
	αψαστην χειρ	10	ισμω ηταισ	
	αμετερουεν		ειπεν· λαβετ	
	τω τρυβλιω· ο		εφαγεται· τ	
24	υτοσ με παραδ		ουτο εστιν	
	ωσει: ομενυ		τοσω μαμου:	
	ϊοσ του ανουυ		Καλαβων ποτ	27
	παγεικαθ' οσγ	15	<u>ΣΠΕ</u> : ηριον και ευ	
	εγραπται περια		χαριστησας	
	υτου· ουαι δε		εδωκεν αυ	
	τα ανω κεκεινω·		τοις λεγων·	
	διου ουϊοσ του		πιετες ξυν	
	ανου· παφιδιδεται:	20	του παντες:	
	Καλον ηγαυτω		τουτο γαρ	28
	<u>ΣΠΒ</u> : ειουκε γενη		εστιν το αι	
	θηρα ανωσκει		μαμου της	
	νοσ:		διαθηκης· τ	
25	Αποκριθεις δε	25	ο περιπόλυν	
	<u>ΣΠΓ</u> : ιουδασο παρ		εκχυννομ	
	αδιδουσαι το		ενονεισαφ	
	ειπεν· μητι		εσιν αμαρτιων:	
	γειμικε·			
	Μt 26, 25		Μt 26, 28	

Mt 26, 29

Mt 26, 31

29 Δεγωδεῦμιν
ουμηπιωαπα
ριεκτουτ
ουτουγενημ.
αιτοστησαρ.
πελου. εωστ
ησημερασε
κεινησ: οταν
αυτωπιωμε
θῦμωνκαιν
ονεντη.3ασι
λειατουπρσ
μου.·.· ὕ εισῶανην
30 Καῦμνησαντ ·ΡΙΔ·
·ΣΠς· εσεξηλθον
ειστοοροστ
ωνελαιων:
31 Τοτελεγειαυ
·ΣΠΖ· τοισοῖσ. παν
τες ὑμειςσ
κανδαλισθι
σεσθαιενεμ
μοιεντηνυ
κτιταυτη:
Γεγραπταιγαρ'
·ΣΠΗ· παταζωτον
ποιμενα· και
διασκορπισ

Mt 26, 31

θησεταιαπ	(31)
ροβατατοις	
ποιμνης· με	32
ταδετοεγε	
ρθηναιμε· προ	
αζωυμασεις	
τηνγαλιλαιαν:	
Αποκριθειςδε	33
οπειροσειπεν·	
αυτω· ειπαν	
τεςσκανδα	
λισθησοντα	
ιενσοι· εγω	
υδεποτες	
κανδαλισθη	
σ ομαι:	
Εφηαυτωοἱς	34
α μηνλεγω	
σοι οτιεντ	
αυτητηνυ	
κτι· πριναι.	
εκτοραρω	
νιςέτρισι	
παρνησειμε:	
Λεγειαυτω	35
οπε προσ·	
κανδε ημε	
συν σοι απο	

Mt 26, 35

Mt 26, 35

Mt 26, 39

(35) θανηγουμισε
 απαρνησομαι·
 Ομοιωσδεκαιπ
 αντεσοιμαυη
 ταιειπαν:

36 Τότερχετέ
 :Σ4Α: οισμεταυτω
 εισχωριονλεγ
 ομενονγηθ'ση
 μανι:

Καλεγειαντοις·
 :Σ4Β: καθισατεαν
 του. εωσαναπ
 ελθωνεκειπρ
 οσευζομαι:

37 Καιπαρалаβων
 τονπετρονκ
 αιτουσδυοι
 ουςζεβεδαιον:
 ηρξαντολυπι
 σθαικαιαδημονειν:

38 Τότελεγειαντ
 :Σ4Γ: οισ· περιλυποσ
 εστινηψυχη
 μουεωσθανα
 του· μινατε
 ωδεκαιγριγο
 ριτεμετεμου:

Mt 26, 38

Καιπροσελθων· 39
 μικρον· επεσ

Σ4Δ ενεπιπροσωπ
 οναυτου. πρ
 5 οσευχομεν
 οσκαλεγων:

Περμου. ειδυ
 :Σ4Ε: νατονεστιν
 παρελθαιτω
 10 ατεμεντο
 ποτηριοντουτο:

Πληνουχ'οσε
 γαθελω· αλλα
 σεν:

15 Σ4ς Καιερχετέπρ 40
 οστουσμα

θητας· καιεν
 ρισκιαυτουσ
 καθευδοντ
 20 ασ· καλεγειτ
 οπετρω· ου·

τωσουκισχ
 υσατεμιναν
 ωρανγριγορη
 25 σαιμετεμου:

Γριγορήτεκ
 41 απροσευχε
 σθαι ιναμηει

Mt 26, 41

Mt 26, 41

Mt 26, 44

(41) εἰσελθῆτε εἰς
 πύλας·
 Τομεν πλῆρες
 ΣΖΖ θυμῶν· ἡδὲ σα
 ρξ' ἀσθενῆς·
 42 Παλιν ἐκδευτε
 : ΣΖΗ· ρουαπελθῶν
 προσηϋξάτω
 οἰσλέγων· περ
 μου· εἰς οὐδὺ
 νάτα τοῦτο
 τοποτηρίον
 παρελθὴν εἰς
 μηανταπίω·
 γεννηθῆτω
 θελημασού·
 43 Καὶ ἐλθὼν πάλιν
 εὐρεναυτοῦ
 σκαθευδόντ
 ἀσ' ἡσαν γαρά
 των οἰοφθα
 λμοὶ βεβαρημέ
 νοι·
 44 Καὶ ἀφῆσαν
 οὐσαπελθῶν
 προσηϋξάτω
 ἐκ τριτοῦτο
 αὐτῶν λόγον

Mt 26, 44

ΞΕ· περιτῆστον τοῦτο
 παραδωσέωσ·
 εἰπον πάλιν· (44)
 Τοτε ερχεται 45
 προστοῦσμα
 θητασ· καὶ λεγ
 εἰς αὐτοῖς·
 5 Καθευδετα
 ΣΖΘ· τυλοῖτον καὶ
 ἀναπαυεσθαι·
 ἡγγικεν γὰρ ἡ
 10 ὥρα· καὶ οὗτος
 τοῦ ἀνθρώπου
 διδοται εἰς χει
 ρα σαμαρῶν
 λων ἐγείρεσ 46
 θεαγόμεν· ἵ
 δου ἡγγικεν
 ὁ παραδιδόν
 15 με·
ΞΕ Καὶ ἐτι αὐτοῦ 47
 20 Τ· λαλοῦντος·
 ἰδοὺ τοῦτο
 εἰστών· ἵβ· ἡλ
 θεν· καὶ μετὰ
 25 τοῦ οὐχλοῦ
 πολὺς μετὰ
 μαχαιρῶν καὶ
 ξυλῶν ἀποτ
 ῶναρχιερε

Mt 26, 47

Mt 26, 47		Mt 26, 51	
(47)	ωνκαιπρεσβυ τερωντουλαου:	μαχαρναναυτ (51)	
48	Οδεπαραδιδουσ ΤΑ αυτονεδωκε αυτοιςσιμιον 5 λεγων· οναν·ρ ιλησωαυτοσε στινκρατησ ατία αυτον:	ου· καιπατα ξαστονδου λοντουαρχ ιερεωσαφιλ εναυτουτο ατιον:	
49	Καιευθεωσπρ 10 οσελθαντωιω ειπεν· χαηερ αββικακατε φιλησεναυτο·	Τοτελεγεια υτωοιδ· απο στρεψοντι, νμαχαραινει στοντοπον αυτησ:	52
50	οδειδειπενα υταετρε εφοπαρι: το τεπροσελθο τεσεπεβαλο τασχειρασε 20 πιτώνιν· και εκρατησαν· αυτον:	15 ΤΓ: Παντεσγαρ' οιλαζοντε σμαχαραιν· ενμαχαρη απολουντια:	
51	ΤΒ Καϊδουειστ ωνμεταινε κτιναστην χειρα· απε σπασεντην	Ηδοκεισοτ 53 ιουδινναμια αρτιπαρακα λεσιατονπρα μου· καιπα ραστησιμο ιωδεπλιου σδωδεκα λεγεωνων αγγελων:	
	Mt 26, 51	Mt 26, 53	

Mt 26, 54

54 ποσυνπληρωθ
ωσιναιγραφαι· οτ
ιουτωσδειγενε
σθαι:

55 $\overline{\tau\Delta}$ $\overline{\epsilon}$ νεκεινητηαρα
ειπεν $\overline{\omega\iota\sigma\tau\omega\iota\sigma\omega}$
χ $\overline{\lambda\omega\iota\sigma}$ · $\overline{\omega\sigma\epsilon\pi\iota\lambda\eta}$
στηνεξ $\overline{\eta\lambda\theta\alpha\tau\epsilon}$
μεταμαχαιρον
και $\overline{\zeta\upsilon\lambda\omega\nu\sigma\upsilon\nu}$ ·
λαβειν $\overline{\nu\epsilon}$ · καθη
μεραν $\overline{\pi\rho\sigma\overline{\omega}\mu\alpha}$
σεν $\overline{\tau\omega\overline{\iota}\epsilon\rho\omega\epsilon\kappa}$
α $\overline{\theta\epsilon\zeta\omega\rho\eta\nu\delta\iota\delta\alpha}$
σκων $\overline{\kappa\alpha\iota\upsilon\kappa\epsilon}$
κρατησα $\overline{\tau\epsilon\mu\epsilon}$

56 $\overline{\tau\epsilon}$ Τουτοδεολον
γεγονεν $\overline{\iota\alpha\pi\lambda\eta}$
ρωθωσιναιγρα
φαιτων $\overline{\pi\rho\omega\phi\eta}$
των· $\overline{\tau\omega\tau\epsilon\omega\mu}$
αθηται $\overline{\pi\alpha\nu\tau\epsilon\sigma}$
α $\overline{\rho\epsilon\nu\tau\epsilon\sigma\alpha\upsilon\tau}$

$\overline{\chi\rho}$
57 $\overline{\tau\varsigma}$ $\overline{\omega\iota\delta\epsilon\kappa\rho\alpha\tau\eta\sigma\alpha\nu}$
 $\overline{\tau\epsilon\sigma\tau\omega\nu\iota\alpha\pi\eta}$
γα $\overline{\gamma\omega\nu\pi\rho\omega\sigma\kappa\alpha}$
ια $\overline{\rho\alpha\nu\tau\omega\nu\alpha\rho\chi\iota}$
οισ $\overline{\tau\rho\alpha\tau\iota\omega\tau\alpha\iota}$

Mt 26, 57

Mt 26, 57

ερεαν $\overline{\omega\pi\omega\gamma\rho}$ (57)
α $\overline{\mu\alpha\tau\epsilon\iota\sigma}$ και $\overline{\omega\iota}$
πρεσ $\overline{\beta\upsilon\tau\epsilon\rho\omega\iota}$
συν $\overline{\eta\chi\theta\eta\sigma\alpha\nu}$:

5 $\overline{\tau\zeta}$ $\overline{\omega\iota\delta\epsilon\pi\epsilon\tau\rho\sigma\eta}$ 58
κο $\overline{\lambda\omega\upsilon\theta\eta\alpha\upsilon}$
τω $\overline{\alpha\pi\omega\mu\alpha\kappa\rho\omega}$
θενε $\overline{\omega\sigma\tau\eta\sigma}$
αυ $\overline{\lambda\eta\sigma\tau\omega\alpha\rho}$
10 χιε $\overline{\rho\omega\sigma}$ · και $\overline{\epsilon\iota}$
σε $\overline{\lambda\theta\omega\nu\epsilon\sigma\omega\epsilon}$
κα $\overline{\theta\eta\tau\omega\mu\epsilon\tau\alpha}$
των $\overline{\omega\pi\eta\rho\epsilon\tau\omega\nu}$
 $\overline{\iota\delta\epsilon\iota\nu\tau\omega\tau\epsilon\lambda\omega\sigma}$

15 $\overline{\tau\eta}$ $\overline{\omega\iota\delta\epsilon\alpha\rho\chi\iota\epsilon\rho\epsilon\iota\sigma}$ 59
και $\overline{\tau\omega\sigma\upsilon\nu\epsilon\delta\rho}$
ιον $\overline{\omega\iota\lambda\omega\nu}$ · ε $\overline{\zeta\eta\tau}$
ο $\overline{\upsilon\nu\psi\epsilon\upsilon\delta\omega\mu\alpha}$
ρ $\overline{\tau\upsilon\rho\iota\alpha\nu\kappa\iota\alpha\alpha}$
20 του $\overline{\omega\iota}$ · ο $\overline{\pi\omega\sigma\theta}$
α $\overline{\nu\alpha\tau\omega\sigma\omega\sigma\iota\nu}$
και $\overline{\omega\iota\chi\epsilon\upsilon\rho\iota\sigma}$ 60
κον· $\overline{\pi\omega\lambda\lambda\omega\nu\pi\rho}$

25 $\overline{\psi\epsilon\upsilon\delta\omega\mu\alpha\rho\tau\upsilon\rho\omega}$
 $\overline{\omega\iota\sigma\tau\epsilon\rho\omega\nu\delta\epsilon\pi\rho}$
 $\overline{\omega\iota\sigma\epsilon\lambda\theta\omega\nu\tau\epsilon\sigma}$
30 $\overline{\delta\upsilon\omega\epsilon\iota\pi\alpha\nu\omega\iota\tau\omega\varsigma}$ 61
ε $\overline{\phi\eta}$ ·

Mt 26, 61

Mt 26, 61	Mt 26, 64
(61) δυναμικα καταλυ σέτον ναον του θυκα διατρίων ημερων ουκοδο μῆσαι:	ελων του ουρανου: (64) Τότε ο αρχιε ρευς διερρηξ εν ταῖς ραιμαῖαις εαυτου λεγων· εβλασφημησεν:
62 Και αναστασο αρ χιερεις ειπεν αυτοις ουδεν αποκρινη· τιου τοις ουκαταγώ	5 :ΤΙΑ· Τι επι χριανεχ ομεν μαρτυ ρων· ἴδουνυν 10 ικουσατε τη ν βλασφημιαν αυτου· τιῷ μιν δοκει:
63 ρουσιν· οδεισ εσιωπα· Και ο αρχιερευς ειπεν αυτω· ορκ ιζω σε κατα το υθυ του ζωντος· ἵνα ημιν επιησει συ εις οχλόν του	10 15 Οὐδε ας αποκριθε ντες ειπον· ενοχος θανα του εστιν:
64 θυ υἱος λεγειαι υτω οἷς συ συέπας: 20 Πλην λεγω ὑμιν· Απαρτιοψεσθε :ΤΙ· τον υον του αν νου καθημενον εκ δεξιων τη	15 20 :ΤΙΓ· Τότε ενεπτυ σαν εις το προ σωπον αυτου· και εκολαρη σαν αυτον οι δεσποταισαν· 67 εγοντες· προφητευς ον ημιν· ἔτι σε δεσποινος πε σε:
64 οδυναμενος· και ερχομεν [ο] επι τον νεφ	20 25 68
Mt 26, 64	Mt 26, 68

Mt 26, 69

Mt 26, 73

:Ξς: αρνησησπετρουΞΖ περιτηστουϊουδα

69 Οδεπετροσεκα
 ΤΙΔ θητοέξωεντη
 αυλη· καιπροση
 λθεναυτωρια
 παιδισκηλεγου 5
 σα· καισυησθα

μεταμελ.ιας
 καιγαρ' ηλαλειασο (73)
 υδηλονσεποιει:

Τοτεηρξατοκα 74
 ταθεματιζειν
 καιορνυεινοτι
 ουκοιδατον^{ανων}:

:Ξς: μετα^{ανων}τουγαλilαιου:

Καιε^υθυσαλε
 κτωρεφωνησεν:

70 Οδεηρνησατο
 εμπροσθενπαν
 τωνλεγων· ου 10
 κοιδατιλεγεις:

ΤΙς: Καιερνησθηο^π
 ετροστουρη 75
 ματουσιειρη
 κοτοσαυτω·

71 Εξελθονταδε
 ΤΙΕ αυτονειστο
 πυλωνα· ιδεν
 αλληκαιλεγει 15
 τοισεκει· και
 ουτοσινμετα
 ιυτουναζωραι
 ου· καιπαλινηρ
 νησατομετα
 ορκου· οτιου
 κοιδατον^{ανων}:

15 οτιπιριναλεκ
 τοριωννησαι
 τρισαπαρνηση
 με· καιεξελθ
 ωνεξω· εκλα
 υσενπικρωσ·· †

72 ου· καιπαλινηρ
 νησατομετα
 ορκου· οτιου
 κοιδατον^{ανων}:

Πρωιασδεγεν 27, 1

20 ΤΙΖ: ομενησ: τωκρ^δον
 βουλιονελα
 βονπαντεσοι
 αρχιερεισκαιοι
 πρεσβυτεροι
 του^{λαου}κατα
 του^υ. ωστε
 θανατωσαι^{αν}
 τον· καιδησ[αν] 2

73 Μεταμικρονδ
 επροσελ.θων
 τεσοιεστωτ
 εσειποντωπ
 ετρω· αλληθ
 ωσεξ^{αυ}τωγει:

Mt 26, 73

Mt 27, 2

ἐϛ ε

Mt 27, 2

Mt 27, 5

- (2) τεσαυτοναπη
γαγον:
Και παρεδωκαν
ΤΙΗ αυτον ποντιω
πειλατωτη
5 γεμονι··^ⲕ
3 Τότε ^ⲕιδωνιου
^{ⲁρ}δασ ο παραδι
ουσαυτονο
ικατεκριθη·
10 μεταμεληθει
σ: απεστρεψ
εντατριακο
νταργυρια
τοισαρχιε
15 ευσιν και πρ
εσβυτεροις
4 λεγων· ημαρ
των παραδου
σαιμαδικαιον·
20 Οιδε ειπον τη
προσημασ
υ ο ψη:
5 Και ριψαστα
ργυρια εις
ονναον ανε
χωρησεν:
και απελθω

Mt 27, 5

- απιγγιζατο: (5)
Οιδε αρχιερε
6 σλαβοντες
ταργυρια
5 ειπον· ουκ' εξ
εστιν βαλιν
αυται εις τον
κορβαναν· ε
πιτιμηαμα
10 τοσεστιν·
συμβουλιο
νδε λαβοντ
εσ· ηγορασα
νεξ' αυτον
15 τον αγροντ
ουκεραμε
ασ· εισταρ
ηντοις ξενοι
οδιω εκ ληθ
8 ηραγροσεκ
ειν οσ' αγρο
εματος εω
στι, σιμι
ρ ον·
25 Τότε επληρ
ωθη τορηθ
ενδιαϊερε
μιουτου

Mt 27, 9

	Mt 27, 9		Mt 27, 12	
(9)	προ φητου λεγοντος · και ελαβοντα τριακοντα αρ γυρια την τιμ ην του τε τιμ ημενου. ονε τιμησαντο α ποϋϊαν νηλ. και 10 εδωκαν αυτα ειστονα γρον του κεραιου ς· καθωσσυ νεταξεν μοι κς:		Και εντωκατε ΤΚΑ: γορεισθε αυ των υπο των αρχιερεων και 5 πρεσβυτερο ν ουδενα πε κρινατο:	12
			Τοτε λεγει αυ 13 τω οπειλατο 10 σ ουκακου εισ ποσας ου καταμαρτυ ρουσιν· και ο 14 υκαπεκριθ 15 η αυτω προσ ουδεν ρημα· ωστε δαυμ αζειν τον ηγ εμοναλειαν:	
11	:ΤΚ: Οδε ις εστα θη εν μπρος θεν του ηγε μονος· και ε πηρωτησεν αυτον λεγων· συ ειο βασιλ ευσταντου δεων:		20 Καταδεεο :ΤΚΒ: ρην νειοθη ση γεμων απ ο λυειν εν ατ ω οχλω δεσ 25 μιον· ονη θελον:	15
	Οδε ις ε φηα υτω σ υ λεγ εισ:			

Mt 27, 11

Mt 27, 15

Mt 27, 16

Mt 27, 20

- 16 Ειχονδετοτε
 .TKΓ: δεσμιονεπιση
 μων λεγωμε
 νονιν̄βαρ ραββαν: 20
- 17 Συνηγμενων 5
 δεαυτανειπε
 αυτοισοπειλα
 τοσ· τιναθελ
 ετετωνδυο
 απολυσωῡμιν· 10
 ιν̄βαρ ραββαν·
 η̄ιν̄τονλεγο
 μενονχ̄ν· ηδ
 ιγαρ' οτιδιαρ
 θονονπαρεδα
 καναυτων: 15
- 18 19 Καθημενουδε
 TKΔ αυτουεπιβημ
 ατοσ' απεστη
 λενπροσωτον
 ιη̄υνηαυτου
 λεγουσα· μηδ
 ενσοικαιτωδ
 ικαυεκεινω·
 πολ'αγαρ' επαθο
 κατοναρδια
 υτον: 25
- :TKE: Οιδεαρχιερ
 εισκαιοιτρ
 εσβυτεροι
 επισαντορσ
 οχλουσ· ιν̄
 αιτισαντα
 τον̄βαρ ραββ
 αν· τονδε ιν̄
 απολεσασιν: 21
- 20 TKς Λεγειαυτοις
 οπειλα τοσ·
 τιουνποιη
 σω ιν̄ τονλε
 γωμενονχ̄ν:
 Λεγουσινπαν
 τεσστα·
 ρωθητω:
 Οδεεφη' τηγ
 αρ' κακονεποι
 ησεν: 23

Mt 27, 19

Mt 27, 23

	Mt 27, 23		Mt 27, 26	
(23)	Οιδεπερισσας εκραζοντε γοντες· σταυ ρωθητω:		ἵνασταυρωσωσιν αυτον:	(26)
24	Ἰδωνδεοπειλα TKZ: τοσοτιουδεν ωφελει· αλλ'αμ αλονδουρυβοσ γηνεται: λαβω ἰδωρ' απενιψατο ταςχειραςαπε ναντιτουλαου λεγων· αθωοσει μιαποτουαμ ατοστουτου.	5	Τοτεοιστρατ :TKΘ: ιωταιτουγη μονουσ· παραλ αβοντεστον ἱνειστονπραι τωριον. συνη γαγονεπαυτο οληνητηγσπρα.	27
	ἱμεισοψεσθε:	10	καεκδυσαν τεσαυτον· χλ'αμυδακοκ κινηνηπεριεθη καναυτω· και	28
25	Καιαποκριθεις πασολαοσειπε: τοαιμααυτου ερημασκαι πιτατεκναημω:	15	πλεξαντεσστ εφανονεξακ ανθαν· εθηκα επιτησκεφ αλησαυτου· καικαλαμω εντηδεξι ααυτου· καιγονυπ ετησαντε σεμπροσθε εναυτου.	29
26	Τοτεαπελυσε TKH αυτοιστονβα ρ ραββαντον δειν'πραγελλω σασπαρεδωκ εναυτοις·	20		
		25		

Mt 27, 26

Mt 27, 29

Mt 27, 29

Mt 27, 32

(29) εναιπεζοναυ
τωλεγοντες·
χαιρεβασιλε
υτωνιουδαιων:

30 **Κ**αιερπτυσα
:ΤΛ: ντεσεισαντ
ον· ελαβοντο
καλαμων και
ε τυπτονει
στηκεραλη
ν αυτου:

31 **Κ**αι οτε ενεπ
αιξαναντω·
εξεδυσαναν
τοντηνχλα
μυδα· και εν·
εδυσαναυτο
ταϊματιααν
του: **Κ**αι απη
γαγαυειιστ
οσταυρῶσαι:

32 **Ε** ξερχομ
ενοιδε· εϋ
ιρονανθ
ρωπονκυρι
νιον· ονομι
τησιμαντι

Mt 27, 32

τουτονηγ
αρευσαν· ινα
αρητονστω
ιροναντου·

5 $\frac{\chi}{ap}$ αιστρατιωται $\frac{t}{t}$
Και ελθον τε

:ΤΛΒ: σ εις τοπον
λεγομενον
γολγοθα· οσ
10 εστιν κρη
νιου τοπος:

Εδωκαν αυτ
ωπειν οι νον
34 μεταχω λη
σμεμηγμε
15 νον· και γ· ευ
σαμενος·
ουκηθελ· η
σεν πι ειν:

20 **Σ**ταυρωσα
ντεσδεαυ
ταν· διεμε
ρισαντοτα
ιματιααυτο

25 υβαλοντε
σκληρωαν·
ινα πληρωθη

Mt 27, 35

	Mt 27, 35		Mt 27, 39	
(35)	τορηθενδιατου προφητου· διε μερισανταῖμ ατιαμουεαυτουσ· καιεπιτονῆμα 5 τησμονμουε βαλονκληρον· 36 κακαθημενοι ετηρουναυτονεκει: 37 Καιεπεθηκαν 10 επανωτησκε φαλησαυτου τηναιτιανau τουγεγραμε νην· ουτοσε σ τινησ οβασι λευστωνῖου δαιων: 38 Τοτεσταυρο 20 :ΤΛς: υνταισυναι τωδουολισται· εισεκδεξιω ν· και εισεξε 39 ^ξ _{αρ} υων ὕμων:· ^β _δ :ΤΛΖ: ^δ Οιδεπαραπορ 25 ευομενοιε βλασφημου εισ: <u>κῆ κᾶ λου*</u> Mt 27, 39		ναυτονκεινο (39) υντεστασκε φαλασαυτων καιλεγοντες 40 ουα· οκαταλυ ωντονναον· καιεντρισινη μεραισοικοδ ομωναυτον· σωσονσεαυτο· ειϋιοσειτου δυκαταξηδη αποτουστα υρου: 15 <u>Ο</u> μοιωσκαιοι 41 :ΤΛΗ: αρχιερεισερ. πεζοντεςμ ετατωνγραμ ματεωνκαιπ ρεσβυτερων ελεγων· αλλο 42 υσεσωσενε αυτονουδ υναταισασαι· ειβασιλευσ ιηλ· εστινκ αταβατωνυ	
			Mt 27, 42	

Mt 27, 42

- (42) ναποτουσταυρ
ουκπιστσυσω
43 μεναυτωειπεπ
είθενεπιτονόν.
ρυσασθανυναν
τονειθελειαυτο
ειπενγαρ' οτιθυ
ειμι υἱος:
44 Τοδαντοκαιοι.
:TLΘ: ησταιοισταυρα
θεντεσουνα
τωνινδιζοναυτο:
45 Αποδεκτησω
:TN: ρασ. σκοτοσε
γενετοεπιπας
αντηγγηνεω
σωρασενατησ ∴
46 Περιδετηνενα
:TNA: τηνωρανανεβ
οησεν οισρω
νημεγαληλεγα.
ηλει· ηλει· λαμ
ασαβαχθανει·
τουτ' εστιν· θ
ε εμου· θεε
μου· ινατημ
εενκατελιπες:

Mt 27, 46

Mt 27, 47

- Τινεσδετωνεκ 47
ειεστηκοτω
ακουσαντεσε
λεγων· ηλειαφ
ωνιοτος:
5 Καιευθεωσδρα
:TNB: ρανεισεξαυτο·
καταβεν σπογ·
γον· πληροστε
οξους· καιπερι
θεισκαταμασε
ποτιζεναυτο:
Οιδελοιποιελεγο· 49
αρεσιδωμεν
15 ειερχεταιηλει
ασσασαιαυτο:
Οδειδπαλινκρα 50
:TNF: ξασφωνημεγ
αληαφηκεντ
20 ο πανα:
Καιιδουτοκα 51
:TNΔ: ταπετασματ
ουναουεσχι
σθηειδου· α
25 νωθενεωσκ
ατω:
:TNE: Καιηγηεσισθη·

Mt 27, 51

Mt 27, 51

Mt 27, 55

		<u>ΞΗ</u>	<u>περιτησαιτησεωστου</u>	
		<u>Χ</u> <u>αρ</u>	<u>σωματοδτουκῡ:-</u>	
(51)	καιαιπετραιε		Ησανδεεκειγυν	55
52	σχισθησαν· και	:TNZ:	αικεσπολλαι θ	
	ταμνημιαανε		εωρουσαιαπο	
	ωχθησαν: και	5	μακροθεν· αι	
	πόλιασωματα		τινεσηκολου	
	τωνκαικοιμη		θησανταῦθαπ	
53	μενωναγιων		οτησγαλιλαια	
	ηγερθησαν· και		σ. διακονουσαι	
	εξελθοντες		αυτω· ενέσιν	56
	εκτωνμνημ ^{ιων}	10	μαρίαμ· ημαγ	
	ι· μετατηνεγε		δαληνη· καια	
	ρσιναυτου: εισ		ριαμ' ητουϊακ	
	ηλθονειστιν		ωβου. καιῖ ω	
	αγιανπολιν· και	15	σηφημητηρ' και	
	ενεφανισθη		ημητηρ' τωνῶ	
	σανπολλοις·	<u>ΞΗ</u>	ῖωνζεβεδαιου:	
54	<u>TNς</u> Οδεκατοντ	<u>TNH:</u>	Οψιασδεγενο	57
	αρχησ· καιοιμ		μενησ. ηλθεν	
	εταυτουτηρ	20	ανῶσπλ.ουσιο	
	ουντεστονιν		σαποαριμαθ	
	ῖδοντεστον		αιασ του νομ	
	σισμῶνκαιτα		αῖωσηφ' ος και	
	γενομενα· ε		αυτοσε μαθ	
	φοβηθησανσφ	25	ητευ θητωῶ	
	οδραλεγοντες:		ουτοσπροσελ	58
	αληθωσ θυ ῥιό		θωντωπειλα	
	σηνούτος: <u>ῥ</u>		τω· ητησατο	
	<u>σε: καιφά: κᾷωανην</u>			

Mt 27, 54

Mt 27, 58

Mt 27, 58		Mt 27, 61	
(58)	τοσωματος ιω· τοτεουν οπειλατοσε κελευσενα ποδοθηναι τασωμα·	καθημεναι απειναντι ΤΝΑ ονταρου·· Τηδεεπαυριο νητισεστι νητεστην παρασκευη ν· συνηχθη σανοιαρχ'ιε ρεισκευοιρ αριστοι προ σπιλατονλ εγοντες· κεεμνησθ ιμμενοτιο πλανος εκει νος ειπενε τιζαν μετ ατρεισι με ρας εγειρο μαι· κελευ σον ουνασ φαλησθην αιτονταρ ον· εωστη στριτησι μερας·	(61) 62 63 64
59	Καιλαβωντω ΤΝΘ σωμαοϊωση φ'ενετυλ ιξενιατωε νσινδονικ αθαρα· καιε θ ηκενεντ ωκαινω αυτ ουμνημια· οελατομη σενεντηπε τρα· καιπροσ κυλισασλιν ονμεγαντη θυρατον μ νημιου ΤΝ απη λθεν·	5 10 15 20 25	
60	Ηνδε εκ ειμα ρυγιημαγ· δαληνη· και ηαλλημφοι·		
61			
Mt 27, 61		Mt 27, 64	

Mt 27, 64

Mt 27, 66

(64)	μηποτεελθ οντεσοιμα θηταιαυτο υκλεψωσι ναυτον· και ειπωσιν τω λαω ηγερθ ηαποτων νεκρων· και εσταιμεσχ αιτηπλανη χειρων της προτης:		τησκουστ αδιασ: Οιφεδεσαββ αιτων· τιεπ ι φωσκουσ η εισμινσα ββατων· ηλ θενμαριαμ ημαγδαλην η· καιη αλλη μαρια μ'θε ωρη σαιτον ταφων:	(66)
		5		
		10		
65	Ερηαντοις οπειλατος· εχεται κο υστω διαν υπαγε τεα σφαλισασθ αιωσοιδατε:	15	Καιιδουσεισ μοσεγενε τω μεγασ· αγγελουσγ αφ'κυκατ αβας εξου ρανου· προ σελθωναπ εκυλησεν τονλιθονα πο της θυ ρας τουμ νημιου·	2
		20		
66	Οιδεπορευ θεντεσησ φαλισαντο τονταφω ν· σφραγησ αντεστον λιθονμετα	25		

Mt 28, 2	Mt 28, 7	
(2) και εκαδητοε 3 πανω αυτου. ην δεηιδεατου ωσαστραπη· και τωνενδυμαυ 5 τουλευκωνω σιχιων·	ετοισμαθητ αισ αυτου. οτ ηγερωημπο τωννεκρων· καυδουπροα γειυμασειστ ιγαλιλααν· ε κειαντονωφ εσθε· ιδουει πον υμιν·	(7)
4 <u>ΤΝΓ.</u> Αποδετουφοβ ουαυτουεσις θησανοιτιρου ντεσκαιεγεν οντωσεινεκροι·	10 <u>ΤΝΔ:</u> Καιαπελ.θουσ αιταχνατοτ ουμνημιον·	8
5 Αποκριθεισδε οαγγελοσ ειπε ντ'εσγυναξιν· μηρολισταυ μεισ· οιδαγαρ'ο τιντωνεστα υρωμενονζη	15 καιχιρασμε γαλησ· εδρα μοναπαγγη λαιτοισμαθη ταισ·	
6 τιται· ουκεστ ινωδε· ηγερω ηγαρ'καθωσειτ εν· δευτεϊδε τετοντοπον οπουεκειτο·	20 <u>ΤΝΕ:</u> Καυδουοισυ τηνηπιδεναι ταισλεγων· χαρεται·	9
7 καιταχυπορ ευθισα ειπατ	25 Αιδεπροσελθ ουσαι· εκρατ ησαναυτου τουσποδας·	
Mt 28, 7	Mt 28, 9	

Mt 28, 9

(9) καιπροσεκυν
ησαναυτω:
10 Τοτελεγειαν
ταισοις' μηφ
οβισθε· ὑπαγ 5
ετεαπαγγειλα
τετοισαδελ.
φοισμου· ἵναα
πελθωσιν εισ
τηγγαλιλαιαν 10
καιεκειμεοιφ'οται:
11 Πορευομενον
:TNς: δεαυτων· ἴδ
ουτινεστης
κουστωδιας 15
ελθοντεσεις
τη νπολινανη
γγιλαν τοισαρ
χειρευσιν· α
πανταταγεν 20
ομενα:
12 Καισυναχθεν
τεσμετατο
πρεσβυτερα·
συμβουλιον
τελαβοντες·
αργυριακανα

Mt 28, 12

Mt 28, 12

εδοκαντοις (12)
στρατιωταις
λεγοντες· ειπ 13
αται· οτιοιμα
θηταιαυτου
νυκτοσελθο
τεσεκλεψαν
αυτονημων
κοιμωμενων ·
καιεανακουσ 14
θητουτοεπι
τουηγεμονος·
ημεισπισομε
καιὑμαςαμε
ριμνουσπουη
σομεν:
Οιδελαβοντες 15
τααργυριαε
ποιησανασεδι
δαχθησαν· και
διεφημισθηο
λογοσουτος
παρ'αἰουδαιοις.
μεχριτησθη
25 $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ μερονημερας·
 $\frac{\tau\omega\kappa\rho}{\alpha}$ Οιδεενδεκα $\frac{\epsilon\pi\omega\rho\epsilon}{\alpha}$
μαθηται επο $\frac{\upsilon\theta\eta\sigma\alpha\nu}{\alpha}$ 16

Mt 28, 16

Mt 28, 16		Mt 28, 19	
(16)	ρευθησανειστ ηνγαλιλαιαν· εισ τοοροσουετα ζατοαυτοιςοῖς.	πᾶν· διδασκ οντεςαυτ ουστηρειν· πανταςα ενετιλαμη ν ὑμιν· Καιἰδουεγω μεθ' ὑμων εμι· πασας ταςἡμερας σ' εωστησ σεντελειαι ς. τουαιων ος αμην·	20
17	καἰδοντεςαυ τον· προσεκυ νησαναυτω· οι δεεδιστασαν·	5	
18	Καιπροσελθων οἷσεαλιησεν αυτοιςλεγων· εδωθημοιπας αεξουσιαενο υρανωκαιεπι ης· καθωσαπε στηλενμεο πῆρ' καγωαπο στελω ὑμας·	10	
19	Πορευθεντες συνμαθητευ σατεπαντα τα εδνη· βαπ τιζαντεςαυ τους· ειστο ονοματουπρς· καιτουῦῑου· και τουαγιου	15 †	εμισαμαρτωληκεδηγημε νηγυμειενοςτισυπεραγιασθεοτοκου τουκορηδεδηουπῆνυχαιζοαδελ φροσμουστεφανοσκευ· ος· αυτου ἐνντουπρςκαιτουιυ καιτουα· πᾶνδεῖωῖερευθ γρηγόριοςωῖλ· ἡγόρασα αποτόνῑωκαίτονκηρι κονσηριτόπουλον τοπον αετοχ'· καιἐδοκατημλ όλοκῶνβοτανάταδύο· ενπρόστονπρογεγραμμένον μαρρόν· ἐνπρόσπρεσ βύροντόνπαπαιοἰάνην καίτὸν· μάρκονκαι ἄνχ· καίτονκηξ··· καίτονυατεσὴν 'ζέβασ· κουρτζέ κησ··· μάρτυρεσὺπέγραψαν.
Mt 28, 19		25	

† τουκαταμαρκτηκεφαλ' †

† Ἀ ᾑ ἴδε μονιζόμε	ἸΔ	ποιαεξουσιαταυταποιεῖς	ΡΚΖ
Β ᾑ ἴπεν θε ρασπετρου	ἸΕ	Λς ᾑ ἴαμαμπελανος	ΡΚΗ
Γ ᾑ ἴιαθ εαπο ποικιλ'νοσῶ	ἸΕ	ΛΖ ᾑ ἴ κινσου	ΡΛ
Δ ᾑ ἴλε πρ ου	ἸΗ	ΛΗ ᾑ ἴ σαδδουκαιων	
Ε ᾑ ἴπα ρα λυτι κ'	Κ	ΛΘ ᾑ ἴ γγραμματαεωσ	ΡΛΑ
ς ᾑ ἴλευῖ ἴ τελωνου	Κ	Μ ᾑ ἴ τ'κυεπερωῖς	ΡΛΔ
Ζ ᾑ ἴριζξη ρανεχῶτ'ἴχ'ρα.	ΚΑ	ΜΑ ᾑ ἴ ταδυολεπτα	ΡΛς
Η ᾑ ἴτ'αῖτ'ἴλ'διατ'αγ'ησ	ΚΕ	ΜΒ ᾑ ἴ συντελιασ	ΡΛΖ
Θ ᾑ ἴ σπορου	ΚΘ	ΜΓ ᾑ ἴ ἡμεραςκ'αρας	ΡΝΒ
Ι ᾑ ἴεπιτιμισεῖτανεμ	Λς	ΜΔ ᾑ ἴ αλιψασηστονκν	ΡΝΗ
ΙΑ ᾑ ἴθυγατρ'ταρχισ'αγ'γ'	ΜΖ	ΜΕ ᾑ ἴ πασχα	
ΙΒ ᾑ ἴλεγεωνος	ΜΖ	Μς ᾑ ἴ πρδ'σι'τιουδα	ΡΞΑ
ΙΓ ᾑ ἴαιμοροουσησ	ΜΘ	ΜΖ ᾑ ἴ αρνησεωσ πετρ' :	ΡΖΕ
ΙΔ ᾑ ἴταῖτ'ἴλ'διατ'αγ'ησ	ΜΘ	ΜΗ περιτησαιτησεωστου	
ΙΕ ἴωαννουκαιῖροδου	ΝΓ	σωματοστου κν	ΣΚΖ
Ις ᾑ ἴ τον ε αρτων	ΝΖ		
ΙΖ ᾑ ἴ ενθαλασσιπεριπαῖ	ΞΓ		
ΙΗ ᾑ ἴ τηπαραβαδ'τεῖλ'ἴθυ	ΞΕ		
ΙΘ ᾑ ἴ τηρυνικησησ	Ο		
Κ ᾑ ἴμογγιλαλου	ΟΒ		
ΚΑ ᾑ ἴ ε αρτων	ΟΔ		
ΚΒ ᾑ ἴ ζυμ'ἴ φαρισαιων	Ος		
ΚΓ ᾑ ἴ τυφλου	ΟΖ		
ΚΔ ᾑ ἴ ενκεσαριαεροῖς	ΠΑ		
ΚΕ ᾑ ἴ μεῖμρψεῖ τιν	ΠΒ		
Κς ᾑ ἴ σε λενιαζομε	ΠΖ		
ΚΖ ᾑ ἴ δι:αλλογιζομ'ἴ μιζ	ΖΑ		
ΚΗ ᾑ ἴ σε· πρτ'σεῖτ'φαρισεω	ΖΔ		
ΚΘ ᾑ ἴ επερ'πλουσιου	ΡΓ		
Λ ᾑ ἴ ωνζεβεδεου	ΡΖ		
ΛΑ ᾑ ἴ βαρτιμαιοτυφλου	ΡΙΓ		
ΛΒ ᾑ ἴ π ωλου	ΡΙς		
ΛΓ ᾑ ἴ τη σ υκη σ	ΡΙΖ		
ΛΔ ᾑ ἴ αμ νησεικακιασ	ΡΚ		
ΛΕ ᾑ ἴ επερωτησῶτ'ἴ κνεν	ΡΚς		

auf dieser Seite stehen $6 + 7(8) + 10$ Zeilen Grusinisches von
drei verschiedenen Händen

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

Mk 1, 1

Mk 1, 4

- | | | | |
|---|-----------------|-----------------|-----|
| 1 | Α̅ρχητουευ | σιναρμαρτιῶν· | (4) |
| | Α̅ αγγελιουῡχῡ. | Καιεξεπορευ | 5 |
| 2 | καθῶσγεγρα | ετοπροσαυ | |
| | πταιενησαῖαιτω | τονπασαῖου | |
| | ε προφητη· ἴδου | 5 δαιαχωρα· και | |
| | ε αποστελωτῷ | οὔερουσολυ | |
| | ε αγγελονμου | μηται· καιεβα | |
| | ε προπροσωπο | πιζοντοεν | |
| | ε υσου. ὅσκατα | τωῖορδανηῦ | |
| | ε σκευασειτῇ· | 10 παντου. εξο | |
| | ε οδονσου: | μολογουμε | |
| 3 | Φωνηβοωντος | νοιτασαμαρ | |
| | Β̅: εντηρημῳ· | τιασαντων: | |
| | ετοιμασατε | Ηνδεοῖωανν | 6 |
| | τηνοδονκῡ. | 15 ησενδεδυμ | |
| | ευθειαςποιει | ενοστριχασ | |
| | τεταστριβ | καμελου. και | |
| | ουσ αυτου: | ζωνηνδερμα | |
| 4 | Ε̅γενετοῖωα | τηνην περιτῇ | |
| | Γ̅: ννησεντη | 20 νοσφυναυτου | |
| | ερημωβαπτι | καιεσθιωνα | |
| | ζων· καικηρ | κριδας καιμ | |
| | υσσωνβαπτ | ελιαγριον: | |
| | ισμαμεταν | Δ̅: Καιεκηρυσσε | 7 |
| | οιασ εισαφε | 25 λεγων: | |

Mk 1, 4

Mk 1, 7

Mk 1, 13

Mk 1, 16

(13)	πειραζομενος ὑποτουδιαβολου· Καιημετατ ν Ζ θηριων· καιοιαγ γελοιδιηκονο 5 υναυτω·	θαλασση· ησαν (16) γαρ' αλιεις· Καιειπεναυτοις 17 :Ι: οισ· δευτεοπ ισωμουκαιποη σωῦμασγενε σθαλιεισανων·
14	Μεταδε[η]οπαρα Η δοθην ^{αι} ηωαννην· ηλθενῑσειστῑ γαλιλαιαν· 10 Κηρυσσωντο Θ ευαγγελιοντο 15 υθυκαιλεγων· οτιπεπληρωται οκαυροσκαιηγγ· 15 ικενη ^η βασι ^λ εια τουθυ· μετα νοειτεκαιπισ τευετεεντ αευαγγελιω· 20 16 Περιπατωνδεπ αρατηνθαλασ σαντησγαλιλαιας· ιδενσιμωνκαι ανδραιαντοναδ 25 ελφοναυτου αμφιβα ^λ οντες ταδικτυαεντη	Καιευθυσαφε 18 τεσταδικτυα· ηκολουθησαναυτω· Καιπροβασολιγ ^ο · 19 :ΙΑ: ιδενῖακωβον τοντουζεβ εδαιου· καιῖω αννηντοναδε λφῶναυτου· καιαυτουσεν τωπλωιω· κατα ρτηζονταστα δικτυακαιεκ 20 αλεσεναυτους· Καιευθewσαφ εντεσταδικ τυακαιτονπρα αυτωνζεβεδ αιον· εντωπλ οιωμετατω μισθατωνηλ

Mk 1, 16

Mk 1, 20

Mk 1, 27

Mk 1, 32

			<u>Γ</u>	<u>περιτωνιαθετων απο</u> <u>ποικιλωννοσων</u>	
(27)	κουουσιν αυτω :			Οψιασδε γενομ	32
28	Και εξηλθεν ια		<u>Γ</u> :	ενησοτε εδου	
	κοη αυτη εις			οηλιοσ· εφερο	
	ολην την περι			προσ αυτον πα	
	χωρον της γα	5		τασ τουσ κακω	
	<u>Β</u> : λιλαιασ :			σεχοντασ και	
29	Και ευθεωσεν			τουσ δαίμωνι	
	<u>ΙΕ</u> : λθων εκ της			ζομενουσ· και	33
	υναγωγησ· ηλθ			ηνολη ηπολισε	
	ενειστη νοικι	10		πισυνηγμενη	
	ανσιμωνοσκ			προστην θυρα	
	αι ανδραιον			και εθεραπευ	34
	εταϊακωβου			σεν πολλουσκ	
	και ιωαννου :			ακασεχοντασ	
30	Ηδε πενθερα	15		ποικιλαισ νοσοισ :	
	σιμωνοσ· και			Και δε μωνια πολ	
	τεκειτο πυ		<u>Ις</u>	λαξε βαλ· εν·	
	ρεσουσα· και			και ου κηφιεν	
	ευθεωσ λεγ			αυτα λαλειν· ο	
	ουσιν αυτω :	20		τη διδαν αυτ	
31	Και προσελθ			ον χ· νειναι :	
	ων ηγειρεν			Και πρωϊ εν νυχ	35
	αυτην κρα		<u>ΙΖ</u> :	αλιαν· αναστα	
	τησαστησ			σεξ ηλθεν· και	
	χειροσ αυτ	25		απηλθεν εισερ	
	ησ· και αφηκε			ημων τοπον κ	
	ναυτην ο πυ			ακι προσευχετο :	
	ρετοσ· και δι			Και καταδιωξε	36
	η κονει αυτοισ :				

Mk 1, 31

Mk 1, 36

	Mk 1, 36		Mk 1, 41	
	<u>Δ</u> περιτου λ.ε.προσ:			
(36)	αυτον· οτε σιμ		νισθεϊς' εκτη	(41)
	ων και οι μετα αυτου·		νιστην χειρ ^ς	
37	και ευροντες α		ιψα του αυτου·	
	υτον λεγουσιν		και λεγουσιν τα·	
	αυτω· οτι παντ	5	θελω· και αρισ	
	εσζητουσιν σε:		θητι· και ειπον	42
38	Και λεγει αυτοις·		τοσαυτου· ε	
	αγωμεν εις τα σ		υθυσαι τη λ.θεν	
	εχομενα σκω		αυτου του λ.ε	
	μοπολ.εισιν ακ	10	πρα· και εκαθα	
	αιεκει κηρυξω·		ρησθη· και εμβ	43
	εισ τουτο γαρ'		ριδωμενο σατα·	
	εξηλθον:		ευθεω σε ξεβ	
39	Και ηλθεν κηρυσ		αλ.εν αυτον· και	44
	σαν εις τα σεν·	15	λεγει αυτω· ορ	
	αγαγισαν των·		αμηδενι· μηδε	
	εισ ολιγην τη γα		νειπισ· αλλ αλ	
	λιλαιαν· και δε		παλ' εσε αυτον	
	<u>Δ</u> : μανιεκβαλλων:		διζονται ερει·	
40	Και ερχεται προ	20	και προσε νεγ	
	: Η: αυτον λεπροσ		και περι του κ	
	παρακαλων αυτον·		αθαρισμου σου·	
	και γονυπετω		ο προσεταξεν	
	και λεγει αυτω·		μωυσης· εις μ ^ς	
	κεειν θελησ	25	αρτυριων αυτου ^ς :	
	δυνασε με κα		Οιδε εξελθων	45
	θαρισαι:		θη: ηρξατο κηρυ	
41	Οδιδε σπλαγχ		σ σεν πολλα·	
	Mk 1, 41		Mk 1, 45	

Mk 1, 45

Mk 2, 4

(45) :Ē: περιτου παραλυτικου
 καδιαφημιζειν το
 λογον· ωστε μη
 κετι αυτον δυ
 ασθαι φανερωσ' εις
 πολιν εισελθειν·
 αλλε ξω ενερημοι
 στο ποισιν· και ηρ
 χοντο προσ αυ
:Ē: τον παντοθεν·
 2, 1 :K̄: και εισελθων παλι
 εισκαφην αυου·
 διημεριωνηκουσ
 2 θηρο τι εν οικω σ
 τιν· και συνηχθησ
 αν πολλοι· ωστε
 μη κετι χωρειν
 μη δε τα προσ την
 θυραν· και ελαλει
 αυτοις τον λογον·
 3 και ερχοντα προς
 αυτον φεροντε
 σ παραλυτικον·
 αιρομενον ἐπὶ πο
 4 τεσσαρων· και η
 ρδυναμενοι προ
 σε νεγκαι αυτω
 δια τον οχλον·
 απεστεγασαν.

Mk 2, 4

την στεγαν ο πο (4)
 υηνοις· και εξορυ
 ξαντες χαλωσι
 τον κραβαττον
 5 ερου παραλυ
 τικ οσκατ
 εκει το·
 και ι δωνοις 5
 την πισ την
 10 αυτων· λεγει
 απαραλυτικω·
 τεκνον· αφι εν
 ται σου αμαρτια·
 Ησαν δε τι νεστω 6
 15 γραμματεων ε
 κεικαθημενοι·
 καδιαλογιζομε
 νοι εν τα σκαρ
 20 διασωτων ος
 ιου το σου τω
 λαλει βλασημη
 ιας· τι σδυναται
 αφιεναι αμαρτ
 ιας· ειμη εις οδσ·
 25 και εν θυσε πιν 5
 ου σοι στω πνια
 8 υτου· οτι διωλο
 γιζοντα εν εσω
 8

Mk 2, 8

Mk 2, 15

- 15 Καικατακειμενῶ
:KB: αυτωνεντηοικ
ιαυτου· πολλοι
τελωναικαιαμα
ρτωλοισυνανε
κειντοτωῦ· κ
αιτοισμαθητα
ισαυτου· ησαν
γαρ· πολλοιοιηκ
ολουθησαναυτω:
- 16 Καιιογρα̃ματισ
καιιοφαραισαιοι
ιδοντες· οτιε
σθιονμετατω̃
εμαρτωλωνκαι
τωντελωνων·
ελεγοντοισμ
αθηταισαυτου·
τιμετατωντ
ελωνωνκαιαμα
ρτωλωνεσθιεται:
- 17 Καιακουσασοι̃ς
:KΓ: λεγειαυτοις· οτι
ουχριανεχου
σινοιεισχυον
τεσ̃ιατρου· αλ
λ' οικακωσεχον
τεσουκηλ̃θον

Mk 2, 17

Mk 2, 17

- καλεσαιδικαιουσ· (17)
αλλααμαρτωλους:
- Καιησανοιμαθη
ταιῶαννουκαι
5 οιφαραισαιοινη
στευοντες·
καιερχονταικ
αιλεγουσιναυτω:
- Διατιοιμαθηται
10 ἰωαννουκαιοι
φαραισαιοινησ
τευουσινοιδ
εμαθ̃ι ταισουο
υνηστευουσιν:
- 15 Καιειπ̃ εναυτοις
οι̃ς· μηδυναν
ταιοι υ̃ι οιτου
νυμ' ρ̃ωνος·
εναονυμ' φιος
20 μετα υτωνε
στιν ηστευει̃·
οσονχρονον
εχουσitonν
υμ' φιονμετα
25 αυτων· ουδυ
νανταινηστε
υειν· ελευσον
ταδει̃ημεραυ̃τω̃

Mk 2, 20

Mk 2, 20

Mk 2, 23

			του αγιου· θεωδωρου· ευαγγελ· κ̄ημερον·	
	τω κρ		Επορευε τοις τοις σαββασιν· δυνάτον εστί·	
(20)	απαριθμῶντα		Και ενετειότατ	23
	ονηριοσκειτ	:ΚΔ:	ονεν τοις σαββ	
	οτενηστευσ	χ	ασιν· περὶ πορε	
	ουσιν· ενεκειν	αρ	υεσθαι· διατ	
	ητη ημερα:	5	ων· πο· αρων·	
21	Ουδεις επιβλη		και ομμεθηται	
	μαρακκουσα		αυτοη· ρ· ζαν·	
	γναφουεπιρα		του οδον· ποιει	
	πτειεπιματι		ντιλonteστ	
	ωπαλαιω· ειδε	10	ου· στα· χυ· ασ:	
	μη· γε· αφρειτο		Οιδε· ρ· φο· ρισ· αι·	24
	πληρωμα· αντ		ελε· γον· αντ· ω·	
	οντο· και· νον· α		· ιδε· τι· ποι· ου· σ	
	ποτου· πα· λαιο		· νο· μα· θι· ται·	
	υ· και· χει· ρον· σ	15	· σο· τοι· σ· σα· β	
	χιμα· γει· νεται:		· βα· σιν· · ο· ου· κε	
22	Και ουδεις· βαλι		· εξ· ε· σ· τιν·:	
	οινον· γε· νει		Αποκριθεις· ει	25
	σα· σκου· σ· πα· λαι		· πε· ντα· τοι· σ·	
	ουσ· ειδ· ε· μη· γ	20	· ου· δε· πο· τε· αι·	
	ερη· ζει· ο· οι· νο		· νε· γ· νο· τε· τι· ε·	
	στους· ασ· κο		· ποι· η· σεν· δα· ιδ·	
	υ· σ· και· ο· οι· νο· σ		· ο· τε· χ· ρι· αν· ε· σ	
	ε· κ· χ· ει· τα· και·		· χ· εν· κ· αι· επι· ν	
	οι· ασ· κοι· απο· λ.	25	· α· σ· ε· να· υ· το· σ	
	υ· νται· α· λ· λ· οι· νο		· και· οι· με· ται·	
	ν· νε· ον· · ει· σα· σ		· του· · πω· σει·	26
	κου· σ· και· νου· σ		· σ· η· λ· θεν· ει· στ	
	βλη· ται· ον·:			

Mk 2, 22

Mk 2, 26

Mk 2, 26

Mk 3, 1

:Z̄: περιτουζηρανεχοντοσχειρα:

(26)	ονοικοντουδου·	ρεχων:	(1)
	επιαβιαθαρ' το	Καιπαρετηρου	2
	υαρχιερεωσ·	ντοαυτονε	
	καιτουσαρτο	ντοισσαββα	
	υστησπροθε	5 σινθεραπευ	
	σεωσεφαγεν·	σειαυτον: ιν	
	καιεδωκενκαι	ακατηγορη	
	τοιςμεταια	σασιναιτου:	
	του· ουσου	Καιλεγειτωαν	3
	κεξες τιν φ	10 ωτατηνζηρ	
	αγειν· εμμητοις	ανχειραεχο	
	Z̄ ιερειν σιν:	τι· εγειρει	
27	Καιελεγεναυτ	στομεσον:	
KE	οιστοσαββατ	Καιλεγειαυτ	4
	τονδιατοναν	15 οισεξεστιν	
	ονεγενετω·	εντοισσαββ	
	καιουχ' οανος	ασιναγαθοπ	
	διατωσαββατο·	οι,σαιηκακ	
28	ωστεκσε στ	οποιησαιψυ	
	ινοϋιοστου	20 χηνσασαιηα	
	ανουκαιτουσ	πολεσαι· οιδ	
	σαββατου:	εεσιωπων:	
3, 1	Καιεισηλθενπ	Καιπεριβλεψ	5
	αλινειστηνσ	αμενοσαιτ	
	υαγαγωγην·	25 ουσμετοργ·	
	καιηνεκεια	ησ· συνλυπο	
	ν οσεξηραμ	υμενοσεπι	
	εν ηντ ηνχει	τηπαρωσει	

Mk 3, 1

Mk 3, 5

Mk 3, 5		Mk 3, 8	
(5)	τησκαρδιασιν των· λεγειτω ^{ανω} · εκτινοντηνχ ειρασου· καιεξε τινεν· καιαπεκ ατεσταθητηχ ειρ' αυτου· ^{υγιησω} [†] ^{σηαλλη}	5	ρον· καισιδωνα· πληθοςπολυ· α κουσαντεςο σαεποιει· λ· θον προσαυτον· κ αιειπεντοισμ αθητεςαυτο
6	Καιευθεωσεξε :Kς: λ· θοντεςοιφαρ ισαιοι· μετατ ^ο ηραδιανωνσυ μβουλιονεποι ησανκαταυτου οποσαυτοναπ ολεσασιν· 7 Οδεισμετατω μαθητωναυτου ανεχωρησεν προστηνθαλασσαι· Καιπολυπληθος :KZ: αποτησγαλιλαι ασηκολουθησ 8 ενκαιαποϊερ σολυμανκα ιαποτησιουδ αιασ· καιπεραν τουϊορδανο υ· καιοιπεριτυ	10 15 20	υ· ιναπλοιαριο νπροσκαρτερ ηαυταδιατα νοχλ· ον· ιναμι θληβασιναυτο πολλουσαρ· εθεραπευσεν· ωστεεπιπιπ ινατα· ινααυ τουαπτανται οσοιειχονασ θενιασκαπνα τακαθαρτα· οταναυτωνε θεαρουνηπρο σεπιπτοναυτω· 25 :KH: Καιεκραζον· λε γοντα· οτις υειοϋιοστ ουθυ· καιπολ λαεπετιμ· α
Mk 3, 8		Mk 3, 12	

Mk 3, 12

Mk 3, 17

Ἡ περιηστωναποστολονδιαταγησ:

(12)	αυτοισ· ἵναμη αυτονφανερ Ἡ ὀνποιησωσιν:		βεδαιου. καὶ ὡ αννηντοναδ ελφοναυτου ·	(17)
13	Καιαναβαινειει κ̄θ στοροσκαι προσκαλ̄ιται ουσηθελεν αυτοσκαιαπη λθονπροσ̄αυτο̄:	5	και επεθηκεν αυτοιςονομ αταβοανηρ γες· ὅεστιν ἰ̄τοιβροντ̄ις. καιανδραιαν·	18
14	Καιεποιησεν· ιβ̄· ουσκαιαποσ τολουσονο μασεν̄ιναωσ̄ι μεταυτου· καὶ ἵνααποστ ελλεῑαυτου σκηρυσσειν καιεχεινεξο υσιαν·θεραπ ευειννοσους· καιεκβαλλει ταδε̄'̄μ̄ωνια:	10	καιφιλιππον· καιβαρθολομ αιον· καιματ̄ θαιον· τωντε λωνην καιιω μαν· καιἰακω βοντοντου αλφαιου. θαδ δαιονκαισίμω νατονκανανι την; καιἰουδᾱ	19
15	καιεπειθηκ :Ἄ· ενονοματ ατωσιμ̄ωνι πετρον· και ἰακωβοντ οντουζε	15	εν̄αυτον: Καιερχονται εισοικον· κ αισυνερχο̄ ταπαλινὸχ λος̄ωσται	20
16		20		
17		25		

Mk 3, 17

Mk 3, 20

Mk 3, 20		Mk 3, 24	
(20)	μηδυνασθαι αυτονμητε αρτονγραφειν:	αυτηνμερισθ αιουδυναται	(24)
21	Και ακουσαντ εσοιπαραν του· εξηλθον κρατισεαυτο· ειλεγονγαροτ ιεξεσταται:	5 καιεανοικιασε φεαυτηνμε ρισθη· ουδυ ναται,οικια εκεινησταθ	25
22	:AB: Και οι γραμματισ οιαποιοεροσο λυμανκυταβ αι τε σε λεγο· οτι βεελζεβ ουλ' εχει· και ο τι εντο αρχον τι των δεμων νιων εκβαλλι τα δια μαγια:	10 ηναι και εισα ταναισαντες τη φεαυτον και μεμερισ ται ουδυνατ αιστι γαρ αλλ ατελοσσεχει:	26
23	:AF: Και προσκαλεσ αμενοςαντ ουσ εν παραβο λαισ ειπεναντ οις οτι· πασδυ ναται σατανα σσατανα εκ βαλλιν· και εαν	15 Ουδεις δεδυ ναται εις τιν οικιαν του σχυρου εισε λθοντασκε υει αυτου δι αρπασαι· εαν μη, πραταν τον ισχυρον	27
24	^α _β βασιλεια εφε	20 δισει και τοτ ετην οικιαν αυτου διαρπασει: ^α _β ει	

Mk 3, 24

Mk 3, 27

Mk 3, 28

Mk 3, 32

28 Ἀμην λέγουμι·
: ἌΔ. οτι παντα φε
θησεται τοις
ῥοις των ανθρω
πων τα μαρτη
ματα και αι βλασ
φημια· ὅσα
αν βλασφημη
σωσιν· οσδαν
βλασφημησῃ
εἰς το πῶτα
γιον· ου κεχι
αρεσιν αλλ· εν
οχοσεστιν
αιωνιου αμα
ρτηματος·
39 οτι ελεγον·
πνιακαθαρι
ονεχει:

31 Καί ἐρχεται
:ΛΕ: μητέρα του
καὶ οἱ ἀδελφοί
καὶ ἐξωστῶ
τε σάπεστηλ
ἀνθρώπων το
καλοῦντες
32 αὐτὸν καὶ ἐκα
θεύγοντες περὶ αὐ

Mk 3, 32

τονο χλοι: (32)
Ειποντο νδε
αυτονιδου
ημητηρσου·
καιιοαδελφου
σουεζωζητ
ουσινσε:

Απεκριθησαν 33
τοις λεγων·
τισεστινημ
ητηρμου. και
οιαδελφοιμου.

καίπερ ὕλ' ἐψα
μενοσφυκλ
αυτουσπερια
υτονμαθητα
σκαθημενους
ειπεν· ειδει
μητηριου

καὶ αὐαδὲ λῆροι
μου. ὁ σγαρ' ἀν 35
πονησὶ τοῦ θελή
ματου θυ' ου
τοσαυδὲ λῆρο
σμου. καὶ αὐδ
λῆρη· καὶ μητ
ῆρεστιν:

Καπαλινηρζα 4, 1
:Λς:

Mk 4, 1

Mk 4, 1

Mk 4, 4

	<u>Ἰ</u> θ:	<u>περιτονος πορου παραβολη:</u>		
(1)		τοδιδ ασκειν	παρατηνοδ	(4)
		παρ ατηνθαλ	ονκαι λυθε	
		ασσαν· καισυ	νταπετην·	
		νηχθηπροσ	ακακατε	
		αυτονοχλο	5 φαγεναυτα:	
		σπολλυσ· ως	Και αλλο επε	5
		ταιαυτονεισ	σενεπιταπ	
		πλοιοενεβα	ετρωδη· ο	
		ντακαθησθ	πορουκιχ	
		αιεντηθαλα	10 εννηνπολ·	
		σση· καιπασο	λην· καιευ	
		οχλοσπροσ	θεωσεξαν	
		τηνθαλασσο	επι λενδια	
2	<u>Ἰ</u> θ:	αν· επιτησγη	τομηεχη	
		σην· καιεδι	15 νβαθοστη	
		δασκενιωτ	σγι·σ· καιοτ	6
		ουσενπαφρ	εανετειλε	
		βολαισπολλα:	νόηλιος· ε	
		Και λεγεναι	καιματη	
		υτοισεντη	20 σθη· καιδι	
		διδαχηωτ	ατωμηχ	
3		ουακουετε:	εινριζανε	
		Ἰδουεξηλθε	ξηρανθη:	
		νοσπιρωνντ	Και αλλο επ	7
4		ουσπιραι· και	25 εσενεπιτ	
		εγενετοεν	ασακανθασ·	
		τωσπιρειν·	καιανεβησ	
		ομενεπεσε	ανααικαν·	

Mk 4, 4

Mk 4, 7

	Mk 4, 7		Mk 4, 11	
(7)	θαικαισυνε πνιξεν αυτα· και καρπον ουκεποιησε:		Και ελεγε να ΛΖ: ὕμνην δεδο τεγνωναι τ ομυστηριο ντησ βασιλ ειασ του θυ:	11
8	Και αλλαεπε σενειστην γηνητην καλ ην· και εδιδο υκαρπον αν αβενοντακ αι αυξανον τα· και φερ ιεν· λ· και ε ν· ξ· και εν ρ·	5	Εκεινοι σδε τοι σε ξω· ε ν παραβολαι σπαντα λε γετε:	
		10	Ἰνα βλεπον τε σβλεπο σιν· και μη ἴ δοσιν· και α κουωντες ακουσωσι· και μη συνη ωσιν· μη πο τε επι στρ ελθωσιν και αρπδητω τοις ται μαρτημα τα:	12
9	και ελεγεν οεχονατα ακουειν ακουετω:	15	Και λεγει α υτοις ου κοιδαται	
10	Και οτε γενετο κατα μω νασ· επι ρο των αυτω νοιμαθη τε αυτου· τη ση παρα βολη αυτη:	20		
		25		

Mk 4, 10

Mk 4, 13

	Mk 4, 20		Mk 4, 24		IB
			Και ελεγεν αυτ	24	
(20)	σπαρεντες· οι τηνεσακουο υσιν τον λογον και αποδεχον ται· και καρπο φορουσιν· ἐν ·λ· και ἐν· ξ· και ἐν· ρ·:		:MA: οισβλεπετετ ιακουετε· εν ωμετρωμε 5 τριτεμετρη θησεται υμιν· και περισευ θησεται υμ ιν τοις ακου		
21	Και ελεγεν αυ	10	ουσιν:		
:ΛΘ:	τοις μητιερ χεται ολυχ νοσιν αυ ποτο μωδιον τεθη ηιν αυ ποτην κλινην τεθη· ουχ' ινα επιτη νλυχ νιαν τεθη:		Qστι σγαρ' αν	25	
			·MB: εχη δοθησ εται αυτω· κ αιοσ ου κεχ 15 ει· και ο χει αρθησεται αι παυτου:		
22	Ουγαρ' εστιν		Και ελεγεν· ου	26	
:M:	κρυπτονει	20	τοσεστινη βασιλεια του		
	μηναφανερο θη· ουδε γε νετω αποκρ υφον· αλλ' ινα εαθη εις φανε		27 θυ· ωσπερ' α νθρωποσ βα λησπορονε πιτησ γησ· κ		
23	ρον· ειτισεχ ειωτα ακου εινακουετω:	25	και χειρη τενυκτα και ημεραν		
	Mk 4, 23		Mk 4, 27		

Mk 4, 27		Mk 4, 31	
(27)	καιοσποροςβλ	πιτησγησ' μη	(31)
	αστακαμηκυ	κροτερονον	
	νηταιωσουκοι	παντωντων	
28	δεν. αυτοματα	σπερματων	
	γαρηγηκαρπο	5 επιτησγησ' κ	32
	φερει· πρωτο	αιοτανσπαρη	
	χορτωννειτα	αναβενεικαι	
	σταχυν· ειτα	γεινεταμηζο	
	πληρητονσει	νπαντωντων	
	τονεντοσταχ ^υ ει·	10 λαχανονκαι	
29	Οτανδεπαραδ	ποιεικλαδου	
	οιοκαρποσε	σμεγαλ ^υ ουσ'	
	υθεωσαποστ	ωστεδυνας	
	ελλειτοδρεπ	15 θαυ ^ο ποτηνσ	
	ανονοτιπαρε	κιαναντου	
	στηκενοθε	ταπετηνατ	
	ρησμος:	ουουρανου	
30	Καιελεγεντη	κατασκηνου	
:ΜΔ	νιομοιωσω	Καιτοιαυται	33
	μεντηνβασι	20 :ΜΕ: σπολλαισπαρ	
	λειαντουδυ·	αβου ^ο αισελαλ.	
	ηνενποιαπαρ	ειαυτοιστον	
	βοληπαρ ^α βολ.	λογον· καθος	
	ομεναυτην·	εδυναντοακ	
31	ασκοκονσι	25 ουειν· χωρισ	34
	ναπεωσ' οσο	δεπαρ ^α βολαι	
	τανσπαρη	σουκελαλιαυτοις:	
Mk 4, 31		Mk 4, 34	

Mk 5, 1

Mk 5, 4

5, 1 : ΙΑ: περιτου λεγεωνος:

Και ηλθεν εις το π
ΙΑ εραντη σθαλασσ
 ησειστην χωρᾱ
 των γεργεσηνων:

2 Και εξελθοντο
 σου του εκτου
 πλοιου. ευθεωσ
 ὑπηντησεν αυ
 των ὁ δεκτω

3 μνημιον εν πνι
 ακαθαρτω· ος

την κατοικη
 σιν ειχε εν εντ
 οισμνημασιν·
 και ουδε αλυσι
 ου κετι ουδ ει

4 σ αυτου νεδυνα
 τοδησαι· δια το
 αυτον πολλα κ
 ησπεδεσκα αλ
 υσεσιν δεδεσ
 θα και διεσπα
 σθα ὑπ αυτου
 τιασα λυσισ·
 και τιασπεδα
 συντετριφθ
 αι· και ουδεις

Mk 5, 4

ἰσχυεν αὐτον (4)
 δαμασαι· και δι 5

απαντοσιν κ
 τοσ και μερα
 σεν τοισμνη
 μασιν και τοις
 ορεσιν νιγκρ
 αζων· και κατα
 κοπτανεν αυ
 τον λιθοισ:

10 Καὶ ὄδον τονιν 6

ατομα κροθε
 νεδρα μεν και
 προσεκυντησ
 εν αυτω· και 7

κραξασφηνη
 μεγαλη λεγει·
 τι ημιν και σοι
 ὑἱ ἑτου θυ
 του ὄψιστου·
 20 ὀρκιζασετο
 ὄνη με βασα
 νησης:

Ελεγεν γαραυ 8
 25 τω εξελθετ
 ἅπαντα τοακα
 θαρτου εκτου

Mk 5, 8

	Mk 5, 8		Mk 5, 13	
9	ἀν·οὔ· καιεπηρω τααυτοντινο νομασοι· καιε γειαιτω· λεγ εωνονομαμοι· οτιπολλοιεςμε̄:		θενει στους χοιρους· καιορ μησενηαγελη κατατουκρη μνουει στην θαλασσ αν· ησᾱ δεωσδι σχει λιοι· καιε πνιγο̄ τοεντι θαλα σση· οιδε βοσ κοντες αυτ ουσεφυγον· καιαπηγγηλαν ειστηνπολην· καιειστουσα γρους· καιεξ ηλθονἰδειντη εστιντογεγ ανος:	(13)
10	Καιπαρεκαλουν αυτονπολλαῖ ναμηαποστει ληαυταεξωτη σχωρας· ηνδε εκειπροσταω ρειαγεληχοιρω̄ μεγαληβοσκο μενη· καιπαρε καλεσαναυτο̄ πανταταδαιμ ονιαειποντα· πεμφονημασ ειστουσχοι ρους· ἵναεισα υτουσεισελ	5		
11	θωμενκαιεπε μψεναυτους· Καιεξελθοντα ταπ̄ναταταακ αθαρταεισηλ	10		14
12		15	Καιερχονται προστοι ἱν̄· καιθεαρουσι τονδεμονι ζομενονκα θημενον ἱμ ατισμενον καισωφρονοιουν τα·	15
13		20		
		25		

Mk 5, 13

Mk 5, 15

Mk 5, 15

Mk 5, 19

(15) τον εσχηκοτα
τον λεγεωνα·
και φοβηθησαν:

16 Και διηγησαν το α
υτοι ουδοντ 5
εσ πως εγενε
τα το δαιμωνι
ζομε να και πε
ριτω νχοιρων:

17 Και πα ρεκαλου
ναυτονα πελθει
απο των οριων
αυτων:

18 :MH: Και ενβαντοσα
υτου ει στοπ
λοιον· παρακα
λει αυτον οδε
μονι σθεισιν α
μετα του η:

19 Οδεις ουκαρ 20
ηκε ναυτονα λ
λαι λεγεωντω·
υπαγε ει στο
οικον σου π
ροσ του σσουσ· 25
και απαγγειλω
α υτοις οσα

Mk 5, 19

IB περι' θυγ' τρωταρχησ
υναγωγου:

οκδοσι πετοι (19)
ηκεν και ηλει
σεν σε:

Και απηλθεν και 20
ρξατο κηρυσει
εν τη δεκαπολ
ει· οσα εποιησε
αυτοις· και
παντες εδωκον

10 :IB: μαζον:
Και διαπερασαντ 21

:MΘ: οσ του υειστ
οπεριαν· συνη
χη' η οχλος πο
λλυς προσ αυ
τον· και ηντα
ρα την θαλασσα:

Και ερχεται ει 22
στην αρχισυ

ναγωγων· ωο
νομα' αιειρος·
και ιδων αυτο
πιπι προστ
ουσ ποδασαι
του· και παρε 23
καλει αυτον π
ολλα· λεγων

Mk 5, 23

Mk 5, 23

Mk 5, 27

(23) : ιϛ̄: περιτηδεμοροουσης:

το θυγατριον
μουεσχατωσ
εχει· ἵναελθῶ
επιθῆστασχει
ραςαυτηροπωσ
σωθῆκαΐζηση:

24 : ιϛ̄: Καιαπηλθενμε
ταυτου: καιη
κολουθηαυτω
οχλ.οσπολυς·
καισυνεβληβοῦαυτο̄:

25 Καιγυνητισου
σαενρυσειᾶ
ματοσετη· ιβ̄·

26 καιπολλαπαθo
υσαῖποπολλα
ἰατρων· καιδαπ
ανησασαταεαυ
τησπαντα· και
μηδενωφελη
θησα· αλλαμαλ
λονεπιτοχει

27 ρονελθουσα· α
κουσασαπερι
του ιω̄. ελθου
σαεντοοχλω·
οπισθενηψατο

Mk 5, 27

του ἱματιουαυ (27)

του. ελεγενγαρ 28

ενεαυτη· ὅτι

αναψωμαικαντω̄

5 ἱματιωναυτου

σωθῆσομαι· και 29

ευθυσεξηρα

θηρηπιηητουαι

ματοσαυτης·

10

καιεγνωτωσω

ματη οτιειατ

αιαποτησμασ

τιγος

15

Καιευθυσοις 30

επιγνουσενε

αυτωτηνεζαν

τουδυναμην

εξελθουσιν·

20

επιστραφεις

εντωοχλω· ειπε·

τησμουηψατο

των ἱματιων:

25

Καιελεγοναυ 31

τωοιμαθητ

αιαυτου: βλε

Mk 5, 31

Mk 5, 31		Mk 5, 35	
(31)	πειστονοχλον συνθλιβλιτασε· και λεγειστης μουηψατοτω ἱματιων:	λουντοσερχο̃ ταποτουαρ χησυναγωγου. λεγοντεςοτ ιηθυγατηρσου απεθανεντι ετισκυλλισ τονδιδασκαλο:	(35)
32	Και περιεβλεπε τοιδήνητηντ ουτοπεποιηκυῖα:	Οδειςακουσ αστον λογον λαλουμενον· λεγειτωαρχι συναγαγα' μ ιπροβουμονο̃ πιστευε:	36
33	Ἦδε γυνηφοβη δισακαιτρεμ ουσαδιοπετοι κενλαθρα· ιδυ ἱαόγεγώννε παυτη· ηλθεν και προσεπεσε αυτω· και ειπε αυτω πασαντι αληθειαν: ὁδ εισειπεν αυτη· θυγατερ' ηπισ τισσου σεσω κεν σε πορευ ου εις ἱερηνην· καὶ ὁ θυγάτης αποτησματος ηγῶσσοι:	Και ουκατηκε νουδεν αυτω συνακολουθ ησαι· ειμηπε τρον καὶ ἱακω βον· καὶ ἱωαννη ν· τον αδελφ ον ἱακαβου:	37
34	Ετι αὐτου λα	Και ερχεται ει στονοικον τουαρχισιν αγωγου· και θ	38
Mk 5, 35		Mk 5, 38	

Mk 5, 38

Mk 5, 41

(38) εωρειθορυβο̃
 καικλαιοντασ
 καιαλλ'αζοντα
 σπολλουσ:
 39 Καιεισελθωνλ
 εγειαυτοις· τ
 ιθορυβισθαικ
 αιτικλαιεται·
 τοπέδιονου
 καπεθανεναλ
 λακαθευδει·
 40 καικατεγελω̃
 αυτου· αυτο
 σδεεκβαλων
 παντας· παραλ
 αρβανητονπ
 ατερατουπ̃
 διουκαιτηνμ
 ητερακαιτου
 σμεταυτου·
 καιεισπορευαι
 ταιοπουηντο
 πέδιονκαιτα
 41 κειμενονκαι
 κρατησαστησ
 χειροστουπα
 διου· λεγειαυτη·

5

10

15

2) :N:

25

ταλιθακουμι· (41)
 όεστινμεθε
 ρμηνευομεν
 οντοκορασι̃·
 σοιλεγωεγείρε:
 καιευδυσηγε
 42 ρθητοκορασι
 ονκαιπεριεπα
 τή· ηγγαροσι
 ητων ιβ̃:
 Καιεξεστησαι
 εκστασειρε
 γαλη· καιδιεσ
 43 τιλατοαυτοι
 σπολλα· ἵναμ
 ηδειςγνωκαι
 ειπενδοθην·
 αιαυτοίφαγειν:
 Καιεξήλθενε
 6, 1 κειθεν· καιερ
 χεται ειστην
 πατριδιαυτ
 ου· καιακο λου
 θουσιναυ τω
 οιμαθητ αι
 αυτον:

Mk 5, 41

Mk 6, 1

Mk 6, 2

Mk 6, 3

2 Καιγενομενου
σαββατου. ηρξ
αποδιδασκειν
εντεσσυναγωγαι·
Καιπολλοιακου
σαντεσεξεπλη
σσοντοεπιτη
διδαχηντου
λεγοντεςπο
θεντουτατα
υτα· καιτισησο
φισηδοθησαιαυτω.
ἵναδυναμειστοι
αυταιδια των
χειρωναυτου
3 γινωνται· ουχο
υτος εστινο
τεκτωνοῦν
οστησμεναις·
αδελφοσῖακω
βου καιῶσητ
ος καιῶδα·
καισιμωνοσ·
καιουκεισιν
αια δελφαιαυ
τουαδεπρος
ημασ· καιεσ

Mk 6, 3

:ΙΔ: περητηστοναποσ
τωλινδιαταγησ:
κανδαλίζοντο
εναντω:

(3)

:ΝΑ: Καιελεγεναυτ
οισ οισ· ουκε
στινπροφητη
σατιμοσ· ειμη
εντιπατριδι
τηεαυτου· και
εντοισσυγγε
νευσινκαιεν
τηοικιααυτου:

4

Καιουκιδυνα
τοσκειτουσ
αιουδεμιν· ημ
ηοζαγοισαρρω
στοισ επιθει
σταςχειρας
εθεραπευσεν·
καιεθαυμαζ
ενδιατιναπι
στιαναντων:

5

Καιπεριηγεντα

:ΝΒ: σκωμασκυκ

:ΙΔ: λαδιδασκων:

25 Καιπροσκαλει

7

:ΝΓ: τετους· ιβ:

καιηρξατοαυτουσ

Mk 6, 7

Mk 6, 7

Mk 6, 11

			: <u>IE</u> : περιϊωαννουκαιηρωδου:	
(7)	αποστελλεινδυ		σωσινϋμων· εκ	(11)
	οδοκαιεδιδου		πορευομενοι	
	αντοισεξουσι ^α		εκειθενεκτιν	
	τωνπνευματω		αζατετονχου	
	τωνακαθαρτων:	5	ντονϋποκατο	
			τωνπωδωνϋμ	
8	Καιπαριγγιλεναυ		ωνεισμαρτυ	
	τοισιν ^α μηδεν		ριον ^α τωις:	
	αρωσινεισοδον·		Καιεξελθοντε	12
	μητερα ^ι δον·	10	: <u>N5</u> :	
	μητεαρτον· μ		σεκτηρυσω ^ν	
	ητεπηραν· μητ		ιν ^α μετανω	
	εειστηνζωνην		σιν· καιδεμ ^ω	13
9	χαλκον· μητε		νιαπολλαεξε	
	ϋποδεδεμεν	15	βαλλονκαιηλ	
	ουσανδαλια· κ		ειφονελαιωπο	
	αιμηενδυσησ		λλουσαφρωστ	
	θεδυοχιτωνας:		ουσκιαθερα	
10	Καιελεγεναυτ		: <u>IE</u> : πευοναυτους:	
: <u>ND</u> :	οις· όπουεανει	20	Καιηκουσενο	14
	σελθηταιεισ		: <u>NZ</u> :	
	οικιανεκειμ		βασιλευσηρω	
	ενετε· ε ^ω σαν		δησ φανερων	
	εκειθενεξε		γαρ'εγενετο	
	λθητε:	25	τοονομαυτου·	
11	Καιοσοιμηδε		καιελεγεν· ο	
: <u>NE</u> :	ζωνταιϋμας·		τι ^ω ωαννησ ο	
	μηδεακου		βαπτηστηση	
			γερθηεκνεκρω ^ν .	
	Mk 6, 11		Mk 6, 14	

Mk 6, 14		Mk 6, 18	
(14)	καιδια του τοια δυναμεισ ενε ργουσιν εν αυτω:	:Ξ: Ελεγεν γαρ οϊ ωαννησ ταυρ ωδησ του κε ξεστιν σοι χει ντι γυναικα του αδελφου σου: η δε ηρ ωδιασεν ειχε ναυτω· και ηθ ελεναυτο να ποκτιναι και ουκεδυνατ ω· ο γαρ ηρωδ ησ φοβιτο των ιωαννην ιδωσαυτο να νδραδικαιον και αγιον: και συνετηρεα υτον· και ακο υσασαν του πολλη λαληρη· και ηδεωσαυ του ηκουεν: Γενομενησ δε ημερασε υκαιρου:	18
15	:NH: Αλλοι δε ελεγο οτι ηλιασεστι·	5	
	αλλοι δε οτι πρ οφητησασεισ των προφητω:		19
16	:NΘ: Ακουσασ δεση ρωδησε λεγεν·	10	
	ονεγωαπεκε φαλισαυτοσ εστιν ιωαννησ· αυτοσεκνεκ ρον ηγερεθη: αυ τοσ γαρ ο ηρω δισαυτοστιλ ασεκρατησεν τον ιωαννην· και εδησεν αυ τον και εβαλε εισ φυλακην: δια ηρωδιαδα την γυναικαρ ιλιπ του τοια δε λφου αυτου· οτι αυτην εγαμησεν:	20	20
17		25	21
Mk 6, 17		Mk 6, 21	

	Mk 6, 21		Mk 6, 23	
(21)	οτε ηρωδησ τ οις γενεσι οισ αυτου διπνον εποιησεν. τοις μεγιστασιν αυ του και τοις χ ιλιαρχοις. και τοις πρωτοις της γαλιλαιας:		στησ βασιλεια σου:	(23)
			Και εξελθουσα	24
		5	ειπεν τη μητρ η αυτης τια τ ησωμαι ιδει πεν. την κεφ αλην ιωαννου του βαπτισο	
22	Και ειςελθουσης της θυγατρος αυτης τη σηρ ωδιαδοσ και αρ χησαμενησ κ αι αρεσασησ τ ηρωδη· και τ οις συνανακι μενοις ειπεν ο βασιλευς τ ακορασιω· αι τησαι οε ανθε λησ και ιδωσας	10	τοσ· και ειςελ θουσα ευδυς μετασπουδη σπροστον βα σιλεα ειπεν εξ αυτης· δοσ μ οι επιπινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου:	25
		15	Και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τ ουσ ορκουσ και τουσ συν ανακιμενουσ ουκ ηθελησεν αθετησαι αυτη:	26
23	οι· και ωμοσε αυτη πολλα· ο τι ο εαν με αι τησησ δωσας οι· εωσημισου	20		
		25		
	Mk 6, 23		Mk 6, 26	

	Mk 6, 27		Mk 6, 30	
27	Και ευθυσαποσ τιλασοβυσιν· υσσεκουλα τορα· επεταξε ενεχθη ναιτη κεφαλην αυτου·		εγγιλαν αυτωπ ανταρσασε ποι, σαν· και οισαεδ ιδαξαν·	(30)
28	Οδεαπελθωνα πεκεραλι, σε τον ιωαννηνε ντηφυλακη· και ηνεγκεν τ ην κεφαλην αυ του επι πινακι· και εδωκεν αυ την τω κορασω· και το κορασιον εδωκεν αυτη τη μητρι αυτης·	5 :ΞΒ:	Και λεγει αυτοι σοι σδευτε· μεισκατιδιαν εισερημοντο πον και ανταπα υεσθ· εολιγον· ησαν γαρ· οιερχ ομενοι και οι υπαγοντες π ολλοι και οι οδ εραγειν ευκαι ρουν·	31
29	Και ακουσαντες οι μαθηται αυτου, ηλθαν και ηραν το πταρμα αυτου· και εθηκεν αυτο εν μνημει·	10 15	:ΞΓ: Και απηλθον εν τα πλοισιν· ρημωντο πον κατιδιαν· και ιδ ον αυτον υπα γοντα και επε γνωσαν πολλοι· και επεζηα πο ασωτων πο λαιων συνεδρ αμω νεκει· και προσηλθον αυτοις·	32
30	Και συναγονται οι ΞΑ αποστολοι προ στον ιν· και αν	20 25		33

Mk 6, 30

Mk 6, 33

Mk 6, 34

Mk 6, 37

34 Ις: περιτων πεντεαρτων:
Ις: Καὶ ἐξελθὼν ἰδὲ
 οὐλον πολὺν· καὶ
 ἐπλαγχνισθε
 παῦτοι· ὅτι ἡ
 σὰν ὠσπρὸ βατὰ
 μὴ ἐχόντα ποιμεῖν·
 καὶ ἠρξάντο δι
 δασκεῖν αὐτοὺς·
 35 ΞΔ: Ἦδη δ' ἐωρᾶσπολ
 λησγενομένης·
 προσελθόντες
 σοιμαθηταὶ αὐ
 τοῦ ἐλεγον· ὅτι
 ἱερῆμοσεστίν
 ὁ τοποσκαι ἡδ
 36 ἡ ὠρα πολλῇ· ἀπο
 λυσον οὖν τὸν
 σὸ χλου σῖνα ἀπ
 ἐλθόντες εἰς
 τοὺς κυκλάα
 γρουσ· καὶ κω
 μᾶς· ἀγῶρασ ὠ
 σινε αὐτοῖς βρ
 ᾠματα· τι φαγῶσι·
 37 Ὁ δ' ἀποκριθεὶς
 εἰπὲν αὐτοῖς·
 δοτε αὐτοῖς

ὑμεῖς φαγεῖν· (37)
 καὶ ἐλογουσιν
 αὐτῶν ἀπελθόν
 τες ἀγῶρασ ὠ
 5 μὲν διακοσίῳ
 δηνάριον ἀρτ
 οὺς καὶ ὠμῶ
 αὐτοῖς φαγεῖν·
 Ὁ δ' ἐλεγε αὐτ
 10 οῖς· ποσούσε
 χε τε αὐτοῖς·
 ἵνα φαγετε καὶ ἡ
 δετε· καὶ γιν
 ὶν τε σλεγου
 15 σιν αὐτῶν· εἰ
 καὶ· βῆ· ἵχθυας·
 καὶ ἐπετάξεν· 39
 αὐτοῖς πᾶν τ
 20 ἄσιν ἀκλίβη
 ναι σὺν πῶσι
 ἐπι τῶ χλωρῶ
 χορτῶ· καὶ αἱ 40
 νεπέσαν πρᾶ
 25 σιν ἀπρᾶσι· ἀνα·
 ῥῶ· καὶ ἀνα· νῶ· καὶ 41
 λαβὼν τοὺς

Mk 6, 37

Mk 6, 41

Mk 6, 41

Mk 6, 44

(41) ἰε: αρτουσκαι
 τουσ· β: ἰχθ
 υασ· αναβλε
 ψασειστονου
 ρανονευλογ
 ησεν· καικατ
 εκλασεντο
 υσαρτους
 καιεδιδουτ
 οισμαθητέ
 σαυτου· ἵνα
 παραδωσινα
 υτοις· καιτ
 ουδυοἰχθ
 υασεμερις
 42 ενπασιν· και
 εφαγώνπαν
 τεσκαιεχο
 ρτασθησαν
 43 καιἠρανκλ
 ασματων· ἰβ:
 κοφινουσπ
 ληρεις· και
 αποτονἰχ
 44 θυωνκαιησ
 ανοιφῶντ
 εσωσπεντα

ἰζ περιτοενθαλῶσι
περιπατου:
 κισχειλιοιαν (44)
ἰζ ὄρεσ:
 Καιευθυσηνα 45
 :ΞΕ: γκασεντους
 5 μαθητασιν
 τουενβηναι
 εισπλοιον· και
 προειπναυτο
 ειστοπεραν·
 10 εισβηθησαῖδ
 αν· αυτοσδε
 απελευσεντο
 ν οχλον·
 Καιαποταξιαμ 46
 15 Ξς ενοςαυτοις
 απηλθενεισ
 τοοροσπρο
 σευξασθαι·
 Και ο ψιασγε 47
 20 ΞΖ νομενησιν
 ταπλοιοινε
 νμεσωτησ
 θαλασσης· και
 αυτοσμονο
 25 σεπιτησγησ·
 καιᾶδοναυτ
 ουσελαυνον
 τας 48

Mk 6, 44

Mk 6, 48

Mk 6, 48

Mk 6, 51

(48) και βασιανίζομεν
 ουσ· ἦν γὰρ ὁ ἀνε-
 μοσ ἐναντίος
 αὐτοῖς ῥοδρά:

Καὶ περὶ τεταρ-
 τὴν ψυλάκιην
 τῆς νυκτὸς
 ἐρχεται περὶ
 πατῶν· ἐπιτῆ-
 σθαλασσησκ
 ἀΐη δὲ λεν παρ
 ἐλθὴν αὐτοῦς:

49 Ὅτι εἶδοντες
 αὐτὸν ἐπιτῆ-
 σθαλασσησκ
 ἐριπατοῦντα·
 ἐδοξάν φαντα-
 σμαίνειν· καὶ α-
 νεκράξαν πάν-
 τες καὶ ἐταρά-
 χθησαν:

Εὐθύσδεελα
 λησεν μετὰ
 ὑπῶν καὶ λεγ-
 εἰ αὐτοῖς· θά-
 ρσιτε ἐγὼ εἰ
 μὴ φοβεῖσθε:

51 :ΞΗ: Καὶ ἀνεβή προ-

Mk 6, 51

σαυτοῦ σεις (51)

τοπλοῖον καὶ
 κοπάσεν ὁ ἀν-
 ἐμος· καὶ πε-

5 ριέσῳ σεν αὐ-
 τοῦς· καὶ ἐξῆ-
 σταντο καὶ ἐ-

θαυμαζῶν·
 οὐ γὰρ σὺ νηκ
 52

10 ἀνεπιτοῖσα
 ῥτοῖσα ἁλλήν
 αὐτῶν ηκαρ
 διαπεπαράμ-
 ἐνη:

15 Καὶ διαπεράσα-
 τε σὴ λθόνε
 πῆτιν γῆνεις
 γεννησάμεθ:

Καὶ ἐξελθόντ
 20 ὁνα τῶν νεκ
 τοῦ πλοίου· εὐ-

θύσ ἐπὶ γινόντ
 ἐσ αὐτόν· οἷα
 55 νδρε στὸ τοῦτο

25 ποὺ περιεδρά-
 μων ὀληντήν
 χαρὰν ἐκεῖνην·
 καὶ ἠρξάντο

Mk 6, 55

	Mk 6, 55	Mk 7, 2	
	<u>ἸΗ περιτ' παραβασσωστισεντολιστουδῦ:</u>		
(55)	ελικραβαττοις τουσκακωσεχ οντασφρεινο πουηκουνο τιεστιν:	του. κοιναισχε ρσιντουτεστ ινανιπτοισεσ διονταστουσ αρτουσεμεμ ψαντο:	(2)
56	Καιόπουανεισε	Οιγαρ' φαρισαιοι	3
:ΞΘ:	πορευετοεισα γρουσ' ηκαμασ· ηπολις· εντέσα γορέσετιδουν τουσασθενουν τας· καιπαρεκα λουναυτον· ἵνα καντουκρασπ εδουτουῖματι ουαυτουαψαν ταικαιιοσοιανη ψαντοαυτου	μισυγμινψ αντατασχειρ ας· οικεσθιου σινκρατου τεστηνπαραδ ωσιντανπρε σβυτερων· καιαποαγορ ασεανμηβαπ τησανταιου κεσθιουσιν· καιἄλλαπολαεσ τιναπαρελαβο κρατεινβαπτ ισμουσποτη ριων· καιξεστ ων· καιχαλκιω ν· καικλινων:	4
7, 1	:ἸΗ: εσωζοντο:	Καιεπερωτωσιν	5
	:Θ: προσαυτονοι· φαρισαιοι· καιτ ινεστανγραμ ατεωνελθον τεσαποϊεροσ ολυμῶν· καιἰδ οντεστιναστ ονμαθητωναν	Καιεπερωτωσιν	
2			
	Mk 7, 2	Mk 7, 5	

Mk 7, 5

- (5) αυτονοιφαρισαι
οικαιοιγραμμ
ατεισλεγοντε
σ· διατιοιμαθη
ταισουουπερι
πατουσινκατα
τηνπαραδοσι
τωνπρεσβυτ
εροναλλακοιν
αισχερσινεσ
θιουσινταν
αφταν·
- 6 Οδεαποκριθει
σειπεναυτοις·
καλωσεπροφη
τευσενησαΐας
περιϋμωντω
ϋποκριτων· ο
σειπεν· ουτοσ
ολαοστοισχει
λεσινμετιμα·
ειδεκαρδιαυτω
επορρωαπεστιν
- 7 εαπεμου· ματιν
εδεσεβονταιμε·
διδασκοντε
σδιδασκαλεια
σ· ενταλματα

Mk 7, 7

Mk 7, 7

- ανων· βαπτισμ (7)
ουσποτηριων·
καιξεστων· και
αλαπαρομοιατ
οιαυταποιεите·
5 αφεντεστινε S
ντοληντουδου.
κρατιτετηνπ
αραδοσιντανα
νθραπων·
10 Καιελεγεναυτοις
καλοσαθειτε
τηνεντωλην
τουδου· ινατην
15 παραδοσινϋμω
στησητε·
Μωυσηγαρ· ειπε
10 τιματονπατε
ραςουκαιτηνμ
ητερα καιοικα
20 κολογον προ
ημητεραθαν
ατωτελευ
τατω·
25 Υμεισδελεγε
11 ταιεανειπιηανος
τωπρητημη
τρειαυτουκο

Mk 7, 11

Mk 7, 11		Mk 7, 15	
(11)	ρβανοεστινδω ρον· όεανεξεμ ουωρεληθησ·	εκπορευομε να· εστιντακ οινουντατον αν̄ον· ειτισεχ	(15)
12	ουκετιαφιετ αιαυτονουδε ποιησαιτω̄ρι	5 ειπτακουει ν· ακουετω·	16
13	ητημητριακ υρουντεστο λογ̄οντοῡδ̄υ τῑπαραδοσῑυμ ωνήπαρεδωκα τεκαιπαρ' όμοι ατοιαυταπολ λαποιετε·	10 Καιοτεεισῑλ̄θ ενειδοικον αποτουοχλο υ· ετηρωτησᾱ αυτονοῡμᾱῑ ηταιαυτουπ ερῑτῑσπαρ̄ᾱβο̄λ̄σ·	17
14	Καιπροσκαλεσα :OB: μενοσπαντα τονοχλον· ει πεναυτοις· ακ ουσατεμουπα ντεσκαισυνι εται· ουδενεσ τινεξ̄ωθεντ οῡαν̄οῡειστο ρευομενονει σ̄αυτονοῡδ̄υ αταικοινωσαι αυτον̄ᾱλλᾱτα εκτοῡαν̄οῡ	15	Καῑλεγειαυτοι 18 σ· οῡτᾱσκᾱῑ μεῑσᾱσυν̄ετοι ε̄σ̄ται· ουν̄εῑτε· ο̄τῑπαν̄το̄ε̄ξ̄ω θεν̄εῑσπο̄ρευ ο̄με̄νον̄εῑστο αν̄ον̄οῡδ̄υνα τᾱαῡτον̄κοι νᾱσαι· ό̄τῑου 19 κ̄εῑσπο̄ρεῡε τᾱαῡτοῡεῑσ τη̄γκαρ̄δῑαν ᾱλλ̄εῑσ̄τη̄γκοι λιᾱναῡτου
Mk 7, 15		Mk 7, 19	

Mk 7, 19

Mk 7, 24

			:ΙΘ:	<u>περιτισφυνικησης</u>	
(19)	καιειστοναφεδρ			αστασαπηλθεν	(24)
	ωναεκπορευετ			εισταοριατυρου.	
	ε· καθαρίζωνπα			καιεισελθενεισ	
	ταταβρωματα:			τηνουκιανουδ	
20	Ελεγενδεότιτ	5		εναηθελενγνω	
	οεκτουαν̄ου			ναι· καιουκηδυν	
	εκπορευομε			ηθηλαδειν:	
	νονεκεινοκοι			Ακουσασαργ	25
21	νοιτοναν̄ον· ε			υνηπεριαυτου.	
	σωθενγαρ' εκτ	10		ησειχεντοδυ	
	ησκαρδιαστων			γατριονπναακ	
	αν̄ων· οιδιαλογ·			αθαρτον· ελθ	
	ισμοι οικακοι			ουσαπροσεπε	
	εκπορευονται·			σενπροστους	
	πορνιαι· κλοπαι·	15	ΙΘ	ποδασαυτου:	
22	φονοι· μοιχια·			Ηδεγυνηηνελλη	26
	πλεονεξια· πο		:ΟΓ:	νισσυροποινι	
	νηρια· δολοι· ασ			κισσατωγεννι:	
	ελγια· οφθαλμ			Καιηρωτααυτον	
	οσπονηρος· βλ	20		ἵνατοδαιμονι	
	ασρημια· ὕπη			ονεκβαλληεκ	
	ρηρανια· αρρο			τησδυγατροσ	
23	σιναι· παντατα			αυτησ: καιε	27
	υταπονηραεσ			γειαυτη· αφε	
	ωθενεκπορε	25		σπρωτονχορ	
	υεται· καικοιν			τασθινηταιατ	
	οιτοναν̄ον:			εκναουγαρεσ	
24	Καιεκειθεναν			τινκαλοναραι	

Mk 7, 24

Mk 7, 27

Mk 7, 27

Mk 7, 31

(27) τοναρτοντῶ
τεκνων· καιτοι
σκυναριοισβαλ.η:

28 Ηδεαπεκριθηα
υταλεγουσα
κε. καιτακυν
αριαυποκατω
τηστραπεζης
εσθιουσιναιπ
οτονψαχιαν
τωνπεδιων:

29 Καιειπεναυτη
διατουτονο
λογον· υπαγε
εξεληλυθεν
εκτησδυγα
τροσσουτο
διαμονιον:

30 Καιαπελθουσα
ειστονοικον
εαυτησευρε
τηνδυγατερα
αυτησβεβλη
μενηνεπιτη
κλινην· και
οδαμεινιον
εξεληλυθος:

Κ: περιτουμογγιλαλου:

Καιπαληνεξελ 31

ΟΔ θανατοτονο

χ
αρ ριωντυρου. προσ

τωκρ ιλ.θεν: δι.σιδα

5 νοσεισ: τηνθα

λασσαντησγα

ιλλιασ· αναμε

σοντανοριαν

τησδεκατολ.

10 εασ· καιφερου 32

σιναιτακαρ

ωνκαιμογιλα

λονκαιπαρακα

λουσιναιτον

15 ιναεπιθηαυτω

τηνχειρα:

Καιαπολαβομ 33

ενοσαυτον

αποτουοχλ.

20 ουκατιδιαν

εβαλεν. πτυ

σαστουσδακ

τυλουσawat

ουεισταατα

25 αυτου. καιη

ψατοτησγλ

οσσηαυτου·

καιαναβλεψα 34

Mk 7, 30

Mk 7, 34

Mk 7, 34

Mk 7, 37

(34) σειστονουρανῶ
 εστεναξεν και
 λεγει αυτω. εφφ
 αθα· οεστιν δι
 35 ανοιχθητι· κ
 αιευθεωσδιη
 νυγησαναυτο
 υαακοα· και
 ελυθι, οδεσμ
 οστησγλωσσ
 ησαντου. και
 36 ελαλησεν ορ
 θασκαι διεσ
 τηλατο αυτ
 οισ ινα μηθεν
 ιλεγουσιν:
 ΟΩ Οσωδεαυτο
 ισδιεστελλ
 ετο· μαλλον
 περισσοτερ
 37 ονεκηρυσσο.
 και υπερ' περ
 ισωνσε ξεπ
 λησσοντο λε
 γοντες:
 :Ος: Καλωσπαντα
 πεποιηκεντ
 ουσκωφουσ

Mk 7, 37

KA: περιτων επτα αρτω̄
 ποιειακουειν· (37)
 και τουσαλαλο
KA υσλαλειν: ̅̅̅
 Ενεκεινα ιδειτ 8, 1
 5 αισημεραις·
 παλιν πολλουο
 οχλου οντος·
 και μη έχοντ
 10 ωναυτων τι φ
 αγωσιν· προς
 καλεσαμενο
 στουσμαθη
 36 τασ αυτου λε
 γειαντοις· σ 2
 15 πλαγχινιζομαι
 επιτω χλω·
 ὀτηθι, με
 ραιτρις προσ
 20 μενουσιν μοι·
 και ου κεχου
 σιν τι φαγωσιν
 και απολυσαι 3
 25 αυτου σνησ
 τήσου θελω·
 μη εκλυθω
 σιν εν τη οδω
 τινεσ γαρ' αυ
 των απομα

Mk 8, 3

Mk 8, 3

Mk 8, 7

(3) κροθνηκασί·
 4 καιαπεκριθῆσα·
 αυτωιμαθητ
 έαυτου. ποθε
 ώδετοσουτο
 υσδυνησεται
 τισχορτασέα
 ρτωνεπεριμ
 5 ιασ· καιεπίρωτ
 αυτουσλεγω·
 ποσουσαρτου
 σεχετε· οιδε
 ειπονεπτα:
 6 Καιπαραγγειλα
 στουχλοινα
 πεσίνεπιτησ
 γησ· καιλαβον
 τουσεπται
 ρτουσευχα
 ριστησιασεκ
 20 λασεν καιεδ
 ιδουτοισμα
 θητέσ αυτου.
 ἵνα παραιδωσιν
 καιπαρεθηκ
 7 αντωχλωκ
 αιχονῖχθυ
 διαολιγα. και

KB περιτιςζυμηστ ω

φαρισαιων:-
 ευλογησασαν 17
 τα. ειπεν παρα
 ἱηναικαεφα· 8
 γονκαιεχορ
 5 τασθησαν· και
 ηραντοπερισ
 σευματατα
 νκλασματα
 επτασφυριδ
 10 ασ· ησανδεοι
 9 φαιγοντεςα
 στετρακισχ
 ειλιουκαιαπε
 λυσεναντους:
 15 Καιενθεωσαν
 10 εβηειστοπλοι
 ονμετατων
 μαθηταναν
 του. καιηλθε
 20 νεισταμερ
 ημαγδαλα:
KB Καιεξηλθονο
 11 :OZ: ιφαρισαιοικαι
 ηρξαντοσυν
 25 ζητήναιτω:
 ζητουντες
 τισημιονπα
 ραντουαπο

Mk 8, 7

Mk 8, 11

Mk 8, 11

Mk 8, 15

(11)	του ουρανου· πειραζοντες αυτον:		μηστονηραδιανων: (15)	
			Και διελογιζοντο 16	
		:Π:	προσαληλουσλ	
12	Και αναστεναξα στωπνιαυτο	5	εγοντε σοτια	
	υλεπει:		αρτου σου κε	
	Τη γενεα αυτη		χομεν: και γν 17	
ΘΗ:	ζητιση μῶνα		ουσ οἷς ειπεν	
	μη ν' εγω ῥι		αυτοις· διατι	
	ειδοθησεται	10	διαλογιζεσθαι	
	τη γενεα ταυ		εντεσκαρδιαι	
13	τησημιον: και		σ ὑμων ολιγω	
	αφεισιν αυτους		πίστοι ὁ τι αρ	
	παλιν εμβασει		τους ου κεχ	
	σπλοιον απηλθ	15	ετε· ου των	
	ενειστοπεραν:		οειτε ουδε μ	
14	Και επελαθον		νημανευετε	
	το λαβειν αρτ		πεπωρωμενη	
	ουσ· ἐνάμονο		ὑμων εστιν	
	ναρτονεχον	20	η καρδια· οφ	18
	τεσμεδε αυ		θαλμουσεχ	
	των εν τω πλοιω:		οντεσουβλε	
15	Και διεστελλε		πεται κιαυτα	
ΘΘ	το αυτοις λε		εχον τεσου	
	γων· βλεπετε	25	κακο υετεο	
	απο τη σζυμη		υπονοειτε·	
	στων φαρισαι		ουδε μνημο	
	ων· και τη σζυ		νευετε· οτε 19	
			τους: .ε: αρ	

Mk 8, 15

Mk 8, 19

Mk 8, 19		Mk 8, 23	
	: <u>ΚΓ</u> : <u>περι του τυφλου:</u>		
(19)	του σε κλασας εισ του σπεντ ακισχιλιουσ· και ποσου σκο φινου σκλασμ α των πληρεισ ηρατε· λεγου σιν αυτω: ιβ:		(23)
20	οτε δε του σ: ζ. εισ του στ ετρακισχει λιουσ· ποσας σπυριδας κ λασμα των π ληρεισ ηρατε·	5	τη σχειροσ υ του εζηνεγ κεν αυτου ε ζωτησκαμ ησ· και πτω ασεισ τα ομ ματα απο υ. επιθεις τ ασχειρασ αυ τω· επιρωτα αυτου ειπι βλεπεισ:
21	οιδε ειπαν: ζ: και λεγει αυ τοις· πως ου <u>ΚΓ</u> πως συνιεται:	10	Και αυτις ασειπεν· βλε πω τουσ αν θρωπουσ ας δενδρα περι πατουντασ:
22	·ΠΑ: <u>ΚΓ</u> και ερχονται ει σ βηθ' σαϊδαν και φερουσιν αυτω τυφλο· και τυφλα κλο υσιν αυτον· να αυτου ανι ητε· και επι αβομενος	15	Ειπα αυτις πιθεις τασ χειρασ επι τουσ οφθα λμουσ αυτου· υ· εποιησεν α ναβλεψαι και απεκατεστ αδη· και εβλ εψεν τη λαυ
23		20	
		25	
	Mk 8, 23		Mk 8, 25.

Mk 8, 25

Mk 8, 28

	<u>ΚΔ</u>	περιτησεν κεσαρια περοτισεωσ:			
(25)		γοσαπαντα:		αλλοι δε εν ατω	(28)
26		Και απεστιλεν		προφητων:	
		αυτον εις τον		Λεγει αυτοις	29
		οικον αυτου		υμεις δε τι ν	
		λεγων· υπαγε	5	αμελεγετε ει	
		εις οικον σου.		ν αι αποκριθει	
		και εαν ειστη		ς δε ο πετρο	
		καρμηνησει λ		ς λεγει αυτω	
		θης· μη δενει		σει ο χς:	
	<u>ΚΔ</u>	πησεν τη κωμη:	10	Και επε τη μη	30
27		Και εξελθεν ο ις		: ΠΓ: σε ναυτοις	
	·ΠΒ·	και οι μαθηται		να μη δενι λε	
		αυτου εις τας		γωσιν περι αυτου:	
		καρμιας και σα		Και ηρξαντω	31
		ριας της ριλιπ	15	διδασκει ναυ	
		που. και εν τη ο		τους· οτι δει	
		δα επηρωτα		τον υιον του	
		του σμαθητα		αυτου πολλα	
		σαντου λεγω		παθειν και	
		αυτοις· τινα	20	πο δοκημας	
		με λεγουσιν		θηναια ποτ	
		οι ανοι ειναι:		ων πρεσβυ	
28		Οι δε απεκριθ		τερο ν και	
		ησαν αυτω λε		ων αρχι ερε	
		γοντες· ιωα	25	ω ν· και των	
		νηνη τον βα		γραμματεων	
		πτιστην αλ		και αποκταν	
		λοι δε ηλιν·		θηναι· και με	

Mk 8, 28

Mk 8, 31

Mk 8, 31		Mk 8, 34	
(31)	τατρισημερας	παρνησασθαι	(34)
32	αναστηναι· και παρρησιατον λογονελαλει· Καιπροσλαβομε	αυτωνκακιαρα τωτονσταυρο αυτου· καιακ 5 ολουυιταμοι·	
:ΠΔ:	νοσαυτονοπ ετροσ· ηρξατο επιτιμαναυτω·	:ΠΞ· Οσαγρ'εανθελη	35
33	Οδεεπιστραρ εισκαιυδοντο	τινιτηχιναυ τουσαδαιατο λεσειατιν·	
	10 υσμαθιητας αυτουεπει μηθενταπε τραλεγαν· υ	οσδιαναπολε σειτηνεαυτο υψηχημενεκ ενεμουκαιτ οιευαγγελιο	
	15 παγεοπισαμ ουσατανα· οτ ιουρρονιστα του θυ αλλα τατ ανανων·	15 σασειαυτην· τηγαρ'αφελη σειτονανονε ανκερδησητ ονκοσμωνο λον· καιζημη	36
34	Καιπροσκα λε	20 αθητηνψυχ ηναυτου· ητη δωσειανοδο	37
ΠΕ:	σαμ ενοστο νοχλονσυν τ οισμαθητε σαυτου ειπ	25 τησψυχης αυτου·	
	εναυτοις <u>ειπεν</u>		
<u>χ</u> <u>αρ</u>	<u>Ο</u> στισδελιο <u>οκο</u>		
	πισαμουακ ολουθειν· α	38 'Οσ γαρεανεπ εσ χυνθη	
Mk 8, 34		Mk 8, 38	

Mk 8, 38

Mk 9, 2

ΚΕ περιτισμεταμορφωσεωσ του ιω:

(38)	μεκαιτουσεμ	αναφεριαυτους	(2)
	ουσλογουσεντη	εισοροσυψηλο	
	γενεαταυτητη	κατιδιανμονο	
	πονηρακαιμηχ	υσκαιεντωπρ	
	αλιδικαιαμαρτω	οσευχεσθαια	
	λω καιουιοστο	υτον· μετεμ	
	υανουεπεσχυ	ορφωθηεμπρο	
	νθησετεαυτο.	σθεναυτωνκ	3
	οτανελθηντη	αιταϊματιαυ	
	δοξητουπρσας	τουεγενετο	
	τουμετατων	λευκαστιλβο	
	αγγελωντωναγιων:	ταλειαν· οιγνα	

9, 1	<u>ΠΖ</u> : Καιελεγεναυτ	φευσεπιτησ	
	οισαμηνλεγωι	γησουδυναται	
	μινοτιεισιντ	ουτασλευκα	
	ινεστωνοδεεσ	ναι· καιωφθηαυ	4
	τηκοτων· οπι	τοισηλιασσυ	
	νεσουμηγευσ	νμωσει· καισ	
	ονταιθανατου	υνελαλουντοιυ:	
	εωσανιδωσιν	Καιαποκριθεις	5
	τηνβασιλειαν	οπετροσειπε	
	τουδυ· εληλυ	τω ιω ραββι· κ	

ΚΕ θυϊανενδυναμει:·[†]

2	Καιμεθημερασ	αλωνεστινημ	
	εξ' παραλαμβα	ασωδεειναι· θ	
	νιοιστονπετρ	ελεισποιησω	
	ων καιιακωβο	μενωδεσκι	
	καιιωαννηνκ,	ναστρισ· σοιμ	

Mk 9, 2

Mk 9, 5

Mk 9, 5		Mk 9, 9	
(5)	μ ^ι αν· κα ^ι η ^λ ιαμ	ο ^υ α ^ν ο ^υ ε ^κ νε	(9)
6	ια ^ν . ο ^υ γα ^ρ ἤ ^δ ει	:ΠΗ: κ ^ρ ω ^ν α ^ν α ^σ τη:	
	τιε ^λ α ^λ ει· εκ ^φ	Ο ^ι δε ^τ ον· λ ^ο γ ^ο	10
	ο ^β ο ^ι γα ^ρ ἐ ^γ ε ^ν ον ^τ ο:	εκ ^ρ α ^τ η ^σ αν·	
7	Κ ^α ῦ ^δ ου ^ε γε ^ν ε	5 π ^ρ ο ^σ α ^λ λ ^ι λ ^ο υ	
	το ^ν ε ^φ ε ^λ η ^ε	σ ^σ υ ^ν ζ ^η το ^ν	
	πι ^σ κ ^ι α ^ζ ου ^σ α	τε ^σ · τι ^ε στι ^ν	
	α ^υ το ^ι σ· κα ^ι η ^λ	εκ ^ν ε ^κ ρ ^ω να	
	θ ^ε ν ^φ ων ^η ε ^κ	να ^σ τι ^ν αι:	
	τη ^σ νε ^φ ε ^λ η ^σ	10 :ΠΘ: Κ ^α ι ^ε π ^η ρω ^τ ων	11
	λε ^γ ου ^σ α. ο ^υ τ	α ^υ το ^ν λε ^γ ον	
	ο ^σ ε ^σ τι ^ν ο ^υ ῖο	τε ^σ · τι ^ο υ ^ν ο ^ι	
	σ ^μ ου ^ο α ^γ α ^π η	γ ^ρ α ^μ μα ^τ ισ ^τ ε	
	το ^σ α ^κ ου ^ε τε ^α υ ^τ ο ^υ :	γ ^ο υ ^σ ιν· ο ^τ η ^λ	
8	Κ ^α ι ^ε υ ^θ ε ^ω σ ^π ε	15 ι ^α ν ^δ ιε ^λ θ ^{ει} ν	
	ρι ^ζ λε ^ψ α ^μ ε ^ν ο ^ι	π ^ρ ω ^τ ον:	
	ο ^υ κε ^τ ι ^ο υ ^δ ε	Ο ^δ ε ^α πο ^κ ρι ^θ	12
	να ^ῖ δ ^ο να ^λ λα ^τ ο	ει ^σ ει ^π ε ^ν α ^υ τ	
	ἱ ^ν μ ^ο ν ^ο ν ^μ ε ^θ ε	ο ^ι σ· ἡ ^λ ια ^σ μ ^ε ν	
	α ^υ τ ^ω ν:	20 ε ^λ θ ^α ν ^π ρ ^ο τ	
9	Κ ^α τα ^β έ ^ν ον ^τ ω	ο ^ν α ^π ο ^κ α ^τ α	
	δε ^α υ ^τ ω ^ν α ^π ο	σ ^τ η ^σ ει ^π α ^ν τ ^α ·	
	το ^υ ο ^ρ ου ^σ · δ	κα ^ι πο ^σ γε ^γ ρα	
	ιε ^σ τι ^λ α ^τ ο ^υ	π ^τ αι ^ε πι ^τ ο ^ν ῖ	
	το ^ι σ ^ι να ^μ η ^δ ε	25 ἴ ^ο ν ^τ ο ^υ α ^ν ο ^υ .	
	να ^ῖ δ ^ο ν ^δ ι ^γ η	ἴ ^ν α ^π ό ^λ α ^π α ^θ	
	σ ^ο ν ^τ αι· ε ^ι μη	η ^κ αι ^ε ξ ^ο υ ^δ ε	
	ο ^τ α ^ν ο ^υ ῖο ^σ τ	νη ^θ η· α ^λ λα ^λ ε ^γ ω	13
Mk 9, 9		Mk 9, 13	

Mk 9, 13

Mk 9, 17

Κς: περιτουσελινιαζομενου:

(13)	ὑμιν οτι ηλιασε ληλυθεν: και επ οιησεν αυτω ο αθηδελησαν· κ αθος γεγραπται επαυτον:	5	^χ _{αρ} Διασκαληνεγ κατον ὕιον μ ου προσε εχον τα παντα αλαλον· και οπου αναυ τον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει· και τριζι του σοδ οντα σαυτου και ζηρενεται: και ειπον τοις μαθηταις σου ἵνα εκβαλωσιν αυτω· και ουκ ἴσχυσαν εκβ αλειν αυτο:	(17)
14	<u>4:</u> Και ελθων προσ του σμαθητας αυτου· ἰδεν ο χλον πολυν π εριαυτου· κ αι του σγραμ μματος σου νζητουντας προσ αυτους:	10	και ουκ ἴσχυσαν εκβ αλειν αυτο:	18
15	και ε υθυσπα σοχλ οσιδων αυτον εξεθαμβηθη σαν· και προσ τερον τω παζοντο αυτω:	15	και ουκ ἴσχυσαν εκβ αλειν αυτο:	19
16	<u>45</u> Και επιρωτησε αυτους· τι συ νζητητε προ σ αληλουσ· και πεκριθιεισε κτου οχλου και ειπεν αυτω:	20	και ουκ ἴσχυσαν εκβ αλειν αυτο:	20

Mk 9, 17

Mk 9, 20

Mk 9, 20		Mk 9, 23	
(20)	καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθεὶ ὁ σὺ τὸ πᾶν ἐσπαραξεντο παιδιῶν· καὶ πε σῶνεπιτησγη		αὐπαντα δυνά τα ταπιστε υοντι·
	σεκυλιετοα	5	Εὐθυσεδεκρ
21	φριζων· καὶ ἐ πληρωτησεν τονπρῶτου οὐδ' ἔλεγον· πο		αἰξασοπιρτο επέδιου μετ αδακρύων λ εγει· πιστε υω· βοηθίμο
	σοσχρονοσ ἐστινεξου τουτογεγο νεναυτω· ὁ	10	υτίαπιστια·
	δεεῖπεν· ἐκ		Ἰδων· δεοῖσο
22	πέδος· καὶ π ολλακισεις πυρ' αὐτονε βαλενκαίεισ ἵδατιᾶναπ	15	τιεπισυντ ρεχειοχίλοσ ἐπετιμήσε ν τῶ πᾶν τῶ ακαθάρτῶ λεγων· τοα λαλᾶνκακα φ ον πᾶν· ἐγώ
	ολεσειαὐτον· ἀλλεῖτιδυνη βοηθησονημ ινκεσπλαγχν ισθεῖς ἐρημῖς·	20	σοιεπιτασο ω· ἐξέλθεα παυ του· καὶ μηκεττεισ ἐλ θησεισαν τον· καικρ
23	Οὐδε οὐδ' εἶπεν αὐτῶ· εἰδυ νηπιστευσ	25	αἰξασοπολλά· καὶ σπαραξά σαυτον
Mk 9, 23		Mk 9, 26	

Mk 9, 26

Mk 9, 29

(26) ἐξηλθεν· κ
αιεγενε τῷ
σινεκροσ· ὡς
τεπολλουσ
λεγεινοτιαπ
27 εθανεν· οδε
ἰσκρατησας
τησχειροσα
υτου. ηγηρε
ναυτονκαι
ανεστη·
28 $\overline{4B}$: Καιεισελθον
τοσαυτου
εισοικον· πρ
οσηλθοναυτω
οιμαθηταιαυ
τουκατιδια
ν· καιεπιρω
τησαναυτ
ον λεγοντ
εσοτιημει
σουκηδυνη
29 θημενεκβα
λειναυτοκ
αι ειπεν

5

10

15

20

25

αυτοιςτου (29)
τοτογφνοσ
ενουδενιδυ
ναταιεξελθ
ειν· ειμηενπ
ροσευχηκ
αινηστια·
Καιεκειθεν 30
:4Γ: εξελθοντε
σ· παρεπορε
υοντοδιατι
σγαλιλαιασ· κ
αιουκηθελε
νῖνατισγνω·
31 εδιδασκεν
γαρ· τουσμα
θητασαντο
υκαιελεγεν
αυτοις· οτι
ὁϋῖοστουαν
ονπαραδωθη
σεται ειςχειρ
ασανων·

Mk 9, 29

Mk 9, 31

Mk 9, 31

Mk 9, 35

	<u>:KZ:</u> περιττανδιαλογι <u>ζωμεναντησμιζω:</u>			
(31)	και αποκτενου σιν αυτον· και α ποκτανθεις· τη τριτη ημερα· α νιστησεται· †	5	του σδωδε κα· και λεγει αυτοις· ειτη σθε λειπρα τοσειναι· εστ επανταντο εσχατοσ και παντον δια κονος·	(35)
32	Οιδε η γνωουντο ρημα και εφοβο υντο αυτον επε <u>:KZ:</u> ρωτησαι·			
33	<u>Κ</u> αι ηλθεν εις κα <u>4Δ:</u> περ φαρναουμ· και εν τη οικια γενομενοσ επι ρωτα αυτους· τι εν τη οδω διε λογιζεσθαι προ σε αυτους· οι δε εσιωπων·	10	<u>Κ</u> αι λαβων παι διον εστισεν εν μεσασ αυτ ων· και εν αγκ αλισαμενος αυτω ειπεν α υτοις· οσαν εκ των τοιο υ των παιδιον δεξιται επι το νομα τη μουε μεδε χεται·	36
34	<u>:4E:</u> Προσαλληλους γαρ· διηνεχθη σαν εν τη οδω· τισαν των μ ι ζων γεν ηται· και· δησ ασε φωνησεν	15		
		20		
35		25	<u>4ς.</u> Και οσαν εμεδ εξιται ου κε μεδεχετε	37

Mk 9, 35

Mk 9, 37

	Mk 9, 37		Mk 9, 41	
(37)	μονονα λ λακαιτον απ οστιλантаμε:		Καιοσανποτι : 4H: σηῦμασποτ ηριονῦδατο σεντοονομ ατιμου. οτι 5 χῦεστιναμ ηνλεγωῦμιν· οτιουμηαπο λεσητονμη 10 σθοναυτου:	41
38	: 4Z: Εφηαυτωοῖω αννησ. διδασκ αλειδομεντι ναεντω ονομ ατισουε κβαλ λονταδαιμονι ακαιεκολυο μεναυτονοτ ιουκηκολου θημιν:		Καιοσανσκανδ : 4Θ: αλισιενατον μικρωντου τωντωνπισ 15 τευοντων εισεμε: καλ ονεστιναυ τωμαλλωνει περ' ικειτέμυ 20 λωνικαλιθσο περιτωντραχ ηλῶναυτου. κ αιεβληθηεις τινθαλασσαν:	42
39	Οδεισειπεν. μ ηκωλυετα υτον· ουδεις γαρ' εστινόσ ποιησειδυνα μινεπιτοον οματιμου. κ αιδυνησεται ταχυκακολ ογησαιμῖαι:		Καιεανσκανδα 25 λιζεισεηχειρ	43
40	οσγαρ' ουκεσ τινκαθημω ὑπερ' ημωνε στιν:			
	Mk 9, 40		Mk 9, 43	

	Mk 9, 43		Mk 9, 46	
(43)	σουαποκοψον αυτην· καλ·ονε στινσεκυλλο̄ εισελθεινειςτ ηνζωην· ητας δυοχειρασεχ οντααπελ·θεῑ ειστινγενναν· ειστοπυρ' τοα σβεστον· οπ ουοσκωληζ αυτωνουτε λευτα· καιτο πυρουζβενυται·		κ αληζ' αυ τ ανουτε λευτα· καιτο πυρ' ουζβενυται·	(46)
44	σβεστον· οπ ουοσκωληζ αυτωνουτε λευτα· καιτο πυρουζβενυται·	5	Κανοοφθμοσ σουσκανδαλ· ιζεισεεκβαλ· εαυτον· καλ· ονεστινσεμ ονοφθαλμ· εισελθεινεις τηνβασιλει· ντο υ θυ· ητ ουσδυοοφθα μους εχοντ αβληθηναι ει στηνγεννα	47
45	:P̄: Καιεανοπουσσ ουσκανδαλιζ εισεαποκοψο αυτον· καλ·ονε στινσε ειστην ζωηνχωλων· ητουσδυοποδ ασεχονταβλ· ηθηναιειστην γενναναιειστ οπυρ' τοασβε στον· οπουοσ	10	15 :P̄A: τουροσ· Οπουοσκα ληζ' αυτωνου τελευτα· και τοπυ' ουζβ ενυται· Πασ γαρ' πυρι αναλωθησ ε ται· καιπασα	48
46	στον· οπουοσ	20	25	49
	Mk 9, 46		Mk 9, 49	

Mk 9, 49

Mk 10, 3

κῆ περιτησεπερωτισεωστωνφαρισαιων:(49) θυσιααλιαλισθ
ησεται:50 :PB: Καλοντοάλας· εα⁻

δετοαλασαναλο

γενηται· εντινι

αυτοαρτυσεται·

εχετέενεαυτ

οισαλας· καιηρι

νευεταιενάλληλοις:

10, 1 .PΓ: Καιεκειθενανα

στασ ερχεται

εισταορίατησί

οὐδέας· περαν

τουϊορδανου·

καισυνερχεται

παλην ὁ ὄχλος

προσαυτον· κ

αιωσειωθειπαλι⁻κῆ εδιδασκεναυτους:

2 Οιδεφαρισαιοι

προσελθοντ

εσ επηρωτων

αυτον· ειεξες

τινανδριγυν

αικαπολυσαι·

πιράζοντεςαυτο:

Mk 10, 2

Οδεαποκριθει 3

σειπεναυτοις·

τιϋμινενετιλ

ατομαῖ'σης:

5 οιδεειπον· επε 4

τρεψενβιβλιον

αποστασιουγρα

ψαικαιαπολυσαι:

Οδεις ειπεναν 5

10 τοις· προστην

σκληρωκαρδι

ανῖμωνεγραψ

ενῖμιντηνεν

ταληνταυτην·

15 αποδεωρχησκ 6

τισεωσαρσεν

καιδηλυεποιη

εσεναυτουσοθς:

ε καιειπενενεκε 7

20 ε ντουτουκατα

ε λιψεῖανῶστονπῶ

ε αυτουκαιτην

ε μητερα· καιπρο

ε σκολληθησεται

25 ε προστηνγυναι

ε κααυτου· καιεσῶ 8

Mk 10, 8

Mk 10, 8		Mk 10, 13	
(8)	ταιοιδυοεισς αρκαμian· ωστ εουκετιεισι δυοαλλασαρζ'	τοισφερουσιν:	(13)
9	μια· οουνοθσσ υνεξευξεν· τ ο υτοανδσμη χωριζετω:	5 Ἰδονδεοιστηγα νακτησενκαι επιτημησασει πεναντοις· αρ εταταπεδιαε ρχεσθαιπροσ με· καιμηκω λυετεαυτα·	14
10	Καιεντηοικια :PΔ: παλινοιμαθη ταιεπιρωτωνα υτονπεριαυτ	10 τωνγαρ τοιου τωνεστινηβ ασιλειατου θυ:	
11	ουκαιλεγειαντοις: Εαναπολυσηαν :PE: η ρ'τηνγυνεκα αυτου· καιγαμη σηαλληνημοιχα	15 Αμην λεγειμι· οσανμηδεζητ ετην βασιλειαν του θυωσπε διον· ουμηεις ελθθειςαυτη· καιεναγκαλισ αμενοσαυτα:	15
12	τε· καιγυνηα νεξελθθαποα νδρος· καιγαμη σειαλλονμοιχατε:	20 κατευλογει τιθειςτασχει ρασεαυτα:	16
13	Καιπροσεφερον :Pς: αυτωπαιδια· ινα αυτωναψηται· οιδεμαθηταιαυ τουεπιτιμων	25 :PΖ: Καιεκπορευο μενουαυτο υ· εισοδον· ιδου	17
Mk 10, 13		Mk 10, 17	

Mk 10, 23		Mk 10, 25	
(23)	μενοσοῖς· λεγει τοις μαθηταις αυτου. πως δις κωλαιοιτα χρη ματα εχοντες 5 ειστην βασιλειᾶν του θυεῖσελευ 24 σονται· οἰδεμα θηται αυτουε θαμβουντο επ 10 ιτοις λογοισαν του· Οδεις πα λιναποκριθεις ειπεν αυτοις· τεκνα πως δυ 15 σκολονεστιν ουσπεποιθοτα σεπιτοις χριμ ασιν· ειστην βα 20 σειλειαν του θυ 25 εισελθειν· ευ κοπωτερων εστιν καμηλο διατρυμαλιας ραριδοσεισελ θιν· η πλουσιον	ειστην βασιλει (25) αντου θυ· Οιδε περισσως 26 εξεπληρσονται λεγοντες προ σε αυτουσ και τις δυναταις αθηναι· Αποκριθεις δε 27 οῖς λεγει αυ το ις· παραμενᾶν ὁς τουτο αδυνα το να λ' ου παρ α θωπαντα γα 15 ρδυνατα παρᾶ θω· 28 Ηρξατο λεγειν αυτω ὁ πετρος· ἴδου ημεις αφη καμεν παντα 20 και ηκολουθησα μεν σοι· 29 Και αποκριθεις : Πῶς οἱς ειπεν αμῖ λεγω ὑμιν· ου 25 δεῖ σεστινος αφηκε νοικιαν·	
Mk 10, 25		Mk 10, 29	

Mk 10, 29

Mk 10, 32

(29) ηαδελφους· ηαδ
ελ·φας· ημητερα·
ηπατερα· ητεκνα·
ηαγρους· ενεκε
νεμου· ηένεκε
τουευαγγελιου·
30 όσουμηλαβηε
κατονταπлас
ιωνα· νυνεντω
κερωτουτω· οι
κιας· καιαδελ·φ
ουσκαιαδελ·φας·
καιμητερα· και
τεκνα· καιαγρ
ουςμεταδιωγ
μων· καιεντω
αιωνιτωερχω
μενωζωηναιω
31 νιον· πολλοιδε
εσονταιπρωτ
οι εσχατοι· και
εσχατοιπρωτοι·
32 Ησανδεεντηο
:PIA: δωαναβένοντε
σ εισίεροσολυ
μα· καιηνπροαγο

·Λ: περιτωνυϊωνζεβε
δαιου :
αυτους οis: † (32)
καιεθαμβουντο·
οιδεακολουθ
ουντεσεφοβουντο·
5 Λ Καιπαλαβων
χ παλιντουσδω
αρ δεκαηρξατο
:PIB: αυτοισλ· εγειν·
ταμελλονταυ
10 τωσυνβενειν·
οτιυδουαναβαι
33 νομενεισίερο
σολυμα· καιο
15 υϊοςτουανου
παραδοθησεται
τοισαρχιερευ
σινκαιτοιςγρα
μματευσιν·
καικατακριν
20 ουσιναυτονθ
ανατω καιπαρ
αδωσουσιναυ
τοντοισεθνε
34 σιν· καιεμπεξ
ουσιναυτω· κ
αιεμπτισουσιν
αυτω·

Mk 10, 32

Mk 10, 34

	Mk 10, 34		Mk 10, 38	
(34)	καίμασθήγασ ουσιν αὐτον· κ αί αποκτενου σιν· καὶ τηριτ ἡμερὰ ἀναστ ῆσεται·		Οὐδὲ ἀποκριθε ῖς εἶπεν αὐτοῖς · οὐ κοιδοῦτε τις ἐτι σθαι· δυ νάσθαι πεινῶν τοπτηριον ὁ ἐγὼ πινῶ, ἡ τ α βάπτισμα οὐ ἐγὼ βάπτισ ομαι· βάπτισ θῆναι· οὐδεὶς πάνδυναμεθα·	38
35	Καὶ προσπορευ · ΠΓ· ονται αὐτῷ· ἵνα καὶ βοσκαῖ ῶα ν νησὺ ἵοιζέ βε δαιου· καὶ λέγο υσιν αὐτῷ· δι δάσκαλε θελ ομέν· ἵνα σοεᾶν· σε ἐρωτήσωμεν· ποῦ ποῖσῃσιν ἡμῖν·	5	Οὐδεὶς εἶπεν αὐ τοῖς· τὸ μεν ποττηριον οὐ ἐγὼ πινῶ, πει σθαι· καὶ τὸ βάπ τισμα οὐ ἐγὼ βάπτισομαι· βάπτισθῆσεσ θαι· τὸ δεκάθ ησαι ἐκδεξι ων μου καὶ ἐξ ευωνύμων οὐ κεστὶν ἐ μονδουναί·	39
36	Οὐδὲ λέγει αὐτ οῖς· τί θελέτε ποιῆσω ὑμῖν·	10		
37	οὐδεὶς ἐπὶ οὐ τῷ· δόσῃ μιν ἵνα εἰσεκδεξι ων σου καὶ ἐῖς ἐξ ευωνύμων καθησάμενε ν τῇ δοξῇ σου·	15		
		20		40
		25		
	Mk 10, 37		Mk 10, 40	

Mk 10, 40

Mk 10, 44

(40) ἀλλ' οἰσητοίμας
ταιπαράτου πρῶτου:

:ΛΑ: περιβαρτιμαίου τυφλου:
ναίμεγασεσται (44)
παντων διακονός:

41 ΠΙΔ Καί ακουσαντε
σοιλοιποῖδεκα
ἡρξαντο ἀγανα
κτεινπεριῖακ
ωβουκαῖωναννου:

5: ΠΙΕ: Καί γάρ οὕτοστο 45

42 Καί προ σκαλεσ

5: ΠΙΕ: ὑαν ουου κηλ
θεν διακονηθ
ῆναι ἀλλὰ διακ
ονησα καὶ τοῦ
ναίτην ψυχὴν
αυτοῦ λυτρ

10 ΛΑ οναντι πολλῶ:
Και ἐρχονται εἰς 46

42 αμενοσαυτο
υς οἱς λεγει αυ
τοις· οἰδατε
τι οἱδοκουντ
εσαρχειντων
ἐθνων κατὰ
υριενουσιν αυ
τον· καὶ οἱμεγα
λοι αυτων κατ
ἐξουσια ζουσὶ
αυτων ουχου
τοσεστιν εν
ὑμιν· ἀλλ' ὅσα

: ΠΙΣ: ἱερὶ χω· καὶ ἐκ
πορευομένου
αυτοῦ καὶ τῶ
μαθητῶν ἐκεῖ
θεν· καὶ οὐχλου
ἱκανοῦ· οὕτοσ
τιμαίου βαρτ

20 ιμαίου σοτυφ
λος· ἐκαθητο
παρά τινοδον
ἐπαίτων· καὶ α 47

43 αυτων ουχου
τοσεστιν εν
ὑμιν· ἀλλ' ὅσα
νθελθεν ὑμιν
εἶναι προ τοσεσ
ται παρ των δο
υλοσ· καὶ οἱσαν
θελθεν ὑμιν εἶ

25 οναζαρηνοσε
στιν· ἡρξατο

Mk 10, 44

Mk 10, 47

Mk 10, 47

Mk 10, 51

(47)	κρᾶζειν καλεγεῖν· ὅτι δαδ ἐλεησον με:	<u>ΛΒ</u> περητου πολου	(51)
48	Και ἐπετιμων αυτω πολλοι· ἵνα σωπηση. ο δε πολλω μαλλο εκραζεν ὅτι ἐδᾶδ	τυφλοσειτε ναυταραββο υνι· ἵνα αναβλεψω: Ο δε ιδει	52
49	ἐλεησον με· και στασ οἷς ειπε αυτον φωνηθηνα· και φωνο υσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειρε φωνισε:	πεν αυτω· ὅτι πα γρηπιστισσου σεσω κενσ ε· και ευ θεωσανε βλεψεν.	
50	Ο δε αποβαλων το ἱματιον αυτου· αναπηδησας ηλθεν πρ	10 και κολουσ ητω εν τη ο δω:	11, 1
51	οσαυτον οδεσ αποκρηδει σλεγει αυτω τη σοι θελεις ποιησω· ο δε	: <u>ΛΒ</u> : <u>ΠΙΖ</u> : Και οτε εγγιζο υσιν εισι ερο	
		15 σολυμα· εισ βηθ φαγη και εισβιθαν εν π	
		20 ροστοροσ τωνελαιων· α ποστε λλιδυ	
		25 ο τον μαθητην αυτου λεγων αυτοις· ὅ	2
		ηνκαμηντι	

Mk 10, 51

Mk 11, 2

	Mk 11, 2		Mk 11, 4	
(2)	κατεναντι ὑμων· και ευθεωσει σπορευομεν οιεισαυτην· ευρησεταιπο λονδεδεμεν ονεφονουδ εισαν̄ων̄εκαθ̄ ησεν· λυσαντ εσαυτοναγα γεται· καιεαν τισ ὕμνειπη τιλυτετετον πολ.ον· ειπατε οτιοκ̄δ̄αυτ ουχριανεχει: Καιευθεωσπ αλιναποστε λλιαυτοναδε: Καιαπελθοντ εσ ευρον τονπα · ΠΙΗ: λονδεδ ε μενον προ σθυρανεξω Mk 11, 4		επιτουαμφο δουκαιλυουσιναυτο: Καιινεστων εκειεστηκ 5 οτωνελεγο αυτοις· τιποι ειτελυοντ εσ τον παλω οιδειποναι 6 τοισκαθοσε νετιλατοαι τοις οἰς καια φηκαναυτους: Καιαγουσιντο 7 παλωνπροστ ονινκαιεπιβα λλουσιναιτω ταἱματααυ των· καιεκαθ̄ 20 ησενεπαυτο· Πολλοιδεταἱμ 8 ατιααυτων εστρωννυα ειστηνοδον 25 αλλοιδεστιβ αδασεκοπτο Mk 11, 8	(4) 5 6 7

Mk 11, 8

Mk 11, 11

			<u>:ΛΓ</u>	περιτρισυκη	
(8)	εκδενδραν και			σπαντα· <u>σ.</u>	(11)
	εστρωννυον			οψιασηδι	
	εντηοδα:			ουσιστησαρ	
9	<u>ΠΙΘ</u> Και ιωπροαγον			ας. εξηλθεν	
	τες και οιακο	5		εισβηθαιαν	
	λου θουντε			μετα των δω	
	σεκραζον λε		<u>ΛΓ</u>	δεκα:	
	γοντες· ωσα			Και τη επαυριο	12
	να τα υψιστω·			νε ξελθοντ	
10	ευλογημενο	10		αν αυτο να πο	
	σερχομενο			βηθαια σε πι	
	σε νοματ			να σεν· και ιδω	13
	ικυ. ευλογη			συκη να το μ	
	μενη ηερχου	15		ακροθεν εχ	
	ενη βασιλεια τ			ουσαν ρυλ.	
	ου πρημεν			α· ηλθεν ωσε	
	δαδ· ειρηνη ε			ευρησαν τη	
	νου ρανω και			εναυτη· και	
	δοξα εν υψι			ελθανε παν	
	στοις:	20		την ουδενε	
11	<u>Κ</u> αι εισελθον			υρενειμ	
	: <u>ΡΚ</u> εισι εροσολ.			η φυλλα·	
	υμα ειστοι			ουγαρ' ην	
	ερον και περ			και ροσσυκα	
	ιβλεψαμενο	25		ν· και αποκρι	14
	Mk 11, 11			Mk 11, 14	

IE

Mk 11, 14

Mk 11, 17

(14) θεισειπεν αυτη·
μη και τιεις
των αιωνων εκ
σου μηδεις κ
αρπον φαγοι·
και ηκου νοι
μαθητε αυτου·
15 PKA Kai ερχονται ει
στιερο σολυμα·
και ει σε λθων
οις εισ το ιερο
ηρξατο εκβαλ
λιντου σ πολου
ντας και αγορα
ζοντασ εν ταϊ
ερω· και τα στ
ρα πεζασ των κ
ολλ υβιστων
εξεχεεν· και
τασ κκαθεδρασ
των πολουντι
τασ περιστερα
σκατεστρεψ
εν· και ου κεφι
εν νινατι σδιεν
εγκησκευος
δια του ιερου.

Mk 11, 16

	καιεδιδασκεν	17
	λεγων· αυτοις·	
	γεγραπται· οτι	
	ο ουκοσμου	
5	κοσπρ ^ο σευχη	
	σκληθησεται	
	πασιν· τοις ⁹ ενε	
	σιν· υμεις δε α	
	υτο νε ποιησατ	
10	εσπιλεον ληστ ^ω :	
	PKB Και ηκουσαν οια	18
	ρχιερεις και η	
	γραμματοις·	
	και εζητουν πω	
15	σαυτων απολε	
	σωσιν· εφοβου	
	ν το δε αυτον·	
	οτι πασολαοσ	
	εξεπλησ σετο	
20	επι τη διδαχη αυτου:	
	Και οτανοψε γε	19
	νε το εξεπορε	
	νε το εξωτησ	
	πολεωσ:	
25	PKF: Παραπορευομ	20
	ενοι δε πρωι· ι	
	δοντιν συκην	

Mk 11, 20

Mk 11, 20	Mk 11, 24
(20) ἐξηράσμενην ἐκρίζαν:	<u>ΛΔ</u> : <u>περητησαμνηση</u> <u>κακίας</u> : σησθε· πιστε (24) ετεοτιλμ ψεσθαικαιεσ
21 Καί αναμνησθήσεται ὑμῖν· σοπετροσει πεναντω· ραβ βίβδησυκη νκατηρασω ἐξηρανθή:	5 <u>ΛΔ</u> Καί οταν στικε 25 <u>PKS</u> · τε προσευχ ομενοι· αφιε ται ειτιεχετ
22 <u>PKΔ</u> Καί αποκριθεις οἱ σπειναντες·	10 εκατατινος. ἵνα καιοπῆρ' ὅ μωνοεντοι
23 πιστιν θυ. ἀμὴν λεγω ὑμῖν· ὅτι ὁ σάνειπ τω ὀ ρητου τω αρθ ητικαιβλιθῇ τεισ τὴν θάλα σσαν· καὶ μηδὲ ἀκριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτου. ἀλλὰ πιστευή· ὅτι ἀλαλεις σ αι· γενήσεται αὐτω ὁ σάνειπ:	15 πτωματα ὅμ ων· εἰδεῖται σου καφιετα· ουδε οπῆρ' ὅ μωνοεντοι 20 σουρανοισ· αφ ησειτα παρα <u>ΛΕ</u> πτωματα ὅμω· Καί ερχονται 27
24 <u>PKΘ</u> : Δια τούτου λέγω ὑμῖν· πάντα ἃ ἀν προσευ χωμενοι αὐτῇ	· <u>PKZ</u> : 25 παλιν εἰσέρρο σολυμα· καὶ ντῶ ἱερωπε ριπατουντ ὁσ αὐτου:
Mk 11, 24	Mk 11, 27

Mk 11, 27

Mk 11, 31

<u>ΛΕ</u> <u>περιτωνεπερωτισαν·</u>			
<u>τωντο̄ κ̄νενποιαε</u>			
<u>ζουσιαταυταποιεις:</u>		<u>Λς</u> <u>περιτουαμπελωνος</u>	
(27)	ερχονταιπροσαυ	νειπαμενοτιεξ	(31)
	τονοιαρχιερισ·	ουρανουερειημῑ	
	καιιοιγραμματῑς	διατιουνουκεπ	
	καιιοιπρεσβυτε	ιστευσατεαυτω·	
28	ροικαιλεγουσιν	αλλ' εαν ειπομεν	32
	αυτωνεποιαε	εξανθρωπων· φ	
	ζουσιαταυταπ	οβουμ εθατον	
	οιεις· ητισσοιε	λαον· παντεςγαρ'	
	δωκεντηνεξο	ηδισαντον̄ϊων·	
	υσιανταυτην:	νηνοτι προφητ	
29	Οδεῑσαποκριθ	ησην· καιαποκρι	33
	εισειπεναυτοις·	θεντεστω̄ιλε	
	επερωτησω̄ιμ	γουσιν· ουκοι	
	ασκαγωλογονε	δαμεν:	
	νααποκριθητε	Καιοισᾱποκριθ	
	μοι· καιερω̄μῑ	εισλεγεῑαυτοις·	
	ενποιαεξουσια	ουδεεγωλεγω	
30	ταυταποιω· το	ῡμινενποιαεξο	
	βαπτισματο̄ι	<u>Λς</u> : υσια τα υταποιω:	
	ωαννουεξουρια	20) Καιηρ̄ξατοαυτοις	12, 1
	νοῡην· ηεξ' ανθ	:ΡΚΗ: ενπαραβολε̄ςλ	
	ρωπον· αποκρι	εγειν· αν̄ο̄στισε	
	θηται μοι:	φυτευσεναμ	
31	Καιδιελογιζον	πελωνα· καιπερι	
	τοπροσεαυτο	εδηκεναυτω	
	υσλεγοντες	φραγμα· καιορ	
	τιειπαμεν· εα	υξεν̄υ ποληνιον·	

Mk 11, 31

Mk 12, 1

Mk 12, 1		Mk 12, 5	
(1)	καιωκοδομησε̄ πυργον· καιεξε δετοαυτογε οργοις· καιαπε	τες· ουσδεαπ εκτεννοντες· Υστερονδεε ναεχωνῡιον· αγαπητον· απε	(5 6)
2	διμησεν· καιαπε στηλενπροστο υσγεοργους τωκαιρωδουλο̄ ιναπαρ αυτωνλα βητουσκαρπου στουαμπελον·	5 στηλεναυτο εσχατονπρ οσαντουσλε γαν· οτιεντρ απησονταιτο νῡιονμου·	
3	οσ· οιδελαβον τεσαυτονεδει ραν· καιαπεστιλ ανκενον·	10 Εκεινοιδεοι γεωργοι θεα σιμενοιαυτο ερχομενον· ειπονπροσε αυτους, ου τοσεστινο κληρονομο σ· δευτεαπο κτινομενα υτον· καιημ ωνεσται ηκλ ηρονομια· και λαβοντεσαι τοναπεκτη ναν· καιεξεβα λοναυτονεξω	7 8
4	Καιπαλιναπεστη λενπροσαυτου σαλλονδουλο̄· κακεινονλιθοβ ολησαντεσεκε φαλέωσαν· καια πεστιλανητιμ ωμενον· καιπα λιναλλοναπεσ τιλενκακεινο απεκτιναν· και πολλουσαλλο υσ· ουσμενδερο̄	15 20 25	
5			
Mk 12, 5		Mk 12, 8	

Mk 12, 8

Mk 12, 12

(8) τουαμπελωνος:

9 Τιοννποιησει
 κ̄στουαμπελ
 ωνος· ελευσε
 ταικαιαπολες
 ειτουσγεοργ
 ους: καιιδωσει
 τοναμπελονα
 αλ λους:

10 Οδετηγγραφῑ
 ταυτηνανεγ
 νωται· λιθονο
 ναπεδωκήμα
 σανοιοικοδο
 μουντες· ου
 τοσεγενηθει
 ειεισκεφαλη̄
 11 γωνιας· παρακ̄υ
 εγενετοαυ
 τη· καιεστην
 θαυμαστηε
 νοφθαλμοις
 ημων:

12 Καιεζητουν
 PKΘ αυτονκρατ
 ησαι. καιεφοβ
 ηθησαντον
 οχλον· εγνω

Mk 12, 12

ΛΖ: περιτωνενκαθε
τωνδιατονκηνσο: (12)

σανγαρ' οτιπρος
 αυτουστηνπα
 ραβοληνειπεν·
 5 καιαφεντεσαυ

: ΛΖ τοναπηλθον:
 Καιαποστελλου 13

: ΡΛ: σινπροσαυτον
 τιναστωνφари
 10 σεων και τωνη
 ρωδιανων· ἵναα
 υτωνπαγιδευ
 σωσινλογω:

Οιδεελθοντες 14
 15 επηρωτοναυτο̄
 ενδωλωλεγον
 τες· διδασκαλ
 ε· οιδαμενοτι
 αληθεισει· καιο

20 υμελισοι. περη
 ουδενος· ουγα
 ρ' βλεπεις εισπ
 ροσωπονανθρ
 ωπον· αλλεπα
 25 ληθιαστηνοδο̄
 του θυδιδασκ
 εις. ειπονουνη
 μιν εξ εστιν

Mk 12, 14

Mk 12, 14

Mk 12, 18

ΛΗ περιτωνσαδουκαιων:

(14) δουναιεπικεφα
 λαιονκαισαρι· ήο
 υδωμεν· ημηδωμε·

15 Οδεισιδοσαντω
 τηνυποκρισιν
 ειπεν αυτοισι τι
 μεπιραζεταιυ
 ποκριται· φερε
 τεμοιδιναριον
 ειναιδω:

16 Οιδεηνεγκανκαι
 λεγει αυτοισ· τι
 νοσηικων αυτη
 και η επιγραφη· οι
 δε ειπον αυτω·
 καισαρος.

17 Αποκριθεισ δε ει
 πεν αυτοισ· τα
 καισαρος ουναπ
 οδοτετωκαι
 σαρι· κατα του
 θυτωδω· και ε

:ΛΗ: θαυμαζονεπαυτω:

18 Και ερχονται ισ
 αδδου και οι ιερ
 οσαντων· οι τι
 νες λεγουσιν
 αναστασιν μη

Mk 12, 18

ειναι· και επηρω (18)

ταν αυτον· λε
 γοντες· διδας 19

καλεμαυσησ
 5 εγραψεντημιν·

οτι εαντινος
 αδελφος απο

θανη και σχη
 γυναικα· και

10 εκνονησθη·
 ινα λαβησιν

αδελφον αυτου
 την γυναικα· και

15 εξαναστησιν
 σπερματωσιν

ελφον αυτου·
 επτασιν ελφ

20 οισιν ανηλθεν
 ην και ο προτ

ος ελαβεν γυ
 ναικα· και απε

θανεν και ου
 κατηκεν σπ

ερμα· και ο δε
 25 υτερος ελα

βεν αυτην
 και απεθανεν

κα· ουδε ου

Mk 12, 21

Mk 12, 21

Mk 12, 25

- (21) τοσαφηκενσπ
ερμα· καιοτριτ
οσωσαυτοσελ
22 αβεναυτην· και
οιεπταουκαφ
ηκανσπερμα. ε
σχατονδεπαν
τωνκαιηγυνη
23 απεδανεν· εν
τηναστασειο
υνοταναναστ
ωσιντινοσαυτ
ωνγινεταιγυνη·
οιγαρ'επταεσχ
οναυτηνγυναικα·
24 Αποκριθεισδεοισ
ειπεναυτοις· ο
υδιατουτοπλ
ασθαιμηειδοτ
εστασγραφας·
μηδετηνδυνα
μηντου θυ·
25 Οτανγαρ'εκνεκ
ρωναναστωσιν·
ουτεγαμους
ιν ουτεγαμη
σκονται· αλλει
σινωσοιωγγελοι

- ΛΘ περιτουγραμματεωσ·
οιεντοιςουρανοις· (25)
Περηδετωννεκ 26
ρωνοτιεγυρονται·
ουκανεγνωτε
5 εντιβιβλωμα
υσεωσ επιτησβ
ατου. ωσειπεν
αυτω ο θυσεγω·
εγωθυσαβρααμ·
10 και ο θυσισαακ·
και ο θυσιακωβ·
ουκεστινοθυ 27
θυ νεκρωναλλ
α ζωντων· υμει
σ ουνπολυπλαν
15 α σθε·
ΛΘ Καιπροσελθων 28
·ΡΛΑ· ειστωγραμματε
ωνακουωναυτω
20 συνζητουντων·
ιδωνοτικαλωσ
απεκριθειαυτοις·
επηρωτησεναυ
τονποιεστιν
25 εντωληρωτη·
Οδεισ ειπεναυτω· 29
παντωνπρωτη
ακουεισραιλ·

Mk 12, 25

Mk 12, 29

Mk 12, 29

Mk 12, 33

(29) $\overline{\kappa\sigma}$ ο $\overline{\theta\sigma\eta\mu\omega\nu}$.
 30 $\overline{\kappa\sigma\epsilon\iota\varsigma}$ ἐστίν· καὶ
 $\overline{\alpha\gamma\alpha\pi\eta\sigma\epsilon\iota\sigma\kappa\acute{\nu}\tau\omicron}$
 $\overline{\theta\nu\sigma\omicron\upsilon\epsilon\zeta\omicron\lambda\eta\sigma}$
 $\overline{\tau\eta\sigma\kappa\alpha\rho\delta\iota\alpha\sigma\sigma\omicron\upsilon}$.
 καὶ $\overline{\epsilon\zeta\omicron\lambda\eta\sigma}$ τῆς
 $\overline{\psi\upsilon\chi\eta\sigma\sigma\omicron\upsilon}$ · καὶ
 $\overline{\epsilon\zeta\omicron\lambda\eta\sigma\tau\eta\sigma\delta\iota}$
 $\overline{\alpha\nu\omicron\iota\alpha\sigma\sigma\omicron\upsilon}$ · καὶ
 $\overline{\epsilon\zeta\omicron\lambda\eta\sigma\tau\eta\sigma\iota\varsigma}$
 $\overline{\chi\upsilon\omicron\sigma\sigma\omicron\upsilon}$ αὐτ
 31 $\overline{\eta\pi\rho\omega\tau\eta}$ · δευ
 $\overline{\tau\epsilon\rho\alpha\delta\epsilon\omicron\mu\omicron\iota}$
 $\overline{\alpha\alpha\upsilon\tau\eta}$ · ἀγαπῇ
 $\overline{\sigma\acute{\eta}\sigma\tau\omicron\nu\pi\lambda\eta\sigma\eta}$
 $\overline{\omicron\nu\sigma\omicron\upsilon}$ ὡς σεα
 $\overline{\upsilon\tau\omicron\nu}$ · μὴ $\overline{\zeta\omega\nu}$
 $\overline{\tau\omicron\upsilon\tau\omega\nu\alpha\lambda\lambda\eta}$
 $\overline{\epsilon\nu\tau\omicron\lambda\acute{\eta}\omicron\upsilon\kappa\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}}$.
 32 Καὶ ἐπεὶ ναὺ τῶν
 :PΛB: $\overline{\omicron\gamma\rho\alpha\mu\mu\alpha\tau\epsilon\upsilon}$
 $\overline{\sigma\cdot\kappa\alpha\lambda\omega\sigma\delta\iota\delta\alpha}$
 $\overline{\sigma\kappa\alpha\lambda\epsilon\epsilon\pi\alpha\lambda\eta}$
 $\overline{\theta\epsilon\iota\alpha\sigma\epsilon\iota\pi\alpha\sigma'}$ ὅτ
 $\overline{\iota\epsilon\iota\sigma\epsilon\sigma\tau\iota\nu\omicron\delta\sigma}$
 $\overline{\kappa\alpha\iota\omicron\upsilon\kappa\epsilon\sigma\tau\iota\nu}$
 $\overline{\alpha\lambda\lambda\omicron\sigma\pi\lambda\eta\nu\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon}$.
 33 Καὶ τοὺς ἀγαπᾶ ναὺ

Mk 12, 33

$\overline{M}$ · $\overline{\pi\epsilon\tau\eta\sigma\tau\omicron\upsilon\kappa\upsilon\epsilon\pi\acute{\rho}\omega}$
 $\overline{\tau\eta\sigma\epsilon\omega\sigma}$ ·
 $\overline{\tau\omicron\nu\epsilon\zeta\omicron\lambda\eta\sigma\tau\eta}$ (33)
 $\overline{\sigma\kappa\alpha\rho\delta\iota\alpha\sigma}$ · καὶ
 $\overline{\zeta\omicron\lambda\eta\sigma\tau\eta\sigma\delta\upsilon}$
 $\overline{\nu\alpha\mu\epsilon\omega\sigma'}$ καὶ
 $\overline{\zeta\omicron\lambda\eta\sigma\tau\eta\sigma\iota\varsigma}$
 $\overline{\chi\upsilon\omicron\sigma}$ · καὶ το
 $\overline{\alpha\gamma\alpha\pi\alpha\nu\tau\alpha\nu\pi\lambda}$ ·
 $\overline{\eta\sigma\iota\omicron\nu\omega\sigma\epsilon\alpha\upsilon\tau\omicron}$ ·
 $\overline{\pi\lambda\iota\omicron\nu\epsilon\sigma\tau\iota\nu\pi\alpha}$
 $\overline{\nu\tau\alpha\nu\tau\alpha\nu\omicron\lambda\omicron}$
 $\overline{\kappa\alpha\upsilon\tau\omega\mu\alpha\tau\omega}$
 $\overline{\kappa\alpha\iota\theta\upsilon\sigma\iota\omega\nu}$ · καὶ 34
 $\overline{\omicron\iota\sigma\acute{\iota}\delta\omicron\nu\omicron\tau\iota\nu}$
 $\overline{\omicron\upsilon\nu\epsilon\chi\omega\sigma\iota\alpha\tau\epsilon}$
 $\overline{\kappa\rho\iota\theta\eta\epsilon\iota\pi\epsilon\nu\alpha\upsilon}$
 $\overline{\tau\omega}$ · ὅτι οὐ μα
 $\overline{\kappa\rho\alpha\nu\epsilon\iota\alpha\pi\omicron\tau\eta}$
 $\overline{\sigma\beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\iota\alpha\sigma\tau\omicron\upsilon\theta\upsilon}$.
 Καὶ οὐδεὶς οὐκ
 20 $\overline{P\Lambda\Gamma}$ ἐτι ἐτόλμα
 : $\overline{M}$: $\overline{\upsilon\tau\omicron\nu\epsilon\pi\epsilon\rho\omega\tau\alpha\nu}$ ·
 $\overline{P\Lambda\Delta}$ Καὶ ἀποκριθεὶς 35
 $\overline{\omicron\iota\delta\epsilon\lambda\epsilon\gamma\epsilon\nu}$ · δι
 $\overline{\delta\alpha\sigma\kappa\omega\nu\epsilon\nu\tau\omega}$
 $\overline{\acute{\iota}\epsilon\rho\omega}$ · πῶς λεγ
 $\overline{\omicron\upsilon\sigma\iota\nu\omicron\gamma\rho\alpha\mu\mu}$
 $\overline{\alpha\tau\epsilon\iota\varsigma}$ · ὅτι $\overline{\chi\sigma}$
 $\overline{\upsilon\iota\omicron\sigma\delta\alpha\delta}$ · ἐστὶ·

Mk 12, 35

Mk 12, 36

- 36 αυτοσγαρ' δαδ' ^{αδ}
 ειπενεντωπνι
 τωαγιω· ειπε
 νοκστωκωμ
 ουκαθουεκδ
 εξιωνμου. εω
 σανθωτουσε
 χθρουσσου
 ποποδιοντον
 37 ποδωνσου. αυ
 τοσδαδ λεγ
 ειαυτονκν·
 καιπωσαυτου
 εστινυιος·
 καιπολυσοχ
 λοσηκουενα
 υτουηδεωσ·
 38 Οδεδιδασκω
 :ΡΛς· νελεγεναντ
 οισ· βλεπεται
 αποτονγραμ
 ματαιωντω
 θελοντωνεν
 στολέσ περι
 πατειν· καιασ
 πασμουσεντ
 39 αισαγοραισπ
 οieiσθαι καιπρ

Mk 12, 39

Mk 12, 39

- ΜΑ: περιτησταδυολεπτα
 ωτοκαθεδρι (39)
 ασενταισυν
 αγωγές· καιπ
 ρωτοκλίσια
 5 σεντοιισδιπνοις·
 Οικαταισ θιον 40
 :ΡΛς· τεστασοικι
 ασ τωνχέρω·
 καιπροφασιμ
 10 ακραπροσευ
 χομενοι· ου
 τοιλημψον
 ταιπερισσοτ
ΜΑ ερονκριμα·
 15 Καιεστωσοισ 41
 κατεναντιτ
 ουγαζοφυλ
 ακιου· εθεω
 ρειπωσ ό όχλ
 20 οσβαλλιτον
 χαλκονειστ
 ογαζοφυλα
 κιον·
 Καιπολλοιπλο
 25 υσιοι εβαλλο
 πολλα. ελθου 42
 σαδεμιαχη
 ρα· εβαλεν

Mk 12, 42

Mk 12, 42

Mk 13, 1

(42)	λεπταδυοοοεσῑ κοδραντης:		<u>MB</u> περιτρίσσυντε λείας:	
43	Και προσκαλέσα μενοσ τουσμα θητασ αυτου ειπ εν αυτοις· αμην λεγαῖμι νοτη χειρα η πτωχη αυ τη· πλιον παντω̄ εβαλεν· των βα λλον τον ειστο γαζοφυλακιον·	5	αι οκοδομαι· και αποκριθεισ ειπε ν αυτω· ουβλεπ εισταυτας τασ μ εγαλ· ασοικοδο μας· αμην λεγω σοι· ουμ ηφε θη· αδε ληψοσε πλιθινο σου κ	2
44	παντεσ γαρε κτ ου περισευοντο σαυτοι σεβαλον· αυτη δε εκτησ ὑστερησε ασαι τησ πανταυσαι χενε βαλε νολο̄ τον βιον αυτης:	10: <u>MB</u> · : <u>PAH</u> :	αταλυνθισεται· Και ακαθημενου αυτου ειστοο ροσταν· ελαιων κατεναντι του ἱερο· επιγρατῶ αυτον κατ' ἰδια νοπετρος· και ἰα καβος· και ἰαν νησ· και ανδρεας·	3
13, 1	Και εκπορευομ : <u>PAZ</u> · ενου αυτου εκ του ἱεροῦ:	15	ειπον ημιν ποτε ταυτα εστέ· και τι τοσι μιονοτα ν μελλη ταυτα συντελίσθαι:	4
	Λεγει αυτα εις εκ των μαθηταιν αυτου· διδασκ αλε· ἴδε ποταπ οι λιθοι· και ποταπαι	20	Και αποκριθεισ οἱ σ ειπεν αυτοις· β λεπετε μνητισ ὑμασ· πλανησι·	5
	Mk 13, 1	25	Mk 13, 5	

Mk 13, 6

- 6 πολλοί γὰρ ἐλευ
 σονται ἐπὶ τῶ
 ὀνόματι τοῦ
 λεγοντος ἐγὼ
 εἰμι ὁ χ^ς· καὶ πολλ
 οὖς πλανήσουσι·
- 7 Ὅταν δεῖ αὐτοὺς
 τε πόλεμους
 καὶ ἀκοῦσας πόλε
 μων· μὴ θροεῖ
 σθε· δειγὰ γε
 νῆσθαι· ἀλλ' οὐ
 παύετε τοὺς·
- 8 Ἀναστήσεται ἡ
 ἀρ' ἐθνοσεπεί
 θνός καὶ βασιλεὺς
 εἰς ἐπιβασίλει
 αὐν· καὶ ἐσονται
 σισμοὶ κατὰ το
 πούς· καὶ λοιμοὶ
 οὖ καὶ ταραχαί·
 ταῦτα δεσπῶν
 ἀρχῆς θεινῶν·
- 9 Ἐτι δεῦμας
 :ΡΛΘ· αὐτοὺς παρ
 αδωσουσιν
 εἰς συνηδρία·
 καὶ εἰς συναγωγὰς

Mk 13, 9

Mk 13, 9

- γὰς· καὶ ἐπισημ
 ῶν οὐκ αἰσθάνονται
 ὡς σταθῆσθαι·
 καὶ ἀφῆσθαι·
- 5 ἐνεκεν ἐμοῦ
 εἰς μαρτυρίαν
 αὐτοῖς· καὶ εἰς
 πάντα αἰὶν·
- 10 ^{PM} Πρῶτον δεῖ
 κηρυχθῆναι τ
 οῦ εὐαγγελίου·
- ^{PMA} Ὅταν δεῖ αὐτοὺς
 ὑμᾶς παραδι
 ὀντες· μὴ προ
 μεριμνησῆται
 μὴ δὲ προμελ
 ῆται τῆς λαλ
 ῆσεως· ἀλλ' ὅταν
 δοθῇ ὑμῖν ἐνε
 κεινῆς τῆς πόλεως· τ
 οὐ τοὺς λαλεῖτε·
 οὐρ' ἔσται ὑμ
 εῖς οἱ λαλοῦντες
 ἐς· ἀλλ' ἀποπαύ
 εσθαι τὸ ἅγιον·
- 15
- 20
- 25
- 12
- Παραδώσει ὑμᾶς
 εἰς τὸν θάνατον·

Mk 13, 12

Mk 13, 12		Mk 13, 15	
(12)	καὶ <u>τῶν</u> ἑκτεκνῶν· καὶ ἐπ' ἀναστῆσθαι τέτεκνα ἐπιγ ονεῖς· καὶ θάνα τα σου σὶν αὐτ		ἐκτεκνοῦσθαι (15) αὐτοῦ. καὶ οἱ στοναγροῦν· 16
13	ους· καὶ ἐσεσθαι μισουμένου ποπαντων δια των ονομαμῶν. οὐδὲ πομινὰς εἰς τέλος οὐτ ὅσῳ θησεται:	5	μη ἐπιστρέψ ατα εἰς ταο ἰσώ· ἀραιτοῖμ ατιον αὐτοῦ:
14	<u>Ὅ</u> ταν δὲ ἰδῇ τὸ :PMB: βδελυγματὶς ερημώσεως· τὸ ριθεν ὑποδανηλ' τοῦ προφητοῦ ἐστὸς ἐν τοῖς ὀπου οὐδεῖα ἀγινώσκων νοεῖται: 20	PMΔ 10	Ὅταν δὲ αἰσε νγαστρίεχ ουσεσκαίται θῆλαζοῦσαι σ ἐνεκεῖνες ταῖς ἡμέραις· 17
	PMΓ: Τότε οἱ ἐν τῇ δὲ ἀφευγέτω 15	15 PME	Προσευχέσθ αὶ δεινὰ μηχ ημανοσταντ ἀγενῆται: 18
	σανεῖς ταορῆ· κ αὶ οἱ ἐπὶ τοῦ διαμ ατοσ· μη κατα 25	PMΣ	Ἐσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκ εἶναι θλίψει σ· οἷα οὐ γεγό ναν οὐδε πο τε τοιαῦται· ἀπαρχήσκει σεως ἐωστό υνυνοῦδου μη γενωνται: :PMZ: Καὶ ἐμῆς θς 20
	ἐλθὲ ταορῆ Mk 13, 15		Mk 13, 20

Mk 13, 20

Mk 13, 24

- (20) εκολοβωσεν
 τασημερας
 εκεινας· ουκ
 ανεσωθηπα
 σασαρξ̄ αλλα 5
 διατουσεκλ
 εκτους ους
 εξελεξατο
 εκολοβοσε̄
 τασημεραςεκεινας: 10
- 21 ^{PMH} Το τεεαντισ
 ὕμνειπηϊδου
 ωδεοχ̄ς η̄ιδο
 νεκει· μηπιστ
 ευσειτε: 15
- 22 ^{PMΘ} Εγερθησοντε
 γαρ̄ ψευδοχ
 ριστοι· καιψε
 υδοπροφηται:
 καιποιησουσιν 20
 σημειακαι τε
 ρατα· προστο
 αποπλανανειδ
 υνατον καιτο
 υσεκλεκτους· 25
- 23 ὕμεισδεβλεπ
 ετεϊδουπροει
 ρηκαὑμινπαντα:
- ^{PN} Αλλεν εκεινες 24
 ταισημερεσμ
 ετατ ηνθλιψῑ
 εκειν ην· οηλ
 ιοςσκ̄ οτισθ̄
 ησεται· καιησ
 εληνηο υδωσι
 τ οφε γγος
 αυτης· και 25
 οιαστε ρεσ
 εσονται εκτ
 ουουρανουπι
 πτοντες· και
 αιδυναμεισ
 αιεντοιδου
 ρανοισσαλευ
 θησονται:
^{:PNA:} Και τοτεοψο̄ 26
 ταιτονῦτον
 τουαν̄ουερχο
 μενονεννεφ
 ελη· μεταδυ
 ναμεωσπολλ
 ησκαιδοζησ:
 Καιτοτεαποσ 27
 τελητουσαγ
 γελουσατου.
 καιεπισυναξει

Mk 13, 23

Mk 13, 27

Mk 13, 27		Mk 13, 31	
(27)	τουσεκλεκτο	<u>ΜΓ</u> <u>περητησημερας</u>	
	υδαιτου εκτο	<u>καιωρας:</u>	
	τεδρων α νε	παρειλευσον	(31)
	μων· απ ακρο	ται· ουδελογοι	
	υτησγ η σ εωσ	μουουμηπα	
	ακρου του ου	: <u>ΜΓ</u> : ρελ·θωσιν:	
	ρανου:	5 <u>PNB</u> : Περιδετησημ	32
28	Αποδε τησου	ερασεκεινησ	
	κησμ αθεται	καιτησαρρασυ	
	την·π αραβολι·	υδεις ουδεν·	
	οτα νηδηοκ	ουδεοιαγγε	
	λαδος αυτησ	10 λ'ει ενουρανw·	
	απαλοσγενητ	ουδεοι'τος	
	εκαιεκρυητα	ειμηοπηρ μ	
	φυλλαεναυτη·	ο ν ο σ:	
	γινωσκεται οτ	15 <u>PNΓ</u> Βλεπετεδεκα	33
	ιεγγυστωθε	αγρυπνητε	
	ροσεστιν ουτ	καιπροσευχ	
29	ουτωσκαυ'μ	εσ θαι· ουκοι	
	εισοταν'ιδητε	δατε γαρ'πο	
	ταυταγινόμε	τεοκεροσε	
	να· γινωσκετ	20 σ τιν:	
	ε οτιεγγυσεσ		
	τινεπιθυρεσ·		
30	Αμηνλεγω υμ	<u>PNΔ</u> Ωσπεργαρ'αν	34
	ιν· οτιου μηπ	θρωποσαπο	
	αρελ·δηηγε νε	δημαν· αφεισ	
	ααυτη· εωστ	τηνοικιαν αυ	
	αυταπανταγ	25 του· καιδουσ	
31	ε νηται: Οου	τοιςδουλοις	
	ρανοςκαιγηη	αυτουτηνε	

Mk 13, 31

Mk 13, 34

Mk 13, 34		Mk 14, 1		
	:	<u>ΜΔ</u>	περιτησαλιψας	
(34)	ζουσιαν· εκασ		<u>ησ τονκν̄μυρω:</u>	
	τω· τοεργων		τε σαποκτινω	(1)
	αυτου. καιτω		σιν· ελεγονδε·	2
	θυρωρωνε		μηεντηεορτη·	
	τηλατοϊναγ	5	καιεσταιθορου	
	ρηγορη:	<u>:ΜΔ:</u>	βοστουλαου:	
35	Γρηγοριτεου		Και οντοσαυτο	3
<u>:PN̄E.</u>	ν· ουκοιδαται	<u>:PNH:</u>	υενβηθανια· εν	
	γαρ̄ ποτεοκ̄σ		οικιασιμωνος	
	τησουκιασερ	10	τουλεπρου. κα	
	χεται· ηοψε·		τακειμενουαυ	
	ημεσονυκτι		του. ηλθενγυ	
	ου· η αλεκτο		νη· εχουσααλ	
	ροφωνιασ· η		λαβαστρονμυ	
36	πρω̄ι· μηελθω̄	15	ροῡν̄ᾱιδουπισ	~ ναρδ
	εξεφνησευρ		τικησπολυτι	
	ηϋμασκαθευ		μου· και θραυ	
37	δοντας· εγω		σασατοαλαβα	
	ϋμινλεγωγ		στρονκατε	
	ρηγοριτε:	20	χεεναυτου	
14, 1	Ηνδετοπασχα		κατατησκεφαλησ:	
<u>PN̄ς</u>	καιτααζυμα		Οιδεμαθηται	4
	μεταδυσημερασ:		αυτουδιεπον	
	Καιε ζητουνοι		ουντο· καιελε	
<u>PNZ</u>	αρχιερεισκαι	25	γον· ειστηαπ	
	οιγραμματεισ·		ολιααυτητου	
	πωσαυτονενδ		μυρουγεγονεν·	
	ωλωκρατησαν		εδυνατωγαρ̄	5
Mk 14, 1		Mk 14, 5		

Mk 14, 5

Mk 14, 9

(5) πραθηναυτουτο
τομερον· επαν·
δηναριοντρι ακ
οσιων· και δοθη
ναιτοις πτωχο
ις και ενεβρημ
ων το αυτη:

6 Οδιδῷ εἶπεν αὐτὸν
οἰσαφῆταυτήν·
ταυτηκοποῦς
παρεχετε· καλ.
λονεργὸν ἡ γὰρ
σατα ἐνένευε

οι· παντοτε γα
 ρτουσπιτωχου
 σεχετεμε θε
 αυτων· καιο τα
 θεληται· δ υν ασ
 θαιαυτου σευπ
 οησαι· ε μεδε

αὐτῇδε Οὐ πάντοτε εἰχετε: ⋈ 20

8 ΠΝΘ: Οεσχενεποι
 σεν, προελαβ
 ενυρισ αιτο
 σομαμου ει σ
 τονενταφιασμο:

9 Ἀμην λεγωῦμιν. 25
ὅπου εἰς κήρυ
χθῆτος εὐαγγε

Mk 14, 9

ΜΕ περιουλασχα:

ΛΙΟΝΤΟΥΤΟΣ (9)

Mk 14, 12

Mk 14, 16

(12) τοιμασωμενσοι
ἵνα φαγηστοπασχα:
13 Και αποστελλι:β:
των μαθητων
αυτου λεγων· ὕ 5
παγετε εις την π
ολην και εισελθῃ
των ὕμων εις τῇ
πολιν απαντησει
ὑμιν ἄνῳς· κερα 10
μιον ὕδατος βα
σταζων· ακολου
θησατε αυτω·
14 και οπου εανεις
ελθῃ πιπατε τ
ω οκοδεσποτη
οτι ο διδασκαλ
ος λεγει πους
τιν τοκαταλυ
μα· οπου τοπ
ασχα μετα τῶ
μαθητων μου
15 φαγομαι· και αυ
τοσ ὕμιν δειξι:
αναγιον μεγα
εστρωμενον
ετοιμον και ε
κει τοιμασατε
ἱμιν:-

:M̄ς: περιτησ παραδωσε
ωσ προφητεια:

Και εξηλθον ετοι 16
μασαι ο μαθητ
αι αυτου· και ηλ
θον εις την πο
λιν και ευρον κ
αθωσει πεν αυ
τοις· και οιτοι
10 μασαν το πασχα:
Οψιασδε γενομ
ενησερχεται
μετα των: ἱβ:
Και ανακειμενῶ 18
15 P̄ΞΑ: αυτων και εσθι
:M̄ς: οντων· λεγει οἱς·
αμην· λεγω ὑμιν·
οτι εἰς εἰς ὕμων
παραδωσι με ο
20 εσθιων μετεμου:
P̄ΞΒ Οιδε ηρξαντο λ
υπισθακ και λεγ
ειν αυτω εις κα
θεις· μη τιεγω·
25 και αλοσμη τιεγω:
Oδε αποκριθει 20
:P̄ΞΓ: σ λεγει αυτοις
εισ των: ἱβ: οεμ'

Mk 14, 15

Mk 14, 20

Mk 14, 20

Mk 14, 24

(20) βαπτομενοσμε
τερουειστοεν

τρυβλιον:

21 Ομενϋϊοστου 5
ανουπαγεικα
θοςγεγραπται
περιαυτου· ου
αιδετωανωεκ
εινω· διουουϊοσ
τουανουπαραδιδοται: 10

PΞΔ Καλονηναυται
ουκεγενηθη

22 ανος εκεινος: PΞΖ
:PΞΕ: Καιεσθιοντωνναυ 15
των· λαβανουισα
ρτονευλογησας
εκλασεν· καιεδ
οκεναυτοισκαι
ειπεναυτοισ· λα

23 βεταιτουτοεσ 20
τιντοσωμαμου: PΞΘ:
:PΞς: Καιλαβωνποτηρι
ονευχαρησασεδ
ωκεν αυτοισ·
καιεπιονεξζαυτου

24 παντες· καιειπε 25
ναυτοισ· του
τοεστιντοεμα
μου· τησδιαθηκησ·

Mk 14, 24

τουπερπολλω (24)
εκχυννομενον:

Αμηνλεγωυμιν· 25

οτιουκετιουμ
ηπροσθωμενπι
εινεκτουγενι
ματοστισαμ
πελου· εωστησ

ημερασκειντησ·
οταναυτωπινω
καινονεντιβα

σιλειτατουου: 26
Καιυμνησαντε

PΞΖ σεζηλθονειστο 15
οροστανελαιων:

Καιλεγειαυτοισο 27
·PΞΗ ις· παντεςσκαν

δαλισθησεσθαι
ενεμοιεντην
υκτιταυτη:

20 Οτιεγραπται·

PΞΘ: παταξωτονποι 28
μενα· καιταπρο

βαταδιασκορ

πισθησονται: αλ 28

λαμετατοεγε
ρθηναιμε· προαξ

ωυμασειστην
γαληλαιαν:

Mk 14, 28

Mk 14, 29

Mk 14, 32

- 29 Οδεπετροσαπο μαθηταισαντου. (32)
 :ΡΟ: κριθεισελεγει·
 κανπαντεσσκ
 ανδαλισθωσι·
 αλλ' ου κἀεγω: 5
 30 Καιλεγειαντ
 ωοισ̄ αμηνα
 μηνλεγωσοι·
 οτησ̄ οιταυ
 τη την 10
 υκ τι· πρ
 ιναλεκτωρ
 αδισφωνησ
 αι· τρισαπαρνηση: :ΡΟΔ 34
 31 Οδεπετροσπε 15
 ΡΟΑ ρησωσελεγε·
 εανμεδεησ
 υναποθανην
 σοι· ουμησε
 απαρνησομαι·
 ωσαυτοσδε
 καιπαντεσ̄ ε
 λεγον: 20
 32 Ερχεταιεισχ 25
 ΡΟΒ ω ριον· ου
 τ ο ονομα
 γεδ' σημανη:
 Και λεγειτοις
 :ΡΟΓ: 36

Mk 14, 32

Mk 14, 36

Mk 14, 36		Mk 14, 40	
(36)	αββασιπῶρ πάντα δυνατα σοι· παρενεῖ· καιτοποτηριοντ ουτοαπεμου: :POZ: Αλλ' ουχωσσεγω 5 θελωαλλ' ωσσ υδελει σ:	βε βερη (40) με νοι. και ουκ ηδ ησαν τι απο κριθωσιν· αυτω:	
37	Καιερχεταικαιευ ρισκειαυτουσκ αθευδοντασκαι 10 λεγειτωπετρω σιμωνκαθευδει σουκεισχυσα :PΠ: τεμιαναφρανηριγορησαι:	Καιερchet αι 41 το τριτ ονκαι λεγειαι τοις· καθε υδετ αιτο λοπο κιαα ναπα υεσ θαι: Απεχιτοτ οτελοσ· ηλθε νηωρα· ιδουπα ραδιδοτε οϋτο στουανουεισχ ηραστωναμαρ τωνων· εγειρ 42 εσθεαγωμεν· ιδουο παραδη δουσ μεηγικεν:	
38	:POZ: Γριγοριτεκαιπρο 15 σευχεσθαι· ινα μηεισελθητεει σπηρασμων: :POH: Τομενπναπροθ υμων· ηδεσαρξ 20 ασ θ ε νησ:	Ετιαντουλα 43 λουντοσ παραγ ηνεταιο υ δασ οισκ αρ ηωτησ ειστων :ιβ: καιμεταυ	
39	:POΘ: Καιπαληναπελθ ωνπροσηϋξατο: τοναυτον λογονειπω:		
40	Καιυποστρεψας 25:PΠΑ: παλιν ευρεναυτ ουσκαθευδον τας· ησαν γαρ αυ τωνοιοφθαλμοι		
Mk 14, 40		Mk 14, 43	

Mk 14, 43

Mk 14, 47

(43) τουοχλος· με
ταμαχ ερωνκαι
ζυλωνπαρατω
αρχιερεων· καιτ
ωνγραμματαω
καιτωνπρεσβυ
τερων:
44 Δεδωκενδεοπ
:ΡΠΒ: αραδιδουσαυτο
σημιοναυτης
λεγων. ονανφι
λησωαυτοσεστι.
κρατησατεαυ
τονκαιαπαγα
γεταιαυτονασ
φαλως:
45 Καιπροσελθων
λεγειαυτω ρα
ββι: καικατεφ
ιλησεναυτον·
46 οιδεεπεβαλο
τασχειρασαι
τωκαιεκρατ
ησαναυτων:
47 Εισδετιστων
:ΡΠΓ: παρεστηκωτω
σπασαμενοσ
τηνμαχαιραν·

επεσεντονδου (47)
λοντουαρχιερ
εωσ· καιαφιλεν
αυτουτοωτιον:
5 Οδεισ αποκριθει 48
:ΡΠΔ: σειτεναυτοις·
ωσεπιληστηνε
ζηλτατεμεταμ
αχαιρωνκαιζυλω
10 συλλαβεινμε· κα 49
θημεραννημνηπρ
οσυμασεντωie
ρωδιδιασκωνκαι
ουκ εκρατησατ
15 εμε· αλλ' ιναπληρ
ωθωσιναιγραφαι
τονπροφητων:
Τοτεοιμαθηται 50
:ΡΠΕ: αφεντεσαυτον
20 παντεσεφυγον:
Καιειστησεναν 51
:ΡΠς: ισκοσηκωλου
θηαντω· περιβε
βλημενοσσινδο
ναγυμνος· οιδε
25 νεανισκουκρα
τουσιναυτον·
οδεκαταλιπων

Mk 14, 47

Mk 14, 52

Mk 14, 52

Mk 14, 56

(52) την σινδωνα γυμ
 νοσε φυγενα π
 αυτων:
 53 $\overline{\text{P}}\overline{\text{P}}\overline{\text{Z}}$ Και απηγαγοντον $\overline{\text{v}}$
 προσ τον αρχιερα
 καϊαφαν· και συν
 ερχονται παντες
 οιαρχιερεις και οι π
 ρεσβυτεροι· και
 οι γραμματαις: 10
 54 $\overline{\text{P}}\overline{\text{P}}\overline{\text{H}}$ Και ο πετρος απομ
 ακροθεν ηκολου
 θη αυτω· εως εσω
 εισ την αυλην του
 αρχιερεω σ· και ην 15
 συνκαθημενος
 μετα των $\overline{\text{v}}$ πηρε
 τον καιθερμεν
 οσ προσ τω φωσ:
 55 $\overline{\text{P}}\overline{\text{P}}\overline{\text{O}}$ Οι δε αρχιερεις και 20
 ολον το συ νεδρι
 ον· εξητο σινκα
 τατου $\overline{\text{v}}$ μαρτυ
 ριαν· $\overline{\text{v}}$ να θανατωσου
 σιν αυτον· και ου 25
 56 χευρισκον πολλ
 οι γαρ εψευδ $\overline{\text{w}}$ μαρ
 τυρουν κατα αυτου

Mk 14, 56

καϊσαι αιμαρτυρι (56)
 αι ουκησαν:
 Αλλοι δε αναστα 57
 : $\overline{\text{P}}\overline{\text{Z}}$ ντες· ψευδομ
 αρτυρουν κατα
 του λεγοντε 58
 σ ο τι ημεις ηκ
 ουσαμεν αυτο
 υ λεγοντος· ο
 τι εγω καταλυ
 σω τον ναωντο
 υ τον τον χειρ
 οποιτον· και δια
 τριων ημερων αλ
 λονα χειρωτοι
 η των οικωδωμ
 ησω· και ουδεο 59
 υ τω σισηνημα
 ρτυρια αυτων:
 Και αναστασοαρ 60
 χιερευς εισ τ
 ο μεσων επηρ
 ωτησεν τον $\overline{\text{v}}$
 λεγων· ουκαπ
 ο κρηνη ουδεν·
 τι ουτοις ου
 καταμαρτυ
 ροσιν:

Mk 14, 60

Mk 14, 61

- 61 Οδεεσιωπα* καιο
υδεναπεκρινα
τ ω̄: Καιπαληγοα
ρ χ̄ιερευσεπη
ρ ωτησεναντον
ε κδευτερου
λεγων· σ υειοχ̄σ
ο ῡιος τουευλ
ογητου:
- 62 Οδεῑσαποκρι
θεις λεγιαυτω
συειπας· οτιε
γwei μι:
Καιοψεσθαιτο
:P4A: ῡιοντουαν̄ου
εκδεξιωνκα
θ ημενοντησδυ
ναμεωσ καιε
ρ χωμενονμε
τ ατοννεφελων
τουουρανου:
- 63 Οδεαρχ̄ιερευς
P4B διαρρηξαστου
σχιτωνασ αυ
τουλεγει:
Τιετιχριανεχ
P4Γ ο μενμαρτυρων·

Mk 14, 63

Mk 14, 64

- MZ α ρνι σισπειτρου
η κουσαταιτην 64
β λασφη̄αντου
σ τ οματοσαντος
τ ῡο μινδοκη·
5 κ αιπαντεςκατε
κ ριναναντονει
ν αι ενοχονθανατου:
Κα ιη ρξαν τοτιν 65
:P4Δ: ε σενπτυειναι
10 τ ου τωπρωσωπ
ω· καιπερικαλυπ
τ ιν τοπρωσωπ̄
αυτουκαικολαφ
ιζειν αυτων· και
15 λε γη αυτω· προφ
η τ[η]ευσονημιν
χ̄ετ ισε στινοπ
αι σ̄ᾱσσε και ο̄ιπ
ηρ εταιραπησμα
20 MZ: σι να υτωνελαμβανον:
Κα ιοντοστουπε 66
:P4E: τ ρο υκατweenτ
ηα υλ η· ερχεται
π ρο σαντον
μ ιατωνπεδικω̄
25 τ ου αρχ̄ιερεωσ·
καῑδ ουσα τονπε 67

Mk 14, 67

Mk 14, 67		Mk 14, 70	
(67)	τρον·θερμενομ ενονεμβλεψασ ααυτωλεγε ι· κ αισυμετατου ναζωραιου ησ δατουῑ:	5	οιπαρεσ τω (70) τεσελεγο ν τωπετρω· αληθασεξ αυτωνει· κ αιγαρ'γαλιλαι οσει· καιηλα ληασουομη α ζει· οδεηρ 71 ζατωαναθε ματηζειν καιομνυειν· οτιουκοιδα τοναν̄ον̄τ ουτονονλ 72 εγετε· και ευθεωσ ε κδευτερο υαλεκτωρ εφωνησεν· 20 Καιανεμνη ΡΖΖ· σθηοπειτ ρωστορημ α οειπενοισ οτιπριναλ̄ εκταρα δισφωνη 25
68	Οδεηρνησατω λεγον ουτε οιδα ουτε επ ισταμέ· της υλεγεισ· Καιεξιληθενει :ΡΖς· στη νεζωπρο αυλην· καιαλ εκτωρ'εφω 69 νησεν· παλιν δε ιδο υσααυ των ηπεδησκ ηηρζα τωλε γειν τ οισπα ρεστο σιν· οτ ικαιου τοσε ξ αυτονεστι 70 οδεπαλινηρν ητω· Καιμεταμη κρονπαλιν Μκ 14, 70	15	

Mk 14, 72

Mk 15, 4

(72)	σαιαπαρνησημε τρис· καιηρζατω κλαι ειν:		καποκρινηουδ ενιδεποσασο υκαταμαρτυρ ουσιν:	(4)
15, 1	<u>P4H</u> · Καιευθεωσπραϊ συμβουλιονεπ οιησαν· οιαρχιε ρεισμετατωνπ ρεσβυτερωνκαι τωνγραμματαω· καιολοντονσυν εδριον:	5	Ουδεισουκετι ουδεναπεκριθη: ωστεθαυμαζει τονπειλατον:	5
	<u>P4Θ</u> · Καιιησαντεστον ιναπηγαγωνκαιπ αρεδωκανπειλατω:	10	<u>ΣB</u> : Καταδεορτην απελευεναιτοις. εναδεσμιονον πε ρ' ανητουντο:	6
2	<u>Σ</u> :· Καιεπηρωτησεναι τονοπειλατοσλεγω· σ υειοβασιλευς τονιουδαιων· οδ εαποκριθεισαι ταλεγει· συλεγεις:	15	<u>ΣΓ</u> : Ηνδεολεγωμενος βαρ ραββας μετα τωνστασιασαντω δεδεμενος· οτι νεσεντηστασει φονοντιναποι ηκασιν:	7
3	<u>ΣA</u> · Καικατηγορουν αυτουοιαρχιε ρεισπολλα· αυτ οσδεουδεναπ εκρινατο: οδε	20	Καιαναβοησασοο χλοσηρζατοαι τισθακαθωσεθ ο σιν· ινατονβαρ ραββαναπολυση αυτοις:	8
4	πειλατοσπαλιν επηρωτησεναι τονλεγων· ου	25	Οδεπειλατοσαπ εκριθηαυτοις λεγων· θελετε	9

Mk 15, 4

Mk 15, 9

	Mk 15, 9		Mk 15, 15	
(9)	απολυσωῦμιν των βασιλευατω̄		τω οχλω· απε	(15)
10	ἰουδεων ηδειγ αρ' οτι διαφθον ον παρεδωκαν	5	λυσεν αυτοις· τον βαρραββα ν· και παρεδωκ εν τονι φραγ ελλασας· ινα σταυρωθη:	
11	Οιτινε σκαι τον :ΣΔ: οχλον επόησα·		^χ <u>αρ</u> Οιδε στρατιωτ	16
	ινα τον βαρραβ βαναπολυση αυ τοις:	10	ΣΖ: αι απηγαγονᾱ ^α τιν̄ υτον εσᾱ· εις την αυλην το υκα ηφαοεσ τιν πρέταριων· και σ υνκαλου ν σινοληντην σπήραν· και εν	17
12	Οδεπειλατο σπα :ΣΕ: λινα π εκριθη αυ τοις· τιουνθε λει αι ποιησωτ	15	διδυσκουσιν αυτον χλαμή δα κοκκινην· και ποφυραν· και περιτιθεα σιν αυτω· πλε ξαντες στε φανον εξ ακ ανθων· και ηρ ξαν το ασπα ζεσθε αυτω̄.	
13	νιουδέων· οιδε παλιν εκραξαν σταυρό σοναυτο̄:		χαιρε βασιλε	
14	Οδεπειλατο σελ εγεναντοις· τι γαρ' εποι ησεν κ ακον· οιδε περ ισωσ εκραξαν σταυρωσοναυτο̄:	20		
		25		
15	Οδεπειλατο σβ :Σς: ουλομενος ποι ησαι το ἴκανον			18
	Mk 15, 15		Mk 15, 18	

Mk 15, 18

Mk 15, 21

(18) υτων'ιουδαιω̄.
 19 καιετυπτονα
 υτουτηνκεφ
 αληνκαλαμω.
 καιενεπτυον
 αυτω. καιτη
 θεντεςταγο
 ναταπροσεκ
 νουναυτω:
 20 :ΣΗ: Καιοτεενεπε
 ξαναυτω. εξε
 δυσαναυτον
 τηνχλαμυδα
 καιτηνπορφυ
 ραν· καιενεδυ
 σαναυτοντα
 ιδια ἱματια:
 :ΣΘ: Καιεξαγουσινα
 υτον ἵνασταυ
 ρωσουσιναυτῶ:
 21 καιαγγαρευου
 σινπαραγοντα
 τινασιμωνακ
 υρηναιον· ερχ
 ομενοναποα
 γρουτονπρα
 αλεξανδρου
 καιρουφου· ἵνα

Mk 15, 21

αρητονσταυρο
 ναυτου:
 Καιφερουσιναυ
 22 :ΣΙ: τονεπιτονγολ
 5 γοθαντοπον·
 οπερ'εστινμε
 θερμηνευομ
 ενονκρανιου
 τ ο ποσ:
 10 Καιεδιδουναυτω· 23
 :ΣΙΑ: πεινεσμυρνω
 μενονοινοδο
 εουκε λαβεν:
 Καισ ταυροῦσαν 24
 15 :ΣΙΒ: τεσαντονδια
 μερίζονταιτα
 ἱματιααυτου.
 βαλοντεςκλη
 ρον επαυτατι
 20 στι α ρη:
 Ηνδεωραεκτη· 25
 ΣΙΓ καιεσταυρωσά
 αυτ ον:
 Καιηνιηεπιγραφη 26
 25 :ΣΙΔ: τησέαιτιασ αυτου
 επίγεγραμμε
 νη· ο βασιλευσ
 των'ιουδαιων:

Mk 15, 26

Mk 15, 27

Mk 15, 31

27 Καυσυναυτωσ
:ΣΙΕ: ταυρουσινδυσ
οληστας· ενας
κδεξιων· καιεν
αεξευανι̃μαν·
28 Καιεπληρωθηηγ
:ΣΙς: ραφηηλεγουσα·
καιμεταανομα̃
ελογησθη·
29 Καιοιπαραπορευ
:ΣΙΖ: ομενοιεβλασφ
ημουναυτον· κ
ινουντεστασκ
εφαλασαυτον
καιλεγοντες·
ουα· οκαταλυ
ωντονναων· και
τρισινιμα̃ραις
30 οικοδομωνσω
σονσεαυτον· κ
αταβας αποτο
υσταυρου·
31 :ΣΙΗ: Ομοιωσκαιοιαρχ'ι̃
ερεισεμπεζοντ
εσ εισαλληλους
μετατονγραμ
ματαιων· ελεγο̃
προσαλληλους·

Mk 15, 31

αλλουσεσας (31)
ενεαυτονο
υδυναταισω
σε· οχ̃σοβας 32
ιλευστουηλ·
καταβατων
υναποτουστ
αιρου· ινα̃ιδω
: :: μενκαιπιστε 3
υσωμεναυτω:·
Καιοισυνεσταυ
:ΣΙΘ: ρομενοισυνα
υταανιδιζαν·
αυτω·
15 Γενομενησδεω 33
ΣΚ ρασεκτησ· σκο
τος εγενετο
εφοληστησ
γησ· εωσαρασ
20 ενατης·
:ΣΚΑ: Καιτηενατηωρα 34
εβοησενφωνη
μεγαλη· ηλειη
λει· λαμασαβαχ
25 θανι· οεστιν
μεθερμηνευ
ομενον· ο θ̃ς
ο θ̃ς μου· ει̃στι

Mk 15, 34

Mk 15, 34

- (34) μεεγκατελιπεσ:
 35 καιτινεστωνπ
 αρεστωνανακ
 ουσαντεσελεγ^ο
 ηλειανφωνη:
 36 Καιδραμωνεισκ
 :ΣΚΒ: αιπλησασπογ
 γονοξουσ· καιπ
 εριθискаλαμω·
 εποτιζεναυτο^ο
 λεγων· αφεσ· ει
 δωμεν· εισρχε
 ταιηλιασκαθελ
 ειναυτον:
 37 Οδεισαφεισρω
 :ΣΚΓ: νηνμεγαληνεξ
 επνευσεν:
 38 Καιτοκαταπετα
 :ΣΚΔ: σματουναου
 εσχισθηεισδυο.
 αποανωθεν ε
 ωσκατω:
 39 Ἰδωνδεοκεντ
 :ΣΚΕ: υριωνοπαρεστ
 ηκωσ εκει· οτι
 κραξασ εξελν
 ε υσεν· ειπεν·
 αλληθωσουτοσ

Mk 15, 39

Mk 15, 39

- :ΜΗ: περιτησαιτησαιωσ
 τουσωματοστουκυ:
 οαν^οο^υιοσ θυην: (39)
 Ησανδε καιγυναι 40
 :ΣΚς: κεσαπομακρο
 δενθεαρουσαι·
 5 εναισ^ηγ^ημαριαμ^ι
 ημαγδαληνη· και
 μαριαμ^ι ηακωβο
 υτουμικρου.
 καιιασητοσμη
 10 τηρ^ι· καισαλωμη·
 ακαι οτεηνεντη 41
 γαλιλαιαηκολου
 θουναυτω· και
 διηκονουναυτω·
 15 καιαλλαιπολλαι
 συναναβασαιαι
 :ΜΗ: τωεισ^ιερουσαλημ^ι:
 Καιηδηοψιασγεν 42
 :ΣΚΖ: ομενησεπιτηνπ
 20 αρασκευη· οεστ
 ινπροσαββατον
 ηλ^λθεν^ιωσηφ^οα 43
 :τωκρ
 :χ
 :αρ
 25 υτησ· ωσηνκαι
 αυτοσπροσδε
 χομενοστιηνβ
 ασιλειαντου θυ.

Mk 15, 43

Mk 15, 43		Mk 15, 46	
(43)	τολμησασεισηλ. θενπροσπειλατο·	ραντουμνημιου·	(46)
	καιηησατοτο	ΣΚΘ Ηδεμαριαμ' ημαγ	47
44	σωματος· ο	δαλ· ηνη· καιμαρι	
	δεπει λατοσεθ	5 αμ' η' ακαβουκ	
	αυμασενειδη	αϊωσητοσεθε	
	τεθνηκεν·	ασαντοπουτι	
	Καιπροσκαλεσα	θεται·	
	μενοστονκία	Καιδιαγενομενο	16, 1
	ντυριωνα· επη	10 :ΣΛ: υτουσαββατο	
	ρωτησεναυτον	υ· μαριαμ' ημαγ·	
	ειδητεθνηκε	δαλ· ηνη· καιμαρ	
45	ν· καιγνουσπαρ	ιαη' ακαβουκαι	
	ατουκεντυρ	σαλαμη· πορε	
	ωνος· εδαρησ	15 υδησαιητοιμ	
	ατοτοπτωμα	ασαναφωματα·	
	ταϊωσηφ'·	ινα ελθουσεαι	
46	Οδεϊωσηφ' αγορα	α ληψωσιναυτον·	
:ΣΚΗ:	σασσινδονα· και	2 :ΣΛΑ: Και λιάανπρωϊτή	
	καθελωναυτον	μιατηνσαββα	
	ενειλησεντησιν·	20 των· ερχονται	
	δώνι· καιεθηκε	επιτομνημα	
	ναυτονενμνη	ετιανατειλαν	
	μιω· όηνλελατο	τοστουηλιου·	
	μημενονεκτι	25 καιελεγονπρο	
	σπετρας· καιπρ	σεαυτας· τιδ	3
	οσεκυλισενλ	αποκυλισειη	
	ιθον επιτηνδυ	μιντονλιθον·	
		αποτησδυρα	
Mk 15, 46		Mk 16, 3	

Mk 16, 3

Mk 16, 6

(3) αστουμνημ
 4 ιου. ηνγαρ' μ
 εγασσφοδρα:
 Καιερχοντ
 αι καιευρη
 σκουσιν· απ
 οκεκύλισ
 μενον τον
 λιθο ν:
 5 Καιεισελθου
 σαιειστον
 μνημιον· ιδ
 οννεανισκυ
 καθημενον
 εντοισδεξ
 ιοις· περιβ
 εβλημενον
 στοληνλευ
 κην και εξε
 θαμβηθησαν:
 6 Οδελεγειαν
 :ΣΑΒ: ταισ μηφο
 βησ θε. ιν ζη
 τειτετονν
 αζαρινον το
 εσταυρομε
 νον· ηγερθη
 ουκεστινωδε.

Mk 16, 6

ιδεεκειστοπ (6)
 οσαυτου· οπο
 υεθηκαναυτ
 ον· αλλ' ύπαγε 7
 ται καιειπατε
 τοι σμα θητέ
 σ αυτουκαιτ
 ωπετρω:
 Ιδουπροαγειυ
 μασειστηνγ
 αλι λαιαν· εκει
 αυτονοψεσ
 θεκαθωσει
 πεν ύμιν:
 15 Κακουσασαιε 8
 εφυγοναπο
 τουμνημιου:
 ειχενδεαυτ
 αστρομοσκαι
 εκ' στασησ· και
 ουδενι ουδε
 νειπον· εφο
 βουντογαρ':
 20 Αναστασδεπρ 9
 25·ΣΑΓ: ωι πρωτησαβ
 βατου· εφα
 νηπρωτονμ
 αριατιμαγ

Mk 16, 9

Mk 16, 9		Mk 16, 14	
(9)	δαληνη· αφησσε κβεβληκειε πτα	κληροκαρδι αν· οτιτοιςθ	(14)
10	δαιμονια· ε κι νη πορευθησα απη· γιλεντοισμαθη ταισαυτου· γενο μενοισπεν θου σινκαικλαιουσιν·	5 εασαμενοις αυτονεγηγε ρμενον ουκε πιστευσαν· καειπεναντ οις· πορευθεν	15
11	ΣΛΔ Κακινιοακουσαν τεσοτι ζη καιε θεαθηπα υτοις ηπιστησαν·	10 οσμων απαν τακηρουζατ ετοευαγγελ ιον πασητηκ τησι· οπιστ	16
12	Μεταδεταυτ α δυσινεξα υτο περιπατουσιν· ε φανηνετερα μ ορφηπορευο μ ενοισειδαγρο ν·	15 ευδασαισκαι βαπτισθησ σαθεισεται· οδεαπιστησ ασκατακρι θησεται· σίμ	17
13	κακεινοιπορευθ εντεσ· απηγγηλα τοιςποισουδε εκ ινοισ επιστευσα·	20 τευσασιντα υταπαρακο λουθησει· ε	
14	υστερονδεα να κιμενοις αυτοι στοισενδεκα· ε φανερωθηκαιωνι δισεντιναπιστι αναντων και σ	25 ντοονομα τημουδαιμ ωνια εκβαλ ουσιν· γλωσ	
Mk 16, 14		Mk 16, 17	

Mk 16, 17

- (17) σαισλαλησωσιν
 18 κεναισοφισα
 ρουσινκανθα
 νασιμοντιπιω
 σινουμιαυτο
 υσβλαψη· επι
 α'ρος τουσχ
 ειρασεπιθησου
 σινκαικαλοσεξ
 19 ουσιν·: Ομενο
 υνκ̄μετατο
 λαλησε'αυτοις·
 ανελημρθηεις
 τονουρανον· και
 εκαθησενεκδ
 εξιωντουυ.
 20 εκεινοιδεεξε
 λθοντεσεκι
 ρυξανπανταχου.
 κ̄υ συνεργου
 ντος· καιτον
 λογον βεβαιω
 υτος· διατω
 νεπακολουθ
 ουντωνσημει
 25 ων ÷ αμην·

Mk
16, 20

† ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε †
 τουκαταλουκαν

ευαγγελιουκεφαλα:~

Ā ἄρχαριουδυσπισ τιας

B̄ ἄρχαριουοτιουκηδυ
 νατωλαλησαιμηπιστευ
 5 σας τωαγγελω:

Γ̄

Δ̄ ἄριτης απογραφης:

Ē ἄ τ'αγραυλουντ'ποιμενων:

ς̄ ἄρισυμεωνος:

10 Z̄ ἄ ανναστησπροφητιδος:

H̄ ἄ τ'επερωτισαντ'τονϊωαννην:

Θ̄ ἄ τ'πρασμουτου δ'ρσ :

15 † ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ: †
 ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ †

χ
 ᾱρ Ē πιδί,περ'πο Lk 1, 1

:Ā: ἄλοιεπεχειρή
 20 σανανατάξασθαι
 διήγησιν· περιτῶ
 νπεπληροφορη
 μένωνενημὴν
 πραγμάτων· καθ 2
 25 ὡς παρέδωκαν
 ἡμῖν· οἵαπαρχί
 σαυτόπται και
 ὑπηρέταιγενο

Lk 1, 2

Lk 1, 2		Lk 1, 6	
(2)	μενοι του λόγου.	λαῖς και δικαίω	(6)
3	έδοξεν καμοί πα ρηκ ολουθηκό τιάνωθεν πασιν ακριβῶς. καθε	μασιν του κυ άμεμπτοι·	
	5 ξησοι γράψαι κράτιστε θεο	κάι ου κηναυ	7
4	φιλε· ἵνα ἐπίγνῳς· περιῶν κατιχη θησ λόγων την	10 τοις τεκνον· καὶ ὅτι ἐλγ σάβεθ' ἱν στή ρα. καὶ αμφότ εροι προβεβή κότες· ενται	
	ασφαλιαν·	σημέραι σου	
5	Ἐγένετο ενταις ἡμέραισιν ἰωάννου του βασιλέως	τῶν ἡμερῶν·	
	τησ οὐδέας· ἡ	Ἐγένετο δε	8
	ερέυστις· ονομ	εν τῷ ἑρατέ	
	ατιζαχαρίας·	15 υειν αὐτόνε ντι, τὰ ξειτη σερ ἡμερίας	
	εξεφημερίας· α	αυτου εναν·	
	βία· και ηγυνηαυ	τιόντου θυ.	
	του εκ των θυ	20 κατα το εθο	9
	γατερων· αράν·	στη σέρατια	
	και του ονομαυ	σ' ελαχεν το	
6	τησ ελῆσάβεθ· ἡ	υθυμιάσαι· ει	
	σαν δε δικαιοιαμ	σελ. θᾶν ει στο	
	φοτερο ενωπιω	25 νναδόντου κυ·	
	ντου θυ· πορε	καὶ πάντο πλη	10
	υομεν οι εν πα	θουσ ἱν του λυ	
	σαις τεσεντο	ου. προσευχό	
Lk 1, 6		Lk 1, 10	

Lk 1, 10

- (10) μενονέξω· τῇ
 ᾠρατου θυμι
 αματος:
- 11 Ὁφθηδέαυτῶ
 αγγελοσκῦ. ε
 στῶσεκδεξι
 ῶντου θυσιας
 τηριουτου θυ
 μιάματος:
- 12 Καίεταράχθηζ
 αχαριασίδων·
 καιροβοσεπε
 πεσενεπαυτο:
- 13 Εἰπενδεπροσαυ
 τονοαγγελοσ
 κῦ. μηροβουζα
 χαρια· διοτιεις
 ηκουσθηηδεη
 σειςσου· καιηγυ
 νησουελειςάβε
 θ' γεννησιϋϊονσοι·
 καικαλεσειστο
 ονομααυτουϊ
 14 ωαννην· καιεσ
 ταιχαρασοικαι
 αγαλλίασις· και
 πολλοιεπιτιγ
 ενεσειαυτου

Lk 1, 14

Lk 1, 14

- :Ā: ἤξαχαριουδυσπιστιας:
 χαρησονται· εστ 15
 ἀιγ· ἀρ' μεγασενω
 πιοντουδῦ:
- Καιοινονκαισικερα
 ουμηπή· καιπῶσ
 αγιουπλησθησαί
 ται· ἐτιεκκοιλί
 ασμῶσαυτου· και 16
 πολλουσ τωνῶι
 ὦνῖσραηλ' επιστ
 ρεψειεπικντῶ
 θναυτων· καιαυ 17
 τὸς· προελευσ
 εταιενωπίοναυ
 του· ενπῶνικαιδ
 υναμειηλίου· ε
 πίστρεψεικαρ
 διασπατέρων
 επιτεκνα· καιαπ
 ιθῆισενφρονη
 σειδικάων· ετοι
 μασέκῳ· λαῶνκ
 :Ā: ατεσκευασμενον·
- Καιειπενζαχαρι 18
 ασπροστοναγγ
 ελον· κατατιγν
 ωσομαιτουτο·
 εγωγαρ' εμιπρεσ

Lk 1, 18

Lk 1, 18

Lk 1. 21

- (18) Β: ἄχαριου τοῦ κινδυνὰ τὸ λαλῆσαι· μὴ πιστευσάσθ' ἀγγέλῳ·
 βύτης καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβήκυ
 ἵαεντες ἡμεραις
 19 αὐτῆς· καὶ ἀποκριθεὶς ἀγγέλ· 5 γινώσαν οἱ τοιοῦτοι
 ὅς εἶπεν αὐτῷ· αἰανεύρακεν ἐν τῷ ὄντι· καὶ αὐτοὶ σκεῖ
 ἐγώ εἰμι· γὰρ βούλ'· ὁ παρ' ἐστὶν κοσῆ· 10 διέμενεν κωφός·
 νῶπιόν τοῦ υἱοῦ· καὶ ἀπεσταλὴν λαλήσαι πρὸς σέ·
 καὶ εὐαγγελῆσαι σὺ αὐτῷ· 23
 20 Β: Καὶ ἰδοὺ ἐσήσω πᾶν· καὶ ἡ δυνάμις αὐτοῦ λαλήσας· 15 ἡ ἀπὸ τῆς γενέσεως
 ἀχρὶ σημερᾶς· γέννηται αὐτῷ· ἀνθρῶπου κεπιστὴς· 24
 εὐσαστοὶς λόγους· ὅτι νῦν πληρωθῆσονται αἱ εἰς τὸν καιρὸν αὐτῷ·
 21 Καὶ ἡ γοῦν λαὸς προσηύκεν τὸν ζῆλον· καὶ θαυμάζοντες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ·
 25 ἐφιδεναφελεῖ

Lk 1, 21

Lk 1, 25

	Lk 1, 25		Lk 1, 30	
(25)	τοονιδουσμουεν ανθρωποις: υ̅		οαγγελος· μηφ οβουμαριαμ̅	(30)
26	Ενδετωμηνιτω εκτωαπεσταλη οαγγελοςγαβριήλ υ̅ποτουυ. εισπ ολιντησγαλιλάια ς· ἡόνομαναζαρέτ·	5	ευρεσγαρχαριν παρατωθω· και ἰδουσλλημψ ηνεγαστρι· καιτ εξη υ̅ιον· καικα λεσειστο ονομ ααυτουιν· ουτοσ	31
27	προσπαρθενονμε μνηστευμενη̅ ανδριῶόνομαἱ̅ ωσηφ̅· εξοικουδαδ̅ καιτοονοματη σπαρθενουμα ριαμ̅· κἀεισελθω̅	10	εσταιμεγ̅· ασ· και υ̅ιοσυ̅ψις του κληθησε ται· και δωσειαυτωκ̅ς ο θ̅στον θρονον δαδ̅ τουπ̅ρσαι του: καιβασιλε	32
28	προσαυτηνειτε· χαιρεκαιχαρητ ομενοι οκ̅ςμε τασου· ευλογη μενησενγυν αιζιν· ἡδὲἰδου σαδιεταραχθη επιτωλόγωαι του. καιδιελογ ηζετοποταπο σανείηρασπασ μ̅ οσουτοσ:	15	υσειεπιτωνοι κονίακωβ̅· εισ τουσαιωνας. καιτησβασιλει ας αυτου ου κεσταιτελος:	33
29	Καιειπεναυτη	20	Ειπενδεμαρια μ̅· προστοναγ γελον· πῶσεσ ταιμοι τουτο επιανδραουγη νωσκω:	34
30		25		

Lk 1,30

Lk 1, 34

Lk 1, 35

Lk 1, 38

35 Καταποκριθεὶς
σαγγελοσεν τε
ναυτῇ· πᾶσα γι-
νονελευσεται
ἐπισέ· καὶ ὄντα
μεῖς ὑψίστου
ἐπισκιάσειςοι·
διὸ καὶ τογενο-
μενονεκ σου
ἅγιον κληθήσε-
ται ὁ σὺν:

36 Καὶ οὐδὲν ἐλίσσας
 :Γ̅: βεθ' ἡσυνγεν
 ἡσσου· καὶ αὐτ
 ἡσυνέειληρυσί
 αὐτὸν ἐν γήρῳ
 αὐτῆς· καὶ οὐ
 τοσμί· νεκτ
 οσ ἐστὶν αὐτ
 ἡ. τῆ καλουμ
 37 ἐνηστέρια· ο
 τίου καδυν
 ατῆσει· περὶ
 τῷ θῷ πάντῳ·

38 Εἰπεν δε μαρ
ιαμ· ἴδου ἡ δό
ς υἱὸς κυ γενοί
το μοι κατὰ

Lk 1, 38

τοῦ ἡμᾶς. (38)

	Lk 1, 41		Lk 1, 46	
42	ηελεισάβεθ· καί ανεβόησεν φω νῆμεγάλη καιει πεν· ευλογημ ενησυνενγυνε ξίν· καιευλογη μενοσοκαρπο στησκοιλιασσ 43 ου. καιπόθενμ οιτουτοϊναελ δημητηρ' τ ουκῡμουπρ 44 οσεμε: ἴδου γαρ' ωσεγενε τοηφωνητου ασπασμουσο υ εισταμου· ε σκίρτησεν τοβρέφοσεν αγαλλιάσει εν τηκοιλιαμου: 45 καιμακαρία η πιστεύσα σα· οτιέσται τελιωσιστῷ ισλελαλημε νοισαυτῇ παρακῡ:		Καὶ εἰπεν ρα ριαμ' μεγα λύνηψ υχημ ουτονκῡ· και 5 ηγαλλίασεντ οπῡαμου επ ιτωθωτωσω τήρι μου. οτι 48 επεβλεψεν 10 επιτηνταπι νωσιντησδου λησαυτῡ: ἱ δουγαρ' αποτ ουνυνμακα 15 ριουσινμε πασαιαιγενε· αί· οτιε πόησεν 49 μοιμεγαλια οδυνατός· 20 καιά γιοντο ονομααυτ ῡ. καιτοελ 50 εοσαυτου. ε ισγενεασγε 25 νεω νεπιτο ισφοβουμε νοισαυτον· εποίησενκρα 51	46 47 48 49 50 51
	Lk 1, 45		Lk 1, 51	

Lk 1, 51		Lk 1, 57	
(51)	τοσενβραχίονι αυτοῦ· διεσκορ πισενῦπερ' ἡρά νουσδιανόιακα	<u>αἰ</u> τηδεεἰ.εισάβεθ' επλ.ήσθυοχρον οστουτεκῆιν αυτήν· καιεγένν	57
52	ρδίασαιτων· κ αθῆιλενδυνάσ τασαποθρόνων· καιῦψωσενταπ	5 ησενῦϊόν· καὶ ἡ κουσανοιπερί οικοι· καιοισυν· γενῆισαυτῆς·	58
53	εινῶσ. πεινῶν τασ ἐνέπλησεν αγαθῶν· καὶ πλο υτῶντασεξαπ έστειλενκένους·	10 οτιεμεγάλυνεν κῶτοέλεοσαι τουμεταυτῆς· καισυνέχαρον αυτῆς·	
54	αντελάβετοιηλ' παιδόσαιτουμ νησθῆναιελέους·	15 Καιεγένετοεν τηοιγδόημέ ρα· ἤλθονπερη τεμῆντοπέδι ον· καιεκάλουν αυτοέπιτοον όματιτουπῶρσ αυτοῦζαχαρίαν·	59
55	καθωσελάλησε προστουςπατ έρασημῶν· τω αβραάμ· καὶ τω σπέρματιαυτοῦ ειστοναιῶνα·	20 Καὶαποκριθεῖσα ἡμηῖραυτουει πεν ουχί· αλλα κληθήσε ταῖ ωάννησ· καίει πονπροσαιτῆ· οτιουδέισ εσ	60
56	Ἐμεινενδεμα ριαμ' συναυτῇ ωσ ἡμῆναστρει σ· καὶ ὅπεστρε ψεν ειστονοῖ κοναυτησ· <u>ⲑ</u>	25 οτιουδέισ εσ	61
Lk 1, 56		Lk 1, 61	

	Lk 1, 61		Lk 1, 65	
(61)	τινεκτησυγγε νείαςου· ὁσκαλ εἵταιτωνόμα τιτουτω:		διελαλεῖτοπάν τατάριματαταῦτα:	(65)
62	Ενένευόνδετω πρί' αὐτου. τοτί ἀνθ' ἑλοικαλεῖς	5	Καί ἐθεντοπάν τεσοιακούσαν τες· ενταισκα ρδίεσαυτων λέγοντες· τίά ρα' τοπαίδιοντ οὔτοέσται· καὶ	66
63	θαιαυτόν. καίε τισασπινακιδιῶ εγραψενλέγῳ· ἰωάννης ἐστίν τοόνομααυτο ὑ: καιεθάυμας	10	Καὶ ἡχαρίασοπῆρ αυτοῦ· ἐπλήσ θηπῶσαγίου. καὶ επροφητευσέ λέγων: ευλο γητοσκῶ ο ὁσ τουιηλ' οτιε πεσκέψατο καιεπόησεν	67
64	ανπάντες· ανε ᾠχθηδέτοστό μααυτουπαρα χρήμα· καίηγλῶ σααυτου. καίε λάλειευλογῶν	15	λύτρωσιντω λαῶαυτοῦ. ὡς καὶ ἡγερηνκέρ ας σωτηρίαση μινεντωικω δαδτουπεδός	68
65	τονθν: καίεγ ενετοεπιάν τασφόβοστο υσακουοντασ ταυτα· καιτου σπεριοικουτ ας αὐτοῦς: καὶ ἐνόλητῆρορει νῆτησίουδέας·	20	αὐτοῦ: κάθω σελάλησενδια στόματοστιῶ	69
	Lk 1, 65	25	Lk 1, 70	70

Lk 1, 70		Lk 1, 75	
(70)	αγίων τῶν πατρῶν προφητῶν	τησζωσησημων·	(75)
71	αὐτοῦ. σωτῆρα ἡμῶν καὶ κληρονομίαν ἡμῶν· καὶ	Καὶ οὐ πεδὶον ῥοῦ τι, σὺ γὰρ στοκλῆθῃς	76
72	ἡμῶν καὶ κληρονομίαν ἡμῶν· καὶ	1· προπορεύσῃς εἰ γὰρ προπρο σώπου κῦρετ	
	ἡμῶν καὶ κληρονομίαν ἡμῶν· καὶ	οἰμασέοδός σου αὐτοῦ· τοῦδ	77
	ἡμῶν καὶ κληρονομίαν ἡμῶν· καὶ	10 οὐκ ἀγνώστῳ σωτηρίᾳ σὺ λαῶν αὐτοῦ. ἐν	
73	ἡμῶν καὶ κληρονομίαν ἡμῶν· καὶ	15 ἀρεσείαμαρ την ἡμῶν·	78
	ἡμῶν καὶ κληρονομίαν ἡμῶν· καὶ	20 δίασπλάγχχνα ἐλεους σου ἡμῶν· ἐνοῖσε	
74	ἡμῶν καὶ κληρονομίαν ἡμῶν· καὶ	25 πεισκέψεται ἡμᾶς ἀνατ ο λῆ ἐξ' ὕψο υς· ἐπιφάναι	79
75	ἡμῶν καὶ κληρονομίαν ἡμῶν· καὶ	30 τοῖς ἐν σκό τει καὶ σκιᾷ θανάτου καὶ	
	ἡμῶν καὶ κληρονομίαν ἡμῶν· καὶ	35 θημένοις· τ οὐκατεὐθύ να τοῦ σπὸδ ασ ἡμῶν· εἰς	
Lk 1, 75		Lk 1, 79	

Lk 1, 79

Lk 2, 4

	<u>Δ</u> π̣τησαπογραφησ:		<u>:Ε̄</u> : περιτ̣οναγραυλουντ̣π̣μενων:	
(79)	οδ̣ονειρήνησ		ολεωσναζαρεθ̣	(4)
80	<u>Ξ</u> <u>αρ</u> Τοδεπαιδιονηϋ̣		ειστην̣ιουδα̣ιαν	
	ζανενκα̣ιεκρατ		εισπόλινδ̣αδ̣' η̣	
	αιδυτοπ̣νι· και̣η̣	5	τισκαλ̣εिताιβη	
	νενταισερήμοις·		θ' λεεμ̣' διατο̣ει	
	εωσημέρασανα		ναιαυτονεξ̣όκ	
	δει̣ξεωσαυτου		ουκαιπατρίασδαδ̣'	
	προστον̣ ιηλ̣ : <u>ι̣</u> <u>ϛ̣</u>		απογρα̣ψασθαι	5
2, 1	<u>Ε</u> γένετοδε		συμαριαμ̣· τη	
	<u>χ</u> <u>αρ</u> ενταισημέ	10	μεμνηστευμ̣	
	ραισεκειναισ: Ε		ένηαυτ̣ωγυναι	
	ζ̣ηλ̣θενδόγμα		κιδύσηεγκύω:	
	παρακ̣άισαροσα		Εγένετοδεεντω	6
	υγούστου· απο		ειναιαυτουσε	
	γραφεσθαιπάσα̣	15	κε̣ι· επλήσθησαν	
	τηνοικουμένην:		αιημεραιτουτ	
2	<u>:Δ̣</u> : α̣ύτηαπογραφη		εκ̣ειναυτην̣· κ	7
	πρωτηγεγενετο·		αιετεκεντον	
	η̣γεμονέυοντο		υ̣ι̣όν̣αυτηστ̣ω	
	σ τησσυρίασκ	20	πρωτότοκον	
3	υρηνίου: καιεπ		κα̣ιεσπαργάνω	
	ορέυοντοπαν		σεναυτόν· και	
	τεσαπογραφε		ανέκλινεναυτ̣ω	
	σθαι̣ έκαστοσει		ενφάτην̣· διοτι	
	στην̣ιδ̣ιανπόλιν:	25	ουκ̣η̣ναυτ̣ο̣ις	
4	Ανέβηδ̣εκα̣ιο̣ι		τόποσεντωκα	
	ωσίφ' αποτησ		τα̣λύρατι:	
	γαλιλαιασ εκπ		<u>:Ε̄</u> : Καιπο̣ιμένεσ̣ησ̣α̣	8

Lk 2, 4

Lk 2, 8

Lk 2, 8		Lk 2, 12	
(8)	ἐν τη χόρα τη αὐ- τῇ ἀγραυλοῦντες· καὶ φυλάσσον τε σφυλακάστ ησιν· κτὸς ἐπ ιτην πόμινην αὐτῶν·	5	ευρήσεται βρ ἐροσεσπαργα νωμένον καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ·
9	Καὶ ἰδοὺ ἀγγελὸ σκυεπέστη αὐ- τῷ· καὶ δόξα κῦ περιέλαμψε ἐναυτοῦς· καὶ εφοβήθησαν· ἄ- βον μέγαν·	10	Καὶ ἐξέφησε γένετο σὺν τ αγγελῷ· πλ. ἡ θ οσστρατιᾶς ουρανίου αἰνο ῦντων τονόν·
10	Καὶ εἶπεν αὐτοῖ σοι ἀγγέλοσμι φοβήσθαι· ἴδο υ γὰρ· εὐαγγελί- ζομαι ὑμῖν· χ ἀράν μεγάλην· ἥτις ἐστὶ αὐτῶν·	15	καὶ λεγοντόν· δοξα ἐν ὑψίσ τοις θῷ· καὶ ἐπ γῆς· ἐφ' ἣν· ἐν ἀνθρώποις· εὐ δοκία·
11	τιτω λαῶ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτ ῆρ· ὅς ἐστιν ὁ χ ^ς κ ^ς ἐν πόλει· δαδ'·	20	Καὶ ἐγένετο ἀσπὴλ θοῶν παυτῶν· οἱ ἀγ γέλοι· οἱ σταν ουρανόν· οἱ πο ιμένες· εἶπον προσαγγέλου ς· διέλθωμεν δὴ ἔως βῆθλε ἐμ'· καὶ ἰδοὺ ἐντορῆματ
12	καὶ τοῦτο ὅμ ιντοσημίον·	25	
Lk 2, 12		Lk 2, 15	

	Lk 2, 15		Lk 2, 19	
(15)	οὐτοτογεγον		σαεντηκαρδί	(19)
	ός. δοκσεγνώρ		ά αυτῆς:	
16	ησενημιν: καίῃ		<u>τωκρ</u> Και <u>αρ</u> <u>χ</u> ὑπεστρεψ	20
	λθονσ.εύσαν		αν οιοιμένες·	
	τες· καὶ ανευρο·	5	δοξάζον	
	τήντεμαρίαμ		τε σ καιαι	
	καίτονῶσιφ'		<u>ν</u> δυντες	
	καίτοβρέ		τον <u>δν</u> · επιπά	
	φοσκέι		σιν οἰσῆκουσ	
	μενον	10	ανκαίει δόν· κ	
	εντηφάτ		αθῶσ ελαλή	
17	νη· ἰδόντες		θηπροσαυτους:· <u>τ</u>	
	δεδιεγνώρησ		Και οτε επληρ	21
	ανπερητουρ		ωθησαν ημερ	
	ήματοστουλ	15	αιοκτώτου	
	αληθέντοσα		περητεμείν	
	υτοῖσπεριτο		αυτον· εκλη	
	υπέδιου:		θητο όνομα	
18	Καί πάντεσ οιακ		αυτοῦ ισ· το	
	ουσ αντεσεθά	20	κληθένῆτοτ	
	υμασανπεριτ		ουαγγέλουπ	
	ον λαληθέντῶ		ροτούσυλλη	
	ὑποτωνποιμ		μ· φθηναιαυτ	
	ένωνπροσαυτούς:		όν εντηκοιλία: <u>π</u>	
19	Ηδεμαρία πάντ	25	Και οτε επληρ	22
	α συνετήρει		οθησαν αιήμ	
	ταρηματα ταυ		έρατουκαθα	
	τα· συνβάλλου		ρησμουαυτῶν·	

Lk 2, 19

Lk 2, 22

Lk 2, 22

Lk 2, 26

- (22) ξ περισυμεωνος
 χ κατατοννομων
 $\alpha\rho$ μωι' σεωσ.
 $\tau\omega\kappa\rho$ Ανήγαγον· αὐτὸν
 $\nu^o\tau\pi\epsilon$ εἰσεῖροσόλυμα
 $\delta\iota\omicron\nu\iota\nu$ παραστήσ' ἐτωκῶ·
 23 κα θωσγέ
 γραπταιενν
 όμωκῦ· ότιπά
 νάρσενδιανύγο
 νμήτραν· άγιον
 τωκῶκλη θήσ
 24 εται· καιτουδου
 ναι θυσίανκατα
 τοειρημένον
 εννόμωκῦ· ζευ
 γοστρυγόνων·
 ἡδυονοσσδουσπ
 εριστερῶν·
 25 :ξ: Καὶ ὁ θυγάτηρ οὐ
 νίερουσαλημ' ὡ
 όνομασυμεῶν·
 κἄνοανθραποσδου
 τοσδίκαι οσκά
 ευλάβίς· προσ
 δεχόμενοςπα
 ράκλησιν τῶις
 ραηλ' καιπῶνην
 άγιονεπαυτόν.

Lk 2, 25

- κάηναντῶκεχ 26
 ρηματισμένον
 ὑποτουπνστου
 αγίου· μηῖδεινθ
 5 ἀνατονπρινάν
 ἤδητονχῦν κῦ.
 27 καὶ ἡλθενεντ
 οπνιειστ
 οἰερόν·
 10 Κἄεντα
 εισαγαγῆιν
 τουσγονεῖστο
 παιδίονιν' τοῦπ
 οησαιαυτουσκ
 15 ατατοειθισμ
 ένοντουνόμου
 περιαυτου· και
 28 αὐτὸς εδέξατο
 αὐτὸεισ τασαγ
 20 κάλασαυτου· κ'
 αιενλόγησεντ
 ονθγκά ειπεν·
 νύναπολύείστ
 29 ονδούλονσου
 25 δεσποτα· κατα
 τορῆμασου έν
 ειρίνη· οτιεἶδο
 30 οιοφθαλμόμου

Lk 2, 30

Lk 2, 30

- (30) το σωτήριόν σου.
 31 ὁ ἡτοίμασά σε κατὰ
 ἀπράσσωπον πάν
 32 των των λαῶν· φ
 ἄσεισα ποκύλυψ 5
 ινε θνῶν καὶ δοξ
 ἀνλαου σου ἡλ̄ ∴ †
 33 καὶ ἡ νῖα σὶ φ' καὶ
 ἡ μῆρα τοῦ θά
 υμαζοντες· ε 10
 πι τοὶ σά λουμ
 ἐνοὶς περιαυτοῦ·
 34 Κἀνευλόγησεν
 αὐτοῦ συμεῶν· 15
 καὶ εἶπεν προσμα
 ριά μ' τὴν μῶρα
 υτοῦ· ἰδοὺ οὐ
 το σκεῖται εἰς π
 τῶ σιν καὶ ἀνασ
 τα σιν πολλῶν 20
 ἐν τῷ ἡλ̄· καὶ εἰ
 σση μέιοναντι
 35 λεγόμενον· καὶ
 σὸν δέ αὐτῆς
 τὴν ψυχὴν δι 25
 ἐλεύσεται ῥο
 μ' φάια· ὅπως
 να καλυφθῶσιν·

Lk 2, 35

Lk 2, 35

- Ζ περιαννασθησπροφί^ηδος·
 ἐκ πολλῶν καρ (35)
 διῶν διαλογισμοί·
 Ζ Καὶ ἡ ἄννα προφή 36
 τῆς θυγατρὸς φ
 ανου ἡλ' ἐκ' φυ
 λῆσας ἥρ'. αὐτῇ
 προβέβηκοῦσα
 ἐν ἡμεραις πολ
 λαῖς· ζήσασα με
 τ' ἀνδρόσέτης
 πτάσας ποτὶς
 ἀρθένιασαν τῆς
 καὶ αὐτῇ χίρῳ 37
 σε των πδ ἡου
 καφίστατο ἀπ
 ο τοῦ ἱερῶ. νῆ
 σ τειαισκά δε
 ἤσε σιν λατρε
 ουσαν υκτα καὶ
 38 ἡμέραν· καὶ αὐ
 τῇ αὐτῇ τῇ
 ρα ἐπιστάσα· α
 νθωμῶλογεῖ
 τῶ τω κῶ· καὶ
 ἐλάλει περι αὐ
 τοῦ πάσιν τοι
 σπροσδεχομ
 ἐνοὶς λύτρωσῃ
 ἐν ἱερουσαλημ·

Lk 2, 38

Lk 2, 39

- 39 Καὶ ὡσετέλεσεν
 ἅπαντακατατον
 νόμονκυ· ὑπεσ
 τρεψανειστην
 γαλιλέαν· εἰστην 5
 πόλινεαυτωνναζαρέθ·
- 40 Τοδεπαιδίονήυ
 ξανεν· κάιεκραται
 οὐτοπῶνι· πληρόυ
 μενονσοφίας· καὶ 10
 χάριςδυ. ἦνεπαυτῶ· τ
- 41 αρ Καὶεπορευοντο
 οἰγωνεῖσαυτου
 κατ' θέτοσεῖσιε
 ρουσαλημ' τηεο 15
 ρτῆτουπάσχα· κ
 αἰοτέεγένετο
 ετῶνδῶδεκα· α
 ναβάντωναυτῶ
 εἰσιεροσόλυμα· 20
 κατατοέδοστη
 σεορτῆς· κατε
 λιωσάντωντας
 ημέρας· εντωῖ
 ποστρέφειναι 25
 τοῦς· ὑπέμει
 νενιδόπαῖσενιλημ'
 καίουκέγνωσαν

Lk 2, 43

Lk 2, 43

- οἰγωνεῖσαυτου· (43)
 νομίσαντεςδε 44
 αυτονεῖναιεν
 τησυνοδία· ἰλ.υο
 ημέραςοδόν· καὶ
 ανεξίτουναι
 τόνεντοιισυνγ
 ενύσιν· καιεντ
 οισγνωστοῖς· καὶ 45
 μηευρόντεςαυτό·
 ὑπέστρεψανεισ
 ἱερουσαλήμ' αναζ
 ητῶντεςαυτό·
- Καὶεγένετομεθ' ἡ 46
 μεραστρεῖς, ἑυρο
 αυτονενταῖε
 ρῶκαθεζόμενον
 ενμεσωτωνδιδ
 ασκάλων· καὶακό
 υοντααυτῶν· καὶ
 επηρωτωντααυτοῦς·
- Εξείσταντοδεπάν 47
 :Δ· τεσοιακούοντ
 εσαυτοῦ, επιτη
 συνέσει· καὶταις
 αποκρίσεσιναυτου·
- Καὶιδόντεςαυτον 48
 εξεπλάγησαν·

Lk 2, 48

Lk 2, 48

Lk 3, 1

:H̄: περιτονεπερίτησαντ̄ τῶϊωννην:

(48)	Ε̄: Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν	Ε̄ν ἐτ̄ εἰ· δέ πεντε	3, 1
	ἡ μῆραυτοῦ· τε	:ς: καὶ δεκάτῃ τῇς	
	κνοντίεποιήσας	ἡγεμονίασιν· περὶ	
	ἡμιν ὄντως· ἰδοὺ	οὐκ αἰσαροσ· ἡγε	
	οπῆρσου καὶ ἐγὼ	5 μονέυοντο σπον	
	οδυνώμενοι ἐξ ἡ	τίου πιλίτου τῇ	
	τῶν μενσε:	σίῃ· δέ· α· καὶ τ	
49	Καὶ εἶπεν πρὸς αὐ	ετραρχοῦντος	
	τούς· τίς τις ζῇ	τῇ σγαλιλαίασιν·	
	τέετε με· οὐκ ἦδ	10 δου· φιλίππου δ	
	εἰτε οἰτιεντοι	ετου ἀδελφοῦ αὐ	
	σ του πρῶτου δεῖ	του τετραρχοῦ	
50	μεεῖναι· καὶ αὐτοὶ	ντος· τῇ σίτουρ	
	οὐ συνῆκαντορὶ	αἰσ καὶ τραχων	
	μαδε ἀλάλησεν αὐ	15 ἐπὶ τοσχωράσ·	
51	τοῖς· καὶ κατεβῇ	καὶ λυσανίου τῇς	
	μεταυτῶν· καὶ ἡλ	αβιλιμνῇσ τετρα	
	θεν ἐνίσταζαράτ·	ρχοῦντος· ἐπὶ	2
	καὶ ἡνῶποτασσό	αρχιερέας αὐν	
	μενοσαυτοῖς:	20 ἀκακαῖαφα:	
	καὶ ἡμῶν αὐτοῦ δ	H̄ εγένετο ῥήμα·	
	ι ἐτήρη πάντα τα	προσῆλθον νηντο	
	ρηματα πάντα τα	του ζαχαρίου·	
	ντῇ καρδίᾳ αὐτῇς:	ὁ νενηγερ ἡμῶν:	
52	Καὶ ὁ πρὸς ἐκοπτε	25 Καὶ ἡλθεν εἰς πά	3
	σοφία καὶ ἡλικία·	Z̄ σάντην περὶ χ	--
	καὶ χάριτι παρι	αρον του ἰορδία	
	ῶν καὶ ἄνοις: ̅̅̅	νου· κηρύσσων	

Lk 2, 52

Lk 3, 3

Lk 3, 3

Lk 3, 7

- (3) βαπτισμα
μετανόιας
εισάφεςιναμαρ
τιών:
- 4 Ὡς γέγραπται
νβίβλωλογωνή
σαῖτου προφ
ήτου λέγοντος:
- ε Φωνή βοώντος
ε ν τη ἐρήμῳ. ἐτ
ε οὐμάσατε νο
ε δὸν κϰ̄. εὐθεία
ε σ ποιῆτε αστρ
- 5 ε ἴβουσαυτοῦ· π
ε ἄσαφα ῥ' ἕ' πλη
ε ρωθήσετέ. καὶ
ε πᾶν ὄρος καὶ βο
ε υνοστυπήνωθ
ε ἴσεται· καὶ ἐστ
ε αἰ· τασκολιᾷ ἐῖς
ε εὐθεΐαν· καὶ ἐτ
ε ραχεῖαι εἰς ὁδο
- 6 ε ὑσλείας· καὶ ὁ
ε ψοντα πᾶσα σῶν
ε ῥ' τοσωτήριον
ε του θυ
- 7 Ἐλεγεν οὖν· τοι
: Ἡ· σ ἐκ πορευο

Lk 3, 7

- μένοις ὀχλοῖς· (7)
βαπτισθῆναι
παυτοῦ. γενή
ματα ἐχιδνῶν:
- 5 τίς ὑπέδειξε
νῦμιν φυγεῖν
ἀπο τῆς μελλο
ύσι σοργίης· ποι 8
ἴσατε οὖν κκαρ
- 10 πῶσα ξίου στί
σμετανόια
σ· καὶ μη ρξῆς
θα λεγείν ἐνε
αυτοῖς οτι πᾶ
15 ἔχομεν τόν
αβραάμ· λέγ
ω γάρ ὑμῖν. ὅτ
ιδύναται ὁ θς
20 ἐκ' των λίθων
τουτο νεγείρ
ε. τέκνα τῶα
βραάμ·
- Ἦδη δὲ κἀκη αἰξέι 9
νη προστηνρί
25 ζαντᾶν δέ ὕδρ
ων κείται. πᾶν
ουν δένδρον
μη ποι οὖν κκαρ

Lk 3, 9

	Lk 3, 9		Lk 3, 14	
(9)	πὸν καλὸν ἐκκό πτετε· καὶ εἰς πῦρ βάλεται·		αὐτῶν κἀστρα τευόμενοι λέ γοντες· κἀὴ μ ῆ· εἰς τί ποιήσω μ εν· καὶ εἰ πενα υτοῖς μὴ δέν αδὶ ἀσείσῃται· μήδε συκοφ αντῆσειτε· καὶ ἀρκεῖσθαι τοῖ σο ψωνίοις ὑμῶ·	(14)
10	Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ἄλλοι·	5	Προσδοκῶντ ος δέ τοι Ἰησοῦ. καὶ διαλογηζώ μεν ὧν πάντ ον ἐν τέσκα ρδίαι σαυτῶν περιτομῶν οὐ μνηστέων τὸς εἰ ἢ οὐκ·	
11	ἀποκριθεὶς δὲ λεγέει αὐτοῖς· ὁ ἐχὼν δύνoχι τῶνα σμεταδ ότω τω μὴ ἐχ οντι· καὶ ἰοεχο ν βρωματα ομ όωσ ποι ἦτω·	10	Ἰησοῦ δὲ καὶ τε λῶναι βαπτισ θῆναι· καὶ εἰπὼ πρὸς αὐτὸν δ ιδάσκαλε τη ποιήσωμεν· ὁ δὲ εἰπὼν πρὸς αὐτοῦς· μὴ θεν πλέον πα ρα το διατετ αγμενον ὑμ ῖν πρᾶσσεται·	15
12	Ἰησοῦ δὲ καὶ τε λῶναι βαπτισ θῆναι· καὶ εἰπὼ πρὸς αὐτὸν δ ιδάσκαλε τη ποιήσωμεν· ὁ δὲ εἰπὼν πρὸς αὐτοῦς· μὴ θεν πλέον πα ρα το διατετ αγμενον ὑμ ῖν πρᾶσσεται·	15	Ἰησοῦ δὲ καὶ τε λῶναι βαπτισ θῆναι· καὶ εἰπὼ πρὸς αὐτὸν δ ιδάσκαλε τη ποιήσωμεν· ὁ δὲ εἰπὼν πρὸς αὐτοῦς· μὴ θεν πλέον πα ρα το διατετ αγμενον ὑμ ῖν πρᾶσσεται·	
13	Ἰησοῦ δὲ καὶ τε λῶναι βαπτισ θῆναι· καὶ εἰπὼ πρὸς αὐτὸν δ ιδάσκαλε τη ποιήσωμεν· ὁ δὲ εἰπὼν πρὸς αὐτοῦς· μὴ θεν πλέον πα ρα το διατετ αγμενον ὑμ ῖν πρᾶσσεται·	20	Ἰησοῦ δὲ καὶ τε λῶναι βαπτισ θῆναι· καὶ εἰπὼ πρὸς αὐτὸν δ ιδάσκαλε τη ποιήσωμεν· ὁ δὲ εἰπὼν πρὸς αὐτοῦς· μὴ θεν πλέον πα ρα το διατετ αγμενον ὑμ ῖν πρᾶσσεται·	20
14	Ἰησοῦ δὲ καὶ τε λῶναι βαπτισ θῆναι· καὶ εἰπὼ πρὸς αὐτὸν δ ιδάσκαλε τη ποιήσωμεν· ὁ δὲ εἰπὼν πρὸς αὐτοῦς· μὴ θεν πλέον πα ρα το διατετ αγμενον ὑμ ῖν πρᾶσσεται·	25	Ἰησοῦ δὲ καὶ τε λῶναι βαπτισ θῆναι· καὶ εἰπὼ πρὸς αὐτὸν δ ιδάσκαλε τη ποιήσωμεν· ὁ δὲ εἰπὼν πρὸς αὐτοῦς· μὴ θεν πλέον πα ρα το διατετ αγμενον ὑμ ῖν πρᾶσσεται·	25
	Lk 3, 14		Lk 3, 16	

	Lk 3, 16		Lk 3, 19	
(16)	Ὅυ ουκειμεῦκα νὸσλῦσαιτονῖ μαντατῶνῦπο δημάτωναυτοῦ. αυτόσυμάσβαπ τισει. ενπνιαγῖ ω και πυρί:		τουαδελφου υτοῦ. καίπεριτ άντωνᾶνεποι ησένποντηρόνο ηρώδησ. προσε θήκενκαιτοῦτο επιπάσιν· καίκατ έκλήσεντωνῖ ωάννηνεντηφ υλα κῆ:	(19)
17	ἸΑ Ὅυτοπτόνεν τηχειρίαυτοῦ. κάδιακαθαριεῖ τηγάλωναυτοῦ. καὶ συνάζειτον μενσίτονειστ ηναποθήκηναυ τοῦ. τοδεάχυ ρονκατακάυσ ειπυρίαζέστα:	5 10	ἸΓ: Εγενετόδεεν τωβαπτισθῇ άπαντατονλαόν· καιῦβαπτισθ έντοσκαιπροσ ευχομένου. α νεαχθηναιτο νουρανόν. καὶ καταβῆναιτο παντοάγιον σωματικῶει δί'ωσῃτερισ τεράνεπαυτ όν: καιφωνῆν εξουρανοῦγε νέσθαι λεγου σαν· σδεῖοῦτο σμούόαγαπη τόσ·	21
18	Πολλάμενουκ' αἱ έτεραπαφα καλῶν· ευηγ γελίξετοσ ονλαῶν:	15 20		22
19	ἸΒ: Οδεηρώδησο τετράρχησ ελεγχόμενο σῦπαυτοῦ. πε ριηρωδιάδοσ τησγυνεκὸσ	25		
	Lk 3, 19		Lk 3, 22	

Lk 3, 22

Lk 3, 27

(22) ἐν σοι εὐδοκήσα:

του ζοροβαβέλ (27)

23 Καὶ αὐτὸ σή^νοις

του σαλαθιήλ

ΙΔ

ωσει ἐτῶν τρι

του νηρεί

άκοντα· ἀρχό

του μελχει

28

μενοσεῖν αἰῶ

5

του ἀδ' δέι

ν· ὡσενομίζ

του κω σάμ

ετοῦ ἱεροσίου

του ελμοδαμ'

ση φ' :

του ήρ

του ἱακωβ

του ἱησου

29

του ηλεί

10

του ελιέζερ

24 του ματ' θ' τ

του ἰωρέμ

του λευει

του ματ' θ' ατ

του μελχεῖ

του λευει

του ἱανναί

του συμεῶν

30

του ἰωσήφ

15

του ἰούδα

25 του ματθίου

του ἰωσήφ

του αμῶσ

του ἰωνάν

του ναοῦμ

του ελιακέμ·

του εσλεί

του μελεᾶ.

31

του ναγγάι

20

του μαῖνάν

26 του μάτ

του ματταθα

του ματταθίου

του να θάν

του σεμεῖ

του δαυειδ

του ἰωσ ήχ

του ἱεσσάι

32

του ἰου δα

25

του ωβήδ

27 του ἰουα ννα

του βο όζ

του ρη σά

του σαλμῶν

Lk 3, 27

Lk 3, 32

	Lk 3, 32		Lk 3, 37		
(32)	του	νάσσων	του	καϊναμ	(37)
33	του	αμειναδάβ	του	ενᾶς	38
	του	αραμ	του	σήθ'	
	του	αδμι	του	αδάμ'	
	του	αρνι	του	θυ:	
	του	εσρώμ	5	Ισδεπ̄νσαγίου	4, 1
	του	φαρές	ΙΕ	πληρησϋπεστρε	
	του	ἰούδα		ψεναποτουϊορ	
34	του	ἱακάβ		δάνου· καίηγετο	
	του	ἰσαάκ	10	εντοπ̄νιειστην	
	του	αβραάμ		ἐρημον· ἡμέρας	2
	του	θαρά		τεσσεράκοντα	
	του	ναχώρ		πειραζόμενοςῖ	
35	του	σερούχ'		ποτουδιαβόλου:	
	του	ραγαῦ	15	:Ἰς· Καιουκέφαγενο	
	του	φαλέκ		υδένένταισημέ	
	του	έ βερ		ραισεκείν'νας: και	
	του	σαλά		συντελεσθεις	
36	του	καϊναν		ῶναυτῶνεπειν	
	του	αρφαζάδ	20	ασεν: Καίειπεν	3
	του	σήμ		αυτωοδίαβολος	
	του	νῶε		ειϋῖος εἵτου θυ	
	του	λάμεχ		ειπ έ. τωλιθωτ	
37	του	μαθουσάλα:		δυ τωῖναγένη	
	του	ενώχ'	25	ται ἄρτος:	
	του	ἱαρέθ		Καια πεκριθηοῖς	4
	το	μαλελεήλ		προ σαυτῶν λεγων.	
	Lk 3, 37		Lk 4, 4		

Lk 4, 4		Lk 4, 9		
(4)	γέγραπται οτι ου κε πάρτω μόνω ξήσε ται ο αν̄θ̄ς· αλλεπι παντήρηματι θῡ:	Καὶ ἡ γὰρ γενναυτον εἰς ἡλ̄ημ' καὶ ἐστή σεν αὐτον ἐπι το̄ πτερύγιον τοῦ ερ̄ου· καὶ εἶπεν αὐ τῷ· εὐ̄ϊος εἶται θῡ, βαλεσε αὐτ ον ἐν τέθυθεν	9	
5	Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν οὐ διάβολος εἰς ὄρ οσὺ ψηλόν· ἐδειξ εν αὐτῷ πᾶσας βα σιλείας τῆς οὐκου μένης· ἐνστιγμὴ χρόνου· καὶ εἶπεν αὐτῷ οὐ διάβολος σὸ ἰδωσω τῆς νεξο υσίαν ταυτὴν ἅπα σαν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν οτι ἐμοὶ παρὰ δέδοτε, καὶ ἡ ἐὰν θέλω δίδω	5 5 10 15	ε κάτω, γεγραπται ε γάρ· οτι τοι σαγγε ε λοιπαυτου ενετε ε λείτῃ περισοῦ, του ε διαφυλάξεσε, καὶ ε ὅτι ἐπι χειρῶνα ε ροῡσιν σε, μήποτε ε προσκόψῃς προ ε σλί θοντον ποδασου:	10
6	μιαυτὴν· σύ οὖν, ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, εσ ταῖς οὐπᾶσα:	20	Καὶ ἀποκριθεῖσαι πεν αὐτῷ οὐ̄ς· ο τί ἐρητε, ου κε κ' πειράσεις κ' ν̄ το̄ θῡ σου:	11
7	Καὶ ἀποκριθεῖσα αὐτῷ εἶπεν οὐ̄ς, ὅ τι παγε ὀπίσω μου σατανα· γεγραπ ται· προσκυνήσῃ σκ' ν̄ τῶν θῡ σου καὶ αὐτῷ μόνω λατρεύσεις· ἰζ:	25	Καὶ συντελέσας πανταπειρασμὸν οὐ διάβολος· ἀπε στη ἀπ' αὐτοῦ ἡ χρ̄ικα τοῦ: Καὶ ὅτε στρεψέ	13
8				14

Lk 4, 8

Lk 4, 14

Lk 4, 14

Lk 4, 17

	ⲓⲓ: <u>περιησαῖτου του προϋτου:</u>			
(14)	οἷσεν τῖδυνά μεί του πῶν σεις τη γ αλιλέαν. καὶ φή μη ἐξήλθεν κα θόλησ τησπερ ιχωρου περιαν 15 τῷ. καὶ αὐτὸς. εδίδασκενε ν ταισὺν αγωγὰι σαυτῶν. δοξάζ 16 ⲭ ⲁⲣ ⲟⲙενοϣϣοπαντῶ: ⲓⲓ: Καὶ <u>ⲧⲱⲕⲣ</u> ἤλθεν <u>ⲉῖς</u> να ζαράτ· οπουῖν ανατεθραμμέ νοσ· καὶ ἡ σήλθε κατατοεὶ ὡθὸ σαυτῷ εν τη μέρα των σαβά τονειστηνσυν ναγωγῆν: 17 ⲓⲓ: Καὶ ἐπεδοθη ⲓⲓ: <u>ⲧⲱ</u> βιβλιον τ ου προφητο υῖσ αἰου. καὶ ἀ νεστη ἀναγν ωναι. καὶ ἀνα πύξαστο	5 10 15 20 25	βιβλιον ευρεν τον τόπον ὁπ ου ἦν γεγραμ ένον· πῶν ἄκ πεμέ. οὐ εἶνεκ ενεχρῖσέν με. ευαγγελί σας θαιπτωχ οἷσας πεσταλ κένμε· εἰάσας θαιτουσσυν ταῖ τριμένου στην καρδιαν· κηρύξαι αἰχμα λότοις ἁφεςιν. καὶ τυφλοῖς ἀ νάβλεψιν· ἀπο στειλαι τεθρα υσμένους εν ἀφέσει· κηρύ ξαι ἐν αὐτὸν κῶδεκτόν· κ αι πύξαστο βιβλίον ἀποδ οὔστω πῆρ έτη· ἐκαθήσε ν· καὶ παντων	(17) 18 19 20

Lk 4, 17

Lk 4, 20

Lk 4, 20

Lk 4, 23

(20)	εντησυναγωγή οιοφθαλμοῖησαν ατενίζοντες αὐτῶ :		<u>ΙΑ</u> περιηλίου, τ' χειρᾶς εναεντηκαπε ρναοῦμ' πόησ ονκαῖ' δεεντι πατρίδισου :	(23)
21	Ἡρξάτο δὲ λέγειν προσαυτούς· ὅτι σημερον πεπλή ρωτα ἡ γραφή αὐ τῇεν τοῖς ὧσιν ὤμα :	5	<u>ΚΑ</u> Εἰπεν δέ· ἀμὴν· ἐγώ· ὅτι οὐδεὶς σπροφῆτῆς δε κτοσεσθὶν· ἐ ντι πατρίδι αὐτοῦ :	24
22	<u>ΙΘ</u> · Καὶ παντες μαρ τυρουναυτῶ· καὶ ἐδουμαζῶν ἐπιτοισλογοῖς τῆς χάριτος· τοῖς ἐκποροῦ μένοις· ἐκ τοῦ στοματοσαυτοῦ· ἔ καὶ ἐλεγον· οὐχ' οὕτοσεσθίνο ὑἱὸς ὁσὶς ὁσὶς φ' :	10	<u>ΚΒ</u> Επαληθείας δε λέγω ὑμῖν· ὅτ πολλὰ ἰκεῖρε ἦσαν ἐν ταῖς μέραις ἡλείου ἐτ' ὡμῶν· ὅτε ἐκλείσθη οὐ ρανὸς ἐπὶ ἐτ' τρία καὶ ἡμισ ῆς· ὥστε γενε τὸς οὐλοῦσιν μεγαλῶς ἐπὶ τῇ γῇ· καὶ προσο υδεμίαν αὐ τῶν ἐπεμψθη λείας· εἰμῆσις σαρεφθατῆς σιδονίας· προσ	25
23	<u>·Κ·</u> Καὶ εἰπεν προσ αὐ τοῦς· πάντως ερεῖτε μοι τὴν παραβολὴν ταύ την· ἵατρές· θερ άπευσον σεαυ τόν· ὅσα ἡκού σαι μεν γενόμε	20		26
		25		

Lk 4, 23

Lk 4, 26

Lk 4, 26

:IB: περητωνλεπωνοτι
ουδισεκαθαρισθη:
ιμηνεμανοσυρος:
 (26) :IB: γυνάικα χήραν:
 27 Καίπολλοίλεπροίι
 σανεντωιηλ· επι
 ελειςάιουτου 5
 προφήτου: και
 ουδεΐσαυτώνε
 καθαρίσθη: ειμή
 νεμάνοςύρος:
 28 Καίεπλησθησαν 10
 πάντεςδυμοῦ
 εντησυναγωγῇ·
 ακούοντεςτιῶν
 29 τα: καίαναστάν 15
 τεσεξέβαλον
 αὐτὸνέξωτης
 πώλεωσ· καίηγ
 αγῶναυτὸν· ἔω
 σοφρύοστού
 ρουσ· εφῴηπό 20
 λησαυτῶνωκο
 δόμητο· ὥστεκ
 ατακριμνήσαι
 30 υτόν: αὐτὸςδε 25
 διελθὼν διαμέ
 σουαυτωνεπο
 ρευετο:

Lk 4, 30

Lk 4, 31

^νενου
 ιΓ περιτουδαιμονιζομ 31
 Καίκατῆλθενέισ
 :ΚΓ καπερναοῦμ' πό
 λιντιγαλιλειά
 ασ· καὶἦνδιδάσκ
 οναυτουστής
 σάββασιν:
 :ΚΔ Καίεξεπλήσοντο 32
 επιτηδιδασκα
 υτοῦ· οτιενεξ
 ουσίαῖνονλογος
 :ΙΓ: αὐτοῦ:
 :ΚΕ Καίεντησυναγω 33
 γῇ· ἦνανῦροπος
 ἔχωνπῶναιμο
 νίουακαθάρτου
 καιανεκραξεν· ρ
 ωνῆμεγαλὴλέγων:
 34 ἔα· τίμημιν καίς 34
 ὑῦναζαριναί· ηλ
 δεσαπολέσαιη
 μάς· οἰδασετί
 σειοάγιοςτουδου:
 Καίεπετίμησεν 35
 αὐτωοἰσλέγων·
 φιμωθητικαί
 ξελθεξαυτ
 ου· καίριψαν

Lk 4, 35

Lk 4, 35

Lk 4, 38

(35) αυτον το δαιμό
νιον εις το μέσον·
εξηλθεν απαντῶ
μήδεν βλάψαναν
36 τόν· και εγενετο
θάμβοσεπιάν
τας· και συνελά
λουν προσαλήλ
ουσλέγοντες· τ
ίσο λόγος οὗτος·
οτι ενεξουσία και
δυνάμει· επιτας
σειτοισα καθάρτ
οισπνέυμασιν·
και εξέρχονται·
37 Καί εζεπορεύετο
· ήχος περιαντού·
είσπάντα τόπον
τησ περιχώρου·
38 Αναστάσδ εκ'
:K̄ς: τησ συν αγωγ
ήσ· εις ήλθεν
ειστ ηνοικία
σίμωνος ήν συ
νεχ ομένη πυ
ρετῶ μεγάλω·
και ήρώτησαν

περι του ου τοι παντα στους
:IĒ: κακωσχεχῶτ' εθεραπευσε:
αυτον περι αυτης· (38)
και επιστασε πα
νω αυτης· επει
ήμησεν τω πυρ
ετῶ· και αφηκε
ναυτην· παραχ
ρημα δε αναστῶσα·
διηκόνει αυτοις·
:IĒ: Δύνοντόσδε του 40
10 ηλίου· απαντες
όσοι ειχον ασθε
νῶντας· νόσοις
ποικίλαις· ήγαγῶ
αυτους προσαν
15 τόν· ὁδὲ ἐνι ἐκ
ίστασιν αυτῶν τ
ασχειρασεπιθεῖς
εθεράπευσεν αυτούς·
Iεξήρχοντόδε 41
20 K̄Z καὶ δαιμόνια ἀπὸ
H πολῶν· κράζοντα
και λέγοντα· οτι
σὺ εἰς ὁ χ̄σ οἰῶς
του θυ· και επιτι
25 μῶν ουκέαυ
τά λαλεῖς· οτι
δησαν· τόν χναυτῶ
εἶναι·

Lk 4, 38

Lk 4, 41

Lk 4, 42

Lk 5, 1

			<u>:15:</u> περιτ αγραστῶι χυθῶ	
42	:KH: H	Γενομένησδεη μερασ· ἐξελθῶ επορεύθηεις ἐρημοντόπόν· καιοῖόχλοιεπε ζήτουναυτόν· καίηλθονῶσασυ τοῦ· καίκατεῖχῶ αυτόν. τουμη πορεύεσθαιαπ' αυτῶ: 10	τουθυ. καιαυτ ὁσῆν̄ εστῶσ παραιτηνλίμνη νγεν'τσαρέθ· καίεῖδενδύοπ λῶιαεστῶταπ αραιτηνλίμνη ν: οἱ δὲα λι εῖσα ποβάντεσαπα υτῶν· απέπλν νανταδυκτυα:	(1)
43		"Ο δ' ἐεῖπενπρος αυτοῦσ· οτικαι ταισ ετέραισπό λεσινευαγγελί σασθαίμεδεῖ· τ ηνβασιλείαντ ουθῦ. οτιειστ ουτοαπέστα λμέ: καίηνκη ρύσωνενταισ συναγωγέστη σγαλη λάιασ:	Ενβάσδεεισέν τωνπλοιων· ὃ ἦντουσιμωνο σ. ηρώτησena υτόναποτησ γῆσεπαναγαγ ἦν ολίγον: και καθήσασ· edί δασ κενεκ του πλόιου τουσ ὀχλ ουσ:	2 3
44		Εγενετόδε εν :KΘ: τωτονόχλῶ επικεῖσθαιαυ τῶ. τουακού ηντονλόγον	25 :Λ: :5: "Ωσδε επ άυ σατωλα λῶν: εῖπενπροςτ ον σιμωνα:	20 4

Lk 5, 1

Lk 5, 4

Lk 5, 4		Lk 5, 7	
(4)	επανάγαγει στοβάθος. και καίχαλάσατε ταδίκτυάῤῥῃ ᾠνείσάγραν:	5	θόντασσυλ αβέσθαιαυτοῖς: καίῤῥῃλθόν καίε πλησαναμφό τεραταπλοῖα· ωστεβυθήζ εσθαι αὐτὰ:
5	Καὶαποκριθεῖ σοσίμωνειπε ναυτῷ. επισ τάταδιόλησ τησνυκτὸς	10	:ΛΑ: πέτρος· προσ έπεντοισγό νασιντουυ λεγων· ἔξελθ εαπεμῶ· οτ ιανῆρ' αμαρτ ωλὸς εἰμικε:
6	Καὶτούτῳποί ησαντες. συν έκλησανπληθ οσίχθύνωνπο λύ: διερήγνυ τοδεταδίκ τυααυτῶν: κ'	15	Θάμβοςγάρπε ριεσχεναυτό καιπάνταστ ουσσυναυτῶ· επιτηάγρατῷ· ὑχθύνων ἤν συνέλαβον:
7	ακατενευσ αντοισμετό χοιστοισεν τωετέρωπ λόιω: τουελ	20	ομόιος καὶἰ άκωβον και ἰωάννην ὅῃδ υσζεβεδέο υ: οἱῤῥῃσανκοι
	Lk 5, 7		Lk 5, 10

Lk 5, 10

Lk 5, 13

- (10) :ΙΖ: περιτουλεπρου:
 νανόιτωσίμωνι:
:ΛΒ: Καίειπ ενπρο
 στονσίμωνα
 οιδ: μηφοβου
 αποτουνυν· 5
 ανουσεσιζαγραν:
 11 Καικαταγαγον
 τεσταπλοιαεπ
 ιτηνγην· αρε-
 τεσαπαντα η 10
 κο λουθησαν
 αυτω:
 12 :ΛΓ: Καίεγενε το
:ΙΖ: εντωειναιαυ
 τον ενμιατο 15
 πόλεων: και
 ιδουανηρ' πλη
 ρησλέπρασ: και
 ιδοντονιν· πε
 σων επιπρόσω 20
 πον εδ εήθηα
 υτουλέγων:
 κεεανδελησ
 δυνασέμέε
 κα θαρισαι: 25
 13 Κάι εκτ ήγασ
 τηχειρα· ήψα
- τοαυτουλέγ (13)
 ωνθέλω· καθ
 αρίσθητι: καίε
 υθέωσ η· έπ
 ραατηλθεναπ
 αυτου: καιαυ 14
 τοςπαρήγγει
 λεναυτω· μη
 δενίειπειν: αλ
 λααπελθων· δ
 ειζονσεαυτο
 τωϊερεϊ· καιπ
 ροσενέκεπε
 ριτουκαθαρισ
 μδουσου· καθώσ
 προσέταξενμ
 ωυσησεισμαρ
 τύριοναυτο
 ις:
 20 :ΛΔ: Διήρχετοδεμ 15
 άλλον ολογος
 περιαυτου·
 καισυνήρχο
 τοόχλόςπολ
 λοιακούειν·
 και θεραπέυ
 εσθαυτοπαυτου:

Lk 5, 13

Lk 5, 15

Lk 5, 15

Lk 5, 18

- (15) :IH: περιτουπαραλυτικου:
 αποτυνασθεν
 ειωναυτων:
 16 :ΛΕ: Αυτος δε ην υπ
 οχωρωνεντε
 σερημοις: και
 προσευχόμενος:
 17 :ΛΣ: Και εγενετο εν
 μι α των ημερων.
 και αυτος ην δι
 δασκων. και ησα
 10 καθημενο ιφαρ
 ισαιοι και νομο
 διδασκαλοι. οι η
 σαν εληλοι θοτ
 15 ες· εκ παση σκ
 ωμηση σγα
 λει λιας· και του
 δε ασ και ιλημ
 και ιδυναμει σκυ
 ην γεισ το ιασθαι αυτο υς: 20
 18 :ΛΖ: Και ιδου ανδρες
:IH: φεροντες· επ
 ικλεινε ισ ανων.
 οσην παραλελ
 υμενος: και ε
 25 ζητουν αυτον
 εις ενεγκειν και

Lk 5, 18

- θειναι* αυτον ενω (18)
 πιον αυτου. και 19
 μη ευροντες
 ποιασεις ενεγκ
 5 ωσιν αυτον δια
 τον οχλον· ανα
 βαντες επι το
 δωμα· δια των
 και ραμων καθαη
 10 καν αυτον συν
 τω κλεινιδιω
 ειστομεσον·
 εμ προσθεν του ιω:
 20 Και ιδον την πι
 στην αυτων
 ειπεν: ανε αφε
 21 ων τα ισοιαμ
 αρται σου: και η
 ρξαντο διαλογ
 ιζεισθαι οι γραμ
 ματε και οι φα
 ρισαιοι λεγον
 25 τεσ: τις εστι
 ουτος οσλαλ
 επιβλασφημιας:
 τις δυνατε
 αριεναια

Lk 5, 21

Lk 5, 21

Lk 5, 24

~ λουσίσμετανοιαν:			
:ΙΘ: περιτ ²⁷ χυστουκηλ.θ.οδικαιουσαλαμαρτο~			
(21)	αμαρτίασ ειμ ειμόνοσ ο θς:	γειρε, καίάρ αστοκλειν	(24)
22	Επιγνύσδε οις τουσδιαλ ογισμδυσαν	5 ιδιόνσου. πο ρένουειστ ονδικονσου:	
	τών. αποκρι θείσ ειπεν.πρ οσαυτουσ. τι διαλογηζέσθ αι ενταισκαρ	10 Καταραχρή μαναστία σενώπιόν αυταιν. ἄρα σερῶκατέ	25
23	διέσῃμων: τί εστινευκο πότερον· ει πείναφίεντ αισου άιαμα	15 θν: καιέκσ τασεισέλα βενάπαντα σκαιεδόξα	26
24	Ἰναδεειδειτε οτι εξουσιαν εχθο ἔχοστ ου ανῶυ επι ησγησαφιέν αιαμαρτιασ: ειπεντωπαρ αλυτικῶ. σύλέγωέ	20 καιεπλησθησα φόβουλεγον τεσ: ότιειδο μενπαραδοξ α σημερον: 25 :ΛΗ: Καίμετατα 27 :ΙΘ: ύταεξηλθ εν· καιεθε	
Lk 5, 24		Lk 5, 27	

	Lk 5, 27		Lk 5, 30	
(27)	άσατοτελώνῃ όνοματιλευεῖ ν. καθήμενον επιτότελόν ιον· καὶ εἶπεν αυτῷακολού θημοι· καὶκατα λειπὸνάπαντα· αναστασηκο λουθησεναυτῷ:		μετατωντελ ωνῶνκαιαμαρ τωλῶνεσθίε ταικαὶπίνεται:	(30)
28	Καὶ ἐποίησενδ οχὴνμεγάλῃ λευεῖσαιαυτῷ εντήοικίααυ τοῦ. καὶἤνϋχ λοσ τελωνδν πολύσ. καὶάλλ ων· ἦσανμεταυ τῶνκατακέι μενοι:	5	Μ Καὶαποκριθεῖς οἰσειπενπροσ αυτοῦσ. ουχρ είανεχουσιν· οὔγινοντες ἱατροῦ· ἀλλοι κακοσέχοντ ες: ουκεληλυ θακαλέσαιδι καὶ ουσ· ἀλλ.αα μαρτωλδουσει σμετάνοιαν:-	31
29 : ΛΘ:	Καιεγονγυζον οιγρᾶμα ^μ τῆς αυτῶν καὶοιφ αρεισαῖοιπρὸ στουσμαθη τασαυτοῦλε γοντες. διατι	10	Οιδεῖπονπρο σαυτόν· διατί οιμαθηταιῶ άννου νηστέ ουσιν. πυκνα· καὶδείσεισποι οῦνται: ομοίω σκαίόιτωνφ αρεισῶν. οιδ εσὸι εσθίουσι καιπίνουσιν:	32
30		15		33
		20		
		25		
	Lk 5, 30		Lk 5, 33	

	Lk 5, 34		Lk 5, 36	
34	Οδὲ εἶπεν πρὸς αὐ-		καὶ τω παλαιῷ· (36)	
	τοῦ· μὴ δὲ		συμφωνῇ τῷ ἐπιβλη-	
	νασθαι τοῦ σϋν-		μα τοῦ αἵματος·	
	δυστοῦ νυμφῶ-	5	οὐ καὶ νῦν·	
	νος ἐν ᾧ οὐκ ἔ-		Καὶ οὐδὲ εἰσβ-	37
	στις μετὰ τῶν		ἀλλοίων οὐκ	
35	ἐστί· ποιῇσαι νη-		εἰς αὐτοὺς παλαιῶ-	
	στένειν· ἐλεύσ-		ν· σ· εἰδεμηνε-	
	οντα δὲ ἡμέραι·	10	ρῆξή οὗ οἶνος	
	ὅταν ἀπαρθῇ αὐ-		οὐ νεοστοῦς	
	τῶν νυμφῶν·		ἀσκούς· καὶ	
	καὶ τότε νη-		αὐτόσε κχ	
	στένουσιν ἐν	15	υθῆσεται· κ	
	νέκριναι ταις		αἰμασκούσιν αὐ-	
36	ἡμέραις·		τοῖς οὖν αὐ-	
	Ἐλέγεν δὲ καὶ πρὸς		τοῖς οὖν αὐ-	38
	αὐτοὺς· ὅτι οὐ		ποῖς οὖν αὐ-	
	κύνει ἐπὶ βλήμ-	20	τοῖς οὖν αὐ-	
	μα ποσὶς αἰ-		τοῖς οὖν αὐ-	
	ματίου καὶ νῦν·		τοῖς οὖν αὐ-	
	ἐπὶ βάλλει ἐπι-		τοῖς οὖν αὐ-	39
	ματιον παλαιῶ·	25	τοῖς οὖν αὐ-	
	εἰδεμηνε καὶ		τοῖς οὖν αὐ-	
	το καὶ νῦν·		τοῖς οὖν αὐ-	
	ζῇ·		τοῖς οὖν αὐ-	

Lk 5, 36

Lk 5, 39

Lk 6,8	Lk 6,11	
<u>ΚΒ</u> περιτ' τ' ἀποστ' λ' ο̄ διαταγῆς		
(8) ἡ δι' τοῦ διαλογησ μ' οὐσαντων:	ἀν' οὐρανὸν καὶ δι εἰς τὸ λουνοπρὸ	(11)
Εἰπεν δεῦν ἁνῶ τω ξηρανεχόν τι τὴν χεῖρα· ἐγ εἶρε· καὶ στηθίει στομασόν· καὶ ἀναστὰς ἐς τὴν:	σά' λ' η' λ' οὐστο τιὰν ποιῆσαι ἐν τῷ ῶ: Ἐγένετο δεένται σημέραι στ	12
9 Εἰπεν οὖν οἱ σπ' ρ οὐσαντούς· ἐπε ρω τήσω ῥ' μα· τί· ἔξεστιν τοῖς σα ββασιν ἀγαθοποι ῆσαι· ἢ κακοποι ῆσαι· ἢ ψυχὴν σώ σαι· ἢ ἀποκτείνειν:	αὐταῖς· ἐξ ἡλ' θ ἐναυτοεῖστο ὅροσ' προσευ ξασθαι· καὶ ἡ διανυκτερε ύων· ἐν τῇ πρ οσευχῇ τοῦ θυ:	13
10 Καὶ περιβλεψάμ ενος πάντας αὐ τοὺς ἐνοργῆ· εἶπεν αὐτῷ· ἐ κτείνον τὴν χεῖρά σου οὐδέ ἐποίησεν· καὶ α ποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ σηαλλῇ· αὐτὸ ὠδέ ἐπλησθησα	: ΜΔ: Καὶ οὕτως ἐγένε το ἡμέρα· πρ οσεφώνησεν τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· καὶ ἐκ λεξάμενος α παντῶν· ἰβ: οὐ σκαί' ἀποσ τόλουσαν ὁ μασεν· σίμω να· ὁ νκαῖόν ὁ μάσεν πετρῶ:	14
Lk 6,11	Lk 6,14	

Lk 6, 14

Lk 6, 17

:Θ̄:

(14) καὶ ἄνδρ' ἑσθλούς·
 ἀδελφόν αὐτοῦ·
 Ἰάκωβον· καὶ ἰω-
 ἄνην· φίλιππον·
 καὶ βαρθολομ-
 αῖον· ματθαῖον·
 καὶ θωμᾶν· ἰάκ-
 ωβον τὸν τοῦ
 ἀλφαίου· καὶ σί-
 μωνα τὸν καλ-
 οῦμενον ζηλο-
 τήν· ἰουδανίαν
 κώβου· καὶ ἰού-
 δανίσκاريω-
 τήν ὅς καὶ ἐγέ-
 νετ' ὁ προδότης·
 17 :ME: Καὶ καταβὰς με-
 ταυτῶν ἐστὶ
 ἐπὶ τοποῦ πε-
 ρὶ τὸν δίνον· καὶ
 ὁ ὄχλος μαθητῶν
 αὐτοῦ· καὶ
 πλήθος πολὺ
 τοῦ λαοῦ· ἀπο-
 πάσεισθ' ὅτι οὐ
 δύναται ἑλθεῖν
 αὐτὸν·

χ
 αρ

Lk 6, 17

:ΚΓ: περιτῶν μακαρισμῶν:

τύρου καὶ σειδῶ (17)
 νόσος· οἷον θάνατος·
 αὐτοῦ·
 καὶ ἐκ τῶν νόσων αὐ-
 τῶν· καὶ οἰοχλ-
 οῦμενοι ἀπο-
 πνευμάτων
 ἀκαθάρτων·
 καὶ ἐθεραπεύοντο·
 18 το· καὶ πᾶσ' ὁ
 ὄχλος σε ζητεῖ
 αὐτοῦ·
 οὐ δύναμαι
 παρ' αὐτοῦ ἐξ-
 ἰσθῆναι·
 19 ὅτι οὐ δύναμαι
 παρ' αὐτοῦ ἐξ-
 ἰσθῆναι·
 20 :ΜΣ: Καὶ αὐτὸς ἐπα-
 ράσας τοὺς
 μαθητὰς αὐτοῦ·
 εἰς τοὺς μα-
 θητὰς αὐτοῦ
 ἐλέγεν·
 25 :ΜΖ: Μακαριοὶ πτω-
 χοὶ ἐν τῷ
 πνεύματι· ὅτι
 ἡμεῖς τέρ-
 πεται ἡ βασι-

Lk 6, 20

Lk 6, 20		Lk 6, 24	
(20)	λεία τῷ θυ:	Πλήν· οὐαῦμιν	24
21	ΜΗ Μακάριοι οἱ πεινῶ	: Ν· τοῖς πλουσίοι	
	Ε ντες νῦν· οἱ	σ ὅτι ἀπεχετ	
	ΜΘ χορτᾶθήσεσθαι:	εἰς τὴν παρακλή	
	Ε Μακάριοι οἱ κλέ	5 σιν ὕμων:	
	οντες νῦν ὅτι	Οὐαῖ οἱ ἐν πελ	25
	Ε γελασεται:	ησμέ νοι νῦν:	
22	Μακάριοι ἐσεσθᾶ	οἱ πεινάσετε:	
	ὅταν μεσίσωσιν	Οὐαῖ οἱ ἐλόντε	
	ὑμᾶς οἱ ἄνθ· καὶ	10 σ νῦν ὅτι πεν	
	ὅταν ἀφάρισω	θήσεται καὶ κ	
	σιν ὑμᾶς καὶ οἱ νιδί	λά υ σεται:	
	σωσιν· καὶ ἐκ βλά	ΝΑ Οὐαῖ ὅταν καλ	26
	τωσιν τοὺς οἰκονομ	ᾶς ὑμᾶς εἰπω	
	αῦμων ὡς πονη	15 σι πάντες οἱ ἄν	
	ρὸν· ἐνεκα τῷ	θρώποι: κατα	
	ὑἱοῦ τοῦ ἀνθ·	ταυτα γὰρ ἐπ	
23	χάριται ἐνεκεί	οῖον τοῖς ψε	
	ναι τῇ μέρα καὶ	υδο προφίτῃ	
	σκηρτήσατε:	20 σ οἱ πατερεσ αὐτῶ:	
	ἴδου γὰρ ὁμις	· ΝΒ· Ἀλλὰ ὑμῖν λεγώ	27
	θὸς ὑμῶν πολ	τοῖς ἀκούουσιν:	
	υς ἐν τῷ ἀνθ·· <u>ψ</u>	αγᾶπᾳ τε	
	κατα ταυτὰ γὰρ	τοῦ σε χθρὸ	
	ρ' ἐπείντοις	25 υς ὑμῶν καλ	
	προφίταις οἱ	οσποιεῖται	
	πατερεσ αὐτῶν:	οἱ σμειδουσιν	
Lk 6, 23		Lk 6, 27	

Lk 6, 27

Lk 6, 32

- 28 ὑμᾶς· εὐλογεῖτ
 ετουςκαταρω
 μένουσῶμιν·
 προσευχεσθαι
 ὑπερτωνεπι
 ρεαζόντῳ ὑμας·
- 29 NΓ: Τῷ τυποντίσ
 εἰσστηνσιαγ
 ὡνα· παρεχε
 καιτηαλλην·
 καὶ αἰποτουαί
 ροντοσσου
 τοῖμάτιον·
 καιτονχιτὸνα
 μηκωλύσησ·
- 30 πάντιδετωαι
 τῶντισαιδιδ
 ού· καὶ αἰποτου
 ἀροντῶσᾶμη
 ἀπάιτη· εἰπεν οὐκ ὅ
- 31 X
αρ Καὶ ὥσθελ
:NΔ: ετεῖ ναποιῶ
·Ε σιν ὑμῖν ὡς ἂν οἱ
 καὶ ὑμῖς ποιῇ·
 τε αὐτοῖς ὁμοιωσ·
- 32 NE Καὶ εἰ αγαπάτε
 τουσαγαπον

Lk 6, 32

- τας ὑμᾶς· πόδια ὑ
 μῖν χάρισε στί·
 και γὰρ ὁ ἱαμαρ
 τοιοῦτου σαγα
 5 ποντασαυτοῦ
 σ αγαπῶσιν·
- Καὶ εἰ ἀναγαθοποι
 33 ἡτε τουσαγαθ
 ὡποιουντασ ὑ
 10 μᾶς· ποια ὑμῖν
 χάρισε στήν· και
 γαροῖα μαρτωλοῖ
 το αὐτοποιουσιν·
 και ἐνδανίζηται
 15 παρ' ὧν ἐλπίζετε
 ἀπολαβεῖν· ποι
 αὐμῖν χάρισε
 στιν· και γὰρ ὁ
 μαρτωλοῖα μ
 20 αρτωλοῖσδα
 νίζουσιν ἵνα
 ἀπολάβουσιν
 ταῦτα·
- Πλήν· αγαπατ
 35 ετους ἐχθρ
 ουσ ὧμων·

Lk 6, 35

	Lk 6, 35		Lk 6, 38	
(35)	καὶ ἀγαθοποιεῖ τε· καὶ δανίζετε μηδέν ἀπελπ ήζοντες· καὶ έστεο μῆσθ ὁσῶν πολλ ύς· καὶ ἐσεσθ εὐϋοῦ ψίστ ου. οτι αὐτὸς χρ̄ς ἐστιν ἐπι τουσα χαρη στους καὶ το ν ηρους:	5	δίδετε. καὶ δ οθησεται ὑμ ῖν· μέτρον κ αὐτὸν πεπεσ μενον καὶ σ σαλευμένον ν· καὶ ὑπερε κ' χυνόμεν ον· δαδουσιν εἰς τὸν κόλ πον ὑμῶν. τ ω αὐτῶ μετ ρων ὡ μετρ ῖται ντι με τρηθησεται ὑμῖν:	38
36	Γέινεσθαι οὖν οικτείρων ἐς· καθῶσκαὶ ὁ πῆρ' ὑμῶν οἱ κτιρῶνες τίν·:· <u>†</u>	10	Εἰπεν δεκαπ αραβολήν αὐ τοῖς· μί τι δ υναται τυφ λὸς τυφλὸν οδιγεῖν. οὐχ ἰαμρότεροι εἰς βοθυνο ν ἐν πεσοῦν ται··	39
37	<u>Νς</u> : Καὶ μη κρίνε ται· καὶ οὐ μῆ κριθῇτε· μη καταδικα ζεται καὶ οὐ μη καταδικ ασθῇ τὰ· ἀπ ολύετε καὶ ἀπολυθήσεσθ ἐ:	15	: <u>ΝΖ</u> : Εἰπεν δεκαπ αραβολήν αὐ τοῖς· μί τι δ υναται τυφ λὸς τυφλὸν οδιγεῖν. οὐχ ἰαμρότεροι εἰς βοθυνο ν ἐν πεσοῦν ται··	
		20	<u>ΝΗ</u> : Οὐκ ἔστιν : <u>Γ</u> :	40
	Lk 6, 37		Lk 6, 40	

Lk 6, 40

Lk 6, 42

(40) μαθητησὺπερ
των διδάσκαλῶ·
κατηρτισμεν
οὐδέ. πᾶσέστι
ὡς διδάσκαλ
ος αὐτοῦ:

41 Τί δε βλέπει σ
τὸ κάρφο σ το
ε ν τω φθαλμῶ
του αδελφού σ

ου. τὴν δε δοκ
ὄν τὴν εν τῷ δι
ω φθαλμῶ σου

42 κατανοῆις· ἢ π
ω σ δύνασαι λέ
γειν τῷ αδελφ
ῷ σου, ἀδελφέ
ἄφες ἐκ' βάλω

το κάρφο σ το
εν τω φθαλμ
ῷ σου· αὐτο σ δ
ε τὴν εν τῷ ο
φθαλμῷ σου δ
οκόνου βλέπει σ:

Ἐποκριτά· ἐκ β
αλέ πρωτον τ
ῆ δ οκόν ἐκ του

Lk 6, 42

οφ θαλμοῦ σου. (42)
καί τότε διαβ
λέψει σε κβαλ
εἶν το κάρφο σ·
το εν τω οφθα
λμῷ του αδελ
φού σου:

:Ξ: "Οὐ γάρ ἐστιν δέν
δρον καλόν ποι

10 οῦν καρπον σα
πρὸν: οὐδε δέ
νδρον σαπρὸν
ποιοῦν καρποῦ

15 καλόν: ἕκαστ
ον γαρ δένδρο
ἐκ τοῦ ἱδίου
καρπου γηνο
σκειται:

20 ΞΑ 'Οὐ γάρ ἐξα κ
ν θῶν συνλέ
γουσιν συκα·
οὐδὲ ἐκ βάτ
ου τρυγασί σ
ταφυλήν:

25 ΞΒ Οὐ γὰρ ἀνὸς ἀνὸς
ἐκ τοῦ αἵματος
τοῦ θησαυρου

Lk 6, 45

Lk 6, 45

Lk 6, 48

(45) τησκαρδίασ αυτ
ουπροφέρειτο
αγαθόν· καιοπο
νηρόσαν̄ ὅδεκ
τουπονηροῦ θ
ησαυροῦ τησ
καρδίασ αυτῶ.
προφέρειτο π
ονηρόν. ἐκ γάρ τ
ουπερισσέυμα
τοσ τησκαρδί
ασλαλειτο στο
μα αυτου·
46 ΞΓ Τίδε μεκαλεῖται
κῆ κεκαὶ οὐ ποι
ειτε ἄλέγω·
47 ΞΔ
Ε Πᾶσδερχόμενο
σπροσμε και
κούων μου τῶ
λογων και ποιῶ
αυτοῦσ· ὑποδ
ίζω ἵμιν τι νι
εστὶν ὁμοιοσ·
48 Ὅμοιοσεστί·
ἀνῶι κοδομ
οὐν τιήκίαν·
ὃ σεσκαψεν

Lk 6, 48

ΚΔ περι του εκατοντῆρχου

(48) καιεβάνεν·
καί ἐθηκεν θυμ
ελιον επι την π
έτραν· πλημ' μ
ύρασδεγενομέ
νησ. πρόσέρρι,
ξενοποταμός
τη οἰκία ἐκείνη·
και ουκ ισχυσε
10 σαλεύσεαυτήν·
τεθεμελίωτο
γὰρ ἐπι τιν πέτρᾳ·
Ὅδε ακούσασκα
49 μη ποιήσας. ομ
σιοσ εστιν ἀνῶ
οικοδομήσαν
τη την οικίαν
επι τιν γῆν χῶ
ρησ θεμελίου.
20 ἤ προσ ἐρριξεν
οποταμός. και
ευθεωσ συνεπε
σεν· και ἐγένετο
τόρῃ γματησ
οικιασ ἐκεινήσ
μέγα·

ΚΔ

Ὅτε δεεπληρω

7, 1

ΞΕ

Lk 7, 1

Lk 7, 1		Lk 7, 5	
(1)	σεναντουπαντ αταρηματαταυτα: ειστασακοῤστω υλαδου· εισηλθεν εισκαπερναουμ·		ωκοδόμησενημῖν: . (5) "Οδέῖσπορεύετο 6 συναυτοῖς: Ἦδηδὲαυτοῦουμ
2	εκατοντάραχου δετινυσδουλος κακῶσέχων· ἦμελ εντελευτᾶν ὁση ναυτωνεντιμος:	5	ακράναπέχοντος αποτήσοικίας: ἐπ εμψενπροσαυτὸ σεκατόνταρχος φίλουσλέγων:
3	Ακουσασδεπεριτ οὔτωαπέστειλεν προσαυτὸνπρεσ βυτερουστων ἰουδέωνερωτῶ αυτὸν· οπόσελθ ῶνδιασώσει τον δουλοναυτου:	10	Κέρησκύλλουου γάρειμιῖκανόσιν αὔποτηνστέγημ ουεισέλθεις: διὸ 7 ουδεεμαυτὸνηζί 15 ως απρόσσελεθεῖ· αλλειπελόγῳκαιει αθήσεταιοπαῖσμου: καίγαρεγωανθρω 8
4	"Οδεπαραγενώμενοι προστονῖν· παρεκ αλουναυτὸνσπ ουδεωσλέγοντε ς: οτιαζίοσεστὶν ῶπαρεξηστδυτο:	20	πος ειμιῦποεξο υσίαντασσύμεν ος: ἔχονῦπ'εμα αυτῶνστρατιό τας, καίλεγωτου τωπορεύητι·
5	αγαπάγαρτοεθ νοσημῶν· καιτη συναγωγῇν, αὐτὸς	25	καιπορεύεται: καὶ αλλωερχου· καίε ρχεται: καὶτῷδου

Lk 7, 5

Lk 7, 8

Lk 7, 8	Lk 7, 12
:ΚΕ περιτου ὕψου τη σχηρασ:	
(8) λωμου πόισον τούτο. και ποιει:	(12) πύλη τη σπόλε
9 Ακούσασδε ταυτα οι σε θάυμασεν κάι στραφείς. τ ᾠακολουθοῦν τιαυτῷ οχλαει πεν: αμην λέγω ὑμιν οτι εν ουδε νι εν τῷ ηλ' τοσ αυτην πίστιν ἔ ὑρον:	ωσ' καὶ ἰδού εξε
10 :Ξς: Κάυ ποστρέψαν τες εισ τον οικ ον οι πεμφθεν τες. ἔυρον τον ασθενούντα δ ούλον ὀγιένοντα:	κομίζετο τε
11 ^χ _{αφ} Και εγενετο εντ :ΞΖ: ω εξησ <u>τω</u> κρ ^{οι} ε πορευ ετ ^{οι} ὀξεισπολιν κα λουμένην να ειν: και συνε πορευο ντο αυτῷ οίμα θηταια υτ ^{οι} οἱ κ	ὑνι κ ^{οι} σ' ὕψοσμ
:ΚΕ ανόκαι οχλοσπολύς:	5 ονογενήσθημ
12 "Ωσδε ἰγγισεν τη	ητριάυτου και
	αυτῇ ην χηρά· κ
	αἰόχλοσ τη σπο
	λεωσέκαν ᾧ σῆν
	10 συναυτῇ:
	Καὶ ἰδὼν αυτην ο
	13 κ ^{οι} σ π ^{οι} λ ^{οι} αγγχιν ^{οι} σ
	θη και ειπεν αυτ
	14 ἡ· μή κλαιε' καὶ
	15 προσελθωνή
	ψατο τη σσορ ^ο δ
	υ. οιδε βαστα
	ζοντεσ εσπι
	σαν:
	20 Καὶ εἶπεν· νεανίς
	κεσοὶ λέγω εγέ
	15 ρητι· καὶ αγε
	κάθησεν ονε
	κροσ και ηρξα
	25 το λαλεῖν. καὶ ε
	δωκεν αυτον
	τη μητριάυτου:
Lk 7, 12	Lk 7, 15

Lk 7, 22		Lk 7, 25	
(22)	εἶδεται καὶ αὐκὸς εται· τυρλοῖαν αὖ βλέπουσιν· καὶ χ ωλοῖ περιπατοῦ σιν· λεπροῖ καθα ρίζονται· κωφ ὁ αὐκὸς οὖσιν· νε κροὶ ἐγείρονται· καὶ πτωχοῖ ἐυ αγγελίζονται· 23 καὶ μακάριοι σὲ σὶν ὅσες ἀνήμεσαν δ ἀλίσθῃ ἐνεμοι· 24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων ἰώ άννου, ἤρξατο λέγειν πρὸς το υς ὀχλοὺς περ ἰωάννου, τί ἐξε ληλύθαι αὖτε 20 τῇ ἐρήμων θ εασάσθαι· κάλα μῶν ὑποανέμ ου σλευόμενον· 25 Ἀλλὰ τί ἐξ ἐληλύ θατε ἰδεῖν· ἀν θρωπον ἐν μα	5 <	

	Lk 7, 28		Lk 7, 32	
(28)	ἰωάννου του βᾶ πτιστιδου δει σεστιν· οδε μι κρότερο σεντ ἡ βασιλεία του θυμέζων αυτ ουεστιν:		γοῤᾗ καθημένοις· (32) καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοισκα λέγον σιν ἡ ὑλήσαμεν ὕ μιν καὶ οὐκ ὥρ' χήσας θαι· ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐ κεκλῆυσται:	
29	ΟΒ Καὶ πᾶσολα ὁσα κο :Γ· υσασκαὶ οὐτά λῶ ναι. ἐδικαιώσαν	5	ἐλήλυθεν γὰρ ἰωάν 33 νησο, βαπτιστῆς. μήτε ἄρτονεσ θῖω,	
	τον θνρβᾶ πτησ θέντε στοβᾶ πτ ^τ	10	μήτε οἶνον πίνων· καὶ λέγεται διεμω νιονέχει:	
30	οὐδε φαρεισαῖοι καὶ οἰνομικοὶ·	15	Ελήλυθεν οὖν ὁ Ἰῶσ 34 του ἀνῶν ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγε ται· ἰδοὺ ἀνὼσφά γοσ καὶ οἰνοποτ ησ· φίλοσ τε λω νῶν· καὶ ἀμαρτω λῶν· καὶ ἐδικαιώ 35 θη ησο, ῥῖα αποτῶ τέκνων αυτῆς:	
	την βουλὴν τ ου θυηθέτησ ᾶ εἰσεαυτοῦσ: μη βαπτισθεν τεσὺ παυτου:	20	χ ^α ρ ^α ρ ^α Ηρῶτα δέ τις αυτό 36 ΟΔ τῶν φαρισαίων ἵνα φάγη με ταυτοῦ: καὶ εἰσελθὼν	
31	ΟΓ: Τήνι οὐ νόμοι ὥσ Ε ωτουσ ἀνῶν τισ γενεᾶσ τάν τησ· καὶ τίνι σιν ὅμοιοι:	25		
32	Ὅμοιοι εἰσὶν πᾶ δίοις τοῖς ἐν ᾧ			
	Lk 7, 32		Lk 7, 36	

Lk 7, 36

Lk 7, 39

Κς περιτιςγυνεκοστισαλιψας τους

ποδας του υ:

(36)	·ειστηνουκίαντ ·ουφαρισάιουανε κλήθη:		ἰδῶν δέ ο φαρη σαῖο σο καί· ές αυτῶν· ειπ ενε νεαυτῶ	39
37	:Κς· Καῦδου γυνή εν τη πόλῃ· ἦτησ ἵνα μαρτωλός· καί επί γνῶσα οτι ανακειται ἐν τη οκίᾳ τ ου φαρισάιου· κ ομήσασι· ἀλλά β αστρον μύρου·	5	λεγων· ὅτο σει ἡ ἄπροφή τησ· ἐγείνωσ κενά· τί σκα ποταπή γυνή ἵπιστάπτεται αυτῶν οτι αμ αρτολόσεσιν:	
38	και σιτᾶσιν οπίσ απαρ του σπό δα του υ κλε ουσα· ἤρξατο τοις διακρυσιν· βρέχειν αὐτο ὑ του σποδας· καὶ τῶν θρηζίν· τησ κεφαλῆσ αὐτῆσ ἐξέμα σεν· καὶ κατε φίλει του σπό δα αὐτοῦ· καί ἤλειφεν τὰ μ ύρω:	10 15 οδελ γι 20 25	Καὶ αποκρίθησ οἱ εἰπεν προ σάυτῶν· σίμα νέχα σοι τίει πείν· ὁδε φησί· διδασκαίε· εἰπέ· δύο χρεοφιλέ ται ἡσανδανισ τήτινί· ο εἴσω φειλεν δὴ νάρι απεντακόσια· ὁδε ἕτερος πεντήκοντα· μη εχόντων δε αὐτῶν απο	40 41 42

Lk 7, 38

Lk 7, 42

Lk 7, 42

Lk 7, 44

(42) Δύναι· ἀμφοτ
 έροις εχαρίσα
 το· τίςδυναυ
 τῶν εἰπέπλεῖ
 οναυτοναγα
 43 πησει· αποκ
 ρήθῃ ὁδεοσι
 μων εἰπεν· ὕπ
 ολαμβάνωσι
 ᾧτοπλεῖον εχ
 αρισατο οδεει
 πεναυτῶ. ορ
 θῶσε κρινας·
 44 Καιστραφεῖς
 προστηγγυν
 ἅκα· τωσίμω
 νήεφῃ· βλέπει
 στήντηντιν
 γυναικα· εἰση
 λθον σου εἰστ
 ηνοικίαν ἴδω
 ρ' ἐπιτοῦσπό
 δασμου ουκέ
 δωκασ· ἡυτη
 δε τοισδάκρ
 υσιν εβρεξεν
 μου τοῦσπόδασ·

Lk 7, 44

καὶ τὲς θριξίν (44)
 αὐτῆς ἐξέμαζ
 εν· φιλημάμοι 45
 οὐκ ἔδωκας· ἅ
 5 υτῆ δὲ ἀφῆσει
 σῆλθον. οὐδὲ ἐλ
 ἰπεν καταφιλ
 ὄυσ αμούτου
 σπόδασ· ἐλῖω 46
 10 τῆν κεφαλὴν
 μου οὐκ ἔλει
 ψας· αὐτῇ δὲ
 μόρω ἤλιψεν
 τοῦσπόδασ μου·
 15 ὁ ὕχαριν λέγωσ
 οί· ἀφάωνται 47
 αἱ αμαρτίαι αὐ
 τῆς αἰπολαίот
 η γὰρ ἔπῃσεν πολὺ·
 20 ᾧ δὲ ολίγον αφ
 ἱεταὶ ὀλίγον α
 γαπᾶ· εἰπεν δε 48
 αὐτῇ. ἀφάων
 ταί σου αἱ αμα
 25 ρτίαι·
 Καὶ ἡρξάντο οἱ 49
 συνανακει

Lk 7, 49

Lk 7, 49

Lk 8, 2

		<u>KZ</u> περιτις παραβολίστου	
		σπι ρωντος	
(49)	μενοι λέγεινε ναυ	μώνια επτάεξε	2
	τοῖς· τίς οὐτος ες	ληλυθη· καὶ ὡαν	3
	τινὸς καὶ αμαρτή	να γυνίχου ζῆε	
50	ασαφίῃσιν· εἶπεν δ	πιτραποι ράδ	
	ἐπρὸς τὴν γυναῖκα	ου· καὶ σου σάνᾶ	5
	ἡπίστισσού σε	καὶ ἐταρραπολῶ	
	κενσε· πορευου	ἀτινε σδιηκόνο	
	εἰσειρηνην·· <u>†</u>	υνα τοῖς· ἀποτο	
		ἡ παρχόντων ναυ	
8, 1	<u>OE</u> Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ	ταῖς·	10
	<u>I</u> καθεξῆς· καὶ αὐτὸς	<u>OS</u> Συνῖόντος δε	4
	διώδευεν· κατὰ	·B: οχλου πολλοῦ	
	ὁλὶν καὶ κώμην· κ	καὶ τῶν καταπὸ	
	ηρύσσαν καὶ εὐαγ	λινεπιτορευο	
	γελιζάμενος τι	μένων προσαν	15
	βασιλειαν τοῦ θυ·	τον· εἶπεν διαπ	
	καὶ οὐδὲ δεκάς	αραβολίς·	
2	ναυτῶ· καὶ γυ	<u>KZ</u> Ἐξῆλθεν οὐ π	5
	ναῖ κες τῆς·	ειρωντος π	
	ἀῆσαντε θέρα	ῆραι· τον πορῶ	20
	πυμένε· ἀπο	αυτοῦ· καὶ ἐντ	
	πνευματον	ωσπείρειν αὐτό·	
	ακαθάρτων	ὀμένε· πεσεν	
	καὶ ας θενιδόν·	παρατινοδόν	
	μαρία ἡ καλου	καὶ κατεπατή	25
	μενη μαγδα	θη· καὶ ταπετη	
	ληνί· ἀφῆσθαι	νάτου ουρανοῦ	
		κατεφαγοῖν αὐ	
		τό·	

Lk 8, 2

Lk 8, 5

Lk 8, 6

Lk 8, 10

- 6 Καίτερον επεσε
νεπιτην πέτραν·
καί φύεν ἐξ ἡρά·
θη· διατομηχ
εὐνὶκ' μάδα·
7 Καίτερον επε
σεν εν μεσω τῷ
ακανθῶν· καὶ σὺν
φυεῖσαι αἰάκαν
θαια πεπνιξαν αὐτό· 10
8 Καίτερον επεσ
εν εις τὴν γην τι
καλὴν· καὶ αἰαθην·
καὶ φυεῖσαι ποιεῖ
καρπον ἐκατῷ
ταπλασίονα· ταυ
τα λέγων ἐφώνη·
ὁ ἐχὼν ἄτακόν
εἰνακουέτω·
9 Ἐπὶ τῶν δεσφ
τόνοι μαθηται
αὐτοῦ λεγοντ
ες· τί σε ἰήσαρ
αβολὴ αὐτῇ·
10 Ὁ δε εἶπεν αὐτοῖς· 25
ὅτι μὴ δέδοται γιν
ῶναι ταμυστήρια·
- της βασιλείας τοῦ θ̄υ· (10)
: Ὁ Ζ· Τὸ ἰσδελοῖ ποῖσεν
παραβολαῖς· ἵνα β
λέποντες μη β
λεποσιν· καὶ ἄκο
ύοντες ακουω
δικαιμησὺν ἰωσιν·
: Ὁ Η· Ἐστὶν δὲ αὐτῇ π 11
αραβολή· ὅσπορ
ὁ σέστιν ὁ λογοσ
τοῦ θ̄υ· οἷδε παρ 12
ατὴν ὁδόν· εἰσὶν
οἱ αὐτοῦ· ὄντες·
εἴτα ἐρχεται ὁ δι
άβολος· καὶ ἐρει
τὸν λόγον ἀποτῇ
σκαρδιασάυτων
ἵνα μὴ πιστέυσῃ
τεσσων θ̄ωσιν·
"Οἱ δε ἐπιτησπέτ 13
ρας· οἱ ὅταν ἀκού
σωσιν μεταχα
ρας δεχονται τὸ
λόγον· καὶ οὐτοι
ρεῖζαν οὐκ' ἔχου
σιν· οἱ προσκαίρω
πι στέουσιν·

Lk 8, 10

Lk 8, 13

	Lk 8, 13		Lk 8, 16	
(13)	καὶ ἐνκαρῶσαι		ἡ ποκάτα κλ.	(16)
	ρασμὸν ἀριστῶ		ἐν εἰσι τῶν σιν·	
14	ταί· Τοδε εἰς		ἀλλ' ἐπιλυχνία	
	τασακάνθια πε		ντίθησιν· ἵνα	
	σῶν ὁὕτοι εἰσίν	5	οἱ εἰς πορευό	
	οἶτον λόγον ἀκο		μενοι βλέπο	
	ύσαντες καὶ		σιν τοφῶσι·	
	πομεριμνῶν κ		Οὐ γὰρ ἐστὶν κ	17
	αἰπλοῦτος· καὶ		ρυπτόν· ὁ οὐ	
	δωναντοῦ βίου	10	φανερὸν γεν	
	πορευόμενοις		νησεται· ὅ	
	υνπνίγονται· καὶ		δεαπόκρυφ	
	οὐτε λεσποροῦσι·		ονο οὐ μὴ γν	
15	Τοδε ἐν τη καλῇ		ασαί, καὶ εἰς	
	γῇ ὁὕτοι εἰσίν	15	φανερὸν ἐλ	
	ὅτι τινες ἐν καρ		θῇ· Βλέπετε	18
	διακαλί, καὶ ἐγ		οὖν πᾶσα κ	
	αθήακουσαν		ὅ	
	τες· τὸν λόγον		ὅ	
	κατεχουσίν·	20	Ὅσ γὰρ ἀνεχῇ	
	καὶ ἀκαρπορο		δοθησεται	
	ρουσιν ἐν		αὐτῷ· καὶ ὁ	
	πομῶνι·		ἀνμῆχῃ· κ	
16	Οὐδεὶς λύχ		αἰ ὁδοκῇ ἐέ	
	νονάψασκ	25	χειναρθήσε	
	αλὸ πτην		ται ἀπαυτοῦ·	
	τον σκέυει·		Παρεγενοντ	19
			οδε προσαυ	
			τον ημητηρ·	

Lk 8, 16

Lk 8, 19

Lk 8, 19

Lk 8, 23

: K:

- KH περιτ' ἐπ' ἑμὲ ὥσπερ ὕδω·
 (19) καιοῖ αὐτὸν καὶ οὐκ ἔσθ'·
 καὶ οὐκ ἔσθ'·
 συντυχεῖν αὐτῷ
 20 διατον ὄχλον· καὶ
 ἀπηγγέ^{λη} αὐτῷ· ὅτι
 ἰμμητηρ σου καιοῖ
 ἀδελφόν σου· ἵδ' εἰσε
 καὶ σὺ· ἵδ' εἰσε
 21 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
 πεν προσαυτοῦς·
 μὴ μου· καιοῖ αὐτὸν
 φόβου οὐ τοῖσι·
 οἱ τὸν λόγον τοῦ
 ἀκούοντες· καὶ π
 15 οἱ οὖντες·
 22 χ αρ Eγένετο δεσφ
 αὐτῶν·
 καὶ αὐτὸς τω κρ^ανέβη^οις
 εἰς πλοῖον· καὶ οἱ
 20 μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ
 αἱ πέντε προσαυτο
 ὕς· διέλθωμεν
 εἰς τοπέραν τῆς
 25 λίμνης καὶ ἀνίχ
 23 KH Πλεόντων δὲ
- αὐτῶν ἀρ' ὕπνωσε· (23)
 καὶ κατέβη λελαψ'
 ἀνεμου εἰς τὴν λί
 μνην καὶ συνέπλη
 5 ρῶντο καὶ εἰκιν
 δύνεον·
 Πρὸς ἐλθόντες δὲ 24
 διήγειραν αὐτόν·
 λεγοντες· ἐπισ
 10 τάτα· ἐπιστάτα
 ἀπολλύμεθα·
 Ὅδε διεγερθεῖς
 πετέμνησεν τῶ
 ἀνεμῷ· καὶ τῶ κλ
 15 ὕδανι τοῦ ὕδατος·
 καὶ ἐπαύσατο καὶ
 ἐγένετο γαλήνη
 μεγάλη·
 25 Εἰπεν δὲ αὐτοῖς·
 πόσι πίσι τῶ·
 φοβηθέντες δὲ
 ἐθάψαν· ἀνέγνω
 20 τεσπρὸς ἀλλήλους·
 τί σάρα ὅτι τοσ
 25 τινὸς καὶ τοῖς
 ἀνέμοις ἐπιτίσ
 σσει καὶ το ὕδ
 23 ατι· καὶ ὑπακούουσιν
 αὐτῷ· ἵ·

Lk 8, 23

Lk 8, 25

Lk 8, 26

Lk 8, 29

26 ΚΘ περιτουδαιωνιζομενου
χ Κακατέπλευσεν· εἰ
αρ εισηλθὲν οὖν
τω κρ στηνχώραντων
γεργεσηνῶν· ἥτις
εστιναντιπερατ
:ΚΘ τησγαλειλέας·
27 Εξελθοντιδεαυτῶ
επίτην γῆν· ὑπὴν
τησεναυτανή
ρ τισεκτησπόλε
ας· ὁσεῖχενδια
μόνια ἐκ χρόνων
ἱκανῶν· καὶ μαίτ
ιονουκεν· ἐδιδύσ
κετο· καὶ ἐνοικια
ουκέμενεναλλ
αι ἐν τοισμνήμασι·
28 Ἰδὼν δε τονὶν· καὶ
ανακρίζας· προ
σέπεσεν αυτῶ·
καὶ φωνῆ μεγάλ
ῃ· εἰπεν· τί μοι καὶ
σὺ ἰῶ· ὅτε τοῦ θυ
του ὑψίστου·
δέομέσου· μη
μεβασάνῃς·
29 Πα ρήγγειλλ
εν γάρ· τω πνι

Lk 8, 29

τακακαθάρτωεξ (29)
ἐλθὲν αὐτοῦ
αὐτοῦ· πολλοῖσι γὰρ
ρ' χρόνοι σσυνηρ
πάκειαντων· καὶ
εδέσμητο αὐ
σεσιν· καὶ ἐδέσ
φυλάσσομενό
ς· καὶ διαρρήσσω
ταδεσμά· ἤλαυ
νέτω αὐτοῦ
εἰμονος εἰστας
ερημοῦς· ἐπὶ
αὐτῶν δεαυτῶ
οἰσλέγων· τί σοι
εστὶ νόημα·
Οδὲ εἰπεν λεγε
ῶν· οτι δαιμόνια
πολλὰ εἰσι ἡλθεν
20 εἰσαυτον· καὶ
παρεκάλεσεν αὐτό·
ἵνα με ἀπαρτίξῃ
αυτοῖς· εἰσὶ γὰρ
25 ἄβυσσος· ἀπελ
θεῖν·
Ἦν δε ἐκεία γέ
ληχοι ρωνίκα

Lk 8, 32

	Lk 8, 32		Lk 8, 35	
(32)	νῶν· βοσκομένη εντῷ ὄρει· καί πα ρεκαλουν αὐτο λεγοντες· ἵνα ε πιτρεψῇ αὐτο 5 ἴς· εἰσεκεῖνους εἰσελθεῖν· καὶ ε πιτρεψεν αὐτοῖς·		τον ἄνῶν· ἀφου ταδα ἰμόνια εἰξε ληλύθη· ἱματισ μενον καὶ σῶφρο νοῦντα· παρα του σποδα στο υ ἰω· καὶ εφορῇ θησαν· ἀπηγγει 36 λανθε αὐτοῖς οἱ ἰδόντες· πῶσε σῶθη ῥοδαῖμονι σ θείσ·	
33	Ἐξελθοντα δαι τα δάιμονια ἀπ 10 ο του ἄνῶν· εἰσι ληθον εἰς τοὺς χ οίρους· καὶ ὥρ μησεν πασαι α γεληκατα του 15 κρημνου εἰς τῇ λήμνην καὶ ἀπεπνιγῇ·		Καὶ ἐπαρεκαλε 37 σαν αὐτὸν ἰάπα ντο πλήθος τῇ σπεριχωρου των γεργεση νῶν· ἀπελθεῖν ἀπαυτον· ὅτι φόβωμεγαλω : ΠΔ· συνέιχοντο·	
34	Ἰδοντες δὲ οἱ βο σκοντες τό γε 20 γονος· ἐφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγροὺς·		Αὐτοσ δὲ ἐν βᾶ σ εἰς πλοῖον ὑπ εστρεψεν· ἐδ 38 εετοδε αὐτο υ ο ἀνηρ' ἀφου ἐξελήλυθη τα δα ἰμονια εἰναι συναυτῶ·	
35	Ἐξήλθον δὲ εἰδῇ το γεγονός· καὶ 25 ἤλθον προσ τὸ ἰν· καὶ εὖρον καθήμενον·			

Lk 8, 35

Lk 8, 38

Lk 8, 38

Lk 8, 42

	<u>Α</u> περιτήσδυγατροστουαρ χισυναγωγου:	<u>ΛΑ</u> περιτισεμοροουσησ	
(38)	Απελυσενδεαυτο	οτιθυγάτηρμo	42
39	οιῶλεγων· ὑπόσ τρεφειστονοι κον σουκαιδιηγ ου. οσα σοι εποί ησεν ο θς: καια πηλθενκαθολιη τηνπόλιν κηρύ σσαν. ὅσαεποίη σεναυτιῶοις:· <u>ψ</u>	νογενησ ἱνατω· ᾧσετῶνδᾶδεκα· καὶαυτὶ ἀπεθνή σκεν: ενδετω ὑπάγειναυτο: οἱ ὄχλοισυνέθ λιβοναυτόν: Καὶγυνὴοὔσαεν ρύσειαίματος	43
40	<u>ΠΕ</u> Εγενετοδεν : <u>Λ</u> : τωῦποστρε ψαιτον ἱν· απε δέξατοαυτον ὁ ὄχλος: ἦσανγ ὰρ παντες προ σδοκόντεςαυτο:	αποετῶνδᾶδ εκα: ἡτιςῶατροι σπροσαναλῶσα σα ολοντονβί ον ουκίσχυσε ὑπουδενόςθ εραπευθῆναι: προσελθούσα	44
41	Καὶοὐδὲἤλθεναν ἰρὸνὀματιῶα ειρος: καιαυτὸ σέρχωντησου ναγωγῆςὑπέφχ εν· καίπεσὸνπα ρατουσποδας του ἱν· παρεκά λει αυτονεισε λθεῖνειςτον οἶκοναυτου.	ὀπισθεν. ἦρξατο τουκρασπεδ ουτουῖματι ουαυτου: και παραχρῖμαεσ τημρύσειστο υἱάματοςαυτης: Καιειπεν οἷς τίσοαψαμεν οσμου. αρνου	45

Lk 8, 41

Lk 8, 45

	Lk 8, 45		Lk 8, 49	
(45)	μενωνδεπαντω̄. ειπενουπειρος καιοισυναυταε πιστατα οι οχλ οισ̄νεχουσινσε καιαπο θλιβουσῑ. καῑ λεγειστισουαψ αμεινοσμου:		τοσερχεταιῑσα ποτουαρχησυν αγαγουλεγωναυτω. οτιτεθνηκενηθ υγατηρσουμησκ υλλαιτονδιδασκᾱῑλο:	(49)
46	Οδεις ειπεν· ἰρ̄φα τομουτίσεγωγ αρ̄ ἔγνω· δυνα μινεξελθουσαναπεμου:	5	Οδειδακουσασα πεκριθηαυτωλε γων· μηφοβοιμ ονονπίστευεκαί σωθησεται:	50
47	Ἰδουσαδεηγυνηο τιουκελαθεντ ρεμουσαηλθεν. καιπροσπεδουσα αυτῶ· διηνατια νίρκατοαυτου:	10	Ελθωνδεειστη̄ οικιανουκαφηκ ενεισεελθεινου δενασυναυτω· ειμηπετρον· καῑ ἰωαννην· καιἰακω βον· καιτονπ̄ρα τησπεδος· καιτ ηνμητερααυτης·	51
48	Οδεειπεναυτη θαρσιθυγατειρ̄ ηπιστησουσεσω κενσε· πορευο υεισειρηνην:	15	καῑ ἐκλαιονπαν τεςκαῑ εκοπτῶ τουαυτίν:	52
49	Επικατουλαλου	20	Οδέειπενμηκλ αιετε· ουγαρπ εδανεντοκορα σιοναλλακαθ̄έ υδει: καικαταίγε	53
	Lk 8, 49		Lk 8, 53	

Lk 8, 53		Lk 9, 1	
(53)	λωναυτῶν· εἰδό τε σοτία πεθανεν:	δαιμόνια καὶ οσοῦ σθεραπ	(1)
54	Αὐτοσδεεκαβ λῶν παντασεζω· κρατησα στησχ	ευεῖν καὶ απε στηλ· εν αὐτ	2
	ειροσαυτησ· ε	ουσ κηρύσσ	
	φώνησε λ· έγαν:	έντην βασιλ·	
55	ἤπ' έσ· έγειρε: καὶ επέστρεψεν	εὐαντου αυ:	
	τοπνά αὐτησ:	καὶ εἰσθατ	
	καὶ ανεστη παρ	ουσα σθ ενου	
	αχρῆμα: καὶ δι	ντα σ:	
	έταξεν αὐτη	: ΠΖ: Καὶ εἰπεν πρὸς	3
	δοθη να φαγεῖ:	αὐτοῦσ: μηδ	
56	καὶ ἐξεστησαν	ένάρετ αιεισ	
	οι γο νείσαυτησ:	τηνοδον: μή	
	οδε παρηγγειλ	τεράβδουσ:	
	εν αὐτοῖσ μηδ	μητε πῖραν:	
	ενὶ εἰπεῖν τογε	μητε ἄρτον:	
	γ ο ν ὅ σ:	μήτε αργύρι	
		ον· μήτέ ανα	
9, 1	Συνκαλεσαμ	δύο χητων	
· ΠΞ:	ενοσδετο	ασ έχειν: καὶ	4
Β	υσδαδεκα καὶ π	εἰσῆλθαι οὐκ	
	οστολουσ· ε	ανεισελθῆτ	
	δωκεν αὐτοι	ε εκει μένε	
	σδυνα μηνκ	τε: καὶ εκείθ	
	αιεζουσιαν· ε	εν ἐξέρχεσ	
	πίπαντα τα	θαι:	
		: ΠΗ: Καὶ οσοι· αν	5
	Lk 9, 1	Lk 9, 5	

Lk 9, 1

- (5) μηδέχωνται
 μᾶς· ἐξερχόμε
 νοιαποτισπόλ
 ἐωσκεῖνησ· το
 νκονιορτοναπ 5
 οτωνποδωνῖμ
 μῶναποτινᾶζα
 ται· εἰσμαρτυρ
 ιονεπαυτῶνσ·
 6 ΠΘ· Ἐξερχόμενοι 10
 δε· διηρχοντο
 κατατασκομα
 σευαγγελίζομ
 νοι· καιθεραπε
 υοντεςπανταχου· 15
 7 Ζ· Ἦκουσενδεηρω
 δησοτετραρχ
 ησταγεινομενα
 ὑπαυτουπάντα·
 καιδιπόρειδια 20
 τολέγεςθαῦπ
 ότινων· οτιῶά
 ννησεγηγερται
 εκνεκρῶν·
 8 Ὑπότινωνδέο 25
 τηλιάσ εφάνη·
 άλλωνδε οτιπ
 ροφήτης είς

Lk 9, 8

Lk 9, 8

- τωναρχέωνανεστη· (8)
 Καίειπενιρώδει 9
 σ· ἰωαννη νεγ
 ωαπεκε φ
 ἄλησα· τί
 σδέεστιν ὅ
 υτοσ· περιόῦ
 εγῶακούωτοι
 αυτα· καιεζῇτει
 ἰδξιναυτον·
 4A Καίιοποστρεψαν 10
 τεσοιαποστο
 λοιδιηγήσαντο
 αυτῶ· παντα
 οσαεποιήσάν·
 4B Καίπαραλαβῶναυ
 τουσύπεχωρη
 σενκατίδιανεισ
 κύμην καλου
 μενηνβηδ' σαῖδ
 αν· εἰστ όπονέρ
 ημον· όιδεόχλ 11
 οιγνοντεσηκ
 ολουθησανα
 υτω· και απο
 δεξαμ ενοσαυ
 τῶνσ· ελάλει
 αυτοισ περιη

Lk 9, 11

Lk 9, 16

Lk 9, 19

(16) ἰχθύας· αναβλέ
ψασείς τονου
ρανόν· ευλόγη
σεναυτοῦσκα
κατέκλασεν 5
καίεδίδουτο
ισμαθηταῖς π
αραθῆναι τῷ
17 χλω· καί ἐφαγ
ον καί ἐχορτ 10
άσθησαν παντ
ες· καί ἤρθητ
ο περισσεῦσα
ναυτοῖς κλασ
μάτων· κοφ 15
ινοῖδω δεκα·
18 ζΔ· Καί ἐγενετο ε
ν τῷ εἶναι αὐ
τὸν προσευ
χόμενον κα 20
ταμονας· συ
νῆσαν αὐτοῖσι
μαθηταῖς αὐτ
ου· καί ἐπηρω
τησεν αὐτοῦ 25
σ λεγων· τίν
αμελεγοῦσι
νόιο χλοὶ εἶναι·

Ὅτι δέ ἀποκριθεῖς 19
ντες εἶπον· ἰω
άννην τον βα
πτήστην· ἀλλ
οιδεήλέϊαν· ἀλ 5
λοιδε· οτι προ
φήτη στίστω
ναρχαίων ανέ 20
στη· εἰπεν δέ
αυτοῖς ὑμεῖς
δέ τίνα μελε 15
γεται εἶναι·
Ἀποκριθεῖς δε
πετρος εἶπεν·
τον χῶν του θυ· 21
ζΕ—Ὅδε ἐπιτεμῆ
σας αὐτοῖς
παρηγγύλην
μηδ ἐνὶ λ' ἐγεί 20
τὸυτο· εἰπὼ
οτι δεῖ τον
υντου ανου
πολλα παθῆ
ν· καὶ αποδοκ 25
ημασθῆναι
ποτὸν πρεσ
βυ τέρων· κ
αι αρχιερῶων·

Lk 9, 18

Lk 9, 22

	Lk 9, 22		Lk 9, 26	
(22)	καί γραμματάων· και αποκτανθή ναι και τη τρίτῃ μέρα εγερθῆναι:		Ὅσγάρ' ἀνεπαισχ υνθῆμε. και το υσεμου σλόγ ουσ. τουτο νο ῦστο του ἀνῶν	26
23	Ἐλεγεν δε προς παντας. ειτι σλ ειοπεισω μου ερχ εσθαι· αρνησάσθ ωεαυτὸν· και αρά τω τον στωρον αυτου καθ' ἡμ έραν· και ακολ ουθητο μοι:	5	επαισχυθησε ται· οταν ελθῃ εντι δόξει αὐτ οῦ. και του πρσ. και τωνα γίωνα γγέλων:	
24	Ὅσγάρ' ἀνδελφ ην ψυχηναυτ ου σωσαι· απο λέσει αὐτην· ὁ σδ' αναπολέσει την ψυχην αυτου ενεκ ενεμου ουτο σσωσει αὐτήν:	10	Λέγω δε ὑμῖν· αλη θως εἰσιν τινες τῶν ὠδεεστω των· οἱ ουμῃ γε υσονται θανάτο υ· ἕως ἀν' ἰδωσιν την βασιλειαν τοῦ θυ:	27
	Τί γάρ' ὠφελει τέ ἀνὸς κε ρδησας τον κ οσμον ολον· εαυτον δ εαπ ολεσαι σιζήμιω θεις:	15	Ἐγενετο δε μ ετα του σλόγ ου στου του σ· ἄσει ημέραι οκτώ· και παρὰ λαβων πέτρον· και ὡα ννην καὶ ἀκωβο ν· ανεβηει εἰστο όροσ προσευξασθαι:	
		20		28
25		25		

Lk 9, 25

Lk 9, 28

Lk 9, 29

Lk 9, 32

ΛΔ περιτησμεταμορφωσεωστου ῡ:

29	καιεγενετοεν τῷπροσευχες θαιαυτόν· τότε δοστουπροσω πουαυτοῦέτ ερων· καιηλλοιω θη ὁἴματισμῶς αυτουκαιγε νετολευκοσε ξαστραπτων·	5	δόξαναυτοῦ καίτουσδυοῶν δρασ τουσσυν εστωτασαυτα· Κᾱιεγένετωε ντῷδιαχωρί ξεσθαιαυτοῦ σαπαυτῶ· ει πενπετροσπρ οστόνιν· επισ τάτα· καλόνε στινημῶς ᾧδε εἶναι· καιτοιη σωμενσκηνᾶς τρεῖς· μήανσ οί· καιμιανμω υσεῖ· καιμίαν ιγλία· μηιδό σ ὁλεγει·	(32)
30	καὶἰδουανδρε σδύοσυνελαλ θυναυτῶ· οίτ ινεσῆσαν· μωϋ σησ καιηλείας·	10	οστόνιν· επισ τάτα· καλόνε στινημῶς ᾧδε εἶναι· καιτοιη σωμενσκηνᾶς τρεῖς· μήανσ οί· καιμιανμω υσεῖ· καιμίαν ιγλία· μηιδό σ ὁλεγει·	
31	ὁἷοφθεντεσ εντηδοξή· ελ εγον τηνέξοδ οναυτοῦ· ἡνή μελλενπληρο ῦν ἐνἱερουςαλῆμ·	15	οί· καιμιανμω υσεῖ· καιμίαν ιγλία· μηιδό σ ὁλεγει·	
32	Ὁδεπετροσκαι οι συνναυτῶ ἦσ αν βεβαρημέ νοι ὑπνω· δια γρηγορήσαντ εσδε· εἶδοντῇ	20	Ταῦταδεαυτ ουλεγοντοσ· εγενετῶνε φέλη· κᾱιεπε σκίασεναυτ ῶς· εφοβή θησανδεεν τωεκείνους	34
		25	ῶς· εφοβή θησανδεεν τωεκείνους	

Lk 9, 32

Lk 9, 34

Lk 9, 34

Lk 9, 38

	ΛΕ: περιτμήματα ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῇ πόλει, ἀλλ' ἐκβαλεῖν ταυτὸς			
(34)	εἰσελθὴν εἰσέλθῃ		μῶνιον:	
35	νερέλῃν· καὶ ῥα νη εγενετο εκ τησ νε φ ἔλῃσ λ εγουςα. οὐτὸς εστιν ο υἱος μ ουο ε κλεκτ ος αυτῶνακούετε:	5	μέσου. ἐπιβλε ψαι επιτον υἱ μου. οτιμονογ ενίσεστιν μου: καὶ ἔδου πᾶσι μβανιαντόν· καὶ ἐξέφνησκ ραζει και ρήσσει καισπαράσσει υτον μετααρ ρῶν. και μοῖσα ποχαρῆα παυ τόῦ συντριβῶ αυτον: και εδε ι, ἡ γινταν μαθη των σου. ἵνα εκ βαλωσιν αυτὸ. και ουκ ἔδουνη θήσαν:	(38)
36	Καὶ ἐνταυγενέσ θαιτην φωνην· ευρεθη οἷσμον ος· και αυτοι εσεί γησαν. και ουδε νήαπήγγειλαν ἐ νέκειναι στες ἡμεραις οὐδὲν ῶν ε ὀράκασιν:	10	Αποκριθεῖς δε οἶδεῖτεν· ὥ γεν εαῖ πι στος· και διεστραμμένη: ἐωσποται ἔσο μαι προσῦμας· και αν ἐξομαὶ μῶν. προσάγαγε	39
37	χ αρ Εγενετο δε εν 40 της ἑξῆσι ἡμέραις. τω κρ κατελθόντων αυτων ναποτου ῶρουσ. συνινη ησεν αυτῶ ο χλ ος πολὺς: και ἵ δου ανηρ' αποτ ου ο χλου ανε βωησ εν λεγων: διδασκαλε· δαιο	15	40	
		20		
38	ΛΕ: οσπολύς: και ἵ δου ανηρ' αποτ ου ο χλου ανε βωησ εν λεγων: διδασκαλε· δαιο	25		

Lk 9, 38

Lk 9, 41

	Lk 9, 41		Lk 9, 44	
(41)	τόνυνσουῶδε:		<u>Λς.</u> περιτωνδιαλογιζο	
42	έτιδεπροσ ερχομενουαυτού.		<u>μενοντησημιζόν:</u>	(44)
	έρρηξεναυτον		εισταῶταῖμαῦ	
	τουδαιμονιονκαι	5	τουσλογουσ	
	συνεσπάραξεν:		τούτους: ὁγ	
	Επετειμησενδε		ἀρῦῖτοςτουανῶ·	
	οιστωπνιτακα		μέλλειπαραδίδ	
	καθάρτω· καιἰά		ος θαιει σχεί	
	σατοτονπάιδα·	10	ρας ανῶν:	
	καίαπέδωκεν		᾿Οιδὲηγνόουν	45
	αυτὸντῶπατ		τοριματῶτο·	
	ριαντου:		καὶἰγ᾽ παρακεκα	
43	<u>Ε</u> ξεπλησ σον		λυμμενοναπα	
<u>P</u>	τοδ επάντ	15	υτῶν ἵνα μη	
	εσ· επιτημεγ		αί σθωνταιαυ	
	αλιότητιτουθυ:		τώ. καὶ εφοβῶ.	
	Πάντω νδεθαυ		ντοαιρωτήσαι	
	μαζοντωνεπ		αυτὸν· περιήτ	
<u>P</u> <u>Α</u>	ιπᾶσιν ὁιεπόειοῖς:	20	<u>Λς:</u> του του:	
	<u>Ε</u> ιπενπροστο		<u>Ε</u> ισῆλθενδὲ	46
	υσμαθητας		: <u>P</u> <u>B</u> : διαλογισμός	
	αυτου		εναυτῷστο	
44	θες θέ		τίς ἀν' εἰήμει	
	ὑμ εἶς	25	ζωναυτων:	
			᾿Οδὲ ἰσ' ἰδόντῶ	47
			διαλογισμον	
			τησκαρδιασάρτω:	
	Lk 9, 44		Lk 9, 47	

	Lk 9, 47		Lk 9, 50	
(47)	επιλαβόμενος		καὶ εἶπεν πρὸς	50
	παιδίου. ἔστις		αὐτὸν οἷσιν,	
	ἐναυτοπαρεα		καλύετε ὅς	
48	υτῷ· καὶ εἶπεν		γαρ ανούκεσ	
	αυτοῖς. ὅσεάν	5	τιν κατῆρπν	
	δέξηται τοῦτο		ὑπερ' ὑμῶν	
	το παιδίον ἐπι		εσ τιν·-	
	οονοματίμου		Ἐγένετο δε	51
	ἐμὲδέχεται·	5	εν τω συνα	
	καὶ ὅς ἐάν ἐμε	10	ληροῦσθαι τα	
	δέξηται· δεχ		σι μέρασι τῆς	
	εταίονα πο		ἀναλίμψας	
	στέλλαντάς με·		αυτοῦ· καὶ α	
	Ὁ γάρ μιν κροτε		υτὸ στο προ	
	ρος ἐν πάσιν ὑ	15	σάπωναυτου	
	μίν ὑπάρχων·		εστήριξεν· τ	
	οὔτος ἐστίν		ου πορευεσθ	
	μὲ γας·		αί εἰσι λημ'·	
49	·· ΠΓ· Ἀποκριθεὶς δὲ		Καὶ ἀπεστίλγε	52
	ὁ Ἰωάννης εἶπεν·	20	ν ἀγγέλου σπ	
	ἐπιστάτα εἰδὼ		ροπροσάπου	
	μεντην ἅπετι ὡ		αυτοῦ· καὶ π	
	οονόματι σου		ορευθεν	
	ἐκβαλλόντα		τες· ἡς	
	διαμύοντα καὶ	25	εἰλ. θσ	
	κολήσαντα			
	τόν ὅτι οὐκ			
	ἀκολουθεῖ			
	αὐτῶν·			

Lk 9, 49

Lk 9, 52

	Lk 9, 52		Lk 9, 56	
(52)	εισκάμην· σαμ	<u>ΛΖ</u>	περιτμήσεσθε τὸν ἄκρον·	
	αρεϊτῶν· ὥσται		θησαν ἐν ἑστέραν	(56)
	ετοιμάσαι αὐτῶν·		κωμην·	
53	καίουκε δέξαν	<u>ΛΖ</u>	Καὶ πορευομένων	57
	το αὐτοῦ· ὅτι το	5	<u>Χ</u> <u>αρ</u>	αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ·
	προσάποι αὐτοῦ		εἰπεν τῇ σαρρα	
	ἰγν· πορευόμενον		υτοῖς ἀκούουθι	
	ἐν ἱερὸς ἀλημ·		σῶσαι ὅπου ἀνα	
54	ἴδοντες δὲ οἱ μα		περχη κε·	
	θηται αὐτοῦ· ἵα	10	<u>ΠΕ</u> · Καὶ πεναὶ τῶν οἰδ·	58
	καβος· καὶ ἵαν		αὐτῶν πεκεσθῶν	
	νησ· εἶπον· κεθ		λεουσ ἐχουσιν	
	ἐλίσσει πωμεν		καὶ ταπετινὰ τοῦ	
	πῦρ· καταβῆναι		οὐρανοῦ κατὰ	
	επαυτοῦς ἐκ	15	κηνώσεις· ὁδε	
	τοῦ οὐρανοῦ·		ἵδου τοῦ οὐρανοῦ·	
	καὶ ἀναλασσαι		οὐκ ἐχέουσιν	
	τούς· ὥς καὶ ἡ λέι		ην κεφαλὴν κλ	
	ας ἐπόησεν·		εἰναι·	
55	Στραφεὶς δὲ εἶπε	20	<u>Πς</u> · Εἰπεν δὲ πρός	59
	τῇ μνησεν αὐτοῖς		τερονακολ	
	καὶ εἶπεν· οὐκοι		ουθημοί· ὁδε εἰ	
	δα τειοῦ πᾶν		πεν· κε ἐπιτρε	
	στα τοῦ οἰοῦ		ψονμοί· ἀπελθῶ	
	ἄνθρωπος· ἦλθεν	25	τα πρῶτον θάψ	
	ψυχὰς ἄνθρωπου		αὐτοῦ πρῶτον·	
	ὀλεσθαι ἀλλασ		Εἰπεν δὲ αὐτῶ	60
56	σαι· καὶ ἐπορεύ		οἰδ· ἀφ᾽ ἐσθῶν	
	Lk 9, 56		Lk 9, 60	

Lk 9, 60

Lk 10, 1

<u>ΛΗ</u> περιτου <u>χ</u> υοτιανεδειξενκαιετουσεβδο			
<u>μη</u> κονταμαθιτας· καιπεστειλεναυτουσαναυτου·			
(60)	νεκρουσθ ^α ψατο υσεαυτωννεκρους· συδεαπελθ ^ο νδια γγελετηνβασιλ. ειαντου θυ·	5	αναδ ^υ ο. β. προ προσ ^ω πουαν του. εισπασαν πολινκαικομον· ου ^η μελλεναν ^{αι} τοσεισερχεσθαι·
61	Ειπεδεκαετερ οσακολουθησα σοικε· πρωτον δε επιτρεψον μοιαποταξασθαι τοιςειστονοι κονμου·	10	Ελεγενδεπροσαντους· 2 ΡΗ· Ομενθερισμοσπ ολις οιδεεργα ταιολιγοι· δειθ ηταδυντουκυ· τουθερισμου·
62	Ειπενδεοισπροσ αυτον· ουδ εισ επιβαλλαντην· χειρααυτουεπ αροτρονκαιβλε πανειστωπισω· ε ^υ θετοσεστι ειστηνβασιλει αντου θυ	15	οπωσεκβαλλη ργατασειστον θερισμοναυτου· ΡΘ· Υπαγετειδουε γαποστελιν ε ^υ μας. ωσαρνασ ενμεσαλυκαν· 20 Μηβασταζεται βαλλαντιον·
10, 1	ΡΞ Μεταδεαυτα· :ΛΗ· ανεδιξενοκ ^ο και ετερουσεβ δομικοντα· και απεστειλεναυτουσ	25	μηπιραν· μηδε υποδηματα· και μηδενακατατ ηνοδονασπα σεισθαι·

Lk 10, 1

Lk 10, 4

Lk 10, 5

Lk 10, 9

5 Εἰσὶν δὲ ἀν' οὐκίαν
 ΠΙΑ εἰσερχέσθαι.
 πρωτον λεγε
 τε· εἰρηνητωδί
 6 κωτόντων· καὶ 5
 εὖ ἢ εἰρή
 νησ ἐπαναπαύ
 σεται ἐπ' αὐτῷ
 ηἰρηνη ὑμῶν·
 εἶδε μὴ γένηται ὑ
 μᾶς ἀνακρίψι·
 7 Ἐναυτίδεται
 ΠΙΒ· κία μενετάι
 σθίοντες καὶ
 πείνοντες τὰ
 15 παραυτῶν ἄξ
 ιοσ γὰρ ὁ εργάτ·
 τησ του μῆσ
 θοῦ αὐτοῦ ἐστίν·
 Μη μεταβενε
 20 ται ἐξ οὐκίας
 εἰς οὐκίαν·
 8 Καὶ εἰσὶν ἀν' οὐκίαν
 ΠΙΓ λιν εἰσερχέσ
 θαι καὶ δέχον
 25 ται ὑμᾶς· ἐσθί
 ἐτέτα παρὰ
 ἡμεμεν ὑμῖν·

Lk 10, 8

καὶ θεωρεῖτε 9
 τοὺς ἐναντὶ
 ἀσθενεῖς. καὶ λ
 ἐγέται αὐτοῖς.
 ἡ γὰρ κενεφ' ὑ
 μᾶς βασιλεία τοῦ
 10 θ· Εἰσὶν δὲ ἀν' οὐκίαν
 ΠΙΔ· εἰσερχέσθαι·
 καὶ μὴ δέχον
 10 ται ὑμᾶς· ἐξε
 λθόντες εἰς
 τὰς πλατίας
 αὐτῆς εἰπα
 11 ται· καὶ τὸν κο
 νιορτὸν τὸν
 15 κολληθέντα
 ὑμῖν ἐκ τῆς
 πόλεως ὑμῶν
 εἰς τοὺς ποδᾶ
 20 σ ημῶν ἀπομα
 σσόμεθα ὑμῖν·
 Πλὴν, τοῦτο γει
 νώσκειται ὅτι
 ἡ γὰρ κενεφ' ὑ
 25 μᾶς ἡ βασιλεί
 α τοῦ θ·
 Δε γὰρ δεῦρ' ἡμῶν
 12 ὅτι σοδομοί·

Lk 10, 12

Lk 10, 12		Lk 10, 16	
(12)	ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖ νῆ· ἀνεκτότερον ἔσται. ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ·	λαντάμε· καὶ οἱ μουακούοντες κουεῖται ἀπο	(16)
13	<u>PIE</u> Οὐαῖ σοι χορᾷ ζέ· ουαῖ σοι βησσαῖ δᾶ. ὅτι εἰ ἐν τῷ ῥακίᾳ σειδανί· ἐγενήθη ἡσαν ἀδυνάμῃς· αἰ· ἐγενόμενα ἐν μῖν· παλαιανένσ ακκῶ· καὶ σποδᾶ καθήμενοι μετ ἐνόησαν·	5 <u>PIZ</u> Ὑπέστρεψαν δε οἱ ἐβδομήκον τα μετὰ χιρῶς λέγοντες· <u>KE</u> καὶ τὰ δᾶ· ἡμῶν ὑποτάσσεται ἡ μῖν ἐν τῷ ῥακίᾳ αὐτί σου·	17
14	Πλήν· τύραννοι δῶνι ἀνεκτότε ρον ἔσται ἐν τῇ κρίσει· ἢ ὑμῖν·	<u>Ξ</u> <u>ap</u> Εἰπεν δε αὐτοῖς ἐθεάρουντον σατανᾶν ὡς τῶν πηνεκτοῦ ουρ ανου πεσοντα·	18
15	<u>μ</u> Καὶ σὺ καπερναούμ· ἢ ἔοσθ' οὐραν οῦ ὑψωθήσῃ· ἐω σαδου καταβή βας θήσῃ·	15 <u>χ</u> <u>ap</u> Ἰδὺ διδωμῖν ιν τῇ νεξουσίαν· του πατρί· ἐν πάν ω φωνκαῖς οπίων καὶ ἐπὶ τῶν σαν τῇ δύναμει του ἐχθροῦ· καὶ οὐδ' ἐν ὑμᾶς οὐ μη ἀδικήσῃ·	19
16	<u>χ</u> <u>ap</u> <u>PIς</u> Ὁ αὐκὺν ὑμῶν ἐμουακούει· καὶ οἱ ἀθετῶν ὑμῶν ἐμε ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμε ἀθετῶν ἀθ εττειτο· ἀποστί	20 25 Πλήν· ἐν τούτῳ μη χέρεται· ὅτι	20
Lk 10, 16		Lk 10, 20	

Lk 10, 20

Lk 10, 22

(20) ταπ̄ναταῦμινῦ
ποτασσεται· χά
ρεταιδεοιτα
ονόματαῦμων
γέγραπταιεντ

5

21 :P1H Ενωτητηῖρα
ηγαλ̄λιάσατο
οἰστωπνιτῶ
αγιωκάειπεν·
εξομολόγουμε
αισοιπ̄ερ' κ̄ετ
ουουρανουκά
τησγησ. οτιαπ
εκρυψαστάυ
22 ταποσοφῶ
νκαισυνετῶν.
καιαπεκαλύψ
ασαυτάνηπίοις·
νάιοπιρ· οτιου
τοσεγένετο
ευδοκίαέμ' π
ροσθενσου· ε
καιστραφεῖσπ
ροστουσμαθη
τασειπεν·

P1Θ: Πάνταμοιπαρε
I δώθηῑποτου

ΛΘ περιτουεπεροτησαντοσνομηκου:

π̄ρσμου. καιουδει (22)

σγινῶ σκει· τίσε

στινοῦῖοσειμη

οπ̄ιρ'. κατίτισεσ

τιν οπ̄ιρ' ειμη

οῦῖος. καᾱεαν

βούληταιοῦῖος

αποκαλύψαι·

10 ·PK: Καιστραφεῖσπ 23
ροστουσμαθ

ητάσ κατ' ιδια

νεῖπεν· μακῶρ

ι οἰοῖοφθαλμ

15 οἱ οἰβλέποντ

εσ ἂ βλεπετε·

λέγωγαριῖμιν· 24

ὅτιπολλοῖπρο

φήταικαβισιλ

20 ξισ· ἡδ ἔλησάν

ἰδῖν· ἂ ὑμεῖσ βλ

έπέται· καιου

κ' εἶδον. καιακ

ούσαι ἂ ακού

25 ετεκ αἰουκη

χ
αρ κουσαν· πληνζητηται ~

ΛΘ: Καῡιδου τωκρ νομι 25

PKA: προσηλ

B κόστισ· ανε[σε]

ηεκ'· πειράζ[ων]

Lk 10, 22

Lk 10, 25

	Lk 10, 25		Lk 10, 30	
(25)	αὐτόν καὶ λέγον:		Ἰ. πολ. αβ. ἀνδ. οἷς	30
	διδάσκαλ. ε. τίτοι		εἶπεν: ἄνθρωπο	
	ἦσας. ζῶντων ἐν		στὶς κατεβεν	
	ον κληρονομήσω:		εναποῖερουσα	
26	Ὅδε εἶπεν πρὸς αὐ	5	λημ' εἰσεῖριχώ	
	τόν: ἐν τῶν νομ		καὶ λίστιος περι	
	ωτί γέγραπται·		έπεσεν: οἶκα ε	
	πῶσαν ἀγινώσκεις:		κδύσαντες αὐ	
27	Ὅδε ἀποκριθεὶς		τόν: καὶ πληγὰς	
	εἶπεν: ἀγαπήσεις	10	ἐπὶ θέντες αὐτῇ	
	κν' τον θν' σου. ε		λθόν· ἀφέντε	
	ζόληστίησκαρδ		σιμυθάνη:	
	ιασσοῦ. καὶ ἐξό		Κατασυνκυρί	31
	ληστησφυχῇ		ανδ. ἱερέυστ	
	σσοῦ. καὶ ἐξολῆσ	15	ἰσκατεβενεν	
	τ. ησίσχύος σου:		εν τη ῥόδῳ ἐκεί	
	καὶ ἐξόληστησ		νη· καὶ ἰδοὺ αὐ	
	διανόμισ· σου. καὶ		ὄναντι παρὶ λ.	
	τον πλησιον σου		θεν· ὁμώωσδε	32
	ἂσσεαυτον:	20	καὶ λευέι τησγε	
28	Εἶπεν δὲ αὐτῷ ο		νομενός κατα	
	ρῳ ὥσαπεκρίθ		τον τοπονε λ	
	εἰς: τοῦτο ποί		θῶν καὶ ἰδῶν· α	
	εἶ καὶ ζήση:		ντη παρὶ λθεν:	
29	PKB Ὅδε θέλων δικα	25	Σαμαρίτησδε.	33
	οῦνε αὐτόν. εἰ		τησ ὁδὲ νη	
	πεν πρὸς τον ν.		λθεν καταυτό·	
	καί τις ἐσ τίν μου		καὶ ἰδῶν αὐτόν	
	[αλ]ησίον:			

Lk 10, 29

Lk 10, 33

Lk 10, 33

Lk 10, 37

περιμαρ θασ. κμαριασ

(33) εσπ.αγχνίσθη:
34 καιπροσελθόν
κατέδησεντ ατ
ράυματ ααυτού
επιχέωνέλεων 5
καιοιον: επιβιβά
σασδεαυτόνεπι
οϊδιονκτίνοσ· ήγ
αγεναυτονεισ
πανδοκείον· καιε 10
πεμελήθηαυτού:
35 καιεπιτηγύριον
εξέλθων· εκβα
λῶνδυοδηνάρια·
έδωκεντωπαν 15
δοχικάειπεναι
τώ. επιμελήθητ
ίαυτού. καιὁτιά
νπροσδαπανήσησ
εγαεντωεπανέ 20
ρχεσθάμεαπο
36 δωσωσοι· τίσοῦν
τούτοντῶντρι
ῶν.πλησίονδοκεῖ
σοιγεγωνέναιτο 25
υενπεσόντος
ειστούσληστάσ:
37 "Οδέειπεν· οποιη

MA
σ αστο έλεός (37)
μεταυτού:
Ειπενουναυτώ
ο ις πορέου
και σύ ποιειο
μοίωσ: κζησει ^ε
Εγενε τοδεεν 38
τωπορευεσθ
αιαυτους: και
αυτόσ τωκρ εισήλθ οις
ενεισκάμηντ ^κ κωμην
MA
ινά· γυνηδετησ
ονόμα τίμάρθα:
15 ὑπεδεξάτοαυ
τόν ειστονόικ
ον αυτοῖσ· και 39
τῇ δε ήν αδελφή·
και.ουμένημαρία:
ή και παρακαθήσασα
παρατουσπόδασ
του ιω. ή κουεντ
ονλογον αυτου: ή 40
δεμάρθα. περιεσπ
ατοπεριπολλήνδ
ιακονίαν: επιστά
σαδε είπεν· κ̅εου
μέλειςοι· ότιηαδ

Lk 10, 37

Lk 10, 40

Lk 10, 40

Lk 11,1

(40) λήριμου· μόντην
μεκατέλειπε
νδικοντῖν· ἔι
πόνουν αὐτῇ·
ἱνάμῃ^υσυναντ
ηλάβηται:

41 Ἀποκριθεὶς δὲ
εἰς εἰ πεντα-
τή· μάθητάς
αὐτοῦ· μεριμν-
ῶν καὶ ἰδοὺ ῥα-
ζὴν περιπολλὰ·
42 ἐνοσδε ἐστι χρέεια·

Μαρία δε τη ναγα
 θήν γε ρήδ αεξ 15
 ελξάτο. ήτη
 σου καφερεθ
 ήσεται απαντ
 ή σ.·. $\frac{\alpha}{\beta}$

11, 1	Καὶ ἐγενήθη	20
ΡΚΓ	τοῦ ναυαυτοῦ	
Ε	ἐν τοῖς πῦρ	
	ος εὐχόμενος	
	ν· ὥς ἐπλάσσει	
	ο· ἔπεινιστόν	25
	μαθητῶν αὐτ	
	οῦ προσκυνῶν	
	κἔδιδάξονημάς	

MB περι προσ ευχης:-
προσαυχου (1)

	Lk 11, 4		Lk 11, 7	
(4)	τιοφίλον τη μιν· καίμηεισε νεγκέισημᾶς εισπειρασμὸν· αλλαρύσαιημᾶς σαποτοῦπονηροῦ:	5	μοῦειστηγκοί τηνεῖσιν. ουδύ ναμαιαναστάς δδυναιοι: λέγ ωυμῖν. ἐίκαιου δώσειαυτῶ· αν αστασδιατώει ναιαυτουφίλον· διαγε· τηνανάιδ ειαναντουεγε ρθεῖσδώσειαν τῶόσωνχρίῖζει:	(7) 8
5	^{PKΔ} _I Καίειπενπροσα υτούς. τίσεξ ὑμῶνέξειφίλῶν. καίπορεύσεται προσαυτονμε σανυκτίουκαι εἶπηαυτῶ. φίλ εχρήσονμόιτ 6 ρεῖς ἄρτους. ε πιδήφίλοσμου παρεγενετοε ξοδουπρόσμε· καίουκέχω ὁπαραθήσωαυτ 7 ῶ· κακεῖνοςέσ ωθεν αποκρη θεῖς εἶπη· μήμ οικόπουσπάρ εχε. ἤδηγαρ' η θύρακάκλισ ται· καιταπε διαμουρετε	10 15 20 25	^{PKΕ} _E Καγὼ ὑμῖνλέγ αιτητηκαιδ ωθήσεταιὑμῖν· ζητέται καίε υρήσεται· κρο ύαῖταῖκαῖανυ γήσεται ὑμῖν: πᾶσγαρ' ὁαιτῶν λαμβάνει· καιο ζητῶν ευρίσκ ει· καιτωκρού οντιανυγίσε ται: Τίναδεε ξ' ὑμῶντὸνπ ατερααιτησ ειοὔϊόσαρτο[·]	9 10 11
	Lk 11, 7		Lk 11, 11	

Lk 11, 11

Lk 11, 15

ΜΓ περιτουκοφουδαιμονιζομενον

(11)	μη λυθονεπιδωσ ειαυτω· η̐και ι̐ χθυν· μηναντι ι̐ χθυοσοφινεπι δωσειαυτω·		Τινεσδεεξαυτω ειπων· ενβρελ ζεβουλ' τω αρ χοντιπενδαι μωνιων· εκβαλ λειταδαιμονια·	15
12	η̐και αναιτησειω ον· μηεπιδωσει αυτωσκορπιον·	5	Ετεροι δεπειρα ζοντεσσημειο νεξουρανουε ζητουνπαρ αυτου·	16
13	Ειουνυμεισπο νηροι υπαρχον τεσ· οιδαιτιδ οματααγαθαδ ιδοναιτοιςτε κνοιςυ̐μιν· πο σω μαλλονοπα τηρ' ο εξουρα νου· δωσειδομ αταγαθατοι σετουσιν αυτω·	10	Αυτοσδεειδωσ αυτωνταδιανο ιματα· ειπεναι τοις· πασαι βασιλ εια εφεαυτην μερισθησαερη μυται· και οι κοσ επ' οικονπι πει·	17
14	Και ηνεκβαλλω νδαιμονιονκαι αυτω η̐κωφον· εγενετοδετ ουδα ιμωνιου εξελθόντοσ· ελαλησενοκο φοσ· και εθαυμ ασανπαντεσ τοι̐ς̐ ο̐χλοι·	20	Ειδεκαι οσαταν̄ σ εφεαυτονδι εμερισθηπωσ σταθη̐σεταιη βασιλειααυτου· οτι λεγεται εν̄ βεελζεβουλ' τ ω αρχοντι εκβ αλλεινμεταδαι	18
		25		

Lk 11, 14

Lk 11, 18

Lk 11, 18		Lk 11, 22	
19	μόνια· ειδεε γω ενβέλζεβο υλ· εκβαλλωταδαι μονια: οὐϊ̄ οὐ̄ μῶνεντίνι εκ βάλουσιν· δι ατ ουτοαυτοικρι ταῦμωνέ σο νται: ειδεεν δα κτυλωθ̄υε κ βαλλωταδαι μ ονια: ἀραεφ θ ασεν εφ' ὕμα σ ηβασιλείατου θ̄υ:		πόιδει· καιτας (22) κύλααυτοῦδ ιαδίδωσιν: Ὁμηᾶνμετεμῶ 23 υκατεμῶνέσ τιν· κᾶιομησυ νάγωνμετεμ δυσκορπίζουμε: Ὁταντοακα θα 24 ρτονπ̄ναζε λθηαποτουαν̄ου: διέρχεταιιδιαν ὕδρωντόπων ζητουνανάπά υσιν: καιμμευ ρίσκοντότε λεγει· ὑποστ ρέψ̄ωειστον ὀικονμουῦθ ενεξήλθον: και 25 ελθονευρίσκ εισεσαρωμέ νονκαίκεκο σμημένον: το 26 τεπορέυετε καιπαρалаμβ ανει επταέτε ραπ̄νατα· πονη
20	κτυλωθ̄υε κ βαλλωταδαι μ ονια: ἀραεφ θ ασεν εφ' ὕμα σ ηβασιλείατου θ̄υ:	5 10	Ἐ :ΡΛ: Ε
21	Οτανοῖσχυροτ εροσκαθωπλη σμένοςφυλά σσητηνέαυτ ῶαυλήν: ἐν η ρίνηεστίντ α ὑπαρχοντα υ τῶυ. επανδεῖ σ χυρότερος α υτῶυ επελθῶ ννεικησεια υ τόν· τηνπαν ο πλίοναναυτο ὕ άρει· εφ' ἥεπε	15 20 25	
22	Οτανοῖσχυροτ εροσκαθωπλη σμένοςφυλά σσητηνέαυτ ῶαυλήν: ἐν η ρίνηεστίντ α ὑπαρχοντα υ τῶυ. επανδεῖ σ χυρότερος α υτῶυ επελθῶ ννεικησεια υ τόν· τηνπαν ο πλίοναναυτο ὕ άρει· εφ' ἥεπε		
Lk 11, 22		Lk 11, 26	

Lk 11, 26

Lk 11, 29

περητη σεκτουο
ΜΔ χλουεπαρασησφωνην:
 (26) ρότε ραεαυτ
 οὔ. καιεισελθῶ
 τακατοι κειε
 κεῖ. καίγεινεν
 εταέσχατα
 ουανῶν ε κείν
 ουχέιφονατω
ΜΔ νπρωτων: ^Ξ αρ
 27 Εγένετοδεε
ΡΛΑ ντωλέγειναυ
Ι τῶνταυτα· ε
 πάρασατισγυ
 νήρωνηνέκτ
 ουόχλουειπε
 ναυτῶ· μακα
 15 ριάήκοι λίαηβ
 αστάσα σάσε·
 καίμαστίοῦ
 σέ δήλασας:
 28 αυτόσδε εἶπ
 εν: μενῶνγέ:
 μακάριοι οἱ
 : ακού: ακόου
 ντεστονλογ
 οντῶ θυ. και
 25 φυλάσσοντες:
 αυτόν:

Lk 11, 28

ΜΕ: περιτῶντωντῶνσημει
 ον: ×
 Τῶ ν δεόχλωνε 29
ΡΛΒ επαδρυζομέ
Ε νωνηρξατολ
ΜΕ έγ ειν: ηγενεᾶ
 5 άύ τηγενεαπ
 ον ηράεστιν·
 ση μειονεπιζη
 τεῖ και σημειον
 ουδοθήσετέ
 10 α υτή: ει μητ
 ο σημειονῶ
 ν ατουπροφ
 ῖ του:
 15 κ αθῶ σγαρ'ε
 30 γ ενετοῖων
 ᾶ σ σημειον
 τ οισνήνευει
 ταισ: οὔτωσ
 20 ἐ σταικαι οὔ
 ο στουανῶν. τ
 ῆ γενεᾶταυτ
 η σημῖον:
 Βασίλεισσανο 31
 τουεγερθη
 25 σ εται εντηκ
 ρ ίσει μετατ
 ων ανδρων

Lk 11, 31

Lk 11, 31

Lk 11, 33

		<u>περι του φαρισεου του κα</u>	
		<u>Μς</u>	<u>λεσαν το στον κν:-</u>
(31)	τη σγενεῶστα ἐτης. κακατα κρινει αυτουσ. οτι ηλθεν εκτ ανπερατων τη σγης. ακουσαι την σοριαν σω λομωνος. και δουπλειον σολ ομων το σωδε:		νοιτο φως βλεπωσιν: (33) Ο λυχνοσ του σω μα το σσου εστι ο οφθαλμος: ο ταν δυνοφθαλ μο σσου απλου ση· και ολον το σ ωματος φωτι νονεστιν: επ' αν δεπονηρο ση· και τω σωματος σκο την ονεσται. σκ οπειουν. μη το φωστο εν σοδι σκ ο το σ εστιν:
32	Ανδρες νινευει ται αναστησον ται εν τη κρεισει μετα τη σγενε ωσ ταυτης. και κατακρινουσιν αυτην: οτι με τενοησαν εις τ ο κηρυγμα των α· και ιδου πλειο ν των αυτων δε:	5 10 15 20	Ειδουν το σωματος ολον φωτεινον· μη εχον μερος σκοτεινον: εστ αι φωτεινον ολο· ωσ οταν ο λυχν ος. τησ τραπη φωτης ησ ε:
33	Ουδεις δε λυχν ον αψας εις κρυ πτην τιθησιν· ουδε υπο των μοδιον· αλλ' επι την λυχνιαν· ινα οι εισ πορευομε	25	Ενδετω λαλησε αυτον ταυτα ερωτα αυτον φαρεισε οστις· οπωσαρις τησ η

Lk 11, 33

Lk 11, 37

Lk 11, 37		Lk 11, 41	
		περιτουταλανη	
(37)	παραιτω̃: εισελ	<u>MZ</u> σμουτω̃νομηκο̃	
	θωνδεαυεπεσεν:	καυ̃δοϋ̃παντ	(41)
38	οδεφαρισαιο̃σ	ακαθα̃ρα̃ υ̃μ	
	ιδ̃ωνεθαυμασ	ι̃νεστιν:	
	ε̃ξνοτιου̃πρω̃	5 <u>Α</u> λλαου̃αι̃υ̃μιν	42
	τονεβαπτισ	:ΡΛζ: τοισφαιρισαι̃	
	θηπροτ̃ουαρ	οισ. οτιαποδ	
	ιστου:	εκατου̃τετ	
39	Ειπενδεο̃κ̃σπ	σηδυ̃οσμον'	
	ροσαυ̃τον: νυ̃	10 καιτο̃πι̃γαν	
	νυ̃μ̃εισ οιφα	ον: και̃πανλα̃	
	ρεισ̃αιοι· το̃ε	χανον· και̃πα	
	ζωθεν̃του	ρερχε̃σθαι	
	ποτηρι̃ου και̃	τηνκρι̃σιν	
	τ̃ου̃πι̃νακο̃σ	15 και̃τηνα̃γα	
	καθα̃ρι̃ζεται·	πην̃του θυ̃:	
	τοδε̃ ε̃σω̃θε̃	ταυ̃ταδε̃	
	νυ̃μ̃α̃ν̃γε̃μη	δει̃τοι̃ει̃σαι·	
	αρ̃πα̃γι̃σ και̃	κα̃κε̃ινα̃μη	
40	πονη̃ρια̃σ: α̃	20 α̃φι̃ε̃ν̃αι:	
	φρονε̃σ ο̃υ̃χ	Ου̃αι̃υ̃μ̃ιν̃το	43
	ο̃ποι̃η̃σασ̃το	.ΡΛΖ	
	ε̃ξω̃θεν' και̃	:Β: σ'ο̃τια̃γα̃πα	
	το̃ε̃σω̃θε̃νε	τα̃ι̃τη̃ν̃πρω̃	
	πο̃ι̃η̃σεν:	25 το̃κα̃θε̃δρη̃	
41	Πλη̃ν̃τα̃ε̃ν̃ον̃	αν̃εν̃τε̃σ̃	
	τα̃δ̃ο̃τε̃ε̃	υ̃να̃γω̃γε̃σ:	
	λε̃η̃μ̃ω̃σ̃υν̃η̃ν:	και̃του̃σα̃σπ	
		ασ̃μ̃ου̃σ	
Lk 11, 41		Lk 11, 43	

Lk 11, 43		Lk 11, 47		
(43)	ενταῖσαγοραῖς:	ταμνημιάτων	(47)	
44	$\overline{\text{P}\Lambda\text{H}}$ $\overline{\text{E}}$ Ουαῖ ὑμιν γραμμ ατεισ και φαρισ αἰοῦ ποκριταῖο τιεσταῖωσ τὰ μ νιηματα ἀδελ· και οἱ ἄν·οι περιπ ατουντες οἱε παναουκὸι δασι:	5	προφητων· οἶδε πατέρες ὑμῶν απεκτηνηναν τοῦς: αραμαρτ υρεῖτε και συν ευκειταῖτοις εργοιστων πρῶν ὑμῶν: ὅτι αὐτοὶ μεναπέκτειναν αυτοῦς. ὕμεις δὲ οἰκοδομεῖτε εαυτονταμνη μῖα διατῶ τὸ κἀὶ ἡ ὄσοφια του ἡ· εἰπεν:	48
45	$\overline{\text{P}\Lambda\text{O}}$ $\overline{\text{E}}$ Αποκρίθεις δετ ἰς των νομικῶ ν λέγει αὐτῶ· διδασκαλα ταῦ ταλέγων και η μᾶς ὑβρίζεις:	10	49	
46	"Ὅδε εἰπεν· και ὁ μῖ τοις νομικῶις ουαῖ. ὅτι φορτ ἵξετε τουσαῖν ὄσφορτία δυ σ βάστακτα. και αυτοῖενι των δακτύλων ὑμ ῶν προσψά νετε τοις φο ρτίοις:	15		
		$\overline{\text{P}\text{M}\text{A}}$ $\overline{\text{E}}$ Αποστέλλω εἰ ς αὐτοῦς προφ ητας και αποστ όλους. και εξ αυ τῶν αποκτενεῖ σιν και διόξουσιν.		
		20	Ἰνα ἐκζητηθῇ το αἷμα παντων τ ῶν προφητῶν. τ οε κχυνομενο ν αποκατὰ βόλ λῃ σ κόσμου και	50
		25		
47	$\overline{\text{P}\text{M}}$ $\overline{\text{E}}$ Ουαῖ ὑμῖν οτι οικοδομηται			
Lk 11, 47		Lk 11, 50		

Lk 11, 50

Lk 11, 53

	<u>ΜΗ περιτιζυμῆσθω φάρι</u>			
(50)	καταποτιγήεν <u>σεων:</u>		τοστούλου	(53)
51	εἰσάτησα		κατισχυνον	
	πότουαιματ		το. καιηρζαν	
	οσάβελ. εἰωστ		το οιγράματ	
	οὐαῖματοςζα	5	τεῖς· καιοιρα	
	χαρίουτουαπ		ρισάιοι· καὶ οἶν	
	ολομένου. με		ομικδι· δειν	
	ταξῦτουθυσ		ᾧς ενέχειν	
	ιαστηρίουκαι		καιαποστομ	
	του οίκου. νάι	10	ατιζειναιτ	
	λεγωῦμιν· οτ		ὄν περιπλίο	
	ιεκζητηθήσε		νων· ενεδρε	54
	τακαποτιγη·		νοντεστι.	
	ενεἰσάτησ:		θηρέυσαι εκ	
52	Οὐαῖμιντοῖς	15	τουστοματ	
	<u>PMB</u> νομικοῖς· οτι		ος αυτου: ἵν	
	<u>E</u> εκρυψατεήρ		ακατηγορη	
	αταιτηγκλει		σεσιναιτου:	
	δατησγνώσε		επισυναχθ	12, 1
	ῶς. αυτοῖδε	20	ησῶντωνμ	
	ουκείσῃλθε		υριάδαντο	
	ται καίτουσῃ		υ ὀχλου ῶς	
	σερχομένο		τε καταπα	
	υσεκολυσαιτε:		τήναλληλουσ:	
53	<u>PMΓ</u> Δ ἐγοντο σδε	25	<u>PMΔ</u> Ἡρζατολεγει	
	<u>I</u> αυτουταυτ		<u>B</u> νπροσ του	
	απροσαυτου		σ μαθητάς	
	σ. ενῳπιονπαν		αυτου. προ	

Lk 11, 53

Lk 12, 1

Lk 12, 1		Lk 12, 4	
(1)	τον προσέχε τε αποτησζ ύμηστωνφ αρίσέων. ήτι σεστιν. ύπό κρικρισις:		(4)
2	PM E 'Ουδένδεσυν E κεκαλυμμ ενονεστιν. δουκαποκαλ υφθήσεται· και κρυπτον δουγνωσθησ εται: άνθών όσα έντησκ οτία είπατε' εντωφωτί ακουσθησε ται: και δπρόσ τοόυσελαλή σεται· εντοι σταμειοις· κηρυχθησε ται επι των δωματων:	5 10 15 20 25	αποτωναποκ τε νόντοντο σωμα· και μετ αταυτα μηεχ όντων τι περ ισσόν ποιησαι: ύποδείξωδε ύμιν τινα φο βηθήται: φοβ ηθήτε. τονμ ετατοαποκ τήναι έχοντ α εξουσίαν· ε νβαλειν ειστ ην γέενναν· ναι λεγω ύμιν· τούτον φοβ ηθηται: Ουχ ηπεντε στρουθία από λδυνται ασσα ρίων δυο. και έν εξ αυτων ου κέστιν επιλ ελησμένον ενώπιον τού δυ: άλλα και έ 7
4	Λεγω δε ύμιν τοις φίλοις μου. μη φοβηθηται		
Lk 12, 4		Lk 12, 7	

Lk 12, 7

Lk 12, 11

<u>ΜΘ περιτου θελοντο σμερισασθαι τινουσιν:-</u>			
(7)	κεφαλῆς ὑμῶν	"Οταν δέ προσφ	11
	πάσαι. ηριθμημε	PMH	ερωσιν ὑμᾶς ἐπὶ
	ναι εις: μή οὖν	B	τάς συνάγωγας
	φοβείσθαι· πολ		καὶ τὰς ἀρχάς
	λὸν στρου θίων	5	καὶ τὰς ἐξουσί
	διαφέρετέ ὑμεῖς:		ας. μημεριμνη
8	Λεγαδεῦμιν· πᾶς		σητε πῶς: ἦτ
	οσε ἀνομολογήσει		ί, ἀπολογίσε
	ενεμοῖ ἐμπροσ		σθαι· ἰτίει πη
	θεντων ἀνθρώ	10	τετό γάρ ῥα γη
	πων: καὶ οὐ τοστ		αν πᾶν διδάξει
	οὐ ἀνδομολο		υμᾶς ἐναυτῇ
	γήσει ἐναυτω		τη ῥα. ἀδιειπεῖν:
	ἐμπροσθε τῶ		Εἰπεν δέ τις τ
	αγγέλων τοῦ θυ·	15	ονεκτοῦ οχ
9	PM ₅ "Οδ ἐαρνησάμεν	I	λου αὐτῶ: διδ
	B	ΜΘ	άσκαλε εἰπέτω
	οσμε ἐμπροσθ		αδελφῶ μου μ
	εν τῶν ἀνθρώπῶν.		ερησασθαι με
	ἀπαρνησθήσετε		τε μὲν τίν κλ
	ἐν ὧν πίωντων	20	ηρονομίαν· ὁδ
	αγγέλων τοῦ θυ:		ἐ εἰπεν αὐτῶ·
10	PMZ Καὶ πᾶς ὁ σερεῖλο		ἀντίσμεκατ
	B		εστί σε νδικα
	ν τοῦ ἀνθρώπο		στήν ἡμερησ
	υαφεθήσεται	25	την ἐφ' ὑμᾶς:
	αὐτῶ: τῷ δεει		Εἰπεν δὲ προσ
	στο ἀγίου· πᾶ		αὐτοῦς: ορᾶ
	βλασφημήσαν		τε·
	τιου καφεθήσεται:		

Lk 12, 10

Lk 12, 15

Lk 12, 15

Lk 12, 18

(15) περιτουευφορησε
N ηχοραπλουσιου:
καυφυλας σεσθ
αιαποπασησπλ
εονεξιας· οτι
ουκεντωπερ
ισσευειντινι
ηζωηαυτου
εστιν· εκτω
νυπαρχοντω
16 ∴ ναυτου:
Ειπενδεκαπ
αραβολην· προ
οσαντους
λεγων:
α
ρ N Ανουτινοσπ
λουσιου ηυφ
ορησενηχω
17 ρα· καιδιελο
γηζετωενε
αυτω λεγων:
τιποιησω· ο
τιουκεχω
πουσυναζω
18 τουσκαρπου
σμου· καιειπ
εντουτοποι
ησω· καιθελω
μουτασαπο

Lk 12, 18

θηκας· καιμηζ (18)
ονασηκοδωμ
ησω· και συνά
ζωεκειπαντ
5 αταγενηματ
αμουκαιτα
γαθαμου· και 19
ερωτηψυχη
μου· ψυχη· εκ
10 χεισπ ολλα
γα θα κειμε
να ει σετηπο
λλα· αναπαυου·
φάγε· πие· ευ
15 φρένου· ειπ 20
ενδε αυτω
οθς· αφρων
ταυτητηνυ
κτι· τηνψυ
20 χηνσουσπαι
τουσιν απο
σου· αδεητ
οιμασαστι
νιεστε· ου 21
25 τωσθησα
υριζωνεαυ
τω· καιμη εις
θνπλουτων·

Lk 12, 21

Lk 12, 22		Lk 12, 26	
22	PN E Εἶπεν δε προστο υσμαθητασα υτῶ. διά τούτο ὑμῖν λέγω· μὴ μ εριμνᾷται τῇ ψ υχῇ τί φάγητε· μή δε τῷ σώματι		
23	τίενδυσησθαι· ἡ γὰρ ἡ ψυχὴ· πλεῖον ἐστὶν τῇ στροφ ῇ σ. καὶ τὸ σῶμα τ ὅθεν δύματος·	5	νὸς δὲ ἐλάχιστ (26) ον δύνασθαι· τί περιτῶν λουπτῶν μεριμνᾷτε· Κατανοήσατε τ 27 ακρίνα πασαι ξάνει· ουκοπία ουδεν θει· λέγω δε ὑμῖν 10 ὅθεν σοι λαμῶν εν παση τη δὸ ξηαυτοῦ· περι εβαλετο ὁ ἄσεν 28 τούτων· εἶδε 15 τον χόρτον· σήμερον ἐναγ ρῶντα καὶ αὔ ριον εἰσ κλίβα νον βαλόμενο 20 ν· ο ὅς οὕτως αμφιέννυσι· πο σμάλλον ὑμᾶ σ ὀλιγόπιστοι· 25 καὶ ὕμεις μίζη τῇ τε τί φαγη τε. ἡ τί πίητε· και μη μετεω ρίζεσθαι·
24	κατανοήσατε τ ουσκόρα κας· οτι ὁς σπείρουσιν· ὁ ὕδεν ἐρίζουσιν· ὁ ἴσους κέστιν τα μεῖον ουδε απο θήκη. και ὅς τ ρεφῇ αὐτοῦ σ. π ὁς σμαλλον ὕμει 25 σ διαφέρεται τῶ πετινῶν· τί σδε ἐξ ὕμῶν μεριμ νᾷν δύναται πρ ὸς θῆναι ἐπί τη νηλικίαν αὐτοῦ 26 πῇ χυνεῖνα· εἶδω		
Lk 12, 26		Lk 12, 29	

	Lk 12, 30		Lk 12, 33	
30	ταῦτα γὰρ παντ αταέθνη τῶν όσμου επιζητ ἐι· ὑμῶν δὲ οὐκ ἔστι οὐδὲν ὅτι χρεὶς ζητετε δούτῳ πάντων·		ἐν τοῦτον οἷς· ὅπο υκλεπτήσου κεγγίζει· οὐδ εσθιδιαφθίρει· ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θεσαυρὸς ὑμῶν ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία διαυμῶνέσται·	(33)
31	Πλήν ζητεῖτε την βασιλείαν τοῦ θ· καὶ τ αὐτα πάντα· π ροστεθήσεται αἱ ὑμῖν·	5	Ἐστῶσαν οἱ σφ υεσῶν περιε ξασμένοι· καὶ οἱ λύχνοι καὶ ὁ μὲν οἱ· καὶ ὑμῖς δὲ οἱ οἱ ἀνθρώποι· προσ δεχομένοι ἐστ οντες αὐτῶν· πότε αὖτε ἀλύ ση ἐκ τῶν γαμῶν· ἵνα αὐτοὶ ἐλθόντες καὶ κρούσαντες αὐτοὺς· εὐθέως ἀνύ ζωσιν αὐτοῦ·	34
32	$\frac{\chi}{\alpha\rho}$ Μηφοβούτο $\overline{PNA}$ $\overline{I}$ κρὸν πόμπη ον ὅτι ἐν δόκῃ σεν ὁ πῆρ ὑμῶν δύναται ὑμῖν την βασιλείαν·	10	Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι· οὐ σελθ ὦν οὐκ εὐρησι γρηγορῶντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν	35
33	$\overline{PNB}$ $\overline{B}$ Πωλήσεται αὐ παρχονταὶ ὑμῶν καὶ ὠφελεσθήτω ὁ σὺν ἡν·	15	Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι· οὐ σελθ ὦν οὐκ εὐρησι γρηγορῶντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν	36
	$\overline{PN\Gamma}$ $\overline{E}$ Ποιήσατε αὐ τοῖς βαλλάντι αὶ μηπαλαίου μενα θεσαυρ ὸν ἀνέκλειπτον	20	Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι· οὐ σελθ ὦν οὐκ εὐρησι γρηγορῶντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν	37
	Lk 12, 33		Lk 12, 37	

	Lk 12, 37		Lk 12, 40	
(37)	οτι περιζώσεται κάι ἀνακλεινῆα υτόνσ. καί παρ ἐλθῶν διακόν		οὐστου ἄντου έρχεται· $\frac{\text{PN}}{\text{E}}$ Εἰπεν δέ αὐτῷ	(40)
38	ἡσει αὐτοῖς· κα νεντη δευτέ ρα· κἀνεντητ ρίτη φυλακῆς λθῆ καὶ εὐρηθ υτος. μακάρι οι εἰ σίν οι δοῦλ οι ἐκείνοι·	5	οπετρος· κἔ πρόση μᾶστι την παραβολήν νταύτην λέ γεις· ἡ καὶ προ σπάντας·	41
39	$\frac{\text{PNE}}{\text{B}}$ Τοῦτο δε γινώ σκειται· οτι ἐηδεῖο οἰκο δεσπότης π όια ἥρα οκ λέ πτησέ ρ χεται· εγρηγόρη σεν ἄν· καὶ οὐ κἀναφηκεν δ ιορυχθῆναι τ ὀνοῖκον αὐτ	10	Εἰπεν οὖν ὁ ἄρα ἐστίν ο πιστὸς οἶκο νόμος καὶ οφ ρόνιμος. ὃν καταστήσει οκδ' ἐπιτήσ θεραπείαν τοῦ. τοῦ δού ναι ἐν καιρῷ τοσῆτο μέ τριον·	42
	40 οῦ· καὶ ὤμεισ· γείνεσθαι ἐτο ιμοι. ὅτι ἡ ἥρα οὐδοκεῖτε	15	Μακάριος οδο ὑλος ἐκεῖνο ς. ὃ ἐλθῶν ο κδ' αὐτοῦ· ε υρήσει ποιο ύντα οὕτω σ· ἀλλήθως	43
		20		44
		25		
	Lk 12, 40		Lk 12, 44	

	Lk 12, 49		Lk 12, 54	
50	άνηφθη· βάπτισ μαδε έχω βαπτ ισθήναι· και πῶς συνέχομε ἐώ σὸ του τελεσθῆ:	5	ἴδητε τὴν νεφέ λην ἀνατέλλου σαν ἀποδύσῃ· ν· εὐθέως λεγε ται ὅτι ὁμβρο σ ἔρχεται και γεῖν εἶται οὕτω ς: καὶ ὁ ταννοτο	(54)
51	Δοκεῖτε ὀσιειρή νην παρεγενόμ ην δύναιεν τη γῆ· ουχὶ λέγου μῖν· ἀλλὰ διαμερ	10	ονέστε καὶ γεί νεται: οὕτως ποκριταί: το π ροσωπον της γῆς· και του ου ρανου οἰδατε	55
52	ισμόν: ἐσοῦνται γ ἀρα ποτοῦ νῦν· πέντε ἐνόικω ἐν διαμερησμένοι:	15	δοκιμαζειν: τ ον δε και ρόντ ουτον πᾶσ κοιδατε δοκι μαζειν:	56
53	τρεῖς ἐπιδυσίν καὶ δύο ἐπιτροσί ν: διαμερισθῆσ εται πῆρ ἐπιϋῖω· καὶ ὑἱὸς ἐπιπρί· μῆρ ἐπιτηνθυ	20	Τί δε καὶ ἀφ᾽ αὐ τῶν ου κρίνε τε το δίκαιον:	57
	γατερᾶ καὶ θυγ ατηρ ἐπιτηνμῶρ: πενθερὰ ἐπιτη ννύμφη αὐτῆς. καὶ νύμφη ἐπιτη πενθερα αὐτης:	25	Ὡς γὰρ ὑπαγεῖς μετα του αντ ιδίκου σου ἐπ ιάρχοντα. ἐν	58
54	Ελεγεν δὲ και τ οῖς ὄχλοις: ὅτα	PΞB E		
	Lk 12, 54		Lk 12, 58	

Lk 12, 58

Lk 13, 2

περητωνγαλιλαιων
 NA και τον εν τω σιλωαμ: +
 (58) τηροδῶ· δὸς ἐργα
 σίαν ἀπηλλάχθ
 αἰαπαυτοῦ. μή
 ποτε κατασύρ
 ησαι πρὸς τον κ
 ριτήν· καὶ οὐκ ἴ
 ῆς σε παραδῶσει
 τω πράκτορι· καὶ
 οὐ πράκτωρ' σε βά
 λη ἐν φυλακὴν·
 59 λέγεις οὕτως καὶ
 ἔλθεις ἐκ ἐκεῖ
 εὐσθάντον ἐσχ
 α τον λεπτόν
 13, 1 NA αποδῶς·
 PΞΓ Παρήσαν δε τι
 ἴ ἐσεν αὐτῷ τῷ
 καιρῷ ἀπαγγέλ
 λοντες αὐτῷ
 20 περὶ των γαλι
 λάων, ὧν το αἶμ
 ἀπειλάτο σέμ
 ἐξεν μετὰ τῷ
 2 θυσιῶν αὐτων·
 Καὶ ἀποκριθεὶς
 οἷς εἶπεν αὐτ
 οἷς· δοκεῖτε

οτι οἱ γαλιλαῖοι οὗ (2)
 τοιαυτῶν
 παραπάντα στου
 σγαλιλαίου σε γέ
 νοντο οτι τὰ
 ταπεπόνθασιν·
 ουχὶ λέγω ὑμῖν· 3
 ἀλλ' ἐὰν μὴ μετὰ
 νοήσητε· πάντ
 ες ομοιώσατο
 λεῖς θ ε·
 Ἡ ἐκεῖνοι οὐδέκα 4
 καιοκτώ, ἐφ' οὓς
 ἐπεσεν οὐρ γο
 σ εν τῷ σιλωάμ·
 15 καὶ ἀπέκτεινεν
 αὐτοῦς· δοκεῖ
 τε οτι αὐτοὶ οφ
 ειλῆται ἐγένε
 ντο παραπάντ
 20 ας ἀνθρώπους
 του σκατοὶ κῶ
 υντας ἐνὶ λίμνῃ·
 ουχὶ λέγω ὑμῖν· 5
 ἀλλ' ἐὰν μὴ μετ
 ἀνοήσητε· πάν
 τεσ ομοιώσα
 πολεῖς θ ε·

Lk 13, 2

Lk 13, 5

Lk 13, 6

Lk 13, 8

6 PΞΔ
I Ἐλεγεν δὲ αὐτὸν
την τὴν παρα
βολὴν· συκὴ
νέειχεν τίσε
ντω αμπελῶ
νιαυτοῦ πεφ
υτευμένην·
καὶ ἤλθεν ζῆτ
ὸν καρπονεν
αὐτῇ καιουχ
7 ἔϋρεν· εἶπεν
δε προστονα
μ' πελουργὸν·
ἴδου τριαιετη
αφου ἔρχομ
ἐζητῶν καρπ
ὸν ἐν τη συκ
ἰταύτη καὶ
οὐ χευρίσκω·
ἐκκοψόνου
αὐτήν· ἵνα τί
καὶ τὴν γῆν κα
8 αταργῇ· οὐδε
αμπελουργὸς
ἀποκριθεὶς
λέγει αὐτῷ·
κεῖ ἀφ' ἐσσω
τὴν καίτου

Lk 13, 8

περὶ κυνακοῦ τοῦ
NB· ἀσθενήσασετι· ἡ· καὶ
θεραπευθεῖς
τοτο ἐτόσέως (8)
ότου σκάρφα π
εριαυτήν καὶ β
5 ἀλλ' αὐτοῦ
κάνμεν ποιήσῃ 9
καρπὸν τῆ δέ μί
γειστομέλ
λον ἐκκόψει
10 τω κρ σαυτήν· οἱ σ
χ Ἦν δε διδασκῶ 10
αρ ν' ἐν μιᾶ τῶν
PΞΕ υναγωγῶν ἐν
I τοῖς σάββασ
15 NB ιν· καὶ ἴδου γυ 11
νῇ· πᾶν ἔχου
σα ἅσθενιάσ·
ἐπὶ δέκα καὶ
οκτώ· καὶ ἦν
20 συνκύπτο
υσα καὶ ἰμῆδ
υναμένηαν
αὐτὴν ψαιεῖς
τοπαντε
25 λέσ· ἴδονδε 12
αὐτὴν οἱ σ·
προσεφώ
νησεν καὶ εἶ

Lk 13, 12

Lk 13, 18

Lk 13, 22

(18) ηβασιλειαιτου θυ.

19 κατινιομοιωσω
αυτην· ομοιασε
τιν· κοκκωσιν
απεωσ· ονλαβω
ανοσεβαλενεις
κηποναυτου· και
ηυξησεν· καιεγε
νετω· εισθενδρ
ονμεγα· καιταπ
ετινατδουοιρα
νουκατεσκη·
ωσεν· εντοισκ
λαδοισαυτου·

20 Καιπαλινειπεν·
PΞH
E τινιομοιωσωτ
ηνβασιλειαντου
21 θυ· ομοιασετιν
ζυμη· ηνλαβου
σαγυνη· ενεκρ
υφενεισαλευ
ρουσατατρια·
εωσοδεζυμ
ωδηολον·

22 Καιδιεπορευε
PΞΘ
B τοκατατασπ
ολεις καικωμ
ασδιδασκων·

Lk 13, 22

NΔ περιτουεπερωτη
σαντοσειολιγοιοι
σαζαμενοι·

καιποριανποιου
μενοσενιερ (22)

5 NΔ ουσαλημ·
Eιπενδετισαυ 23

PO
E τω· κεσειολιγ
οιοισαζομε
νοι· οδεειπ
ενπροσαυτ

10 ουσ· αγωνιζε 24

σθε εισελθη
νδιατησεν
ησθυρασ· οτι
πολλοιλεγωυ

15 μινζητησου
σιν εισ σελθη
ν καιουμησχ
υσουσιν·

20 POA
I Αφουανεγερθ 25

ηροικοδεσ
ποτησ καιαπο
κλησιτηνδυ
ραν· και αρξησ
θεεξεσεστα
ναικακρουει
ντηνδυραν
λεγοντες·
κεκε ανοιζο

Lk 13, 25

Lk 13, 25

Lk 13, 28

(25) ὑμῖν· καὶ ἀποκρ

ἰθείσερ εἰ ὑμῖν·

οὐκ οἶδα ὑμᾶ

σπό θενεστέ:

26

τοτε ἀρξῆσθ

ελεγεῖν· εἴπα

γομεν ἐνωπι

ον σου· καὶ ἐπί

ομεν· καὶ ἐν

τέσπλαταῖς

ἡμῶν ἐδίδαξ

27

ας· καὶ ἐρξίλε

γα ὑμῖν οὐκ οἶ

δα ὑμᾶ σπό θ

εν εστέ: ἀπό

στηται ἀπερο

ὑπάντεσ ὑερ

γάτε τις ἀδι

28

κεῖας: ἐκ εἰέ

σται οκλα υθ

μὸς καὶ οβρυ

γμὸς των ο

δόντον:

Οταν ἴδῃται

POB

αβραάμ· καὶ ἰ

E

σαακ· καὶ ἰακ

ώβ· καὶ πάν

τας τους

Lk 13, 28

NE περιτῶν ἐπιποντῶντωνὑδιατων ἡρωδην:

προφήτασεντ

ἡ βασιλεία του

θυ. ὑμᾶσ δέε

5 κ' βαλλομένον

σ ἐξω:

Καὶ ἡξουσιν α

πο ἀνατολῶν

καὶ δυσ μῶν

10 καὶ βορρᾶ· καὶ ν

ότου: καὶ ἀνα

κλι θήσονται

ἐντι βασιλείᾳ

α τοῦ θυ:· ⲉ

15

POB
B

Καὶ ἰδούει σὶν

ἔσχατοι οἱ ἐ

σονται πρῶτοι·

οἱ ἐσονται ἐσ

χατοι:

20

Εν ταῦτη τη

μέρᾳ προσῆ

λθοντι νῆσρ

αρις ἐοιλέγο

τες αὐτῶ. ε

25

ξελθε καὶ π

ορεύουεν

τεύθεν οτι η

ρῶδης θέλησαι

ἀποκτεῖναι: :

Lk 13, 31

Lk 13, 32

Lk 13, 34

32 ΡΟΔ
Ι Ὁδεξιπεναντ
οἰσπορευθέντ
εσεῖπατετηαλ
ώπεκίταύτη· ἵ
δούεκ' βάλωδαι
μῶνια· καὶ ἰάσεις
επιτελῶσήμε
ρον καὶ αὐριον
καὶ τητρίτητε
33 λειδύμαι· πλὴν
δξμεσημερον
καὶ αὐριον καὶ τ
ηεχόμενηπο
ρέυσθε. οτ
ιουκενδέχε
ταιπρορίτην
απολεσθαέξω
ἱερουσαλημ·
34 ΡΟΕ
Ε Ἱερουσαλήμ· ἵ
ερουσαλήμ· ἡα
ποκτίνουσα
τουσπροφητ
ας· καὶ λιθοβο
λοῦσατουςα
πεσταλμέν
ουσπροσαντ
ήν· ποσάκιση
θέλησα επισυ

Νς περιτουῦδρωπικου·
νάξαιτατέκνα
(34) σουὸντρόπον·
όρνιστηνεαυ
τῆς νοσσιανῦ
ποτασπερυ
γασκαιουκιθ
ελήσαται· ἴδο
35 ὑαρίετέμ
ἰνοδικοσῦμῶ
νέρημος· λεγ
όδεῖμίνουμη
ἴδητάμεαπέ
ρτιέωσάνειπη
15 τε· ευλογημέ
νος οερχόμε
νος ενονόμα
τη κῦ·
Και εγενετω
14, 1 εν τῷεισελθ
ει ναυτονεισ
20 ΡΟς
Ι
χ
αρ
οί κοντινός
· Νς· τωναρχόν
τωντωνφ
25 αρισάων εν
σαββάτωφ
αἰεῖνάρτον·
καιαυτοὶ ἦσαν

Lk 13, 34

Lk 14, 1

Lk 14, 1

Lk 14, 6

(1)	παρατηρούμε νοιαυτὸν:	<u>NZ</u>	<u>περιτουμῆγαπαν</u> <u>τασπροτοκλησιασ</u>	
2	Καὶ ἰδοὺ ἀνοστίς ἡ νῦδρωπικός ἐμπροσθεν αὐτοῦ:		θῆναι αὐτῷ προ σ τῶν τα:	(6)
3	<u>POZ</u> <u>E</u> Καὶ ἀποκριθεὶς οἷς. ἔειπεν πρὸς τοῦ σνομίκο ῥσκαῖρα ρεις αἰου σλέγων: ἐ ξεστιν τῷ σαβ βάτῳ θεραπε ῦσαι ἡοῦ οἰδὲ ησίχασαν:	5	<u>POH</u> Ἐλεγεν δεπρὸ στουσκεκλη μένου σπαραβο λήν· ἐπέχων πῶστα σπρω τοκλησία σεξ ελέγοντο· λ ε γων προσαυτούς:	7
4	Καὶ ἐπιλαβόμε νοσ εἰάσατο α υτόν: καὶ ἀποκ ριθὴ σπροσαν τούσ εἰπεν. τ ινοσ ἱμῶνον οσ ὑἱ οσ ἡβδου σείσφρέαρ' ε νπέσει· καὶ οἱ κευθέωσαν α σπάσει αὐτόν	15	Ὅταν κληθεῖς ὑ ποτινοσεῖς γά μους. μήκατα κληθεῖς εἰσ τη ν προτοκλισία:	8
5	τινοσ ἱμῶνον οσ ὑἱ οσ ἡβδου σείσφρέαρ' ε νπέσει· καὶ οἱ κευθέωσαν α σπάσει αὐτόν	20	μήποτ ε εντι μότερός σου ἦκεκλημένο σ· ἱπαυτοῦ·. καὶ ἐλθὼν ὁ δὲ καὶ αὐτόν καλ έσα σ ερεῖ σοι· δόστου τωτό πον: καὶ τότε	9
6	σαββάτου. καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκρι	25	ἀρξῆμετα αἰσ χύνηστων εσ χατων τοπο	

Lk 14, 6

Lk 14, 9

Lk 14, 9

10 κατέχειν· ἀλλ' ὁ
 τανκληθῆς. πο
 ρευθῆς. ἀνάπε
 σσειστονέσχ
 ατοντόπον· ἵν
 αὐτανέλθῃοκ
 εκκληκῶς σε
 ρεῖσοι· φίλεπρ
 οσανάβηθηαν
 ὡτερον· τότε
 ἐστασοιδόξα
 ενάπιονπάντω
 τωνσυνανακει
 μένων σοι·

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν
 ΡΟΘ εαυτὸν ταπει
 νωθησεται. ο
 δε ταπεινῶν
 αυτον ὑψωθή
 σεται·:...[†]

12 Ἐλεγέν δε καὶ
 ΡΠ ἱ τω κεκληκός
 τιαυτόν· ὅτ᾽ α
 ποιῆσαιριστο
 ἡδέειπνον· μηφ
 ὤνειτους φίλ
 ουσού· μηδε
 του συγγεν
 εισού· μηδε

Lk 14, 12

Lk 14, 12

τουσαδελφούσου
 σου. μηδε τουσ
 γιγτονασσου
 τουσ πλουσίου
 5 σ· μηποτε καὶ α
 ντόαντικαλέ
 σωσιν σε καὶ ἰγε
 ννήσεται πάντα
 ποδομαῖσοι·

10 Ἀλλ' ὅταν ποιῆς
 δοχην· κάλει
 παχόν σκατα
 ναπέφρουσχο
 λούσ. τυφλούς·

15 καμακάριοσέ
 ση· ὅτι ου κεχ
 ουσιν πάντα ποδ
 οῦνασού· ανταπ
 οδοθήσεται γάρ
 20 σοι εντιμῶνασ
 τίσειται νδι
 κάων·

Ἄκουσας δέ τ
 15

ιστιαν συνανα
 25 κειμενων ταῦ
 τα εἶπεν αὐτῷ·
 μακάριος ὁ σφ
 ἄγετε αρτον
 εν τη βασιλείᾳ του
 θυ·

Lk 14, 15

Lk 14, 16

Lk 14, 20

ΝΗ περιτῶν καλοῦμεν· ἐν τῷ δεῖπνῳ·-

- | | | | | |
|----|---|----|---|------|
| 16 | <p>Οδὲ εἶπεν αὐτῷ·
 ^{ΡΤΤΑ}_Ε ^χ_{ἀρ} ἀνθρωπόσις
 ἐπόιει σενδῖπνον
 μέγα καὶ ἐκάλεσεν
 πολλοὺς· καὶ ἀπέστ</p> | | <p>γυναικὰ ἐγήμα·
 καὶ ἰδιωτοῦ τοῦ
 δ υναμα ἐλθεῖ·
 καὶ παραγενόμε
 νοσοδούλος· ἀπ</p> | (20) |
| 17 | <p>εἰλεν τὸν δούλον
 αὐτοῦ τῆ ἄρατος
 δῖπνου· εἰπεῖν τοι
 σκεκλημένοις·
 ἔρχεσθε ὅτι ἤδη</p> | 5 | <p>ἡγγεῖλεν τῷ κῶ
 αὐτοῦ ταῦτα·
 Τότε ὁ ἰσθθεὶς ὁ
 οἰκοδεσπότης
 εἶπεν τῷ δούλῳ</p> | 21 |
| 18 | <p>ἐτοίμαε σὶν· καὶ
 ἡρξάτο ἀπομιῶσ
 παρεῖσθαι πάλιν
 τε· ὁ πρῶτος δὲ
 πεναυτῷ· ἀγρὸν</p> | 10 | <p>αὐτοῦ· ἐξέλθε
 ταχέως εἰς τὰς
 πᾶτις καὶ ῥίμας
 τῆς πόλεως· καὶ
 τοὺς πτωχοὺς
 καὶ ἀναλείψας· κ,</p> | |
| | <p>κηνεχθεὶς ἐλθ
 ὦν ἰδεῖν αὐτόν·
 ἐρωτῶσε ἔχει
 ἐπαρητημένον·</p> | 15 | <p>τύφλους καὶ χῶ
 λούς· εἰσάγαγε
 ὧδε καὶ εἰπεν ὁ
 δούλος· κῆγέγ</p> | 22 |
| 19 | <p>Καὶ ὁ ἕτερος εἶπε·
 ζεύγη βοῶν ἡγ
 ορασά πεντε· καὶ
 πορεύομαι δοκι</p> | 20 | <p>ον ἐν ὁ ἐτάξας·
 καὶ ἔτι ὅπως ἐστίν·
 Καὶ εἶπεν ὁ κῆρ
 ὅς τον δούλον·</p> | 23 |
| | <p>μασ αὐτά· ἐρω
 τῶσε ἔχει με πα
 ρητημένον·</p> | 25 | <p>ἐξέλθε εἰς τὰς
 ὁδοὺς καὶ φραγ
 μούς· καὶ ἀνάγκ</p> | |
| 20 | <p>Καὶ ὁ ἕτερος εἶπεν·</p> | | <p>ἀσῶ εἰσελθεῖν</p> | |

Lk 14, 20

Lk 14, 23

	Lk 14, 23		Lk 14, 27	
(23)	ἵνα γεμίσῃ ὁ ἄνθρωπος		<u>ΝΘ</u> παραβολῇ ἐπικοδο	
24	υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· λέγω		<u>μησπύργου</u> :-	
	γάρ ὑμῖν· οἱ τοῦ		σταυροῦ ναυτοῦ	(27)
	δειστωναν δὲ	5	καὶ ἐρχεται οἱ πῖ	
	ῥῶνε κείνων τῶν		σαμου. οὐδὲν	
	ἄνθρωποι κλήμεν		αὐτοὶ εἰναι μου	
	ων. γέυσεται:		μαθητῆς:	
	μου τοῦ δεῖπνον:		<u>ΠΠΓ</u> Τί σιγὰρ ἐξ ὑμῶν	28
25	Συνεπορεύεσθαι		<u>Ι</u> νθελων πύργου	
	<u>ΠΠΒ</u> ντοδέ αὐτῶ	10	<u>ΝΘ</u> οἰκοδομησαί·	
	<u>Ε</u> οἱ υἱοὶ· καὶ σι		ου χίτρωτον	
26	ραρεῖς εἶπεν· π		καθίστασθαι γὰρ	
	ρὸς αὐτοῦς· εἰ		ἴσεται ἡνδραπά	
	τις ἐρχεται		νην εἰέχειται	
	ρὸς με· καὶ οὐκ	15	προσαπαρτι	
	ἦσεν· οἱ τὸν πᾶσαν		σμόν· ἵνα μὴ	29
	τοῦ καὶ τὴν μῶ·		ποτεθέντο	
	καὶ τὴν γυναι		αὐτοῦ ὅθεν	
	κα· καὶ τατέκ	20	έλιον. καὶ μὴ	
	να· καὶ τοῦσα		σχύοντο σ	
	δελφούς· καὶ		αὐτοῦ ἐκ	
	τασαδελφούς·		ἐλθεσε. πάντ	
	ἐτι δεκαετη		ἐσοιθε ἀρὸ	
	νε αὐτοῦ ψυ		υντεσ αὐτο	
	χήν· οὐδὲνα	25	ν· ἀρξωνται	
	ταμου μαθ		ητῶ· ἐν πᾶσι	
	ἡτῇ σείναι·		εἰν λέγοντ	30
27	καὶ ὅστις		ἐσ. οἱ τοῦτ	
	βαστάζει		ὅσο ἄνθρω	
	Lk 14, 27		Lk 14, 30	

	Lk 14, 30		Lk 14, 33	
(30)	ίρξατο οικοδο μῆν κἀικὸς χ υς ενεκτελεσαι:		δύνата εἶναίμ ουραθητίς: Καλὸν οὖν τοῦ	(33)
31	Ἦτίσ βασιλ.εύς πορευομενος συνβαλ.εἶνετέ ρω βασιλ.εἰς πόλεμον· οὐ χῖκαθίσασ.πρώ τον βουλευσε ται· εἰδυνατός ἐστιν ἐνδέκ αχειλιᾶ σῖναπ αντήσαι τῷ ετα· ἐκοσιχει λιάδων ἐρχομ ένω ἐπαυτόν:	5 10	5 10 15 20 25	34 35 15, 1 2
32	εἰδὲ μή γε· ἐτ ιπόρρω αὐτοῦ ὄντος πρεβεί αν ἀποστέιλα σ ἐρωτᾶτα π ροσειρήνην:		λας, εἰς δεκα τοῦ ἀλασμων ἡ ἐν τίνι αὐτ ουαρτύσεται: οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπ ρίαν· ὅθεν ἐστὶν ἔξω βαλ λῶσιν αὐτῶ. ὁ ἐχθρὸς αὐτῶ οὖειν· ἀκού έτω: 1 Ἦσαν δὲ αὐτῶ ἐγγίζοντες παντ ἐσοιτέ λίαναι· κἀικ αρτωλῶν· ἀκ οὔειν αὐτο ὑ· κἀιδ ιεγογ γυζον ὅτι οἱ φαρει σῆοι καὶ οἱ γρα μματεῖς λέ γοντες: ὅτι	
33	ῬΠΔ Ε Ἦν οὖν σὺν πᾶ σε ξυμῶν. ὅς οὐκα ποτάσε ται πᾶσιν τοῖς ἐαυτοῦ· πᾶ ρχουσιν· ου			
	Lk 14, 33		Lk 15, 2	

Lk 15, 2

Lk 15, 6

(2) Ξ παραβοληκατονπροβατω:

τονασλέγωνα (6)

δυτος· αμαρτω
λουσπροσδέχε
ται· καισυνεσθ
ίίί αυτοίς:-

5

3 ΡΠΖ Εἶπεγδεπροσ

πολωλός: λέγ (7)

Ε ^{επιπενος:}
αυτούς: την

αἰμίνοτιό·

Ξ: παραβολήντάυ

τωςχαρά ές

4 την: τίς ^{αρ} ^{ανος:} τ'

τέεντῶουρα

εξ ὑμῶνέχων 10

νῶ· επιενίαμαρ

εκατόνπρόβατα·

τωλῶμετανο

καιαπολέσασέν

δυντιήπειεν

εξαυτών· ουκ

ενήκονταεν

αταλειπειτα ενέ

νέαδικάιοις·

νήκονταενέα 15

οί τινεσουχρ

εντηρημῶ· και

ιανεχουσινμ

πορέυεταιεπι

ετανόιας:

τὸαπολωλός:

"Ητίσυνίδραχ 8

"Εωσ ἔυρηαυτώ:

ΡΠΗ

5 καί ευρών· επι 20

μάς έχουσαδ

τη θη σιν

έκα· εαναπολὲ

επιτο

σηδραχμήνμί

υσῶμι

αν· ουχιάπτει

ουσ αυ

λυχνονκαίσαρ

τουχάι 25

ἤτηνουκίαν· καί

6 ρωνκαί ελθών

ζητειεπίμελ

ειστονόικον·

ῶσ ἔωσουευρη:

συνκαλείτου

καιευρῶυσα· σ 9

σφίλουσ καίγει

υνκαλείτασρ

ίλασκαιγείτω

Lk 15, 6

Lk 16, 9

Lk 15, 9

Lk 15, 14

- ΞΑ περιτοναποδιμησαντοσϋίουεισχωρανμακραν:-
 (9) νασλέγουσα· συγχ ὑστερισθαι: κάιπορε 15
 ἀρητάμοιοτιεϋρο υθείσεκολλήθηενίτῳ
 τηνδραχμὴν ἵνα πώλεσα: πολητῶντησχώρας
 10 ΡΠΘ "Οὕτωσλέγω ὑμῖν· εκείνησ: κάιεπεμψέ
Ε χαρά γέινεται ἐν ὧπιῳ 5 αὐτὸν εἰστούσα γρ
 τῶναγγέλων του θυ. οὐσαυτοῦ βόσκειν
 ἐπιενίαμαρταλῶν χόιρους· καίεπεθύ 16
 ετανοῦντι:· ^{σεχώνῳτα κοινί} μειγεμισατιηγκοιλ
 11 Εἰπεν δὲ ἁνὸς τις ἱαναυτοῦαποτωνκ
 : ΡΖ εἶχεν δὲ οὐ ἴου. 10 ἀρατίαν ὧνίσθιον
 12 : Ι καίεἰπεν ονεώτε οιχόιοι· κάιουδείσ
 : ΞΑ ροσαυτῶντα πῶρι: εδίδουαυτῷ: εἰσε 17
 πῆρδοσμοιτοεπι αυτονδεελθῶν εἰπ
 βάλλον μοιμεροσ εν· πάσομίσθιοι του
 τησουσίασ: κάι διή 15 πῶσμουπερισσέου
 λεναυτοῖστον βίῳ: σιν ἄρτον· εγῶ δὲ
 13 κάι ουμετουπολάσ αδελφῶν ἀπὸ λυμαι:
 ημέρας. συναγαγῶν αναστάσπορέυσο 18
 ἀπαντα ονεώτεροσ μαίπροστον πῶριμου
 ἱῶσα πεδίμησεν 20 καίερῶαυτῷ: πῆρ ἡ
 εἰσχωραν μακράν· μαρτονέιστονου
 κάι ἐκεῖ διεσκόρπι νον· κάι ἐνωπιον σου.
 σεν τηγουσίαν αυτοῦ ουκετηημάξιοσκ 19
 14 ζῶνα σώτοσ: δαπαν ληθῆναι ὑποδόσου ποί
 ἴσαν τοσδε αυτου ησονμεωσ ἑνάτω
 25 πάντα: ἐγένετο λει μισθίων σου: καίανα 20
 μόσισχυρόσ κατα στάσῃ λθ ενπροστο
 τηνχωραν ἐκείνην: πατερα αυτου:
 καί αυτὸ σήρζατο Ἐτιδε αυτουμα

Lk 15, 14

Lk 15, 20

Lk 15, 20		Lk 15, 24		
(20)	κράναπέχοντος· εἰ δεν αὐτονοπῆρ' αὐτοῦ· καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμῶν ἐπέπεσ ενεπιτωντράχη λοναυτοῦ· καὶ κατε φέλλησεν αὐτόν·	5	μουνεκροσῖν καὶ ἀνέζησεν· ἀπολῶ λόσι· ἵνα κεν εὐρεθῇ· καὶ ἠρξάντο ἐν φράνεσ θαι·	(24)
21	εἰπεν δὲ αὐτοῦ ἴος· περὶ ἡμάρτον εἰστον οὐρανὸν καὶ αιενώπιόν σου· καὶ οὐκέτι ἡμιᾶξις κληθῆναι ἕσσου·	10	Ἦν δὲ οὕτως αὐτ οὐ προεβόητε ροσὲνα γρῶ· καὶ ὡ σερχόμενος ἰ γγίζεν τῆς οἰκίας· καὶ ἠκούσεν συ μπαντίαν σκαιῶ ρῶν· καὶ προσκαλ	25
22	εἰπεν δὲ ὁ πῆρ· πρ οστοῦ σοῦ δούλου σαυτοῦ· ἐξενέγ καῖ· ἐστο λήντη ν· πρῶτῃ τῇ κἀνενδύ σατε αὐτόν· καὶ δ ότε δακτύλιον ἐί στην χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ὑποδήματα ἐί στους πόδας· καὶ	15	εσόμενος ἕνα τ ων πέδων· ἐπὶ θαν ετοτίει ἡ αὐτῶ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῶ· ὅτι ὅσα ἀδελφός σ οὐήκει· καὶ ἐθῦ σενοπῆρ σου το μοσχόν τον σί τευτόν· ὅτι ὅγ εἰσίνοντα αὐτόν· ἀπελαβεν· ἀργ	26
23	ἐνεγκαντες το μόσχον τον σεί τευτόν· δύσατ ε· καὶ φάγοντες εὐφρανθάμεν· ὅτι οὗτο σοῦ ἴος	20	ήσθη δεκαίου κήθελ· ἐνεῖσε λήθην· ὁ οὖν πῆρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκαλεῖται αὐτόν·	27
24	οτι οὗτο σοῦ ἴος	25		28

Lk 15, 24

Lk 15, 28

Lk 15, 29

Οδὲ ἀποκριθεῖς εἶ

29

πεντωπρὶ· ἰδοὺ
 τοσαύτα ἐτήδο
 υλέω σοι· καὶ οὐ
 δέποτε ἐντολίῃ
 σου παρὶ γλ. θον·
 καὶ ἐμὸν οὐδὲ π
 οτὲ ἐδόκα σέρ
 ιφον· ἵνα μετατ
 ανρὶ λ. ανμουευ
 30 φρανθῶ· ὅτε δε
 οὔ τοι σσου ὅτ
 ος οκαταφαγῶ
 ν σου τονβιον
 μεταπορνῶν
 ἱλ.θεν· ἐθύσα
 σαι τῷ τονμῷ
 σχον τονσειτε
 υτον·

31

"Οδὲ εἶπε ναυτῷ
 τέκνον· σὺ πάν
 τοτε μετεμοῦ
 εἶ· καὶ πάντα τα
 ἐμὰ σὰ ἐστίν·
 32 ευφρανθῆναι
 δε καὶ χαρῆναι
 ἐδεῖ. ὅτι οἱ αδε
 λφοι σου οὐ
 τοσ· νεκροσ

Lk 15, 32

Lk 15, 32

ΞΒ περιτου οικονομου τισαδικιας:

ἤνκα ἰανέζησεν· α (32)
 πολω λῶσκει ευ
 ρέ θη:· ἔ

5

ΞΒ Ελεγεν δὲ καὶ πρ

16, 1

χ
αρ
 οστου σμαθητ
 ἄσ αυτου:

Ανδρα ποστι σίῃ
 πλούσιος ὁ δεῖχ
 εν οικονόμον·
 καὶ οὕτω σδιεβ
 λήθη αυτω· ας
 διασκορπίζων
 ταῖς πύρχοντα
 15 αυτῷ· καιρων
 ησασαυτόν· ειπ
 εν αυτῷ τί τῷ
 του ακούω περι
 σσου. ἀπόδο στῷ

20

λόγον τη σοικο
 νομήασσου· ου
 γαρ δύνηται οἱ
 κονομεῖν:

Εἰπεν δὲ ἐν αυτῷ
 25 ὁ οικονόμος· τί
 ποιήσω· οτι οἱ κ
 μου αφαιρεῖται
 τη νοικονομία
 ἀπερ μου· σκίπτει

Lk 16, 3

Lk 16, 3		Lk 16, 8	
(2)	ουκισχύω· επαι	τονουκονόμοντ	(8)
4	τειναισχίνωμα· έ γνωντιποιήσω· ίνα ώτανμετασταθω εκτησοικονομί ας· δέξωνταίμαιει στουσόκουσωντων·	5 5	ισαδικίας· ότιπρ ονήμοσεποι,σε ν· ότιουϊόιτου αιάνοστούτου φρονιμάτεροι ύπερτουσίτου στούρωτόσ. ει στηγενεάντην εαυτάνεισίν· κ αγῶμῖνλέγω· ποιήσατεεαυτ όισφίλουσεκτ ορμαμωνατησα δικίας· ίνα οταν εκλείπει,δέξαν ταιῦμῖςείστασ αιενίουςοκινας·
5	Καιπροσκαλεσάμε νοσένα έκαστον τῶνχρεοφίλειτῶ τουκῶντῶν. ε λεγεντῶπρώτω· πόσονοφίλειστ	10	9
6	ᾧκῶμου· ὁδέειπ εν. τωεκατόν βά τουσελέου· και εἶπεναυτῶ. δέξαι σουτογράμμα· κ αικαθησαισταχέω σγράψονπεντήκ οντα· έπειταετέε ρωεἶπεν· σῦδεπό σονοφίλεισ ὁδὲ εἶπενεκατῶνκό ρουσίτου· καιλέ γειαντῶ· δεξέσ σουτογράμμα· και γράψονογδοήκοντα·	15 	

Lk 16, 8

Lk 16, 11

Lk 16, 12

Lk 16, 15

12 καίειεν τω ἀλλω τρί
 ωπιστόιου κεγέν
 εσθαι: τοῦ μέτε
 ροντί σδῶσει ὑμῖν:

13 $\overline{P_4 A}$
 $\overline{E}$ Οὐδεῖς οὐδέ τις
 δυνατὰ ἰδούσικυ
 ρίοισδου λένειν:
 ἢ γὰρ τὸν ἔνα μὲν
 σίσει καὶ τὸν ἐτ
 ερον ἀγαπήσει: ἢ
 ἐνός αὖθις ἐξέται·
 καὶ τοῦ ἐτερου
 καταφρώνησει: οὐ
 δύνασθαι θωδου
 λένειν καὶ μαμωνᾶ: 15

14 $\overline{P_4 B}$
 $\overline{I}$ Ἡκούονδε ταῦτα
 πάντα καὶ οἱ φα
 ρισαῖοι ῥιλιάρχοι
 οὐκ ἄρχοντες·
 καὶ ἐξεμυκτήρη
 15 ἰζον αὐτόν: καὶ ἐ
 πεν αὐτοῖς οἰς: ὅ
 μεις ἐστέ οἱ δι
 καὶ οὖντες ἐαυ
 τοῦ σενάπιον
 τῶν ἁνῶν:

Ὁ δὲ ὁ σγινώσκ
 εἰτα σκαρδία σὺ
 μῶν: ὅτι το

Lk 16, 15

νανθρωποὶ σὺ ψηλό· (15)
 βδέλυγμα ἐνώπι
 ον τοῦ θυ:

5 $\overline{P_4 \Gamma}$
 $\overline{E}$ Οὐ νόμος καὶ οἱ προ
 φῆται ἐνώπιον
 οὐ προεφίτευσᾶ:
 ἀποτοτὴ ἡ βασιλεί
 α τοῦ θυ ἐναγγε
 λίζεται· καὶ πᾶσαι
 10 σαυτὴν βιάζονται:

$\overline{P_4 \Delta}$
 $\overline{E}$ Εὐκοπώτερον δ
 ἐστὶν τὸ νοῦρ
 ἀνὸν καὶ τὴν γῆν·
 παρελθεῖν ἢ το
 υνόμου μίαν κε
 ρεάν πεσεῖν: 17

$\overline{P_4 E}$
 $\overline{B}$ Πᾶσα ἀπολύων τὴ
 ν γυναικα αὐτοῦ
 καὶ γαμῶν ἐτέρα
 20 μοι χεύει: καὶ πᾶ
 σο ἀπολελυμέ
 νη γυναικὸς ἀνδρὸς
 γαμῶν μοι χεύει:

25 $\overline{P_4 \varsigma}$
 $\overline{I}$ Ἀνδρὸς τί σῆν
 πλὴν οὐ σῖος· καὶ ἐνε
 διδύσκετο πορ
 φυραν καὶ βυσσο·
 εὐφρύνόμεν
 ος καθ' ἡμέραν 19

Lk 16, 19

Lk 16, 19		Lk 16, 23	
20	λαμ' πρωσ· πτωχός δετισήνονοματι λάζαρος· ὅσεβέβ λητοπρόστον πυ λῶναυτοῦηλκα	5	κόλ· ποισ· αὐτοῦα (23) ναπαυομενον· κ 24 αὐαυτόσφραγίς ασειπεν: περ' αβ ραάμ' ἐλέησόνμε· καὶ πέρηφον· λάζα ρον· ἵνα βάψητοά κροντουδακτύ λουαυτοῦ ὕδατο
21	μένος· καὶ ἐπιθυμ ωνχώρτασθῆναι· αποτωνψυχίαν τῶ πίπτων τοναποτ ἱστραπέξιστου πλουσίου: ἀλακαὶ οικόινεσ ερχομ ενοιεπέλιχοντα ἐλκόιαντ ὅυ:	10	σ· κάκαταψύξητη γ· λάσανμου. οτιο δυνῶμεντι· η λογίται· τι: εἶπε 25 νδεαβράμ' τέκ νον· μνησθητηο τιαπελαβεστιά γαθάσινεντιζ αἷσον· καὶ λάζαρ οσομόιωστακ 20
22	Εἰ· ἐνετᾶνδεαποθ ανεῖν τὸν πτωχόν· καὶ ἀπενεχθηνα αὐτῶν ἵππων· αγγελωνειστὸν κόλ· ποναβραάμ'· απέθανενδεκαὶ οπλόνισις· καὶ ε τάφη: καὶ εντᾶ 23	15	ακά: νῦν δὲ ἄδε παρακαλεῖται: σὺ δεοδυνᾶσαι· καὶ επιπίσιντόντ οις· μεταξὺ μᾶ 20
	δη ἐπάραστους οφθαλμοῦσαντων· ὑπάρχωνεν βασι άνοις: οὐαβραάμ· ἵπομακρόθεν· καὶ λαζαρονεντοις	25	καὶ ὕμῶν· χάσμα μεγαεστήρικται: ὅπωςοι θέλοντ εσδιαβῆναι· ἐνθ ενπροσὺμᾶσμη
Lk 16, 23		Lk 16, 26	

Lk 17, 4		Lk 17, 8	
(4)	τρεψιηλέγων· ετανοῶ· ἀφήσει σαυτῶ:	<u>ΞΔ</u> περιτῶνδεκαλεπρῶ	(8)
5	<u>Σ</u> <u>Ι</u> Καὶ εἰπον οἱ ἀπόσ τολ· οἱ τῶκα προ	5	περιζώσαντες· σδιᾶκόνειμοι· ἔασαν· ἄρα καὶ πίω· καί μετὰ τάυτα φάγες
6	σθεσὴ μὴν πίστι· εἶπεν δὲ οὐκ ὅς· εἰέ χεται πίστις· ἵνα κόκκον σινάπ εως· λέγετε ἅ τησὺ καμὴν ὅτ αὐτὴ ἐκριζώ θη· τηκαίφυτε υθητιεν τηθα λάσση· καὶ ὑπη κουσεν ἂν ὑμῖν:	10	ακακίᾳ· ἐσακακί σὺ· μη χεῖρα ριντα δὲ οὐ λῶς κείνω· οτι ἐποί ησεν πάντα τα διαταχθέντ α· οὐδοκῶ· οὐ τασκαὶ αὐμείδ· ὅταν ποιήτε πάντα τα διατ αχθέντα ὑμῖ ν· λέγετε οτ ιδου· λῶι ἄχρει οι εσμέν· ὅτι ὁ ἀρεῖ· λᾶμεν πο υῖ· σέ· πεποικάμε:
7	<u>ΣΑ</u> <u>Ι</u> Τίσδε εἰς ὑμῶν δούλον ἐχάνα ροτριῶντα· ἢ ποιμένοντα· ὅς εἰσελθὼν τ ὁσ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αἰγροῦ ἐρ εῖ αὐτῷ· εὐθέ ως παρελθὼν ἀνάπεσε· ἀλλ οὐχι ἐρεῖ αὐτῷ· ετόιμασωντ ιδίπνησω· καὶ	15	11 Καὶ ἐγενετω ε ντα πορευεσ δε αὐτὸν εἰς ἰλημ· καὶ αὐτ ὁσ διήρχετο διαμέσουσα μαρίᾳ σκαῖγα
8		20	11
		25	

Lk 17, 8

Lk 17, 11

Lk 17, 11

Lk 17, 16

12	τωκρ	λιλαίασ· καὶ εἰς		πι	πρόσωπο	(16)
	<u>ΞΔ</u>	ερχομένουαυ			παρατουσπόδ	
	<u>χ</u>	τῶν· εἰστινακ			ασαυτοῦευ	
	<u>αρ</u>	ῶμην· ὑπηντη			χαριστὸν αὐτῶ·	
		σαναυτῶδέκ	5		και αὐτὸ σιῖσα	
		αλεπροϊάνδρεσ'			μαρέιτησ· απ	17
		οιεστιδάνπορ			οκριθεῖσ δε	
13		ρωθεν· και αὐτοῦ			οἱσ εἶπεν· ὅυ	
		ήρανφωνήν λ			χὶ οιδέκα εκ	
		έγοντες· ὡ	10		αθαρίσθησαν·	
		επιστάτα ελε			οὐ δε ενέα πῶ.	
14		ησονημάσ· και			ουχευρεθησ	18
		ἴδοναυτουσ			ανῦποστρέ	
		ειπεν αὐτοῖσ·			ψαντες δοῦν	
		πορευθέντε	15		αιδόξαντῶθω·	
		σεπιδιζαταιέ			ἐν μιῇ οὐλόγε	
		αυτοῦστοισ			νήσούτοσ· καὶ	19
		ἱερέουσιν· και			εἶπεν αὐτῶ·	
		εγένετο εντ			ανασταίσπο	
		ο ὑπάγειναυ	20		ρέουσ οτι	
		τούσεκαθα			ηπίστι σ σου	
15		ρίσθησαν· εἰς			σ έσωκέν σε· †	
		δε εξ αὐτῶν			Επερωτηθή	20
		ἰδῶνοτι εἰάθη·		ΣΒ	σδεῖποτω	
		ὑπέσ τρεψεν	25	Ε	φαρισάων· π	
		μεταφωνήσ			ότεέρχετε	
		μεγαλησ δοξ			ηβασιλείατῶ	
		άζωντονδν·			υ θυ· απεκρί	
16		καὶ έπεσεν ε			θη αὐτῶι σκαὶ	

Lk 17, 16

Lk 17, 20

	Lk 17, 20		Lk 17, 25	
(20)	ἔειπεν· οὐκ' ἔρχε τῆ βασιλεία του		αὐτον πολλὰ παθ	(25)
	θυμὲτα παρατη		εἰν καὶ αποδοκι	
21	ρήσεωσ· οὐδὲ ρῶσιν· ἰδοὺ ᾧδε	5	μασθῆναι αποτ	
	ἥκει· ἰδοὺ γάρ η	ΣΖ	τη γενεαστάντῃς·	
	βασίλεια του θυ	Ε	καὶ καθ' ἡσέγενε	26
	ε ντόσῳ μανεστίν·		των ἐν τῇ μέρ	
22	ἔειπεν δὲ προσ τοῦ		εσνᾶ· οὕτως	
ΣΓ	σμάθητάς· ἐλευσο	10	ἐσται καὶ ἐν ταῖς	
Ι	ται ἡμέραι· ὅτε ἐπ		ἡμῶν τῶν τοῦ	
	ιθυμίσετε ῥῆμα		αὐτοῦ· ἡσθιον	27
	τῶν ἡμερῶν τῶν		ἐπινον· ἐγὼ μόνον·	
	ἰούτων αὐτοῦ· ἰδεῖ		ἐξ ἐγὼ μίζοντο	
	καίου· ὅψεσθε·	15	ἀχρὶ σήμερας εἰ	
23	καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν		σὴ λθεν νῶς εἰς	
ΣΔ	ἰδοὺ ᾧδε ἰδοὺ		την κιβωτόν· κα	
Β	κεῖ· μὴ ἐλθῇ ταῖ		αὶ λθεν οὐκατα	
	μηδὲ διώξῃτε·		κλυσμός· καὶ αὖ	
24	ὥστε γὰρ ἡ ἄστ	20	οὐ σεν πάντας·	
ΣΕ	ραπὴ ἀστράπτο	Ι	ὁμοίως καὶ ἡσέγ	28
Ε	υσα ἐκ τῆ σῦπο		ενετο ἐν ταισῇ	
	τονουρανόνει		μέραις ὧν· ἡσ	
	στην ἰσποτον		θιον· ἐπινον· ἡ	
	ουρανὸν λάμπει·	25	γόραζον· ἐπὶ ὅλο	
	οὕτως ἐστε οἱ		υνεφυτευον	
	ἰοστοῦ αὐτοῦ· ε		ἀκοδομουν·	
	ντὴ ἡμέρας αὐτοῦ·		ἰδὲ ἡμέρας ἐξ ἡ	29
25	πρῶτον δὲ δεῖ		λθεν ὧν· ἀπο	
Σς			σώδωμων· ἐβ	
Ι			ρεξεν θείον καὶ	
	Lk 17, 25		Lk 17, 29	

Lk 17, 29

Lk 17, 34

- (29) πῦρ' ἀπουρανῶν· καὶ
 ἀπόλεσεν ἅπαντας·
 30 καταταυτᾶεσται
 ἡμέραν ἐν ἰουδίῳ
 τοῦ Ἀνῶνα ποκα 5
 λυπταται·
 31 ΣΘ Β Ενεκείνη τη ἡμ
 ἐρα δόσεται ἐπι
 τοῦ οἴματος·
 καὶ τασκευηαυ 10
 τοῦ ἐν τη οἰκίᾳ
 α· μη καταβάτο
 ἀραιαυτᾶ· καὶ ο
 ἐν τῷ αὐτῷ· ομ
 ὡσμη ἐπιστρ 15
 ἐλάττω ἐστα οπίσω·
 32 ΣΙ Μνημονεύετε
 τῆς γυνέκος λῶτ·
 33 ΙΑ Γ Ὅσε ἀνζητήσητ
 ἡν ψυχὴν αὐτοῦ 20
 ὡσ αἰαπολῆσ
 εἰ αὐτὴν καὶ ὁ
 ἀναπολῆσῃ ζω
 ογονήσεται αὐτή·
 34 ΣΙΒ Ε Λέγω ὑμῖν αὐτὴ
 τη νυκτὶ οὗτο
 ἐσονται ἐπικλ.
 ἐν ἡσμη αἰσ· οἷς
 παραλημψθήσε
 ται· 30

Lk 17, 34

- ΞΕ περιτῶν κριτουτ' ἀδικιασ
 και ὁ ἑτεροσαφ (34)
 ἐθήσεται· δύο 35
 ἐσονται ἀλήθο
 ὡσ αἰεπιτο αὐτό·
 ἡμία παραλημψ
 θήσεται· καὶ ἡ
 τέραρ ἐθήσεται·
ΣΙΓ Ε Καὶ ἀποκριθὲν 37
 τεσ λεγουσιν
 αὐτῷ ποκεο
 δεειπεν αὐτοῖς·
 ὅπου ἀνγενιται
 το πτόμα ἐκεῖ
 συναχθήσονται
 οἱ αἰετοῖ·
ΣΙΔ Ι Ἐλεγεν δὲ καὶ 18, 1
 παραβολὴν αὐ
 τοῖς· προστὸ
 δέειν πάντοτε
 προσεύχεσθαι
 αὐτοὺς· καὶ μη
ΞΕ Χ ΑΡ εἰ κακεῖν λέγω· 2
 κριτῆς τις· ἡν·
 ἐν τίνι πόλει· τὸ
 25 ἡν μὴ φοβούμε
 νοσ· καὶ ἁνδρ
 ἐν τρεπόμενος·
 χήρα δε ἰνέντι 3
 πόλει ἐκείνη·

Lk 18, 3

Lk 18, 3		Lk 18, 7	
(3)	καὶ ἤρχετο προσ αυτὸν· λέγουσα· ἐκδίκησόν με αποτοῦ ἀντιδὶ		
4	κουρου· καὶ οὐ κὴ θῆλεν ἐπιχ ρόνον· μετὰ δέ τῶτα εἶπεν· ε νεαυτῷ· εἰ καὶ τον θύου φοβ οῦμαι· οὐδὲ ἄν ὄν ἐντρέπο μαι· διαγέτο πα ρέχη γνημοικο που στήν χίρ αντ' αὐτὴν' ἐκ' δη κίσεων ναυτῶ· ἵνα μὴ εἰσέλθῃ σ' ἐρχομένῳ 6 ποπιάξῃ με· εἰ πενδὲο κς· ἀκ ούσεται τί ο κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει· 7 οδὲ θς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τ ῶν ἐκλεκτῶ ναυτοῦ·	5 10 15 20 25	<u>Ξς</u> περὶ τοῦ φαρισε ου καὶ τοῦ ὄνου· τῶν βοῶντων (7) προσ αὐτόν· μέρας καινῆς τὸς· καὶ μακρο θυμῆι ἐπ' αὐτό υς· ναὶ λεγαὺ μιν· ὅτι ποιήσ ει τὴν ἐκδικη σιν αὐτῶν ἐν τά χῃ· ἀλλ' ἵν· οἷ ὅς τοι ἂν οὐ ἐλθῶν· ἄρ αυρήσῃ τὴν πίστιν ἐπὶ τῇ στήν· εἰ Εἶπεν δεκαεπ 9 ὅς τινος τοῦ σπεποιθότα σ' ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶν δίκαι οι· καὶ ἐξουθε νουντασ τοὺς λοιποὺς· τὴν παράβολον τ αὐτὴν· 10 Ἀνθρώποι δὲ οὐ ἀνεβήσαν
Lk 18, 7		<u>τω κρ</u> <u>χ</u> <u>αρ</u> <u>ΣΙΕ</u> <u>Ξς</u>	Lk 18, 10

Lk 18, 10

Lk 18, 13

ΚΔ

		<u>ΞΖ</u> περιτόνπαιδτελιονδε	
		<u>τιφρονησι:</u>	
(10)	ειστοιερόνπρ οσέυζασθαι: ὁ ἔισφαρισαιος· καὶ ὁέτεροστελῶ	οἰσίλάσθητή μοιτῶαμαρτ ωλῶ: λέγωῦμι οτικατέβηρου	(13) ω 14 εωσω
11	νησ: ὁφαρισᾱιος σταθῖεισταυτα προσεαυτονπρ οσήύχето: οἰσ ευχαριστᾱσοι· οτιουκειμῖῶσ περοίλοιπὸιτῶ ᾱνῶν ἄρπαγες. ἰδικοι· μοιχόι· ἡκάμῳσὸύτοσ	5 τοσδε δικαιομ ένοσειστονὸι κοναυτοῦ: ἡἔ κῆινος: 10 ᾽Οτιπᾱσοῦψᾱν εαυτόνταπειν οιήσεται: ὁδὲ ταπεινῶνεαυ τόνῳψωθίσε ται:· 1	δε 14 10 15
12	οτελωνησ: νη στέυωδιστο υσαββατοῦ· απ οδεκατᾱπάν ταόσακτῶμαι:	15 ΣΙς B Προσεφερονα υτῶ καίταβρέ φηῖνααυτῶνᾱ πιτηται· ἰδόντ εσδὲοιμαθη	15
13	καῖιοτελῶνησ απομακρόθεν εστῶσ· ουκῆ θελεν ὀύδετ ὀυσοραλμῶ σειστονονουρα νὸνεπάραι· ἀλλ' έτυπτενειστ οστήῖδοσαυτ ὀυλεγων:	20 25 τάι επετέμ ησαναυτοῖς: ᾽Οδέισπροσκαλ εσαμενοσαντά εἶπεν: ἄρεται ταπαιδιά ἐρχ εσθαι προσμε κάμηκωλύετε αυτά· τᾱνγῆρ τοιούτωνεστῖ	16

Lk 18, 13

Lk 18, 16

Lk 18, 16

Lk 18, 22

(16) ἦ βασιλεύει αὐτοῦ υἱός·

17 Ἀμήν, λέγω ὑμῖν·

ΣΙΖ
Ηὅσα ἐν μὴδέξῃ
ταὶ τῇ γβασί λεί
αντῷ θυιάσπαι
δίον· ὁὐ μὴ εἰ σέ
λθῇ εἰς αὐτήν·18 Καὶ ἐπρωῶτησεν
ΣΙΗ
Β τισαντον ἀρχ
ον λέγων· διδασκαλεαγαθαί τί
πούησας ζωῆναι
ἀνιὸν κλήρον ο
μήσω·19 Εἶπεν δὲ αὐτῷ
ὁῖς· τί με λέγῃς
αγαθόνου δέ εἰς
αγαθός εἰμὶ ἐγώ·20 σοῦ θς· τὰ σε ντ
ολὰς οἶδας· μὴ
μοιχένυσις μη
φονένυσις· μὴ
κλέψῃς μηψε
δομαρτυρήσις·
τηματον πρ21 σου καὶ τήν μ
ητερα· ὁ δὲ εἰ
πεν· πάντα ταῦ
τα ἐφύλαξας
κ' νεοτιτοσμου·

Lk 18, 21

ΞΗ περιτοῦ ἐπερωτῇ
σαντος τοῦ νῆπλου

σιου·

Ἀκούσας δὲ ταῦ

22

ΣΙΘ
Βταῖς οἰείπεν τῶ·
ἐτι ἐν σοὶ λέγει·

5

πάντα ὁσα ἐχ
εἰσπάλλουσιν
κἀν διὰ δόστο
ισπῶχοις·

10

καὶ ἐξ εἰσθησ
αντὸν ἐνεοῦρα
νῶ· καὶ δένυρα
ακὰ λόνθη μοι·

15

ΣΚ
ΒὉ δὲ ἀκούσας
ταῦτα περὶ λυ
ποσεγενετο·
ἦν γὰρ πλῶσι
σιος σφόδρα·

23

20

Ἰδὼν δὲ αὐτὸν
ὁ ἰσπερίλυπον
γενομενον εἰ
πεν· πως δύσ
κόλως οἷταχ
ρηματα ἐχόν
τες· εἰσελεῖν
σονται εἰς τὴν
γβασίλειαν
τοῦ θυ·

24

25

Ἐκοπώτερο
ν γὰρ ἐστιν

25

30

Lk 18, 25

Lk 18, 25

Lk 18, 30

κάμηλο
 δια τρυπη
 ματο σβελο
 νησ· μαλιᾶσραρ
 ἰδοσ· διελθεῖν· 5
 ἢ πλόνσιον· εἰσι
 βασιλ· εἰαντου θυ
 ἔισελθεῖν·
 26 Ἐἶπον δὲ οἱ ἄκουσ
 αντες· καὶ τησδυ
 27 ναι· ταισ· ωθη· ναι· ὁ
 δὲ ἔειπεν· τα· αδύ
 ναι· ταρα· αν· θρωποι
 σδυ· να· τᾶ· εστιν
 παρα· τω· θω·
 28 Ἐἶπεν δὲ ο· πε· τρ
 οσί· δο· υη· μεῖς
 α· ρέν· τε· σ· παν· τα
 ταῖ· δια· η· κο· λου
 θή· σα· μέ· ν· σοι·
 29 Ὅ· δὲ ἔ· ει· πε· να· υτ
 ΣΚΑ
 Β οἰς· α· μὴ· νύ· μιν
 λέ· γω· ὅ· τι· ου· δεῖ
 σ· ε· σ· τιν· ὁ· σα· φῆ
 κεν· νό· κ· ιαν· ἢ· γο
 ν· εἰς· ἢ· α· δε· λ· φ· ου
 σ· ἢ· γ· υν· ᾱ· κ· α· ἢ· τ
 ἔ· κ· να· ε· νε· κε· ν· τ
 ἢ· θ· βα· σι· λ· εἰ· α· σ· του
 θυ·

ὁ· σου· μί· α· πολ· ᾱ· βῆ 30
 πολ· λα· π· λα· σι· ο· να· εν·
 τᾶ· κᾱ· ῖ· ρᾱ· τ· ο· υ· τω·
 κα· ι· εν· τω· αἰ· ώ· νι· τω·
 ε· ρ· χῶ· μέ· νω· ζῶ· ῃ
 νᾱ· ι· ω· νι· ο· ν· κ· λι· ρο· νο· μί· σι·
 Παρα· λα· βῶ· ν· δε· του· σ 31
 ΣΚΒ
 Β δᾱ· δε· κα· εἰ· πε· ν· προ
 σα· υ· τῶ· σ· ἰ· δο· υ· αν·
 10 α· β· έ· νο· με· ν· εἰ· σί· ε· ρ
 ο· σώ· λυ· μα· καὶ· τε
 λε· σ· θή· σε· ται· πα· ν
 τα· τα· γε· γ· ρᾱ· μέ· να·
 δια· τῶ· ν· δια· τῶ· ν· π
 15 ρο· φη· τῶ· ν· πε· ρι· τῶ·
 υῖ· ᾱ· του· ᾱ· ν· οῦ·
 παρα· δω· θή· σε· ται 32
 γα· ρ· τῶ· σι· ὁ· θ· ν· ε· σιν·
 καὶ· εν· παι· χ· θή· σε·
 20 ται· καὶ· ὑ· β· ρι· σ· θή·
 σε· ται· καὶ· ε· ρ· π· τυ
 σ· θη· σε· ται· καὶ· μ
 33 α· σ· τη· γῶ· σ· αν· τε· σ
 α· πο· κ· τε· ν· οῦ· σιν·
 25 α· υ· τῶ· ν· καὶ· τη· η·
 μέ· ρα· τ· ρί· τη· να·
 σ· τη· σε· ται·
 ΣΚΓ
 Ι Καὶ· α· υ· τῶ· σι· ου· δ· έν 34
 τῶ· τυ· τῶ· ν· συ· νή· κ· α·
 30

Lk 18, 29

Lk 18, 34

Lk 18, 34

Lk 18, 40

	<u>ΞΘ</u> περιτου τυφλου·		<u>Ο: περιτ'ζακ</u>	
(34)	καί· ντορίματ'ου		<u>χέου</u>	
	τοκάκρυμμένο		Σταθ	εἰσδὲ 40
	απαυτῶν· καίου		οἱς ε - κέλευ	
	κεγίνασκοντα		σεν αυτὸ ναχθ	
	λεγόμενα:	5	ίνα προσ αυτῶ:	
35	<u>Ε</u> γένετο δ' εεντ		εγγίσαντόσδε	
<u>ΣΚΔ</u>	ᾠεγγίζειν αυτῶ		αυτῶ· επηρω	
<u>ΞΘ:</u>	εἰσέριχώ· τυφ		τη σεν αυτον	
	λόστησεκάωητο		λέγων· τί σοι θ	41
	παρατηνοδόν	10	ἐλεις ποιῆσαι:	
36	προσ ετῶν: ακ		Ὅδε εἰπεν· κ'εἰ	
	ουσαδεόχλου		να αναβλέψαι:	
	διαπορευομέν		και οἷς ειπ' ενα	42
	ου επυνθανετο		υτῶ· ανάβλεψ	
	τιανεύϊτόυτο:	15	ονηπισισσου	
37	Απίγγειλαν δ' αυτῶ·		σέσοκένσε:	
	οτι ισδ'ναζωραιος		Και παραχρίμα	43
38	παρέρχεται: και		ανεβλέψεν	
	εβόησεν λέγων·		και κολόνθη	
	ιυῦτε δ' αιδ'ε	20	αυτῶ δοξάζω	
	λεησον με:		ντον θν: και π	
39	Καὶ οἱ προάγοντε		ἁσώλαοσίδω	
	σεπετίμωναν		εδακεν αἰνον τῶ θᾶ:	
	τᾶ' νιασιεπίση		Καὶ εἰσελθὼν δι	19, 1
	αυτὸσδε πολλ	25	<u>ΣΚΕ</u>	
	ᾠμάλλον ἐκρα		<u>Ι</u>	
	ζενῦτε δ' αιδ'ελ		<u>Ο</u>	
	εη σον με:			2
			οὐ ανηρ' ονομ	
			ατικαλου με	

Lk 18, 39

Lk 19, 2

Lk 19, 2

Lk 19, 7

(2)	νοσζακ' χαιος: κάιο αυτός. ἡν'αρχιτελω νησκαιαυτὸςήνπ		<u>ΟΑ</u> ἡπρόεξ' ημερόντουπασχα εισηλθενκαταλύσαι: (7)	
3	λούςιοσ. καίεζήτ εἰδαιντονιντίσε 5 στίν: καιουκ' ειδύ νατοαποτοῦόχλ ου. ὅτιτηηλικίαμ		Σταδεισδέξαχχαῖ 8 οσειπενπρόστον κν: ἴδουταημισηα μουτῶν'παρχόν τωνκετοισπτω χοισδίδαμι· κἀῖι τινόςτιεσυκοράτ	
4	ηκρὸσίν: καιπροδ ραμῶν·ειστοέμ 10 προσθεν: ανεβηε πισυκομαρεαν. ἵναἰδῃαυτὸν· οτι διεκέινησίμμελλ		τησααποδίδωμητ ετραπλδυν:	
5	Κἀιῶσηλθενεπιτό τόπον· αναβλέψα σοῖς εἰπενπρος 15 αυτὸν ζακ' χαι εσ πέυσασκατάβηθη: σημερονγαρ' εντῶ οικασουδειμεῖναι: 15		Εἰπενδεπροσαυτὸν 9 οἴσοτισίημερον σωτηρίαιτῶοικα τούταεγένετο· καθ' ὅτικαἰαυτὸς υἱὸσαβραάμ' ἐστίν	
6	Κἀισπέυσασκατε βη. καὶὑπεδεξατο αυτὸνχάιρων: καὶ 20 ἰδόντεςπάντες διεγογγυζονλέ γοντες: οτιπαρα αμαρτωλῶανδρι		Ηλθενγαροῦἰοστου 10 ανουζιτησέκασῶ σαιτοαπολαλός: Ακουοντων δεαυτῶ 11 ταυταπροσθεῖσει πενπαραβολην· δια τοεγγυσαντονεἰ ναιλημ' καιδοκεῖ ναυτούς οτιπαρα χρημαμέλλειηβ ασιλειατουῦνα ναφένεσθαι:	

Lk 19, 7

Lk 19, 11

Lk 19, 12

Lk 19, 15

:ΘΒ: περιτουπορευεντοςλαβιναιαυτα

βασίλειαν:

- | | | | | | |
|----|----------|---|----|--|------|
| 12 | ΣΚΗ
Β | Εἶπεν οὖν ἄνδρσιν
σευγενῆς· ἐπορεύθη
εὐθι εἰς χώραν μακρὰν·
λαβεῖν αὐτῷ βασιλείαν
καὶ ὑποστρέψαι· | 5 | τοαργυρίον· ἵνα
ἀγνῶτῇ στίδιε
πραγματεύσασθαι
το· | (15) |
| 13 | ΣΚΘ
Ε | Καλεσάσδε δέκα
δούλους αὐτοῦ·
ἐδάκεν αὐτοῖς δέκα
μνᾶς· καὶ ἐπέστειλε
αὐτοὺς ἐργασθαι
ἐν ἀγρῷ· | 10 | Παρεγένετο δὲ
ὁ πρότος λέγων·
Κυριε μὴ σέβω, ὅτι
ἐργάσατο δέκα μνᾶς·
καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἔνθα γὰρ ἐκείνη ὥρα
ἐκείνη ἡμέρα· | 16 |
| 14 | | Οὐδέ πολεῖται αὐτῶν
ἐμίσουν αὐτόν·
καὶ ἀπεστράφησαν
ἀπὸ αὐτοῦ λέγοντες·
ὁτι οὐ θέλομεν αὐτόν·
βασιλέυσαι ἐφ' ἡμᾶς· | 15 | Καὶ ἡλθεν ὁ κύριος
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀγαπᾷ
τὸν ἑαυτόν· | 18 |
| 15 | | Καὶ ἐγενετο ἐν ταῖς
ἡμέραις ταύταις·
ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη
ὥρα· ἐκείνη ἡμέρα
ἐκείνη ἡμέρα· | 20 | ἐπὶ τὴν πόλιν· καὶ
ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη
ὥρα· ἐκείνη ἡμέρα
ἐκείνη ἡμέρα· | 19 |
| | | ὁ κύριος ἐκείνη ἡμέρα
ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη
ὥρα· ἐκείνη ἡμέρα
ἐκείνη ἡμέρα· | 25 | πᾶσιν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὁ ἀγαπᾷ τὸν ἑαυτόν·
καὶ ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη
ὥρα· ἐκείνη ἡμέρα
ἐκείνη ἡμέρα· | 20 |

Lk 19, 15

Lk 19, 20

Lk 19, 20

Lk 19, 24

ΟΓ περιτων λαβαντ ὀδεκαμνας· ΟΔ περι του πολου:

(20)	σου. ἤνι· χοναπο		ταια παυτου την	(24)
	κειμένην εν σου		μνά· καὶ δότετ	
21	δαρίω. εφοβοῦμ		ωτα σδέκα μνάσ	
	ην γάρ σε· οτι άνθ		έχοντι:	
	ρωποσ αυστηρόσ	5	<u>ΣΛ</u> Καὶ εἰπον αυτῶ· κέ	25
	εἰ· ἀρεισδουκεθ	<u>Β</u>	έχει δεκα μνάσ.	
	ηκασ· καὶ θερίζεις		λεγα γαρ ὑμῖν οτι	26
	δουκέσπηρασ· κ		παντί τῷ έχοντι	
	αι συναγείσοθε		δοθήσεται· απο	
	ου διεσ κορπισας·	10	δέ του μέχον	
22	Και λέγει αυτῶε		τοσ· καὶ ὁδοκεῖ	
	κτου στοματο		χεινα ρησεται	
	σσου κρίνωσε· π		αυτου:	
	ονη ρεδουλε· ἡδέι		Πλήν του σε χθρ	27
	σοτιάν ὀσ αυστ	15	<u>ΣΛΑ</u> ὅσμου εκεινου	
	η ροσ εἰμι· αιρων	<u>Ε</u>	σ. του σμη θελήσᾶ	
	δουκέ θεικα· καὶ		τα σμε βασιλευσ	
	θερίζων δουκέ		αι παυτους· αγά	
	σπιρα· και συναγ		γετε ὡδε κακατα	
	ωνοθεν ου διεσ	20	σφάζατε αυτο	
23	κορπισα· και δια		υσ ἐμπροσθεν μου:	
	τιου κέ δὸ κάσ		Καὶ εἰπὼν ταῦτα ε	28
	μουτο αργυρι	<u>ΣΛΒ</u>	<u>Β</u> πορεύετο ἐμπ	
	ονεπι τράπεζαν:		ροσθεν αναβένω	
	και εγω ελθώνσ	25	εἰς ἐροσόλυμα·: †	
	υντω κωαναυ		Καὶ εγενετο ὡσηγ	29
24	τω ανέπραξα· κ	<u>ΟΔ</u> :	γησεν εἰς βηθ' φα	
	αι τοισ παρεστ		γῆμ. καὶ βηθανία	
	οσίν εἰπεν· ἀρα		ν προστοόροστω	

Lk 19, 24

Lk 19, 29

Lk 19, 37

Lk 19, 42

(37)	νομενονδυνά	ροσειρήνην· νῦν	(42)
38	μεωνλέγοντες:	δέεκρύβηαπο	
	ευλογημένος	οφθαλμώνσου:	
	οερχόμενοςβ	οτιήξουσινημ	43
	ασιλεύσενον	5 εραιεπὶ σέ: και	
	ύματικυ: ειρ	παρεμβαλδυσί	
	ήνηενουρανῶ·	οιεχθρόισουχ	
	καιδοξαενῦψ	άρακάσοι· καιπ	
	ί στοισ:	ερικυκλόσου	
39	Καιτινεστων	10 σινσε: καισυν	
ΣΛΕ	φαρισέωναπο	εξουσινσεπά	
Ε	τουοχλουει	ντωθεν· καιε	44
	πονπροσαυτό:	δαφιῦσινσε.	
	διδάσκαλε επί	και τατεκνας	
	τειμισοντούί	15 ου ένσόι:	
	σ μαθηταῖσσου:	ΣΛΖ	
40	καιαποκριθει	Β	
	σειπεναυτοισ·	Καῖουκαρησου	
	λέγωῦμῖν· εἰ	σιν ενσόι λίθο	
	νόῦτοι σιωπίσ	επιλίθονενο	
	ασιν· οιλίθοι κ	λησοι· ανθῶνου	
	εκράζονται:	20 κέγνωστων	
		καιρονησεπ	
41	Καιῶσηγησε	ισκοπήσσου:	
ΣΛς	νιδῶντηνπό	Καιεισελθῶνει	45
Ι	ληνέκλαυσεν	ΣΛΗ	
	επαυτίηλέγω·	Α	
42	οτιεἰγνωσκαί	25	
	σέντηνημέρ	στοῖερόνιρ	
	ατάυτηταπ	ζατοεκβίλλει	
		ντουσπολδῦ	
		ντασεναυτῶ	
		καιαγοραζον	
		τας· λεγωναυτοῖς:	46

Lk 19, 42

Lk 19, 46

Lk 19, 46

Lk 20, 1

		<u>περιτάνηρα τῆσαν τῶκν</u>			
	OE	αρχῖερεις και πρεσβυτεροι:		συντοις πρεσ	1)
(46)		γέγραπται· και εστ		βυτέροις και ει	2
		αίο οικοςμου οι		πον προσαντο	
		κοσ προσευχῇ		λεγοντες· ειπέ	
		σεστιν ὕμεισδε	5	ημιν εν πόιεξ	
		αυτο νεποιησαι		αυσαι ταυτα ποι	
		τεσ πελεων λη		εἰς· ητίσεστιν	
		στῶν:		οδου σοσιτην	
47		Καὶ ἡνδιδασκωντο		εξουσιαν τῶντι:	
	ΣΛΘ	καθημέραν εντω	10	Αποκριθεισ δε ει	3
	A	ἱερῶ· οἶδε αρχῖε		πεν προσαντου	
		ρεισ και γραμμα		ς· ερωτήσω ὑμ	
		τεισ ἐξήτουν α		ἄσκα γεναζι· ὁγ	
		υτο αναπολέσε· και		ον και ἐπατέμ	
		ὀλι πρότοι του λαου:	15	οι· τὸ βάπτισμ	4
48		και ου χέυρισκο		α ἱω αννουεξο	
		το τι τούήσασιν		υρανου ἡν· ἡεξ	
		αυτῶ· ογαρλαοσ		ανθρώπων· οιδ	5
		ἀπάσε ξεκρέμ		ἐσυνε λογήζο	
		ατο αυτου ακῶωγ:	20	ντα προσεαν	
20, 1		Και ἐγένετο εν		τούσ λέγοντε	
	ΣΜ	μιᾶ των ημερῶ		ς· οτι ἐαν εἰπω	
	B	εκεινων διδάσκο		μενεξουρανου·	
		τοσ αυτου τον		αρειδιαιτου κ	
		λαδον εντω ἱερῶ:	25	επιστευσατε	
		και ευαγγελιζομ		αυτῶ· ἐαν δε εἰ	6
		ενου· επεστησῖ		παμενεξανθρώ	
		οι αρχῖερεις και		πων· πᾶσολαὸσ	
		οι γραμματεῖς·		καταλιθάσειη	

Lk 20, 1

Lk 20, 6

Lk 20, 6		Lk 20, 10	
	<u>Ὅς</u> <u>παραβολητουαμπελο</u> <u>νο σ:</u>		οιδεγεωργοῖδεῖ (10)
(6)	μᾶς. πεπεισμενο σγὰρ' ἐστίνῳάν νηνπροφήτηνῆι		ραντεσαυτόν: ἐξαπεστιλαν καί νον:
7	να: κῆιαπεκριθη σανμηιδέναι πό θεν	5	Καίπροσέθετο 11 πεμφετερο̄ δούλοῦ: οιδεκα κεινονδειραν
8	Καιοῖσειπεναυτ οισουδεεγ' ᾱλέγ ωῦμῖν· ενποιασε ξουσῖατᾶυταποιῶ:	10	τεσ καιατημα σαντες· ἐξαπε στειλανκαινόν:
9	Ἡρξατωδεπροσ ΣΜΑ τώνλαονλέγειν B τηνπαριβολιν Ὅς τᾶυτην:	15	Καιπροσεθετο 12 πεμφαιριτο· οιδεκαιτῶτο τραυματήσα τεσεξέβαλον:
	Ἀνθρωποστισεφ ύτευσεναμπε λωνα· κᾱεξέδο τοαυτον γεω ργοῖς καιαπεδ ημησενχρονο		ειπενδ̄ ε οκ̄οτ̄ 13 ουαμπελονος: τίποιῶσα· πεμ ψωτονῖιονμ
10	υσῖκανούσ: και εντωκαιρῶαπ εστιληενπροσ τουσγεωργού σδούλον: ἵνααι ποτουκαρπου τουαμπελον οσδώσιναυτᾶ:	20	ουτὸναγαπητό: ἴσωστουτον ἴδόντες εντ ραπήσονται:
		25	Ἰδόντεςδεαυ 14 τον οιγεωργ οί: διελ ογιζον τοπροσ εαυ τουσλέγοντες·

Lk 20, 10

Lk 20, 14

Lk 20, 14		Lk 20, 18		
(14)	οὗτοσεστινοκ ληρονομοσ· δευ τεαποκτινωμε αυτον· ἵναημῶν γένηται, κληρο	5	πᾶσοπεσῶνεπε κεινοντὸνλί θονσυνθλασθ ήσεται· ἐφ' ὃν δὲἀνπέσι, λικ' μ ήσειαυτον·	18
15	νομία· καὶἐκ'βαλ όντεσαυτον ἔ ξωτουαμπελω νοσαπέκτίγαν·	ΣΜΒ Α	Καὶἐξήτησανοι γραμματεισκ αιοιαρχειρεῖς ἐπιβαλ. εἶνεπα υτόντασχεῖ ρασεναυτίτ ῆῳρα· καὶκαε ροβήθησαντο λαόν· ἐγνωσά γάρ' ὅτιπροσα υτούς· τιπαρ αβολήνταυτ ῆνἔιπεν·	19
	Τιουνποιήσεαυ	10		
	τῷισ οκῶτουα			
16	μπελῶνος· ἐλεύ σεται καὶαπολέ σειτουςγεαργ· ουστουτους·	15	λαόν· ἐγνωσά γάρ' ὅτιπροσα υτούς· τιπαρ αβολήνταυτ ῆνἔιπεν·	
	καῖδοσειτανα μπελῶναάλλοις·			
	Ακουσιντεσδε			
	εἶπον· μήγέννοιτο·			
17	οδεενβλήψας αυτοῖς ἔιπεν· τ ιῶν εστίντο γεγραμμενον τόυτο· λίθον ὄναπεδοκίμα σανοιόικοδομ ῶντες· οὔτο σεγενήθηεις κεφαλὴνγωνίας·	20 ΣΜΓ Β	Καὶαποχορήσα ντεσ απεστιη λαν ενκαθέτ ουσῶποκρινο μενουσεαυτ ὄυσδικαίουσεῖ ναι· ἵναεπιλαβ ωνταιαυτοῦλ όγον· ὥστεπα ραδῶναιαυτοῦ·	20
	25			
Lk 20, 17		Lk 20, 20		

Lk 20, 20

Lk 20, 25

	<u>ΟΖ</u> <u>επερωτισισδιατοκισο:</u>		<u>ΟΗ</u> <u>περιτωνσαδδουκω:</u>	
(20)	τι αρχη και τη		αποδοτε τινυν	(25)
	ζουσια του ηγε		τα καισαρος· και σ	
21	μονος· και επη		αρι. και τα του θυ	
	ρωτησαν αυτο		τω θυ:	
	λεγοντες· διδ	5	Και ουκ ισχυσαν	26
	ασκαλεοιδαμε		επι λαβες θαιτ	
	οτι ορθος λεγεισ		ουρηματοσ αυ	
	και διδασκισκ		του εναντιον	
	αιου λαμβανει		του λαου· και θ	
	σπροςωπον· αλ	10	αυμασαντες	
	λεπαλειθιασ		επι τη αποκρις	
	ινοδοντ ου θυ		<u>ΟΗ</u> ειαυτου εσειγησα:	
	διδασκεισ· :		Προελθοντες δ	27
22	Εξεστινημικ		ετι νεστων σα	
	<u>ΟΖ</u> αισαρι φορονδ	15	δ ουκ αιων· οι λε	
	ουναι η θυ:		γοντες αναστ	
23	Κατανοησασδ		ασιν μη ειnai· επ	
	ε αυτων την		ιρωτησαν αυτο	
	πανουγια νειτε		λεγοντες σ. δι	28
	προς αυτους·	20	δα σκαλαι μωυ	
	τι μεπειραζεται:		σησ εγραψεν	
24	διξατα μοιδη		ημιν· εαν τινο	
	ναριον· τινοσε		σ αδελφος απο	
	χηρικονα και ε		θανη· εχων γυ	
	πιγραφην· απο	25	ναικα· και ουτο	
	κριθεντες ει		σ ατεκνος απο	
	πον καισαρος·		θανη· ινα λαβη	
25	"Οδε ειπον αυτοις·		ο αδελφος αυτου	
	Lk 20, 25		Lk 20, 28	

	Lk 20, 28		Lk 20, 35	
(28)	τηγγυνάκα· καιε ξαναστησέσπερ ματωαδελφῶα		οἰδὲ καταζιω οὐδέν τε στου αιῶνος· εκείν	35
29	υἱοῦ· επταδυν αδελφοῖσάν· και	5	ουτυχῆιν· και τησαναστας	
	οπρότοσ· λαβῶν γ· υνακα· απέθαν·		εωστήσ εκνε κρῶν· ουτε γ·	
30	ενάτεκνος· και οδέντεροσέλα βεντηγγυνάκα	10	αμῶνσιν· ουτ ε· εκ· γαμίζον ται· ουδε γα·	36
	και οὗτοσ· απεθα νενάτεκνος·		ποθανεῖν· ετι μέλῳσιν· ἴσ	
31	καὶ οἱ τρίτοσέλα βεν· αυτήν· ἁσῶν τοσ· ὥσαυτοσδὲ	15	αὐτοῖσιν· και ἵσκεισιν· τοῦ θυ· τησαν αστασε· αὐτῶ·	
	κατέλιπον· τέ κνα· και· απεθανον·		οἱ ὄντες·	
32	Ἵστερον· δε· πάντο· απέθανεν· και· ηγ·	20	"Οτι· δε· εγείρον ται· οἱ νεκρῶ· και·	37
33	νή· εντή· ου· νασ τάσει· τίνος· αυτῶν εσται· γυνή· οἱ· αφ·		μῶν· σῆ· σ· εμῶν· υδεν· επι· τησ βάτου· ὥσ· ἑ·	
	εσται· γυνή· οἱ· αφ· εσται· σ· χον· αυτην· γυν· αἰ· κα·	25	γει· κν· τον· δν· αβραάμ· και· το· θνῖ· σαάκ· και·	
34	Και· αποκριθῆσ· ειπεν· αὐτοῖσιν· οἱσ· ουτου αι· νος· του· του· ὅτι·		τον· δν· ἱακώβ· οδε· ὅσ· ουκέ·	38
	γαμῶσιν· και· εκ· γαμί ζονται·	30	στιν· νεκρῶν αλλά· ζῶντων·	

Lk 20, 34

Lk 20, 38

Lk 20, 38

Lk 20, 45

	<u>ΟΘ</u> <u>ερωτησις πωσ εστι</u> <u>υδαδ' οχσ:-</u>		<u>Π</u> <u>περι τατησ δυο λεπτα: +</u>	
(38)	παντες γαρ' αυτ ωζωσιν:		ειπεν τοι σμαθητ (45) αισαυτου: προσ 46 εχεται απο των γραμματαιων των θελοντων περη πατειν ενστολαι σκαιφι λδυν των ασπασμδυσ εν ταισ αγραις· και πρωτοκαθεδρι ας εν τες συνα γαγαις· και πρω τοκλησιας εν τοις διπνοις:	
39	<u>ΣΜΔ</u> Αποκριθεντες <u>Β</u> δε τι νεστω νγ ραμματαιωνει 5 πον· διδασκαλε καλως ειπας:		10	
40	'Ου κέ τι δεετο λμω νε περα τα			
41	<u>ΟΘ</u> αυτων ουδεν: 10 <u>ΣΜΕ</u> Ειπεν δε προσ α <u>Β</u> υτους· πως λε γουσιν τον χν υιονδαδ' ειναι· α υτοσ γαρ' δαυειδ' λεγει εν βιβλω ψαλμων· ειπεν οκστω κωμου καθου εκ δεξι ωνμου· εωσαν θ ωτου σε χθρου σσου υπο ποδιον των ποδων σου:		15	
42	διδ' ουν κν αυ τον καλει· και π ωσαν το υσεστι:		<u>ΣΜΖ</u> <u>Ι</u> "Οικατες θιουσιν 47 τα σοικιαστω χιρων: και πρω φασει μακρά προ οσευχόμενοι· δυτοι λήψονται περισσότερον κρίμα:	
43	Ακούοντοσδε παντός του λαου.		20	
44	<u>ΣΜς</u> <u>Β</u> Lk 20, 45		<u>Π</u> Αναβλέψας δε ειδε 21, 1 τους βαλόντας τα δώρα ει στο γαζοφυλακίον αυτων πλουσί ους: ιδεν δε τι 2	
45			25	
				Lk 21, 2

Lk 21, 2

Lk 21, 7

		<u>ΠΑ</u>	<u>επερωτησιςπεριτης</u> <u>συντελιας</u>	
(2)	νάκαιχηρανπενη χραν· βάλ ^λ ουσανε		αυτὸνλέγοντε (7)	
3	κεῖλεπτάδύοκαι εἶπεν· ἀληθὸςἐ γωῦμίνοτιχήρ ανπτωχί, αὐτη·	5	τεθ ^ν νταυτα ἐσται· καὶτίτο σημῖονοταν μέλλ ^λ ητῶντα γένεσθαι:	
4	αλεν· ἀπαντεόγαρ εκτουπερις σέυ όντοςαυτοῖς ἐ	10	Ὅδεεἶπεν· βλε πετεμιπλ ^λ αν ηθῆτε. πολλοιγα ρελεύσονταιεπι τωννόματιμου λέγοντεςοτι εγωεμ ^μ · καὶοκέ ρόσηγηγηκεν·	8
	βαλονειστιάδαρα τουθ ^θ . αὐτηδε εκτουῦστερή ματοσαυτῆςά πάντατονβίον	15	μή,οὐνπορε υῆ ^η ταιοπίσα υτῶν· ὅτανδ	9
5	<u>ΣΜΗ</u> <u>Β</u> Καὶτηνῶνλεγόν τωνπεριτουῖε ρῶνοτιλίθοισκα λῶις. καὶαναθίμ	20	ε ακούσεταιπ ολεμουςκαια καταστασίας μηπταηθῆτε δειγαρταυτα γενέσθαιπρώ τον· ἀλλουκε υδέωστοτέλ ^λ :	
6	εἶπεντᾶυταἅθε ωρεῖται· ἐλεύσον ταιἡμέρια ἐναῖσου καρεθῆσεταιλίθ ος ἐπ ^π λίθω ὅσου καταλυθῆσεται:	25	Τότεέλεγεν	10
7	Επηρωτησανδε		αυτοῖς. εγερ	
	<u>ΣΜΘ</u> <u>Β</u>	Lk 21, 7	Lk 21, 10	

	Lk 21, 10		Lk 21, 15	
(10)	θήσεται ἐθνὸς ἐπὶ ἐθνὸς· καὶ βασιλεία		σοφίαν· ἡορδυνήσ ονται ἀντιπείνου	(15)
11	ἐπιβασιλείαν σισ μοιτε μεγάλοι κα τατοποῦσ. καὶ λι	5	δεαντιστήναι· πᾶ τε σοι ἀντικείμε	
	μοὶ καὶ λοιμοὶ ἐσ ονται· φόβηθήσ τε καὶ σημεῖα ἀπο		νοὶ ὑμῖν·	
	υρᾶν οὐ μεγάλα ἐ σται·	10	Παραδοθήσεσθε	16
12	Προδεδούτων π		δε· καὶ ὑπογονά	16
ΣΝ	άντων ἐπιβαλὺ		ων καὶ ἀδελφῶν·	κα
A	σιν ἐφ' ὑμᾶστας		καὶ συγγενῶν καὶ	
	χεῖρας αὐτῶν κ		φιλαῶν καὶ θανα	
	αἰδιώξουσιν· παρ	15	τώσουσιν ἐξ' ὑ	
	αδιδόντες εἰς σ		μῶν· καὶ ἐσεσθε	17
	υναγωγὰς καὶ φυ		μησοῦμενοὶ ὑ	
	λακάς. ἀπαγομέ		ποπάντων διατο	
	νους ἐπιβασιλεί		ονομαρίου καὶ θ	18
	ς καὶ ηγεμόνας·	20	ριζ' ἐκ τῆς κεφα	
	ἐνεκεν τοῦ νο		λῆς ὑμῶν οὐ μὴ	
	ματος·		ἀπόληται· ἐν τῇ	19
13	Αποβήσεται δι		ὑπομονῇ ὑμῶ	
ΣΝ	μινεῖσμαρτυρίον·	ΣΝΒ	κτησεσθε τα	
B	Θέστε οὖν εἰς	i	συχᾶσθ' ὑμῶν·	20
14	τασκαρδία ὑμῶν		Ὅταν δεῖδιθε κ	
	μηπρομελετᾶν	25	υκλουμένην	
	ἀπολογηθῆναι·		ὑποστράτοσ πέ	
15	εγὼ γὰρ δάσω ὑ		δων τὴν γλῆμ'·	
	μὴν στόμα καὶ	30	τότε γινώται ο	
		ΣΝΓ	τῇ γγ'· κενή ρῆμω σισ αὐτῆς·	
		B	Τότε οἰεν τῇ	21
			οὐδ αἰ ἀφευ	
	Lk 21, 15		Lk 21, 21	

Lk 21, 21		Lk 21, 24	
(21)	γέτωσαν ἐνίσταό ρη· καὶ οἱ ἐν μεσω αυτῆς ἐκχωρή τωσαν· καὶ οἱ ἐν αἰσχωρέσμηι σερχέσθωσαν 22 εἰς αὐτήν· οἱ μέραι ἐκδικήσ εωσάται εἰσὶν· τοῦ πληρωθῆν αἰπαντάτα γεγρ αμμένα:	θωσιν καὶ οἱ ἐθνώ· (24) Καὶ ἐσταίση μίαι 25 νηλίας καὶ σελήνη· καὶ ἀστροὶς· καὶ 5 ἐπιτησγήσ· συ νοχτήθων· ἐ ναπορίαι χου θαλάσσης· καὶ σ άλουσα ποψυ 26 χώντων ἀνῶν απο φόβου καὶ προσδωκίας 23 Οὐ αἰδεταί σενγ ΣΝΔ αστρίεχουσας· Β καὶ ἡ λαζούσας 15 ἐν ἐκείναις ταις ἡμέραις:	27 Καὶ τότε ὁ ὄψον 20 ΣΝΗ ται τον ὕϊοντ Β οὐ ἂν οὐερχώ μενον ἐν νεφ ἐλημεταδυν ἀμεωσ καὶ δώ 25 ξησπολλησ· Ἀρχομένων 28 δετόντων γεινεσθαι· ἀν ακύψατε καὶ ἐπάρατε τας
23	ΣΝΔ Β Οὐ αἰδεταί σενγ αστρίεχουσας· καὶ ἡ λαζούσας ἐν ἐκείναις ταις ἡμέραις:	15 20 25 30	27 28
24	ΣΝΕ Β Εἰς αἰγῶν ἀνέγκη μεγάλη ἐπιτη σγήσ· καὶ οἱ γῆ νταλαῶτόντων:	24 25 30	27 28
	Lk 21, 24		Lk 21, 28

Lk 21, 28

- (28) ^{λα} κέφαλα ^{των} σϋμῶν·
 διοτι ἐγγίξει ἡ ἀπολ
 υτρωσις τῶν·
 29 Καὶ εἶπεν παραβολὴν αὐ
 τοῖς· ἴδετε τὴν σϋ 5
 κῆν καὶ πάντα τα δέν
 30 δραοταν προβάλωσιν·
 ἰδὼν βλέποντες αρεα
 υτῶν· γεινώσκετε
 οτι ἡ δὴ ἐγγύς τοι δέ 10
 31 ρος ἐστίν· οὕτωσ καὶ
 ὑμεῖς· ὅταν ἴδητε τ
 αὐτα γεινόμενα γινώ
 σκεται οτι ἐγγύς ἐ
 στιν ἡ βασιλεία τοῦ θ̄υ· 15
 32 Ἀμην λέγω ὑμῖν· ὅτι οὐ
 μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὐ
 τῆ ἕως ἀνπαντα γένηται·
 33 οὐρανὸς καὶ γῆ πα
 ρελεύσεται· οἰδελ 20
 ὅγοι μὲν οὐ μὴ παρέλθωσιν·
 34 Προσέχεται δὲ αὐτ
 οῖς· μήποτε βαριθῶσιν
 ὑμῶν αἱ καρδίαι· ἐν κρ
 ἐπάλῃ καὶ μέθῃ· καὶ μ 25
 ερίμναις βιωτικαῖς·
 καὶ ἐφνιδίωσεν ὑμ
 ας ἐπιστήρῃς ἡμέρας
 35 κένη· ὥσπερ γὰρ
 ἐπελεύσεται ἐπὶ ᾱ 30

Lk 21, 35

- ταστους καθήμενους (35)
 ἐπιπρόσωπον τῆς γῆς πᾶσης·
 Ἀγρυπνῆτε οὐν ἐν παν 36
 τικαὶ ῥᾶ δεόμενοι·
 ἵνα καταξιώθητε ἐκ φύ
 γῆς ἐν πάντα τα μελλῶ
 τα γέινεσθαι· καὶ στ
 αθῆναι ἐμπροσθεν
 τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
 Ἦν δὲ τασημερὰ σεντω 37
 ἱερῶ διδασκῶν· τα σδε
 νυκτα σδε ξερχομε
 νο σὴ ὑλίζετο εἰς το
 ὅροσ το καλῶν μενον
 ελαιῶν· καὶ πᾶσολαός 38
 ὡρθριζεν προσ αὐτὸ
 ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ·
 Ἦν γιζένδε ἡ εὐρητή 22, 1
 ὠναζύμων ἡ ἐγο
 μενη πᾶσχα·
 Καὶ ἐξήτουν οἱ αρ 2
 χ' ἱερεῖς καὶ γραμμ
 ατεῖς· το πῶσαν ἐ
 λωσιν αὐτον· ἐφο
 βῶντο γὰρ τὸν λαόν·
 Εἰσὶ ἡλθεν δὲ οσατα 3
 νας εἰσιόουν αὐτον
 ἐπικαλόμενον ἰσ
 καριώτην· ὡν τα εκ
 του αριθμοῦ των δώ
 δεκα·

Lk 21, 35

Lk 22, 3

Lk 22, 4	Lk 22, 10	
4 Κἀπαπελ. θῶν συνελ. άλησεν τοισαρχιε ρέυσιν· και στρατ ηγ' οἰς. του ἱερους τοπῶσαν τον πα	αἰνοῦσθε ῥά μιν· δατοσ βασταζόν· ακολουήσατε αυτα· εἰστι γοικί αν ου εἰσπορευε	(10)
5 ραδῶ αυτῷ σκαιε χάρησαν και συν έθεντο αυτῶα	τε. και ερεῖτε αὐτοὺς πότ ητησὸν κί· λέ	11
6 ργυριαδῶναι· και εξωμῶ λόγησεν· 10 και ἐζητηε κερι αντου παραδουνα αυτὸν αυτοῖς ὅ τερ' ὄχλου:	γεισοιο διδάσκ αὐτοὺς πῶς εἰστι· το κατὰ ἔλεμα που τοπάσχα μ ετα τον μαθη τῶν μου· ῥά γω·	
7 Ἦλθεν δὲ ημεραι 15 τωναζύμων· ἐν ἡμέρῃ θύεσθαι	κακείνος ὅ μιν δείξει ἡ ἀνάγκη· οἶκον μεγαλ	12
8 οπασχα· και απεσ τειλεν πετρον και ἰωαννην· 20 ειπάτε ἑμῖ τοπάσχα· ἵνα ῥά γωμεν· οἶδέ ἐιπο	τρωμένον· εκ εἰς τοιμάσαιτε· Απελθόντες δε εὐρον καθ' ὅς ρηκεν αυτῷ και τοιμασαι τοπάσχα:	13
9 αυτῶ που θέλεις 25 ετοιμάσωμεν:	Καὶ ὅτε ἐγένετ οἱ ῥα ἀνέπεσε ν· και οἱ ἱβ αποσ	14
10 "Οδὲ εἰπεν αυτῷ· ἴδου εἰσελθόντῶ ὑμῶν εἰς τὴν πό λιν συναντήσῃ ὑμῖν	τολοισυν αυτῶ· Και εἰπεν πρὸς α υτοὺς ἐπιδυ	15

Lk 22, 10

Lk 22, 15

Lk 22, 15

Lk 22, 20

Πῖ περιτῶνεπερωτισαντῶτισμειζῶ-

- (15) μίαεπεθύμησατου ποτηριονμετατο (20)
τοτοπασχαφαιῖν διπνησαιλέγων· τ
μεθυμῶν.προτοῦ οὔτοτοποτήριο
μεπαθῖν· ηκαινὴδιαθήκη
16 :: Δέγωγαρὺμὴνὅτι 5 νταιματιμου.
ΣΞΕ ουμηράγαξεξαιτοῦ τοῦπερ' ὕμῶνε
ἰ έωσοτουπληρωθ κχυνόμενον·
ιεντιβασιλείατουθυ· Πληνἰδούχηῖρου 21
17 Καὶδεξάμενοςτο ΣΞΗ παραδιδοντοσμε
Β μετεμῶνεπιτη 10
ποτήριον· ευχαρη στήσασειπεν· λάβ 22
ετετουτοκαὶδι στραπέξῃς· καιο
αμέρήσατεεαυτοῖς· μένὑἱοστουανῶ
18 λέγωγαρὺμὴν πορευεταικατα
τιουμηπίωαπο 15 τωρισμένον·
τουγενίματος πληνῶνουαἰτωανω
τησαμπέλου έ εκείνωδιουπαραδίδοται·
ώσοτουηβασιλει Καιαυτὸηρξαντο 23
ατοῦθυέλθῃ· ΣΞΘ
Α συνζιτήνηπροσε
19 Καὶλαβῶνάρτον 20 αυτοῦς. τοτίσά
ΣΞς ραεἴηεξαιτῶνο
Α ευχαριστησας τούτομέλ'λων
έκλασεν καιέδώ πράσσειν·
κεναυτοισλέγω. Εγενετοδεκαιφ 24
τουτόεστιντο ιλονικίαεναυτοῖς.
σώμαμουτοῦπε 25 τοτίσαιτῶνδω
ρῶνδιδόμενο· κείφιναιμίζων·
τούτοποιητσει "Οδεειπεναυτοῖς· 25
στίνεμην ανάμν οιβασιλεισταν
ησιν· αναπαυσιν εδνῶν[κατα]κυ
20 Ωσάυτοσκαιτὸ 30 ριένου[σιν αὐ]
ΣΞΖ τῶν·
Β

Lk 22, 20

Lk 22, 25

	Lk 22, 25		Lk 22, 30	
(25)	καιοιεξουσιάζον	$\overline{\Pi\Delta}$	περιτισεξετισεωστουσα τανα:-	
	τεσαυτῶνευερ		δῶδεκαρυλῶσ	(30)
	γέταικαλδυνται·		του ιηλ':	
26	ὑμῆισδὲ ουχ' ου		Εἰπενδεοκῶ σίμ	31
	τως· αλλομίζω	5 $\overline{\Pi\Delta}$	ων σίμων:	
	ενὑμῖνγενέσθω		Ἰδοῦοσατανᾶσεξ	
	ωσονεώτερος·	$\overline{\Sigma\Omega\Gamma}$	ητήσατοὑμᾶς	
	καὶιοηγούμενος	$\overline{\Gamma}$	τουσινιᾶσαιας	
	ωσὸδιακονῶν:		τονσίτον· ἐγώ	32
27	$\overline{\Sigma\Omega\Lambda}$ Τίςγαρμίζωνοαν	10	δεεδεήθηνπε	
	$\overline{\Gamma}$ ἀκέιμενος· ἰδοὶ		ρισδου· ἵναμηκε'	
	ακονῶν· ουχ' οαν		λίτηηπίστησους:	
	ἀκέιμενος· ἐγώ		Καὶσύεπιστρέψ	
	δε εἰμιενμεσω	$\overline{\Sigma\Omega\Delta}$	ασποτε· στήρι	
	ὑμῶνωσοδιακονων:	$\overline{\Theta}$	ζοντουςαδε	
28	Ἰμῆισεστέοιδιαιμε		λπουσους:	
	μενηκότεσμετ		Οδεεἰπεναυτῶ	33
	εμδυνεντῶισπειρ	$\overline{\Sigma\Omega\Xi}$	κεμετασυνέ	
29	ασμῶισμου: καγ'	$\overline{\Lambda}$	τόμοσ εἰμικ	
	ὠδιατίθημι ὑμῖ	20	αιεσφυλακήν	
	διαθηκηνκατ' ας		καιεισθιάνιτον	
	δεῖ ἐθετόμοι		πορευεσθαι:	
	οπιρμουβασίλῃ		Οδεεἰπεναυτῶ	34
30	αν· ἵναεσδίειτε		λεγωσοιτέτρ	
	καὶπένητε ἐπὶ	25	εουφωνήσεις	
	τηστραπεζῆς		ἡμεροναλέκ	
	μουντιβασιλείαμου:		ταρ' ἐωστρίς	
	Καὶκαθησεσθαι		μεαπαρνήσει η	
$\overline{\Sigma\Omega[B]}$	ἐπι[θρό]νωνκρί		δέναι:	
	[γοντες]τας	30 $\overline{\Sigma\Omega\varsigma}$	Καὶεἰπεναυτοῖς·	35
	Lk 22, 30	$\overline{\Gamma}$	Lk 22, 35	

Lk 22, 35

Lk 22, 41

- (35) οτεαπέστιλαῦμάς
 ἀτερβαλλαντιου· και
 πήρασ· καιὑποδημάτων·
 μήτινὸςὑστερήσατε.
 οἰδέξιπονουθενός· 5
- 36 Οδεειπεναυτοισαλλα
 ὑνόχωνβαλλάντιον·
 ἀράτοομόωσκαιπή
 ραν· κἀομηέχωνπω
 λησατοτοῖμάτιονα 10
 υτῶκαιαγορασατο
 μάχαι ραν·
- 37 Δέγωγάρῥμιν· οτίέτ
 ιτουτοτογεγραμμ
 ενονδειτελεσθῆναι 15
 ενεμοι τοκαιμεταά
 νομωνελογήσθη· κἀ
 γάρταπεριεμῶν, τελο
 σέχει·
- 38 Οιδέξιπον· κείδουμά 20
 χαιραιωδεδύο· οδεει
 πεναυτοισίκανόνεστιν·
- 39 Κἀεξεληθῶνεπορεύθη
 κατατοέδοσειστοό
 ροστωνάιλαιών κἀη 25
 κολουθησαναυτῶ
 καιοιμα θηται·
- 40 Γενόμενοςδέεπιτῶ
 υτόπου, έιπεναυτοῖς·
 προσευχεσθαιμη 30
 εισελθεινειςπρασμόν·
- Καιαυτοσαπεσθηαυ 41
 τῶνῶσειλίθουβολήν·
 κἀιθεῖσταγόνατα· προ
 σήυχετολέγωνπῆρ' ει 42
 βούληπαρένεγκετ
 ουτοτοποτήριον
 απερῶν·
 Πλὴνμήτοδέλημάμου.
 ἀλλατοσονγεῖνέσθω·
 αφθηδεαυτωαγγε 43
 λοσαποτουουρανου·
 ενίσχύωναυτον· και 44
 γενόμενοςεναγωνία·
 εκτενεστερονπροσήχετο·
 Εγενετοδεοἰδρῶσαυτου
 ὡσειθρόμβοιἀίματος
 καταβαίνοντεσεπιτηγῆ·
 Καίαναστάσαποτησπρο 45
 σευχήσελθῶνπρὸς
 τουσμαθητάς, ἔνρ
 εναυτὸνσκοιμωμ
 ένουσαποτησλύπης·
- Κἀειπεναυτοῖςτίκα 46
 θέυδεταιανασταντ
 εσπροσέυχεσθαι· ἵν
 αμήεισέλθητε εις
 πηρασμών·
- Ἐτιδεαυτοῦλαλῶν 47
 ντισιδούχλος·
 καιολεγόμενοςοἰού

Lk 22, 40

Lk 22, 47

Lk 22, 47

- (47) δασεῖσ τῶν δώδε
κατροῦρχετο αὐτούς:
Καὶ ἡγγισεν τῷ ὄφ
ΣΠς
B ἰλησαι αὐτον· του
το γὰρ σημιον δε 5
δακτιαν τοῖσιν α
νφίλησαν τοσεστί:
48 Ὁ δὲ εἰς ἐπειναυτῷ
τοῦ δαφιλίματι
τον ὕον του ἀνδρ 10
παράδιδωσ:
49 Ἰδόντες δὲ οὐκ
ΣΠΖ
A ριαν τὸν τοσεσ
μενον εἶπον α
υτῷ κεεῖ πατά 15
ξομεν ἐν μαχάρα:
50 Καὶ ἐπατάξεν εἰς
τίσες ξαντῶν
ονδὺ λοντῶν
ἀρχιερέωσ καὶ α 20
φειλέν αὐτοῦ
το οὐστὸ δεξι
51 ὶν: ἀποκριθὲς
δεοῖς εἶπεν· εἰ
σατε εωστὸ τουτου: 25
Καὶ ἀφαιμένον σ
ουατίου· ἵασατ
ο αὐτον:
ΣΠΗ
I
52 Εἰπεν δὲ ἰδὲ πρὸς
ΣΠΘ
A τοῦ σπιραγενο 30

Lk 22, 52

Lk 22, 52

- μένον· σεπ αὐτοῖ (52)
ἀρχιερεῖς καὶ σ
τρατὶ γόντο
υῖερὸν καὶ πρεσ
βυτέρους· ὥσε
πλῆστί· νεξίλ.
θατε μετὰ μα
χαρῶν καὶ ξύλλο 53
ν· καθ' ἡμέραν ὁ
ντοσμου με θ'
ἱμῶν ἐν ταῖς
ῶ· οὐ κεξέτινα
τετασχεῖρας
επεμέ αλλ' ἡαυ
τήεστιν ἱμῶν
ἰάρα· καὶ ἱεξο
σια τοῦ σκότους:
Σύλλαβόντες δ 54
εαυτὸν ἡγαγο
νείστο νοικον
του ἀρχ' ἱερέωσ:
Ὁ δὲ ἐπετροσηκ
ολουθη μακρό
θεν· ἀφ' αἰντω 55
ν δὲ πρὸ ἐν με
σωτη σαλῆς· καὶ
σιν καθησάντ
ων αὐτῶν· ἐκά
θητω ποπετρο
σεν μέσσω αὐτων:

Lk 22, 55

Lk 22, 56

Lk 22, 61

			<u>ΠΕ</u> ἐν τη παρασκευῇ:		
56		Ἰδούσα δὲ αὐτόν παιδίσκη τις καθ ἡμενον· προστο φῶς· καὶ ατενήσα σα αὐτῷ εἶπεν· καὶ οὗτος συννα	5	ἐνέβλεψεν τῶν έτρων· καὶ ὑπερ ἡσθη ὁ πέτρος τῷ υλογοῦ του κῦ ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅ τι πρὶν ἀλέκ' τορ αρωνῆσαι· παρνή σημε τρεῖς· καὶ ἐξ ἐλθῶν ἐξώσθη ροσέκλινσεν π	(61)
57		τῷ ἱν· ὁ δὲ ἡρνήσ ατο αὐτόν λέγων· γύναι· οὐκ οἶδα αὐτό·		ικρῶς· Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ σι νέχοντες τὸν ἱν ἐνέπεζον αὐ	62
58	<u>ΣΔΒ</u> <u>Ι</u>	Καὶ μετὰ βραχύ ἕτερος ἰδὼν αὐ τόν ἐφη· καὶ σι νεξ· οὐδε πετ ροσέκλινσεν αὐ τόν· οὐκ οἶδα·	10	<u>ΠΕ</u> <u>ΣΔΔ</u> <u>Α</u> Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ σι νέχοντες τὸν ἱν ἐνέπεζον αὐ	63
59		Καὶ διαστήσας ἑ σθῶρας μιᾶς· ἀλλ ὅς τῃ σδιῶσχι ρί· ζετολέγων· ἐπα ληθείας καὶ οὐ σμετα αὐτοῦ ἱν· καὶ γὰρ γαλιλαῖ	15	ἄδερὸντες· καὶ περικαλύψαντες ἑαυτοὺς ἐν τῶν αὐτοῦ τοπ ρόσων· καὶ ἐπι ρώτων αὐτοὺς λέγοντες· προφήτ εῦσον· τήσεσθιν ὁπάσας σε· καὶ ἐ τεραπολλάβλασ φημουντες· ἐ λεγον· εἰσαυτοῖς·	64
60		ὁσεστίς· εἶπεν δεοπέτρος· ἀν οὐκ οἶδα· ὁ λέγει σ· καὶ παραχρήμ αέτι λαλοῦντο σαυτοῦ· ἐφ' ὧν ἦσαν ἀλέκτωρ·	20	Καὶ ὡς ἐγενετο ἡμέρα· συνήχθη ἡ τοπρεσβυτε	65
61	<u>ΣΔΓ</u> <u>Β</u>	Καὶ στραφεῖς ὁ κῶ	25	<u>∴</u> <u>ΣΔΕ</u> <u>Β</u> Καὶ ὡς ἐγενετο ἡμέρα· συνήχθη ἡ τοπρεσβυτε	66
		Lk 22, 61		Lk 22, 66	

Lk 22, 61

Lk 22, 66

Lk 22, 66

Lk 23, 2

(66) ριοντὸν ὑλαοῦ· ἀρχιε
 ρεισ τε καὶ γραμματισ·
 Καὶ ἀνιῆ· ἀγοναὶ τὸν εἰ
 στοσὺν ἐδρίοναυ
 τῶν λέγοντες· εἰς 5
 ὑεῖο χσεῖ πόνημιν·
 67 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς ἐάν
 ὕμιν εἴπω· οὐ μὴ πισ
 68 τέυσῃτε· ἐάν δὲ καὶ
 ἐρωτήσω οὐ μὴ ἀπ 10
 οκριθῇτε μοι·
 69 Ἀποτοῦν ὡν δεεσται
 ΣΖΖ οὔ ῖο στοῦ ἀν· οὐ κα
 Ἀ ἡ μένοσε κ' δεξι
 ὦν τησὺν ἀμειωσ τοῦ θυ· 15
 70 Ἐἵπον δὲ πάντες·
 ΣΖΗ σὺ δὲ οὐν εἰ οὔ ῖο στο
 ἱ ὡν· ὁ δὲ προσαυ
 τοῦ σέφῃ ὕμεις λ
 20 ἐγετε οὐτις γῶειμι·
 71 Ὅτι δὲ εἶπον· τί ἐτι
 ΣΖΘ χρίαν ἐχομεν μ
 Β αρτυρίας· αὐτοῖ
 γαρηκόυσα μενα
 ποτὸς στοματος αὐτοῦ· 25
 23, 1 Καὶ ἀναστάντες ἀ
 ἰ παντοπληθῶσα
 ἰ υτονήγαγοναυ
 τὸν ἐπιτοῦν πιλᾶτον·

30

Lk 23, 1

Ἡρξαντο δὲ κατηγο 2
 ρεῖναυ τὸν λέγοντε
 στὸν τοῦν· εὐρομε
 ν· διαστρέφοντα τ
 οεθνοσ· καὶ κολύο
 ν· τα καὶ σαφιν· ῥόρου
 σ· διδόναι καὶ λέγον
 τα εαυτὸν· χν βα
 σι λέα εἶναι·
 3 Ὁ δὲ πειλᾶτος ἐπη
 ῤα τι, σεν αὐτοῦ·
 λέγων· σὺ εἰοβασ
 ἰ· λέυσ· ταν· τοῦ δαί
 ων· ὁ δὲ ἀποκριθ
 εῖσαυτῷ· ἐφη· σὺ
 λε γεις·
 4 Ὁ δὲ πειλᾶτος εἶπε
 ἰ· προσ τοῦ σαρχι
 ῤ· εἰς καὶ τοῦ σό
 χλουσ· οὐδὲνε
 ῤ· ρίσκω· ἀτιονεν·
 τω· ἀν· ὡ· τούτω·
 5 Ὅτι δὲ ἐπίσχυον λέ
 γοντες· ὅτι ἀνα
 σεί· εἰ τὸν λαὸν
 διδάσκον καὶ ὡ
 ληστησίου δαί· ας·
 ἀρξάμενος ἀποτη
 σγαλει· ἀ· ἰσέωσῶ
 δε·

Lk 23, 5

Lk 23, 6

Lk 23, 10

			<u>Πς</u> εξουθενησισηρωδου:	
(6)	Πειλᾶτοσδεακου σασγαλειλάιαν· επη ρώτησεν εἰοᾶν ὁσ γαλιλαίωσεστίν·		οιαρχιεῖς· καὶ γ ραμματεῖσαντό ωσκατηγορῶν τεσαυτοῦ.	(10)
7	καὶ επιγνῶσοτι εκτισεξουσίασ ηρώδουεστίν· α νέπεμφεναυτό προστονηρώδην·	5	<u>Πς</u> Εξουθενήσασδ <u>Τς</u> εαυτὸνηρώδ <u>Ι</u> ησυντοισστρα τέυμασιναυτου·	11
	ὄντα καὶ αὐτονέ νῆροσολύμοισ ενταῦταῖσταισ ημέραισ·	10	καὶ ἐμπέξασπε ριβαλῶναυτῶν εσ δῆτα λαμπρά ναν ἐπεμψεν αὐτὸν πειλᾶτω·	
8	Οδὲ ηρώδης ιδῶν τον ἰν εχάρηλεί αν· ἡ γὰρ ἐξικαν ῶν χρόνων θέλ ον ἰδεῖν αὐτόν·	15	Εγενοντόδεφ ἱλοι ὅτε πείλα τοσ καιηρώδεις εναυτητηῆμέ ρα μεταλλήλων προὔπῃρχονγα ρ ενέχθραόντ εσ προσεαυτοῦσ·	12
	διοτι ἡκουεν περι αὐτοῦ· καὶ ηλπίζεντίσημ εἶον ἰδεῖν ὅπau τῶν γενιόμενον·	20	Πειλᾶτοσ δὲ προ <u>ΤΖ</u> σκαλεσάμενο <u>Ο</u> στουσαρχιε ρ εἰσκαὶ ἄρχοντ ασ καὶ τον λαό ειπεν πρὸς αὐτοῦσ·	13
9	Επηρώτα δεαυ τόν ενλόγοισί κανόισ· αὐτὸσ δεουδεναπε κρίνατο αὐτῶ·	25	Προσηνέγκατ έμοι τον αἵρο	14
10	<u>ΤΕ</u> Ἰσθήκῃσαν δὲ <u>Β</u>			
	Lk 23, 10		Lk 23, 14	

Lk 23, 14		Lk 23, 19		
(14)	ποντιῦτον ἄσαπο στρέφοντατονλ αόν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ νώπιον ῥῥῥῥῥῥῥῥ κρέιναι σ ουδὲν ευρονεν τῶ ἄνῳ τοῦ τῶ αἰτιον ἄνκατηγορεῖτ 15 ε αὐτοῦ· ἀλλ' οὐ δεηρώδης· Ανεπεμψεν γὰρ αὐ τον προσημᾶς· καὶ ἰδοὺ οὐδενὰ ξιον θανάτου ες τὴν πεπραγμενον αὐτῷ· 15	5 10	σφυλα κήν· Πάλιν οὐνοπεύλα τοσπροσεφών ῥ, σεν ῥέ, λῥῥῥῥῥῥ λῥῥῥῥῥῥῥ· οἶδ ἐ ἐπεφώνουν λέγοντες στί υρῶσον· στάυ ρῶσον αὐτον· Ὅδε τριτον εἶπε να προσαιτῶν· τί γὰρ κακὸν ἐ ποίησεν οὗτος· ουδενὰ τιον θ ανάτου· εὐρον εν αὐτῶν· παιδὲ υς ας οὐκ αὐτο απολύσω· Ὅδε ἐπέκειντά φαναισμεγάλα σαιτούμενοι αὐ τον σταυρόθῃ να· καὶ κατίσχυ ον ἰά φωνία αὐτ ῶν· καὶ τῶναρχ ιερέων· Ὁδε πείλάτοσε πεκρίνειν γε νέσθαι τοῦ αὐτῆ	(19) 20 21 22 23 24
16	Παιδέυσασθουν αὐ τὸνα πολυσω·			
17	Αναγκην δεειχεν καταεορτηνα πολυειναυτοισένα· 20			
18	Ανεκραξαν δε πιν πληθὴ λέγοντες· ἄρετόν του· απ όλυσον δε ημῖν 19 βαρ ραββᾶν· ὁ σήν 25 δυσταίσιν τινὰ γενομένην εντ ἰπόλι· καὶ φόνον βεβλημμένοσει	20 25		
Lk 23, 19		Lk 23, 24		

Lk 23, 33

Lk 23, 33

ΤΗ περιτου μετανοησαν το σ̄λ̄ιστου:—

- (33) εκδεξιῶν. ὄνδεε καὶ ἐβραῖκοις· οὐ (38)
 ζαριστερῶν: τοσεστὶν οβ
 34 $\overline{\text{TK}}$ Διαμεριζόμενοι δε $\overline{\text{ap}}$ ασιλευστον
 $\overline{\text{A}}$ ταῖμάτια αὐτου ἰουδαίων: 39
 βάλλοντες κλήρουσ:· 5 $\overline{\text{TKE}}$ Ἐἶδε τῶν κρε
 $\overline{\text{TKA}}$ 35 Καὶ εἰσὶ κείοι λαὸς $\overline{\text{B}}$ μασθέντων κα
 $\overline{\text{A}}$ θεωρῶν: κόρυ γωνε βλασ
 $\overline{\text{TKB}}$ Εξεμυκτῆριζο ρήμει αὐτον.
 $\overline{\text{B}}$ δεκαοιάρχοντε ἐγών· εἰσὺ εἰοχ̄σ
 σ συνναυτὸι σλέ 10 σῶσον σε αὐτόν
 γοντες ἄλλουσ κἀημᾶς:
 σεσῶε εν σῶσά $\overline{\text{TKs}}$ 40 Αποκριθεῖς δὲ ο
 $\overline{\text{I}}$ τῶ αὐτον· εἰὼτ̄ ἑτεροσεπετι
 τοσεστὶν οχσ μαυτω λέγων·
 οτου θυε κ' λεκτός: 15 ουδὲ φοβῆσθ̄
 36 $\overline{\text{TKI}}$ Ενέπεζον δε αὐ $\overline{\text{B}}$ ον θ̄ν̄ οτι εντ
 $\overline{\text{B}}$ τῷ καὶ οἱ στρατι ᾠ αὐτῶ κρίματ
 ᾠται προσ ερχό ιεῖ· καὶ ημῆισμ̄
 μενοι καὶ ὄξοσπ νδικίανσ· ἀξίαι·
 37 20 ροσφέροντες σα αρῶν επραξαμε
 υτῷ· καὶ λέγον ναπολαμ' βάνο
 τες· σὺ εἰοβ̄ ασι μεν· οὐ τῶσδ̄
 λευστῶν ἰουδαῖ ον δὲ νάτοπον·
 ῶν σῶσον σε αὐτό· ἐπραξεν καὶ ἐλ̄
 38 25 $\overline{\text{TKΔ}}$ Ἦν δὲ καὶ ἐπὶ γρα $\overline{\text{A}}$ εγεντῷ ῶ· μν
 $\overline{\text{A}}$ φήγε γραμένη ἡσθητίμου κε
 επαντῶ· γράμμ οταν ἐλ̄ θεισεν·
 ασι νε λλην γκός· τι βασι λείαςον·
 καιρωμα ἱκός· κἀειπεν αὐτῷ 43

Lk 23, 38

Lk 23, 43

Lk 23, 43

Lk 23, 48

ΠΘ περιτιθετισεωστουκυριακουσωματος:-

- (43) οἷσα μὴν λέγω σοι· την θεωρίαν ταῦ (48)
σίμερον μετεμ· την· θεωροῦντ
δυέσηεντωπα· εσταγενόμενα·
ραδείσω: $\frac{\delta^9}{\mu^9 \times}$ τύπτοντες αὐτῶ
44 $\frac{\overline{\text{TKZ}}}{\overline{\text{B}}}$ Ἰνδεαῶσεϊάραε 5· ταστηθηῦπέ
κτηκαισκοτο· στρεφον:
σεγένετοεφο Ἰστηκεισάνδεπ 49
ληντιγγίτ·έωσ· αντε σοιγνωστ
45 ὥρασ ενάτησ· και· ὁιαυτδυμακρό
εσκοτήσθηοἱ ἰλιος: 10· θεν: καὶ γυνάικ
Κάεσχίσθητο· εσ αἱ συνακολο
 $\frac{\overline{\text{TKH}}}{\overline{\text{A}}}$ καταπέτασμα· υθῆσάσαιαυτῶ
τουναδυμέσον:· αποτησγαλιλάια
46 $\frac{\overline{\text{TKΘ}}}{\overline{\text{A}}}$ Καὶ φωνήσασφω ΠΘ σ· ωρῶσαι ταυτα: $\frac{\text{ξ}}{\text{}}$
νήμεγάληοἶδεῖ 15 $\frac{\overline{\text{TAB}}}{\overline{\text{A}}}$ Καὶ ἰδὸν ανήρ·ον 50
πεν· περ' εισχ· ὁματι ἰωσήφ·βο
ξφρασσου·παρα· υλευτῇσὺ·πάρχῳ
τήδε·μαίτο·πνῶ· ανήραγαθὸσ·καὶ δι
μου· και τουτο· και οσ:· ὁύτοσου 51
εἰπῶνε· ξέπνευσέ:· 20· κῖνσυνκατατε
47 $\frac{\overline{\text{TA}}}{\overline{\text{B}}}$ Ἰδῶν δεο εκατῷ· θημέν·οσ·τή·βου
ταρχοσ·ταγενό· λῆ·καὶ τη·πρᾶ·ξει
μενα:· εδοξασε· αυτῶν·· αποαρημ
ντον· θν· λέγῳ·· αθίας πό·λεωσ·τῶ
ὄντωσ·ο·αν·οσ·ον 25· ἰουδαίων:· ὁσ· καὶ
τοσ·δίκαιοσ·ή·ν· προσεδέ·χετο
48 $\frac{\overline{\text{TAA}}}{\text{I}}$ Καὶ πάντεσ·οισυ· και αὐτοσ·τη·νβ
ν·παραγενόμε· ασί·λείαν·του·θν·
νοἱ·ό·χλοι·επι· ὁύτοσ· προσελ 42

Lk 23 48

Lk 23, 52

Lk 23, 52		Lk 24, 1	
(52)	θῶν τω πειλά τω τήσατο το σωμα του ἰω:	βάτων ὁ ῥουβ αθέωσ. ἱλ. θον γε νάκεσε πιταμν ἱμα φερουσιν αὐ τητόμασαν αὐτῷ ματα· καὶ τὴν ἐ σσην αὐταῖς ρον· δετονόητο ν· ἀποκεκοίλισ μένον αὐτοῦ μνημίου· καὶ ἡ ελθούσαι· οὐχ ἐύροντα σῶμα του κυ ἰω· καὶ γένετο ἐν το διαπορεῖσθαι αὐτῷ περὶ τοῦ Καὶ ὁ ἀνδρὲς δὲ ὕπερ ἐστησαν αὐτῷ ἀσθενήσῃ σε σὶν ἀστραπ ῶσαι σ:	(1)
53	Καὶ καθελὼν αὐτὸ νετύλιξεν σινδό νι κἀέθικεν αὐτῷ ἐν μνηματί· ἄξε υτῷ οὐ οὐκίνου δείσου δέ· πακέι μενος:	5	2
54	Καὶ ἡμέρᾳ ἑνὶ παρα σκευῇ· καὶ σάββα τον ἐπέφωσκεν· κατακόλουθί ῃ ασαδε αἰγυνάκ ες· αἵτινες ἦσαν συνελλυθῆναι αὐτῷ ἐκ τῆς γαλι λαίας· ἐβλάσαντο το μνημῖον· καὶ ὥς ἐτέθη τῷ σομ α αὐτῶν:	10	3
55	ὑποστρέψασαι δεήτοιμασαν α ράματα καὶ μύρα· καὶ τομὲν σάββ ατον ἡσυχάσαν· κατατὴν εντολὴν:	15	4
56	Τηδε μιῶν σαβ	20	
24, 1	Τηδε μιῶν σαβ	25	5
	Lk 24, 1	Lk 24, 5	

Lk 24, 5

Lk 24, 12

K

(5) ζώντα μετὰ τῶν νεκρῶν·
 6 ουκέστιν ὧδε· ἀλλ' ἡ
 γέρθη· μνησθήτω
 σελάλησεν ὑμῖν ἐ
 τιῶν ἐν τη γαλιλαίᾳ 5
 7 λέγων· οτι δεῖ τον ὑ
 ἰον του ἁνῶν παραδω
 θήναι εἰς χεῖρας ἁνῶν
 ἀμαρτωλῶν· καὶ σταυ
 ρωθῆναι καὶ τηρίτ 10
 ἡμέραν ἀναστῆναι·
 8 καὶ ἐμνήσθησαν τῶ
 ρημάτων αὐτοῦ·
 9 Καὶ ὑποστρέψασαι α
 ΤΛΗ ποτου μνημεῖου. 15
 Β ἀπήγγειλαν πάντα
 τὰ ὑποτιθεσιν δεκα
 καὶ πασι τοῖς ἰσλοῖ τοῖς·
 10 Ἦσαν δὲ ἡ μαγδαληνὴ
 μαρία· καὶ ὡάνα καὶ 20
 μαρία ἰακώβου καὶ
 αἰλοῖ πᾶσαι συνανταῖς
 αἵ λεγοντες προστους
 ἀποστόλους τὰ ὑπο·
 11 καὶ ἐφάνησαν ἐνώπι 25
 ον αὐτῶν ὡσεὶ λίθος
 ταρήματα αὐτοῦ
 καὶ ἡ πιστοὺν αὐτῶν·
 12 τω κρ ^χ_{αρ} Οδε πέτρος ἀνασ 30
 τὰς ἐδραμενεπι

Lk 24, 12

4A περιτοῦ κλεοπα·
 τομνημειον· καὶ παρὰ (12)
 κύψας βλέπτασθ
 ὀνια κείμενα μόνα·
 καὶ ἀπὸ τῆς ἐν προσέ
 αὐτὸν θάνατον ἀζών·
 το γεγονός·
 Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν 13
 ἦσαν· πορευόμενοι
 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
 εἰς κώμην ἀπέχου
 σαν σταδίου σ' ἐκα
 τον ἐξήκοντα ἀπο
 ἱλῆν· ἡ ὄνομα εμα
 ὄντος· καὶ αὐτῶν· ὡμή 14
 λουν προσὰ λήλου σ
 περήπατων των σ
 μ' βεβηκότων των·
 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ 15
 μεύειν αὐτοὺς καὶ
 συνζητῆν· καὶ αὐτ
 ὅς οἱ εγγίσας· συν
 ἐπορεύετο αὐτοῖς·
 οἱ δεοφθαλμοὶ αὐτῶν 16
 ἐκράτουν τοῦ τοῦ
 ἡ ἐπιγνῶναι αὐτόν·
 Εἶπεν δὲ προσ αὐτοὺς· 17
 τί νεσοὶ λόγοι οὗτοι·
 ὅς οὐκ ἀντιβάλλεται προ
 σαλλήλου σ' περήπατοῦ
 ντες καὶ ἐστὲ σκυθῶροι·

Lk 24, 17

	Lk 24, 18		Lk 24, 21	
18	<u>4A</u> Αποκριθεὶς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὄνομα μακλεόπασαιπ ἐνπροσωπὸν· σύ μόνος παρ οικεῖσ' ἰερουσα λὴμ· καί ου κε γνώστα γενό μενα ἐναυτῇ· ἐντέσημέραι		οτι αὐτὸς ἐστ ινομελλων λυ τρῶν σῶσαι τον ιηλ' αλλαγεσθ 5 νάσην τούτ οῖς. τρίτην τῶν την ἡμέραν ἐ γει σήμερον ἂ πρὸς ταῦτα ἐγ ένεπα·-	(21)
19	στάνταις· καὶ εἶπεν αὐτοῖς πῶτα· Οὐδὲ εἶπον αὐτῶ· ταπερι ἡντων ἄξαραιου. ὅσε 15 γένετο αὐτῶ προφήτης· δυ ντὸς ἐνέργωκ αὐτὸς ἐν ἀντί οντου θυκαπ 20 ἀντοστουλα ου. ὅπως τε αὐ τόν παρέδοκα οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχόντες ἡ μῶν εἰς κριμ 25 ἀθανάτου. καὶ ἐστύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς 21 δε ἐλπίζομεν.	10 15 20 25 30	Αλλα καὶ ἡγυναι κεσ τῆς ἐ ξήμων ἐξ ἐς τη σήμερας· 15 γενομεναι ορ θραι ἐπιτομ νι μείον· καὶ ἡ ἡγεροῦσαι το σώμα αὐτοῦ ἡ 20 λθον λέγουσ αι· καὶ ὁπτασία ναγγέλων ἐω ρακέναι· οἱ λέ γουσιν αὐτο 25 ν ζῆν· καὶ ἀπὴ λθον τινες σ ον συνημίνε πιτω μνημει ον καὶ ἔμβρον 30 οὕτως καὶ θῶσ	22 23 24
	Lk 24, 21		Lk 24, 24	

Lk 24, 24

- (24) και εγυνάκεσ' εἰπο-
 αυτον δε ου κείδον:
- 24 Και αυτὸς εἰπεν πρ
 ος αυτούς· ἄνάν
 ητοι· και βραδείστ
 η καρδιά· του πιστ
 εὑεινε πιπᾶσιν οἱ
 σ' ἐλάλεις· αν οἱ προ
 26 φῆται· ουχι αὐτα
 ἐδέξαθεν τον ᾠχῶν
 και εἰσελθὲν εἰς
 την δόξαν αυτου.
- 27 και αρξάμενος απο
 μὲν ὅσ' εἰς· και απο
 πάντων των προ
 φῆτῶν· διερμήν
 ευεν αυτοῖς τιήν
 εν πασέσταις γρα
 ραῖς τα περι αυτου:
- 28 Και ἡγγισαν εἰς την
 κώμην· ὅθεν πορέ
 νοντο· και αυτὸς
 προσεποιεῖτο π
 ορρωτέρω πορεύ
 29 εσθαι· και παρεβι
 ἄσαντο αυτον· λ
 ἐγοντες· μείνω
 μεθ' ἡμῶν· οτι π
 ρος ἐσπερανεστί·
 και ἐκ κλικενήη

Lk 24, 29

Lk 24, 29

- μέρα· και εἰσῆλθεν (29)
 του μείναι σὺν αυτοῖς:
- Και ἐγένετο εντ 30
 ακατακληθῆναι
 5 αυτόν μετα αὐ
 τῶν· λαβάντων
 ἄρτον ευλόγησεν·
 και κλασας επε
 δίδου αυτοῖς:
- 10 Αυτῶν δε διηνύ 31
 χθησαν οἱ φοθαλ
 μοι· και ἐπέγνωσάν
 αυτῶν· και αυτὸς
 ἄφαντος ἐγένε
 15 τοσ' αυτῶν:
- Και εἶπον προσ αλ 32
 λήλους· ουχι η
 καρδιά ημῶν και
 ορμένη ἡμῶν ἐν ἡμῖν·
 ὡς ἐλάλησεν ἐν
 20 τη δοῶ· και ὡς διή
 νυ γενημιν· τα
 γραφᾶς· και ανας 33
 ταντες αυτῆτ
 25 ἡώρα ὕπεστρε
 ψαν εἰς ἐρουσ
 ἀλήμ'· και ἔν
 ον συν ἡ θροισ
 μένους του σέ
 30 νδεκα· και του σ

Lk 24, 33

	Lk 24, 33		Lk 24, 39	
34	συναυτοῖς λέγοντας· ὅτι ἡ γέ- ρθη· ὁ δὲ ὄντος· καὶ ἡ ῥησίμα		δασοτι αὐτὸ (39) σε γὰρ εἰμι· ψη- λίσθη· σάτε καὶ ἴδετε· ὅτι πάντα	
35	νι· καὶ αὐτοὶ ἐξ- ἡγούνοτο αὐ- τὸν· καὶ ὡς ἐγινώσκοντες τοὺς ἐν τῇ κλ	5	σάρκα καὶ ὅσ- τά σου κέχει· καθὰ σε μέθῃ ἀρεῖτε ἔχον- τα· καὶ αὐτοὶ	40
36	ἄσειτον ἄρτον· ἔ- Ταυτα δεαυτῶ TM Θ λαλῶντων· αὐ- σοσ οἱ δὲ ἐστὶ ἐν μέσσω αὐτῶ καὶ ἐλεγε αὐτοῖ σ εἰρήνη ὑμῖν	10	ξενιστῶσι τασχεύρας καὶ τοῦ σπό- δασ·	
37	πτωθέντες δεκα ἐν φοβοῖ γενόμενοι· ἐδ- έκουν πάντα δι-	15	TM Θ Ἐτι δεαπιστῶ ντα αὐτῶ ἀποτησχαρᾶ σ καὶ θαυμάζ- όντων εἶπεν	41
38	αὐτοῖς· καὶ εἶπε αὐτοῖς· τί τι- επαγαγμένοι ἐστέ· καὶ δι- τί διαλογισμοῖ ἀναβενουσιν·	20	αὐτοῖς· ἔχ- ε τετιβρώσ- μω· ἐνθάδε οὐδέ ἐπέδωκ ἀναυτῶ ἵχθ	42
39	ἐντεσκαρδίᾳ σύμῳ· ἴδετε ἐτασχεύρασμ οὐ καὶ τοῦ σπό-	25	ῖος οὐ τοῦ μέρος καὶ α- πομελίσσιον κηνιον· καὶ φ- αγῶν ἐν ὀπι- ον αὐτῶν·	43
		30		
	Lk 24, 39		Lk 24, 43	

Lk 24, 53

- (53) Εντωῖερῶαν
 ούντες καειυ
 λογῶντεςτ
 ον θν· αμῆν: †
 <~~~~~> 5
 τουκατάωννιν
 ευαγγελιου κε
 φαλεα ·:·
 A: περιτουενκαναγαμου
 B: περιτ^ωεκβληθε^ωεκτουῖερου: 10
 Γ: περινικοδημου:
 Δ: περικαθαρισμου· ζητησις:
 Ε: περιτησσαμαριτιδος:
 Ξ: περιτ^ω βασιλικου:
 Ζ: περιτ^ω λη: ετηεχ^ωτ^ωεντιασθενια: 15
 Η: περιτ^ω Ε: αρ^ωτ: κτ·β: ἰχθυων:
 Θ: περιτ^ωενθαλασσηπεριπατου:
 Ι: περιενγεννητοιςτυρλου:
 ΙΑ: τ^ωτουλαζαρου:
 ΙΒ: τ^ωτησαληψασηστ^ωκ^ωνμυρ^ω: 20
 ΙΓ: τ^ωριωνειπενἰουδασεισκαριωτησ:
 κεβο ΙΔ: τ^ω τησόνου:
 ΙΕ: τ^ω τ^ωπροσελθ^ωτ^ωελληνων:
 Ις: τ^ω τουνιπτειροσ:
 ΙΖ: τ^ω τουπαρακλητου: 25
 ΙΗ: τ^ω τησαιτησεωστ^ωσωμα
 του κ^ωυ
 <~~~~~>

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ἸΩΑΝΝΗΝ

Joh 1, 1

Joh 1, 9

Εναρχήην λόγος·
A καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς·
Γ τον θν. καὶ θσίην λό
2 γος· οὗτος ἦν εναρ
3 χή πρὸς τον θν· πα 5
ντα διαυτοῦ εγενε
τό· καὶ χωρὶς αὐτοῦ
εγένετο ουδεὲν·
4 ὁ γεγονεν· εναυτῷ
ζωήην· καὶ ζωήν 10
5 ορᾶς τῶν ἁνῶν· καὶ
ορᾶς ἐν τῇ σκοτίᾳ
φάνει· καὶ ἡ σκοτία
αὐτῷ ου κατέλαβεν·
6 Εγένετο ἄνῳσαπ 15
B εσταλμένοσπαρ
Γ α θν. ὄνομα αὐτῷ
7 ἰωάννης· οὗτος ἦλ
θεν εἰς μαρτυρίαν·
ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ 20
του φωτός· ἵνα πᾶ
ντες πιστεύσωσιν
8 ἐν διαυτοῦ· ουκ ἦν
ἐκεῖνος τοῦ φωτός· ἀλλ'
ἵνα μαρτυρήσῃ περ 25
ἡ τοῦ φωτός·
9 Ἦν τοῦ φωτός ἀληθινή
Γ νόν· ὁ φῶς τῆς ζωῆς
Γ

Joh 1, 9

τα ἄνῳνερχόμενον (9)
εἰς τον κόσμον·
ἐν τῷ κόσμῳ ἦν· καὶ 10
ὁ κόσμος διὰ αὐτοῦ
εγένετο· καὶ ὁ κόσ
μος αὐτὸν ουκ ἔγνω·
Εἰς ταῖς ἀληθείαν· καὶ 11
Δ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐκ
I ἔλαβον· ὅσοι δὲ ἔλ
12 αβον αὐτόν· ἔδωκε
ν αὐτοῖς ἐξουσίαν
τεκνα θύγενεσθαι·
τοῖς πιστεύουσιν·
εἰς τον νομα αὐτοῦ·
οἱ οὐκ ἐξαμαρτάνονται· 13
οὐδε ἐκ θελήματ
ος σαρκός· ουδε
ἐκ θελήματος ἀν
14 ῥός· ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐγε
νήθησαν·
Καὶ ὁ λόγος σὰρξ· ἐγ 14
Ε ἔνετο καὶ ἐσκήνω
Γ σεν ἐν ἡμῖν· καὶ εθε
ασάμεθα τὴν δόξαν
αὐτοῦ· δόξαν δὲ σμ
ονογενὸς πατρὸς·
πλήρης χάριτος
καὶ ἀλλήλῃ θειᾶς·

Joh 1, 14

Joh 1, 15		Joh 1, 19	
15	$\overline{\epsilon}$ A Ἰωάννησ·μαρτυ ριπερῖ·αυτοῦ· καὶ ἐκέκραγεν ἐλ γων· ὅ·το·σῆ·ν ὄ·ν·ει·πον· ὅ·σι σι·μου·ερ·χόμε νο·σι· ἐ·μ·προ·σθ νη·μου·γέ·γον·εν· ο·τι·πρὸ·το·σ·μου·νῖ· 	5	Ἰου·δέ·οι·ε·ξ' ἱ·ε·ρο σο·λ·ό·γη·αν·· ἱ·ε·ρ·εῖ σ· καὶ·ε·υ·εί·τα·σ πρ·ο·σα·ν·το·ν· ἵ·να ε·ρω·τή·σαι·σιν·αὐ· το·ν· σὺ·τί·ς·εἶ· καὶ·ο·μολό·γη·σεν· καὶ·ο·κ·ι·ρ·νή·σα·τ ο·· καὶ·ο·μολό·γη σεν· ὅ·τι·ο·υ·κει μ·εῖ·ε·γὼ· ο·χ·σ·· καὶ ἡ·ρώ·τη·σαν·αὐ·τό· τι·ο·υν· ἡ·λεί·ας·εἰ συ·· καὶ· λέ·γει·οὐ κει·μ·ι· ο·πρ·ο·φή τη·σ· εἰ·σύ·· καὶ·α·πε κρί·θη·ρ·οῦ·· εἶ·πο ν·ο·υν·αὐ·τω·· τί·ς εἶ·· ἵ·να·ἀ·πό·κρι·σι ν·δῶ·μεν· τοῖ·σ π·έ·μ·η·λα·σιν·η·μῶ σ·· τι·λέ·γει·σι·περ ὶ·σ·ε·αὐ·τοῦ··
16	Z I Καὶ·ε·κ·τοῦ·πλη·ρω μα·το·σα·ν·τοῦ·η μ·εῖ·σ·πάν·τε·σ·ε·λ ά·βο·με·ν·καὶ·χά·ρ η·ν·α·ντι·χά·ρι·το·σ· 	10	21
17	ο·τι·ο·νό·μο·σ·δια μα·ῦ·σέ·ω·σε·δ·ό θη·· ἡ·χά·ρι·σ· καὶ ἡ·ἀ·λή·θεια·· δια·υ 	15	22
18	χ $\alpha\rho$ H Γ χ·υ·ε·γ·ε·νε·το····· Θ·ν·ου·δέ·ι·σ·ε·ώ ρα·κε·ν·πᾶ·ν·το τε·· ο·μ·ο·νο·γε νῆ·σ·ῶ·ν·το·σ·· ὁ·ὧ·ν εἰ·σ·το·ν·κό·λ·πον· τοῦ·πᾶ·ρ·σ· ἐ·κεῖ·ν ο·σε·ξ·η·γη·σα·το·· 	20	23
19	Θ I Καὶ·αὐ·ν·τη·σε·τῇ·ν ἡ·μα·ρ·τυ·ρί·α·το υἱ·ᾧ·άν·νου·· ὅ·τ ε·α·πέ·σ·τει·λα·ν·οι 	25	I A Ἐ·ρη·· ε·γ·ά·φ·ρα·νῇ βο·ῶ·ν·το·σε·ν·τῇ ε·ρη·μ·ω·ε·υ·θύ·να τε·τη·νο·δο·ν·κῶ· κα·θᾶ·ῶ·σ·εἰ·πε·νη σαῖ·α·σ·δ·ο·πρ·ο·φή τη·σ··

Joh 1, 19

Joh 1, 23

Joh 1, 24		Joh 1, 29	
24	Καὶ οἰαπεσταλμέ	Τῇ ἐπαύριον ^{χρ} <u>τω κρ</u> β̃λ̃ε	29
	^{IA} <u>Ι</u> νοῦῃσαν ἐκ τῶν φ	^{IA} <u>Ι</u> ^{σσιμενη} πει̃ τον̃ ἱν̃ ἐρχό	
25	αρισάων· καὶ ῥώ	μενον πρὸς αὐτῶ·	
	τησαν αὐτόν καὶ	καλεῖγει· ἴδε ὁ α	
	εἶπον αὐτῶ. τι οὖ	μν̃ ὁ σι̃ οὖ θυ. ὁ ἐ	
	ν βαπτίζεις εἰς ὃ	ρων τι ἡνα μαρτή	
	οὐ κεῖ ὁ χ̃σ̃· οὐδ	αντὸς ὑκόσμου·	
	εἰλιασ̃· οὔτε ο	Οὗτος ἐστίν πε	30
	προϋρήτης·	ριὸς ἐγ̃ ὧς εἶπον·	
26	Απεκρίθη αὐτοὶ	οπισωμου ἐρχ	10
	^{IB} <u>A</u> σοῦ ἰωάννη σλέγω·	εταῖαν ἡρ̃· ὁ σε	
	εγὼ βαπτίζω	μ προσ θένμο	
	μας ἐν ὕδατι· μ	υ γέγωνεν· ὅτι	
	ἐσσοσδεῖ μα̃ν ἐ	πρότος μου ἡ̃ν·	
	στικεν ὁ ν̃ ὑμ̃ει	καγ̃ ὡς κῆδιν	15
27	σου κούδατε· ὁ	αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φ	
	οπίσω μου ἐρχ	ανερωθη τω ἡ̃λ̃·	
	όμενος ἐμπρ	διατι̃ οἱ τοῖ λ̃. ὁ	
	ος θένμου γέγ	εγὼ ἐν ὕδατι βα	
	ονεν· ὅς ἐγὼ οὐ	πτίζων·	20
	κειμὰ ἄξιος ἵνα λ̃.	Καὶ ἐμαρτύρισε	32
	ὕσων αὐτοῦ τον	^{IE} <u>A</u> ν̃ ἰωάννη σλεγων·	
	ἱμαντα τοῦ ὑπ	οτι τεθέαμαι	
	οδιήματος·	τὸ πν̃α καταβ̃ε̃	
28	Τὰντα ἐν βίῃ θανί	νον ὡς περιστ	25
	^{IG} <u>I</u> αεγένετο πέρ	εράνεξ' οὐ νου	
	αντὸς ἰορδάν	καὶ ἐμ̃ νέν επ	
	ου ὅπου ἡ νίω	αὐτόν· καγὼ	33
	άννησ βαπτί	οὐ κῆδιν αὐτῶ·	
	ζων··̃·̃	ἀλλ' ὁ πέμψας	30
	Joh 1, 28	Joh 1, 33	

Joh 1, 33

- (33) μεβαπτίζειν εν ύδα
 τιεκείνος μοι εἶπεν·
 ἐρὼν ἀνίδηστο πνεῦμα
 καταβένον· καί με
 νονεπαυτόν· οὐ 5
 τοσεστίν ο βαπτ
 34 ἰζων ἐν πνία γίω· κ
 α γώ εώρακα· καί με
 μαρτύρικα ὁτιού
 τοσεστίν οὕτος 10
 του θυ·· $\frac{\chi}{\alpha\rho}$
 35 $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ Τὴ ἐπ' αὐριον πάλιν $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ τω κρ^α ει
 $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ στήκει· ὁ δ' ἄννης
 καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν
 36 αὐτοῦ δύο· καὶ ἐν β 15
 λέψαστῶ ὑπεριτ
 αὐτοῦν τι λέγει· ἰδ
 εοαμνὸς τὸν θυ·
 37 καὶ ἡκούσαν αὐτῶν
 οἰδύομαθηται· αὐτῶν 20
 ὄντος· καὶ ἡκολό
 υθησαν τῶ ὑ·
 38 Στραφεῖς δεοίσκα
 θεασάμενος αὐτοῦς
 ἀκολουθούντας 25
 λέγει αὐτοῖς· τίνα
 ζητεῖτε· οἶδε
 ποναὶ τῶ ἀββέ· ὁ
 λέγεται ἐρμηνεύ
 μενον διδασκαλε· πο 30

Joh 1, 33

Joh 1, 38

- μενεῖς· λέγει αὐτοῖς· 39
 ἐρχεσθε καὶ ἰδετε·
 Ἦλθον οὖν καὶ εἶδον
 τοῦ μένει· καὶ παρὰ
 τῶ ἐμείναντι· τῶ
 ἐραν ἐκεῖνην· ἄρα
 ἦν αὐτοῦ δεκάτη· ἦν αὐτοῦ 40
 νδρέας· ο ἀδελφός
 σίμωνος πέτρου· εἶ
 σεκτανδύο τῶν
 ἀκουσάντων παρὰ
 Ἰωάννου καὶ ἀκολού
 θησαν τῶν αὐτῶ·
 Εὐρίσκει οὗτος π 41
 $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ ρά τον τον ἀδελφ
 $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ ὄν τον ἰδιον σίμω
 να καὶ λεγει αὐτῶ·
 Εὐρήκα με τον μ
 ε σσίαν· ὁ εστίν μ
 ε θερμηνεύόμε
 νον· χς· καὶ ἡγαγεν 42
 αὐτον προσ τον ν·
 Εμβλέψας δε αὐτῶ
 οἷς· εἶπεν· συεῖσί
 μων ὕτος ὁ ἰωάννα·
 συκλήθη σι· κηρῶ
 σ'· οερμηνευετε
 $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ πέ· τρος·
 $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ Τὴ ἐπ' αὐριον $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ τω κρ^α ηθέλη 43
 $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ σεν·· ἐξελθὲν· εις

Joh 1, 43

Joh 1, 43

Joh 1, 48

(43)	τηνγαλειλάϊαν· καιε υρίσκειρίλιππον· καίλέγειαυτῶοισ ακολούθειμοι:		<u>Α</u> : ἤ'τενκαναγαμου Λέγειαυτωναθαν αήλ' ποθενμεγιν ωσκεισ:	48
44	Ἦνδὲορίλιπποσαπ οβη δ' σαιδᾶ. εκτ ησπόλεωσανδραι	5	Απεκρίθηοῖδ καίει πεναυτῶ: προτ οῦσερίλιππονφ ωνήσαιὄνταῦπο	
45	έουκάπέτρου: ε υ ρ ί σ κειρίλιπ ποστ ονναθαν	10	τηνσυκήνιδονσε: Απεκρίθηναθαναήλ· καίλέγειαυτῶ: ραβ βεισὶδ'ειοῦῖοστο υ θυ. συεῖ οβασ ιλευστουῖσραηλ:	49
	αήλ' καιλέγειαυτῶ: ὄνέγραψενμωῖ σεισ εντωνόμω καιοιπ ροφήται· ευρήκαμεν ιντο	15	Απεκρίθη ὁσ καιεῖ πεναυτῶ: ὅτιεῖ πονσοι· εἰδονσε ἱποκατωτήσ υκῆσπίστύεις: μέζωτόνταν· όληη: καιλεγειαυτῶ	50
46	καιειπεναυτῶνα θαναήλ. ἐκνάζαράτ' δυναταιαγαθόν εἶναι: λέγειαυτῶ ρίλιπποσέρχου κῆα ἴδε:	20	αμήναμὴνλέγω ἱμῖναπέρτιόηε σ θαιτονουρανόν ανεαγότα: καιτοι σ αγγέλουστουθυ αναβένοντασ· και καταβαίνοντασ·	51
47	Ἰδενοιστονναθα ναῖηλ ερχόμενο προσαυτόν: κῆα λέγειεπριαυτοῦ: ἴδεαλλήθῶσῖσρ αηλείτησ ενδοδό λοσουκέστιν:	25	<u>Α</u> Ἰθ Κατιτηριτημέρα γάμοσεγενετο	2, 1
		30	<u>Χ</u> αρ	

Joh 1, 47

τω κρ

Joh 2, 1

Joh 2, 1		Joh 2, 9	
(1)	ενκανᾶτῆσγαλιλαίας. καὶ ἡνιμῖρτον ἔκει:	Ἦσδε ἐγένετο σαρχιτρικλίνου στοῦ ὕδατος οἶνον γεγεννημένον. κ αὐτοὶ κριθεὶς τὸ φεν ἐστίν: οἶδε δὲ διὰ κονοὶ ἡδεῖσαν οἶ ἡ τληκότες το ῦδατος:	9
2	Εκλήθη δεκάοις καὶ οἰμαθηταὶ αὐτοῦ εἰ		
3	στον γάμον: καὶ ὁ στερησαν τοσούτου. λέγει ἡνιμῖρτον προσκατὸν: οἶνον	5	
4	οὐ κέχουσιν: καὶ λέγει αὐτοῖς. τ ἱερεῖς καὶ σὺ γένια: οὐ παύει κεν ἱερεῖς:	10	Φωνεῖται ν νυ μῖνον σαρχιτρί κλίνου καὶ λέγει
5	Λέγει ἡνιμῖρτον τοῖς διακόνουσιν. ὅτι ἐν λέγει ὑμῖν ποιήσατε: 15		10 αὐτῶ: πᾶς ἀνὼς πρώτῳ ντον καλὸν οἶνον τῇ θησίν: καὶ ἵστα ν εθυσ θῶσιν τό τετον ἐλῆσσαν: σὺ τετήρηκας τον καλον οἶνο ν ἐσάφτι:
6	Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὄν αὐτῶν αὐτῶν καὶ να καταπον καὶ ἁ ρήσμον τῶν οἶνον αὐτῶν. χαρῶν σαια να μετρίτῃς δύο ὡς:-	20	
7	Λέγει αὐτοῖς οὖν· γε μῖσαν τετασθῆναι σὺδατος: καὶ ἐγε μῖσαν αὐτῶν ἕως	25	11 Ταύτην ἐποίησεν αρχὴν των σημεῖ ωνοῖς ενκανᾶτη σγαλιλαίας: καὶ ἐ φανερῶσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ: καὶ ἐπιστευσάκει αὐτον. οἰμαθητ αὶ αὐτοῦ: 2
8	ἀνα: καὶ λέγει αὐ τοῖς ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τὴν χιτρικλίναν· καὶ ἡ νεγκαν:	30	

Joh 2, 8

Joh 2, 11

Joh 2, 12

Joh 2, 16

B̄: ἤτεκβληθεντων εκτουῖερου:-

12 Μετατῶ τοκα
^χ_{αρ} τεβηῖς καπερ
ναδυμ: αὐτός καὶ
ημηῖραυτου καὶοὶ
αδελφὸιαυτοῦκαὶοι 5
μαθηταῖαυτοῦ·
καὶ ἐκεῖ εμειναν
οὐπόλασήμερας:
13 ^κ_Α Καὶεγγὺσέιντο
^α πασχατωνῖουδαίων: 10
B̄: Καὶανέβηεισίερο
σόλυμα ο ἰσ:
14 ^{κα}_Α Καὶεῦρενεὐτῶῖε
^α ρωτουσπολὺν
τας βόαςκαὶπρό 15
βατα καίπερι στε
ράς. καὶτους κε
ραματιστῆσκαθ
15 ημένους: καίτοι
ἡσασῖραγέλιον 20
ἐκ' σχοινίων: πᾶ
ντασεξέβαλεν
εκτου ἱερῶ: τὰ
τεπρόβατακαὶτ
ουσβόας: καὶτῶ 25
κολυβιστῶνεξέ
χεεντοκέρμα:
καὶαταστραπέζας
16 ἀνέτρεψεν. καὶ
τοῖστασπεριστερᾶς 30

πῶ λουσινεῖπεν: (16)
ἀραταιαυταεν
τευθεν. καὶμὴπ
οιεῖτετονοικον
τουπρῶμου δι
κον εμπορίου:
Εμνήσθησανδεοι 17
μαθηταῖαυτοῦ
οτιγεγραμμεν
ονε στίν· οἷηλο
στοῦοίκουσου
καταφάγετέμε:
18 Απεκρίθησανοῦ
^κ_Γ
^α οἷουδαιοι καίειπ
οναυτω: τίσημ
ειονδικνυεῖσι
μνοτιταυταποιεῖς:
19 Απεκρίθηἰσκαὶει
^κ_Δ
^ι πεναυτοῖς: λύσα
τετονναόντου
τον· καὶεντρισὶ
ημέραισεγεγῶ
αυτόν:
20 Εἰπονοῦναυτω
οἷουδαιοι: τεσ
σεράκοντα καὶ
ἑξ ἑτεσιν ὥκο
δῶμήθηναοσ
οὔτος· καὶ σὺε
ντ ρισινημέραις

Joh 2, 16

Joh 2, 20

Joh 2, 20

Joh 3, 4

	Γ: π νικοδημου:			
(20)	εγερεῖσάυτον:		δημο σ όνομααυ	
21	Εκεινοσδεέλεγε· περιτυναυτου σωματοςαυτου:		τῷ. ἀρχωντωνιου δαίων: οὗτοσῆλθ ενπρόσαυτὸν νυ	
22	Ότεουνγηερθηεκ νεκρῶνεμνησθησαῖ οιμαθηταιαυτοῦο τιτουτοέλεγεν καιεπιστευσαντη γραφή· καιτωλόγω	5	κτός καιειπενα υτω: ραββεῖ· όιδα μενοτιαπο θυ'ε λιγλυθασιδιδάσκα λος: ουδειςγαρτ ἅτατασιμείων	
	ᾧειπεν οἱς: ·ϙ	10	νατεποιῆνᾶ συτ οιεις: εἰμηῆ ο ἰσ μεταυτοῦ:	
23	"Οσδεή εντοισίερο σολύμοις εντω πάσχαεντήεορτη· πολλοῖεπίστευσαν·	15	Απεκρίθη οἱσ και ειπεναυτῷ: ἀμή νλέγωσοι: εάνμ ήτης γεννηθῆα νωθεν· ουδύνα ταιηδεῖντηνβᾶ	3
	τασημεῖᾶ επόει:		σιλείαντου θυ:	
24	Αυτὸσδεοισουκε πίστευενεαυτὸν αυτοῖς· διατὸαυ τονγεινώσκεινπά ντας: καὶοτιουχο ειαν εἶχενῖναπισ μυτυρήσειπερὶ τοῦανθρωπου: αυ τόσγάργεινωσκ εντίῃνετῶανα:	20	Λεγειπροσαυτὸν νικοδημος: πῶσ δυνατεανοσγε ννηθῆναι γέρων ᾧν: μηδύναται ειστηνκοιλίαν τῆς μητρος αυ τουδέυτερο ν εισελθεῖν και γεν νηθῆναι:	4
25		25		
3, 1	Γ: 'Ην τικρ ἄνθρωπος εκτω χ αρ φαρεισαιων εικό	30		
	Joh 3, 1		Joh 3, 4	

Joh 3, 5

Joh 3, 10

5 Απεκρίθη^ς· ἀμὴν·
 ἔγω· σοι· ἐὰν μή τ
 ις γεννηθῇ ἐξ' ὕδα
 τοσκαί π^νς· οὐδ
 ὕνατάεισε λ^θει· 5
 6 εἰσ^τηγβασιλειαν
 του^υ· τογεγε
 νημένον εκ^τῆς
 σαρκὸς σάρ^ξ· ἐστι·
 και τογεγεν^νημέ 10
 νον εκ του π^νς
 π^ναεστιν·
 7 Μη θαυμασῇ σο^ς
 εἰπον^ς·οι· δι' ἡμῶ
 σ γεννηθῆναι· 15
 8 ωθεν· το π^ναόπ
 ου θέλει π^νει· κ
 αιτηγφωνηναυ
 τού ακούεις· αλ
 λου κόιδασπό 20
 θενέρχεται και
 π^νυ^νπάγει·
 οὕτω σεστιν
 πᾶς ογεγεννη
 μένος εκ του π^νς· 25
 9 Απεκρίθη νεικ
 ὁδημος· και ει
 πεναυτω· πῶ
 σ δύνατε τᾶυ
 τα γενέσθαι· 30

Joh 3, 9

εἰπεν οὗτος· 5
 Απεκρίθη^ς καὶ εἶπ
 εναυτω· συ εἶοδ
 ἰδάσκαλοσ του
 ἡλ'· και ταυτα ου
 γενώσκεις· ἀμίν 11
 ἀμὴν λέγω σοι· ὁ
 τι ὁ ὀίδαμεν λαλ
 ουμεν· καὶ θεωρά
 καμεν μαρτυροῦ
 υμεν και τηγ μα
 ρτυρίαν ημῶν ου
 λαμβάνεται· εἰ 12
 τα εἰγεια εἶπον
 ὑμῖν και οὐ πιστ
 έυετε· πῶσε ἀν
 εἶπω ὑμῖν τα εἰ πο
 υράνια πιστέυ
 σῃτε·
 13 Καὶ· οὐδεις ἀνα
 βέβη κενειστ
 ον ουρανόν· εἰ μ
 η ο εκ του ουρα
 νού καταβάσῃ
 ἰος του ἀν^θ·
 ὁ ἄνεν τῷ ουρα
 νῷ· καὶ καθώσ
 μαυσις ὕψωσ
 εντονόφινεν
 τηγ ῥήμω· οὕτ
 ος ὕψωθῆναι εἶ

Joh 3, 14

Joh 3, 14		Joh 3, 19	
(14)	τον υἱὸν του ἀνθρώπου.	σεις: οτι το φῶς	(19)
15	ἵνα πασοπιστεύω εἰς αὐτονηματο ληται· ἀλλ' ἐχῆζω	ἐληλυθεν εἰς τὸ κόσμον· καὶ ἡ γὰρ πῆσαν οἱ ἀνθρώποι·	
16	^χ _{αρ} Οὐτως γὰρ ἡγάπησ ἐνοδστων κόσμῳ· ὥστε τον υἱὸν αὐτοῦ τον μονογενῆ ἔδω κεν· ἵνα πᾶσι πιστ ευωνεῖς αὐτονημ ῆ ἀπόληται· ἀλλ' ἐχῆ ζῶναι ὡνιον:	ἦτο φῶς· ἡ γὰρ αὐ των πονηρὰ ἐ ργα:	
17	Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν οὐδσ τον υἱὸν αὐ τον εἰς τον κόσ μον· ἵνα κρίνη τὸν κόσμον· ἀλλ' ἵ να σωθῇ ὁ κόσ μος δι' αὐτοῦ:	Πᾶς γὰρ οὐ φαύλ ατρασδωνησῖτο φῶς· καὶ οὐ κερχ ετέπροστωφ ῶς· ἵνα μη ἐλεγ χθῇ τὰ ἐργα αὐ του οὐ τί πονηρὰ ἐστὶν:	20
18	Οπιστεύωνεις αὐτον οὐκρινε ται· οδεμηπιστ ῆναι ἡ δὴ κέκρι ται: οτι μητεπισ τεύκεν εἰς τὸν ὄνομα του μο νογενὸς υἱοῦ του θύ:	Οδε ποιῶν τηνα λήθειαν ἐρχεται προσ το φῶς· ἵν αφανερωθῇ τὰ ἐ ργα αὐτοῦ: οτι ἐνθάδε στήνηργ ασμένα:·	21
19	Αὐτὴ δε ἐστὶν ἡ κρι	^χ _{αρ} Μετα ταυτα τῶν κρ ιῶν· λθεν οἱ σκαί οἱ μ αθηταὶ αὐτοῦ εἰ στην ἰουδαίαν γὰρ καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετα τῶν καὶ ἐβαπτίζεν:	22
	30	Ἦν δε καὶ οἱ ἰωάννης	23
Joh 3, 19		Joh 3, 23	

Joh 3, 23

Joh 3, 27

- (23) $\overline{\Delta}$ περικα⁹ρισμουζητησης:
 βαπτιζωνένανων
 εγγυστουσαλέιμ·
 οτιϋδαταπολαῖν
 εκείκαιπαρεγέινο
 τοπροσαυτονκαι 5
 εβαπτίζωντο:
 24 $\overline{\text{K}\overline{\text{C}}}$ $\overline{\text{A}}$ Ούπωγάρῃνβεβλη
 μενος εἰςφυλακ
 ῃνοῖά⁹νησ:
 25 $\overline{\Delta}$ $\overline{\text{K}\overline{\text{Z}}}$ $\overline{\text{I}}$ Εγένετοδυνζή 10
 τησήσ εκτωνμ
 αθητῶν ἱωαννου
 μεταἰουδέωνπε
 26 ρικαθαρισμοῦ: καὶ 15
 ἦλθονπροστονῖω
 ἰννην καιειποναυτα:
 Ρᾶββεί' ὁσῇ⁹μετα
 σδουπέραντουῖορ
 δάνου. ὡς σῦμεμα
 20 ρτύρικας: ἰδέου
 τοσ βαπτίζει· και
 πάντεςερχονται
 27 προσαυτόν: απεκ 25
 ρίθηοῖωάννησ και
 ειπεν: ουδυναται
 ἄν⁹ος λαμβανειναφ
 εαυτουουδέν: ἐ
 ανμῇ⁹δεδομένον
- αυτῷ εκ τουου (27)
 ρα νουάνωθεν:
 Αυτοῖ⁹μει σ 28
 $\overline{\text{K}\overline{\text{H}}}$ $\overline{\text{A}}$ μοιμαρτυρεῖται
 οτιειπον· ουκει
 μίεγω⁹χ⁹· ἄλ⁹οτι
 απεσταλμενός
 εἰμι ἐμπροσθεν
 εκείνου:
 Οέχωντηννύμφην 29
 νυμφίος εστιν:
 $\overline{\text{K}\overline{\text{O}}}$ $\overline{\text{I}}$ Οδερίλ⁹οστουνυ
 μρίου. ὁεστικῶς
 καιακούωναυτοῦ.
 χαρᾶ⁹χάριειδιατη⁹
 φωνῇ⁹ντουνημ⁹
 ίου: αυτῇ⁹δυνηχα
 ρά ημεῖ⁹πεπλήρω
 30 ται: εκεῖνονδεῖ
 αυζάνειν. εμεδε
 ελατ' τ⁹ους θαι:
 Ὁάν⁹ωθενερχόμ 31
 ενος επάνωπάντ⁹
 εστιν: ὁ⁹ναπο
 τησγησ εκτησ
 γησ εστιν· καιεκ
 τησγῆ⁹σ λαλεῖ:
 Ὁέκ⁹τουουρανου
 ερχόμενοςεπαί

Joh 3, 27

Joh 3, 31

Joh 3, 31

(31) νωπάνταν ἐστι:

32 καὶ οὐδ' ἄρα κ
 εν καὶ ἡκου
 σεν τοῦτο μα
 ρτυρεῖ· καὶ τῇ
 ν μαρτυρίᾳ να
 υτοῦ οὐδεὶς
 λαμβάνει:

33 Ὅλα βῶναυτοῦ
 τιν μαρτυρίαν
 ἐσφράγησεν·
 34 οτι οὐδ' ἀληθ
 εῖσεστιν ἡ: ὁ γὰρ
 ἀπεστίλεν
 οὐθ'· ταρῆματ
 ατοῦ οὐ λαλεῖ·
 οὐ γὰρ ἐκμέτρ
 οῦ δίδωσιν οὐθ'
 τῷ πνῦ:

35 Ὁ πῆραγαπᾷ τον
 ὕν καὶ πάντα δ
 ἔδωκεν ἐν τῇ
 χειρὶ αὐτοῦ:

36 Ὁ πιστεύων εἰς
 τον υἱόν ἔχει
 ζωὴν αἰωνίον·
 οὐδε ἀπιθῶν τ
 ω υἱῷ οὐ χόψ
 εται τὴν ζωὴν.

Joh 3, 36

Joh 3, 36

Ε ἡ τῆς σαμαρτιδος:-

ἀλλ' ἡ ῥογή του (36)

θυμῆναι ἐπ' αὐτό:

Ὅσον ἐγναοῖς 4, 1

οτι ἡκουσαν οἱ

5 φαρισαῖοι· οτι

ἰσπλύνοντο

δι' ἰσχυροῦ.

καὶ βαπτίζουσι

ἰωάννησ· καὶ τ

οἶγε ἰσχυροῦ

οὐ κεβαπτίζ

εν· ἀλλ' ὁμα

δι' αὐτοῦ:

10 Ἀφῆκεν τὴν νῆ 3

15 ΛΒ οὐδ' ἀναγγῆνΖ καὶ αὐτὸν λέναν

λὴν εἰς τὴν γα

λεὶ λαίαν:

Ἐδεῖδ' αὐτόν 4

20 ΛΓ διέρχουσανΙ ἰατρίαν σαμαρίας:Ε ἔρχεται οὖν 5τω κρ εἰς πόλινχ ἡ σαμαρίας25 αρ λεγόμενης

ὕψους πλὴσι

οντου χωρ

ίου· οὐδ' ἔδωκ

εν ἰακώβ'

Joh 4, 5

Joh 4, 5

- (5) Ἰωσήφ τω υἱῷ αὐτοῦ·
 6 Ἦν δ' ἐκ ἐπιτηγῆτο
 υἱακῶβ· οὐνις
 καικοπιακὸς ἐκ
 τησοδυπορίας· ἐ
 καθ' ἑξέτου οὕτω
 σεπιτηγῆ τῆ φρα
 ἰλῶ σέκτη·
 7 Ἐρχεται γυνὴ ἐκ
 τησαμαριασάντης·
 ἦσαι ὕδαρ'· λέγει
 αὐτῇ οἷς· δόσμοι
 8 πιεῖν· οἷ γάρ μαθ
 ἡταὶ αὐτοῦ ἀπε
 ληλύθησαν· εἰς τ
 ἡν πόλιν ἵνα τρο
 φάσαγοράσωσιν·
 9 Λέγει δὲ αὐτῇ·
 νη ησαμαριτίς· πῶ
 σσὺ τοῦδα κῶς ἂν π
 ἀρέμῳ πιεῖναι τῆς·
 ὅση σγυναϊκὸς σ
 αμαριτίδος· οὐ γὰρ
 ρσυνχρῶντα ἡ
 δέοις αμαρέταις·
 10 Ἀπεκριθὴ οἷς καὶ
 αὐτῇ· εἰ δέ σι τι
 δωρεάν του θυ· καὶ
 τι σε στινολέγων σοι
 δόσμοι πιεῖν· σὺ ἀνή

Joh 4, 10

Joh 4, 10

- τησασαυτον· καὶ ἐ (10)
 δωκεν αὐνο· ὕδ
 ωρζῶν·
 Λέγει αὐτῇ γυνή· 11
 5 κἔ οὐτε ἀντλημα
 ἔχεις· καὶ το φρέ
 αρεστὴν βαθύ· πο
 θεν οὖν ἔχεις τό
 ὕδαρ τοζῶν· μὴ 12
 10 σὺ μίζων εἶ τοῦ πρὸς
 ἡμων ἱακῶβ· ὅς τ
 ισέδωκεν ἡμῖν το
 φρέαρ' καὶ ἄαυτος
 ἐξαυτοῦ ἐπὶ ἐν
 15 καὶ οὐ ὅτι αὐτοῦ καὶ
 τα θρέμματα αὐτοῦ·
 Ἀπεκρίθη οἷς καὶ ἐ 13
 πεναυτῇ· πασοπ
 ἴνων ἐκ τοῦ ὕδα
 τοσ του του διψ
 20 ἰσει πάλιν· ὅς δ' ἀν
 πῇ ἐκ τοῦ ὕδατος
 ου ἐγὼ δώσω αὐτῇ
 οὐ μὴ διψήσει εἰς τ
 25 ὠναίονα· ἀλλὰ τοῖ
 δωρ' ὅδωσ' αὐτῇ·
 γενησετέ ἐν αὐτῇ·
 πηγὴ ὕδατος ἀλλο
 μένου εἰς ζωὴν
 30 αἰῶνιον·

Joh 4, 14

Joh 4, 15	Joh 4, 20	
15 Λέγει προσ αυτον ηγυνή· κεδόσμοι του το τοῦ δω ρ' ἵνα μὴ διψῶ· μὴ δεέρχομαι ἐν θαλασσῇ·	τε ὅτι ἐν ἕρῳ σολήμῳ σε στί τόπος ὁ τοῦ δεῖ προσκυνεῖν·	(20)
16 Λέγει αὐτῇ ἰς· ὅ παγερώνησον τον ἄνδρα σου. καὶ ἐλθέ ἐνθάδε·	5 Λέγει αὐτῇ ἰς· γυ ναπίστευσόν μοι· οἱ τέρχε ται ἄρα· οἱ ὅ τε ἐν τῷ ὄρει	21
17 ἀπεκρίθη ἡ γυν ὴ καὶ εἰπεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα·	10 τουτῷ. οὐτε ἐν ἕρῳ σολήμ οις προσκυν εῖσιν·	22
Λέγει αὐτῇ ἰς· κα λῶς εἶπα σοι ὅτι ἄνδρα σου κέχω·	15 ὕμεις προσκυ νεῖτε ὁ οὐκ οἶ δατε· ἡμεῖς π ροσκυνούμεν· ὅτι οἶδαμεν· ὅτι	22
18 πέντε γάρ· ἄνδ ρας ἔσχεσκα· καὶ ὁ οὐκ ἐνέχουσιν ἐμὲ· οὐκ ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ οὗτος· ἀλλ' ἄν θρωπος ὁ οὗτος·	20 τῶν ἰουδαίων ἐστὶν·	23
19 Λέγει αὐτῇ ἡ γυν ὴ· κέ· θεωρῶ· ὅτι προφητὴς	ἄλλ' ἐρχεται ὁ ἄνθρωπος ὁ οὗτος· ὅτι οἶ δαμεν· ὅτι	23
20 εἰς· οἱ πατέρες οὐκ ἐμὲ ἐν τῷ ὄρει· οὐκ ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ οὗτος· ἀλλ' ἄν θρωπος ὁ οὗτος·	25 διηγάμεν προσκυνεῖν τῷ ἰουδαίῳ ἐν τῷ ὄρει· καὶ ἀληθὴς· καὶ	23
Joh 4, 20	Joh 4, 23	408

Joh 4, 23

Joh 4, 29

- (23) ουτὸυ σζητητου
 σπροσκυνουντας
 24 αυτον: π̄ναο θ̄ς·
 και του σπροσκυ
 νουντας αυτον·
 εν π̄νι και αληθεια
 δευπροσκυνεῖν·
 25 Λέγει αυτω η γυνή·
 οἰδαο τι με σσίας
 ερχεται ο λεγόμε
 ενος χ̄ς: ὅταν ελθ
 ηε κ̄εινος αναγγελ
 ῃ ημῖν πάντα·
 26 Λεγει αυτῇ οἷς· ἐγώ
 εμιο λαλῶν σοι·
 27 Καὶ ἐπιθου τα ἡλθ̄
 οἰμαθητὰ αυτου κ
 αιεθάυμα ζώνοτι
 μεταγυναικὸς ἰ. ἰ. εἰ·
 Ουδεις μέντοι ειπε
 τί ζητεῖς. ἢ τί λα
 λεῖς με αυτῇς·
 28 Αφῆκεν ουν την
 δριαν αυτῆς η γυνή·
 και ἀπηλθεν τρεχ
 ουσα εἰς την πόλιν·
 και λέγει τοῖς ἀν̄οῖς·
 29 δέυτε ἴδετε ἂν
 ὄν ὃς εἶπεν μοι πά
 ντα ὅσα ποίησα·

Joh 4, 29

- μή τι οὕτοσε στινο χ̄ς: (29)
 Εξῆλθον ἐκ τῆς π 30
 ὁλεως· καὶ ἤρχοντο
 προσ αυτον·
 5 Ἐνδετῶμεταξὺ 31
 ηρώτων αυτον οἱ
 μαθητὰ αυτου
 λέγοντες· ρα ββ
 εἰ ράγεις·
 10 Ὅδε εἶπεν αυτοῖς· 32
 ἐγὼ βρωσιν ἐχώ
 φα γηνῆν ὑμῆς οἱ
 κοιδατε·
 Ελεγον οὖν νόημα 33
 15 θηται προσ αλλη
 λους· μή τι σηνε
 γκεν αυτῶ ρα γίγιν·
 Λέγει αυτοι οἷς 34
 ἐμὼν βρωμας
 20 τινῶνα ποιήσω το
 θελημα τοῦ π̄
 μψαντος με· και
 τελέωσω αυτο
 υτο ἔργον·
 25 Ὅυχ' ὑμῆς μοι λέ 35
 γετε οτι εἰ τι
 ε τράμηνος εσ
 τιν· και ο θερὶς
 μὸς ερχεται· ἵ
 δοὺ λέγω ὑμῖν·

Joh 4, 35

Joh 4, 35		Joh 4, 39	
(35)	επάρατε του σο φθαλμοῦ σου· καὶ θεάσασθε τ ασχάρα σοτι λέυκα ἐστὶν· πρ	σαν εἰσαυτὸν τῶν σαρμαριτῶν· διατον λόγον τη σιγναϊκὸς μαρτυροῦσιν· οτι εἰπεν μοι π άντα ὅσα ἐποί ησα·	(39)
36	ος θερισμὸν· ἡ δη· καὶ ο θερίζων μισθὸν λαμβά νει· καὶ συνάγει καρπὸν εἰς αἶν αἰώνιον· ἵνα καὶ ο σπείραντες οἱ χαίρει καὶ θερι ζων· ἐν γάρ του του λόγος ἐστὶ σαληθινός· ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ πείρων καὶ ἄλλος ο θερίζων·	5 10 15 20 25 30	40 41 42
37	Εγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θεριζέειν ὁ οὐχ' ὑμῖς κε κοπιάκατε· ἄλ λουκετε κοπιᾶσαι· καὶ ὑμεῖς εἰσὶν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε· ἐκδετῆσπόλε ως ἐκείναις π ολλοὶ ἐπίστευ	38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000	40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

Joh 4, 39

Joh 4, 42

Joh 4, 42

Joh 4, 47

- (42) ξ : ξ ριτουβασιλήκου:-
 οσωτῆρ' τουκοσ
 μουο χ σ: ξ
 43 $\Lambda\Delta$ Μεταδετασδύοημ
 $\equiv$ έρασ εξῆλθεν και
 απῆλθενειστην 5
 γαλι λαιαν:
 44 $\Lambda\Xi$ Αυτοσγαρισεμαρ
 $\bar{\Gamma}$ τύρησεν· οτιπρο
 φήτησεντηϊδια
 πατρηδητειμίν 10
 ου κέχει:
 45 $\Lambda\varsigma$ Ότεουνῆλθενει
 $\bar{\Gamma}$ στηγγαλειλαιαν·
 εδεξαντοαυτό
 οιγαλει λαιοι: πάντα 15
 εοράκότεσοσαε
 πόησεν ενίεροσ
 ολύμοισεντιεο
 ρτῆ· καιαυτοίγαρ'
 ηλθονειστηνεορτίγν: 20
 46 Ἡλθενδυνπάλινοισ
 ειστηγκανῆτις
 γαλειλαιας: όπου
 ξ επόησεντοῦδω
 χ ρ οινον: 25
 $\alpha\rho$ Καιτωκρῆντίσβασιλικός·
 $\Lambda\Xi$ ούουδηςθένειε
 $\bar{\Gamma}$ 47 καπερναδουμ': ου
 τοσακουσας· οτι
 οιδ ηκει εκ' τησιου 30

Joh 4, 47

- δαίασ ειστηγγαλ (47)
 ειλαιαν: απῆλθεν·
 προσαυτον καιη
 ρωτααυτονῖνακα
 τάβῃ και ειάσητε
 αυτουτονῦϊόν· η
 μελενγαρ' αποθνήσκει:
 Εἰπενδυν οιδπροσ 48
 αυτόν: εανμησίμ
 ξια καιτέραταῖδη
 τεουμηπιστεύσητε:
 49 Λέγειπρόσαυτόν
 οβασιλικός: κε
 κατάβῃδηπρινῖ
 αποθανιντοπε
 διονμου: λέγει 50
 αυτώ οιδ· πορέ
 νου οὔϊοσ σουζῆ·
 καιεπίστευσεν
 οανῶσ τολογω
 όνειπεναυτωοισ
 καιεπορέυετο:
 51 Ἡδηδεαυτουκατ
 αβαίνοντοσ· οιδ
 ουλοιαυτουῦπη
 τησαναυτῶ· καια
 πήγγειλανλέγον
 τεσ οτιοπέσσου
 ζῆ: επύθετοδου 52
 τηνῶρανπααραυτῶ

Joh 4, 52

Joh 4, 52

Joh 5, 2

	<u>Z</u> : περιτου: λη: ετηεχ ^ο τοσεντη	θρα: ηεπιλεγομ (2)
(52)	ενίκομ' ψότερο ^ο ασθενια:	ένηεβρα ^ο στίθη
	έσθεν: κάειπον	έεσδα: πέντεσ
	αυτῶ. οτιεχθ	τοᾶσ έχουσα:
	έσ ὥρανεβδόμ	5 ενταυτεσ κα 3
	ηναρηκεναυτό	τέκειτο. πλ. η
	οσυρετοσ:	έοσπολύτων
53	Έγνωουνο. πῆρ' ο	ᾶσθενούντων:
	τιενεκέινητ	τυφλῶν· χαλῶ
	ἡ ῥᾶ· ενίειπεν·	10 ξηρῶν· εκ' δε
	αυτῶις οτιου ^ο σ	χομένοντι·
	σουζέι: καιεπί	του ὕδατοσ κ
	στέυσεναυτό	έινησιν· αγγε 4
	σ· κάηοικίααυ	λοσγάρ' κατα
	τουόλη:· <u>ε</u>	15 κιαρόνκατέβ
54	Τούτοπάλινδέυ	ενεν εντηκο
	τερον σημειο	λυμβηθρα και
	νεποιησενοῖς.	εταρασσεντ
	ελθάνεκτησ	αὐδωρ'. οουν
	ἰουδαίασ ειστ	20 προτοσ εμβ
	<u>Z</u> : ηνγαλι λάιαν:	ᾶσ μετατην
5, 1	Μετατᾶυταῖνε	ταραχηντου
	<u>ΛΗ</u> ορτήτῶν ἰου	ὑδατοσ ὑγι
	<u>A</u> δάων: κά <u>τω</u> κρ ^α νέ	εισ εγινετο:
	<u>χ</u> βηοῖς εισίεροσ	25 ὁδηποτεκα
	<u>αρ</u> ὄλυμα: έστιν	τηχετονοσ
2	νδε εντοις' ε	ηματη:
	ροσόλύμοις	5 Ἦνδετίσαν' ος
	εντηπροβατ	εκεί· τριακο
	κίκολυμβη	30 ντα οκτῶ

Joh 5, 2

Joh 5, 2

Joh 5, 5

- (5) ἐτήχωνεν τ
 ησθενια αυτ
 6 ου· του τονῖ
 δῶνοῖς κατα
 κείμενον· καὶ 5
 γνῶσοτι πολ
 ὑνῆδη χρόνο
 νέχει· λέγεια
 υτῶ· θελει σῶ
 γῆσ γενέσθαι· 10
 7 Απεκρίθη αυτ
 ὡσθεν ὦ. ναὶ
 κε· ἄνθρωπον
 δεου κέχω· ἵ
 να ὅταν τα ραχ 15
 θῇ τοῦ δωρ' βά
 λη μεεῖς τῆν κο
 κολυμβήθραν·
 ἐνῶδε ἔρχομ
 αι ἐγῶ· ἄλλο σπ 20
 ροε μὲν κατα
 βαί νῆει·
 8 Λέγει αυτῶοις·
 ἐγείρε· ἄρον
 τον κραβατ 25
 τόνσου καὶ π
 εριπάτει·
 9 Καὶ ευθέως ε
 γένετο ὕγι
 ἰσο ἄνθρωπος· 30

Joh 5, 9

Joh 5, 9

- καὶ ἤρεν τον κράβ (9)
 βαττον αυτου.
 καὶ περιεπάτει·
 ἦν δε σάββατο
 5 ἐνε κείνη τῇ
 ἡμέρᾳ·
 Ἐλεγον οὖνοῖ 10
 ου δάιοι τω τε
 θεραπευμένῳ·
 10 σαββατον ἐσ
 τιν· ου κέξε
 στιν σοι ἄραι το
 κραβαττόνσου·
 11 Ὅδε ἀπεκρήθη 11
 15 Ἰ
 αυτοῖς· οποιή
 σα σμεῦ γιῆ· ε
 κέινος μοι εἶ
 πεν· ἄρον τον
 κράβαττόνσ
 20 ου καὶ περιπάτι·
 12 Ἡρώτησαν οὖν
 αὐτόν· τίς ἐσ
 τινὸ ἄνθρ οει
 πῶν σοι ἄρον το
 25 κραβαττόνσ
 ου καὶ περιπάτι·
 13 Οδεῖα θείσου
 κίθῃ τῆσσεσ
 τιν· ο γὰρ ἰδε
 30 ξένευσεν ὁ

Joh 5, 13

	Joh 5, 13		Joh 5, 18	
(13)	χλουόντοσεντᾶ		υεντὸσάββατο·	(18)
14	τύπω· μεταῦτα ευρίσκει αὐτὸν οἷς εντῶϊερῶ και εἶπεν αὐτῶ· ἴδε ὑγιεῖσ' γέγονά σ μηκέτια μάρτα νε· ἵνα μὴ χεῖρον τισοι γένητε·	5	ποιῶν τῶ θῶ· Ἀπεκρίνατό οὖν οἷς και εἶπεν αὐ τοῖς· ἀμὴν ἀμὴ ν λέγω ὑμῖν· οὐ δύναται οὐσποι ῆνα φεαυτοῦ σου δέν· εἰ ἂν μί τι βλ έπι τον πῶρα ποι οῦντα· ἀγ' ἄράν εκείνοσ ποιῇ· τ	19
15	Ἀπῆλθεν οὖνο ἄν θρῶπος· καὶ ἀνήγ γειλεν τοῖσι τοῦ θ εοῖς. οτι ἴδεστί· οποιήσας αὐτον ὑγι·· <u>ἔ</u>	10	δύναται οὐσποι ῆνα φεαυτοῦ σου δέν· εἰ ἂν μί τι βλ έπι τον πῶρα ποι οῦντα· ἀγ' ἄράν εκείνοσ ποιῇ· τ	
16	Καὶ διατῶ τοσ' εἰ κοντον οἰνοῖ τοῦ θ οι· καὶ ἐζήτουν αὐ τὸν ἀπο κτείνειν· οτι τᾶυτα ἐποίει εν σαββάτῳ·	15	ἅυτα καὶ οὗτος ομοίως ποιεῖ· ο γὰρ πῆρ' φιλεῖ το ῦν καὶ πάντα ἐκ κνυσιν αὐτῶ ἀ αὐτὸς ποι εἰκ αὶ μέζοντ' οὐ των ἐργαδεῖζι αὐτῶ· ἵνα ὑμει σ θ' αὐμαζήται·	20
17	Οδὲ ἴσα πεκρίνα <u>χ</u> <u>αρ</u> το αὐτοῖς· οπιρμουέασίρ τι ἐργάζεται· κα γαεργάζομαι·	20	γὰρ πῆρ' φιλεῖ το ῦν καὶ πάντα ἐκ κνυσιν αὐτῶ ἀ αὐτὸς ποι εἰκ αὶ μέζοντ' οὐ των ἐργαδεῖζι αὐτῶ· ἵνα ὑμει σ θ' αὐμαζήται·	
18	διατῶ ὅτι οὐ δύ νάλλον ἐξήτου ναυτὸν οἰ τοῦ θ αἰοῖ ἀποκτείνειν· οτι οὐ μᾶλλον ἐλ	25	Ὡσπερ γὰρ οπιρ εγέρεϊτο οὐσ νεκρούσ και ἔ ωσποι εἰ· ὅτ' οὐ σ και οὗτος οὐσ	21
	Joh 5, 18		Joh 5, 21	

Joh 5, 21		Joh 5, 25	
(21)	θέλῃζωοποιεῖ:	νῆστουῦτουτοῦ	(25)
22	ουδεγαροπῆρκ ρίνηουδένα: αλ λατηνκρίσινπά σανδέδωκεντ	5	26
23	ωῦῖω. ἵναπάντε στιμωσιντον ῦτονκαθωστη μωσιντονπρα:	10	27
24	Μ Α χ αρ Ὅμιτιμῶντο	15	28
	ῦνουτιματονπρά τονπερψαντααυτό: ἄμῖν ἀμῖνλέ γῶῖμῖν· ότιοτῶ λόγονμουακού ων· καιπιστεύω	20	29
25	MA I Αμῖν ἀμῖνλεγ ωῦμῖν· οτιέρ χετάωρα και νῦνεστίν· ότε οινεκροιακου σονταιτησφω	25	30
	30	ειπεν οκσ χ αρ Οὐδύναμαι εγω ποιειναπερμαυ του οὔδέν: καθωσασκούω	
Joh 5, 25		Joh 5, 30	

Joh 5, 30

- (30) κρίνω· καὶ ἡ κρίσις
 ημερηδικαιαεστίν·
^{MB} _A Οτι οὗ ζητῶ το θε
 ληματοεμόν· ἀλ
 λα το θε λημα τοῦ 5
 πεμφαν το σμε πρσ : : ^ξ
 31 ^{MG} _I Εαν εγω μαρτυρῶ
 περιεμαυτου. ημ
 αρτυριαμου
 κέστιν ἀληθής· 10
 32 ἄλλο σε στίνο μαρ
 τυρῶν περιεμου.
 καὶ ὁ ἰδοσ τι ἀλ ηθής
 εστιν ἡ μαρτυρια
 αὐτου· ἡ μαρτυ
 ρει περιεμου· 15
 33 Ὅ μεις ἀπεσταλκα
 τε πρσ ἰωάννην·
 καὶ μεμαρτύρικε
 34 τῇ ἀληθείᾳ· ἐγώ 20
 δε οὐ παρὰ τὸν
 ἡν μαρτυρήσαν λα
 μβανω· ἀλλὰ τῶν
 ταλέγω ἵνα ὅ μεις
 35 σωθῇτε· ἐκεῖνος 25
 ἦν οὐ λόγος ο καὶ
 ὁ μενος καιρῶ
 νων· ὅ μεις δε ἡ
 θελίσι τε ἀγα
 λήσθῃν ἀπρὸς 30

Joh 5, 35

Joh 5, 35

- ἄραν ταρρατία (35)
 τοῦ·
 Εγὼ δε εἶχα τι 36
 μαρτυρίαν ἡ
 ζῶ τοῦ ἰωάννου·
 ταγαφέργα ἰδέσθαι
 κεν μοιο πιρ ἵνα
 τελιώσω αὐτά·
 αὐτὰ ταῖς ἀε
 γῶ ποιῶ· μαρτυ
 ρει περιεμου. οτ
 ἰο πῆρ' με α πεσ
 ταλ κεν· καὶ ὁ πε 37
 μψα σμε πῆρ' αὐ
 το σμε μαρτύ
 ρικεν περιεμου·
 Ὅτε παρὰ τῇνα
^{MD} _F τοῦ ἀκηκόα
 τε ποιοτέ. ὅ
 τε εἶδοσαν τοῦ
 εοράκατε. καὶ 38
 τον λογον αὐτ
 ου οὐκέχετε
 μενοντα ἐν
 ὅ μιν·
 Οτι ὁ ναπεσταλ
^{ME} _I κεν ἐκεῖνος·
 τούτο ὅ μεις
 ου πιστεύετε·
 ἐρευνάτε ας 39

Joh 5, 39

	Joh 5, 39		Joh 5, 44	
(39)	γραφάσ· σ ^{τι} ϋμ εἰσδοκεῖτεσιν αυταῖς· ζῶν ^{αι} ωνιονέχειν· και εκείναιεἰσινάμ· 5 αρτυροῦσαιτε 40 ρισμ ^{ου} · καιουθ ελετέελεθ ^{ειν} π ρόσμε· ἰναζωῇν αιωνιονέχετε· 10 41 Δοξανπαρα ^α ν ^{ων} 42 ουλαμβάνω· αλ λέγνωκαῦμ ^{ας} · οτιτηναγάπην τουθ ^{ου} ουκεχ 15 ετεενεαυτοῖς· 43 Εγώελήλυθαεν τωνονόματιτο υπ ^{ερ} σ ^{του} ρου· και ουλαμβαναιτεμε· 20 Ἐάναλλοσέλ ^θ η εντωνονόματ ιτωῖδιω· εκεῖν ονλήψ ^{ει} σθαι· 44 Πῶσδύνασθαιῶ 25 μειςπιστέυσ αι· δοξάνπαρα λλήλο ν λαμβά νοντες· καιτῷ δόξαντηνπαρα 30		τουμο (44) νουθ ^{ου} ουζητιτε· Μηδοκεῖτεοτιε 45 γωκατηγορήσ ωῦμ ^{ων} προστο ^π ρ ^α · Ἔστινοκατηγο ρῶν ^{ων} μ ^{ων} · μαῦ σῆς· εἰςὀν ^{ον} μ ^{ει} ς ελπίκατε· εἰγαρ 46 επιστευετε μαῦσεῖ· επισ τέυετεανεμόι· περιγαρ'εμ ^{ου} ε κείνοσέγραψε· 47 εἰδετοισεκεῖν ουγρίμμασινο υπιστέυετε· πᾶστοισεμ ^{οῖς} ρίμμασινπιστεύ ^{ου} σιτε· Μεταταυτααπὴ 6, 1 λ ^θ ενοισπέραντ ησθαλάσσηστη σγαλήλάιας· εἰς ταμέρητησι βεριάδος· 2 Καὶηκολούθηαυ τῷόχλοσπο λύς· οτιεθεώ ρωντασημεῖά	
	Joh 5, 44		Joh 6, 2	

Joh 6, 2

Joh 6, 7

Η Κς περιτων πεντεαρτων κ, δυούχθυω:

- (2) $\frac{\tau\omega\kappa\rho}{\chi}$ α επόιει επί
 $\frac{\alpha\rho}{\Gamma}$ 3 Ανῆλθεν δὲ εἰστο
 ΜΖ ὁ ρος οἷσ· καὶ ἐκ
 Γ εἰεκάθητο μετ
 ατῶν μαθητῶν αὐτοῦ:
- 4 $\frac{M\eta}{A}$ Ἦν δὲ ἐγγύστο πα
 $\frac{A}{H}$ σχα ἦ ε ὀρήτ
 $\frac{H}{\chi}$ 5 Ἐπάρασθ' οὐν τῶ
 $\frac{\alpha\rho}{\alpha\rho}$ σοφθαλμοῦσ
 ΜΘ οἷσ· καὶ εἰεασάμε
 $\frac{A}{A}$ νος ὁ τῷ χλοσπ
 ολύσ ἐρχεται
 προσ αὐτόν· λε
 γει προσ τον φί
 λῆτον· πό θ' ενα
 γοράσωμεν ἄρ
 τουσ· ἵνα φάγω
 σιν οὗ τοι:
- 6 Τούτο δὲ ἐέλεγε
 ἐν πεφάζαντι
 τόν· αὐτοσ γ
 ἀρ' ἡ δὲ ἰτήμελλ
 ἐν ποιεῖν:
- 7 Ἀπεκριθη αὐτ
 ῶ φίλιππος· δι
 ακοσίον δὲ ἵναρί

Joh 6, 7

- ων ἄρτοι οὐκα
 ρκοῦσιν αὐτοῖ
 σ· ἵνα ἑκάστος
 βραχίτιλ' ἄβη:
- 5 Λέγει αὐτῷ εἰς
 ἐκ των μαθη
 των αὐτοῦ.
 ἀνδρέας ὁ ἀδελφ
 ὁσπετροῦ σίμα
 νος· ἐστὶν παιδά
 ριον· ἐν ᾧ δὲ ὄεχ
 εἰπέντε ἄρτους
 κρεινὴ ἵνουσ· καὶ
 ἵσοι φάρμα· ἀλλὰ
 αὐτα πεσθὶν εἰ
 ὅτος οὐ τοῦσ:
- 10 Εἶπεν δὲ οἷσ· ποιη
 σατε τοῦσ αἰνῶ
 σ ἀναπεσθὶν· ἦν δὲ
 χόρτος πολὺς
 ἐν τω τόπῳ:
- 15 Ἀνέπεσον οὐν οἱ ἄ
 δρεστοι ναριθμ
 ὁνώσει πεντακι
 σχείλιοι· καὶ ἰλα
 βῶν τοῦσ αρτου
 σ οἷσ καὶ εὐχαρι
 στήσας διέδωκ
 ἐν τοῖσ μαθηταῖσ:

Joh 6, 11

Joh 6, 11

Joh 6, 15

- | | | | | |
|------|--|---------------|---|----------|
| (11) | οιδεμαθηταῖτοι
σανακειμένοις:
ομοιωσκάιεκτ
ωνοψαρίων ὅς
ον ήθελον: | 5 | Θ̄ KZ περιτουεν θαλασση περιπατου:
εσθαι· και αρπάζειν (15)
αυτὸν· ἵνα ποιήσωσι
αυτὸν βασιλέα: | |
| 12 | ᾿Ωσδε επλήσθη
σαν λεγει τοις
μαθηταῖς αυτου:
συναγάγετε τα
περισσέυσαντα
κλάσματα· ἵνα μη
τιεξ αυτων απόληται: | x
ap
10 | Θ̄
NA
Δ
᾿Ωσδε οψιέγένετο
κατέβησαν οἱ μ
αθηταῖς αυτου ε
πιτηνθάλασσαν:
και εμβάντε σεις
τὸ πλδιον ήρχον
το πέραν τησθα
λασση σεις και ε
ρ' να θυμ'· και σκο
τία ήδη εγεγονει
και ου κηληλύθη
προσαν του σοῑς:
ήτε θάλασσα αν
έμου μεγαλου
πνέοντο σδι ηγ
ήρειτο· εληλακό
τ᾿· ουν ὡστα διό
υς είκοσι πέντ
ε· ήτριάκοντα·
θεωρῶσιν το
ἵν περιπατου
ν τα επι τησθαλάσσης:
και εγγύστου | 16
17 |
| 13 | Συνήγαγον ουν· και
εγέμησαν δωδε
κακοφίνου σκλ
ασμάτων· εκ τῶ
πέντε ἀρτων τῶ
κριθίνον· ἀπεριέ
σσευσεν τῶις βε
βρωκῶσιν: | 15
20 | 18 | |
| 14 | N̄
i
᾿Οἱ ουν ἄνθῑ ἰδόν
τες· οεποιησεν
σημείον οἱ̄ς ἔλε
γον· οτι οὗτο σ
εστὶν ἀληθῶς ο
προφήτης· οει
στον κοσμον
ερχομενος· : | 25 | 19 | |
| 15 | Īσδυν γνόνου σ οτι
μελλουσιν ἐρχ | 30 | | |

Joh 6, 15

Joh 6, 19

Joh 6, 19

Joh 6, 24

- (19) πλίουγεινόμενον
καίεροβίθησαν·
- 20 Ὅδε λέγει αὐτοῖς ἐγ
ώ μὴ μηφοβέσθαι·
- 21 Ἦ δὲ λονουλαβείνα 5
υτονεῖστο πλίου·
καί εὐθέως το πλίου
ον ἐγένετο ἐπι
ησιγῆς εἰσιν ὑπὸ γόν·
- 22 ^{NB}_I Τῇ ἐπ' αὐριονό ὄχλο 10
σεστικῶς περαν
τησὺ αλάσσις· εἶδον
οτι πλοιάριον ἄλλο
οὐκ ἦν ἐκεῖ· εἰ μὴ
ἐκεῖνος εἰσέσεν ἐβ 15
ησανοιμαθῆται αὐτοῦ·
καὶ ὅτι οὐ· συνήσγηλθ
εντοῖσμαθῆται αὐ
τῶνοῖς εἰστοπλοῖ
ἄριον· ἀλλὰ μόνοι 20 ^{εἰπεν}_{οκσ}
μαθῆται αὐτοῦ εἰς
- 23 ἦλθον· ἀλλὰ δὲ ἦλθε
πλοιάρια ἐκτιβερῖα δ
ος· ἐγγύς του τόπ
ουόπου ἐφαγον 25
τον ἄρτον· εὐχα
ριστήσαντο στοῦ κυ·
- 24 Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ
χλος οτι οἱ σὺ
κεστίνεκεῖ· οὐ 30

Joh 6, 24

- δεοιμαθῆται αὐτοῦ· (24)
ἐνέβησαν αὐτοῖς
εἰστοπλῶδια καὶ ἦλ
θον εἰς καπερ' να
δυμ' ζητοῦντες
στονιν· καί εὐρο 25
τεσαντον πέρα
τησὺ αλάσσης· εἰ
πον αὐτῶ· ραββεῖ
πότε ἄδε γέγονας·
- 26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς
οἷς καὶ εἶπεν· ἀμή
ν· ἀμήν λέγω ὑμῖν·
ζητεῖτε με· οὐχ
οτι εἶδετε σῆμα· εἰ
α· ἀλλ' οτι ἐφάγε
τε σκτανάρτων
καὶ ἐχορτάσθητε·
27 Ἐργάζεσθε μὴ
την βρῶσιν τῆ
ἀπολυμένην· ἀλλ'
ατὴν βρῶσιν τῆν
μενουσαν εἰς ζω
ην αἰωνιον· ἡ ν οὐ
ἴσταν ἄν' οὐδ' ἴμ
ιν δώσει· τουτό
γὰρ ὁ πῆρ' ἐσφρα
γισεν ὁ θς· 28
28 Ἐπονοῦν προσαν
τον τιποιησάμε

Joh 6, 28

Joh 6, 28

Joh 6, 34

(28) ἵνα ἐργαζώμεθα τα ἐρ
γα τοῦ θύ·
29 Ἀπεκριθὴ ἰδοὺ καὶ εἶπε
αὐτοῖς· τοῦτο ἐστὶ
το ἐργον τοῦ θύ· ἵνα 5
πιστευήτε εἰς ὃνα
πεστίλενε κείνος·
30 Εἰπον οὖν αὐτῷ τῷ
NΓ νποῖεῖς συσημίον·
ἵνα ἰδῶμεν καὶ πιστεῖ 10
υσώμεν· σοὶ τι ἐργάζῃ;
31 Οὐ πατέρες σῆμων ἐφ
αγοντο ἀνάνει τι
ἐρημῷ· καθώσεστι
γεγραμμένον· ἀρτό 15
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δε
δάκεν αὐτοῖς φαγεῖν·
32 Εἰπεν οὖν αὐτοῖς οἱ σ·
ἀμήν· ἀμήν· λέγω ὑ
μῖν· οὐ μὲν ὥσησδε 20
δεκεν ὑμῖν τὸ ἀρτό
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλ
λ' οἱ πῆρ' οὐδὲ δῶσιν ὑ
μῖν τὸ ἀρτόν ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ τὸ ἀλλήθ 25
εῖνον· οὐ γάρ τος
οὐ τοῦ θύ ἐστιν ὁ κα
ταβαίνων ἐκ τοῦ οὐ
ρανου· καὶ ζῶν διδο
ύσ τα κοσμά·· 30
34 Εἰπὼν οὖν προσαὐτο
NΕ

κῆ· παντοτεδοσῇ (34)
μῖν τὸ ἀρτόν το
ύτον· εἰπεν οὖν 35
αὐτοῖς οἱ σ· Ἐγὼ εἶπεν
εἰμὶ ὁ ἀρτός τις ὁ
Nς Ὁ ἐρχόμενος πρ
ὸς με οὐ μὴ πίνα
σει· καὶ οἱ πιστευῶ
ν εἰς με οὐ μὴ δι
ψήσει ἰσχυροτε·
36 Ἀλλ' εἰπὼν ὑμῖν ὅτ
ικαὶ ἐφ' ἡμῶν ἐκατε
με καὶ οἱ πιστευετε·
37 παντοδιδῶσιν μοι
οἱ πῆρ' προσεμε
ζει· καὶ τὸν ἐρχο
μένον προσεμε
οῦν ἐκβαλὺν ἐξ ὧ·
38 Ὅτι κατὰ βεβήκα
NΖ ἀπο τοῦ οὐρανοῦ
ούχ· ἵνα τοῖς ὀφεί
λημα τοῦ ἐμὸν· ἀλλ
ἀπο τοῦ ἐλεηματοῦ
περὶ ἡμῶν τοσμε·
39 τοῦτο δε ἐστὶν
το ἐλεηματοῦ
περὶ ἡμῶν τοσμε πρῶ·
NΗ Ἰνα παντοδε δάκεν
μοῖ μὴ ἀπολεσῶ
ξάου· ἀλλ' ἀνα
τῆσ αὐτοῦ τῆσ χ
ατῇ ἡμέρᾳ· 30

Joh 6, 40		Joh 6, 44	
40	$\frac{\chi}{\alpha\rho}$ $\frac{\epsilon\iota\pi\epsilon}{\nu\omicron\kappa\sigma\approx}$	$\tilde{\alpha}$ τούτο γὰρ ἐστὶ τοῦ ἐλεγματος πρσμου ἵνα πα σὸ θεωροντον ὑῖον καὶ πιστευ ωνειδαντον χηζωναιωνιον· καὶ ἀναστησάω τον ἐγώ τῃς χατῇ ἡμερᾶς	δυναται ἐλθεῖν (44) προσεμε· ἵαν μη οπῆρ· οπερ ψασμε ἐλκοισῇ αὐτον· καὶ γὰρ νάσσι, σάω τὸ τῆς χατῇ ἡμε ρᾶς·: $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ ἐστὶν γ εγγραμμενον ἐν τοῖς προφ ηταῖς· καὶ ἐσον ταίπαντες διδ ακτοῖς· πασ ουνοακουσα σπαρατου πρσ καὶ μαθωνερ χετε προσεμε:
41	$\overline{\text{N}\Theta}$	Ε γογγύωντος νοῦ οὐδέ οἶτε ριαυτου οτι εἰ πενεγειμιο αρτοσσοκατα βασεκτουου ρανου:	5 10 15 20 25
42		Καὶ ἐλεγον οὐχ' ουτοσεστιν· ἰδὲ οὐ ὅτι ὠσηφ' ουημήσοιδαμ ἐν τῷ πρᾶ καὶ τῇ γμρᾶ· πῶς ὕλγει· ἐγώ κτουουρανου καταβεβηκα:	ΞA 20 25
43	$\equiv$	Ἀπεκριθῆναι τοῖς· μὴ γογγυ ζεται μετὰ ἀλ ηλων ουδεις	$\frac{\chi}{\alpha\rho}$ ΞB 30
44			$\frac{\epsilon\iota\pi\epsilon}{\nu\omicron\kappa\sigma\approx}$
Joh 6, 44		Joh 6, 49	

Joh 6, 49

Joh 6, 53

(49)		εντηρηματομα ννακαιαπεθανον:	
50	ΞΔ	Ουτοσεστινοαρτ οσοεκτουουραν ουκαταβαινων. ἴν ατήσεξαυτουφα γηκαιμηποθανη:	5
51		εγωειμιοαρτος οζων· οεκτουουρ ρανουκαταβας· εα ντισφαγηεκτου τουτουαρτουζ ησειειστοναιωνα· καιοαρτοςδεον εγωδωσωσησαρξ· μουεστιν· ηνεγω δωσω ὑπερτηστ ο υκοσμουζωησ:	10
52	Ξς	E μαχοντο ουνουῖου δαι οιπρυσαλ ληλ ουσλεγο τες· πωσδυναται ουτοσημιντην σαρκαδουναιφαγει:	20
53		Ειπενουναυτοις οις: αμην αμηνλε γωῦμιν· εανμίφα γητετηνσαρκα του ὑῖουτουανῶν. καιπιητεαυτουτοαιμα·	25 30

Joh 6, 53

ουκεχετεζωή (53)
 ενεαυτοισ' οτ 54
 ρογονμουτην
 σαρκα· καιπιναν
 μουτοαιμα· εχι
 ζωηναιωνιονκα
 γωαναστησωαυτο
 τηςχατημερα·
 Ηγαρσαρξ'μουα 55
 ληθασεστινβρω
 σεις· και τοαιμα
 μουαληθασεσ
 τινποσις·
 Οτρωγωνμου 56
 τηνσαρκα· καιπι
 νανρουτοαιμα·
 ενεμοιμενικαγο
 εναυτω· καθωσ 57
 απεστιλενμεο
 ζωνπῑρ'· καγωζ
 ωδιατονπῑρα· και
 ωτραγωνμεκα
 κεινοσ'ιςιδιεμε·
 Ουτοσεστινοαρ 58
 τοσ οεκτουου
 ρανουκαταβασ·
 ουκαθωσφραγῑ
 οιπατερες ὑμῶ
 τομανακαιαπε
 θανον· οτρογο
 τουτοντον

Joh 6, 58

	Joh 6, 58		Joh 6, 64	
(58)	αρτονζησει ειστ οναιωνα:		ὑμωντινεσοιου πιστευουσιν:	(64)
59	Ταυταειπεν ενσυ ναγαγειδιδασκα		ΟΒ Ηδειγαρ' εξαρχησ οιστινες εισινοι	
60	ενκαρναουμι πολλοιουνακου σαντες εκτω	5	μηπιστευοντε σ' καιτισεστινοπ αρδωσαναυτον:	
	μαθητωναυτου ειπον· σκληρος εστινουτοσολο	10	ΟΓ Καιελεγενδιατο υτοειρικαθ' ἡμιν οτιουδεισδυνατ αιελ' ἡνπροσμε ειν' ἡμ' ἡδεδομε νοναυτωεκτουπρσ:	65
61	Εγνωουνοιδενεα υτω· οτιγογγυ ζουσινπεριτου τουοιμαθηταιν του· ειπεναυτοις· τουτοῖμινσκα νδαλιζει:	15	Εκτουτουουνπ ολλοιτωναμαθη ταναυτου απ ηλ' ουνειστ αοπισα· καιουκ ετιμε τ' αυτ ουπε ριεπατου ν:	66
62	ΞΘ Εανουνθεωρητε τονῳτοντου ανθρωπουανειξε νονταουηντο προτερον:	20	Ειπενουνοῖς τοι σδωδεκαμαθη τας· μηκαιὑμει σδελετεὑπαγει·	67
63	ΟΑ Τοπῶναεστιντοζ ωοποιουν· ἡσαρξ' ουκωρῆλιουδεν:	25	Απεκριθηαυτωσ ιμωνπετροσ· κε προστινααπ ελ' ευσομεθα:	68
64	Ταρηματααεγωλε λαληκαὑμιν· πῶνα εστιν· καιζωηεσ τιν' αλλεισινεξ'	30.		
	Joh 6, 64		Joh 6, 68	

Joh 6, 68

Joh 7, 3

τ' γ' ἑβδομά εὐαγγε^λ

(68)	ρρηματαζωησαιω	γεειστηνῖουδαιᾶ.	(3)
69	νιουεχεις· καιημ ἔιστεπιστευκαμε· καιεγνωκαμενοτι συειοχῶ οὐῖοστου	ἵνακαιοιμαδητὲ σουθεωρησασιν ταεργαασυποιεις·	
70	5 <u>θυ:: τουζωντοσ</u> <u>†</u> Απεκριθηαυτοιδοις·	Ουδειςγαρενκρ υπτωτιποιει και ζητειενπαρρησι ααυτοσειναι: ἔι ταυταποιεις. φα	4
OE	ουκεγαῦμαστου σδωδεκαεξελεξα μην· καιεξ' ὕμων	10 νερωσονσεαυτο τωκωσμων. ουδε γαρ' οιαδελφοιαν	5
71	εισδιαβολ.οσεστι. ελεγενδετονῖ ουδανσιμνωσα ποκαρυωτου. ου	τουεπιστευον εισαυτον: λεγει	6
	15 τοσγαρ'εμελενπ αραδιδωναιαυτο εισωνεκτωνδωδεκα:	ουναυτοις οἶδο καιροσσοεμοσ ουπωπαρεστιν· οδεκαιροσσοῦμ ετεροσπαντο	
7, 1	<u>χ</u> <u>αρ</u> Καιμεταταυτα <u>τωκρ</u> <u>πε</u> ριεπατειοῖς εντη γαλιλαια. ουγαρ' ηθ	20 τεεστινετοιμοσ: Ουδυναταιοκοσ	7
	ελενενηῖουδαια περιπατειν· οτιε ζητουναυτονοι ῖουδαιοι αποκτειναι:	μοσμησεινῖμασ· εμεδεμησειοτι εγωμαρτυρωπ εριαυτου· οτιτα εργα αυτουπων ηραεστιν: ὑμει	8
2	Ηνδεεγγυσηεορ τητωνῖουδαιων· ησκηνωπηγια:	25 σ αναβηται ειστ ινεορτην· εγω ουπαναβαινω	
3	Ειπονουνπροσαν τονοιαδελφοιαν του. μεταβιθηε ντευθεν. καιὑπα	30 ειστινεορτηνῆταυτην:	

Joh 7, 8		Joh 7, 14	
	<u>τ' Δ: μ</u> εσοπεντηκοστη:		
(8)	οτι εμοσκαίροσου	σκεν. εθαυμαζ	15
	πωπε πληρωται:	ονουν οι ουδαιοι	
9	Ταυτα ειπαν αυτοις	λεγοντες· πως ο	
	εμινεν εν τη γαλ	υτοσ γραμματα	
10	ιλαια: ως δε ανε	5 οιδεν ημερα θ	
	βησαν οια δελφοι	ηκοος:	
	αυτου. τοτε και	Απεκριθη δε αυτοί	16
	αυτος ανεβη εις	σ οϊς και ειπεν. ηε	
	τη νεορτηνου	μηδ' ηδαχθη ουκε	
	φανερως· αλλ' ως	10 σπινεμι· αλλα τ	
	εν κρυπτω:	ου πεμφαντος μ	
11	Οι ουν ιουδαιοι εζ	ε· εαντησθελητ	17
	η του ναυτο εν	ο θελιμα αυτου	
	τη εορτη και ελεγο·	ποιειν. γνωσεται	
	που εστιν εκειν	15 περι τη σοδιδαχη	
12	ος· και ο γγυσμ	σ ποτερον εκτ	
	ος περι αυτου η	ουδ' εστιν· ηε	
	νεντοι σοχλοις:	γαπα αυτου λαλω:	
	Οι μεν γαρ' ελεγον	Οαρε αυτου λαλ	18
	οτι αγαθος εστιν·	ωντην δοξαντ	
	αλλ' οιδε ελεγον	η νιδιαν ζητει· ο	
	ου αλλα πλανητο	δεζητοντην δ	
13	οχλον: ουδεις μ	οξαντου περ	
	εντοι παρρησιαν	ψαντος αυτου	
	ελαλη περι αυτου	25 ουτος αληθης	
	δια τον φοβον	εστιν: και αδικι	
	των ιουδαιων: †	αε ναυτου· κε	
14	<u>χ</u> <u>αρ</u> Ηδη δε τησ εορ	στιν:	
	τησ μεσαζουσισ:	Ου μωυσησ δε δ	19
	ανεβη οισ ειστ	ωκεν υμιν το	
	οϊερον και εδιδα	ν νομων· και	
Joh 7, 14		Joh 7, 19	

Joh 7, 19		Joh 7, 25	
(19)	ουδειςεξ' ὑμωνπ οιειτοννομον. τι μεζητιτεαποκ	ντινεσεκτωνῖ	(25)
20	τιναι: απεκριθηο οχλοςκαιειπεν· δαι 5 μονιονεχεις. τισσ εζητιαποκτιναι·	εροσολυμιτων· ουχουτοςεστι ονζητουσιναπο κτιναι· καιἰδεπα 26 ρρησιαλαλει καιο υδεναυτωλεγουσι:	26
21	απεκριθηαυτοις οἰσκαιειπεν· ἐνε ργονεποιησακαι 10 παντεςθαυμαζ	Μηποτεαλληθως εγνωσανοιαρχο τεσοτιουτος εστιν οχσ· αλλα 27 τουτονοιδαμε ποθενεστιν· ο δεχρηστοσοτα ερχετε· ουδεις γίνωσκειποθεν· εστιν:	27
22	εται· διατουτομ αὔσησδεδωκεν ὑμιντηνπεριτο μῖν· ὅυχ' οτιεκτ 15 ουμαῦσεωσεστι. αλλ' εκτωνπατε ρων. καιενσάβατω περιτεμενετεανόν:	Ὅς <u>Ε</u> κραξενουνε 28 ντωῖεραδιδ ασκων οἰσ καιλ εγων: καμεοι δατεκαι οιδατε ποθενειμι· και απεμαυτουου κεληλυθα· αλ λεστιν αληθιν ος οπεμ ψασμε· ονῦμεισουκοι δατε εγωιδα 29 αυτονοτιπαρα αυτωειμι· καιε	28
23	Εἰπεριτομηνλαμ. 20 βανιοανθρωπος ενσαββατω· ἵναμ ἡλυθηνομος ο μαῦσεως: εμοι χολατεοτιολο ανω̄ενσαββατω ὑγιηποιησα:		
24	Μηκρινητεκατο ψιν· ἀλλατηνδι καιανκρισινκρι 30 νατε: ελεγονου		29
25			
Joh 7, 25		Joh 7, 29	

Joh 7, 29

- (29) κεινοσμεαπεστηλ.ε̄:
 30 ΟΖ Εζητουνουναν
 τονπιασαι: καιε
 ζηλ.θενεκτισχ
 ειροσαυτων· και 5
 ουδειςεπεβαλε̄
 επαυτοντηνχει
 ρα· οτιουπωελη
 λυθιηαραυτου·:· †
 31 ΟΗ Εκτουοχλουπ 10
 ολλοιεπιστευ
 σαν εισαυτον· και
 ελεγονοχ̄ οτα
 νελθημητιπλιο
 νασημιαποιησει 15
 ωνουτοσποiei:
 32 Καιηκουσανοιφαρ
 ισαιοιτουοχλο
 υγογγύζοντοσ
 ταυταπεριαυτου: 20
ΟΘ Καιαπεστιλανοια
 ρχ'ῑερεις· καιοιφ
 αρισαιοῑπι,ρετ
 ασ· ῑναπιασωσιναυτο̄:
 33 Π Ειπενουνοιδ' ε 25
 τιχρονονμικ
 ρονμεθ'ῑμωνει
 μι· καῑπαγωπρ
 οστονπεμφαντ'ῑμε:
 34 ΠΑ Ζητησεταιμεκαι 30
 ουχευρησεται

Joh 7, 34

Joh 7, 34

- καιοπουεμμεγ· (34)
 ω· ῡμεισουδυ
 νασθε̄λθειν:
 Ειπονουνο̄ιου 35
 δαιοιπροσεια
 τουσ· πουουτ
 οσμε̄λλειπορ
 ευεσθαι· οτιμ
 εις ουχευρησο
 μεναυτον· μη
 τειστινδιασπ
 οραντων ελλη
 νων μελλειπο
 ρευεσθαι καιδ
 ιδασκειντου
 σε̄λ.η.η.γ.γ.ασ· τ 36
 ησεστιν ολο
 γοςουτοσ· όν
 ειπεν· ζητησε
 ταιμεκαιουχ'ε
 υρησεται· καιο
 πουειμι εγω
 ουδυνας θαie
 λθειν:
Χ αρ Ενδε †ηεσ χ 37
 ατημερατ
 ημεγαλιτησε
 ορτησ· ῑστηκι
 οiσ̄ καιεκραζε
 νλεγων· εαντι
 σδιψαερχεσθ

Joh 7, 37

Joh 7, 37

Joh 7, 42

(37)	απροσμεκαιπιν	χ̄σερχεται:	(42)
38	ετω· οπιστευων	ΠΔ Σχισμουνεγε	43
	εισεμεκαθωσειπ	νετοεντωχλ	
	εν ηγραφη· ποταμ	ωδιαυτον:	
	οι εκτησκοιλιασα	5 ΠΕ Τινεσδεηθελον	44
	υτουρευσουσιν	εξ αυτονπιασαι	
	ἵδατοσζαντος:	αυτον· αλλου	
39	Τουτοδε ειπενπε	δεις επεβαλε	
	ριτουπ̄νσ· ουημ	επαυτοντασχειρας:	
	ελλονλαμβανειν	10 Πς Ηλθονουνοιϋπη	45
	οιπιστευαντε	ρεταιπροστου	
	σ εισαυτον: ουπ	σ αρχιερεις και	
	ωδεηνπν̄α· οτι ισ	φαρισαιουσ· και	
	ουπωδοζασθη:	ειπαναυτοεκ	
40	ΠΒ Οιουνεκτου ο	15 εινου· διατιου	
	χ̄λου ακουσαν	κειγαγετεαυτον:	
	τεσαυτουτω	απεκριθησαν	46
	νλογωνελεγο·	οι ὑπηρετε· ο	
	ουτοσεστιναλ	υδεποτέουτ	
	ηθωσοπροφητισ:	20 οσ ελαλησεναν̄οσ·	
41	Αλλοιδεελεγονο	ωσουτοσοαν̄οσ:	
	υτοσεστινοχ̄σ:	Απεκριθησανο	47
	ΠΓ Οιδεελεγον· μηγ	υνοιφαρισαιοι·	
	αρεκτησγαλιλαι	μηκαι ὑμησπε	
	ασοχ̄σ ερχεται·	25 πλανησθε· μη	48
42	ουχ' ηγραφηειπε	τισεκτωναρ	
	οτιεκτουσπερ	χοντωνπιστ	
	ματοσδανειδ:	ευει εισαυτο·	
	καιαποβηϋλεε	ηεκτωνφαρι	
	μησκωμησο	30 σαιων· αλλοο	49
	πουηνδανειδ' ο	χλοσουτος	

Joh 7, 42

Joh 7, 49

	Joh 7, 49		Joh 8, 13	
(49)	ομηγινωσκωντο̄ νομον· επαρατοι		τυρεις· ημαρτυ ριασουουκεστι·	(13)
50	εισιν· λεγεινικο δημοσπροσαυτουσ·		αληθης· Απεκ	14
	οελθοννυκτος	5	ριθηρισ και ειπεν·	
	προσαυτοντοπρ		αυτοις· καιγωμ	
	οτερονεισωνεξ		αρτυρωπεριε	
51	αυτων· μηνομ		μαυτου· αληθης	
	οσημωκρινειτο̄		εστινημαρτυ	
	ανων· εανμηακο	10	ριαμου· οτιοιδα	
	υσηπρωτονπαρ		ποθενηλθον· και	
	υτου· καιγν̄ωτι		πουϋπαγω· υμ	
52	ποιει· Απεκριθ		εισδεουκοιδα	
	ησαναυτωκαιειπα·		τεποθενερχ	
	μηκαισυ εκτησ	15	ομαι· καιτουϋπ	15
	γαλιλαιασει· ερευ		αγω· υμεισκα	
	νησονκαιιδε· οτι		τατηνσαφκα	
	προφητησεκτη		κρινετε· εγω	
	σγαλιλαιασουκεχειρεται·		ουκρινωουδε	
8, 12	Παλινουναυτοισε	20	να· και εανκρι	16
	<u>χ</u> <u>αρ</u> λαλησεν οισλεγω·		νωδε εγω· ηκ	
	Εγωειμιτοφωσ		ρισισ ηεμηαλη	
	τουκοσμου· οα		θεις εστινοτι	
	κολουθωνεμοι·		μονοσουκει	
	ουμηπεριπατη	25	μι· αλλ'εγωκαι	
	σειεντησκοτια·		οπεμψασμε	
	αλλεξειτοφω		πηρ' και εντωνο	17
	στησζωησ··· ¶		μωδετωϋμετ	
13	Ειπανουναυταιοι		ερωγεγραπται·	
	φαρισαιοι· συπε	30	οτιδυοανθρωπ	
	ρισεαυτουμαρ		ωνημαρτυριαα	
			ληθησεστιν·	
	Joh 8, 13		Joh 8, 17	

Joh 8, 18

Joh 8, 22

18 Εγωειμιομαρτυρω̄
περιεμαυτου. και
μαρτυριπεριεμ
ουπεμφασμεπηρ̄
19 ελεγονουν ουτ
ωπουεστινοπηρ̄ σου:
Απεκριθηοισουτ
ΠΖ εεμεοιδατε· ου
τετονπρ̄αμου. ει
εμεηδεитеκαито̄
πρ̄αμουειδειτεαν:
20 Ταυταταρηματα
ΠΗ ελαλησενεντωγ
αζοφυλακιω· δι
δασκωνεντω̄ιε
ρωκαιουδειςεπι
ασεναυτον· οτι
ουπωεληλυθηι
ωρααυτου· †
21 Ειπενουνπαλιναυ
ΠΘ τοισο̄ιδ. ἐγω̄
χ̄αρ̄ παγωκαιζητησ
ετεμε. καιεντη
αμαρτιαῡμωνα
ποθανισθε· οπου
εγω̄υπαγω ῡμει
σουδυνασθεελθεῑ:
22 Ελεγονουνο̄ιου
δαιοιμητιαποκ
τενιεαυτον· οτ
ιλεγειοπουεγω

ῡπαγωῡμεισουδ (22)
υνασθεελθειν:
Καιελεγεναυτοι 23
σ· ῡμεισ εκτων
κατωεστε· εγ
ωεκτωνανωει
μι· ῡμεισ εκτο
υκοσμουτου
τουεστε. εγω
ουκειμι εκτο
υτουτουκοσμου:
Ειπονουνῡμιν· 24
οτιαποθανισθε
εντεσαμαρτηαισῡρω̄:
15 Εανγαρηπιστε
υσητεμοιοτιε
γωειμι· αποθαν
ισθαιενταισαμα
ρταιαισῡμων:
20 Ελεγονουναυτ 25
ωσυτησει:
Ειπεναυτοισοισ
τηναρχηνοτι
καιλαλωῡμιν·
25 πο̄λαεχωπερι 26
ῑμωνλαλαινκαι
κρινειν· αλλοπ
εμφασμεαλη
θησεστιν· καγω
30 αηκουσαπαρ αυ
τουταυταλα

Joh 8, 22

Joh 8, 26

	Joh 8, 26		Joh 8, 31	
(26)	λῶειστον κοσμ		θητε μου εσται·	(31)
27	ον· ου κεγνωσανο τι τον π̄ρ̄αι αυτοις ελεγεν·		και γνωσε σ̄ θετ ην αληθειαν· και ηγαλια δια ελευθ	32
28	Ειπεν ουναυτοις οιδοταν ὤψωσι τε τον υἱον του ἀνοῦ τοτε γνωσ εσθε οτι εγω εμι· και απεμα αυτου ποιω ουδεν· αλλα · καθα σε διδαξ εν με ο π̄ρ̄οταυτα λαλω·	5	ερω σε ὤψωσις· Απεκριθησαν· π ροσαυτον· σπ ερμα αβρααμ· ε σμεν και ουδε νι δε δουλευκα μεν πωποτε πωσ συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησ εσθαι·	33
29	Και ο πεμφασ μεμ ετε μου εστιν· ουκαφηκεν με μονον· οτι εγω τ ααρ εστα αυτω ποιω παντοτε·	10	Απεκριθη αυτοι σοις αμ̄ν· αμην· λεγα ὡμιν οτι π α σο ποιων τη να μαρτην δουλ ο σε στιν τη σα μαρτιας· ο δε δ ου λα σουμενι εν τη οικεια εις των αιωνα· ο ὡ̄ο σμενι εις των αιωνα· εανουν ο ὡ̄ος ὡ̄μας ελ ευθερωσει· ον τως ελευθεροι εσεσθαι· οίδα οτ ις περ μααβραα	34
30	Ταυτα αυτου λαλ ουντος· πολλοι επιστευσαν εις αυτον··: $\frac{\pi}{\pi}$	20	ο σε στιν τη σα μαρτιας· ο δε δ ου λα σουμενι εν τη οικεια εις των αιωνα· ο ὡ̄ο σμενι εις των αιωνα· εανουν ο ὡ̄ος ὡ̄μας ελ ευθερωσει· ον τως ελευθεροι εσεσθαι· οίδα οτ ις περ μααβραα	35
31	$\frac{\chi}{\alpha\rho}$ Ελεγεν ουνοῖς· π̄ρ̄οστου σπε πιστευκοτας αυτω ἰουδαιουσ· εαν ὤμει σμ̄νη τε εν τω λαγω τω ερω αληθωσμα	25	ο σε στιν τη σα μαρτιας· ο δε δ ου λα σουμενι εν τη οικεια εις των αιωνα· ο ὡ̄ο σμενι εις των αιωνα· εανουν ο ὡ̄ος ὡ̄μας ελ ευθερωσει· ον τως ελευθεροι εσεσθαι· οίδα οτ ις περ μααβραα	36
	Joh 8, 31	30	ο σε στιν τη σα μαρτιας· ο δε δ ου λα σουμενι εν τη οικεια εις των αιωνα· ο ὡ̄ο σμενι εις των αιωνα· εανουν ο ὡ̄ος ὡ̄μας ελ ευθερωσει· ον τως ελευθεροι εσεσθαι· οίδα οτ ις περ μααβραα	37
			Joh 8, 37	

Joh 8, 42

	ειοδσπῆρ' ὕμων	(42)
	ἡν ἡγαπατεανερμ	
	ε' εγῳγάρ' εκτου	
	ἡυεξῆλθονκαι	
5	ἡκω ∴ $\frac{\text{E}}{\text{E}}$	
	Ουγαρ' απεμαντου	
	εληλυθα· αλλ' εκει	
	νοσμεαπεστιλε·	
	διατιτηνλαλιαν	43
10	τηνεμνουγιν	
	ωσκετε· οτιου	
	δυνασθεακου	
	ἡντονεμωνλο	
	γον· ὕμεις εκτ	44
15	ουπρστουδιαβ	
	ολουεσται· και	
	τας επιθυμιας	
	τουπρσ ὕμων	
	θελετεποιειν·	
20	εκεινοσανθρω	
	ποκτονος ἦνα	
	παρχησ' και εντι	
	αληθιαουκεστη	
	κεν· οτιουκεσ	
25	τιναληθιαεναυτω·	
	οτανλαλητοψε	
	υδος εκτων ἰδ	
	ωνλαλει· οτιψε	
	υστης· εστιν	
30	και οπῆρ' αυτου·	
	Εγωδεοτιτην	45

Joh 8, 45

Joh 8, 55

Joh 9, 2

	ⲓ̅ ⲡ̅ ⲧⲟⲩⲉⲛⲓⲛⲉⲧⲏⲧⲏⲥⲧⲩⲧⲩⲡⲗⲟⲩ:	
(55)	ⲉⲓⲱⲁⲃⲉⲟⲩⲁⲁⲩⲟⲩ̅	λεγοντες· ραββι· (2)
	ⲕⲁⲓⲉⲁⲛⲉⲓⲡⲱⲟⲩⲟⲩ	ⲧⲓⲧⲏⲙⲁⲣⲧⲉⲛ̅ ⲟⲩ
	ⲕⲟⲩⲁⲁⲩⲟⲩⲧⲟⲛ ⲉⲥⲟ	ⲧⲟⲥⲏⲣⲟⲓⲓⲓⲛⲉⲓⲁⲩ
	ⲙⲁⲓⲟⲙⲟⲓⲥⲩ̅ⲙⲓⲛⲓⲡ̅	ⲧⲟⲩ̅ⲛⲁⲧⲩⲡⲗⲟ
	ⲉⲩⲥⲧⲏⲥ̅ ⲁⲗⲗ̅ ⲟⲩⲁ	ⲥⲓⲓⲛⲉⲛⲏⲧⲏ:
	ⲁⲩⲧⲟⲛ ⲕⲁⲓ ⲧⲟⲛ ⲗⲟ	Ⲃⲡⲉⲕⲣⲓⲧⲏ ⲟⲩⲥ̅ ⲟⲩ
	ⲓⲛⲟⲁⲩⲧⲟⲩⲧⲏⲣⲱ:	ⲧⲉ ⲟⲩⲧⲟⲥⲏⲙⲁⲣ
56	Ⲃⲃⲣⲁⲁⲙ̅ ⲟⲩⲡⲏⲣ̅ ⲩ̅ⲙⲱ̅	ⲧⲉⲛ ⲟⲩⲧⲉⲟⲓⲓⲱ
	ⲏⲓⲓⲗⲓⲁⲥⲁⲧⲟⲩ̅ⲛⲁⲏ	ⲛⲉⲓⲁⲩⲧⲟⲩ: ⲁⲗ
	ⲁⲧⲏⲧⲏⲙⲉⲣⲁⲛⲧ	ⲗ̅ ⲓ̅ⲛⲁⲡⲁⲛⲉⲣⲱⲁⲧⲏ
	ⲧⲏⲛⲉⲙⲏⲛ̅ ⲕⲁⲓ ⲩⲉⲛ	ⲧⲁⲉⲣⲓⲓⲓⲧⲟⲩⲩⲛⲉⲛⲁⲩⲧⲱ:
	ⲕⲁⲓ ⲉⲭⲁⲣⲏ:	Ⲃⲙⲉⲃⲉⲓⲉⲣⲓⲓⲱⲥ̅
57	Ⲃⲓⲡⲁⲛⲟⲩⲛⲟⲩ̅ⲟⲩⲩⲟⲃⲉ	ⲩⲁⲓⲧⲁⲉⲣⲓⲓⲧⲟⲩ
	ⲟⲓⲡⲣⲟⲥⲁⲩⲧⲟⲛ̅ ⲡ	ⲡⲉⲙⲡⲥⲁⲛⲧⲟⲥ
	ⲉⲛⲧⲕⲟⲛⲧⲁⲉⲧⲏ	ⲙⲉ ⲉⲱⲥⲏⲙⲉⲣⲁ
	ⲟⲩⲡⲱⲉⲭⲓⲥⲕⲁⲓ	ⲉⲥⲧⲓⲛ: ⲉⲣⲭⲉⲧⲉ
	ⲁⲃⲣⲁⲁⲙ̅ ⲉⲟⲣⲁⲕⲉⲥ̅:	ⲛⲩⲥ̅ ⲟⲧⲉⲟⲩⲩⲉⲓ
58	Ⲃⲓⲡⲉⲛⲁⲩⲧⲟⲓⲥⲟⲓⲥ	ⲥⲟⲩⲛⲁⲧⲁⲓⲉⲣⲓⲓⲱ
	ⲁⲙⲏⲛ̅ ⲁⲙⲏⲛ̅ ⲗⲉⲓⲱ	ⲥⲉⲥⲩⲁⲓ ⲟⲩⲁⲛⲱ̅
	ⲩ̅ⲙⲓⲛ̅ ⲡⲣⲓⲛⲁⲃⲣⲁⲁ	ⲉⲛⲧⲱⲕⲟⲥⲙⲱⲡ̅
	ⲙ̅ ⲓ̅ⲛⲉⲥⲩⲩⲁⲓ ⲉⲓⲱⲉⲓⲙⲓ:	ⲱⲥⲉⲓⲙⲓⲧⲟⲩⲕⲟⲥⲙⲟⲩ:
59	Ⲃⲣⲁⲛⲟⲩⲛⲗⲓⲩⲟⲩⲥ̅ⲓⲛ̅	ⲧⲁⲩⲧⲁⲓⲡⲱⲛⲉⲡ̅
	ⲁⲃⲁⲗⲱⲥⲓⲛⲉⲡⲁⲩⲧⲟ̅	ⲧⲩⲥⲉⲛⲭⲁⲙⲁⲓ.
	ⲟⲓⲥⲃⲉⲕⲣⲩⲃⲏⲕⲁⲓ	ⲕⲁⲓ ⲉⲡⲟⲓⲏⲥ ⲉⲛⲡ̅
	ⲉⲥⲏⲗⲗⲉⲛⲉⲕⲧⲟⲩ	ⲏⲗⲟⲛⲉⲕⲧⲟⲩⲡ̅
	ⲓ̅ⲣⲉⲟⲩ: ⲃⲓⲉⲗⲧⲱⲛⲧⲱⲛⲁⲙⲉⲥⲟⲩⲁⲩⲧⲱ̅ ⲕⲁⲓ ⲡⲁⲣⲏⲓⲓⲛⲉⲛⲟⲩⲧⲱ̅	ⲧⲩⲥⲙⲁⲧⲟⲥ̅ ⲕⲁⲓ
9, 1	ⲕⲁⲓ ^{ⲭ̅} ⲧⲱⲕⲣ̅ ⲡⲁⲣⲁⲓⲱⲛⲟⲓ̅.	ⲉⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲉⲛⲁⲩ
	ⲓⲃⲉⲛ̅ ⲁ̅ⲛ̅ ⲟ̅ⲛ̅ ⲧⲩⲡⲗⲟ̅	ⲧⲟⲩⲧⲟⲛ ⲡⲓⲗⲟⲛ̅
2	ⲉⲕⲓⲛⲉⲛⲉⲧⲏⲥ̅ ⲕⲁⲓ	ⲉⲡⲓⲧⲟⲩⲥⲟⲡⲩⲃⲁ
	ⲏⲣⲱⲧⲏⲥⲁⲛⲁⲩⲧⲟ̅	ⲗⲙⲟⲩⲥ̅ ⲕⲁⲓ ⲉⲓⲡ̅
	ⲟⲓⲙⲁⲃⲏⲧⲁⲓⲁⲩⲧⲟⲩ̅	ⲉⲛⲁⲩⲧⲱ̅ ⲩ̅ⲡⲁ

Joh 9, 2

Joh 9, 7

28*

Joh 9, 7

- (7) γενίψα εἰς τὴν κόλιν
βηθραν τοῦ σιλωά· οὐ
ρμηνευετέα περὶ
λμένος·
Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψα 5
το· καὶ ἤλθεν βλέπων·
8 Οἱ οὖν γείτωνες καὶ οἱ
θεαροῦντες αὐτῷ
το προτέρον οὐ τι
ρῶσ ἐτιθεῖν· ἐλέγο· 10
οὐχ' οὗτος ἐστὶν
οὐκ ἀθεζόμενος καὶ
πρὸς ἑτῶν· ἀλλοί
ἐλεγον οὗτος ἐστὶν·
9 Ἀλλοὶ δὲ ἐλέγον οὐχί· 15
ἀλλ' οἷοι μοι οὗτος
ἐστὶν· ἐκεῖνος ἐλε
10 γενοίτη γάρ εἰμι· ἐ
λέγον οὖν αὐτῷ· π
ῶσ οὖν ἀνεώχθησαν 20
σοὶ οἱ φθαλμοί·
11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος·
ἄνθρωπος οὗτος ἐλε
μένος ἐστὶν· πῆλον ἐ
ποιήσεν καὶ περὶ 25
ἰσὲν μου τοῦ σοφ
θαλμοῦ· καὶ εἶπεν
μοι· ὕπαγε εἰς τὸν
σίλωά· καὶ ἐνίψαι· ἀπ
ελθὼν οὖν καὶ ἐνίψα 30
μένος ἀνέβλεψα·

Joh 9, 11

Joh 9, 12

- Εἰπον οὖν αὐτῷ· πού 12
ἐστίν· ἐκεῖνος λέγει
αὐτοῖς οὐκ οἶδα· ἀ 13
γούσιν αὐτὸν πρὸ
στοῦ σφαρισαίου
τοῦ ποτε τυφλόν·
ἦν δὲ σαββατόν τε 14
τοῦ πῆλον ἐποίησεν
οἱ· καὶ ἀνεώξεν αὐ
τοῦ τοῦ σφθαλμοῦ·
Πάλιν οὖν ἠρωτῶν αὐτῷ 15
καὶ οἱ φαρισαιοὶ τῶς
ἀνέβλεψας·
Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
πῆλον ἐποίησεν·
μου ἐπὶ τοῦ σοφ
θαλμοῦ καὶ ἐνίψα
μην καὶ βλέπω·
Ἐλέγον οὖν ἐκ τῶν 16
φαρισαιῶν τινες·
οὐκ ἐστὶν οὗτος
παράδυσος· ὅτι
τοῦ σαββατοῦ
ὑλάσει· ἀλλ' οἱ ἐλέγο·
πῶσ δύναται ἄνθρωπος
ἁμαρτωλὸς τοιαύ
τα σημεῖα ποιῆν· καὶ
σχίσμα ἦν ἐν αὐ
τοῖς· λέγουσιν οὖν 17
τῷ τυφλῷ πάλιν·
συτίλεγε ἰσπερ αὐτοῦ.

Joh 9, 17

Joh 9, 17

Joh 9, 21

(17)	οτιανewξενσουτο υσοφθαλμους:		εαυτουλα λησει:	(21)
	Οδεειπεν· οτιπρο φητησ εστιν:		Ταυταειπονοιγονει	22
18	Ουκεπιστευονδε οι̃ουδαιοιπεριαυτου. οτιητυφλοςκαια νεβλεψεν· εωσο τουεφωνησαν τουσγονεισαυτου	5	αιουσ· ηδηγαρ' συν ετεθειντοοι̃ου δε̃οι· ι̃ναεαντισα υτονομολογει σειχ̃ν αποσυνα	
	τουαναβλεψαντος·	10	γαγοςγενηται:	
19	καιηρωτησαναυτο υσλεγοντες· ουτ οσεστινοι̃ιοσι̃μω· ον̃υ̃μεισλεγετε	15	Διατουτοοιγον	23
	οτιτυφλος εγενν ηθη. πωσουνβλεπειαρτι:		εισαυτουειπον οτιηλικιανεχει αυτονερωτισαται:	
20	Απεκριθησαναυτοις οιγονεισαυτουκαι ειπον· οιδαμενοτ ιουτοσεστιν ο̃υ̃ι̃ οσ̃υ̃μων· καιοτιτυ	20	Εφωνησανουντον	24
	φλοσεγεννηθη· π ωσδευνβλεπειου		α̃νω̃νεκδευτερ ουοσιντυφλος· καιειπαναυτω· δ οσδοξαντωθω·	
21	κυδαμεν· ητισαυτο υανewξεντουσο φθαλμους ημεις ουκοιδαμεν· αυτο ερωτησατεηλικει ανεχει· αυτοσπερι	25	ημεισοιδαμεν οτιουτοσο̃αν̃ο̃ς αμαρτολοσεστιν:	
		30	Ειπουννεκεινο	25
			σειαμαρτολος εστηνουκοιδα· ενοιδα ο τιτυ φλωσωνα ρτιβ λεπω:	
			Ειπονουναυτω	26
			παλιντιεποιησε σοι·	

Joh 9, 21

Joh 9, 26

Joh 9, 26		Joh 9, 30	
(26)	πωσανεώξενσο	ουτουσοφθαλ	(30)
	υτουσοφθαλμ	μους. οίδαμε	31
27	ουσ: απεκριθη	νοτιοῦσαι	
	αυτοις· ειπον·	ρταλανουκα	
	μνηδηκαιουκη	κουει· αλλεαν	
	κουσατε. τιθ	τισθεοσεβησ	
	ελετεπαλιν ακ	ἡ· καιτοδελη	
	ουειν· μηκαι· μ	μααυτουτοι	
	εισθελετεαυτο	η. τουτουακουει:	
	υμαθητισιγενεσθαι:	Εκτουαιανο	32
28	Οιδεελοιδορησα	σουκιγκουσθ	
	αυτονκαιειπον	ηοτιανεωξεν	
	αυτω· συμαθη	τισοφθαλμο	
	τηςεκεινουει·	υστρυλ· ουγε	
	ημεισδετουμ	γεννημενου·	
	ωῦσεωσ εσμεν	ἡμηηνπαρὰυ	35
29	μαθηται: ημεισ	οἱ· οὐκ· οἶδ	
	οιδαμενοτιμε	υνατοποιην	
	ἵσειλαλησενο	ουδεν:	
	ἵστουτονδε	20 Απεκριθησανκ	34
	ουκοιδαμενπ	αιειπαναυτα·	
30	οθενεστιν: απ	εναμαρτηαισ	
	εκριθηοανθρω	συεγεννηθησ	
	ποσκαιειπεναυ	ολος· καισυδι	
	τοις· εντούτω	25 διασκεισημας·	
	γυρθιαυμαστο	καιεξεβαλον	
	εστιν· οτι· ἵμ	αυτον εξω:	
	εισ ουκοιδατ	Ηκουσεν δεοἶσ	35
	εποθενεστιν·	οτιεξεβάλω	
	καιανεωξενμ	30 αυτο νεζω·	
Joh 9, 30		Joh 9, 35	

Joh 9, 35

Joh 9, 41

(35)	καιευρωναυτον		κειχετεαμαρτι	(41)
	ειπεναυτω· συπι		αν· νυνδελέγετε	
	στευεισειστον		οτιβλεπομεν	
36	υἱοντουθῦ· απε		ηαμαρτιαῦμῶ	
	κριθηκεिनοςκαι	5	μενει· Αμην	10, 1
	ειπεντισεστινκε·		αμηνλεγωῦμιν·	
	ἵναπιστευσωεις		ομηισερχομ	
37	αυτον· ειπεν αυ		ενοσδιατησθῦ	
	τωιδ· καιεώρακ		ρασειστηναυλην	
	εσαυτον· καιολα	10	τωνπροβατῶ.	
	λονμετασouveκ		αλλααναβένων	
38	εινοσεστιν· οδεει		αλλαχοθεν· ε	
	πενπιστευωκε·		κει νοσ κλεπτ	
	καιπροσεκυνησ		ησεστινκαιληστησ·	
	εναυτω·: †	15	^χ _{αρ} Ὅδεῖσερχομ	2
39	Και ^χ _{αρ} ειπενοις εις		ενοσδιατησθῦ	
	κριμαεγωειστο		ρας· ποιμενεστη·	
	κοσμοντουτο·		τωνπροβατῶ.	
	ηλθον· ἵναοιμηβ		τουτωοθυρω	3
	λεπωντεσβλεπ	20	ροσανοιγει· και	
	ωσιν· καιοιβλεπο·		ταπροβατατη	
	τεστυφλοιγενωντε·		σφωνησαυτου	
40	Ηκουσανεκτων		ακουει· καιταῖ	
	φαρισαιωνταυτα		διαπροβατακα	
	οιμεταυτουον	25	λεικατονομα·	
	τεσ· καιειποναυτο·		και εξαγειαυτα·	
	μηκαιημεις τυ		οταντα ἴδιαπα·	4
	φλοιεσμεν·		ταεκβαλη· εμ	
41	Ειπεναυτοιδοιο·		προσθεναυτων	
	ειτυφλοιητε· ου	30	πορευετακαιτα	

Joh 9, 41

Joh 10, 4

Joh 10, 4		Joh 10, 9		
(4)	προβαταακολου θηαυτω· οτιοιδ ασιν αυτου τη̃ φωνην· αλλοτρι ωδε ουμη ακολ ουθησωσήν· αλ λα φευζονται απαυτου· οτι ου κοιδασιν τα να λλοτριων τη γωνι·		εισελθησωθησε ται· και εισελευ σεται και εξελ ευσεται· και νο μην ευρησι· $\frac{1}{2}$ οκλεπτη σου κ ερχεται ειμι· να κλειψη και θ υση· και απολεσι·	(9)
5	6 Ταυτην την παροι μιαν ειπεν αυτ οι σοι· εκεινοι δε ου κεγινωσ κοντινα η̃ναε λαλει αυτοις·	5	10 Εγω ηλθον· να ζωην εχωσικαι περισσο νεχα σι· Εγω ειμι ο ποιμην· ο καλ· ος· ο ποιμην· ο καλοστην ψυ χη· ντιθησιν α υτου· υπερ τ ον προβατων·	10
6	7 Ειπεν ουν παλιν· αυτοι σοι· αμην αμην λεγω υμιν· οτι εγω ειμι θ υρα των προβ ατων· παντες οσοι προ εμου ηλθον· κλεπτε εισιν και ληστη· αλλ' ου κηκουσ αν αυτων τα π ροβατα· <u>ειπεν ο κ̃ς</u>	10	11 Οδεμισθωτος και ου καν ποι μην· ου ου κεσ τιν̃ δια τα προ βατα· θεωριτο ν λυκον· ερχο μενον· και αφι ησιν τα προβα τα· και φευγει· και ο λυκος αρ παζει αυτα	11
7	8 Εγω ειμι η θυρα διεμου εαν τησ	15	12	
8	9	20		
9	30	25		
		30		
Joh 10, 9		Joh 10, 12		

Joh 10, 31		Joh 10, 36	
(31)	λιθουσοῦνδαιοι· ἵ να λιθασωσιν αὐτό·	ὑμεῖς λέγετε ο τι βλάσφημοι·	(36)
32	Ἀπεκριθῆναι τοῖς οἷς πολλὰ ἐργα καλὰ ἐδίδαξαν· ἔμινε κτου πρὸς· διαπ οιον αὐτῶν ἐργον ἐμελιθάζετε·	5 οτι εἰπον ὁ ἴσ του θῦ εἰμι·	37
33	Ἀπεκριθῆσαν αὐ τῶν οὐδαιοι· π ερικαλὸν ἐργον οὐ λιθάζομεν σε· ἀλλὰ περιβλάσ φημας· καὶ οἱ τ ισυ ἁνὸς ὄν· ποι εἰσ σε αὐτὸν θῦν·	10 Εἰμουη ποιῶτα ἐργα του πρὸς μου μη πιστε υετε μοι· εἶδε 38 ποιῶ καὶ ἐμοι μη πιστευετε· τοῖς ἐργοῖς πι στευετε· ἵνα γνώτε καὶ γιν ώσκητε οτι ἐ νεμοιο πῆρ· κ αγω ἐν αὐτῶ·· <u>ξ</u>	39
34	Ἀπεκριθῆναι τοῖ ς οἷς· οὐ κεστὶ γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ· οἱ τι ἐγὼ εἶπον· θεοὶ	15 <u>4Γ</u> Ἐζητοῦν παλὶ αὐτὸν πιασέ ^{αι} · καὶ ἐξήλθεν ἐκ 20 τῆς χειροσ αὐτῶ·	40
35	ἐστε· εἰ κεῖν οὐ εἶπεν· θεοὺς· προσθὺς οὐ λόγον οἱ τοῦ θῦ ἐγενε το· καὶ οὐδὲνα ταῖς θῦναι ἡ γραφή·	25 Καὶ ἀπηλθὲν παλὶ περαν τοῦ ὄρ δανου· εἰστον τοπονοποῦν νῖων ἀννηστοπρ οτερον βαπτί ζων καὶ ἐμινεν ἐκεῖ·	41
36	Ὁνοπῆρ· ἡγιασεν καὶ ἀπεστίλεν εἰστον κοσμον·	30 <u>4Δ</u> Ἡλθον δὲ πολλοὶ ροσ αὐτὸν καὶ ἐλ έγον· οἱ ὡσαν	
Joh 10, 36		Joh 10, 41	

Joh 10, 41

Joh 11, 4

(41) IA ἤριτουλαζαρου
 νησμενσιμιον
 εποιησενουδε
 ενπανταδεοσ
 αειπενῖωαννη
 σπερητουτου
 42 αληθῆ καιεπι
 στευσανπολλ
IA οιεισαυτονεκει:
 11,1 τωκρ Ηνδε τείσασθ
χ
αρ ενωνλάζαρος
 αποβηθανιάσ
 ἔκτησκόμησ
 μαρίας καίμά
 ρθαστησαδε
 λφῆσαυτης:
 2 ἰνδεμαρίαιαλ.
 ἰψασατονκν
 μύρω· και εκ
 μάζασατουσ
 ποδασαυτου
 τεσθριζιντ
 ησκεφα λησα
 υτης: ἰῶσαδε
 λρὸσλάζαρο
 σ ησθενη:
 3 Απεστιλανθουν
 αιαδελφαιτρ
 οσαυτονλεγ
 ουσαι: κ̅ε̅ ἰδε
 ὀνφιλεισασθενει:

Joh 11, 3

Ακουσασδεο 4
 ἰδειπεναυτη
 ηασθενιαου
 κεστινπρος
 5 θανατον: αλλ
 ἰπερτισδοζ
 ηστουθυ: ἰν
 αδοζασθηοῦ
 ἴοστ ουθιδι
 10 αυτης:
 Ηγαπαδεοιῶτη 5
 ντεμαριαμ
 καιτηναδελ
 φηναυτησμ
 15 αρθανκαιτο
 λαζαρον: ως
 6 ουνηκουσεν
 οτια σθενι τ
 οτεμενεμη
 20 νεν ενωηντο
 παδυσημερασ:
 Επιταμετατο 7
 υτολεγειτοι
 σμαθηταισ·
 25 αγωμεν παλι
 νειστηνῖουδαϊ:
 Λεγουσιναυτ 8
 ωοιμαθηται:
 ραββηνυνεζ
 30 ητουνσεοῦ

Joh 11, 8

Joh 11, 8		Joh 11, 12	
(8)	ουδαιοι λιθασαι· και παλιν ὑπαγεισθε κει:	μαθηται αυτω·	(12)
9	Απεκριθη οἱς· ουχι δωδεκα εισιν αρα ιτη σημερας εαν τησπεριπατηεν τη ημερα ουπροσκοπῃ· οτι το φως ουκοσμου τουτου βλεπει:	5 Ειρηκειδε οἱς περι τουθα νατου αυτου· εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεως του ὕπνου λεγει:	13
10	Εαν δε τις περιπατηεντι νυκτι προσκοπῃ· οτι το φως ουκ εστιν εν αυτω:	10 15 20 25 30	14 15
11	Ταυτα ειπεν· και μετα του το λεγει αυτοις· λαζαρος σοφιλος ημων και κοιμηται: αλλα πορευσομαι ἵνα εξ ὕπνου σωαυτῷ:	Τοτε ουν ειπε ναυτοι σοι· παρρησια· λαζαρος απεθανεν· και χειρω διῶμας· ἵνα πιστευση τε οτι ουκηνηνεκει· αλλαγωμεν προς αυτον:	16
12	Ειπαν ουν οι	Ειπεν ουν θωμας ο λεγων μενος διδυμοστοις συνμαθηταις· αγωμεν και ημεις·	

Joh 11, 12

Joh 11, 16

Joh 11, 16		Joh 11, 22	
(16)	θανωμενμεταυτου:	θ̄νωδωσισοιο θ̄σ:	(22)
17	Ελθωνουνοιδευ ρεναυτον· τεσ σαρεισηδημε ρασεχονταεν	Λεγειαυτηοις· αναστησεται οαδελφοςσου:	23
18	ταμγηνιω: ην δεηβι θανιαεγ γυσ̄ιεροσολυμ ων· ωσαποστα διους· ιε: πολλ	5 Λεγειαυταημ αρθα· οιδαστι αναστησεται εντηναστα σει εντηεσχ ατηημερα:	24
19	οιδετωνιουδ αιωνελυλυθισᾱ προστασπεριμ αρθαν καιμαρι αμ: ιναπαραιμ̄ θησονταιαυτας περιτουαδελφου:	10 Ειπενδεαυτηο ισεγωειμειαι ναστασις και ιζ̄ωη:	25
20	Ηουνμαρθαωση κουσενοτιοις ερχεταιῡτην τησεναυτω: μ αριαμ̄ δεεντω οικωεκαθεζετο:	15 Οπιστευωνει σ εμεκαναπο θα νιζησεται: καιπασοζωνκ αιπιστευωνει	26
21	Ειπενουνημαρθ απροστονιν· κε. εισωδε οαδελ φοσμουουκαν τεθνηκει· αλλα	20 σεμεουμηαπ οθανη ειστω ναιωνα· πιστ ευειστουτο:	
22	καινυνοιδα οτι οσααναιτησητο̄	25 Λεγειαυταναι κε. εγωπεπισ τεκαοτισυει οχ̄σ οῡιοστο ῡθυ. ο ειστον κοσμον ερχ ομενος:	27
	Joh 11, 22	Joh 11, 27	

Joh 11, 28		Joh 11, 31		
28	Και ταυτα ειπου σααπηλθεν και εφωνησεν μαρ ια μητην αδελφ ην αυτη σλαθ ρα ειπουσα· οδ ιδασκαλος πα ρεστιν και φω νησε· εκεινη δεωσθηκουσ εν εγειρεται ταχewσ· και ε ρχεται προς α υτον· ου παδ ε εληλυθη ο ις ειστην κωμην· αλλη γενιτω το πω ωπνητησε αυτω η μαρθα·			
29		5	αυτη λεγοντε σ οτι ωπάγει ει στο μνημιον ινα κλ αυσει εκει· Ηδυν μαρια' ωση λθεν οπου ην ο ις· ιδουσα αυ τον επεσε να υτου εις του σποδας λεγο υσα αυτω· κε· ειρωδε ουκα νμου απεθαν ενο αδελφος·	(31) 32
30		10	Οου νι' σωσιδε αυτην κλαιου σαν· και τουσ συνελθοντασ αυτη ιουδαι ο υσ κλαιοντασ· εταραχθητω πνιω σεμβρι μωμενος· και λεγει ουτε θηκα τε αυτο· Λεγουσιν αυτω κε ελθε καυδε· Και εδακρυσε· ο ις ελεγono υνοι' ιουδαι οι	33
31	Οι ουν' ιουδαιοι οιοντες μετ αυτησ εν τη οικια και παρα μυθου μενοι αυτην· ιδον τεστην μαρ ια· οτι ταχ εωσαν εστη και εξηλθεν· ηκολουθησα	20		
		25		34
		30		35 36

Joh 11, 31

Joh 11, 36

Joh 11, 36		Joh 11, 41	
(36)	ἴδεωσαυτονεφίλει:	εἶπεν· περ' εὐχ	(41)
37	Τινεσδεεξ' αὐτον	ἀριστῶσοι ὅτι	
	εἶπον· οὐκεδὶ	ἡκου σασμου:	
	νατοουτος·	ἐγῶδε ἠδεινοτι	42
	οανοιζαστους	παντοτεμου	
	ορθαλμουστ	ακουεισ· ἀλλ' α	
	ουτυφλου· ποι	διατονοχλον	
	ησαι ἵνακαιουτ	τονπαρεστω	
	οσμηποθιανη:	ταμοιτω· ἵν	
38	Οἱσυνπαλινε	απιστευ σωσῶ	
	μβριμαμενος	ὅτισυμεατε	
	ενεαυτω· ἐρχ	στηλ ας:	
	εται εἰστομνη	Και ταν ταιεπ	43
	μιον· ἠνδεσπηλ	ονεκραυγας	
	εον καιλιθοσε	εν φωνημεγα	
	πεκειτοεπαυτω:	λη· λαζαρεδ	
39	Λεγειουνοισ· ἀρα	ευροεξω:	
	τετονλιθον:	Και ἐξήλθεν οτ	44
	λεγειαυτωημαρ	ε θνη ^η κωσδεδ	
	θα· κ ^ε ηδηοζι	εμενοστους	
	τεταρτεωσ	ποδας καιτασ	
	γαρ εστιν:	χειρασκειραι	
40	Λεγειαυτη οἶδ· ου	σ· καιτινοψιν	
	κειπονσοι· ὅτι	αυτουσο υδ	
	εανπιστευσησ	αριωπεριδεδ	
	οιητηγνδοξαντουθυ:	εμενος:	
41	Ηρανδυντονλι	Λεγει αυτοιςοις	
	θον· οουνη ^θ ση	λυσατεαυτο	
	ρεντουσοφλ	και εασατεαυ	
	μουσανω· και	τονϋπαγειν:	
	Joh 11, 41	Joh 11, 44	

Joh 11, 45

Joh 11, 49

45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶ
 ἰουδαίων ἐλ-
 θόντες πρὸς
 τὴν μαρίαν· καὶ
 θεασάμενοι ἃ
 ἐποίησεν· ἐπίσ-
 τευσαν εἰς αὐτῷ·: $\frac{\text{χ}}{\text{α}}$
 46 Τινες δὲ ἐξ' αὐτοῦ
 ἀπηλθόντες πρὸς
 τοὺς φαρισαίους
 σ'· καὶ εἰπον αὐ-
 τοῖς·: $\frac{\text{α}}{\text{ρ}}$
 47 $\frac{\text{α}}{\text{ρ}}$ $\frac{\text{τ}}{\text{ω}}$ $\frac{\text{κ}}{\text{ρ}}$ Συναγαγόνουν
 οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ φαρισαῖοι
 συνέδριον· καὶ
 ἐλέγοντι ποιοῦ-
 ὑμενοῦ τοῦτο
 σὸ ἀνθρώπος
 πολλὰ ποιεῖ ση-
 48 μιά· εἰς ἀφωμε-
 ῶτον οὕτως·
 πάντες πιστεύ-
 σουσιν εἰς αὐτό·
 καὶ ἐλευσονται
 οἱ ῥωμαῖοι· καὶ ἐ-
 ρουσὶν ἡμῶν τὸ
 τόπον καὶ τὸ ἐθνός·
 49 Εἰσδετισεξά-
 των καὶ ἰάφα σ

ονοματι· ἀρχι (49)
 ἐρευσῶντος
 ἐνιαυτοῦ ἐκεῖ
 νου εἰπεν αὐτοῖς·
 5 ἵμεις οὐκοῦν ἰ-
 δεοῦμεν· οὐδ
 50 ἐλογίζεσθαι·
 ὅτι συμφέρει
 ἡμῖν ἵνα εἰς ἀνὸς
 10 ἀποθάνῃ ὑπὲρ
 τοῦ λαοῦ· καὶ ἡ-
 μῶν ὅλοντο ἐθν-
 ος ἀπολῆται·
 Τοῦτο δεῖ αὐτοὺς
 15 ἵνα οὐκ ἐπι-
 στήναι· ἀλλὰ ἀρχι-
 ἐρεῖς
 ὧν τοῦ ἐνιαυ-
 τοῦ ἐκείνου·
 ἐπρόφητευσέ·
 20 ὅτι ἡμελλένο
 ἵς ἀποθνήσκει·
 ἵνα περ τοῦ ἐθν-
 οῦς· καὶ οὐχ' ὅ-
 52 περ τοῦ ἐθν-
 οῦ σὸν· ἀλλ'
 ἵνα καὶ ταῖς τεκ-
 νῶν τοῦ θυγατρὸς
 25 ἐσκόρπισ-
 ῇ· ἐν αὐτῇ
 30 ἡ εἰς ἐν·

Joh 11, 49

Joh 11, 52

Joh 11, 53

Joh 11, 57

53	Απεκεινησουντη σημερασεβουλ ευσαντο: ἵναπο κτινωσῖναυτον:		<u>IB</u> Ἄριτησαιληψασιστονκῆνυρα:	
			Δεδωκισανδεοιαρ	57
			χῆρεισ και οιφαρ	
			ι σαιοι· εντολην	
			ἵναεαντησγνω	
54	Οουνοις ουκετι	5	πουεστινμην	
	παρρησιαπεριεπ		υση· ὡπως πιασ	
	ατει εντοισῖου		ωσιν αυτον:	
	δαιοις· αλλααπελ		<u>O</u> ὄνις	12, 1
	θενεκειθενεισ		<u>χ</u> <u>αρ</u> προέξ' ἡμερ	
	χωρ' αν εγγυστη	10	ᾧντύπασχα·	
	σ ερημου· εισερ		ἦ λθεν· ^{οι} εισβηθ	
	ρεμ λεγομενην		ανιαν ὅπουἦνλα	
	πολιν· καιεκειδι		ζαρος οτεδνηκ	
	ετριβενμετατω		ᾶς, ονηγητρενε	
	μαθητωναυτου:· <u>†</u>	15	κνεκρων:	
55	Ηνδεεγ γυστο		<u>IB</u> Εποιησανουναν	2
	πισχαι ανῖτουδια:	<u>†H</u>	ταεκειδιπνον:	
	Καιανεβησανπολλ		καιδικονειμαρ	
	οι εισῖεροσολυ		θα· ολαζαροσει	
	μα εκτησχωρ	20	σῖντωνανακει	
	ασπροτουπασ		<u>IB</u> μενωνσυναυτω:	
	χα· ἵνααγνισωσι		Ηουνμαρία· λαβου	3
	ν εαυτου σ:		σαλήτρανμυρου	
56	Εζητουνουντο		ναρδουπιστικη	
	ιν· και ελεγονμε	25	σπολυτιμουη	
	ταλληλων εστη		ληψεντουσποδ	
	κοτεσ ενταῖ		αστονυ: καιται	
	ερων· τιδοκει		σθριζιναυτησ·	
	μινοτιουμη ε		απεμαζεναυτ	
	λδηειστηνεορτη:	30	ουτουσποδασ:	

Joh 11, 56

Joh 12, 3

Joh 12, 3		Joh 12, 8	
(3)	ΙΓ περιωνειπεν ἰουδαῖς καριωτῆς:		
	ἡδε οικιαοληεπ	παντοτε εχε	(S)
	ληρωθηεκτῆς	τε μεθ' εαυτῶ.	
	ΙΓ οσηστου μυρου:	εμε δε ου παν	
4	Λέγει δυνεισ εκ	τοτε εχετε:	
	των μαθητῶν	5	Εγνω νοχλος
	αυτου ἰουδας	πολυς εκ των	9
	σίμων σίκα	ἰουδαιων οτι	
	ριώτης· ο μέλλ	κει εστιν· και	
	ων αυτον παρα	ἡλθον ουχι δι	
5	διδωναι· διατι	10	ατον ἰνμονον.
	τουτο το μυ	αλλ' ἵνα και τον	
	ρον ου κεπραθ	λαζαρον ἰδωσιν	
	ἡδη ναριωντρι	ον ηγειρεν εκ	
	ακοσιων· και	νεκρων:	
	δοθητοις πτωχοις:	15	Εβουλεσα
6	Επενδε τουτ	τοδε, οιαρχί	10
	ουχοτι περι	ερεις· ἵνα και το	
	των πτωχων	λαζαρον απο	
	εμελεν αυτω·	κτει νωσιν· ο	11
	αλλ' οτι κλεπτη	20	τι πολλοι δια
	σιν· και το γλωσ	υτον ἵπηγο	
	σοκομονεχο	ν τον ἰουδαιῶ.	
	ταβαλλομενα	και επιστευο	
7	εβασταζεν· ει	νειστον ἰν:	
	πενουνοῖα ρ	25	Ρ Τηε παυριονου
	εσαυτην· ἵνα	νοοχλοσ οπ	12
	ειστηνη μερα	ο λλυσ· οελθ	
	του ενταφια	ων ειστηνεο	
	σμου τηρηση αυτο:	ρητην· ακου	
8	Τουσ πτωχους	30	σαντες οτι

Joh 12, 8

Joh 12, 12

Joh 12, 12

- (12) ΙΔ ^πριτησονου
 13 ερχεται οἷς εἰσῆ
 ροσολυμα· ελαβο
 ταβαῖατωνφυνι
 κων· καιεξηλθον
 εἰς ὑπαντησιν
 5 αυτωκαιεκραζ
 ον· ωσανα ευλο
 γημενοσοερχο
 μενοσενονομ
 ατι κῡ· οβ^ασι
 10 λευστου ηγλ':
 14 ΙΔ Ευρωνδε οισον
 PA αριον· εκαθεισ
 εν επαυτωκα
 θωσεστινγεγ
 15 ραμενον· μηφ
 οβουθυγατερ'
 σεων· ἴδουοβα
 σιλευσσουερ
 χεταικαθιμε
 20 νοδ επιπωλον
 ονου:
 16 Ταυταουκενοη
 σαν αυτουοιμ
 αθητιατοπραυτ':
 Αλλ' οτεεδοξασ
 PB θη οἷς· τοτεε
 μνησθησαν· οτι
 ταυταιηνπερη
 αυτουγεγραμ

Joh 12, 16

Joh 12, 16

- ΙΕ ^ετωνπροσελθοντωελληνων:
 μενα· καιταυτα ε (16)
 ποιησαναυτω:
 Εμαρτυριουνο 17
 οχλος οωνμε
 5 ταυτου· οτε
 τονλ^αζαφονερ
 ωνησεν εκτου
 μνημιου· και ηγ
 10 ειφεναυτον ε
 κτωννεκρων:
 Διατουτο και^δ 18
 πηνητησεναυτω
 οοχλος· οτιη
 15 κουσαντουτ
 οαυτον· πεπο
 ιηκενετο ση
 μιον·:·:·^ε
 Οιουνμαρισαιοι 19
 ειπονπροσεαυ
 20 τους· θεωρητ
 εοτιουκωφε
 λитайουθεν· ἴδ
 εοκοσμοσολ
 25 οσοπισαυτο
 υ απηλθεν:
ΙΕ Ησανδε καιελλ 20
 ηνεστινε σε
 κτωναναβεν
 οντων· ἵναπρ
 30 ος κυνησωσιν

Joh 12, 20

Joh 12, 20

Joh 12, 25

- 21 εντηεορτη: ουτοι αυτουεντωκοσ (25)
 ουνπροσηλθονφ
 ιππωαποβηθ' αθηναιωνιονφυ
 σαϊδατησγαλιλαιας: λαζειαυτην:
 καιηρωτωναυτον 5 $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ $\frac{\bar{P}\varsigma}{\bar{P}\varsigma}$ Εαντισεμοιδιδι 26
 λεγοντες. κε. θε ακονηεμοιακ
 λομεντονιιδειν: ολουθιτω· καιο
 22 Ερχεταιφιλιππος πουμει εγω εκ
 και λεγειτωανδ εικαιοδιακονος
 ραια· ανδρεαστε 10 οεμοσεσται: εαν
 καιφιλιπποςλεγ' τιςεμοιδιακονη
 ουσιντω ιω: τιμησειαυτον
 23 $\bar{P}\Gamma$ Οδειδαπεκριθη οπηρμου:
 λεγωναυτοις· Νυνηψυχημου 27
 εληλυθενηωρα 15 $\bar{P}Z$ τεταρακται· και
 ιναδοξασθηοιι τιεπωπερ' σωσο
 οστουανθρωπου: μεεκτησωρας
 24 $\bar{P}\Delta$ Αμην αμηνλεγωι ταυτησ:
 μιν· $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ εανμηκο Αλλαδιατουτοιη
 κκοστουσειτου 20 $\bar{P}H$ λθονειστηνωρα
 πεσωνειστηνηγην νταυτην· περ' δο 28
 αποθανηαυτος ζασονσουτοο
 μονοσμενει· εαν νομα: ηλθενου
 δεαποθανειπολυ νφωνηεκτου
 νκαρπονφερει: 25 ουρανου· καιεδ
 25 $\bar{P}E$ Οφιλωντηνψυχη οξασακαιπαλιν
 ναυτουαπολεσ δοξασω: Ο ουν 29
 ιαυτην· καιομη
 σωντηνψυχην κωσκαιακουσας

Joh 12, 25

Joh 12, 29

Joh 12, 29

Joh 12, 34

(29) ελεγεν βροντη
γεγονεν· αλλοι
ελεγονοτιαγγ
ελοσαυτωλε
λα ληκεν· 5

30 Απεκριθηοισκαι
ειπεν· ουδι εμε
ηφωνηαυτηελ.
ηλυθεν· αλλαδι
ὑμας· 10

31 Νυνκρισισεστι
τουκοσμουτουτου·
Νυνοαρχοντου
κοσμουτουτου.
βληθησεται κατα· 15

32 καγωειανῶψω
θω εκτησγησ.
παντασελκυσ
απροσεμαυτο·

33 Τουτοδεελε 20
γενσημεναν·
ποιωθανατω
ημελεναποθ
νησκειν·

34 Απεκριθηαυτω 25
οοχλος· ημει
σηκουσαμεν
εκτουνομου.
οτιοῦδειστω

Joh 12, 34

εἶπεν ὁ

ναίωναμενει· κ (34)

αιπωσσυλεγεισ

οτιδειῶψαθη

ναιτονῶντ

ουανου· τισε

στινουτοσο

ῥῆσ τουανου·

Εἰπενουναυ 35

οισ οισ επιμι

κρονχρονον

τοφωσενῆμ

ινεστιν·

ἄρ ὁ Περιπατει

εωστοφωσ

εχετε· ἵνα

μησκοτιαῶ

μασκαταλαβ

η· καιοπεριπα

τωνεντισκ

οτια ουκοιδ

εντουῦπαγει·

ωστωφωσεχ 36

εταῖπιστευ

ετεειστο

φας· ἵναῦτοι

φωτοςγε

νησθε· ἦ· τα

υταελαλησε

νοῦς· καιαπε

Joh 12, 36

Joh 12, 36		Joh 12, 41	
(36)	λθωνεκρυβηαπαυτο:	ε σαϊ ασοτιῖδεν	(41)
37	Τοσαυταδεαυτου σημιαπεποιηκ οτοσεμπροσθ εναυτων· ουκ	ε τηνδοξαντο ε υῦ· καιελλαλη ε σενπεριαυτου:	
	επιστευονεις	Ορωσμεντοικαι	42
38	αυτον ἵναολογο ε σησαῖουτουπρ ε οφητουπληροθ ε ηονειπεν· κ̅ε. τ	εκτωναρχοντω̅ πολλοιεπιστευ σανεισαυτον· αλλαδιατουσφ αρισαιουσουχιω μολογουν· ἵνα μηαποσυναγω γοιγενωνται· ηγαπησανγαρ̅ τι̅	43
39	Διατουτοουκη	δοξαντωνανων̅ μαλλονηπερτι δοξαντουυ:	
	PΘ εδυναντοπιστε ε υειν: οτιπαλιν	Οἷσδε εκραζεν	44
40	ε ειπενησαῖας· τε ε τυφλωκεναυτω̅ ε τουσοφθαλμου	PIA καιελεγενοπισ τευωνεισεμε· ουμηπιστευειει σεμε· αλλειστον περ' ψανταμε· και ο θεωρωνεμε	45
	ε σ καιεπωρωσεν ε αυτωντηνκαρδ ειαν· ἵναμηῖδωσιν ε τοισοφθαλμοις· ε καινωησωσιτηκ	20 τευωνεισεμε· ουμηπιστευειει σεμε· αλλειστον περ' ψανταμε· και ο θεωρωνεμε	
	ε αρδια· καιεπιστ ε ρεψωσινκαιῖας ε ωμαιαυτους:	25 θεωριτον περ ψαντα με:	
41	Ταυταειπενη	PIB Εγῶφῶς ειστον κοσμονεληλυ θα: ἵναπα̅σοπισ	46
	PI Joh 12, 41	Joh 12, 46	

	Joh 12, 46		Joh 12, 49	
(46)	τεύωνναισεμέ		λαλήσω· καὶ οἶδα	50
	εντισκοτία		οτιγεντοῦ λῆα	
47	μημείνη· καὶ ε		υτοῦ ζαῖαιά	
	άντισμουακό		νιο σ εστιν:	
	υσητῶνρημά	5	ά. ουνλααλῶεγώ.	
	τωνκάφυλάξει·		καθῶς εἴρηκε	
	εγῶουκρίνωα		νμοι ο πῆρ' οὔ	
	υτόν: ουγάρ' ἤ		τάσλααλῶ:	
	λθονῖνακρίν		Προδετησεορι	13, 1
	ατονκόσμῳ:	10	τιστουπάσχα·	
	αλλῖνασώσωτ		εἶδωσ οἷς οτιῇ	
	ον κόσμον: ∴· [†]		λθεναυτοῦνι	
48	"Ο α θετῶννεμέ		ώρα: ἵναμετα	
	καίμηλαμβάν		βῇ εκτουκό	
	ωνταρηματί	15	σμουτουτο	
	μου. ἔχειτον		υ προστονᾶρα	
	κρίνοντααυτό·		αγαπήσαστο	
	ολόγοσ ὄνελ		ὑσῖδιουστο	
	άλησα. εκεῖνο		υσεντωκόσ	
	σ κρεινειαυτό·	20	μα: εἰς τελο	
	εντηεσχάτ		σηγαπησεναι	
49	ἡ ἡμέρα: οτιε		τους:	
	γῶεξεμαυτο		ΠΙΓ Καδιπνουγε	2
≈ ληλυθα	ου καὶ λάλησα:		νομενου. το	
	αλλ' οπέμψα	25	υδιαβολου	
	σμεπῆρ' αυτ		ἡδη β εβληκο	
	όσμοι εντο		τοσ εισην	
	λήνέδωκεν:		καρδιαν· ἰουδ	
	τί εἶπω καὶ τί		ασιμωνοσίς	
	Joh 12, 49		Joh 13, 2	

Joh 13, 2

Joh 13, 8

(2) Ἰς περιτουνιπηροσ †
 ε· καριώτουϊν αυτο
 αρ παραδα:

3 ΠΙΔ Ειδώσ οἷσοτιπ
 ανταδέδωκεν
 αυτώοπηρ ει στ
 ασχειρας: κάιοτ
 ιαπο θυεξηλθε
 καιπροστονδν
 ὑπάγει:

4 ΠΙΕ Εγειρετε εκτῶ
 δειπνου· κάιτιθ
 εισινταῖματα:

5 Ἰς καίλαβῶνλέντ
 ιονδιέζωσενε
 αυτόν: έιτα βά
 λλει ὑδωρ̄ ειστῶ
 νιπηρα. και ἱρξ̄
 ατονίπτειντόν
 σπόδαστωνμα
 θητῶν: κάιεκρ
 άσσειντωλεντ
 ίω· ὠῆνδιέζωσρ.

6 ένος: Έρχετέ
 ουνπροσσίμων
 απετρον καιέ
 γειαντῶ εκειν
 ος: κ̄ε σύμουνί
 πτειστουσπόδας

7 Απεκριθις καιει

πεναντῶ· ὁέγ (8)
 ὠποιῶσῶουκοῖ
 δασάρτι: γνώ
 σηδεμετατάυτα:

5 Λέγειαντῶπέτ 9
 ρος. κ̄ε ουμηνί
 ψηστουσπόδα
 σμου ειστωναιῶνα:

Απεκρίθηαντῶ

10 ἰσ εἰς μὴνίψω
 σε ουκἔχεις
 μέροςμεταμοῦ:

Λέγειαντῶσίμ 10
 ὦνπέτρος. κ̄ε
 μῆτοῦσπόδας
 μούμόνον· αλ.λ.
 ἀκάιτασχειρας
 καιτηνκεφαλην:

λέγειαντῶοις
 20 ολελουμένος
 ουχρίαν εχειει
 μη· τουσπόδα
 σμόνον νίψας

θιαλλεστινκα

25 θαρὸσδλος. και
 ὕμεισκαθαροὶ
 εστέαλλουχιπ
 άντες: ἡδέιγάρ 11
 τονπαραδιδοντα

Joh 13, 7

Joh 13, 11

Joh 13, 11		Joh 13, 15	
(11)	αυτόν· διατὸ υτοεἵπενουχ ιπάντεσκαθα ρόιεστέ:	ᾧσεγὼ ἐποίη σάμῃν· καὶ ὑμεῖς σπουδίτε:	(15)
12	Ὅτε οὐν ἐνήχη τουσπόδα σ αυτῶν κἀέλα βενταῖμάτια αυτοῦ: ἀναπε σὸν πάλιν· εἶπ ἐναυτοῖς: γει νώσκετε τί πεπόηκα ὑμῖν:	5 P1H Ἀμὴν ἀμὴν· λέ γω ὑμῖν· οὐκ ἔστιν δούλο ς· μέζαντο ὑπερψαλτ ος αὐτόν:	16
13	ΠΙΞ Ὑμεῖς σφωνέετε μεοδιδάσκα λος καὶ οὐκ ὁ καὶ ἀκαλὸς λέγ ετε εἰμί γάρ:	10 εἰ ταῦτα οἶδα ται μακάριοι ἐστέ· εἰνποί ῃτε αὐτα: $\frac{\pi}{u}$ ὑπ	17
14	ΠΙΖ Ἰησοῦν ἐγὼ ἐνήχ αὐμῶν του σ ποδασ· οὐκ ὁ καὶ οδιδάσκαλος· πάντα μαλλον· καὶ ὑμεῖς οφεί λετε, ἀλλήλω ν γίνεσθαι	15 P1Θ Ὅτι περὶ πάντ ων ὑμῶν λέ γω, ἐγὼ οἶ δα ὅς ἐξ ἐ λεξάμην· ἀλλ' ἵνα η γραφηπ ληρωθῇ: οὐ ρῶ γὰρ νμετ εμουτονά ρτόν· ἐπὶ ῥ κεν ἐπεμὲ την πτέρν ἀναυτοῦ. α π ἀρ τηλ ἐγ αὐμῖν πρὸς οὐ γενέσθαι:	18
15	σπόδα σ, ὑπὸ διη γμα γάρ εδωκα ὑμῖν, ἵνα καὶ αὐ	20 25	19
Joh 13, 15		Joh 13, 19	

Joh 13, 36

Joh 14, 3

(36) ὕστερόνδεακ
 ολουθήσεις:
 37 Λέγειαυτωπέτ
 ροσκ̄εδιατίου
 δύναμά σοι ακ
 ολουθήσαιάρτι:
 τηνψυχὴνμου
 ὑπερσούήσω:
 38 αποκρινεταιῶ:
 τηνψυχηνσου
 ὑπερ'εμούθήσης:
 ἀμὴναμὴνλέγ
 ωσοι· ουμήαλέ
 κταρφωνήσει
 ἔωσόῦαπαρνη
 σημετρίσ:
 14, 1 ^χ
^{αρ} Μῆταρασσέσθω
 ΡΚΖ ὑμῶνηκαρδία:
 πιστεύετεεισ
 τονθ̄ν καιεισε
 μέπιστεύετε
 2 εν τῇουκίαιτου
 πρ̄σμουμοναί
 πολλαί εισίν· εἶδ
 εμίειπονἀνὺμῖν.
 πορεύομαι· ετοι
 μάζαιτόπονῖ
 3 μῖν· καιεάνπορ
 ευθῶετοιμάσω

Joh 14, 3

ὑμῖντόπον· πα (3)
 λινέρχομεκαὶ
 παραλήψομε
 ὑμᾶςπρὸςεμ
 5 αὐτόν· ἵναόπο
 υειμιεγώ· καὶ
 ὑμεῖς ἦτε:
 Καὶὁπουὑπάγω 4
 οἴδατε· καιτη
 10 νοδὸνὁἰδατε:
 λέγειαυτῷθω 5
 μᾶς· κ̄εούκόιδ
 αμενποῦὑπά
 γεις· καὶ πῶσδ
 15 υνάμεθατην
 οδὸνεἰδέναι:
 λέγειαυτῷ οἷς 6
 εγὼεἰμιἡδόδος·
 καὶηαλήθῆα καὶ
 20 ἡζωή· οὐδεὶς ἐ
 ρχετέπροστο
 πρᾶεἰμὴδιεμῶ:
 εἰεγνώκιτέμε· 7
 καὶτονπραμου
 25 γνῶκειτέἀν·
 καὶαπάρτιγειν
 ασκετααυτό·
 καὶεοράκατεαυτό:
 Λέγειαυτῷρίλιπ 8

Joh 14, 8

Joh 14, 8		Joh 14, 11	
(8)	ποσ. κ̅εδιζονι μ̅ιντονπρά· και αρκειμ̅ιν:	τα̅εργα· αυ̅τα̅π ισ̅τε̅υ̅ε̅τ̅ε̅ρ̅μο̅ι:	(11)
9	Λ̅ε̅γ̅ει̅ αυ̅τ̅α̅ι̅ς· το̅σο̅υ̅τον̅χρ̅ ο̅νον̅με̅θ̅ υ̅μ̅ω̅ ει̅μ̅ι̅ και̅ ου̅κ̅ ε̅γ̅ να̅ κα̅σμε̅ ρ̅ι̅ λ̅ι̅ π̅ε̅: ο̅ε̅ω̅ρα̅κ̅ο̅ σε̅ με̅ ε̅ο̅ρα̅κε̅ ν̅τον̅ π̅ρα̅· και̅ π̅ω̅ σ̅ υ̅λε̅γ̅ει̅ς δι̅ζ̅ον̅ι̅μ̅ιν̅τ̅ ον̅π̅ρα̅· ο̅υ̅π̅ι̅ς	5 ο̅πι̅σ̅τε̅ αυ̅τ̅α̅ν̅ ε̅ι̅ σε̅ με̅τα̅ε̅ργ̅ α̅α̅ ε̅γ̅ω̅ π̅ο̅ι̅ω̅· κ̅ α̅κ̅ε̅ι̅νο̅ς̅ π̅ο̅ι̅ σει̅· και̅ με̅ι̅ζ̅ο̅ να̅ τ̅ου̅τ̅ων̅ π̅ο̅ι̅σει̅. ο̅τι̅ ε̅γ̅ω̅ π̅ρ̅ο̅ς̅ το̅ ν̅ π̅ρα̅ π̅ο̅ρε̅υ̅ ο̅μαι̅:	12
10	τέ̅ν̅ει̅ς̅ ο̅τι̅ ε̅ γ̅ω̅ν̅τα̅ π̅ρι̅ κ̅αι̅ ο̅π̅η̅ρ̅· ε̅ν̅ τ̅ε̅μ̅ ο̅ι̅ ε̅σ̅τι̅ν̅·: <u>ε̅</u> Τ̅α̅ρ̅η̅μ̅α̅ τ̅α̅ α̅ε̅γ̅ω̅ λα̅ λ̅α̅ ω̅ μ̅ι̅ν̅ α̅π̅ε̅ μα̅ν̅ τ̅ο̅ υ̅ο̅ υ̅λα̅ λ̅ω̅: ο̅δε̅ π̅η̅ρ̅ ο̅ε̅ νε̅μ̅ο̅μ̅ε̅ν̅ αυ̅τ̅ο̅ α̅υ̅τ̅ο̅ σ̅π̅ο̅ι̅ ε̅ι̅τ̅ α̅ε̅ρ̅γα̅: π̅ι̅σ̅τ̅ε̅ υ̅ε̅τ̅ε̅μ̅ο̅ι̅ ο̅τ̅ ι̅ ε̅γ̅ω̅ν̅τα̅ π̅ρι̅· κ̅αι̅ ο̅π̅η̅ρ̅ε̅ν̅ε̅μ̅ ο̅ι̅: ε̅ι̅δ̅ε̅μ̅η̅δ̅ια̅	10 15 PKH Κ̅αι̅ ο̅τι̅ α̅ν̅αι̅τι̅ ση̅τε̅ ε̅ν̅ τ̅ω̅ νο̅μα̅ τ̅ι̅μου̅ τ̅ου̅τ̅ο̅ π̅ο̅ι̅ς̅ ω̅· ἵ̅να̅ δο̅ξ̅α̅ς̅ 20 δ̅ι̅ ο̅π̅η̅ρ̅· ε̅ν̅ τ̅ ω̅ ε̅ῖ̅ω̅: ε̅άν̅ τι̅ ε̅τί̅ση̅τε̅ με̅ ε̅ν̅ τ̅ῷ̅ ο̅νο̅μα̅ τ̅ι̅μου̅ ε̅γ̅ω̅ 25 ποι̅ ἡ̅σ̅ω̅: Ε̅α̅ν̅ α̅γα̅πά̅τε̅ με̅· τ̅α̅ς̅ε̅ν̅τ̅ ο̅λ̅α̅σ̅τα̅ς̅ ε̅μ̅ α̅ι̅σ̅τη̅ρη̅σαι̅τ̅	13 14 15
Joh 14, 11		Joh 14, 15	

Joh 14, 15		Joh 14, 20	
16	ε: καὶ ἐγὼ ἐρωτῇ σωτον $\overline{\pi\rho\alpha}$ · καὶ ἁ λλον παρὰ κλητο δώσει ὑμῖν· ἵνα μένημεθ' ὑμῶν	ντα $\overline{\pi\rho\iota}$ καὶ ὑμ εἰς ἐνεμεοὶ κα γῶ ἐν ὑμῖν:	(20,
17	εἰστοναίωνα: τ ο $\overline{\pi\nu\alpha\tau\eta\sigma\alpha\lambda\eta\theta}$ είας. ὁ κόσμος σουδυναται λα βεῖν: ὅτι οὐδεὺς ρεῖαυτό. οὐδε γ εἰνώσκει αὐτό: Ἰμ εἰς δέγεινω σκετε αὐτό ο τι παρ' ὑμῖν μέ νει· καὶ ἐν ὑμῖν ἐσται:	5 Ὁ ἐχων τὰ σεντ ολὰ σμου καὶ τ ἡρῶνα τὰ σε κεῖνος ἔστιν ὁ ἀγαπῶν με: 10 $\overline{\text{P}\overline{\text{K}}\overline{\text{Θ}}}$ Ὁ δὲ ἀγαπῶν με εἰς ἀγαπήσκει ταὺ τοῦ πρσμου· καὶ ὁ γαγαπήσκει αὐ τόν· καὶ ἐνφαν ίσω αὐτῶν ἐμαυτο: 15 Δέγει αὐτῶν ὁ υδᾶς· οὐχ οἶς καριώτῃς· $\overline{\text{K}\overline{\text{E}}\overline{\text{T}}}$ ἰγέγονε νοτι ἡμῖν μέλλεις ἐνφανῆζειν σ εαυτόν· καὶ ο υχί τῷ κόσμῳ: 20 Ἀπεκρίθη σ καὶ εἶπεν αὐτῶ· ε άντησαγαπᾶ με τον λόγον νμου τηρήσει: 25 καὶ ὁ πῆρμου	21 22 23
18	Οὐκαφήσω ὑμ ᾶσιν ὁ φανῶν σ. ε ρχομαι πρὸς ὑμᾶς:	$\overline{\text{P}\overline{\text{A}}}$	
19	Ἐτι μικρόν και ο κόσμος σμου κέτι δεωρεῖ: ὑμ εἰς δεθεω ρεῖτεμαι ὅτι ἐγὼ ζῶ· καὶ ὑμ εἰς ζήσεσθε:	20	
20	ἐνεκ ἐκείνη τη μέρα γινώσκει θε ὅτι ἐγὼ	25	

Joh 14, 20

Joh 14, 23

Joh 14, 23

Joh 14, 27

ΛΗ περιτου παρακλητου:-

(23) αγαπήσει αὐτον·
καὶ πρὸς αὐτον
ἐλ εὐσόμεθα· καὶ
μονὴν παραυτῶ
24 ποιήσομεν· ὁμη
αγαπῶν με τοὺς
λόγους μου οὐ τηρεῖ:

ΡΛΑ Καὶ ὁ λόγος ὁ νακοῦ

ετε. οὐκέστιν
εἰσάλλεται
25 πέμψαντός με πρὸς:

ΡΛΒ Τὰντα λελάληκα ὑμῖν

26 παρῶν ὑμῖν μένων·
ὁδε παράκλητο
στο πᾶν τοῦ ἁγίου
ονοπέμψει οὗτος
μου ἐν τῷ ὄνοματί μου· ἐκ
νοῦ ὑμᾶς διδάξει
πάντα· καὶ ὑπομ
νήσει ὑμᾶς πάντα
ὅσα εἶπον ὑμῖν:

27 Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν·
εἰρήνην την
εἰμὶν διδάμη
μῖν. ὅσα θωσοκ
ὁς μοσ δίδωσιν
εἰς τὴν δίδωμι ὑμῖν·
Μηταρσάσεις θω

μὴν ἡ καρδιά μου, (27)
δεδιλιάτω· ἡκο 28

ὅσα εἰς ἐμοί

εἰπὼν ὑμῖν· ὅτι

ἀγαπᾷ ἐρχομαι

αὐτὸς πρὸς ὑμᾶς· εἰ

ἡγάγατε με ἐχ

ἀρητεᾶν· ὅτι

ορέομαι πρὸς

τον πατέρα· ὅτι

πᾶν ἔμελλεν

νυμφοῦστί· καὶ 29

νῦν ἐφίκεται

νῦν ἵνα γενεσθ

αὶ· ἵνα ὁ θανγέ

νητε πιστευση

τε· οὐκέτι 30

ὁ λαὸς ἀλλήλων

ἔρχεται

εἰς τὸν κό

μου ἀρχῶν· καὶ

ἐνεμοὶ οὐ· κε

χει οὐδέν· ἀλλ 31

ἵνα γινώσκω

ὅσα ἐγὼ ἀγαποῦ

ὁ πατήρ· καὶ ὅ

ὅσα ἐνετείλα

ὅμοιοι ὄντες

ὡς ποιῶ, ἐγεί

Joh 14, 27

Joh 14, 31

Joh 15, 5

(31)	σθεάγωμεν ε	ὄντος φέρεται ἀρ'	(5)	
	ντέυθεν:	πον πολύν. ὅτι χω		
15, 1	$\frac{\chi}{\alpha\rho}$ Εἰώεμι ἡάμπε	ρίσερ μδουδύν		
	λοση αληθηνή· καὶ	ασθαι ποιηνοῦδέν:		
	ὀπηρ μουογεορ	5	Εἰ ἀνμήτισμημένη	6
2	γ' ὁσέστιν· πᾶν κ		ενεμοί· ἐβληθῆ	
	λημα ἐνεμόμη		ζωῶστο κλήμα	
	φέρον καρπὸν ἄρ		καὶ ἐξηράνθη· καὶ	
	εἰαυτό· καὶ πᾶν τὸ		συνάγουσιν αὐτὰ	
	καρπὸν φέρον· κ	10	καὶ εἴστο πῦρ· βάλ	
	αθέρεῖ αὐτῷ· ἵνα		λουσιν καὶ κέεται:	
	πλῖον ακαρπον φέρει:		Εἰ ἀνμείνητε ἐν	7
3	Ἡ δὴ ῥ' μεῖσκαθαροί	$\overline{\text{PAG}}$	εμοί καὶ τάρημα	
	εστέ· διατον λόγῳ		τάμου ἐν ὑμῖν	
	ὄν λελάληκα ὑμῖν:	15	μείνη· ὁ ἐὰν θελῇ	
4	μεῖν ατε ἐν ἐμοί		τε αὐτῆς ἐσθαι	
	καγὼ ἐν ὑμῖν· κα		καὶ γενησεται ὑμῖν:	
	θῶστο κλήμα ὅ		"Εν τούτῳ δεδοξά	8
	δύνατε καρπὸν	$\overline{\text{PAG}}$	σθαι ὀπηρ μου. ἵ	
	φέρειν αφεαυτοῦ	20	να καρπὸν πολὺ	
	εἰ ἀνμήμεινη ἐν		ν φέρετε· καὶ γ	
	η ἀμπέλαι· ὅτῳ σ		ἐνησθαι ἐμοι	
	οὔδε ὑμεῖς ἐὰν		$\frac{\chi}{\alpha\rho}$ μαθηται:· $\frac{\chi}{\alpha\rho}$ εἰπεν οὐκ ὁ	
	μῆ ἐνεμοι μένη		Καὶ θῶσθη ἀπὸ σέ	9
5	τε: ἐγὼ εἰμι	25	με ὀπιρ' καγὼ	
	ἀμπελος ὑμῶν		ηγάπησα ὑμᾶς:	
	στα κλήματα· ὁ		μείνατε ἐν τῇ	
	μενων ἐνεμοί		ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ·	
	καγὼ ἐν αὐτῷ:		εἰ ἀντασεν το	10

Joh 15, 10

Joh 15, 10

Joh 15, 15

		ΕΙΠΕΝ Ο ΚΥ ΤΟΙΣ ΔΕ ΑΝΤΙΟΥΜΑΙΣ ΤΑΙΣ			
(10)	λασμού τηρήσητε· μεινετε ἐν τῇ ἀγ- άπῃ μου. καθ' ὃς γὰρ τὰς ἐντολάς τοῦ προσημουτετ ἤρηκα· καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ:	5	Ἰμὰς δειερηκαφ ἱλουσ· οτι πάντ αἰάκουσα παρ αὐτοῦ προσημου ἐγνώρισα ὑμῖν: 'Οὐχ' ὑμεις μεε ξελέξασθαι· ἀλ λεγω ἐξελεξά μην ὑμᾶς. καί ἐ θηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὁ πάγητε ε. καὶ καρπὸν φ έρητε καὶ ἰοκαρ πὸς ὑμῶν μέ νη:	(15)	
11	Τὰντα ἐλάληκα ὑ- μῖν. ἵνα ἡ χαρά ἦ ἐν ὑμῖν καὶ ἡ ἀγάπη ἡν ἐποίησα ὑμῖν:	10	Ἰνα ὁτι· ἀναίτησ ητε τὸν πᾶρα ντα ὀνοματ ἡμου δάσει ὑμῖ· Τὰντα ἐντελέλο μα ὑμῖν ἵνα ἀγ απίτε ἀλλήλοῦς·		
12	αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἐντ ολή ἡ ἐμή· ἵνα ἀγαπᾶ τε ἀλλήλους καθ ὡς ἡγάπησα ὑμᾶς:	15	Ἰνα ὁτι· ἀναίτησ ητε τὸν πᾶρα ντα ὀνοματ ἡμου δάσει ὑμῖ· Τὰντα ἐντελέλο μα ὑμῖν ἵνα ἀγ απίτε ἀλλήλοῦς·		
13	Μείζονα τὰντα ἡσα PΛΕ γάπην ὃν οὐδεὶς ἐχει· ἵνα τὴν ψυχὴν αὐ τοῦ θυ. ὑπερτὰν φίλων αὐτοῦ:	PΛΖ	Ἰνα ὁτι· ἀναίτησ ητε τὸν πᾶρα ντα ὀνοματ ἡμου δάσει ὑμῖ· Τὰντα ἐντελέλο μα ὑμῖν ἵνα ἀγ απίτε ἀλλήλοῦς·		
14	Ἰμεις φίλοι μου ἐσ PΛς τέ ἐσταν ποιῆτε. ὃς ἀγαπᾶτε ἄλλοι αἱ ὑμῖν:	20	Ἰνα ὁτι· ἀναίτησ ητε τὸν πᾶρα ντα ὀνοματ ἡμου δάσει ὑμῖ· Τὰντα ἐντελέλο μα ὑμῖν ἵνα ἀγ απίτε ἀλλήλοῦς·	17	
15	Ὅς κε τὸ ἡμῶς ἐλε 25 γω δούλους· οτι οδουλοσσοῦκοι δεν τιποιηαυτο υ οκς:	25	Ἰνα ὁτι· ἀναίτησ ητε τὸν πᾶρα ντα ὀνοματ ἡμου δάσει ὑμῖ· Τὰντα ἐντελέλο μα ὑμῖν ἵνα ἀγ απίτε ἀλλήλοῦς·	18	
			Ἰνα ὁτι· ἀναίτησ ητε τὸν πᾶρα ντα ὀνοματ ἡμου δάσει ὑμῖ· Τὰντα ἐντελέλο μα ὑμῖν ἵνα ἀγ απίτε ἀλλήλοῦς·	19	

Joh 15, 15

Joh 15, 19

Joh 15, 19

Joh 15, 22

(19) ἵτεοκόσμο σά
 ντοῖδιονεφίλει:
 οτιδὲεκτοῦκ
 ὅσμουουκεσ
 τὲ· ἀλλ' ἐγὼεξε
 λ.εξάρηνῦμάς·
 εκτουκοσμου·
 διατουτομισεῖ
 ὑμάσοκόσμος:

20 PLΘ Μνημονεύετε
 τουλόγου
 ὅυεγῶἔιπονῦ
 μῖν· ὅυκέστιν
 δουλοσμιζω
 ντουκῦαυτου:
 'Ειερὲδιωξαν
PM καὶῦμάσδιωξ
 ουσιν· ειτονλό
 γονμουετηρησά·
 καιτονῦμετ
 εροντηρήσουσιν:

21 PMA Ἀλλαταυταπαν
 ταποήσουσιν
 εισῦμας· διατο
 ονομαμου: Ο
 τιουκοιδασι
 τονπερῆαν
 ταμε:

22 Ἐιρηήλθονκαὶ
PMB Joh 15, 22

(22) ἐλάλησααυτοι
 σ αμαρτιανου
 κειχοννῦνδὲ
 πρόφασιν ου
 κέχουσινπερ
 ι τῆσαμαρτί
 α σ αὐτών:

10 PMΓ Οεμέμισῶνκαι 23
 τονπῶραμουμισεῖ:

PMΔ Ειταέργαμηε 24

ποίησαεναυ
 τῶις. ἀουδῆις
 αλλοσεπότησε
 ν· αμαρτιανὸν
 κέιχο ν:

15 PME Νῦνδέκαίεορά
 κασιν καιμεμ
 ισέικασιν καὶ
 20 εμέκαίτονπῶ
 ρα μου:

25 Ἀλλῖναπληρω 25
 θῆ ολόγοσογ
 εγραμμένος
 εντωνόμα
 υτῶν· οτιεμ
 ἴσεισανμεδα
 ρεάν:

Ὅτανδέέλθη 26

Joh 15, 26

	Joh 15, 26		Joh 16, 4	
(26)	οπαρακλητοςὸ ἐγὼ πέρην ὧμι παρατοῦ πρσι οπνᾶτησαληθεί ας. ὁ παρατου πρσ εκπορεύετε: εκἐينوσμαρτυ	5	οταν ἐλθῇ μαρ αυτῶν: μνημον εὔξαιτε αὐτῶν. οτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν: PMZ Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξαρχῆς σου κεί ον οτι μεθ' ὑμῶ ἡμῖν: νῦν δὲ ἔ 5	(4)
27	ρήσει περὶ ἐμοῦ: καὶ ὑμεῖς δέ μαρ τυρεῖτε· οτι α ρχαῖς μετεμο	10	αγάπης σου π ἐμφαντάμε· καὶ οὐδὲ σὺ εἶπες 16, 1	
16, 1	υεστέ: Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκηνδαλίσ 2	15	ῶσιν ὑμᾶς: Ἄλλ' οτι ταῦτα 6	
2	θῆτε: αποσυναγ ώγουσ ποιήσου σιν ὑμᾶς: PM ₅ Ἀλλὰ ἐρχετέ ὡρα. ἵνα πᾶσαι αποκτεῖ 20	20	καρδίας: ἀλλ' γὰρ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν: σ 7	
3	ατρίαν προσφε ρειν τῷ θῷ: ἡ καὶ ταῦτα ποιῶ σιν οτι οὐκέτι 25	25	ἵνα ἐγὼ ἀπέλθ ω ἐὰν γὰρ μὴ ἔλθω οπαρὰ κλητος οὐκ ἐλεύσεσθε 4	
4	δ ἐμέ: εἰπεν οκσ Ἄλλα ἄρ' ταῦτα λελάληκα ὑμῖν. ἵνα		ροσὶ ὑμᾶς: ἐὰν δέ πορευθῶ.	
	Joh 16, 4		Joh 16, 7	

Joh 16, 7

Joh 16, 13

(7)	πέμψω αὐτόν·	ἐν πάσῃ τη αληθείᾳ	(13)
8	πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐ-	οὐ γὰρ λαλήσει αὐ-	
	λθὼν ἐκείνοσε	τοῦ· ἀλλ' ὁσα	
	λέγξιντες ὁ κόσ-	ἀνακούσει λαλ-	
	μον· περιμαρ-	ήσει· καὶ τα ἐρχό-	
	τίας· καὶ περιδι-	μενα ἀναγγελεῖ	
	και σὺ νῆς· καὶ	ὑμῖν· ἐκείνοσε	14
	περικρίσεως·		
9	περιμαρτίας	μέδοξάσει· ὅτι	
	μέν· ὅτι οὐ πισ-	εκ τοῦ ἐμδουλῆ	
	τεύουσιν εἰσε-	ψεταί· καὶ ἀναγγ-	
10	μέ· περιδικαιώ-	εἰς ὑμῖν·	
	σὺ νῆς δέ οἱ	Πάντα ὁσα ἐχει	15
	προσ τὸν πατέρα·	ὅλην ἡ ἐμαρτυρίαν·	
	οὐκ ἔγωγ· καὶ ὁ	Δια τούτου οἱ πον-	
	υκέτι θεωρεῖ	ὑμῖν ὅτι ἐκ τῶ	
11	τε με· περιδὲ	ἐμδουλαμβάνει·	
	κρίσεως· ὅτι οἱ	καὶ ἀναγγελεῖ	
	ἀρχόντες τοῦ	εἰς ὑμῖν·	
	κόσμου τούτου		
	κέκριται·	Μικρόν καὶ οὐκέ-	16
12	ἔτι πολὺ ἔχω	τι θεωρεῖτε με	
	λέγειν ὑμῖν· ἀ-	καὶ πάλιν μικρο-	
	λλ' οὐ δύνασθαι	καὶ ὁψέσθε με·	
	βαστάζειν ἄρτι·	ὅτι ἔγωγ πρό-	
13	ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐ-	στὸν πατέρα· εἰπ-	17
	κείνος· το πᾶν	ὅν οὐκ ἐκ τῶ	
	τῆς αληθείας·	μαθητῶν αὐ-	
	ὁδηγήσει ὑμᾶς	τοῦ προσ αὐ-	
		τῶν λήλουσιν·	

Joh 16, 13

Joh 16, 17

Joh 16, 17

Joh 16, 20

(17) τίεσιντουτο
ὄλεγεινμιν· μικ
ρον καιουθεαρεῖ
τεμε· καιπάλινμ
ικρόνκαιὸψεσθ
έμε· καιοτιεγωῖ
πάγωπροστονπῶ·

18 ἔλεγων οὖν τοῦ
τοτί ἐστιν ὁ λέ-
γειτο μικρόν· οὐ
κὸ ἰδάμεν τῇ γέ-
19 γει· ἐγνώδε οἱς
οὐ τῇ θελον αὐτὸ
περι τοῦ τοῦ ἐρ-
ωτῶν· καὶ εἰ πεν-
τῶις· περητοῦ
οὐ ζήτητε μετ
αλλήλων· ὅτι ἐπ
ὸν μικρόν καὶ οὐ
κέτι θεωρεῖτε
μέ καὶ πάλιν μικ-
ρον καὶ ὁ ἴσθις θείας·

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν· οὐκ ἔλαυνε
τε καθαρινήσεται
ὑμεῖς. ὁ δὲ κόσ
μος χαρήσεται·
ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐλθεῖ σπεύδοντα

Joh 16, 20

[illegible]

PN Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
μῖν· ὅτι ὁ ^χ _{αρ} ^ξ _{αν} ^ζ _{αι}

Joh 16, 23

Joh 16, 23		Joh 16, 27	
(23)	τήσεται τοντρα εν τω ονόματί μου δώσει ὑμῖν· <u>†</u>	φιλήκατε καὶ πε πιστεύκατε ὁ τι ἐγὼ παραθῶ ἐξ ἡλθον· ἐξ ἡλθ	(27)
24	Ἐως ἂρτι οὐκ ἔ ἴσατε οὐδὲ νε ν τω ονοματι ου· αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε· ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἦ πε πληρωμένη·	5 ον παρα τοῦ πατρὸς καὶ ἐληλυθαίς τον κόσμον· καὶ πάλιν ἀφίημι τον κόσμον· καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· λέγου	28 29
25	<u>PNA</u> Ταῦτα ἐν παροι μίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλὰ ἐρ χεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροι μίαις λαλήσω ὑ μῖν· ἀλλὰ παρρη σία περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελωῦμαι·	10 σινοῖμα θητὲς υτοῦ· ἵδεν ὁ νπ αρρησία λαλεῖς· καὶ παροιμίαν οὐ δεμίαν λεγεις· νῦν οἶδαμεν οὐ τι οἶδα σπάντα καὶ οὐ χρεὶαν ἐχει σὶ νὰ τίς σε ἐρω τᾷ· ἐν τούτῳ π ιστεύομεν οὐ τι ἀποθυσξίληδες·	29 30
26	Ἐνεκείνη τιμή μ ἐρα ἐν τω ονομα τί μου αὐτὴ τίς ἐσθαι· καὶ οὐ λέ γω ὑμῖν οτι ἐγ ὡ ἐρωτήσω το πατέρα περὶ ὑμῶν·	15 20 25 <u>PNB</u> Ἀπεκρίθη αὐτῷ σὶς· ἀρτι πιστ εῖτε· ἵδού ἐ ρχεται ὥρα καὶ νυν ἐληλυθεν· ἵνα σκορπισθῇ	31 32
27	αὐτὸς γὰρ ὁ πῖρ φιλεῖ ὑμᾶς· οτι ὑμεῖς ἐμε πέπε		
Joh 16, 27		Joh 16, 32	

Joh 16, 32		Joh 17, 3	
(32)	τεέκαστοσεισ ταῖδια· καίεμερ ονοναφήτε· καί ουκειμίμόνος· οτιοπηρμετε μῦεστιν· : <u>ξ</u> ·	5	ηαιώνιοσζωῇ· ἵν αγείνωσκαωσίν σετονμονον αλληθινόνθιν καίόν·απέσσει λασίν· <u>χ</u> ·
33	PNΓ Τᾶταλελαληκαῦ μίν· ἵναενεμόιει ρηνηνέχειτεεν τακόσμωνλίψιν έχετε· αλλαθαρ σείτε· εγώνενί κηκατονκοσμο·	10	Εγώσεεδόξασ αεπιτήσγησ· τ ὁ έργονετελή ώσα· ὁδεδακί σμοί· ναποιήσω·
17, 1	τωκρ Τᾶταελίλιησεν· ις και <u>αρ</u> <u>χ</u> <u>ξ</u> <u>α</u> <u>ρ</u> <u>α</u> <u>σ</u> <u>ο</u> <u>ι</u> <u>ς</u> · τῶνσ οφθαλμό υσαντῶυειστον ουρανόνειπεν· <u>περ</u> ελίλυθενηάρα· δόξασόνσουτο ἱόν· ἵναοἰῖοσσο	15	Καὶνῖν·δόξασο μεσὺ·περ'· παρ ασεαυτῶ· τῇ δόξῃ· ἡεἶχον· π ροτῶτονκό σμον· ἔιναιπαρ ασόι· εφανέρω σάσ· ουτῶ· νό ματοι· σᾶν· οἷς· ὁὗς· έδωκάσ· μ οι· εκτῶ· κο· σ μου· σὸ· ὑήσαν· καί· εμὸ· αυτου σ· έδωκασ· και τον· λόγον· σου τετηρή· κασιν·
2	υδοξάσεισε· κα θῶσε· δακ· σ· αυ τῶ· εξουσίαν· πα σί· σαρκός· ἵνα πᾶν· ὁ· έδωκασ· αυ τῶ· δῶ· σ· αυ· τοῖς ζῶ· ῃ· ναι· ὦ· νιον·	20	Νῦν· έγ· νω· κα· νο τι· πάν· τα· ὅ· σα
3	Αὕτηδεστί· ν	7	
Joh 17, 3		Joh 17, 7	

Joh 17, 7

- (7) δέδωκάσμοιπαρ
 8 ασδουεστιν: οτι
 ταρήματαᾠδέδ
 ωκασμοι δέδω
 κα· αυτῷς. και αυ
 τῷέλαβον καιέ
 γνωσαναλ.ηθῶς·
 ὅτιπαρασδουεξῆ
 λθον· και επιστ
 ευσαν οτισύμε
 απέστηλας:
 9 Εγὼπερηαυτῶν
 ερωτῶ· ουπερι
 τουκόσμουερ
 ωτῶ· αλλαπερι
 10 ἃνεδωκασμοιο
 τισοί ει σὶν· καιτ
 αεμαπάντασάε
 στιν· καὶ τασάε
 μά· καὶ δεδοξα
 σμε εναυτοῖς
 11 καιουκέτιειμ.
 ι εντωκόσμω·
 καὶ οὔτοι εντ
 ωκόσμωεισὶν·
 καὶ ἐγὼ πρόσσε
 ἔρχομε:

Joh 17, 11

Joh 17, 11

- Περ' ἁγιετήρησον (11)
 αὐτοὺς ἐν τῷ
 νόμῳ τησουᾶδε
 δωκάσμοι ἵνα
 5 σὶ νῆν· καθωσκει
 ημεῖς ἐν: ὅτεῃ 12
 μην μετααυτῶ
 εντῷκόσμῳ ε
 γῶετήρουν αυ
 10 τοὺς εντῶνονό
 ματήσου. ὅς
 δεδωκάσμοιε
 φύλαξά. καίου
 δεῖς εξαυτῶν
 15 ἀπὼ λε τωειμή
 οὔϊός τῆσαπω
 λείας· ἵνα ηγγρα
 φή πληρωθῇ:
 Νῦν δὲ προσσ 13
 20 ε ερχομαι· και
 ταυταλαλῶε
 ντῷκόσμω·
 ἵνα ἔχωσιν τη
 25 χαράν τηνεμή
 πεπληρωμέν
 νην εναυτοῖς :: †

Joh 17, 13

Joh 17, 14		Joh 17, 18		
14	Εγὼ δέ εἰδωκα αυτοῖς τονλό γονσου· καὶ οκ όσμος εμέισει σεναυτούς· ο τιουκείσινεκ τῶυκόσμου· κα θῶσεγὰ ου κειμή εκτου	5	Καὶ θῶσεμεὰπ ἐστειλάσειστ ονκόσμον· κ αγαπᾷέσται λααυτοῖςεισ τονκόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶ εγὼ ἀγαπῶ σε μαυτόν· ἵνα ᾖ σιν καὶ αὐτοὶ ἡ γιασμένοιεν ἀληθεία:	18
15	PNΔ Ουκερατωῖν αάρησάυτοῦ σεκτοῦκόσμ ου· ἀλλ' ἵνατηρ ησησάυτοῦς εκτῶυπονηρ δου· εκτουκοσ	10	Ουπεριτοῦτω νδεσρωτῶν όνον· ἀλλὰ καὶ περιτομῆς τευόντωνδ καυτοῦλόγου αυτῶν εἰσεμ έ· ἵναπάντες ἐν ᾧ σιν· καὶ θῶ σ ὑπὲρ ἐνε μοί· καὶ ἐγὼ ν σοί· ἵνα καὶ τοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧ σιν· ἵνα ο κόσμος	19
16	μουοκει σίν· καθῶσεγὰ εκ τουκοσμου	15		20
17	ουκειμή· αγία σοναυτοῖςε ντηἀληθεία· ο λόγος σου σὸς ἀλ λήθια ἐστιν· ±	20		21
		25		
Joh 17, 17		Joh 17, 21		

	Joh 18, 2		Joh 18, 6	
(2)	εκεῖμετατων μαθητωναυτου:		οπίσω· καί ἐπεσω ν χαμαί:	(6)
3	"Οὐνιούδασλαβ PNH ὦντηνσπέιραν· καίεκτωναρχιε 5 ρεωνκαιφαρισάι ωνῦπηρετας· ἐρ χεται εκειμετ αφανῶνκαίλαμ πάδωνκαιόπλων:	10	Πάλινδυναυτου 7 σ επηρωτησεν: τίναζητεῖτε: οιδε εἶπον ἰντ ονναζωραῖ ον:	
4	PNΘ Ἰδουνειδώσπάντ αταερχομενα επαυτόν εξελ θῶνεἵπεναυτοι σ: τίναζητῆτε: 15 απεκρίθησαν αυτῶ: ἰν τον ναζωραῖ ον: λέ γειαυτοις οἷο ἐγώ ει μι: 20 Ἰσθήκειδὲ και ἰουδασ οπαραι διδοῦσαυτῶ νμετάαυταν:		Απεκρίθησ· εἰ 8 πονῦμῖν ο τιέ γάειμι· εἰδυνε μέζητεῖτε· ἄ φετετούτο υς ὑπάγειν· ἰν 9 απλιρωθηοἱ. ὁ γος ὅν εἶπεν· οτιοῦς ἐδωκ ασμοι· ουκατ ὁ λεσα εξ αυ τῶνουδ ένα:	
5	Ἰσθήκειδὲ και ἰουδασ οπαραι διδοῦσαυτῶ νμετάαυταν:		Σίμωνδυν πέτ 10 ροσ έχωνμά χαιραν εἰ λκυ σεναυτήν· και ἐπεσεντον τουαρχιερ έως δουλον· καίπεκοψεν	
6	Ὁσουνεἶπεναν 25 τῷς εγώειμι: απῆλθων εἰστα			
	Joh 18, 6		Joh 18, 10	

	Joh 18, 10		Joh 18, 13	
(10)	αυτοῦτωτί οντοδεξιόν· ἦν δεόνοματῷδ ούλωμάλχος:		τοῦενιαυτου	(13)
11	Ἐιπενδυν οἱς τω πέτρῳ. βάλετῃ μάχαιραν εἰστη νθηκην· πάντε σγὰρ' οἰλαβοντ εσμάχαιραν εσμάχαιρα ἀπο λουνται:	5	τοῖς τοῦ δαίμοιο οἱς συμφέρει ἐνα ἄνθρωπον· ἀποθανεῖν περ' τοῦ λαοῦ:	14
	PΞA Τοποτήριον δέ δωκεν μοι οἱ πῆρ' οὐ μὴ πίω αὐτῷ:	10	PΞΔ Ἡ κολουθει σάν δε τῷ ὡσιμῷ πέτρος καὶ οἱ λοισομαθητῆς:	15
12	PΞB Ἦδυν σπείρα καὶ οχειλάρχος καὶ οἱ ὡσιμῆ αὐτῶν τοῦ δαίμοιο συνέλαβοντο ἰν· καὶ ἐδήσαν αὐτοῦ:	15	PΞE Οδε μαθητῆς ἐκεῖνος ἦν γ νωστὸς τῷ ρχιερεῖ· καὶ συ νησ ἦλθεν τῷ ὡ εἰστηναυλ	
13	PΞΓ Καὶ ἀπήγαγον αὐ τὸν πρὸς ἀν αν πρῶτον· ἰν γὰρ πενθερόσ τοῦ καὶ ἄφα· ὅ σιν αὐτοῦ χιρῆς	20	PΞς Ἡ τὸν ἀρχιερέως Οδὲ πέτρος εἰστήκει πρὸ στη θύρα ἐξω:	16
	Joh 18, 13	25	PΞZ Ἐξ ἡλθεν οὖνο μαθητῆς οἱ λοισοὶ ὁ σὴν γ νωστὸς τῷ	
	Joh 18, 13		Joh 18, 16	

	Joh 18, 16		Joh 18, 20	
(16)	αρχιερεῖ· καὶ ἐῖ πεντῇ θυρωρ ᾧ καὶ εἰσὶ γαγε τον πέτρον:		^{PO} Απεκρίθη αὐτῷ ἰς ἐγὼ παρρησί αελάλησα πᾶν ὁσμω· ἐγὼ πάν τα τε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ· καὶ ἐν ταῖς ἐκ κλησίαις· οἱ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέ ρχονται· καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλ ησαοὺς ἐν:	20
17	^{PΞH} Λέγει οὖν ἡ πεδ ἰσκηθυρωρός τῷ πέτρῳ· μή καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθ ητῶν εἰ του αὐτοῦ τούτου· λέγει ἐκεῖνος οὐκ εἰμὶ:	5	Τί με ρωτᾷς· ἐ περότησοντ οὐς ἀκηκοότες ἀστυ ἀληθεύσαι υτοῖς· ἵδε οὖν τοὶ οἵδασιν αὖ εἰπον ἐγὼ:	21
18	^{PΞΘ} Εἰστίκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι· καὶ οἱ ὑπερέτεροι αὐτοῦ ἀκύνετοι ποιήκ οντες· οἱ ψυχ οὶ σὶν καὶ ἐθερμ ένοντο ἡ γὰρ δὲ μ εταυτῶν οὐδέ τρος· ἐστὼς καὶ θερμομένομ ενος· Ὁ δὲ νὰ ρ χιερένους ἐπὶ ῥω τησεν τὸν ἰν πε ριαν μαθητῶν αὐτοῦ· καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ:	10 		

Joh 18, 23

Joh 18, 26

23	Απεκριθη αυταις·	σε ειδονεν τω	(26)
ΡΟΓ	ἑκακῶσε λαλησ	κήπωμεται	
	αμαρτύρησον· π	τοῦ· πάληνοῦ	27
	ερητου κακῶ. εἰ	νηρονήσατο οπ	
	δεκαλῶστί με	έτρος· και ευ	
	δέρει σ·	θέωσαλέκτ	
24	Απεστιλένδυν	^χ <u>αρ</u> ωρ εφώνησεν·	
ΡΟΔ	αυτονοᾶσ	Ἄγουσιν οὖν τον	28
	δεδεμένον προ	ΠΟς ινα ποτου καϊάφα	
	οσ καϊάφαν τῶ	10 εἰστοπρετάριο·	
	αρχιερεα·	ΠΟΖ Ἦνδε πρωτα και αυ	
25	Ἦνδε σίμων πέ	τοῖ ουκει σήλθο	
ΡΟΕ	τροσεστοσ καῖ	νειστοπρετῶ	
	θε ρμενομεν	ριον· ἵνα μημια	
	ος. εἰπον οὖνα	15 νθάσιν αλλα ρ	
	υτῶ μή και σὺ	άγωσιν το π ἰ	
	εκτανμαθῇ	σχα· ^ψ	
	τῶναυτῶν εἰ·	Εξήλθεν οὖν οπ	29
	ηρνήσατο εκ	ειλάτος και εἶπ	
	έινος και εἶπε	20 εν· τίνα κατηγ	
	ουκει μὴ·	ορίαν φέρετε	
26	Λέγει εἰσεκ τῶ	κατα του ᾠανῶ	
	δούλων τοῦα	τόντου·	
	ρχι ερέωσσυν	Απεκρίθησαν	30
	γενήσῶν ὄνα	25 και εἰπον αυτ	
	πέκοψεν πέ	ῶ· εἰμη ἡνόνυ	
	τροστοωτί	τος κακοποι	
	ον· ὅυκεγω	ὅς ουκανσοι	

Joh 18, 26

Joh 18, 30

Joh 18, 36		Joh 18, 38	
(36)	μή παραδοθῶτοι σῷ δουδαίοις· νῦν δεη βασιλεία ηε μή ουκέστινε γτέυθεν·	εγὼ ουδὲμίαν αἰτίαν ευρίσκ ω εναυτῶ·	(38)
37	Εἰπεν ουναυτῶ ΠΠ πειλάτος ουκ οὐν βασιλεύσει σύ· Απεκριθιοις· σὺ λέγεις οτι βασι λεύς εἰμι ἐγώ·	5 ΠΠ Εἰστιν δὲ συνη θιαυμῖν· ἵνα ἔ ναυμίνα πολὺ σωεντῶ πάσχα· βούλεσθαι οὐν απολύσω τον βασιλέα τονι ουδαίων·	39
	Εγὼ εἰστούτο ΡΠΑ γεγέννημαι· καὶ εἰστούτο εληλυ θα εἰστον κόσ μον· ἵνα μαρτυ ρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς οὐν νεκτης ἀληθείας ακού ειμουτησφωνησ·	10 ΡΠΔ Εκράυγασαν οὐ ν πάλιν παντες λεγοντες· μὴ τούτο ναλλα τον βαρραββάν· Ἦν δε ο βαρραββᾶς ουτο σληστής· 20 ΠΠΕ Τότε οὐν ἐλαβε οπειλάτος τὸ ιν καί εμαστίγω σεν· καὶ οἱ στρατί ἄτε πλέξαντι εσ στέφανον ε ζακανθῶν· ἐπε θη καναυτῶ τη κεφαλῇ· καὶ ἡ ἄτιον πορρωρῶν	40
38	Λέγει αὐτῶ πει λάτος· τις σι ἀληθεια· καὶ ἵτο υτο εἰπῶν· πά λήνε ξηλθε νπ ρόστου σῷ οὐδ αίους· Καὶ λέγει αὐτοῖς ΠΠΒ	25	19, 1 2
Joh 18, 38		Joh 19, 2	

	Joh 19, 2		Joh 19, 6	
(2)	περιέβαλοναυ		ὑπηρεῖται εκρά	(6)
3	τὸν· κἀκηρχον		υγασαν· λέγον·	
	τοπροσαυτο		τεσ· σταῦρα	
	καίελεγον· χ		σον σ τάυρα	
	αίρεοβασιλέυ	5	σον αὐτὸν:	
	στιωνίουδαίω.		Λέγει αὐτοῖς ο	
	καίεδίδουναυ	PΠΘ	πειλάτος· λέ	
	τῶραπίσματα:		βετεαυτον	
4	Εξῆλθενουν· π		ὑμῆις καὶ στα	
PΠς	αλινέζωοπειλ·	10	υρώσατε:	
	ατος· καίλέγει		Εγῶγαρ ουχε	
	αυτοῖς· ἴδεάγ	P<	υρίσκαενα	
	ωῦμίναυτον		υτῶαιτίαν:· ὁ	
	έξω. ἱναγνῶτ		Απεκρίθησαν	7
	ε οτιεναυτῶ	15	αὐτῶοι· ἰουδ	
	ουδεμίαν αι	P<A	αιοι· ἡμεῖς νό	
	τίανευρίσκα:		μονέχομεν	
5	Εξῆλθεν οὐν· ἰ		καικατατον	
PΠΖ	ζωοῖσφορῶν		νόμον· ἡμῶν·	
	τονακάν· θιν·	20	οφίλει απο	
	ονστεφανον·		θανεῖν· οτι	
	καίτοπορρυ		εα υτὸν ὑἱὸ	
	ρῶν ἡμάτιον·		νδυε πόησεν:	
	καίελεγει αὐτ		Ὅτ εοῦν ἡκου	8
	οῖς· ἴδεσ· ἀν· ος:	25	σε νοπειλά	
6	Ὅτ εοῦν· ἐίδον	P<B	τ ος τοῦτ	
PΠΗ	αὐτὸν· οιαρ		ον τονλόγο·	
	χιερεῖς· καιοι		μ άλλονεφ	

Joh 19, 6

Joh 19, 8

Joh 19, 15		Joh 19, 18	
(15)	στάυρωσον αὐτό·	εντεύθεν γμ.	(18)
P ⁴ E	λέγει αὐτοῖς ὁ π	εσονδετο ἰν·	
	λατο στον βασι	P ⁴ Θ Ἐγραψεν δέ και	19
	λεαυμῶσται	τίτλον οπει	
	ρώσω· απεκρί	5 λάτος. καὶ επ	
	θησαν οιαρχι	έθηκεν επι τῷ	
	ερῆς· ου κέχ	υσταυρού· ἦν	
	ομεν βασιλέα	δέ γε γραμμεν	
	ειμηκάσα·	ον ἰσ οναζωράι	
16	Τότε οὖν παρέ	10 ος· ο βασιλευς	
P ⁴ 5	δωκεν αὐτὸν	τῶν τούδαια·	
	αὐτοῖς· ἵνα σ	Σ Τούτου οὖν το	20
	ταυρω θῇ·	ν τίτλον πολ	
	Παρέλαβον δε το	λοῖον ἐγνασα·	
P ⁴ Z	ιν· καὶ ἡγαγον·	15 ντων ἰουδαί	
17	και βαστάζων	ων· οτι ἐγγύς	
	τον σταυρόν	ἵ, νοτό ποστῇ	
	εαυτοῦ ἐξῆλ	σπόλεωσό πο	
	θενει στον λε	νε σταυρά θῃ	
	γόμενον κρα	20 ο ἰς· καὶ ἡ γε	
	νίου τόπον· ὅς	γράμμενον· εβ	
	λέγεται ἐβρα	ραῖστί· ελλην	
	ἴστι γολγοθᾶ	ἴστι· ρωμαῖ σ	
18	ὅπου αὐτὸν	τί· π	
	εστάρωσαν·	25 Ἐλεγον οὖν τῷ	21
	Καί με ταυτοῦ	πειλάτω οιαρ	
P ⁴ H	ἀλλου σοῦ· ε	χειριστων	
	ντεύθεν και	ἰουδαίων·	

Joh 19, 18

Joh 19, 21

Joh 19, 21

Joh 19, 24

(21)	μηγραφαι οβασ ιλευστωνίου δάων· αλλ' οτι εκεινοσειπεν· βασιλεύσειμι τωνϊουδαιων·	5	περιαντῶτι νοσεσται· ἵνα ηγραφῇ πλ ηρωθη η λέγο υσα· διεμερή σαντοτα ἱμ άτια μου εαυ τοῖς· καὶ ἐπιτ ον ἱματισμό ν μου ἐβάλο ν κλήρον· οἱ μενουσ τρ α τῶ ται ταυ τα ἐπόησαν·	(24)
22	Απεκρίθη οπειλ άτοσ ὁ γέγρα φα γέγραϑ̃φα		15	25
23	ΣΑ: "Οἶδυν στρατιώ ται ὅτε σε στάυ ρωσαν τὸν ἰν· ἐλάβοντα ἱμά τια αὐτου. καὶ ἐπόησαν τέσ σερα μέρει· ε κάστοσ τρ α τῶ τη μέροσ· καὶ τὸν χιτῶ να· ἰὼν δεοχι τῶν ἀράφοσ εκ τῶν ἀνωθ εν ὕφαντός διόλου. ἔειπον οὖν προσ ἀλλή λους· μὴ σχίς ωμεν αὐτον· ἀλλ' ἀλάχωμε	10	ΣΒ	26
24		20	25	26

Joh 19, 24

Joh 19, 26

Joh 19, 26		Joh 19, 30	
(26)	στῶτα ὀνηγάπα οἰσλέγει τημη τριαυτου· γύναι ἴδου οὐῖοσσου·	^ε <u>αρ</u> ^ε Καὶ κλεινασθηνκε ΣΔ φαλην· παρεδω ^ε <u>αρ</u> κεντοπῆα· Οἶδου οὐῖοσσαι οἱ ἴ	(30)
27	ἔιτα λέγει τω μα θητῇ· ἴδε τημη ρσου· καὶ ἀπεκεί νησ τη ὥρα σέλ. αβνομα τητῇ σ αυτῇ νεισταῖδια·	5 ΣΕ ναμημνη επιτου σταυροῦ τα σάμα τα εντα σαββάτω· επὴ παρασκευη ἔν· ἱργάφμεγάλη τη μέρα εκινουτο υ σαββάτου·	31
28	ΣΓ Μετατούτο· ἰδῶ σ οἰσ οτι πάντα ἤδη τετέλεσται· περιαυτου· ἵνα π ληρωθη γραφή ^ε πῆ ^υ λέγει διψῶ· σκέυ οσ ουν ἐκει τοό ζουσμεστόν· οἱ δέ πλήσαντες σ πόνγον του οζ	10 Ηρώτησαν τον πι λατον· ἵνα κατε αγασιν αὐταν· 15 τας κέλη καὶ αρθῶσι· Ἡλθον ουν οἱ στρα τιῶται· καὶ του μ ενπροτου κατ εἰζαντα σκέλη· 20 καὶ του ἄλου ομ όωσ τουσυνσ ταυρω θεντα ν αυτω·	32
29	αμωπροσηνέγ καν αυτούτο στόματι· ὅτε ουν ἐλαβεντο ὅζοσ οἰσ· εἶπεν· τε τελεσῶται·	25 Επιδετόν ἱν ἐλ θόντες ὥσ ἰδ ον αυτον ἤδη τ εθνηκότα· ου κατέαζαν του τασκε λη·	33
30			
Joh 19, 30		Joh 19, 33	

Joh 19, 34

Joh 19, 38

34 αλλαειστονστρο
ατιωτων λογ
χηαυτουτην
πλευρανένυξ
εν· καιευθυς
εξηλθεν αιμα
καιυδωρ·

35 Καιοεωρακῶς
μεμαρτύρη
κεν· κἀαληθι
νήαυτουεστ
ινημαρτυρια· : ⲉ
καιεκινος οἶδ
ενοτιαληθῆλ.
έγει· ἵνακαὶ
μεισπιστεύ
σει τε :

36 Εγένετο γαρ
ταυταῖναήγρ
αρήπληρωθή.
οστούνουσυ
ντριβίσεται

37 αὐτοῦ· καὶπά
λινετεραγρα
φήλέγει· οψο
ντε εισονεξ
εκέντησαν·
ⲡⲉⲛⲕⲁ ⲙⲁⲧⲕⲉⲛⲁ ⲧⲛⲟⲩ

Joh 19, 37

Μεταδεῖαυτα
Σς ηρώτησεντ

5 ονπιλάτωνοἱ
ωσήφ' οαποαρ
ιμαθίας· ὡνμ
αθιτηῆστουι·
καικρυμμένος
δεδιατων φῶβ
οντόνιου δέ
ων· ἵναἄρητος
ῶματόυ· και
επετρεψενο
πιλάτος·

15 Ἀπῆλθεν οὖν·
καίῤηντοσῶ
ματόυ·

ΣΖ Ἡλθεν δεκαيني
39 κοδιμος· ὅε

20 λθῶν πρόστο
ἱν νυκτόστο
πρότον· φέ
ρων μέιγμασ
μύρνησ και

25 αλόησῶσλη
τρασ· P·

Ἐλαβονοῦντ
40 οσωματόυ·

Joh 19, 40

Joh 20, 4		Joh 20, 8		
(4)	καὶ οἱ ἄλλοι σμαθῆ τῆς· προεδραμ εντάχειοντ ουπέτρου. καὶ ἦλθεν πρῶτος ειστομνημίον· 5 καὶ παρकुψας βλεπεῖ κίμενα ταοθονία· οὐδὺ μέντοι εἰσηλθε· 6 Ἐρχεται οὖν σί μων πετροσά κολουθων αυ τω· καὶ ἔσῃ λθ εν εἰστομνη μειον· καὶ θεω ρίτα ο θόνια κ ειμένα· καὶ τ οσουδαριον ὁ ἦν ἐπιτησκ εφαλῆσ αὐτοῦ· οὐ μετὰ των ο θωνων κει μενον· ἀλλὰ χωρῖς· ἐν τε τυληγμενον εισένεατοπον· 8 τότε οὖν εἰση	5 10 15 20 25	λθεν καὶ οἱ ἄλλ οσθητῆς οελθων πρῶτος ειστωμνημ εἶον· καὶ εἶδε ν καὶ ἐπίστε υσεν· οὐδέ π ω γὰρ ᾗ δεισαν την γραφῇν. οτιδεῖ αὐτό ἐκ νεκρῶν α νὰ στήναι· ἀπῆλθον οὖν πάλιν· πρὸς ἐαυτοῦ σοι μαθηταί· ΣΙΑ Μαριαδὲ εἰς τήκει προ στομνημί ω· κλαί οῦσα έξω ω σου ν ἐκλαίεν· παρεκυψε νειστωμν ημέιόν· καὶ θεωρεῖ δὺο αγγέλους	(8)

	Joh 20, 12		Joh 20, 14	
(12)	ενλευκοῖσκα θεζομένουσ· ἐναπροστηκ εφαλῇ· καιἐν απροστοισπ ωσῖν· οπουε κιτοτοσωμ α του ιω		εστῶτα· καὶ ουκήδηοτι ἰδεστίν· Λέγειαιυτη οἷσ γύναιτί κλάεισ· τίνα ζητεῖσ· ἐκ νηδοκούσα οτιοκηπου ρὸσεστίν· Λέγειαιυτῶ· ῥεεισὺεζά στασασ αυ τὸν· εἰπέμ οιπουεθηκ ασ αυτὸνκ	(14)
13	ΣΙΒ Καλέγουσιν αυτῆεκεινοι· γύναιτικλά εισ· λέγειαιυ τῶισ· οτιήρα ν τονκῆμου· κᾶουκόιδα μεν πουεδη καν αυτον·	5 		

	Joh 20, 16		Joh 20, 19	
(16)	λέγει αὐταυρα ἴστη ραββωνί· ὃ λέγετε διδάσκα λε· καὶ προσέδραμή μενάψασθέ αὐτοῦ·	5	καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένῳ· οποῦ ἦσαν ἡμ αθηταῖς συνηγ μένοι διατῶν φόβων τῶν ἰο υδαιῶν· ἤλθε νοῖς καὶ ἐστὴ εἰστομέσον· καὶ λέγει αὐτοῖς εἰρήνη ὑμῖν· καὶ τοῦτο εἰπ ὢν ἐδείξεν αὐ τοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τὴν πλ εῦράν αὐτοῦ·	(19)
17	Λέγει αὐτῇ τοῖς· μήμου ἀπτοῦ· οὐπω γὰρ ἀναβέ βηκα προστον πρῶ μου· πορεύου δε προστοῦσα δ ἐλφῶσμου· καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀν αβαίνω προστο πρασμου· καὶ πρῶ τῶν καὶ θυνοῦ καὶ τῶν ὑμῶν·	10	Εὐχάρησάν οὖν οἱ μαθηταῖ· ἴδο τεστον κν· Εἶπεν οὖν αὐτοῖς οἱς πάλιν· εἰρή νη ὑμῖν· καὶ ὡσαπεστὶς αὐ τὸν κένεμε ὁ πᾶρ καγὼ πέμπω ὑμῶς· καὶ τοῦ τουτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν·	20
18	Ἐρχεται μαρία ἡ μαγδαληνή· α παγγέλουσα τ οῖς μαθηταῖς· Ὅτι ἐώρακεν τὸ κν· καὶ τὰ αὐτὰ εἶπεν αὐτῇ·	15	ΣΙΔ 20	21
19	<u>Χ</u> <u>α</u> <u>ρ</u> <u>Σ</u> <u>Π</u> Οὕτως οὖν νοψ ιασθηήμερα ἐκίνητη μῖα τῶν σαββάτων·	25		22
	Joh 20, 19		Joh 20, 22	

Joh 20, 22		Joh 20, 25	
(22)	καίλέγει αυτοῖς:	λων: και βαλω	(25)
	λάβετε π̄ν̄άγιω:	τιν̄ χ̄ειρωμο	
23	Αντιωναφή	υειστην̄ π̄λευ	
ΣΙΕ	τετασαμαρ	ρ̄αν̄αυτου ου	
	τίας· αφή εν	μ̄ί, πιστέν̄σα:	
	τε αυτοῖς· αν̄	ΣΙς Και μεθημερα	26
	τινων̄ κρατ̄ι	σ̄ οκτώ. πάλι	
	τε· κεκράτην̄τε:	ν̄ ἴσαν̄εσαι	
24	Θωμάσδε είσε	μαθ̄ιται αυτο	
ΣΙς	κτων̄ δώδεκ	υ και θαρ̄μάσρ	
	άολεγόμενο	εταυτ̄ων:	
	σ̄ δίδυμος· ου	Έρχετ̄ε οισ̄τα	
	κήν̄μεταυτ̄ω	ν̄ θυρων̄ κεκ	
	ότε ἤλθ̄εν̄ οισ̄:	λ̄εισ̄μένων· κ	
25	Έλεγον̄ ουν· αυ	αι έσ̄τηεισ̄το	
	τ̄ω οῡίλλ̄οιμα	μέσον̄ λέγει	
	θητ̄α: έοράκαμ̄	αυτοῖς· ειρι	
	τον̄ κ̄ν̄: οδεξι	νη ὑμιν:	
	πεν̄αυτ̄οῖς: ε	Ειτ̄α· λέγεῑτω	27
	αν̄μη̄ιδ̄ωεν̄τ	θαμ̄α· φερε	
	ε̄σχερ̄σ̄ιν̄αι	τον̄ δακ̄τυλ̄	
	τοῡ τον̄τύ	ων̄ σοῡώδε. κ	
	πον̄των̄ ἡ̄λων:	αῑ ἴδετᾱσ̄χεί	
	καῑ β̄ύλατον̄	ρασ̄μου: και	
	δακ̄τυλον̄	φερε̄την̄χ	
	μοῡειστον̄	είρα σοῡκαι	
	τόπων̄ τ̄αί	β̄άλλ̄εῑστην̄	
		π̄λευρ̄άν̄μου:	
Joh 20, 25		Joh 20, 27	

	Joh 20, 27		Joh 21, 1	
(27)	καιμηγεινουαπί στοσαλλαπιστόσ:		Ἐφανερωσενε	(1)
28	Απεκριθηθωμας καιειπεναυτω· οκ̄σμουκαιοθ̄σμου:	5	αυτονπαλινουσ τοισμαθηταισ· επιτησθαλασσ ηστηστιβερι αδοσ: εφανε ρωσενδέουτωσ·	
29	Λέγειαυτω̄οις· ο τιεορακασμεπε πιστευκας: μα καριοιοιμηϊδόν· τες καιπιστευ σαντες:	10	ησανομουσιμ ωνπετρῶσ· και θωμας ολεγω μενοσδιδυμ ος· καιναθανα ηλοαποκανατ ησγαλιλιάας: κ	2
30	Πολλᾱμενουκαι ἀλλασημειαεποί ησενοις· ενώπιον τωνμαθητῶνα υτου· ουκεσ τινγεγραμμέν ἀεντωβιβλίωτουτω:	15	αιοιτουζεβε δαιουῦιοι· καια λλοιεκτωνμ αθητωναυτου δύο: λεγειαυτ	
31	Ταυταδεγεγρα πται: ἵναπιστευ ηται· οτι ῑσ εσ τινοχ̄σ οὔϊ οσ του θυ:	20	οις σιμωνπε τροσ· ὑπαγαω λιευειν:	3
	Και ἵναπιστευο ντες· ζωηνεχ ητεεντωνον ορατιαυτου:	25	Λέγουσιναυτῶ ερχώμεθα και ημεις συνδοι: Εξήλθονουν κάενέβησαν ειστοπλοιον:	
21, 1	^χ _{αρ} Μεταταυτα <u>τωκρ</u> :ΣΙΘ:			
	Joh 21, 1		Joh 21, 3	

Joh 21, 3	Joh 21, 7	
(3) και ενεκεινητ ηνυκτιεπιασα ουδέν:	Λέγει ονομαθ :ΣΚ: ητηδε κείνος ὄντι γαπαοιστα πέτρω· οὐκ ὅδεστιν:	7
4 Πρωῆα σδεηδηγ ενομένης· εσ τη οἷς επιτο αιγιαλον· ουμ έντουήδησαν οιμαθηταί· ο τις εστιν:	5 Σίμων ουν πέτ ροσακουσα σο τι οὐκ ὅδεστιν τον επενδυτι ν διεζῶσατο·	
5 Λεγει ουν αυτ οις οἷς: παιδιά· μή τι προσφά γιον εχεται:	10 ή γαργυμνος και βαλένεαυ τον ειστηνθα λασσαν:	
6 Απεκριθησαν αυτω: οὔ: οδε ειπεν αυτοις·	15 Οιδεαλλοιμαθ ηται τοπλοια ριωήλδον· ου γαρίσαντακ ραναποτησ	8
Βαλετε ειστα δεξιῶμερητ ουπλόιουτο δίκτυόν· και ευρήσετε:	20 ποπηχῶνδι ακοσιων· σύ ροντε στοδι κτυοντων ἰχθυων:	
Έβαλον ουν αυ τω και ουκέ τιελκύσαιαν τῶσχυοναπ οτουπλήθο υστων ἰχθυων:	25 Ωσ ουν απεβη ΣΚΑ: σαν· ειστην γ ην· βλεπουσ ιναν θρακίαν	9
Joh 21, 6	Joh 21, 9	

Joh 21, 9

Joh 21, 13

- (9) κίμενην· καί
 ψαριονεπικμ.
 ενονκαιαρτον:
 10 Λέγειαι αυτοισοῖς:
 ενεγκατεαπ
 οτωναψαρίω
 νωνεπιασατε
 νυν:
 11 ΣΚΒ: Ανεβηοῦνσιμ
 ὡνπετρος· και
 ηλκυσεντοδι
 κτυονειστην
 γην: μεστωνμ
 μεγαλωνῖχθυ
 ὡν· εκατονπε
 ντικοντατριῶ:
 καιτὸσουτων
 οντωνουκεσ
 χισθητοδικτυῶ:
 12 ΣΚΓ Λεγειαι αυτοισοῖς·
 δευτε αριστησατε:
ΣΚΔ Ουδειςδδετολ
 ματωνμαθι
 τῶνεξετας
 ἑαυτονσυτι
 σξει: ειδοτεσο
 τιοκῶ εστιν:

Joh 21, 12

- Ερχεταιουνοῖς· 13
ΣΚΕ καιλαμβανητο
 ναρτονκαῖδιδ
 ωσιναυτοισ:
 5 καιτοοψαριον
 ομοιωσ:
:ΣΚς: Τουτοδεηδητ 14
 ριτον· εφανε
 ρωθη οἱστοισ
 10 μαθηταῖς· εγ
 ερδισεκνε
 κρων:· $\frac{\tau}{\epsilon}$
Οτεουνηριστ 15
 ησαν: λεγειτ
 15 ωσιμωνιπετ
 ρω οἱς: σιμων
 ἰωναγαπασμε
 πλεωντουτῶ:
ΣΚΖ Λεγειαιτω: ναῖ 20
 κῆ· συ ὕδασοτι
 φίλωσε: λεγει
 αυτωβοσκετ
 αρνι αρμου:
ΣΚΗ Παλινλεγειαιτω 25
 δευτερον: σι
 μωνἰωνα αγα
 πασμε: λεγει

Joh 21, 16

Joh 21, 16		Joh 21, 18	
(16)	αυτωναικε: συ οιδασοτιφιλω σε: λεγειαυτ ωποιμενετα προβαταμου:	Οτανδεγηρα σησ· εκτενη στασχειρας σου· και αλλο σσεζωσει: και εισιοπουσυ ουθελεισ:	(18)
17	ΣΚΘ Λεγειαυτωτο τριτον σιμω νῳναφιλεισ με: ελυπιθη οπετροσ· οτι ειπεναυτωτ οτριτον φιλ εισμε: και λε γειαυτω κεπ αντασυοιδασ· συγινωσκεισ οτιφιλωσε:	5 Τουτοδεελεγ εν· σημειων ποιωθανατ ωδοζασιτο ν θν· και το υτοειπανλε γει αυτακ ολουθημοι: επιστραφει σδε οπετροσ βλεπειτονρι αθητηνονη γαπα οισακο λοθουν τα: ο σ καιανεπε σεν εντωδι πνω επιτοστ ηθος αυτου και ειπεν: κε τησεστιν	19 20
	ΣΛΑ Λεγειαυτωοιδ· βοσκεταπρο βαταμου:	10 15 20	
18	ΣΛΒ Αμην αμην λε γωσοι· οτει σ νεοτεροσ. εζωνυε σσεα υτον· καιπερι επατησ οπο υιθελεσ:	25	
Joh 21, 18		Joh 21, 20	

Joh 21, 20

Joh 21, 24

(20) οπαραδιδουσ
 21 σε· τούτονιδ
 ονοπετροσ λέ
 γειτωῦ· κ̄ε
 22 οὔτοσδετι·
 λεγειαυτωοῖς·
 εἰναυτον θε
 λωμένην· εω
 σέρχομετή
 προσσέ· συακ
 ολδουθημοι·
 23 Εξηλθενδυν' ο
 λογοσ οὔτοσ
 ειστους αδελ·
 φουσ· οτιομ
 αθητησεκει
 νοσ' ουκαπο
 θνήσκει· και
 ουκειπεν αυ
 τωοῖδοτιου
 καποθνησκει·
 αλλεἰναυτο
 ν θέλωμένην·
 εωσέρχομε
 24 τιπροσσε· ου
 τοσεστιν ο
 μαθητησ

Joh 21, 24

ομαρτυρῶν (24)
 περιδύτω
 ν· ὥ καιγράφ
 ασταῦτα·
 5 καιοἰδαμεν
 οτιαλληθῆσ
 εστινημαρ
 τυριααυτου·
 10 Ἔστινδε καιαλ
 λαπολλὰ· οσα
 εποιησεν οῖς·
 ἅτινα εανγρα
 φηται κα θέν·
 ουδ' αυτον
 15 οι μαιτονκ
 οσμονχω
 ρησαι· ταγρα
 φομενα βι β
 λια αμην··

<~~~~~>

Ευαγγελιονκα
 ταῖωνανην
 25 Ἰρηνηταγραφαντει
 καιτωαναγεινω
 σκον τει †
 δοξατω θωαμιν

<~~~~~>

Im Namen des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes. Ich, Georg, teilte einen Weinberg in zwei Hälften. Ich Georg Chulidse schenkte die Hälfte desselben, für die andere Hälfte nahm ich den Wert zu meinen Gunsten 11 Asser nach der Geburt meines Bruders dem Gesalbten Stephan aus Dolis-Chana.

† Εγω κουρινησ κωμισαπό ταξιαρ^τ τεφρ^ζ

ειλθαειστα καστρο [καὶ ἐπέστρεψα] τ χιστι, Καστρον^{λλλ} μ. παρ^ι.

† Als ich Eristaw der Eristawen, Beschken, dieses Vierevangelium und ein einzelnes Evangelium, Koridethi gehörig, von der Länge der Zeit verdorben fand, so habe ich sie eingebunden. Dieses Vierevangelium habe ich mit einem Kreuze versehen und vergoldet, das Matthaeus-Evangelium aber verzierte ich einfacher. Nun ihr, die ihr diese heiligen Bücher lesen und gebrauchen werdet, gedenket in den Gebeten meiner, des Sünders und Unwürdigen, welchem die Vergebung an jenem Tage des Gerichts viel helfen wird.

II.
GESCHICHTE DER HANDSCHRIFT
VON
GUSTAV BEERMANN.

I.

**Die Auffindung der Koridethi-Handschrift durch Oberst
Bartholomée im freien Swanetien.**

Der westliche, sich am höchsten erhebende Teil des Kaukasus birgt in sich ein von der Hauptkette und einer südlichen Parallelkette gebildetes Höhentäl.¹ Durch einen dazwischen liegenden Bergrücken und seinen Ausläufern wird es geteilt. Der rasche Ingur und sein Nebenfluss Mulchre fließen hindurch. Die Höhe des Talkessels beträgt 6000 Fuss, die der hineinführenden Pässe gegen 10000 Fuss. Von letzteren ist der relativ bequemste der Latparsche Pass mit 9700 Fuss. Nur im Laufe der Sommermonate ist ein gefahrloser Verkehr möglich; sonst bilden die frühfallenden und spätauenden Schneemassen ein schwer zu überwindendes Hindernis. Ein Panorama von entzückender Schönheit, von herber Grossartigkeit entfaltet sich vom Passe aus vor den Augen des Be-

¹ Полковникъ Бартоломей: Поѣздка въ вольную Сванетію въ 1853 году. Записки Кавказскаго Отдѣла Императорскаго Русскаго Географическаго Общества. книжка III, изданная подъ редакцію Е. А. Вердеревскаго, Tiflis 1855, S. 147—213; mit einer Karte und drei Tafeln; nebst einer Beilage bis S. 237, entnommen einem Referat des Akademikers Brosset verlesen am 14. Oktober 1853 und erschienen in dem Bulletin de la classe des sciences historiques et philologiques de l'Académie Impériale des Sciences de St.-Petersbourg. — Über Swanetien siehe: Бакрадзе: Сванетія, Записки Кавк. Отд. Импер. Русск. Геогр. Общ., Tiflis 1864, VI, 51. 52. 55. 113—115; — Раде: Путешествіе въ Мингрельскіихъ алпахъ и въ трехъ ихъ верхнихъ продольныхъ долинахъ. Записки Кавказск. Отд. Импер. Русск. Геогр. Общ. Tiflis 1866, VII.; — Raphael Bernouville: La Souanéthie libre, Paris 1875, mit einer ausgezeichneten Karte (nach der Generalstabskarte 1 Zoll = 5 Werst); — die vom kaukasischen Lehrbezirk herausgegebene Beschreibung der Ortschaften und Volksstämme: Сборникъ матеріаловъ для описанія мѣстностей и племенъ Кавказа Tiflis 1890, X, Сванетія; — В. Б. Тешцовъ: Географическій очеркъ S. 1—68; — Д. Маргіани: Нѣкоторые черты быта S. 69—87; — Гульбіани: Краткій очеркъ религіозно-правственнаго состоянія Сванетовъ S. 88—94. Im zweiten Teil desselben

schauers.¹ Vom lichten Himmel herab walt der Saum der vom ewigen Schnee gekrönten Felsenhöhen, die wie eine unübersteigbare Schutzmauer das Tal umzingeln. Hoch oben ragen die Gipfel Eschchor, Uchwan, Tetnuld, Adisch, Dichtau, die himmelstürmenden Zinken des majestätischen Elbrus, das märchenhaft einzigartige Uschba hervor. Eisige Kälte bringende Gletscher reichen tief hinab, während schaurig düstere Moränenfelder ihren einstigen Weg bezeichnen. In den Schluchten der bald kahlen, bald bewaldeten felsigen Abhänge sprudeln schäumende Giessbäche, die sich im Ingur vereinigen, um sich durch die ihnen entgegenstarrenden Felsmassen einen engen Ausweg zu erzwingen. Über dem Ganzen wölbt sich der von Lichtesfülle leuchtende südliche Himmel.

Die Swaneten.

In solch einer Umgebung wohnen die Swaneten², ein stolzes Bergvolk, das bis in die fünfziger Jahre des vorigen Jahrhunderts keiner fürstlichen Macht unterworfen, sich, seiner abgeschlossenen Lage wohl bewusst, als ein freies Volk fühlte. Es bildete eine Art Eidgenossenschaft von 11 Gemeinden.³

Bandes sind Sprichwörter, Lieder, Erzählungen usw. Vor allem zu beachten ist das grosse Prachtwerk, mit ausgezeichneten, kunstvollen phototypischen Tafeln ausgestattet: *Кавказъ. Матеріалы по археологін Кавказа, вып. X. Поѣздка въ Пшавію, Хевсуретію и Сванетію Графини Уваровой*, Moskau 1904. — Vergleiche noch folgende Werke: Преосвящ. Гавріиль: *Обозрѣніе Сванетскихъ приходовъ*. Православное Обозрѣніе, Moskau 1867 г. — Гилевъ: *Сванетія, Горный Журналъ*, St. Petersburg 1863; — Brosset: *Rapports sur un voyage archéologique dans la Géorgie et dans l'Arménie exécuté en 1847—1848*, XII. Teil, St. Petersburg S. 44—64.

¹ *Кавказъ. Матеріалы*, Heft X, 1904, Tafel IX.

² Vergleiche Bernouville, *La Souanéthie libre*, Taf. VII.

³ Bartholomée, *Поѣздка въ вольную Сванетію*, gibt auf der Karte 11 Gemeinden an: Uschgul, Kala, Ipari, Adisch, Zürmi, El, Latal, Lendscher, Mesti, Mullach, Muschal. — Gräfin Uwarow, *Кавказъ. Матеріалы*, X, S. 27, führt folgende Gemeinden an: Uschkul, Kal, Ipari, Lendscher, Mesti, Mullach, Latal, Betscho. Das heiligste Bundessymbol der vereinigten Gemeinden Latal, Ugar und Seti ist eine Löwenstandarte, die früher in der Georgskirche zu Seti aufbewahrt wurde, jetzt aber sich in einem Turm befindet. Sie darf nur mit Zustimmung der Ältesten herausgeholt werden, siehe Bartholomée S. 196 und Uwarow, *Матеріалы* X, 131—133, und Abbildungen 44—47. Diese Löwenstandarte, von der Spitze einer Lanze wehend, bläht sich beim raschen Ritt des Bannerträgers zu einem ungestalten Löwen auf, wie die Abbildungen zeigen.

Die Dörfer und Häuser sind meist auf vorspringenden Felsen errichtet. Die zahlreichen hochgebauten Schutz- und Trutztürme zaubern ein Stück kampfbereiten Mittelalters vor das Auge.¹

Die freien Swaneten, deren sprachliche und ethnographische Zugehörigkeit noch nicht genau bestimmt worden ist, waren seit längerer Zeit Christen, aber infolge der abgeschlossenen Lage war das Christentum verblasst. Eine Verrohung der Sitten war eingetreten. Bis in die Mitte des vorigen Jahrhunderts wurden die neugeborenen Mädchen durch Erstickung mit Salz oder durch Verhungern getötet. Auch heute noch findet man viel Abergläubisches besonders bei Todesfällen. Stirbt ein Swanete ausserhalb des Hauses, so holt man zuerst den Leichnam, alsdann begibt man sich mit einem Hahn und einem Streichinstrument an den Sterbeort, um die Seele zu befördern. Ohne den Hahn rührt sich die Seele nicht von der Stelle. Ohne das Streichinstrument geht sie nicht über das Wasser, weil sie dessen Rauschen fürchtet, das aber von dem Streichinstrument übertönt wird. Die Seele wird an die Stelle gebracht, wo der Leichnam ruht². Die Leichen der Kinder unter drei Jahren werden im Hause verscharrt. Die übrigen Leichen werden nicht in der Kirche selbst oder an ihrer Mauer, sondern innerhalb der Umfriedung der Kirche in dem Familienbegräbnisplatze bestattet. Davon werden ausgenommen die unehelichen Kinder, und die Leichen derer, die gleich nach dem Tode in Verwesung übergehen. Da die Swaneten eine heillose Angst vor schlechtem Wetter haben, so darf die Bestattung nicht an einem trüben Tage sondern nur bei Sonnenschein vollzogen werden. Tritt letzterer längere Zeit nicht ein, dann wird die Leiche ohne Erlaubnis der Verwandten irgendwo verscharrt. Wenn es in der Woche der Beerdigung regnet, wird die Leiche ausgegraben und in eine Grube geworfen, nicht aber mit Erde sondern mit Brettern und Steinen

¹ Die Türme sind bis 60 Fuss hoch. Siehe Abbildung in Uwarow, *Кавказъ. Матеріалы*, Taf. XIIa 21a, Taf. XIV 25, Fig. 1 und 2, und in Bernouville: *La Souanéthie libre* Taf. VI.

² Гилевъ, *О Сванетіи*. Горный журналъ, часть II, St. Petersburg 1863 S. 82.

zugedeckt. Vor dem Beerdigungszug wird ein Stier, oder eine Kuh, oder ein Kalb geführt, das den Dekanosen zufällt¹. — Die Blutrache beherrschte so sehr das Volksbewusstsein, dass selten ein Swanete zu finden war, der sie nicht ausgeübt hätte. Der neugeborene Knabe wurde gleichsam zum Bluträcher geweiht, indem der Vater in seine Wiege zwei Kugeln legte. Die Arbeit ruhte — weil sündhaft — ausser am Sonntage auch noch am Freitage und Sonnabend.²

Pfleger des geistlichen Lebens waren die sogenannten Dekanosen oder Papi.³ Diese bildeten einen besonderen Stand. Ihr Amt war erblich und wurde durch Handauflegung weiter übertragen. Sie waren meist Analphabeten und murmelten Gebete, deren Inhalt ihnen unverständlich, und vollzogen geistliche, wohl mit heidnischen Gebräuchen vermengte Handlungen, deren Sinn ihnen verschlossen war. Leider wurde und wird der Gottesdienst nicht in der swanetischen, sondern in der grusinischen Sprache gehalten.⁴ Daher ist es nicht zu verwundern, dass 1890 nur 12 Mann — darunter 3 Dekanosen — die Gebete und Glaubenslehren kannten.⁵ Die Dekanosen geniessen noch jetzt das grösste Vertrauen, ihnen ist die Obhut der Kirchen und der Heiligtümer übertragen. Die Swaneten sind von einem ungeheuren Fanatismus inbezug auf die Unantastbarkeit ihrer Heiligtümer beseelt, so dass sie selbst die Priester zu denselben ungern zulassen und ihnen den Zugang bisweilen ganz verweigern⁶. Fast jedes Dorf und Dörflein hat eine oder mehrere Kirchen, die aber sehr klein gebaut sind, so dass das Volk draussen stehen muss, obgleich man bei einigen durch den Anbau von ein oder zwei Seitenschiffen mehr Raum zu schaffen versucht hat.⁷ Die Kirchen sind in einem sehr vernachlässigten Zustand, sie werden nicht einmal gefegt.

¹ Bakradze, Сванетія . . . Tiflis 1861, S. 53.

² Wahrscheinlich geht die Arbeitsruhe am Sonnabend auf den Einfluss der Bergjuden, die am Freitag auf den der Mohammedaner zurück.

³ Bartholomé, S. 162, nennt sie Dekanosen, Uwarow, Матеріалы X, S. 27, Papi.

⁴ Uwarow, S. 51.

⁵ Uwarow, S. 51.

⁶ Uwarow, S. 29.

⁷ Siehe bei Uwarow den Abschnitt: Kirchen und heilige Stätten S. 50—78. Bernouville, La Souanétie libre, S. 72, Fig. 3; S. 81, Fig. 7; S. 82, Fig. 8; S. 83, Fig. 9; S. 143, Fig. 19.

Die Kirche des Kerykos und der Julitta.

Im Jahre 1853 erschienen einige freie Swaneten in Borshom bei dem Statthalter des Kaukasus, liessen sich taufen und baten um Zusendung von Priestern. Das war die Veranlassung zu einer archäologischen Forschungsreise, die Oberst Bartholomée in jenes Gebiet unternahm.¹ Sein erstes Bestreben war, das Hauptheiligtum der freien Swaneten, das einstige Kloster mit der jetzt noch stehenden Kirche des heiligen Kerykos und der heiligen Julitta, zu besuchen. Das Kloster soll ein Frauenkloster gewesen sein.

Die Patronheiligen dieser Kirche, Kerykos und Julitta, sind überhaupt, namentlich im Westen, so wenig bekannt, dass es wünschenswert sein wird, etwas näheres über sie zu sagen.

Während der Name Julitta — Iwlita — wenig schwankt, erscheint der Name Kerykos nicht nur in der Form Cyricus sondern auch als Cyriacus, Cericus, Curig, Cyr, Kyros, Cyrus, Ceres, Quiricus und Kyrique. Der schottische Name Ecclesgreig mag wohl eine ganz andere Herkunft haben, doch sieht er von einem kirchlichen Standpunkt aus, als ob er aus „ecclesia kyriki“ herstammte. Gerade dort in der Parochie vom heiligen Cyrus in Kincardineshire, und in der Parochie von St. Ceres in Fifeshire finden einige Forscher sehr zeitige Spuren der Verehrung des Kerykos im Nordwesten.

Der Tag, der diesen zwei Heiligen gewidmet ist, hat einen Monat Spielraum. Denn die östlichen Menologien, wenigstens die griechischen, bringen sie am 15. Juli, die westlichen aber am 16. oder am 17. Juni.

Eine gewisse Schwierigkeit in Bezug auf die Überlieferung spiegelt sich in dem Gelasianischen Schriftstück wieder, das im Einklang mit dem dreiundsechzigsten Kanon des Konzils von Trullo im Jahre 692, bei der Besprechung der christlichen Bücher erklärt, die Akten dieser Heiligen, — ob die von

¹ Bei dieser Gelegenheit leisteten die noch unabhängigen Dörfer den Treueid; eigentümlich berührte es, dass die Swaneten mit einer gewissen Scheu in weitem Bogen vor der Kirche stehen blieben und zum Kreuzküssen nicht hervortraten, sondern nur die Lippen bewegten, als küssten sie die Luft; siehe Bartholomée S. 188.

Theodor von Ikonium zur Zeit Justinians geschrieben?¹ — seien häretisch und nicht in der römischen Kirche zu lesen. Dem gegenüber findet man in Mignes lateinischen Vätern die Leiden dieser Märtyrer von Hucbaldus geschrieben, der sich befleissigt, das vom Papst Blasius verworfene Apokryphische durch das Wahre zu ersetzen; MPL 132, 851—858.

Nach ihm haben wir an den Anfang des zweiten Viertels des dritten Jahrhunderts zu denken, etwa 226 — Andere setzen den Vorgang ins Jahr 304 — unter dem Papst Urban und dem Kaiser Alexander. Der Ort des Märtyrertums soll Tarsus in Kilikien gewesen sein. Durch die Standhaftigkeit der Julitta, aber auch besonders ihres dreijährigen Sohnes Kerykos wurden Hunderte von gefangenen Christen zum siegreichen Märtyrertod gestärkt.

Das schöne, reich mit Bildern versehene Buch der kunst-sinnigen Gräfin Uwarow bietet uns prächtige Nachbildungen von den Bildern der Märtyrer-Mutter und ihres Sohnes, die auf der Altarwand oder Ikonostas der kleinen Bergkirche stehen.² Kerykos in jugendlicher Gestalt in einem äusserst geschickt behandelten Faltenmantel, hält vor sich mit der linken, zum Zeichen der Ehrfurcht³ verhüllten, Hand ein Buch oder einen Schrein, vielleicht unser Evangelium oder den nachher beschriebenen Schrein. Seinen Kopf umgibt ein Glorienschein. Das andere Bild zeichnet für uns die Mutter, auch mit einem Heiligenschein ausgezeichnet. Aus der oberen rechten Ecke ragt eine Hand, das Zeichen für die Macht Gottes, aus einer Wolke hervor. Bei der Hand aus der Wolke ist zu bemerken, dass die Finger die lateinische Segensform bieten.⁴ Julitta ist in

¹ Vgl. Karl Krumbacher, Geschichte der byzantinischen Literatur, 88, 8, 2. Aufl., München 1897, S. 187. Über ein von dem konstantinopolitanen Patriarchen Sisinnios verfassten Enkomium auf Kerykos und Julitta vgl. Krumbacher, 77, 3, S. 170.

² Vgl. Uwarow, Материалы, Kerykos, ist auf Taf. XXXI, Nr. 52, und Julitta, Taf. XXXVI, Nr. 62.

³ Solche ehrfurchtsvoll verhüllten Hände finden wir auch Tafel XXIII, Nr. 39 bei der Mutter Gottes links und bei Johannes dem Evangelisten rechts, und Nr. 40 bei dem heiligen Nikolaus.

⁴ Es ist ein untrüglicher, weil wenig bemerkbarer Beweis für die Vermischung der Einflüsse in den Bildern aus dieser Umgebung, dass wir bald die eine bald die andere Form des Segens finden. Auf Tafel XXIII bietet das

einem eng anliegenden Kleid mit langer Taille und mit kurzem kaum bis zu den Knien reichenden Rock gekleidet. Die Taille und die ebenfalls sehr eng anschliessenden Ärmel sind mit zahlreichen wagrechten Falten, vielleicht auch mit eingenähten Schnüren versehen. Von dem Hals bis zum Rock führt vorn ein netzartig gewobenes Mittelstück mit einer Reihe von Knöpfen oder Perlen geziert. Der Rock fällt in schönen Falten wie das „Kilt“ eines schottischen Hochländers und hat unten eine Borte von demselben Stoff wie jenes Mittelstück. Eng-anliegende Hosen werden von der Mitte der Waden bis zu den Knöcheln mit Schnüren gewunden. Die Schuhe sehen mehr wie Strümpfe aus, denn sie haben keine deutlich bemerkbaren Sohlen und ihr oberer Rand verschwindet hinter jenen Schnüren. Von den Schultern fällt hinten ein bis unter die Knie reichender Mantel mit reichen Falten. Julitta hält beide Hände vor der Brust. Die rechte Hand hat den Handteller nach vorn offen. Die linke Hand hält ein zierliches kleines Kreuz, aber der Handteller ist nach aussen gerichtet und in einer durchaus unmöglichen Lage. Neben ihrem rechten Fuss kauert eine Kindesfigur, die aber fast bis zur Taille zerstört ist. Daneben ist eine achtzeilige grusinische Inschrift. — Jetzt kehre ich zu Bartholomée zurück.

Der Kalschen Gemeinde¹ gegenüber erhebt sich steil, vom Fluss aufsteigend, ein alleinstehender Bergkegel. Dunkle Tannen bedecken ihn und machen einen geheimnisvoll erhabenen Eindruck. Unberührt stehen die Bäume, weil sie dem Heiligtum geweiht sind und nur zur Dachdeckung

Kreuz nach rechts drei segnende Hände und alle sind griechisch. Auf Tafel XXVII segnet Petrus griechisch. Im Textbild 31 segnet Christus griechisch. ebenso 32, ebenso Tafel XXVIII, Nr. 45. Dagegen segnet Christus Tafel XXIX, Nr. 46 oben, lateinisch, ebenso Tafel XXXII, Nr. 55. Auf Tafel XXXIII, Nr. 57, segnet Christus mit den beiden Händen offen und mit allen Fingern gestreckt, was weder griechisch noch lateinisch ist. Die griechische Form erscheint wieder Tafel XXXV, Nr. 60 und 61, wo das Christkind beidesmal so segnet. Tafel XXXVI, die Tafel worauf Julitta als Nummer 62 vorkommt, bietet uns Nummer 63 eine gewebte Darstellung der Auferstehung, worin eine Figur rechts oben lateinisch segnet. Auf Tafel XXXVII segnet das Christkind, wenn ich nicht irre, lateinisch.

¹ Bernouville, La Souanéthie libre, Taf. V. Die Kalsche Gemeinde.

der Kirche oder zum Bau von Mühlen und Brücken¹ gefällt werden dürfen.

Der Aufstieg auf dem unter vielen Windungen sich hinziehenden Fusspfad ist überaus beschwerlich. Man braucht dazu etwa zwei Stunden. Oben erblickt man eine festungsartige Mauer, durch wuchtige Ecktürme verstärkt.² Die halbverfallene, zum Teil zinnengekrönte Mauer ist dem Bergabhang entsprechend geführt. Ein massig gebauter, nicht hoher Turm bildet das Eingangstor, das auch jetzt noch streng bewacht wird. Auf dem Hofe steht die aus behauenen Steinen im Basilikenstil erbaute kleine Kirche, dem heiligen Kerykos und der heiligen Julitta geweiht.³ An der Endwand, dem Eingangstor gegenüber, erhebt sich ein viereckiger Turm, dessen nicht steiles Dach von vier Ecksäulen getragen wird. An die Langs- wand schliesst sich ein niedriger Anbau an.⁴ Durch ein paar kleine Fenster dringt nur spärliches Licht in das Innere der Kirche ein. Das Tonnengewölbe wird von zwei Bogen gestützt. Die Gewölbe, Wände, und Säulen waren meist mit Fresken geschmückt, letztere haben viel gelitten und können nur noch im Altarraum einigermaßen erkannt werden.⁵ Die Altarwand hat drei Türwölbungen — richtiger eine Tür und zwei Fenster⁶ —, von denen die mittlere nur durch einen Vorhang geschlossen wird. Unter den Heiligenbildern sind grössere mit der Darstellung des heiligen Kerykos⁷ und der heiligen Julitta.⁸

¹ Записки Общества Любителей Кавказской Археологии. Книга I. Баградзе: Кавказъ въ древнихъ памятникахъ Христианства. Tiflis, 1870, S. 81.

² Siehe die schöne Abbildung des Berges bei Uwarow, Материалы X, Taf. XI.

³ Leider war keine Abbildung der Kirche vorhanden. Durch die freundliche Vermittlung Magister Ottens und des Photographen Jermakow in Tiflis wurde ein Liebhaberphotograph, ein Feldscher in Swanetien ersucht, die Kirche zu photographiren. Der Standort muss ein etwas zu weit entfernter gewesen sein; siehe Taf. I.

⁴ Siehe die Beschreibungen der Kirche: Uwarow, Материалы X, S. 67; Bartholomée S. 162, Taf. I, Nr. 3; Bernouville: La Souanéthie libre, S. 109 ff. Ferner: Записки общества любителей кавказской археологии I. Баградзе: Кавказъ въ древнихъ памятникахъ Христианства, S. 81 f.

⁵ Uwarow, Материалы X, S. 67. ⁶ Bernouville, S. 110 und 83, Fig. 9.

⁷ Uwarow, Материалы X, Taf. XXXI, Nr. 52.

⁸ Siehe das Verzeichnis der Heiligenbilder und Gegenstände bei Uwarow, Материалы X, S. 170—172, und XIX, 116—170.

Bartholomée wurde am Eingangstor von den sieben Dekanosen der sieben Dörfer der Kalschen Gemeinde empfangen; er und seine Begleiter mussten am Tor die Hände und das Gesicht waschen. Als Wasserbehälter diente ein Becken, das wohl früher als Taufbecken benutzt worden war. Der Vorraum der Kirche starrte von Schmutz und Russ, da hier ein Herd zur Bereitung der Speisen und des Brotes errichtet war. Kehrichthaufen lagen umher, in welchen man Knochenüberreste der Mahlzeiten bemerkte. An der von Russ geschwärzten Decke hingen Geweihe. Aus diesem Vorraum führte eine kleine Tür in die Kirche.¹ Die Dekanosen verweigerten anfangs das Aufschliessen der Tür, indem sie, ihre Unwürdigkeit vorschützend, Einer dem Andern den Schlüssel übergaben.

Einen peinlichen Eindruck machte der völlig verwahrloste und vernachlässigte Zustand der Kirche. Infolge des Staubes und des durch die Türspalten eingedrungenen Rauches, des Schmutzes und des über Alles lagernden Russes konnte man bei dem spärlichen Tageslichte anfangs nichts erkennen; es musste ein Licht angezündet werden. Als erstes fiel in die Augen ein grosses, auf einem hohen steinernen, mit zwei Stufen versehenen Postamente errichtetes Kreuz², das mit vielen Heiligenbildern bedeckt und von einem helmartigen³, mit einem Kreuz versehenen Aufsatz gekrönt war. Auffällig war das Verhältnis der Grösse und Höhe des Kreuzes zu den an sich kleinen Dimensionen der Kirche. — Auf dem steinernen Altartisch, der an die östliche halbrunde Wand anstiess, lag eine schöne, mit grossen Buchstaben geschriebene griechische Evangelienhandschrift. Auf dem ersten Blatte war eine in Minuskeln geschriebene Randbemerkung, die Bartholomée abschrieb.⁴

¹ Die Gräfin Uwarow erwähnt als eine Unregelmässigkeit das Vorhandensein von zwei Türen X, S. 67. Ob nicht die zweite Tür in der Zeit nach Bartholomée angelegt ist, da er nur eine zu erwähnen scheint, S. 165.

² Uwarow, Матеріалы X, S. 84: Die Höhe des Kreuzes beträgt 2 Meter, 49,2 Zentimeter, die des Postamentes 1 Meter, 22,37 Zentimeter, die des Helmes 55,62 Zentimeter, im ganzen 4 Meter, 27,2 Zentimeter. Ich komme später darauf zurück.

³ Uwarow, Матеріалы X, S. 83, Fig. 16.

⁴ Bartholomée, Поѣздка, Taf. I, Nr. 4.

Der Reliquienschrein.

Als Bartholomée im Begriff war, die Kirche zu verlassen, bemerkte er in dem Altarraum eine grosse eisenbeschlagene Kiste, die zu öffnen die Dekanosen, wiederum ihre Unwürdigkeit vor-schützend, anfangs verweigerten. Darin befand sich unter ver-schiedenen Geräten und Gefässen, in einem seidenen Futteral verwahrt, ein Reliquienschrein, der durch sein Alter, die schöne byzantinische Arbeit und den reichen Schmuck einen sehr hohen Wert repräsentirte. Das ist der grösste Schatz der Swaneten und wird darum sehr selten einem Fremden gezeigt. Bartholomée gibt eine unvollständige Beschreibung¹. Wahrscheinlich durfte er den oberen Deckel nicht entfernen, oder er wusste nicht, dass er zu öffnen sei. Bernouville² und namentlich die Gräfin Uwarow geben uns eine ausführlichere Schilderung.³ Der hölzerne Behälter ist mit vergoldeten Silber-platten bedeckt. In der Mitte ist eine breite Vertiefung in der Form eines Kreuzes mit zwei Querbalken, von welchen der obere kürzer ist. Hier sollen Teile des Kreuzes des Herrn aufbewahrt worden sein. Links von dem Kreuze ist der heilige Konstantin, rechts die heilige Helene, beide in reichem Ornat; zu beiden Seiten derselben sind die Aufschriften:

Α	Τ	Η	Ε
Κ	Ι	Α	ΛΕ
ΩΝ	Ν	Π	Ν
ΣΤ	Ο	Α	Η
Α	С		
Ν			

ὁ ἅγιος κωνσταντῖνος, ἡ ἁγία ἑλένα⁴ der heilige Konstantin, die heilige Helena. An den vier Ecken sind Reliquienbehälter,

¹ Bartholomée, Поѣздка, S. 165, Taf. I, Nr. 6.

² Bernouville, La Souanéthie libre, S. 111 f, Fig. 10 und 11. Er spricht die Meinung aus, dass der Schrein zur Aufbewahrung des heiligen Sakraments gedient habe. Dazu siehe auch die von hier entnommene Abbildung in II. Помяловскій, Сборникъ греческихъ и латинскихъ надписей Кавказа, St. Petersburg 1881, Taf. VI, Nr. 21.

³ Uwarow, Матеріалы X, S. 94—100, Fig. 23, Taf. XXVI. XXVII. Die Gräfin Uwarow findet in diesem Schrein eine auffallende Ähnlichkeit mit dem der St. Markuskirche in Venedig, in technischer Hinsicht auch mit dem Schmuck des Evangeliums in Monza, S. 98 f, Fig. 24, 25.

⁴ Das Wort ἅγιος ist das α, das in ein ὁ eingeschlossen ist.

deren Deckel folgende Gestalten enthalten: oben links Petrus, rechts Paulus; unten links Johannes der Täufer, rechts der Prophet Elias, mit den Aufschriften:

Ο	Π	Ο	Π	Λ	Δ	Ο	Η
Α	Ε	Α	Α	ΙΩ	ΡΟ	Π	Λ
Π	ΤΡ	Π	Υ	Ο	Μ	ΡΩ	Ι
Ο	Ο	Ο	Λ	ΠΡ	Ο	ΦΗ	Λ
С	С	С	Ο	Ο	С	Π	С
			С			С	

ὁ ἅγιος πέτρος, ὁ ἅγιος παῦλος, ὁ ἅγιος ἰωάννης ὁ πρόδρομος, ὁ προφήτης ἰλίας¹ der heilige Petrus, der heilige Paulus, der Johannes der Vorläufer, der Prophet Elias. Über dem Kreuze sind zwei Medaillons mit der Darstellung der Engel:

Μ	Ν	Β
Ι	Α	Π
	ΗΛ	ΗΛ

μιχαήλ, γαβριήλ Michael, Gabriel. Die Umrahmung bildet ein Ornament mit nach aussen gewandten Akanthusblättern. Darüber greift, den Schiebrand für den oberen Deckel bildend, ein Ornament aus drei ineinandergelegten Halbkreisen bestehend. Der obere Deckel enthält in einem von dem Akanthusornament umrahmten Rechteck die Darstellung der Kreuzigung. Rechts vom Herrn steht Maria, links Johannes. Unter dem Querbalken über Maria ist die Aufschrift: ΙΔΕ Ο ΥΙΟΣ ΣΟΥ siehe, dein Sohn!, über Johannes: ΙΔΟΥ Η ΜΗΤΗΡ ΣΟΥ siehe, deine Mutter! Zum Gekreuzigten schweben zwei Engelgestalten herab. Über ihren Häuptern sind die Sonne und der Mond. Die Gestalten sind in Emailfarben ausgeführt.

Unten am Fusse des Kreuzes ist ein, die Breite des Rechtecks einnehmendes, goldenes Blättchen verkehrt befestigt², die Aufschrift enthaltend:

¹ ἅγιος bei πρόδρομος ist α in ο.

² Wahrscheinlich ist das Blättchen abgefallen, und dann von einem Nichtkenner der griechischen Sprache verkehrt angeheftet.

+ ΛΑΜΠΡΑ: ΠΕΡΙΣΧΩΝΦΩΣ
 ΙΛΑΡΙΩΝΥΛΗ: ΟΔΗΓΟΝΕΙΣ
 ΜΕΓΙΣΤΟΝΕΞΕΙΦΩΣΤΟΔΕ.¹

„Leuchtendes, das Licht der Freudenfeste überstrahlendes Holz. Als Führer zum Allmächtigen bietet sich dieses Licht“. Der Raum zwischen dem Rechteck und dem Aussenrande ist mit Edelsteinen geschmückt, von denen die meisten erhalten sind; darunter ist ein Oval mit einem fein geschnittenen Brustbilde des Herrn. Die Rückseite des Schreines enthält die Auferstehung des Herrn. Letzterer schreitet, in der linken Hand ein Kreuz mit zwei Querbalken haltend, über zwei gesprengte, auf eine Weise eine Kluft überbrückende Pforten, die rechte Hand einer vor ihm knienden Gestalt reichend. Hinter der letzteren stehen drei Gestalten, von welchen die erstere — eine Frau — nach orientalischer Art die Hände wie zum Gebet vorstreckt. Hinter dem Herrn sind vier Gestalten, davon zwei, ein Mann und eine Frau, mit königlichem Diadem geschmückt. Den Hintergrund bilden zwei Berge, zwischen welchen eine Tal-senkung ist. Über dem Ganzen ist die Aufschrift: † ΗΑΝΝΑ-CTΑΤΗC die Auferstehung.² Der zum Teil erhaltene Seitenrand des Schreines enthält in Medaillonform die Brustbilder der Heiligen: Theodor, Demetrius, Jakobus, Nikolaus, Georg, Martha.

Auf dem Altar lag eine Bronzelampe in der Form eines Fusses mit einer Sandale, deren Sohle mit grossen Nägeln versehen war, somit von einem Vertreter der Bergvölker hergestellt sein muss.³ In den Ecken der Kirche standen alte

¹ Der Akademiker Nauck — siehe Pomjalowsky (wie S. 510, Anm. 2), S. 42. 43 — fand in diesen drei Zeilen ein iambisches Distichon:

λαμπρά(ι) περισχών φῶς ἱλαρίων ὕλη(ι)
 ὁδηγὸν εἰς μέγιστον ἔξει φῶς τόδε.

² Trotz dieser vom Künstler selbst angebrachten Aufschrift glaubt Gräfin Uwarow die Niederfahrt zur Hölle annehmen zu müssen. Die vor dem Herrn kniende Gestalt sei Adam, hinter ihm stehe, die Hände ausstreckend, Eva; vgl. Uwarow, X, S. 97. Bartholomée, Reise S. 165, und Bernouville, S. 111, nehmen die Auferstehung an.

³ Bartholomée, Πορεία, S. 165. 166 Taf. I, Fig. 7. Die Dekanosen erklärten, Satan hätte diesen Schuh getragen, als er Eva zum Sündenfall verleitete, ihn aber bei der Geburt Christi verloren. Seit der Zeit wurde er in diesem Kloster aufbewahrt. Auf die Erklärung Bartholomées, es sei eine heidnische Lampe, trugen die Dekanosen mit einer grausigen Scheu den Schuh hinaus und warfen ihn auf den Hof. — Siehe auch Uwarow, Μатериалы, X, S. 146, Fig. 74.

Waffen, Pfeile; an der Decke hingen Geweihe und Tierschädel. — An der südlichen Wand entzifferte Bartholomée eine grusinische Inschrift, die von Brosset folgendermassen übersetzt worden ist: „Als ein Erdbeben diese Kirche des heiligen Kerykos zerstörte, so habe ich Georg, der Sohn (oder der Gehilfe) des Antonius sie wieder aufs neue ausgeschmückt. Gedenket auch unsrer und Gott wird sich unsrer erbarmen.“ —

Die Heiligtage.

Die Heiligtage dieser Kirche sind der Sonnabend in der Karwoche und der 15. Juli. An dem letzteren Tage versammeln sich alle Swaneten auf diesem Berge, einige bleiben in scheuer Furcht ausserhalb der Klostermauern. Die meisten bringen Opfergaben an Naturalien und Tieren mit, die dort zubereitet und verspeist werden.¹ An diesem Tage wird der oben beschriebene Heiligenschrein aus der Kiste genommen, von einem Dekanos gewaschen und dann bei den Zeremonien gebraucht. Das Waschwasser wird in einem kupfernen Gefäss² aufbewahrt und dann in den Dörfern als das heilkräftigste Wundermittel in Krankheitsfällen und bei der Vereidigung in gerichtlichen Angelegenheiten angewandt.³ In besonderer religiöser Stimmung stiegen einige Swaneten in Erinnerung an das griechische Evangelium, den einstigen Besitz ihres Nationalheiligtums der Kirche des heiligen Kerykos, nach Kutais hinab und zündeten in dem Gelaty-Kloster vor der Evangelienhandschrift — wohin dieselbe in der Folgezeit übergeführt worden war — ihre Lichter an und verrichteten vor derselben ihre Gebete.⁴

Auf diesem waldumrauschten, weltentrückten Bergesgipfel in dem schwer zu erreichenden Höhtal des Ingur, in diesem von dem grossen Menschenstrom fast gar nicht berührten Gotteshause hat die Koridethi-Evangelienhandschrift ein Jahrhundert lang für die Welt verschollenes, aber von den Swaneten und den Dekanosen wohlgehütetes Dasein geführt.

¹ Bakradse erwähnt die grossen Kessel und Geschirre S. 82.

² Uwarow, Матеріалы, X, S. 138. 139, Fig. 60.

³ Bakradse, Кавказъ въ древнихъ памятникахъ..., Tiflis 1875, S. 82.

⁴ Епископъ Киріонъ: Греческій пергаментный манускриптъ четвероглава, найденный мною между рукописями въ Гелатскомъ монастырѣ. Перепечатано изъ Орловскихъ Епархіальныхъ Вѣдомостей за 1904, Orel 1904, S. 34.

2.

Die literarische Erwähnung und die Bearbeitung der Handschrift.

Die Geschicke dieser Handschrift sind von dem Augenblick der Entdeckung an merkwürdig gewesen. Zweimal ist sie gefunden und dann wieder zeitweilig verschwunden. Wiederholt ist sie in die Literatur eingeführt und doch nicht wissenschaftlich verwertet worden. Der Entdecker Oberst Bartholomée war der Erste, der die wissenschaftliche Welt von dem Vorhandensein der Handschrift in Kenntnis setzte. Er veröffentlichte in den Denkwürdigkeiten der kaukasischen Abteilung der Kaiserlichen Russischen Geographischen Gesellschaft¹ einen ausführlichen Reisebericht, dem er eine Karte des Gebiets, einige einfache Bilder der Ortschaften, Kirchen und Gegenstände beifügte, darunter auch eine Nachbildung der Randbemerkung Bl. 72v². Nach seiner Meinung gehörte die Handschrift zu den ältesten, während jene Randbemerkung viel jüngeren Datums sei³. Die Ergebnisse seiner Forschungen und seiner Entzifferungen teilte er dem Akademiker Brosset in St. Petersburg mit, der auf Grund derselben der Akademie der Wissenschaften einen Bericht vorlegte, und die schöne griechische Handschrift als eine den Hellenisten wertvolle bezeichnete⁴.

Im Herbst des Jahres 1860 besuchte dann Dm. S. Bakradse das Kloster. In seiner Arbeit über Swanetien⁵ und in der Beschreibung der altchristlichen Denkmäler des Kaukasus erwähnt er unter den wertvollen Gegenständen des Klosters

¹ Поѣздка . . . (wie oben S. 50, Anm. 1) S. 147—224.

² Поѣздка въ Большую Сванетію . . . Taf. I, Nr. 4.

³ Поѣздка въ Большую Сванетію . . . S. 164.

⁴ Lettres de M. Bartholomaei relatives aux antiquités Géorgiennes . . . Der Akademie vorgelegt am 14. Oktober 1853. Bulletin de la classe des Sciences Historiques et Philologiques de l'Académie Impériale des Sciences de St. Petersburg. Nr. 256, 257, Bd. XI. Nr. 16, 17, S. 248, 1. Nr. 258, 259, Bd. XI. Nr. 18, 19, S. 294, schreibt er: „Que diront aussi les hellénistes de ce bel Évangile grec, conservé à S.-Cuiricé, de cette brillante image avec légendes grecques, du même lieu, et de Laïlach“.

⁵ Bakradse: Сванетія. Записки Кавказскаго Отдѣла Императорскаго Русскаго Географическаго общества, Tiflis 1861, S. 37.

diese Evangelienhandschrift¹. Als aber am 27. Juli 1866 der Bischof von Imeretien, Gabriel, den Klosterberg erstieg, wurde ihm weder der Heiligenschrein — die Dekanosen hatten angeblich den Schlüssel vergessen, — noch die Handschrift gezeigt². Besser erging es Raphael Bernouville³, der im Jahre 1872 dort oben war. Seine Aufmerksamkeit wandte er vorzüglich dieser Handschrift und dem oben beschriebenen Heiligenschreine zu. Er glaubte die Entstehung der Handschrift dem Mass der Buchstaben und ihrer Ausführung gemäss in eine frühe Zeit, etwa in das 6. oder 7. Jahrhundert verlegen zu müssen, während er die Bartholoméische Zeitbestimmung, das zweite Jahrhundert⁴ für zu hoch gegriffen erklärte. Die Herstellung scheint er geneigt, einem Einheimischen zuzuschreiben.

Die Handschrift in St. Petersburg.

Soweit haben wir nur Reisende gehabt. Jetzt tritt die Behörde in Tätigkeit. Denn im Jahre 1869 liess der Militärgouverneur dieses Gebietes, der Provinz Kutais, Graf Wladimir Lewaschow sie aus dem Kloster holen. Er ging darauf aus, diese Handschrift zu erwerben, und zwar zahlte er der Kalschen Gemeinde für die zeitweilige Überlassung der Handschrift fünfzig Rubel. Er brachte sie nach St. Petersburg, wo sie in den Besitz des Grafen Panin geriet, mit dessen Zustimmung sie von dem Akademiker A. Bütschkow dem Akademiker Marie Félicité Brosset zur Entzifferung der grusinischen und griechischen

¹ Bakradse, Кавказъ въ древнихъ Памятникахъ Христіанства. Записки общества Любителей Кавказской Археологіи, книга I, изданная подъ редакціею помощника председателя Общества Ад. Берже и члена комитета общества Дм. Бакрадзе, Tiflis, 1875, S. 81. Separatabdruck aus „Акты собранные Кавказскою археографическою Коммиссіею. Архивъ Главнаго Управленія Намѣстника Кавказскаго. Томъ V, изданъ подъ редакціею председателя Коммиссіи Ад. Берже, Tiflis 1875.

² Обзорѣніе Сванетскихъ приходовъ. (Изъ записокъ пресвященнаго Гаврііла, епископа имеретинскаго.) Православное обзорѣніе. VIII г. Январь 1867, Moskau S. 53. 54.

³ Bernouville, La Souanéthie libre, Paris 1873, S. 110.

⁴ Vielleicht beruht diese Angabe auf irgend einer mündlichen Mitteilung Bartholomées. Ich habe sie nicht in seinen Schriften finden können.

Randbemerkungen übergeben wurde.¹ Vor allem versuchte Brosset die zum teil sehr nachlässig oder besser von ungeübten Händen geschriebenen grusinischen Randbemerkungen zu entziffern, in denen er verschiedene Verträge, Vermächtnisse aber auch auf die Handschrift selbst bezügliche Angaben fand. Er scheint sich nicht näher mit dem Haupttext der Handschrift, den er in das neunte oder zehnte Jahrhundert verlegte, befasst zu haben. Die entzifferten Randbemerkungen, die Erklärung derselben und die aus ihnen gewonnenen Ergebnisse hat er am 6. Oktober 1870 in der Sitzung der historisch-philologischen Abteilung der Akademie der Wissenschaften vorgelesen.² Die Handschrift blieb aber nicht im Besitz des jungen Grafen Panin, nur wissen wir nicht, wann er sie weiter gegeben hat.³

Da der Graf Lewaschow sein Versprechen, die Handschrift bald der Kalschen Gemeinde zurückzustellen, nicht zu erfüllen schien, so wurden die Swaneten sehr besorgt. Dank den Bemühungen des swanetischen Fürsten Lewan Zokowitsch Dadischkeliani und des Bischofs von Imeretien Gabriel wurde die Handschrift aus Petersburg in den Kaukasus zurückgebracht und dem eben genannten Bischof anvertraut, der sie zur Aufbewahrung dem Gelatykloster bei Kutais übergab.

Trotz der an den Swaneten gerühmten, geradezu eifersüchtigen, hartnäckigen Anhänglichkeit an ihren kirchlichen Heiligtümern, geriet die Handschrift nunmehr in Vergessenheit, ja sie verschwand geradezu von der Bildfläche. Hieran war entweder Gleichgültigkeit oder Nachlässigkeit im Aufbewahren des kostbaren Besitzes oder ein absichtliches Verheimlichen von seiten der Klosterverwaltung schuld. Denn es ist

¹ Kirion, *Греческій манускриптъ . . .* Orel 1904, S. 7. Bulletin de l'Académie impériale des sciences de St. Petersburg, St. Petersburg 1908, Bd. 2, S. 1244, 1245.

² Brosset, Note sur un manuscrit grec des quatre Évangiles, rapporté du Souaneth-Libre et appartenant au comte Panin, *Mélanges asiatiques tirés du Bulletin de l'Académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg*. Bd. 6, Heft 3 und 4, St. Petersburg 1872, S. 269—286, (im Bulletin, Bd. 15, S. 385—397).

³ Durch die liebenswürdige Vermittlung der Familien Wulffius und Graf Saburow wurden auf meine Bitte hin Nachforschungen im Familienarchiv des Grafen Panin angestellt, doch fand man nichts Genaueres darüber, wie er über diese Handschrift verfügt hat.

auffallend, dass I. Pomjalowsky,¹ der im Auftrage des Präsidenten der Moskauer archäologischen Gesellschaft, des Grafen Uwarow, als Vorarbeit für den fünften archäologischen Kongress in Tiflis, die auf den Kaukasus bezüglichen griechischen und lateinischen Inschriften sammelte, und mit genauer Literaturangabe veröffentlichte, und dem der Reisebericht Bartholomées bekannt war, nicht auch auf diese griechische Evangelienhandschrift, oder deren griechische Randbemerkungen aufmerksam machte. Wahrscheinlich ist das der Grund, warum auch der Tiflische Kongress die Handschrift nicht berücksichtigt hat. Auch dem Auge des Professors Kondakow,² der im Allerhöchsten Auftrage die Kirchen und Klöster Grusiens besuchte, und ihre kirchlichen Altertümer beschrieb, scheint die Handschrift entgangen zu sein.

Bischof Kirion.

Erst 1901 wurde die Handschrift wiedergefunden. Im August des ebengenannten Jahres besuchte Seine Eminenz der Vikarbischof von Gori, Kirion³, das Gelatykloster behufs Erwerbung von grusinischen Handschriften für das Eparchialmuseum der grusinischen Geistlichkeit, das neben der Zionskathedrale in Tiflis steht. Er begab sich in die Schatzkammer der Andreaskathedrale, in der die Kleinodien und die Handschriften des Klosters aufbewahrt wurden. Die Handschriften befanden sich in einem chaotischen Zustande. Bei einigen waren die Einbände auseinandergerissen, anderen fehlten die ersten oder die letzten Blätter. Pergamentblätter und Papierbruchstücke waren buchstäblich in einen Haufen zusammengeworfen. Seine Aufmerksamkeit wurde durch eine griechische

¹ И. Помяловскій, Сборникъ греческихъ и латинскихъ надписей Кавказа, для Vго Археологическаго сѣзда въ Тифлисъ, St. Petersburg 1881.

² Kondakow, Описаніе памятниковъ древности въ нѣкоторыхъ храмахъ и монастыряхъ Грузіи, составленное по Высочайшему повелѣнію, St. Petersburg 1890.

³ Kirion, Греческій пергаментный манускриптъ четвероглава, найденный мною между рукописями въ Гелатскомъ монастырѣ Перепечатано изъ Орловскихъ Епархіальныхъ Вѣдомостей, Orel 1904. Diese Schrift hat der ehrwürdige Bischof die Freundlichkeit gehabt, auf meine Bitte hin (s. bei ihm S. 1 Anm.) abzufassen.

Handschrift gefesselt, in der auf dem freien Raum an den Rändern sich die ältesten grusinischen Anmerkungen fanden. Auf Grund einiger paläographischer Anzeichen glaubte er die Entstehung der Handschrift in den Anfang des vierten Jahrhunderts verlegen zu müssen. Um nicht den Mönchen den grossen Wert der Handschrift zu verraten, widmete er ihr nur eine kurze Zeit. Nichtsdestoweniger gelang es ihm nur mit grosser Mühe, den Abt zu überreden, ihm die Handschrift behufs genauer Erforschung zu überlassen. Der Bischof wusste, dass sie im Kloster ohne jegliche Verwertung bleiben würde. Ausserdem versprach er, sie nach vollendetem Gebrauch dem Kloster zurückzustellen. Die Einwilligung, die Handschrift dem Bischof Kirion zu überlassen, fiel deshalb dem Abt schwer, weil die Swaneten dem Buche gegenüber ihre Ehrfurcht bezeugten, sie als Gegenstand ihrer religiösen Übungen benutzten, s. oben S. 513. Bischof Kirion brachte die Handschrift nach Tiflis, wo ihm niemand etwas näheres über die Herkunft derselben mitteilen konnte. Da es ihm infolge seiner Amtspflichten nicht möglich war, sich der Bearbeitung der Handschrift zu widmen, so wandte er sich wiederholt an die übrigen Glieder des Ausschusses des Museums und an andere Personen von höherer theologischer Bildung mit der Bitte, die genauere Untersuchung der Handschrift zu übernehmen, oder auf jemand hinzuweisen, der imstande wäre die Arbeit auszuführen. Alle seine Bemühungen blieben ohne Erfolg.

Im Sommer des Jahres 1901 besuchte ich mit meinem Bruder, dem Oberlehrer Johannes Beermann, das obengenannte Museum in Tiflis, um die reiche Handschriftensammlung und die kirchlichen Altertümer in Augenschein zu nehmen. Bei dieser Gelegenheit bemerkten wir auf einem Tische eine Pergamenthandschrift, deren vorderer Einbanddeckel fehlte. Wir sahen, wie ein Besucher durch Zerreißen des Randes eines Blattes der Handschrift, für sich prüfte, ob es Papier oder Leder (Pergament) war. Auffälliger Weise war das Buch nicht registriert, auch nicht wie die grusinischen Handschriften in einem Schrank verschlossen, sondern lag offen auf dem Tisch von einem dunkelroten Bande zusammengehalten. Auf unsere Frage, was diese Handschrift enthalte, wurde uns geantwortet, dass Gelehrte den Inhalt als wertlose alte griechische Traktate

bestimmt hätten. Beim ersten Blick war sie als eine Evangelienhandschrift zu erkennen.

Erste Bearbeitung.

Auf die später ausgesprochene Bitte, nähere Einsicht in dieselbe nehmen zu dürfen, ging der damalige Vorsitzende des Ausschusses des Museums, Bischof Kirion, in liebenswürdigster Weise ein, und gestattete mir in seinem Kabinette zu arbeiten. Bei näherer Beschäftigung stellte sich der Wert der Handschrift heraus. Noch deutlicher erkannte ich ihn, nachdem ich im Sommer 1902 mit der Erlaubnis des Direktors der Kaiserlichen Öffentlichen Bibliothek in St. Petersburg Geheimrat Kobeko die dortigen griechischen Handschriften besehen und vergleichen durfte, und nach Rücksprache mit Gelehrten der Dorpater und Briefwechsel mit einem Vertreter des Faches an der Berliner Universität. Zum Schutz der Handschrift liess ich, nach Art der Schutzkiste der grossen Sinaitischen Handschrift in der Kaiserlichen Öffentlichen Bibliothek in Petersburg, eine Kiste mit einem doppelten Deckel anfertigen. Der innere verschliessbare Deckel besteht aus einer Glasplatte, so dass die Besucher des Museums die Handschrift sehen können, ohne dass es für sie möglich ist, sie dabei mit der Hand zu berühren. Noch jetzt, 1910, befindet sich die Handschrift in dieser Schutzkiste.

Nach Überlegung aller Möglichkeiten übersandte ich im Herbst 1902 eine Beschreibung der Handschrift, nebst einer Variantensammlung, einem Hinweis auf die seltensten Lesarten und einer Übersicht der Kapitel und der liturgischen Abschnitte, an die Kaiserliche Akademie der Wissenschaften in St. Petersburg. Ich bat, dass sie als Förderin und Pflegerin aller wissenschaftlichen Forschungen in Russland und als solche vor allen anderen berechtigt die innerhalb der Grenzen des russischen Reiches gefundenen Handschriften herauszugeben, den gesamten Text Blatt für Blatt, Spalte für Spalte zu veröffentlichen, um diesen hochwichtigen Zeugen für die Textgeschichte der Evangelien der theologischen Wissenschaft zugänglich zu machen.

Unterdessen fing ich mit der Erlaubnis des Bischofs Kirion an, für den so in Aussicht genommenen Druck eine genaue

Abschrift anzufertigen. Da der Vorsteher des Gelatyklosters die Handschrift ihm persönlich behufs wissenschaftlicher Verwertung überlassen hatte, so hielt sich Bischof Kirion für berechtigt, sie auch mir zur leichteren Anfertigung der Abschrift und zur genaueren Erforschung des Textes anzuvertrauen. Und demgemäss wurde sie in gleicher Weise auf sein Verlangen hin ihm später wieder persönlich in die Hand zurückgegeben.

Die Akademie der Wissenschaften liess durch einen Referenten, den Akademiker Järnstedt, die von mir eingereichte Vorlage prüfen und die historisch-philologische Abteilung¹ beschloss, auf seinen Bericht hin, sich bereit zu erklären, eine Beschreibung der Handschrift und eine genaue Variantensammlung auf ihre Kosten zu veröffentlichen, während sie den Druck des gesamten Textes in der oben angeführten Weise als zu kostspielig ablehnte. Es ist leichtverständlich, dass die Akademie der Wissenschaften, die für alle Wissensgebiete zu sorgen hat, kaum soviel für eine einzige Arbeit gewähren konnte. Nochmals im Dezember 1902 tat ich persönlich in St. Petersburg bei einem Vertreter der Akademie Schritte für die ins Auge gefasste Ausgabe des Textes.

Unterdessen war durch den Briefwechsel das Vorhandensein der Handschrift bekannt geworden. In- und ausländische Kreise fingen an, sich für sie lebhaft zu interessieren.

Professor Hermann von Soden in Berlin ersuchte mich um einige nähere Angaben über die wieder ans Licht gekommene Handschrift. Ich übersandte ihm eine Liste der Varianten, hauptsächlich an der Hand der von Westcott und Hort² hervorgehobenen Stellen. Seiner Aufforderung, ihm eine Abschrift zu überlassen, oder auf seine Kosten die Handschrift photographiren zu lassen, glaubte ich nicht nachkommen zu können, da ich mich der Hoffnung hingab, die Möglichkeit zu finden, den ganzen Text in Russland herauszugeben.

¹ Bulletin de l'académie impériale des sciences de St. Péterbourg, St. Petersburg 1908, Bd. 2, S. 1244, 1245, wo auf die Protokolle der Sitzung der historisch-philologischen Abteilung vom 2. und 30. Oktober 1902, §§ 178 und 206, hingewiesen wird.

² Brooke Foss Westcott und Fenton John Anthony Hort, The New Testament in the original Greek. Introduction, Appendix, London 1896, Appendix S. 1—91.

Im Sommer 1903 erfolgte meine Ernennung zum Pastor der deutschen Gemeinden in Zarskoje Sselo und Pawlowsk. An dem neuen Wirkungsorte besuchte mich August 1903 Professor Gregory aus Leipzig. Es wurden Pläne über eine gemeinsame Herausgabe in der für die Wissenschaft am besten entsprechenden Art gemacht. Dabei stellte es sich heraus, dass die Handschrift schon in einem Werke Gregorys,¹ sowohl aus früherer Kenntniss der Brossetschen Berichte wie auch Dank den Angaben Professor Oskar von Gebhardts, angeführt war, allerdings fälschlicher Weise unter den Kleinschriften, weil Bartholomées Nachbildung einer Randbemerkung Gregory irre geführt hatte. Da wir eine gemeinsame Ausgabe in Aussicht nahmen, so konnten anderweitige Aufforderungen um Überlassung der Abschrift nicht erfüllt werden. Die Drucklegung musste jedoch damals unterbleiben, die Arbeit auf Jahre hin zurückgestellt werden.

Die Kaiserliche Moskowsische Archäologische Gesellschaft.

Eine andere mit reichen Mitteln ausgestattete Gesellschaft, die Kaiserliche Moskowsische Archäologische Gesellschaft, nahm sich nunmehr der Handschrift an. Schon im Jahre 1895 hatte im Auftrage der Gesellschaft die Präsidentin derselben Gräfin Uwarow eine archäologische Forschungsreise in die Gebiete Pschawien, Chewsuretien und Swanetien unternommen. Ihr Tagebuch, die Beschreibung der Ortschaften, der Kirchen, der Klöster und der vorhandenen Altertümer hat sie in dem früher erwähnten Prachtwerk veröffentlicht.² Am 14. August 1895 besuchte die Gräfin das Kloster des Kerykos und der Julitta und sie erwähnt in ihrem Tagebuch als einen früheren Schatz des Klosters diese griechische Evangelienhandschrift.³ Bei ihrem abermaligen Besuch der Stadt Tiflis im Jahre 1904 bemerkte sie

¹ Gregory, Textkritik des Neuen Testamentes, Bd. I, Leipzig, 1900, S. 257, Nr. 1360.

² Поѣздка въ Пшавію, Хеусуретію и Сванетію. Графини Уваровой Матеріалы по Археологіи Кавказа. Выпускъ X, Moskau 1904.

³ Поѣздка въ Пшавію . . . Moskau 1904, S. 35. 171. Auf letzterer Seite ist irrthümlicher Weise angegeben, dass die Handschrift von der Berliner Akademie herausgegeben wurde. Diese Notiz geht auf eine ungenaue Anmerkung

in dem kirchlichen Museum die Handschrift, die noch immer nicht registriert war. Auf letzteres bestand sie und die Handschrift erhielt die Bibliotheksnummer 993. Sie bat um die Überlassung der Handschrift behufs Bearbeitung und Herausgabe durch die genannte Gesellschaft. Am 28. November 1904, in der Sitzung der slawischen Kommission¹ der archäologischen Gesellschaft, lenkte sie die Aufmerksamkeit auf die von ihr in Tiflis gefundenen, in der Wissenschaft bekannten, Handschrift und stellte die Frage, ob es zweckmässig wäre, den Text ganz oder nur teilweise herauszugeben. Sowohl für die eine als auch die andere Art fanden sich Vertreter unter den anwesenden Gliedern. Behufs allseitiger Entscheidung der Frage sollte der Wert des Textes genau erforscht werden. J. J. Jewsejew wurde aufgefordert die Bearbeitung des Textes, N. P. Popow die paläographische Besprechung zu übernehmen: der rein mechanische Auszug der Varianten könnte für ein Honorar angefertigt werden. Mit der Bearbeitung sollte beeilt werden, um einer eventuellen ausländischen Ausgabe zuvorzukommen. Da Jewsejew zuerst den Auftrag ablehnte, so wurde Popow anfangs mit der Arbeit betraut. In der Folgezeit hat doch Jewsejew sie ausgeführt.

Als das Vorhaben der archäologischen Gesellschaft bekannt wurde, sprach Professor von Soden in Berlin seine Bereitwilligkeit aus, der Moskauer Ausgabe ein Vorwort beizufügen. Dieses Anerbieten wurde mit Freuden angenommen.² In Sodens Auftrag fertigte in Moskau der Privatdozent der Berliner Universität Wagner eine Abschrift der Handschrift an.³ Dann aber, nach Angabe des Vorworts Uwarows⁴ wurde

in der oben ausgeführten kleinen Schrift Bischof Kirions, S. 1, zurück, dass die Abschrift für die Berliner Akademie angefertigt wurde. Wie oben nachgewiesen, sind nur mit der Akademie der Wissenschaften in Petersburg Unterhandlungen geführt worden.

¹ Древности. Труды Славянской Комиссии Императорскаго Московскаго Археологическаго Общества. Томъ IV, выпускъ I, изданъ подъ редакціей А. С. Орлова, Moskau 1907, протоколы 80, засѣданія 29 Ноября 1904, S. 42. 43.

² Кавказъ. Матеріалы по Археологiи Кавказа, Выпускъ XI, Moskau 1907, S. III, отъ Редакціи.

³ Матеріалы, Выпускъ XI, S. 2.

⁴ Матеріалы, Выпускъ XI, S. III отъ Редакціи.

dieselbe nach Berlin geschickt, um in Sodens grossem textkritischen Werk verwendet zu werden, von dem die zweite Abteilung des ersten Bandes im Jahre 1906 erschien.¹ Soden sieht in den Koridethi Evangelien, welchen er die Zahl 050 gibt, nächst D, seinem δ 5, den besten Zeugen des von ihm I^a genannten Texttypus.

Mit Allerhöchst bewilligten Mitteln veröffentlichte 1907 die Kaiserliche Moskowische Archäologische Gesellschaft ihre Bearbeitung der Handschrift.² Nach dem Vorwort der Redaktion, folgt S. VII—XVI, eine deutsche Abhandlung Sodens über: „Charakter und Wert des Textes dieses Codex,“ deren erster Teil mit dem eben angeführten Abschnitt in seinem Werk übereinstimmt, während der zweite Teil den Nachweis der Verwandtschaft dieser Handschrift mit D und 700 (Sodens ϵ 133), gewidmet ist. Dem fügt sich an, S. 1—13, unter der Aufschrift: Коридетское Евангелие „Das Koridethi-Evangelium“, die Besprechung der Handschrift durch J. J. Jewsejew. Er findet, dass diese Handschrift in dem Markus-Evangelium unter die ersten Zehn der griechischen Handschriften der Evangelien einzureihen ist, während sie in den drei übrigen Evangelien nicht über die gewöhnlichen Handschriften hinausragt. Um die Beziehung des Markusevangeliums in dieser Handschrift zu D zu bestimmen, verglich er anfangs das erste Kapitel mit anderen Handschriften. Da dieses Verfahren aber kein genaues Resultat ergab, so griff er 112 typische Stellen³ heraus, die vor allem eine sehr nahe Beziehung zu D auf-

¹ Die Schriften des Neuen Testaments in ihrer ältesten erreichbaren Textgestalt. Von Hermann Freiherr von Soden, Bd. I, 1. Abt. Berlin 1902, Bd. I, 2. Abt. 1906, I, 3, 1907, I, 4, 1910, siehe S. 1041. 1297—1302.

² Кавказъ. Матеріалы по Археологіи Кавказа печатаются на Высочайшее дарованный средства. Выпускъ XI. подъ редакціей графини Уваровой. Moskau 1907. Auf Seite 2 deutet Jewsejew an, dass diese Handschrift an Gregory nach Leipzig geschickt wurde. Dies beruht auf irgend welchem Missverständnis, da, soweit Gregory und ich uns mit der Handschrift beschäftigt haben, sie Russland nicht verlassen hat.

³ Матеріалы по Археологіи . . . XI, S. 12: Marcus 2 18 24 25 3 5 14 27 34 34 4 19 40 41 5 12 21 25 26 33 42 6 2 27 48 51 53 53 53 54 7 3 4 7 8 3 4 8 10 17 24 25 25 25 26 9 2 17 21 21 21 42 44 45 46 49 10 7 11 11 17 17 20 24 25 27 27 46 50 11 1 3 7 10 15 26 32 12 2 4 7 13 15 21 27 30 38 41 13 2 9 14 14 19 20 14 4 8 10 13 19 25 27 36 36 36 45 49 51 62 65 65 67 15 3 8 11 17 25 28 34 46 47 16 3 4 8.

wiesen, dann aber auch, stets im Verhältnis ferner werdend, zu 565 früher 2^{pe}, 69, 13, A, 28, ff², 346, c, a, 1, C, C², C³, b. Er macht besonders aufmerksam auf die geographische Nachbarschaft mit 565, früher 2^{pe}, in Humisch Khan in Pontus. Jewsejew hält dieses Markusevangelium für einen hervorragenden Vertreter des sogenannten westlichen Textes, während die anderen Evangelien einen gemischten Text enthalten. Die Schrift setzt er ins VIII.—IX. Jahrhundert.

Seite 14—18 bieten die Varianten nach dem Tischendorf'schen Neuen Testament und zwar der achten Auflage. Leipzig 1869 zusammengestellt. Darauf sind 50 phototypische Tafeln beigelegt, die in vorzüglicher Weise die erste Seite des Markusevangeliums in natürlichem, die folgenden Seiten desselben Evangeliums in ein wenig verkleinertem Masstabe — zwei Seiten auf einer Tafel — wiedergeben. Dank dieser grossartigen Ausgabe ist es der um die archäologischen Wissenschaft verdienten Präsidentin Dr. der Philologie Gräfin Uwarow gelungen, das Vorrecht der russischen Wissenschaft zu wahren.

Die Beischriften.

Einer besonderen Erwähnung bedürfen die griechischen und namentlich die grusinischen Randbemerkungen. Die Entzifferung der grusinischen Beischriften ist eine sehr schwierige. Während sonst die grusinischen Bibelhandschriften, Liturgierollen und Bücher, auch die Kommentarwerke, bis zu den kleinsten „Westentaschen“-Miniaturgebetbüchern meisterhaft künstlerisch geschrieben sind, so gehen diese Randbemerkungen auf Hände zurück, die nicht zur Zunft der Schreiber gehörten. Eigentümlich berührt einen heutigen Christen die ihm pietätlos vorkommende, eine freiere Stellung zum Evangelienbuche beweisende, Behandlung der heiligen Schrift, und zwar die Benutzung des freien Raumes an den Rändern der Seiten zu verschiedenen Eintragungen, oder sogar geradezu als „Fremdenbuch“. Auf solche zufällige Schreiber gehen die Randbemerkungen zurück, daher ist es auch nicht zu verwundern, dass Brosset sie bei ihrer schwer lesbaren Form „les horribles grafiti“, „die schrecklichen Kritzeleien“¹ nennt. Es

¹ Brosset, Note sur un manuscrit . . . Mélanges Asiatiques, VI. S. 271.

ist dann nicht zu verwundern, dass seine Entzifferung davon nicht ganz ohne Fehler ist, und vielfache Lücken aufweist. Um diese auszufüllen, jene zu verbessern, unternahm Dshanaschwili eine neue Bearbeitung, die von Takaischwili genau kontrollirt wurde. Dies hat er dann unter der Aufschrift: „Das Korideti-Vierevangelium und seine grusinischen Beischriften“ in dem ersten Band der „Sammlung der grusinischen Gesellschaft für Geschichte und Ethnographie“¹ herausgegeben. Dasselbe wurde in dem mit kurzen Beschreibungen der Handschriften versehenen Katalog des kirchlichen Museums in Tiflis veröffentlicht.² Beiden Männern stand das reichste handschriftliche Material zur Verfügung, so dass ihnen die Arbeit leichter als Brosset fallen musste.

Sie glauben in diesen die ältesten datirten grusinischen Aufzeichnungen zu finden. Diese Beischriften wurden photographirt und die Photographien werden besonders in einer Vitrine unter der Nr. 993 aufbewahrt.

Ausserdem verglichen sie die Varianten in der Moskowschen Ausgabe mit den ältesten grusinischen Evangelienhandschriften aus dem IX.—X. Jahrhundert und fanden die Eigentümlichkeit, dass die Koridethi-Evangelien den grusinischen Gelehrten bei der Verbesserung und Vervollständigung der in alter Zeit aus dem Griechischen in das Grusinische angefertigten Übersetzung der Evangelien als Richtschnur gedient haben.³

Eine genaue wissenschaftliche Entzifferung und Durcharbeitung dieser grusinischen Beischriften erhalten wir voraussichtlich in nächster Zeit aus der Feder eines grossen Forschers auf dem Gebiete der grusinisch-armenischen Sprachdenkmäler des Professors Marr, eines Adjunkts der Akademie, der gegenwärtig damit beschäftigt ist. Es ist ferner mit Freuden zu

³ Dshanaschwili, Древняя Грузія: Сборникъ Грузинскаго Общества Исторіи и Этнографіи, Т. I, подъ редакцію Е. Такайшвили. L'Ancienne Géorgie: Mémoires de la Société géorgienne d'histoire et d'éthnographie, Tome I. Sous la rédaction de M. E. Takatchvili Tiflis 1909, S. 74—87, nebst Anmerkung Takaischwilis, S. 88.

⁴ М. Г. Джанашивили, Описание рукописей церковнаго Музея Духовенства Грузинской Епархіи. Книга III, Nr. 13. Tiflis 1908, S. V, Nr. 993, u. S. 233—250.

⁵ Джанашивили, Описание . . . S. 250.

⁶ Джанашивили, Описание . . . S. 237.

begrüssen, dass wir von ihm über das Verhältnis der Koridethi-Evangeliën zu der grusinischen Übersetzung genaueres erfahren werden, denn er bereitet jetzt eine Ausgabe der ältesten grusinischen Bibeltexte vor.

Die vollständige Textausgabe.

Diese Handschrift ist es wohl wert in ihrem vollen Wortlaut der theologischen Wissenschaft zugänglich gemacht zu werden und zwar in der allererst ins Auge gefassten Art des Druckes Spalte für Spalte. Dieser Gedanke musste jahrelang zurücktreten, bis eine Aufforderung Gregorys im Herbst 1908, ihm die Abschrift zu überlassen, die Arbeit wieder in Fluss brachte. Mittlerweile hatte ich gehört, dass die Akademie der Wissenschaften Handschriften aus anderen Bibliotheken nach St. Petersburg verschreibe. Darum wandte ich mich am 6. Oktober 1908 an den ordentlichen Akademiker Exzellenz Geheimrat Carl Salemann, Direktor der ausländischen Abteilung der Bibliothek der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften, mit der Bitte, die Akademie der Wissenschaften zu ersuchen, die Drucklegung des ganzen Textes dadurch zu fördern, dass sie die Handschrift für die Zeit des Druckes behufs genauer Korrektur aus Tiflis nach St. Petersburg kommen lasse. Akademiker Salemann war so liebenswürdig, diese Bitte in der Sitzung der Historisch-Philologischen Abteilung am 15. Oktober 1908¹ warm zu befürworten, wobei er selbst die Bürgschaft für die unversehrte Aufbewahrung der Handschrift während der Bearbeitung in den Räumen der ihm unterstellten Bibliothek übernahm. Die Erfüllung dieser Bitte wurde beschlossen und ein dahingehendes Gesuch an seine Hohe Eminenz, den Exarchen von Grusien gerichtet. Am 5. März 1909 traf die Handschrift in der Bibliothek ein. Wir sind seiner Exzellenz Salemann von Herzen dankbar für seine erfolgreiche Hilfe, aber auch für die nie versagende Güte, mit der er uns bei der Bearbeitung der Handschrift stets entgegen gekommen ist.²

¹ Извѣстія императорской академіи наукъ. Bulletin de l'académie impériale des sciences de St. Peterbourg, St. Petersburg 1908, Bd. 2, S. 1244. 1245.

² Nicht nur Seine Exzellenz sondern auch alle seine Gehülfen und Beamten bis zu dem letzten Angestellten der Akademie der Wissenschaften haben unermüdlich mit der grössten Zuverlässigkeit und Freundlichkeit uns zur Seite gestanden. Wir danken ihnen Allen herzlich dafür.

Die altbewährte Hinrichssche Verlagsbuchhandlung in Leipzig hielt eine Spaltenausgabe für zu kostspielig. Da übernahm in hochherziger Weise eine Dame, ein Mitglied der evangelischen Gemeinde in Zarskoje Sselo, die dadurch verursachten Mehrausgaben; — ihren Namen hat sie gebeten nicht bekannt zu geben. Ihr freigebiger Eifer für die wissenschaftliche Bearbeitung dieser Evangelienhandschrift findet in uns dankbare Herzen und wird uns unvergesslich bleiben. Der Druck konnte nunmehr beginnen. In den Osterferien 1909 und im Herbst 1910 weilte Gregory in Russland, um die Handschrift wieder zu untersuchen.

Die Widmung.

Da unsere gemeinsame Arbeit in der Zeit begann, als alle wissenschaftlichen Anstalten sich rüsteten, um dem Erlauchten Präsidenten der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften, Seiner Kaiserlichen Hoheit dem Grossfürsten Konstantin Konstantinowitsch anlässlich der silbernen Hochzeit ihre Glückwünsche darzubringen, so beschlossen wir diese Ausgabe als eine bescheidene Huldigungsgabe dem Hohen Jubelpaar, dem Förderer aller wissenschaftlichen Forschung, der Pflegerin aller Liebeswerke zu widmen, wozu wir von Ihrer Kaiserlichen Hoheit der Grossfürstin Jelissaweta Mawrikijewna am 31. März 1909 aus Pawlowsk die telegraphische Zustimmung erhielten. Die offizielle Anzeige der Annahme der Widmung von Seiten des Hofmarschallamtes des Marmorpalastes erfolgte am 31. Juli (13. August) 1909 unter Nr. 1515.

3.

Die Geschichte der Handschrift in den Beischriften.

Obschon diese Handschrift uns nicht sagt, wo und wann sie entstanden ist, so trägt sie doch auf ihren Blättern Aufzeichnungen, die uns mehr als einen Einblick in ihre Geschieke gewähren.

Gleich den Familienbibeln mit ihren Stammbaumlisten wurde die Handschrift zu Eintragung von bedeutungsvollen Ereignissen benutzt, die sie selbst oder den Ort ihrer Aufbewahrung betrafen. Diese haben einen allgemeinen, weitere Kreise angehenden Inhalt, weil die Handschrift nicht einer einzelnen

Familie, sondern einer Kirche, somit einer ganzen Parochie gehörte. Daneben finden sich auch Familieneinzeichnungen, die sich auf die Glieder des Hauses der Geistlichen beziehen. Sie bieten uns infolgedessen solche Eintragungen, wie wir sie heute im Grundbuch und in den Akten und Verzeichnissen des Notars finden. Die Beischriften sind in grusinischer und in griechischer Sprache geschrieben. In den ersteren werden grusinische Fürsten, in den letzteren byzantinische Herrscher erwähnt.

Die grusinischen Beischriften¹.

Die grusinischen Beischriften sind in der älteren, einer Kirchenschrift oder der Khutzuri Schrift, in der jüngeren, einer Militär- oder Mchedruli- (oder auch Zivil-) Schrift und in einer zwischen den beiden verwendeten Übergangsschrift geschrieben. Die Beischriften sind teilweise mit einer, der im Text der Handschrift gebrauchten ähnlichen braunen Tinte, teilweise mit einer grauen, oder ganz schwarzen Tinte geschrieben. Ebenfalls wechselt die Feder selbstverständlich ab. Meist sind derbe, stumpfe Federn benutzt worden. Es sind im Ganzen dreiundzwanzig Beischriften, die wir wie folgt numerieren: Nr. 1 ist auf Bl 2 v 3 r v 4 r v 5 r v 6 r v 7 r;² Nr. 2 Bl 73 v am Rande; — Nr 3 Bl 73 v die obere Hälfte; — Nr 4 Bl 73 v das untere Viertel des Blattes; Nr 5 Bl 74 r; — Nr 6 Bl 74 v; — Nr 7 Bl 75 r b am Aussenrande; — Nr 8 Bl 75 r unten; — Nr 9 Bl 75 v 76 r; — Nr 10 Bl 76 v 77 r v 78 r; — Nr 11 Bl 77 v a; Nr 12 Bl 121 v 122 r; — Nr 13 Bl 123 v 124 r; — Nr 14 Bl 124 r b; — Nr 15 Bl 124 r; — Nr 16 Bl 131 v 132 r; — Nr 17 Bl 132 r; — Nr 18 Bl 132 r; — Nr 19 Bl 187 r v 188 r; — Nr 20 Bl 192 v 193 r; — Nr 21 Bl 247 v 248 r; — Nr 22 Bl 249 v obere Hälfte; Nr 23 Bl 249 v untere Hälfte.

Auf Grund dieser Beischriften wollen wir jetzt, soweit es möglich ist, der äusseren Geschichte der Handschrift nachgehen und ihre Ortszugehörigkeit sowie ihren Bestand feststellen. Erstere wird vertreten durch die Nennung der Ortschaften Kala und Koridethi.

¹ Über die Literatur der Entzifferung siehe Seite 524. 525.

² Dshanaschwili, *Омечание рукописей* . . . Tiflis 1908, verwendet Seite 238 die falschen Blattnummern für die erste Beischrift. Ich gebe seine Nummern in Klammern und dazu die richtigen: (26) 3. (27) 4. (28) 5. (29) 6. (30) 7.

Kala.

Die Handschrift wurde, wie oben Seite 509 gesagt, von Bartholomée in der Kalschen Gemeinde in der Kirche des heiligen Kerykos und der heiligen Julitta gefunden. Dort muss sie Jahrhunderte lang ohne irgendwelche gottesdienstliche Verwendung gelegen haben, was bei der Unkenntnis der griechischen Sprache unter den Swaneten verständlich ist¹. Wie und warum sie dort hinauf gebracht wurde, ist noch nicht ersichtlich. Die Kalsche Gemeinde hat sich einmal veranlasst gesehen, einen Gemeindebeschluss in kurzer knapper Gesetzessprache als unaufhebbare Bestimmung einzutragen. Die Hand des Schreibenden hat ein wenig gezittert. Die Buchstaben sind derb und unbeholfen. Zum Schluss ist die Schrift etwas verschmiert².

„Kala und die ganze Kalsche Schlucht. Was für eine Sache auch geschehen möchte, wer auch erschlagen sein möchte, wer auch verwundet sein möchte, oder wer ein Verbrechen begehen möchte, der wird verantworten dem heiligen Kerykos oder aber dem Grossmartyrer Chrysostomus. Fest und unveränderlich! Wer übertritt, wegen Unerfüllbarkeit dieser unumstösslichen Bestimmung, der wird verantworten für seine Tat. Durch des heiligen Kerykos von Kala Bürgschaft und Vermittlung stellten wir diese unverteilgbare Aufzeichnung alle in Einheit fest.“

Brosset³ hat nur die fünf ersten Worte entziffert, dabei statt „Kala und die ganze Kalsche Schlucht“ „... de Wali, et la vallée entière — la commune — de Wali“, gelesen. Zu

¹ Abseits von dem Gottesdienst wurde das Buch als ein Heiliges verehrt. (S. 513). Eines ähnlichen hohen Ansehens erfreut sich eine wertvolle grusinische Evangelienhandschrift in der armenisch gregorianischen Kirche in Artwin. Das Volk hält das Vorlesen daraus in Krankheitsfällen für heilkräftig. Da aber der armenische Priester, die grusinische Sprache nicht kennt, so schiebt er einen selbstgeschriebenen armenischen Text hinein und liest diesen dem Volke vor. Siehe Nikolai Marr, *Дневникъ поѣздки въ Шавшетію и Кларджетію*, St. Petersburg 1911, S. 189.

² Nr 19: Bl 187rb von unten nach oben eine Zeile; — Bl 187va auf dem Seitenrande zwei Zeilen, unten zwei Zeilen; — Bl 188r unten vier und eine halbe Zeile; — Bl 188rb auf dem Seitenrande drei Zeilen.

³ Brosset, Note sur un manuscrit grec *Mélanges asiatiques*, tirés du Bulletin de l'Académie, Bd. 6, St. Petersburg 1872, S. 278, Nr. 12.

dem Ausdruck „die ganze Kalsche Schlucht“ ist zu bemerken, dass der kaukasischen Bergnatur entsprechend in Grusien, und in den von Grusien beeinflussten Gebieten, das Wort „Schlucht“ eine administrative Einheit bedeutet, deren natürliche Grenzen die Bergrücken bilden. Eine ähnliche Teilung nach Schluchten (chevi) kam auch in der Landschaft Tao vor. Der Ausdruck wurde ohne engen Anschluss an den natürlichen Begriff einer Schlucht auf eine Provinz oder eine Gegend übertragen und wurde schon von den altgrusinischen Übersetzern der armenischen Hagiographen so gebraucht. Auch heute noch wird das Wort in diesem Sinn angewendet. In der swanetischen Sprache bezeichnet es Swanetien¹. Zum Inhalte dieser Bestimmung ist auf das Auffallende hinzuweisen, dass nicht nur der Schädiger sondern auch der Geschädigte selbst, sogar der Tote sich zu verantworten hat. Wahrscheinlich hängt dies mit der Blutrache zusammen, indem der Verwundete, der Getötete als der Schuldige angesehen wurde².

Das Alter dieser Beischrift wird die grusinische Paläographie und die vergleichende Forschung der grusinischen Sprachstämme, die jetzt wissenschaftlich betrieben wird, näher bestimmen müssen. Hat man dies festgestellt, so werden wir schon einen grossen Zeitraum vor uns sehen, während der diese Handschrift sich in Kala befand, ohne aber genau wissen zu können, wie lange vorher sie dort angekommen war.

Koridethi.

Der Ort, der am ersten und am häufigsten sowohl in den grusinischen als auch in den griechischen Beischriften erwähnt wird, ist Koridethi. Die Aufzeichnungen werden uns genügende

¹ Dshawachow, Государственный строй древней Грузии и древней Армении. Томъ I. Изданія Факультета восточныхъ языковъ Императорскаго С.-Петербургскаго Университета. Nr. 5, Тексты и разысканія по армяно-грузинской филологіи. Книга VIII, S. 33—35. Schlucht entspricht dem Talgau der Armenier. Vgl. Kiepert, Lehrbuch der alten Geographie, Berlin 1878 S. 77.

² Chrysostomus wird hier Grossmartyrer genannt, was aber, so viel mir bekannt ist, mit der Auffassung der orientalischen Kirche nicht übereinstimmt. Wahrscheinlich konnte die prinzipielle Anschauung der Grosskirche in diesen fernen Gegenden nicht zur Geltung kommen, zumal das Andenken an Chrysostomus hier lebhaft war und er besondere Verehrung genoss, weil er in die kaukasischen Gegenden in die Verbannung geschickt wurde.

Anhaltspunkte geben, um die geographische Lage dieses Orts zu bestimmen.

Beischrift Nr. 1¹.

Mit unschönen flüchtigen Schriftzügen hat ein gewisser Johann Tschiadse in der Militärschrift oder Mchedruli durch sechs Blätter fortlaufend auf den unteren Rand geschrieben.

„Geschrieben ist dies Euch, allerheiligste Gottesmutter von Koridethi. Ich, Johann Tschiadse, Stallmeister des Feldmarschalls, in der Zeit, als ich durch meines Patrons, des Feldmarschalls Gunst das Gut Ortschafti besass, [erhielt ich?] von den beiden Königen, von dem König David (Kuropalat) selbst und auf Befehl des Königs Georg . . . [gewisse Güter? worunter Koridethi und darauf] durch meines Patrons Gunst teilte ich dir dieses Koridethi mitsamt Gobieri zu. Als man das Vierkapitelbuch wegtrug und die Georgs-Kirche beraubte, da habe ich sie zurückgebracht und erneuert [= eingebunden] und nachdem ich damit begonnen hatte, legte ich sie in dieser Kirche nieder und brachte sie und Schawgolissdse der heiligen Gottesgebärerin von Koridethi dar. Zur Errettung meiner Seele und zur langen Lebensdauer meines Sohnes Beschken bestimmte ich eine Agape für mich am Tage der Himmelfahrt [der Maria]. So viel es dort Priester gibt, sollen in der Kirche eine Liturgie halten. Ausserdem sollen sie die Kirche mit Öl, mit Lichtern, und mit Schindeln [Käse?] ausstatten, und an der Brudertafel sollen sie für die Gesundheit und das Wohlergehen meines Sohnes Beschken beten. Ich bringe dies als ganz unantastbar und unanfechtbar dar. Wer dies ausmerzt, möchte der vom Glauben an Christum ausgemerzt werden. Möchte er bestraft werden zusammen mit Judas und möchte er für würdig des Judas Loses erachtet und dessen Loses teilhaftig werden. Möchte auch dessen Teil mit Origenes sein, und auch mit jenem Weib, welches das Haupt Johannes des Täufers abhieb. Möchte Gott ihm nicht verzeihen auch für seine jüdische Reue. Von mir Johann eigenhändig geschrieben zur Beglaubigung, mit zitternder Hand“.

¹ Bl 2 v 4 Zeilen, zum Teil beschädigt; — Bl 3 r und v je 3 Zeilen; — Bl 4 r 2 1/2 Zeilen; — Bl 4 v 3 Zeilen; — Bl 5 r v 6 r je 6 Zeilen; — Bl 6 v 2 1/2 Zeilen; — Bl 7 r 1 1/2 Zeile. Mit einer stumpfen Feder in grau schwarzer Tinte geschrieben.

Brosset hat den ersten Teil dieser Beischrift nicht entziffert. Er hat statt „Schawgolissde“ „Agwilis-dze“ gelesen und diesen für den Schreibenden und somit für den Vater Beschkens¹ gehalten. Er ist dabei aus der Konstruktion des Satzes und des Zusammenhanges geraten. Schawgolissde ist der Name eines Leibeigenen², den Tschiadse dem Kloster schenkte. Wenn in der ganzen, von einer Hand stammenden Beischrift dem Inhalte nach keine Lücke vorhanden ist, so waren schon damals die fehlenden Blätter aus dem ersten Heft (Bl 1. 3. 4. 5. 6. 8.) verloren gegangen. Dem entspricht die Bemerkung des Schreibenden, dass er den durch den Raub beschädigten Einband erneuert habe. Die Persönlichkeit Tschiadses als Beschkens Vater wird durch eine Aufzeichnung in einer Handschrift in Jerusalem, wie es scheint, bestätigt, in welcher als Spender Beschken und sein Vater, dessen Name an Tschiadse an klingt, erwähnt werden³. Der Name Tschiadse kommt noch auf einer grossen Steinsäule vor, die sich in dem kirchlichen Museum in Tiflis befindet. Sie stammt aus der Festung Kweli⁴.

¹ Brosset, Note sur un manuscrit grec . . . Mélanges asiatiques, St. Petersburg, Bd. 6, 1872, S. 272. 273. 282.

² Professor Marrs Korrektur.

³ Diese Mitteilung verdanke ich der Liebenswürdigkeit Professor Marrs. Er hat in Jerusalem die grusinischen Handschriften untersucht. Eine davon enthält die Namen der Stifter, Euergeten, oder Woltäter der Kirche des Heiligen Grabes. Er wird diese Liste in der nächsten Zeit herausgeben.

⁴ Dshanaschwili, Описание рукописей . . . , Seite 238, Anmerkung 1. Eine andere Entzifferung der Inschrift auf der Säule bietet Takaischwili in: Разборъ грузинскихъ надписей на камняхъ, доставленныхъ изъ Понхавскаго участка въ церковный музей грузинскаго экзархата, in: Известія Кавказскаго отдѣленія Императорскаго Московскаго Археологическаго общества, выпускъ II. Tiflis 1907, S. 63; nebst einer phototypischen Nachbildung der aus einem Stein bestehenden Säule. Oben ist eine Vertiefung für das Kreuz. Takaischwili liest: „Gross ist der Eristaw Johann! Im Namen Johannis haben wir Schwawassdewen dieses Kreuz aus einem ganzen [Stein] errichtet.“ — Takaischwili glaubt in diesem Eristaw Johann Dshakel, einen Zeitgenossen des Königs Georg II (1072—1089) annehmen zu können. — Möglicher Weise ist es aber doch der in der Beischrift genannte Johann Tschiadse. Zur Festung Kweli siehe Brosset, Histoire de la Géorgie. Additions et éclaircissements à l'histoire de la Géorgie depuis l'antiquité jusqu'en 1469 de J.-C., St.-Petersburg 1851, S. 148, Anm. 3: „Tyrocastrum, le fort du fromage, est très certainement le géorgien Qwélis Tzikhé, dont le nom signifie absolument la même chose.“

Der König David Kuropalates¹ ist der treue Verbündete des byzantinischen Reiches. Zur Zeit des Kaisers Basilios II zog zu ihm der Reichsgeneral Bardas Phokas nach den verlorenen Schlachten bei Amorion und Basilika Therma, um neue Söldner zu werben. Phokas überwand in der Schlacht am Halys in der Ebene von Pankalia seinen Gegner Skleros (979). Basilios II verlieh David den Kuropalatestitel. Letzterer bestimmte ersteren zum Erben seines Fürstentums². Der König Georg ist Georg I, der Sohn Bagrat III, König der Abhasen und der Grusier 1014—1027³.

Das Wort Patron ist ein Lehnwort aus dem Lateinischen. Es kommt in dem östlichen Grusien verhältnismässig spät vor, seit die Bagratiden von Tao-Klardschetien und Abhasien dort zur Herrschaft gelangten. Es bedeutet „Herr“, patroni oder batoni, wie sie dort sagen. Dem gegenüber, steht der „Leib-eigene“, krma oder kma.⁴ Obgleich das Wort erst mit der angegebenen geschichtlichen Zeit in dem östlichen Grusien zur Geltung gelangte, so ist es früher in Tao-Klardschetien selbst, wie aus den Beischriften in dieser Handschrift ersichtlich ist, vom Verhältnis eines Fürsten zum König, oder eines Nachfolgers zu seinen Vorgängern verstanden worden. Als Schmuck der Kirche werden bestimmt Lichter, Oel, und Schindeln

¹ Brosset, *Histoire de la Géorgie. Additions et éclaircissements*, St. Petersburg 1851, S. 155: Tableau généalogique complet des couropalates du Karthli et des Bagratides du Tao d'après le Annales géorgiennes. Es ist der in der Tabelle erwähnte Dawith le Grand couropalate († 1001, nach Gelzer † 999). Der König Kuropalat David I (876—881) ist durch die Zeitfolge Tschiadses und Beschens ausgeschlossen.

² Heinrich Gelzer, *Abriss der byzantinischen Kaisergeschichte*, in der: *Geschichte der byzantinischen Litteratur von Justinian bis zum Ende des oströmischen Reiches* von Karl Krumbacher im Handbuch der klassischen Altertumswissenschaft, neunter Band, 1. Abteilung, 2. Auflage, München, 1897, S. 991. 996; — G. F. Hertzberg, *Geschichte der Byzantiner und des Osmanischen Reiches*, in: *Allgemeine Geschichte in Einzeldarstellungen* herausgegeben von W. Oncken, Berlin, 1883, S. 178. Siehe auch Brosset, *Histoire de la Géorgie. Introduction et tables des matières*, St. Petersburg, 1858, S. LIX. LX. — Obgleich der Kuropalatestitel „Palastmarschall“ in der Regel den Gliedern des Kaiserhauses vorbehalten wurde (s. Hertzberg S. 194), so wurde er auch verdienstvollen treuergebenen auswärtigen Fürsten verliehen.

³ Brosset, *Histoire de la Géorgie . . .*, S. 306—311.

⁴ Dshawachow, *Государственный строй . . .* S. 72.

oder Käse. Die beiden letzten Worte werden durch die Einschlebung des Vokals „a“ oder „e“ gewonnen. Käse (nach Brosset) würde sich auf die Brudertafel beziehen, Schindeln (nach Dshanaschwili) auf das Dach der Kirche¹. Noch jetzt werden in Klardschetien die Häuser gleich den Schweizerhäusern mit Schindeln gedeckt, die mit Steinen beschwert werden².

Zum Fluch ist zu bemerken, dass solche Verwünschungen in den Handschriften häufig vorkommen. Auffällig ist die „jüdische“ richtiger „der Juden-Reue“; wahrscheinlich ist die Judas-Reue gemeint. — Den Namen des Gutes Ortschissi werden wir in der noch jetzt vorhandenen kleinen Ortschaft Ordschi erkennen. Letztere befindet sich links vom Tschoroch, etwa vier und ein Viertel Kilometer in der Luftlinie oberhalb der Einmündung des Nebenflusses Murgul-sy³.

Beischrift Nr 2, Bl 73 v.⁴

Da der Abschreiber das Markusevangelium auf einem neuen Blatt beginnen wollte, so blieb Bl 73 v frei. Auf Bl 73 r wurden die Aufschriften der Kapitel des Markus geschrieben, während Bl 73 v Raum für drei Beischriften bot. Nachdem die obere Blatthälfte beschrieben war, hat irgend jemand ein Stück von 12,5 Zentimeter Höhe und 12 Zentimeter Breite mit der letzten Zeile der oberen Beischrift abgeschnitten. Dadurch wurden die Kapitelaufschriften auf der vorhergehenden Seite jedoch nicht beschädigt, weil auch hier der Raum freigeblieben war, zumal die Aufschriften sehr eng geschrieben waren.

Mit grossem Schwung und Sicherheit hat ein Johann in Militärschrift seine devote Verehrung dem Fürsten gegenüber zum Ausdruck gebracht:

„† O, Eristaw der Eristawen Beschken! du Gott ähnlicher! ich, Johann, deine Asche schrieb“.

So die Entzifferung Professor Marrs, die von Dshanasch-

¹ Brosset, Note sur un manuscrit grec . . . S. 272; — Dshanaschwili, Описание рукописей . . . S. 239.

² Siehe phototypische Tafeln in dem Werke Prof. Marrs, Дневникъ поездки въ Шавшетію и Кларджетію, St. Petersburg 1911.

³ Специальная Карта Европейской Россіи, изд. воен. Топ. управл. Генеральнаго штаба, Ausgabe 1909, Tafel 80, (10 Werst ein Zoll.)

⁴ Am linken Seitenrande 6 Zeilen.

wilis abweicht.¹ Der Ausdruck Asche, Staub, Erde wurde als ergebenster Ausdruck vom Untergebenen dem Fürsten gegenüber gebraucht.

Das Wort Eristaw bedeutet Heerführer, Feldherr, Oberkommandirender. Zum Bereich seiner Tätigkeit gehörte ausserdem die Gerichtsbarkeit, und nach der Chronik „Kartlis Tschowreba“ auch die administrative Gewalt. Nach der Darstellung Strabos kam ihm letztere noch nicht zu. Zur Zeit der Entthronung der einheimischen Herrscher durch die Perser und Araber wurde die Stellung des Eristaws oder Eristaw der Eristawen, die eines Stellvertreters des Königs und schliesslich im neunten Jahrhundert wurde aus diesem Stande die königliche Herrschaft wieder hergestellt².

Die Eristawen von Tao-Klardschetien nahmen eine sehr selbständige, geradezu unabhängige Stellung ihrem Könige gegenüber ein.

Der hier und später vorkommende Eristaw Beschken lebte zur Zeit des Königs Bagrat IV (1027—1072). Er wird in der grusinischen Geschichte als Eristaw von Thoukharis erwähnt³. Brosset sieht in ihm die erste bekannte Persönlichkeit aus dem Hause Dshaquel oder der Herren von Dshaq, die Vorfahren der Atabeken von Achalzich⁴.

Beischrift Nr. 3.

Auf der oberen Blatthälfte Bl 73 v hat sich ein gewisser Pitiros (Petrus) als der Einbinder der Handschrift verewigt. Sieben und eine halbe Zeile hat er auf recht weit auseinander stehenden Linien in kalligraphisch schönen, mehr der kirchlichen Schrift ähnlichen Buchstaben mit brauner Tinte geschrieben. Aus diesem Umstand wird man auf einen Mönch schliessen können.

¹ Dshanaschwili, Описание рукописей, S. 240, liest: „Eristaw der Eristawen Beschken, verbrannt ist deine Asche Johann“.

² Dshawachow, Государственный строй . . S. 69.

³ Brosset, Histoire de la Géorgie, 1re Partie, St.-Petersburg 1849, S. 318.

⁴ Brosset, Histoire de la Géorgie, 1re Partie, St.-Petersburg 1849, S. 318, Anm. 7, und Brosset, Histoire de la Géorgie. Additions et éclaircissements, St.-Petersburg 1851, S. 260, Anm. 1: „Djaq est un fort situé sur l'un des petits affluents de la rivière d'Akhal-Tzikhé“.

„✠ Im Namen Gottes und durch die Fürbitte der heiligen Gottesgebälerin, des heiligen Johannes des Täuflers und durch die Hilfe des heiligen Georg und aller Heiligen, bin ich, Pitiros, für würdig erfunden worden, dieses heilige Vier Hauptstück [Buch] einzubinden, damit für mich und meine Eltern Mikel und Salome gebetet werde. Amen.“

Die Zeit, zu der der genannte Petrus das Buch einband, lässt sich von ungefähr folgendermassen bestimmen. Nachdem Petrus geschrieben hatte, hat jemand ein Stück vom Blatt mit der unteren Hälfte der Buchstaben der letzten Zeile ausgeschnitten. Auf dem freigebliebenen Stück schrieb Murwan, der Sohn des oben erwähnten Beschken. So hat Petrus vor diesem geschrieben. Da ein gewisser Johann sich veranlasst fühlte, neben dieser Beischrift seine devote Stellung und Hochachtung dem Eristaw der Eristawen Beschken gegenüber zum Ausdruck zu bringen, so wird letzterer Petrus den Auftrag gegeben haben, die Handschrift einzubinden. Dem entspricht die Beischrift Nr. 23 auf der letzten Seite Bl 249 v acht und eine halbe Zeile. Siehe dort die Übersetzung.

Nach der grusinischen Beischrift Nr 22 und einer griechischen von 2 Zeilen stand nur die kleinere untere Hälfte der Seite zur Verfügung. Somit ist sie auch zeitlich nach diesen geschrieben. In gedrungener, aber kalligraphisch schöner Quadratschrift (Khutzuri) hat ein geübter Schreiber, gewiss ein Mönch, im Auftrag Beschkens dessen Bemühungen um den Einband und den Schmuck der Handschrift eingetragen. Seine Feder war breit; seine Tinte braun. Den Einband und den Schmuck werden wir unten beschreiben.

Auf den Eristaw der Eristawen Beschken gehen einige Beischriften zurück. Seine Schriftzüge sind gross geführt. Wenn er selbst schreibt, so gebraucht er die Militärschrift.

Beischrift Nr 5¹.

Beschken wurde durch seine Schwiegertochter zu einer Verfügung zu Gunsten der Priester bewogen. Da die Seite des Blattes (74 r) schlecht bearbeitet war, so musste er

¹ Bl 74 r, am rechten Aussenrand sind neunzehn kurze und unten zwei und eine halbe längere Zeile. Die Ecke und unten die Mitte sind abgerissen.

einen grösseren Druck auf die Feder ausüben. Nichtsdestoweniger hatte mit der Zeit die braune Tinte gelitten. Da es sich um eine Bestimmung handelte, die sich auf die Abgabefreiheit der Priester bezog, so hat später wohl einer derselben die Schriftzüge durch Überschreiben erneuert. Bevor das geschah, hat der Enkel, auch Beschken genannt, das von seinem Grossvater Geschriebene bestätigt. Obgleich auch hier die hellbraune Tinte ausgebleichen war, so lag kein Anlass vor, sie zu erneuern, da die Bestimmung des Grossvaters die eigentliche Erlassungsurkunde enthielt.

„Im Namen Gottes, ich, Beschken ordnete auf den Wunsch meiner Schwiegertochter Choaschaki an, was niemand abändern darf, dass niemand von den Koridethi-Priestern die Abgabe für den Tanuter erheben darf. Und in dem Gebet für meinen Enkel Bekhai und zur Erquickung seiner Seele legt das Ornat an, soviel es Gottes . . .“

Dshanaschwili hat die Beischrift falsch verstanden. Nach ihm würde es heissen, dass niemand die den Koridethi-Priestern zukommende priesterliche Zahlung (?) abändern dürfe, während hier den Priestern die Zahlung zum besten des Tanuter erlassen wird, was auch mit der Beischrift Nr 7 und 8 stimmen würde.

Das Wort „satandroi“ ist mit der Vorsilbe „sa“ aus dem Worte „tanuter“ gebildet und bedeutet die dem Tanuter zukommende Abgabe. Wichtig ist das hier und in den anderen Beischriften vorkommende Wort „tanuter“. Es stammt aus dem Armenischen und bedeutet der Älteste im Geschlecht, der alle, das ganze Geschlecht betreffenden Angelegenheiten verwaltete¹. In dem Grusinischen hat es die Bedeutung „mama-ssachlissi“, „Hausvater“, „Hausherr“², auch „Haupt des Hauses“ und „Regent des Volkes“³. Dieses armenische

¹ Dshawachow, Государственный строй . . . S. 100. 101.

² Nikolai Marr, Аркаунъ, монгольское названіе христіанъ въ связи съ вопросомъ объ армянахъ-халкедонитахъ, St. Petersburg 1905, in Вѣстникъ хроника Византийскій Временникъ, издаваемый при Императорской Академіи Наукъ, Bd. 12, St. Petersburg 1906, S. 24.

³ Dshawachow, Государственный строй . . . S. 51; — Bakradse, Статьи по исторіи и древности Грузіи. III. Сигель или актъ XI вѣка. Приложение къ LV тому Записокъ Императорской Академіи Наукъ Nr. 1, St. Petersburg, 1887, S. 26. Bakradse glaubt die Wurzel des Wortes in dem Assyrischen „tartan“ „Kriegsminister“ finden zu können.

Wort erlangte das Bürgerrecht in Tao-Klardschetien, wo die Armenier „grusinisirt“ waren¹. Es findet sich in den Beischriften dieser Handschrift (tanuter, tanutroba, satandroi), in einer Rechtsbestimmung des Königs Bagrat IV, im elften Jahrhundert, den Grenzstreit zwischen den Klöstern Opisa und Midshnadsor betreffend², und in einer Inschrift an einer jetzigen Moschee, einer früheren Kirche³. —

Beischrift Nr. 6.

Nach dem Tod des Grossvaters und des Vaters hat Beschken die Bestimmung bestätigt:⁴

„Das auf der anderen Seite von der Hand meines Grossvaters Geschriebene war beschädigt. Ich, sein Enkel Beschken, erneuere und bestätige. So viel ihr weniger betet . . . , so viel wird eurer Seele mangeln an jenem Gerichtstage . . . Die Schuld liegt nicht auf uns, ihr . . . “

Beschken der Enkel des obengenannten Beschkens wird in der grusinischen Geschichte als Zeitgenosse des Königs David II, 1089—1125, erwähnt. Er war Kommandant von Dshaq und wurde 1118 von den Türken getötet⁵.

Beischrift Nr. 7 und Nr. 8.

Nr 7: Bl 75 r b am Aussenrand 8 Zeilen in Mchedrulischrift; sie sind aber abgewaschen. Nr 8: Bl 75 r unten 3 Zeilen in Mchedrulischrift; ebenfalls abgewaschen.

Beischrift Nr. 9.⁶

„Dieses habe ich Beschken mit meiner Hand geschrieben. Dieses von meinen Eltern und mir Geschriebene ist selbstver-

¹ Марг, Аркауиъ . . . S. 24.

² Марг, Аркауиъ . . . S. 24, und Bakradse, der diese Bestimmung herausgegeben hat, s. S. 537, Anmerk. 3.

³ Марг, Дневникъ поѣздки въ Шавшетію и Кларджетію, St. Petersburg 1911. Siehe Житіе Григорія Хандзітійскаго профессора Н. Маргъ, St. Petersburg 1911, und daselbst eine phototypische Abbildung der Inschrift 34, Text S. 105.

⁴ Bl 74 v a am linken Aussenrand, der in der Mitte eingerissen und unten abgerissen ist, sind 17 kurze Zeilen und unten 2 Zeilen; von den letzteren ist die Hälfte abgerissen.

⁵ Brosset, Histoire de la Géorgie, 1re Partie, St. Petersburg 1849, S. 360.

⁶ Bl 75 v a am linken Aussenrand 15, unten 2 Zeilen; Bl 76 r unten eine Zeile.

ständig unabänderlich. Von den Priestern die am Tag der Verkündigung [Mariae] den Dienst verrichten, wird keine Zahlung zum besten des Tanuter erhoben. Wenn die Priester nicht zu Hause sind, so können sie den Dienst nicht verrichten. Wenn sie aber zu Hause sind (aber den Dienst nicht verrichten), so müssen sie zahlen.

Wer meinen Dienst nicht verrichtet, der sei im Namen Gottes verflucht.“

Die Schriftzüge in der Mchedrulischrift und das Anfangszeichen lassen die Hand Beschkens erkennen, auf den auch Brosset die Beischrift bezieht¹, während Dshanaschwili sie der Hand der sechsten Beischrift zuweisen möchte². Mit letzterer Auffassung würden die Worte „dieses von meinen Eltern und mir Geschriebene“ stimmen. Der Inhalt scheint mehr auf die selbstbewusste Art Beschkens I zu gehen.

Beschkens Sohn, Murwan, hat auf dem freigebliebenen Raum der unteren Hälfte, Bl 73 v, mit schwarzer Tinte in ziemlich steilgehaltenen Militärbuchstaben 10 Zeilen geschrieben.

„✠ Wir Murwan und Agathe bringen der heiligen Gottesgebärerin von Koridethi thichtschiatische Steppen dar. Gott möge gedeihen lassen. Niemand möge abändern. Dieses ist fest von unserer Seite, wenn es Gott gefällt.“

Auch in der grusinischen Geschichte wird in zeitlicher Folge nach Beschken Murwan als Eristaw erwähnt³.

Beischriften 13. 14. 15.

Wohl derselbe Murwan hat Bl 123 v a am Aussenrand neunzehn schräg nach oben gerichtete Zeilen, unten drei Zeilen, und Bl 124 r unten eine Zeile, recht breit in verschlungenen Vulgärbuchstaben geschrieben. Sein Sohn Bekhi hat die Handschrift von rechts nach links gedreht, und, mit einem energischen Anfangszeichen beginnend, auf dem Aussenrand von Bl 124 r b (von unten nach oben) zwei Zeilen geschrieben. Dann wurde

Dann wurde das Buch von rechts nach links gedreht und an den Aussenrand 2 Zeilen, darauf abermals gedreht und oben eine Zeile geschrieben.

¹ Brosset, Note sur manuscrit . . . S. 275.

² Dshanaschwili, Описание . . . Tiflis 1908, S. 242.

³ Brosset, Histoire de la Géorgie . . . 1^{re} partie, St. Petersburg 1849, S. 333; „Mourwan de Djaq, éristhaw de Qouel“.

die Handschrift wieder von links nach rechts gedreht, so dass der Oberrand unten war. Auf dem letzteren hat mit zierlichen schön geschlungenen Buchstaben der Enkel Murwans geschrieben. Alle drei haben eine graue Tinte gebraucht, wo dieselbe dick aufgetragen wurde, da ist sie schwarz.

„† Im Namen Gottes und durch die Vermittlung der heiligen Gottesgebärerin habe ich, Murwan, diese Schrift dir dem Priester Michael Jo hann ssdse geschrieben. Der Vater deines Vaters war Markos Chuzessisschwili und das ihm gehörige Gut wird auch dir bestätigt, deinen Kindern und deinen Zukünftigen. Dieses ist fest von meiner, meiner Kinder und Erben Seite; unübertretbar und unantastbar auch von Seiten meines Beamten. Ich habe von dir als Gegenleistung ein Maultier und einen Stier erhalten.“

Beischrift 14.

„† Dieses, wie es von meinem Vater geschrieben ist, bezeuge und bestätige ich, Bekhai“¹.

Beischrift 15.

„† Dieses von meinem Grossvater bestätigte, bestätige auch ich Murwan“.

Beischriften Nr 16. 17. 18.

Der Feder Beschken des Enkels entstammt eine die Gerechtsame der Priester betreffende Bestimmung, die nach seinem Tod von seinem Sohne Murwan, und nach dessen Tod von seinem Sohne Kotl Arsgan ebenfalls bestätigt wurde. Alle drei schreiben in der Mchedruli Schrift. Mit einer eigenartigen Rücksichtslosigkeit, wahrscheinlich unter stillschweigender Zulassung seitens der Geistlichkeit, wurde hierbei die Handschrift behandelt. Bl 131 v wurde oben eine Zeile, am Aussenrand und unten je zwei Zeilen geschrieben. Bl 132 r

¹ Dshanaschwili, Описание, . . . Tiflis 1908, S. 242, Anmerkung, macht darauf aufmerksam, dass Bekhai entweder die Abkürzung aus Beschken ist oder aber der Name eines zweiten Enkels des Eristaws Beschken ist. — Da nicht beide Enkel in gleicher Weise berechtigt gewesen sein werden und somit auch nicht in gleicher Weise Bestimmungen treffen konnten, so glaube ich, dass Bekhai der in der Familie gebrauchte Rufname gewesen, somit eine Abkürzung aus Beschken ist.

unten zwei Zeilen. Dann wurde das Buch gedreht und zwischen den Artikeln und den Eigennamen (Lukas 3,23—38) je eine, auf dem Raum zwischen den beiden Spalten eine und eine halbe, am Aussenrand drei und oben eine Zeile geschrieben. Der Text der Handschrift ist gleichsam eingerahmt. Der freie Raum ist gut ausgenutzt.

„†Im Namen Gottes und auf die Fürbitte und Vermittlung der Gottesmutter von Koridethi, habe ich, Beschken, dieses allen Bewohnern von Koridethi damals geschrieben, als ich, nachdem ich euch eine neue Gerechtsame auferlegt hatte, sie ungerecht fand und erliess. Es wurde von euch verlangt, zu pflügen, zu ernten, zu mähen, beim Dreschen zu helfen. Von euch durfte das nicht gefordert werden und darum habe ich es abgeändert. Ihr müsst für mich und meine Verwandten einen Gottesdienst halten. Eure übrigen Verpflichtungen verbleiben in Kraft. Wer das übertritt oder von euch zu erfüllen verlangt, der sei im Namen Gottes verflucht.“

Beischrift 17.

„†Diese Anordnung meines Vaters bezüglich dessen, worin er euch nicht bedrängte, bestätige auch ich, Murwan, eifrig. Verflucht ist der Übertreter.

Beischrift 18.

„†Diesen meiner Patronen, des Grossvaters und des Vaters Befehl bestätige auch ich Kotl Arsgan.“

Beischrift Nr. 10.

Diese Beischrift¹ ist von Murwan dem Sohn des zweiten Beschken geschrieben. Seine Militärbuchstaben sind eng und steil; auf dem unteren Rand werden sie grösser, desgleichen auf der folgenden Seite. Nachdem der Schreibende die Handschrift von links nach rechts gedreht hatte, setzte er die

¹ Bl 76 v a: Aussenrand 26 kurze Zeilen (die letzte ist abgerissen); unten 2 Zeilen, [links abgerissen]; — 77 r unten 3 Zeilen [die Ecke abgerissen]; — 77 v a Aussenrand 25 kurze Zeilen und unten 2 Zeilen [die Ecke abgerissen]; — 78 r unten und r b am Aussenrand je 2 Zeilen.

Beischrift mit grossen verschlungenen Buchstaben fort. Er gebrauchte eine graue Tinte.

„Ich Murwan habe euch allen von Koridethi geschrieben. Thichtschiati schenkten der Mutter Gottes Murwan und Agathe. Und ihr habt auf irgendwelche heimliche [schlaue] Weise die Nutzniessung gehabt, und da dafür keine Abgaben erhoben wurden, so habe ich euch nicht gezwungen etwas zu bezahlen. Die Waldungen waren gefällt abgeholzt und nicht . . . ich verlangte zu bezahlen, ich erhob von euch den Dienst von fünfzig und . . . aber auch das Abholzen des Waldes habe ich vergeben, und gab euch Tichtschet als erblich zukommend: desgleichen in Ergebenheit [gebrauchet dieses Gut . . . möge es gesegnet sein] durch den Mund Gottes. Ich erhob von euch früher sechzig, aber später erliess ich euch zehn, aber fünfzig Botaniat zum besten meiner Seele [oder meiner Frau und für jegliche Verwaltung, und in Thichtschiati schenkte ich sechzig Mass Nüsse. Selbstverständlich war dieses so und wer in irgendwelcher Beziehung . . . übertritt] so [möge er eure Sünden und Übertretungen [auf sich nehmen] und möge sich auch die Mutter Gottes von Koridethi über ihn erzürnen. O Christe! wie ich dieses eigenhändig geschrieben habe, so bestätige ich es, und möge der für meine Schuld und Übertretungen verantworten, der dieses abändert und Gott möge es ihm heimzahlen.“

Professor Marr war so liebenswürdig diese Randbemerkung zu entziffern und die russische Übertragung zu diktieren. Was die hier vorkommenden Münzen betrifft, so wurden die Botaniaten sowohl die griechischen als auch die nachgebildeten in Grusien gebraucht. Sie wurden nach dem byzantinischen Kaiser Nikephoros III Botaneiates (1078—1081) genannt¹.

Beischrift Nr. 11.

Diese Bestimmung Murwans wird von seiner Gattin Eghi auf der folgenden Seite, Bl 78va, bestätigt, Mit sicherer

¹ Victor Langlois, *Essai de classification des suites monétaires de la Géorgie, depuis l'antiquité jusqu'à nos jours*, Paris 1860, S. 34. 35. [M. Soleirol], *Catalogue des monnaies byzantines qui composent la Collection de M. Soleirol*, Metz 1853, Seite 269—271. Im: *Repertorium zur antiken Numismatik im Anschluss an Mionnets Description des médailles antiques zusammengestellt von Julius Fried-*

Hand, auf die Feder einen leichten Druck ausübend, schreibt sie in recht grossen Buchstaben (Mchedruli).

„†Den Befehl dieses meines Patrons bestätige auch ich, Eghi“.

Ausser den auf die Eristawen zurückgehenden Beischriften finden sich noch drei, die Schenkungsurkunden enthalten, Nr 12. Nr 20, und Nr 22, und eine private, die Familie des Priesters betreffende Bemerkung Nr 21. In 12. 21. 22 wird eine Art Übergangsschrift von der Militär- oder Mchedruli zur Kirchen- oder Khutzuri-Schrift, und in 20 die Khutzuri-Schrift gebraucht.

Beischrift Nr 12¹.

Die Buchstaben sind etwas steil aber ordentlich geschrieben.

„Im Namen Gottes und durch die Vermittlung der heiligen Gottesgebälerin, habe ich, Johann Matescheli dem Priester Michael Koirikidse geschrieben, damals, als Parsman der Verwaltende war: in Schoghelethi, das Land in der Nähe von Johann-Zminda, seine Hälfte kaufte ich [euch], indem ich dafür Nüsse bezahlte. Gott möge es euch gedeihen lassen. Zeugen dieses Geschriebenen waren Waschanai und Johannes von Koridethi, und Nadirberi und Petrus und alle [Leute] von Koridethi. Geschrieben von der Hand Nadirissdse, und wer dieses Geschriebene übertritt, von dem werden zehn Botaniat erhoben, aber diese Bestimmung behält ihre Kraft“.

Infolge der hier erwähnten Münze, Botaniat, kann diese Beischrift erst nach 1078 geschrieben sein, siehe vorher S. 542. Schoghelethi erklärt Brosset „le pays au milieu de la vallée“²; es könnte vielleicht das jetzige Gogelethi in der Murgulschlucht³ oder Tschachlethi an dem westlichen Nebenfluss des Murgul sein.

laender, aus seinem Nachlass herausgegeben von Rudolf Weil, Berlin, 1885, S. 433, ist angegeben: Revue belge, 3 Serie, II, 268: gemeint ist: Revue numismatique belge. Dshanaschwili hat hier auch die Münze „pelpeli“ gelesen (S. 243), die allerdings auch in Grusien gebraucht wurde (Langlois S. 48), aber in der Beischrift ist nach Marr statt der Münze „früher“, oder „zuerst“ zu lesen.

¹ Bl 121 v unten 2, Bl 122 r unten 4, r b am Aussenrand 10 kurze Zeilen.

² Brosset, Note sur un manuscrit grec . . . S. 283.

³ Bakradse erwähnt diesen Ortsnamen: Статьи по истории и древности Грузии, приложение къ LV тому записокъ императ. Академіи Наукъ, Petersburg 1887, S. 26. 27.

Beischrift Nr 20¹.

Die Bestimmung ist in kalligraphisch schönen, den Armenischen ähnlichen Quadratbuchstaben, mit sicherer Hand geschrieben. Die Linien wurden eingehalten. Die Tinte war schwarz. Die Feder hatte eine breite Spitze.

„†Im Namen Gottes ist dieses geschrieben. Tichtsche verschrieb ich euch Johann und Georg. Die Hälfte meines Anteils in Imeretien möge Gott euch und euren Nachkommen gedeihen lassen. Geschrieben zur Zeit der Verwaltung Johann Phtschueli, unter dem Tanuterat von Koridethi Johann Dortscheli des Tanuters, Petrus Tawgogidse und ganz Koridethi. Wer diese Schrift abändert, zahlt 82 Drachmen, nichts destoweniger behält dieses seine Kraft.“

Unter Imeretien ist wohl nicht die Landschaft Imeretien gemeint; wahrscheinlich wird damit ein kleinerer engerer Bezirk bezeichnet. Das Wort bedeutet „le pays des cerfs“ „das Land der Hirsche“. Die Münze Drachme war eine Nachahmung einer Silbermünze der Sassaniden².

Beischrift 22.

Zu dieser Gruppe nehmen wir noch die Beischrift Nr 22, deren Übersetzung auf Bl 249 v (12 lang und 2 kurzen) geboten wurde. Sie nimmt die obere Hälfte des Bl 249 v ein und ist auf 12 Zeilen in breiter Übergangs-Quadratschrift mit einer ziemlich stumpfen Feder geschrieben. Die Schrift hat gelitten. Einzelne Stellen sind abgerieben. Dshanaschwili und Takaischwili glaubten hier die älteste datirte Mchedruli-Schrift zu finden³, was aber nach den Worten Marrs nicht möglich ist, da zu einer so frühen Zeit (821) die Mchedruli nicht nachweisbar vorhanden war. Zu dieser irrigen Annahme wurden sie durch ihre Entzifferung geleitet. Das Wort Chronikon findet sich gar nicht im Text. Für die geographische Ortsbestimmung der Handschrift ist die

¹ Bl 192 v unten 3, 193 r unten 2 1/2 und r b am Seitenrand 1 1/2 Zeilen.

² Victor Langlois, Numismatique de la Géorgie au moyen âge. Paris 1852, S. 3; Victor Langlois, Essai de classification des suites monétaires de la Géorgie, depuis l'antiquité jusqu'à nos jours, Paris, 1860, S. 16. — Tichtsche vielleicht jetzt Tikma.

³ Dshanaschwili, Описание рукописей . . . Tiflis 1908, S. 236, 249.

Erwähnung von Dolis-Chana wichtig. Dieser Ort liegt an dem Weg von Ardagan nach Artwin, westlich vom Zusammenfluss des Artanudsh und des Imerchew, die sich in den Tschoroch ergießen¹. Die frühere Kirche, jetzt eine Moschee, ist in der Kreuzform mit einer Kuppel erbaut². Geschichtlich wird der Ort zur Zeit des Königs Kuropalates Aschot (787—826) erwähnt³. Geschrieben ist diese Schenkungsurkunde noch vor der von Beschken verfügten Eintragung über den Einband und den Schmuck der Handschrift, siehe oben Bl 249 v.

Beischrift 21⁴.

Diese Beischrift enthält eine familienrechtliche Bestimmung, die Inventaraufnahme der in die Ehe gebrachten Mitgift der Frau des Priesters:

„Im Namen Gottes. Als die Frau des Priesters Michael, die Tochter des Priesters Teios starb, schrieben wir als ihre Mitgift auf: einen Stier und eine Kuh, eine Drachme . . . eine Ziege“.

Die geographische Lage des Klosters Koridethi.

In den bisher besprochenen Beischriften wurden Personen, Ortschaften und Amtsnamen erwähnt, die nach der Landschaft Tao-Klardschetien wiesen, welche sich in dem Gebiet des Tschoroch-Flusses und seiner Nebenflüsse befand. Letzterer entspringt südlich von Trapezunt und der pontischen Gebirgs-

¹ Дорожная Карта Кавказского Края составлена и литографирована въ военно-топографическомъ отдѣленіи Кавказскаго военнаго Округа 1870 года Тифлисъ, исправлена по 1 Мая 1901 г.

² Professor Marr hat die Kirche, ihre Ornamente, Fresken und Inschriften in seiner im Druck befindlichen Schrift beschrieben: Marr, Дневникъ поѣздки въ Шавшетію и Кларджетію, St. Petersburg 1911, S. 183—189. Dazu Tafel 59. 60. 61. 63. Siehe auch seine Житіе Григорія Хандзійскаго, St. Petersburg 1911.

³ Brosset, Histoire de la Géorgie. 1re Partie, St. Petersburg 1849, S. 263 und Anmerkung 5. Er übersetzt den Namen „le champ de la grosse pierre“ „das Feld des grossen Steins“. Jetzt wird der Ort Dolüsich-Khana genannt.

⁴ Unten 3 Zeilen, von denen die untere zum Teil vom Buchbinder abgeschnitten ist. Die Buchstaben sind eine Übergangsform aus der kirchlichen in die Militärschrift. Die Tinte ist schwarz.

kette. Er fliesst ostwärts bis zur Vereinigung mit dem Fluss Olty, wendet sich nordwärts und ergiesst sich südwestlich von Batum ins Schwarze Meer. Die Landschaft ist sehr schön und fruchtbar. Der Durchbruch des Flusses durch die letzte Gebirgskette gehört zu den grossartigsten in der Welt. Die ursprünglichen Bewohner dieses Gebiets waren die Lasen, die zu dem grusinischen Sprachstamm gehören und noch jetzt in einem schmalen Gürtel die Nordküste Kleinasiens von Batum bis Trapezunt bewohnen¹. Im siebenten Jahrhundert wurden die Lasen von den Armeniern verdrängt. Letztere gründeten einige Klöster wie Schatberd, Midsnadsor und das blühende Ischchan, dessen Kathedralkirche von dem Katholikos Nerses erbaut wurde. Diesen Armeniern ist die Anerkennung des Chalcedonense insofern verhängnisvoll geworden, als sie dadurch entnationalisirt wurden und in den Bestand bald der Grusier, bald, an anderen Orten, der Griechen oder der Syrer aufgingen, während die anderen Armenier als Gegner des Chalcedonense sich zur national-armenischen Kirche entwickelten². Im Gebiet des Nebenflusses des Tschoroch, Imerchew, erscheinen am Ende des achten Jahrhunderts Grusier³. Ihre Fürsten die Bagratiden von Ardanutsch erstarken. Auf den armenischen Fundamenten wurden grusinische Klöster errichtet, die aber die alten, oben erwähnten armenischen Benennungen beibehielten. Die Mönche waren Grusier. Der Gottesdienst wurde in grusinischer Sprache gehalten. Letztere wurde von der armenischen Landbevölkerung als Umgangssprache angenommen, wobei aber auch armenische Worte, wie das oben erwähnte „tanuter“, „satandroi“ zeigt, noch gebraucht wurden. Diese Verschmelzung der

¹ Nikolai Jakowlewitsch Marr, Изъ поѣздки въ турецкій Лазистанъ. Извѣстія Императорской Академіи Наукъ. Bulletin de l'Académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, St. Petersburg 1910, S. 548. 607. 608. Das Wort Lasen (λαῖνοι, λαῖνοι, λαῖνοι) ist nach Marr (S. 607) aus san oder tschan mit dem Praefix la gebildet.

² Nikolai J. Marr, Аркаунъ, монгольское названіе христіанъ, въ связи съ вопросомъ объ армянахъ-халкедонитахъ, St. Petersburg, 1905, aus: Вуѣздитѣ хроника. Византійскій Временникъ издаваемый при императорской Академіи Наукъ подъ редакцію В. Э. Рогова, Bd. 12, St. Petersburg 1906 S. 21. Verlesen am 25. Nov. 1904 in der Sitzung der orientalischen Abteilung der Kaiserlich Russischen Archäologischen Gesellschaft.

³ Nikolai J. Marr, Изъ поѣздки въ турецкій Лазистанъ . . . 1910 S. 548.

Armenier und Grusier ist für letztere von der hervorragendsten Bedeutung gewesen, denn dank diesem Umstande hat Tao-Klardschetien die schöpferischsten und oft die glänzendsten Vertreter und Bahnbrecher der grusinischen Kultur und Literatur gezeitigt¹.

Diese Landschaft bildete das Grenzgebiet zwischen Grusien und Byzanz². Von dem letzteren gingen selbstverständlich geistige und geistliche Impulse aus, die von hier aus weiter in das eigentliche Grusien wirkten.

Die Bewohner des Gebietes Tao-Klardschetien nahmen schon in der ersten Hälfte des vierten Jahrhunderts das Christentum an³. Dies ist um so verständlicher, wenn wir uns daran erinnern, dass das Christentum schon um das Jahr 300 zu den griechischen Küstenstädten des östlichen Pontus und zu den Grusiern gekommen ist⁴. Die Nachbarschaft mit den griechischen Gebieten bedingte und erleichterte die Kenntnis der griechischen Sprache und die Benutzung derselben in den Gottesdiensten. Obgleich die Grusier sich mehr nach Byzanz als nach Armenien neigten, so strebten sie doch nach einer gewissen Unabhängigkeit von der Grosskirche. Einige Grusier sind der Meinung, dass das Konzil zu Konstantinopel im Jahr 680 ihrer Kirche die Selbständigkeit zuerkannt habe. Von dieser Zeit an wäre der Einfluss der griechischen Kirche geringer geworden, und eine selbständige Literatur entstanden.

Das Jahr 600 wäre dann die Grenzscheide für das Aufhören der Benutzung der griechischen Bücher im Gottesdienst⁵. Dabei wird auch der Einfluss der syrischen Kirche geltend gewesen sein. Zur Zeit des Königs Parsman VI, 542—557, kamen

¹ Nikolai J. Marr, Аркаунъ S. 21. 16. 17.

² Über die Lage siehe auch Brosset, Description géographique de la Géorgie, par le Tsarévitch Wakhought, publiée d'après l'original autographe, St. Petersburg, 1842. Carte générale des pays Géorgiens Nr. 6.

³ Brosset, Description géographique de la Géorgie, par le Tsarévitch Wakhought, St. Petersburg 1842, S. 79. Von 314 bis 1626 bewahrten die Bewohner von Klardschetien den christlichen Glauben.

⁴ Adolf Harnack, Die Mission und Ausbreitung des Christentums in den ersten drei Jahrhunderten. Zweite Auflage, 2. Band, Leipzig 1906, S. 177, 178. Das von Marr, Изъ поездки въ турецкій Лазистанъ, S. 549: angenommene sechste Jahrhundert dürfte zu spät sein.

⁵ Arthur Leyst, Das georgische Volk, Dresden 1903, S. 99.

die syrischen Väter nach Grusien¹. Im Gegensatz zur griechischen Kirche verdrängte die syrische Kirche nicht die Muttersprache des Volks, unter dem sie arbeitete². Später lebte der griechische Einfluss, vom Athos ausgehend, wieder auf. Somit gibt es zwei, eine vor- und eine nachsyrische griechische Periode. Die Lasen oder Tschanen fühlten sich den stamm- und sprachverwandten östlichen grusinischen Nachbarn näher, unter deren Einfluss sie schliesslich gerieten. Dabei haben sie aus ihrem christlichen Sprachschatz den Grusiern vielfach Wendungen und Ausdrücke überliefert, die bei der jetzigen genauen Erforschung der altgrusinischen Bibeltexte und der tschanschen Sprache gefunden werden³. Selbstverständlich wurde in dem vorliegenden Grenzgebiet die griechische Sprache längere Zeit gebraucht. Das beweist das Vorhandensein der grusinischen Beischriften in der griechischen Handschrift und das Vorkommen grusinischer Namen in den griechischen Beischriften. Tschanen (Lasen), Griechen, Armenier, Grusier haben in diesem Gebiete gewohnt. Vertreter dieser Völker haben kirchlich und literarisch gewirkt. Vielleicht wird die Paläographie einen Nichtgriechen, einen Syrer als Schreiber der Koridethihandschrift annehmen, der seinen Namen und seine Zeit nicht verewigt hat, der in bescheidener Weise aus seiner Vorlage den Wunsch hinzufügte:

ἱρηνῆτα γραψάντει
καὶ ἀναγείνω
σκόντει.

Wir haben oben an der Erwähnung der Eristawen und der Könige einen Zeitpunkt gefunden, zu dem die Handschrift schon in Koridethi vorhanden war. Einige Schritte weiter hoffen wir durch die griechischen Beischriften zu gelangen.

In dem also gezeichneten und begrenzten Gebiete ist Koridethi zu suchen. Auf Tafel 80 der von der topographischen Abteilung des Hauptstabs des Kaukasischen Militärbezirks herausgegebenen ausgezeichneten Karte des Generalstabs —

¹ Brosset, *Histoire de la Géorgie. Additions et éclaircissements*, St. Petersburg, 1851, S. 125—132.

² Aus einem Gespräch mit Professor Marr.

³ Marr, *Изъ поездки въ турецкій лазистанъ*, St. Petersburg 1910, S. 549.

1 Zoll gleich 10 Werst¹ — ist der Ort Кордеты (Kordety) 11⁰ 16' östlich von Pulkowo, 41⁰ 17' 35" nördlicher Breite angegeben. In der Luftlinie etwa neun bis zehn Werst, etwa 10¹/₂ Kilometer, westlich von der Einmündung des Nebenflusses Murgul in den Tschoroch, an dem rechten Ufer des genannten Nebenflusses.

In Koridethi sollen noch gegenwärtig die Ruinen eines Klosters zu sehen sein². Das jetzige Dorf Kordety gehört zur Dsanssulschen Gemeinde, oberhalb Kordety. Es liegt im ersten Polizeibezirk des Artwinschen Kreises, in dem Gouvernement Batum. Gemäss den statistischen Angaben³ gehören zu Kordety neun Wirtschaften von Grusiern. Diese sind wahrscheinlich Mohammedaner, denn dieselben statistischen Listen nennen nur armenische Gregorianer, armenische Katholiken, und mohammedanische Sunniten für dieses Gebiet.

Den Namen Koridethi erklärt Brosset als „le pays de Corid“ „das Land von Korid“ und er wäre geneigt, ihn für eine Umbildung von Coirikéthi „le pays de Kyrique“ „das Land von Kerykos“ zu halten⁴. Das Wort Koridethi klingt dem grusinischen Ohr fremd. Es ist seinem Ursprung nach aus dem Griechischen, und zwar aus dem in Kleinasien,

¹ Специальная карта европейской Россіи изд. воен. топо. Управл. Генеральнаго Штаба. 80, издание 1909.

² Bakradse, Статьи по истории и древностямъ Грузіи III. Сигель или актъ XI вѣка. Приложение къ LV тому записокъ Импер. Академіи Наукъ Nr. 1. St. Petersburg 1887. Verlesen in der Sitzung der historisch-philologischen Abteilung am 20. Mai 1886, S. 26. 27.

³ Сводъ статистическихъ данныхъ о населеніи закавказскаго края извлеченныхъ изъ семейныхъ списковъ 1886 г. изданъ по распоряженію Главноначальствующаго гражданскою частію на Кавказѣ Закавказскимъ статистическимъ комитетомъ. Tiflis 1893. Артевинскій Округъ. I. Артевинскій участокъ. 4. Дзансультское сельское общество 1332. Коридети. Grusier sind im Dorf 21 männlichen, 29 weiblichen Geschlechts.

⁴ Brosset, Note sur un manuscrit grec des quatre évangiles, S. 283: „Quant à Coridéthi „le pays de Corid“, je ne soupçonne pas quelle en est la racine; ce qu'il y a de sûr, c'est que le manuscrit en question, qui lui appartenait autrefois, a été vu et trouvé par le général Bartholomée au couvent des SS. Kyrique et Iwlita, commune de Kala, l'avant-dernière à l'extrémité orientale du Souaneth-Libre. Coridéthi serait-il une altération de Coirikéthi „le pays de Kyrique“, comme Siritopoulos est, à ce qu'il semble, une altération de Kyrikopoulos? On est porté à le croire“.

sonderlich in der Gegend von Trapezunt und östlich davon gesprochenen, durch die Nachbarschaft anderer Sprachstämme beeinflussten Dialekt entstanden. Die Laute desselben vernennen wir in den griechischen Beischriften dieser Handschrift aber auch vielfach noch jetzt unter den an der Südostküste des Schwarzen Meeres wohnenden Griechen.

Zwei Stämme sind in dem Worte Koridethi vereinigt: ἡ κόρη, im Byzantinischen im Sinn von ἡ παρθένος „die Jungfrau“ gebraucht¹, und θεῖος „göttlich“, oder θεοῦ „Gottes“, verbunden durch die Silbe δε oder δα. Damit stimmt auch die Zusammenstellung in der griechischen Beischrift Bl 72 v und Bl 132 v „ . ἐν τῇ ἁγίᾳ μονῇ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τοῦ κορηδαθίου . . .“.

Nichtsdestoweniger hört der Grusier die Endung „ethi“ gleich „Land“² heraus, welche sehr oft in der Verbindung mit Ortsnamen gebraucht wird. Schon in der Murgulschlucht treffen wir folgende Namen: Kamelethi, Kwamtschirethi. Porosethi, Tschangurethi, Tschchaletethi, Gogliethi, Kordethi, Kapardethi, Budiethi². Auch griechische und lateinische Namen finden sich in dieser Zusammensetzung. Das beweisen für das Griechische Koridethi und Kalanethi (in der achten griechischen Beischrift) und für das Lateinische Isulethi (insula-ethi)³. Aus dem oben erwähnten Einfluss der Griechen auf die Lasen und der ursprünglich griechischen Wortbildung von Koridethi kann vielleicht als wahrscheinlich angenommen werden, dass Koridethi von Anfang her eine griechische Ortschaft war. Auffallend ist es, dass dieser Ort in der sonstigen bekannten Literatur der älteren Zeit nicht erwähnt wird.

Die griechischen Beischriften.

Abgesehen von den am Rande stehenden, zum liturgischen Gebrauch der Handschrift notwendigen einleitenden und er-

¹ E. A. Sophocles, Greek Lexicon of the Roman and Byzantine Periods (from B. C. 146 to A. D. 1100). Memorial edition, New York und Leipzig 1890, S. 681.

² Karte des Generalstabes, ein Zoll gleich 5 Werst, Gouvernement Kutais, Tafel Nr 7, herausgegeben am 15. August 1906.

³ Brosset, Histoire de la Géorgie. Additions et éclaircissements, St. Petersburg 1851 S. 100.

gänzenden Worten sind neun griechische Beischriften vorhanden: Nr 1 Bl 72 v; — Nr 2 Bl 72 v; — Nr 3 Bl 132 v; — Nr 4 Bl 139 r; — Nr 5 Bl 140 v; — Nr 6 Bl 155 v; — Nr 7 Bl 174 r; — Nr 8 Bl 197 v; — Nr 9 Bl 249 v.

Koridethi.

Beischrift Nr 1 und Nr 2.

Am Schluss des Matthäus-Evangeliums war auf Bl 72 v b ein freier Raum von zwölf Zeilen geblieben. Auf demselben sind fünfzehn kürzere und unten zwei längere Zeilen geschrieben. Die beiden letzteren sind beschädigt; von der ersten ist der Anfang, von der zweiten die vordere Hälfte abgerissen. Es handelt sich um zwei Beischriften, die schon gemäss der Schreibart, und den Abkürzungen nicht zusammengehören, dann aber auch zeitlich weit auseinander liegen.

Die erste Beischrift, Bl 72 v b, enthält nur vier Zeilen, mit brauner Tinte geschrieben:

† εμῖς ἀμαρτωλῶν κεδηγωμε
^{π γ}
 νηγούμενος τῆς αἰσεδοτοκῆς
^{ρ χ χ}
 τοῦ κορηδεδοῦ πρὸς τὸν ἀδελ-
 φόν μου στέφανον καὶ υἱόν αὐτοῦ

Die Itacismen sind leicht zu korrigiren: ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ διωγμένοι ἡγούμενος τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τοῦ κορηδεδοῦ πρεσβύτερος μιχαήλ καὶ ὁ ἀδελφός μου στέφανος καὶ υἱὸς αὐτοῦ. „Wir Sündige und Angefochtene, Vorsteher des [Klosters der] sehr heiligen Gottesgebärerin von Koridethi Presbyter Michael, mein Bruder Stephanus und sein Sohn“

Diese Einzeichnung fällt zeitlich mit der fünften griechischen Beischrift zusammen.

Beischrift Nr 2.

Die Beischrift besteht aus elf Zeilen, die etwas länger als der Spaltenraum sind, und aus zwei langen Zeilen auf dem unteren Rande. Sie ist mit schwarzer Tinte geschrieben. Sowohl die Zeilen als auch die Buchstaben sind enger als in der ersten Beischrift. Ein Unterschied ist desgleichen in dem

Anfangszeichen, das hier grösser ist. Der senkrechte Stab ist länger; der Querstab mit einem leichten Schwung nach oben gezogen.

„Ich Priester Gregorios Otonl kaufte von Johannes und dem Prediger Sirotopulos den Ort Metochi und zahlte als Preis 30 Opfer und 2 Botinat in Gegenwart des Ältesten-Priesters Johannes und des Markus und des Priesters Michael und des Predigers und des Matesis . . . Zebas Kurtze. Die Zeugen unterschrieben“.

Der Priester Gregorios — sein Familien- oder Ortsname Otonl ist schwer zu enträtseln — hat von einem Johannes (ιω) und einem Prediger (κίρυξ) Sirotopulos einen Ort Metoch für den Preis (τιμήν) von dreissig (30) Opfern und zwei Botinat gekauft. In dem Namen Metoch ist das griechisch-byzantinische Wort τὸ μετόχιον „das Neben-Kloster“ zu erkennen, das als Eigenname (Μετόχι) gebraucht ist¹. Es handelt sich hier um den Ankauf, wahrscheinlich um den Rückkauf eines früher dem Kloster gehörigen Ortes. Um allen etwa eintretenden Möglichkeiten gegenüber gesichert zu sein, ist der Kauf von mehreren Zeugen beglaubigt und bestätigt: in Gegenwart des Ältesten Priesters (παπᾶς Weltpriesters) Johannes und des Markus und des Priesters Michael und des Predigers (κίρυξ) und des Matesis Zebas Kurtze. Auf der folgenden Seite steht die Bemerkung, dass die Zeugen unterschrieben haben. Beachtenswert ist hier der Unterschied zwischen πρεσβύτερος, παπᾶς, κίρυξ.

Unter den Zeugen kommt auch ein Georgier κουρτζε vor. Die Silbe „dse“ „Sohn“ entstammt der Kirchensprache und wird mehr von Gliedern der aristokratischen und „schwili“ „Sohn“ der Volkssprache und wird mehr von den bäuerlichen und bürgerlichen Familien als Endung der Familiennamen in ähnlicher Weise gebraucht.

Das Wort Matesis scheint weniger ein Name zu sein als vielmehr den Stand eines Zeugen zu bezeichnen, dessen Name sich wahrscheinlich auf dem abgerissenen Stück des Blattes befand. Ein ähnlich lautendes Wort wird von dem griechischen Dorfbewohnern des nordöstlichen Kleinasien im Sinne von Berg-

¹ Krumbacher, Geschichte der byzantinischen Literatur, 2. Aufl., S. 411, Anm. 8.

bautreibenden gebraucht¹. Infolge der Erwähnung der Münze Botanata kann diese Beischrift erst nach dem Jahre 1078 geschrieben sein (siehe oben S. 542).

Von besonderem Interesse ist die Erwähnung der dreissig ^{τ ν (μ)} Opfer. Die Abkürzung ολοκα stammt aus dem Wort τὸ ὀλοκαύτωμα das Brandopfer. In diesem Ausdruck ist ein Stück altorientalischen Christentums enthalten, dessen Vorhandensein für die armenische und grusinische Kirche literärisch bestätigt wird. Das armenische Christentum hatte infolge des judenfreundlichen Zuges in der Einrichtung eines erblichen Hohenpriestertums (Kahanayepet) und dem Institut des Sühnopfers vom Lämmern und Kälbern eine alttestamentliche Färbung². Wahrscheinlich kam dieser Brauch durch die Vermittelung der Syrer zu den Armeniern und von diesen zu den Grusiern. Auf dem Sinaikloster finden sich in altgrusinischen liturgischen Büchern Gebete und alttestamentliche Lektionen zu den Zeremonien der Sühnopfer³. Diese Beischrift bestätigt den Brauch der Opfer in der Murgurlschlucht. Jetzt kommt er noch in Swanetien (siehe S. 513) und in der Gegend am Fusse des Kasbek vor.

Beischrift Nr 3 Bl 132 v.

Für die Zeitbestimmung ist diese Beischrift wichtig, da hier ein Kaiser Andronikos erwähnt wird. Benutzt worden ist der etwas breitere freie Raum zwischen dem Artikel τοῦ und den Namen in dem Geschlechtsregister Lukas 3,23—38. Es sind zwei Zeilen mit schwarzer Tinte geschrieben. Das Buch

¹ Diese Erklärung des Wortes verdanke ich einem aus Trapezunt stammenden Griechen, einem Absolventen der Universität Athen, den ich im Süden traf.

² Heinrich Gelzer, Die Anfänge der armenischen Kirche, Berichte über die Verhandlungen der königlich Sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften in Leipzig. Philologisch-historische Klasse, 47. Band, Leipzig 1895, S. 137. 138. 144. Nach Faustus bestimmte Gregor der Erleuchter in Aštišat, dem kirchlichen Hauptzentrum der Armenier jährlich sieben Opfer, die in der dortigen Christuskirche dargebracht werden sollten, vgl. Gelzer, S. 137.

³ Марръ, Предварительный отчетъ о работахъ на Синаѣ, веденныхъ въ сотрудничествѣ съ И. А. Джаваховымъ, и въ Иерусалимѣ, въ поѣздку 1902 г. in: Сообщ. Имп. Прав. Палест. Общ., Bd. XIV, II. Teil, S. 1—51.

war von rechts nach links gewandt. Das ν ist recht gross, das η sehr klein geschrieben.

† ἐγὼ ἀμαρ^τ λως^θ μα^τ ὀήν^τις^τ ξένος^τ κ^τ λαβὼν^τ ἐν ἀγία^τ μονί^ττις^τ
 υπεραγ^{ου}ηας θ^{ου}κου^τ κορηδά^τθιου^τ ἐπ^τι βασιλ^τεας^τ αντροονη^τκου^τ
 δεσπο^ττη^τ τις^τ ρωμαν^τιας^τ. ἐγὼ ἀμαρτωλ^τός^τ ματθα^τιος^τ ὁ^τ ἐν^τ ι^το^τστι^τς^τ
 καὶ ξένος^τ καταλαβ^των^τ ἐν^τ τ^τῃ^τ ἀγία^τ μονί^ττις^τ υπεραγ^τίας^τ δεσπό^τκου^τ
 τοῦ κορηδαθίου^τ ἐπ^τι βασιλ^τεας^τ Ανδρονίκου^τ δεσπό^ττη^τς^τ ρωμαν^τίας^τ.
 „Ich sündiger Matthaëus, der ich ungekannt und fremd war,
 erreichte das heilige Kloster der hochheiligen Gottesgebärerin
 zu Koridethi zur Zeit des Kaisers Andronikos des Herrschers
 des Romaerreiches“.¹

Schwierig ist das Wort nach Matthaïos. Es kann ein Name oder dem ξένος entsprechend ein Praedicativ sein. Möglicherweise ist das Wort ein korrumpirtes ἄστος und wurde dem ξένος entsprechend „ungekannt“ bedeuten.

Inbetracht kommen hier zwei Herrscher des Namens Andronikos: Andronikos I Komnenos, Kaiser von Ostrom (1183—1185) und Andronikos I Gidon, Kaiser von Trapezunt (1222—1235). Der erstere trat als Prinz durch seine Besuche an den orientalischen Fürstenhöfen in nähere Beziehung mit denselben, wobei er durch den Zauber seiner gewinnenden Persönlichkeit einen nicht geringen Eindruck hinterliess. Als Herrscher hat er Glieder des Kaiserhauses und des Adels verfolgt². War der genannte Matthäus vielleicht ein seinem Wüten Entgangener und hatte sich in diesen weltabgeschlossenen Winkel von Koridethi geflüchtet? Vielleicht war er geistlichen Standes, da er sich ἀμαρτωλός nennt.

Nicht ausgeschlossen ist Andronikos, Kaiser von Trapezunt.

¹ W. N. Beneschewitsch glaubt hier κορηδαθι-ου lesen zu können. Marr erkennt darin den Namen der Ortschaft mit der ursprünglichen tubalkainschen Endung -αθ(σοθ) und schliesst daraus, dass hier tubalkainsche Volksstämme gewohnt haben. N. J. Marr, Грузинскія приписки греческаго Евангелія изъ Коридин. Извѣстія Императорской Академіи Наукъ. Bulletin de l'Académie Imperiale des Sciences de St.-Petersbourg. IV Série, 1 Mars, St. Petersburg 1911, S. 211, Anm. 6, und S. 218. 219.

² Gelzer, Abriss der byzantinischen Geschichte, in: Krumbacher, Geschichte der byzantinischen Literatur, S. 1030.

Die Beziehungen zwischen diesem Kaiserreich und dem Kaukasus waren besonders lebhaft, zumal die hervorragende, noch jetzt von der Volkstradition verherrlichte Königin von Grusien Thamar (1184—1212) als nahe Verwandte und Beschützerin des Alexios I Komnenos (1204—1222) sich an der Gründung des Reiches Trapezunt lebhaft beteiligte¹. Sollte vielleicht auch noch Andronikos II (1263—1266) gemeint sein, so ist Andronikos III (1330—1332) jedenfalls ausgeschlossen, da sein Vorgänger der Kaiser Johannes im Jahre 1282 mit dem Paläologen Michael VIII (1261—1282) einen Frieden schloss, nach dessen Bestimmung er den Titel „Kaiser der Romäer“ ablegte, und sich „Kaiser des Orients, Iberiens und der überseeischen Lande“ nannte², während in der Randbemerkung noch der Name Romäer steht. Infolge der Hinzufügung von δεσπότης ist wohl an den byzantinischen Herrscher zu denken.

Da die Tinte und die Schreibweise mit der zweiten griechischen Beischrift eine gewisse Ähnlichkeit haben, so werden beide in gleichem Zeitraum entstanden sein.

Beischrift Nr 4 Bl 139 r.

Auf dem ziemlich breiten Raum des unteren Randes sind mit grauer Tinte zwei Zeilen geschrieben. Die Buchstaben haben eine senkrechte Stellung. Das ο wird an τ (dreimal) und an χ so angeschlossen, dass rechts oben ein kleiner Bogen nach unten gezogen ist. Eine eigentümliche Form hat das δ.

^{ν ο} † ενοματη του π̄ρ κε του νου π̄ν εμε
 σα δου νυ κ̄ε σιχορυ κε τον λαζαρος.

Der Schlüssel zur Entzifferung liegt in den Silben εμε σα δου νυ. Einen passenden Sinn ergibt die Ersetzung des δου νυ durch das Verbum δονεῖν, im übertragenen Sinn von aufregen, bewegen. Das α ist das relativ Pronomen, εμεσ ist für ἡμεῖς. σιχορυ ist das Imperativum von dem Zeitwort συγχωρεῖν gewähren, gestatten, gnädig sein.

† ἐν ὀνόματι τοῦ π̄ρς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ πνεύματος
 ἡμεῖς ἃ δονεῖ κε συγχωρεῖ καὶ τῷ λαζάρῳ.

¹ Gelzer, Abriss der byzantinischen Geschichte, S. 1049.

² Gelzer, Abriss der byzantinischen Geschichte, S. 1050.

„Im Namen des Vaters und des Sohnes und des Geistes: was uns bewegt¹, Herr! sei gnädig auch dem Lazarus!“

Demgemäss wird hier eine gelegentliche Fürbitte für einen gewissen Lazarus in ein liturgisches Gebet eingeschlossen.

Beischrift Nr 5 Bl 140 va.

Am Aussenrande der Spalte a — die Handschrift war von links nach rechts gedreht — sind in grauer Tinte mit einer spitzen Feder fünf lange, die Höhe des Textes einnehmende Zeilen geschrieben. Dann war die Handschrift in die richtige Lage gebracht und unten noch eine Zeile hinzugefügt. Leider hat die Beischrift sehr gelitten. Das Buch war geschlossen worden, bevor die Tinte trocken war, sodass das folgende Blatt einen Teil der Tinte eingesogen hat. Infolgedessen ist die Beischrift, sonderlich die zweite Hälfte der vierten Zeile schwer zu entziffern.

† εν ονοματι του πρς υ·ου κε αγ·ου πανος διατασω τω
πρηκεων μου

υ δηγατηρ του π² μιχαλτου :: υγου: μιμεμενος αστιχος απο τα
τεκνα ανατι

κνων απεμινεν κε οθσ αν: αστιση οισ: των γονικοντου προσ
αυτου τοπον ζυηγον των κονα

κορω περην εδοκα τι εκλίσιαν του κοριδεθιου κε τισ πατι ουκ
εχυε: εξυαλλαταμεος

εντηβασιλυα του Κ' φωκα του βασιλεως· μινι φελαριου
ινδικτιονος

unten η: χειρος διαγραμενων π² μιλι τζαλανιου.

Es scheinen zwei geschrieben zu haben, der eine die Bestimmung, der andere die Unterschrift. Letzterer nennt sich Michael; er war Priester (πρεσβυτερος) und Vorsteher.

Hier wird dieselbe Art der Abkürzung für πρεσβυτερος wie in der ersten Beischrift gebraucht: über π wird ein ρ geschrieben, dessen Stab durch den Querbalken von π hinabgezogen wird. Desgleichen ähnlich ist auch der Name Michael

¹ [Ich habe keine Erklärung für σα δουνυ gefunden. Als wilden Einfall könnte man ἄδωναι κύριε vorschlagen. C. R. G.]

abgekürzt. Michael nennt sich in der Unterschrift τζαλανιου. Da in dieser und in der sechsten und achten Beischrift Ortschaften erwähnt werden, die in der Umgebung Koridethis vorkommen, so werden wir auch Tsalanis dort zu suchen haben und ich glaube dasselbe in der Ortschaft Dsanssul wieder zu erkennen. Letzteres liegt etwa sieben Kilometer südlich von Koridethi. Dem Worte τζαλανις (Dsanssul) scheint als Stammwurzel der eigentliche Name der Lasen Tschan zu Grunde zu liegen. Demgemäss wurde Tsalanis kein griechisches sondern ein tschanisches Dorf sein. Daraus würde folgen, dass der Presbyter Michael ein Tschane war, welcher der griechischen Sprache nicht vollständig mächtig war. Eine gewisse Bestätigung dieser Annahme gewinnt man durch den Vergleich des Inhalts der Beischrift (S. 545) nach welcher beim Tode der Frau des Priesters Michael, der Tochter des Priesters Teios — letzterer wohl Grieche (θεῖος) — ihre Mitgift aufgeschrieben werden soll. Michael wird ἡγούμενος genannt. Er war verheiratet. Vielleicht hat er sich erst in späteren Jahren entschlossen, in das Kloster zu gehen; oder es ist hier ein Einfluss der altarmenischen Kirche zu erkennen, die ein erbliches Hohepriestertum hatte.

Einigermassen geläufig war dem Schreibenden die Formel „Im Namen des Vaters und des Sohnes und des Geistes“. Das ou wird in Ligatur, das ι in υῖος und ἅγιος durch 4 Punkte wiedergegeben. διατάσσω mit dem Genitiv, wobei das περί ausgelassen ist, im Sinn von anordnen, bestimmen. πρήκεια mit dem Itacismus für τὰ προίκια Aussteuer, Mitgift. Dem σου entsprechend sollte ein Genitiv folgen, aber infolge der geringen Kenntnis der Sprache fuhr er im Nominativ fort, dabei υ für ἡ θυγάτηρ. Durch den Gleichklang mit dem zwiefachen τοῦ υἱοῦ und τοῦ ἁγίου wurde er verleitet auch nach τοῦ Punkte für ein ι zu setzen, wodurch das Wort υγουμμεμενος entsteht; die Silbe μι wurde gestrichen. Das Wort müsste als Apposition im Genitiv stehen, es wurde im Nominativ belassen. ἄστιχος ist wahrscheinlich für ἄστυκτον (χωρίον) welches dem Zusammenhang nach einen Sinn gibt, geschrieben worden. Gemeint ist ein nicht mit einer Hypothek belastetes Grundstück. Das wird der Tochter vermacht, es möge als solches von Kind auf Kindeskind bleiben und von

Gott als unverschuldet, unverpfändet erhalten werden. Gebraucht ist das Verbum σίζω mit α privativum. Das von den Eltern seines Vaters γονικόν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ erhaltene Landstück ein Morgen gross (τόπον ξεῦγον) schenkt er der Koridethi Kirche. Es liegt (τῶν auf τόπον bezogen jenseits (πέραν) oder grenzt an κενაკορῶ, κ ist für καρμ, Dorf, ενακορῶ für das jetzige Dorf Ober Kura ἀνακούρα etwa 2 Kilometer westlich von Koridethi auf der anderen Seite des Murgul gelegen.

Eigentümlich ist die folgende Verbindung: und niemand je habe (ἔχῃ): werde haben ἔξῃ, so viel als dürfe abändern, eintauschen (ἀλλάττεσθαι).¹

„Im Namen des Vaters, des Sohnes und des heiligen Geistes bestimme ich inbezug auf die Aussteuer meiner Tochter des Priesters Michael, des Vorstehers: das unverpfändete Land verbleibt von Kind auf Kindes Kind und Gott möge es ihnen unverschuldet erhalten. Das Landstück der Eltern seines Vaters ein Morgen gross, das an das Dorf Oberkura angrenzt, gab ich der Kirche Koridethi und niemand habe und werde es abzuändern haben. Zur Zeit der Regierung des Herrn Phokas des Königs [Kaisers]. Im Monat Februar Indiktion acht. Mit [eigener] Hand geschrieben. Priester Michael aus Tsalanis.“

Als Anhaltspunkt der Zeitbestimmung dient die Erwähnung des Kaisers Phokas I (602—610) und Nikephoras Phokas II (963—969). Obgleich der Name Nikephoras in der Beischrift fehlt, so zeigt der hier stark hervorgehobene Ausdruck βασιλεὺς ἐν βασιλείᾳ, der erst im achten Jahrhundert in Gebrauch kam², dass hier Phokas II gemeint ist. Seine Beziehungen zum Kaukasus waren sehr lebhaft, zumal zum Kern seiner Truppen Armenier und Grusier gehörten³; die höheren Militärposten

¹ Gregory schlägt folgende Entzifferung vor: ἄστιχος = μοναστικός, daher ἡγούμενος μοναστικός ἀπὸ τὰ τέκνα ἀνὰ τέκνων ἀπέμινεν καὶ ὁ θεὸς ἀναστήσει εἰς τὸν γονικόν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ und dass der Schreiber am Ende der vierten Zeile ἀλλοτριωμένος ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ schreiben wollte — oder von einem Konzept hätte abschreiben sollen —, und und aus Versehen gleich zu ἐν τῇ βασιλείᾳ . . . weiterglitt.

² Krumbacher, Geschichte der byzantinischen Literatur, München 1897, S. 4.

³ Heinrich Gelzer, Abriss der byzantinischen Kaisergeschichte, München 1897, S. 985.

waren von den Vertretern beider Völker besetzt¹. — Da Michael Tsalanis als Bestätigung eigenhändig das Datum (die Zahl der Indiktion Η΄) mit seiner Unterschrift hinzufügt und damit der Urkunde Rechtskraft verleiht², so ergibt es sich, dass er im Februar Monat des Jahres 965 geschrieben hat³.

Derselbe Michael hat Bl 229 a oben geschrieben υυδος [ειδως] δε ο ις und 229 r b oben den Titel wiederholt περι του νιπτριου. In der Verbindung des ρ mit ι ist dieselbe Handschrift zu erkennen. Die Hand desjenigen, der die Beischrift selbst schrieb erkennen wir ferner Bl 65 r a 8—10, wo er eine Stelle der Handschrift überschrieben hat, in der die Tinte abgerieben war.

Beischrift Nr 6, Bl 155.

Bl 155 v sind auf dem linken Rande 24 kurze und unten 3 lange Zeilen mit einer recht stumpfen Feder in grauer Tinte geschrieben. Der Schreibende verfügte im Gebrauch der Feder über einen gewissen Schwung. Darum fiel es ihm leicht die Buchstaben miteinander zu verbinden und doch dabei verhältnismässig leserlich zu bleiben. Zum Beispiel zieht er den rechten Stab von α hinauf und beginnt dort das obere Ende von λ; beim Hinabführen der Feder gewinnt er den kurzen Stab von λ, steigt demselben entlang hinauf, und schlägt einen kleinen Bogen nach rechts in der Richtung nach unten; darauf beschreibt er einen Bogen nach oben (υ), und bildet durch eine Schleife σ. Das τόν schreibt er τ mit einem Punkt oder einem kleinen Häkchen und darüber einen grösseren Bogen. Das β hat die Gestalt einer von ungeübter Kinderhand geschriebenen Zahl Acht. Er beginnt mit einem Kreuz.

† σιγνω κυρικοπουλος: μιχαλις: σιγνοκωρ | ιδελισ·
σιγνοτε τρεσ: ανυρψ εος τουμι χαλις: ενονο ματι του' προς και |
του νου και | του αγιου | πν̄σ· πα | ρεδοκα | μεγαλα|στρατα |
το | πό' τεταρ,̃: δια,̃. βουδι.

ννεμισιν̃ τ̃ πρευσβυτε ρον παπα: ωανε και τ̃
[αυτου συ?] ναδελφον: οθσ και αγιος Θκ̃ος νασε χαρυ
ος αναστρεψυ· μεχιμερος του θου

¹ Gelzer, Abriss der byzantinischen Kaisergeschichte, S. 987.

² Gardthausen, Griechische Paläographie, Leipzig 1879, S. 396.

³ Gardthausen, Griechische Paläographie, S. 452.

Das Wort σίγνω oder σίγνο dreimal vor einem Namen gebraucht ist vielleicht ein abgekürzt geschriebenes Participium mit dem Itacismus aus dem Verbum συγγινώσκει gebildet, im Sinn von beistimmen, Mitkenntnis haben; hier soviel als Zeuge¹ ἀνυψεος ist ἀνέψιος der Verwandte, Geschwistersohn; εἰμὸν gleich ἡμῶν die Hälfte.

† Zeuge Kyrikopulos: Michalis: Zeuge Koridelis: Zeuge Petres: der Verwandte des Michalis: Im Namen des Vaters und des Sohnes und des heiligen Geistes: ich übergab Megalastrata den vierten Ort, den bis an Budin (grenzenden), die Hälfte dem Presbyter Popen Johann und dem Bruder: Gott und die heilige Gottesgebärerin lasse es dir wahrlich gesegnet sein wer es abändert, habe keinen Anteil an Gott“.

Hier werden zwei Ortschaften Megalastrata und Budin erwähnt. In dem letzteren Wort hatte der Schreibende das zuerst schlecht geratene ν durch ein neues ν verbessert. Vielleicht hat sich Megalastrata mit einer oft vorkommenden Vertauschung des l mit r erhalten². Etwa zwei Kilometer nordöstlich von dem 10654 Fuss hohen Gipfel Magara-Dag (Agara Dag), welcher sich auf der russisch-türkischen Grenze zwischen den 10. und 11. Grenzposten erhebt, befindet sich eine Ortschaft Jailja Magara. Dem genannten Berge entspringen mehrere Wasserläufe, die sich nordwestlich in dem Archave vereinigen, östlich dagegen einen Nebenfluss des Murgulflusses bilden. Zwischen den beiden letzteren erhebt sich ein Höhenzug. Eine Bestätigung dafür, dass unter Magara vielleicht Megalastrata wiederzuerkennen ist, könnte man in der anderen Ortschaft der Beischrift Budin suchen, die wir vielleicht in Mesre Budiet sehen könnten, wäre es nur nicht so weit weg. Dieses liegt in gerader Linie etwa sieben Kilometer östlich von Megara

¹ | Ob man σίγνω nicht mit σίγνον gleich σημείον verbinden sollte? C. R. G.

² Möglicherweise liegt dem Wort das aus μέγας gebildete μέγαρον pl. τὰ μέγαρα oder μάγαρα zu Grunde. Im Kaukasus sind sehr viel Höhlenwohnungen, Höhlenstädte, Klöster angelegt z. B. Wardsia, Urbstichi, die Schluchten von Ani. Nach Kiepert, Lehrbuch der alten Geographie, waren auch in Kappadocien Höhlen. Eine Ortschaft Magaro, Magoroskari ist am Fluss Magarauli der sich in die Aragwa, einem Nebenflusse der Kura, ergießt, vgl. Uwarow, Materialien, X, S. 9.

an dem östlichen Ufer des Murgul bei der Einmündung eines von dem Kerzen Dag kommenden Nebenflusses. Nach Koridethi sind von hier in nördlicher Richtung elfundeinhalb Kilometer. Budin hat die Endung eth, ethi erhalten. Mesre und Jailja bedeuten Sommer- und Winterplätze. Jailja würde der Alm in der Schweiz entsprechen. Nach der Beischrift war die langgestreckte Alm von Magara in vier Teile geteilt, von welchen der vierte auf dem Höhenzuge zwischen dem Murgul und seinem von Magara-Dag kommenden Nebenfluss lag und mit den Weideplätzen bis in die Nähe von Budin reichte. Da diese Bestimmung in der heiligen Schrift von Koridethi eingetragen wurde, so wird der Presbyter Papa Johann dort seinen Dienstort gehabt haben. Es wurde ihm in Zeugengegenwart die Nutznissung einer Alm überlassen. Er ist wohl mit dem in der zweiten Beischrift erwähnten Johann identisch (siehe oben S. 534).

Beischrift Nr 7 Bl 174r.

Bl 174r oben ist eine längere Zeile und am rechten Seitenrande sind zehn kurze Zeilen. Die Schriftzüge sind recht deutlich. † ευλογησω δεσπωτα θεετιν γνωμη σου | κε αναγνω | σω
καλαφο | βοσδυ | μαδε κερικαωσις | τιν ψυχυ | σου. In der ersten Zeile fehlt ein ν (γνωμην); es ist nicht klar, ob er καλα als Adverb zu αναγνωσων oder κατα als Präposition schreiben wollte. Im letzteren Falle müsste φοβου θεου stehen. μαδε für μαθευομαι; κε für και; μι für μοι; χαωσιςτιν für χαος εστιν im Sinn von eine Leere haben; Verlangen haben; ψυχυ für ψυχῃ als Verstärkung des Begriffs verlangen. „Ich werde (will) rühmen Herr Gott deinen Rat (Ausspruch) und indem ich lese, erlerne ich gemäss der Furcht Gottes und mich verlangt von (ganzer) Seele nach dir“. Dieses Gebet enthält Anklänge an Psalm 119,2 „wohl denen, die seine Zeugnisse beachten, ihn von ganzem Herzen suchen; 7 „ich will dich mit redlichem Herzen preisen, wenn ich deine gerechten Ordnungen erlerne“. 10 „von ganzem Herzen suche ich dich“ [oder: „Herr Gott ich werde deinen Rat loben und anerkennen. Lerne gut die Furcht Gottes und es wird keine Leere in deiner Seele sein. C.R.G.]

Beischrift Nr 8 Bl 197v.

Bl 197v b war neben den Kapiteltiteln des Johannes-Evangeliums ein freier Spaltenraum, der zu einer längeren Beischrift

gebraucht wurde. In Kleinschrift mit brauner Tinte sind achtundzwanzig Zeilen in der Länge der Spaltbreite und mit schwarzbrauner Tinte 3 Zeilen in der Länge der Blattbreite, und dazu eine kurze Zeile geschrieben. Am Anfang ist das Kreuzeszeichen. Das erste ε ist etwas grösser mit doppeltgeführten Linien. Die Haltung der Buchstaben ist eine aufrechte¹.

^{vo} † ενομα τη ταυ προσκε του νοκετου αγηου πανς εμοιστατηα: αγρη δηα:: ε:σην αγαμ̃ δηα των σoinωρην κε λονκων νερης κε κω δεσποτη γεροντες ωσι: τησ ε ξευρου:σαν κατα φοβου θυ̃ κε τησ αληθη	έν ονόματι τοῦ πρ̃ς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πν̃ς ἡμεῖς τὰ τρία ἁγρί δια οἱ συναγμένοι διὰ τὸν συνόρην καὶ λόγγον ἱερεῖς καὶ οἰκοδεσποτηγέροντες ὅσοι[τις] ἐξεύρησαν κατὰ φόβου θυ̃ καὶ τῆς ἀληθεί
α ^o ς: υνψ̃ εμα μοι υπομε ενπηων του θυ̃ κετον αγυων επη μερος του ωσμαλυ: ου: κατουησ τοπαρα ποταμον στεκυ τημυ̃:·:~	ας ἵνα ψευ̃μα μὴ εἴπωμεν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων ἐπὶ μέρος τοῦ ᾠσμάλοι:· οὐ̃:·:·:·:·:·:·:·:·:·:·:·:·:·:·:·:·:·:·:·:~
αν̃ο (r) σγρυγορουωσ εδετο αρχυστα τηγονμεγα τωλυθον: χορηστα μετοχυα ψιαψυμα	ἀνω ἅγιος γρηγόριος ἔθεντο ἀρχιστρατηγὸν μέγα τὸ λίθον χωρὶς τὰ μετόχια ὀνόματι ψια- φύμα
ουδ̃ε κ̃(r) εσουσην χορουοτη δουρστ̃ζ αδυκα σοιμον εχ	οὐδ̃ε κ̃ ἔσω συνχωριότην δούρστ̃ζα δικάσιμον ἔχ

¹ Diese Beischrift hat Brosset entziffert, Note sur un manuscrit grec . . . , S. 279. 280. Ohne etwas von dieser Entzifferung zu wissen, übersandte ich Professor Adolf Harnack in Berlin eine Photographie der Beischrift, der sie Professor Oskar von Gebhardt in Leipzig übergab. Des letzteren Versuch, soweit er gelungen war, übersandte Harnack den 12. November 1902. Ohne Kenntniss der Ortsnamen und der eigentümlichen Errichtung der Kreuze musste die Entzifferung lückenhaft ausfallen. Im Jahre 1903 habe ich mit Gregory die Entzifferung vorgenommen.

χουσαν δηα τουλονκοντο
 νοκαλαν^εθυμ υχα: υλυω
 φα^ρτζουσι^αω ωτζακαδυ
 γεωργυσ ωλολωβ τασκεσ
 κεεβραντουσμαρτυρους
 αζυουσ πυστους μαρτυρους
 Υαδη τζιοτικε εθεντου ασ προ-
 ποταμον ουκυραν
 ουδε κλασμην τοπόν κατὰ
 φόβουθυ κε τισ αλυθυ
 ασψεμα ουκεβρεθενοστισανα-
 στρεψυ μι εχυ μεροσ του θυ.

χουσαν διὰ τὸ λόνκον τὸ
 νο καλανεθυ μιχαηλῶ
 φάτζους ιωάννης ὀρτζάκα διὰ
 γεώργις ὠλολωβ τάσκεσ
 καὶ εὖραν τοὺς μαρτύρους
 ἀξίους πιστοὺς μαρτύρους
 οἷα δείξει ὅτι καὶ ἔθεντο
 ἀσπροπόταμον οὗ κυραν
 οὗ δὲ κλασμὸν τόπον κατὰ
 φόβου θεοῦ καὶ τῆς ἀληθεί-
 ας· ψεῦμα οὐχ εὐρέθην· ὅστις
 ἀναστρέψῃ μὴ ἔχη μέρος τοῦ θυ.

„Im Namen des Vaters und des Sohnes und des heiligen Geistes. Nachdem wir von drei Dörfern Priester und Hausbesitzer Älteste wegen der Grenzen und Wälder (λόγγος mit λόχος und λόχη verwandt) uns versammelt hatten, durchforschten wir gemäss der Furcht Gottes und der Wahrheit, dass wir keine Lüge vor Gott und den Heiligen sprechen. Inbezug auf den Anteil Osmals, dort wo unten unweit des Flusses ein verehrtes Kreuz (des) heiligen Georg steht, von den unteren Grenzen bis zu dem Kreuz oberhalb des heiligen Georgios und oben der heilige Gregorios der Siegbringende (Grossmartyrer) grossen Stein: abgeteilte Güter mit Namen Psiaphyma, wo Χ (Grenzzeichen) angrenzend ist Durstza gerichtlich (festgestellt) im Osten gelegen [oder: neben dem Wald C. R. G.] Kalanethi dem Michael gehörig, Phatzus des Johannes, Ortzaka bis Georg Ololob Taskes — und fanden die Zeugen als vertrauenswürdige Zeugen und gaben zu dem Weissfluss, wo Kura wo das abgetrennte Landstück ist [oder: Sie nahmen nicht einmal ein abgetrenntes Stück Land C. R. G.] gemäss der Furcht Gottes und der Wahrheit, eine Lüge wurde nicht gefunden; wer da abändern sollte, möge keinen Teil an Gott haben.“

Es scheint sich hier um die Wiederherstellung des Besitzrechtes der zerstreut liegenden Klostergüter (μετόχια) zu handeln. Ihre Nutzniessung war an den Grenzen in fremde Hände geraten oder lief Gefahr dem Kloster διὰ συνόρην χώραν

verloren zu gehen. Die Priester und die Ältesten aus den Hausbesitzern dreier Dörfer, τρία ἀγρίδια, bezeugen die Grenzen mit zweimaliger Beteuerung der Wahrheit und Abweisung der Lüge. Obgleich die Schlichtung dieser Frage ein engbegrenztes Gebiet umfasst, so sind wir noch heute im Stande, an der Hand einiger bis in die Gegenwart vorkommender Namen die geographische Lage auf den Karten der topographischen Abteilung des Generalstabes zu bestimmen. Dadurch wird zugleich die obenangegebene Lage Koridethis als richtig bestätigt. Kaum ein Kilometer östlich von Koridethi liegt das Dorf Osmal (ὠσμάλυ) und ebenso weit südlich — gerade unter $11^{\circ} 15'$ — Durtscha δοῦρτζα, dann folgt etwas südwestlich Adurtscha am gleichnamigen Fluss. Die genannten Ortschaften befinden sich an den Ausläufern des Madscheweny Bergrückens, die zum Murgulfluss abfallen. Vielleicht wird man bei genauerer Erforschung der Namen der Einzelgehöfte auf Psiaphyma, Kalanethy, Phatzus, Orzaka, Taskesa stossen. Da ἄσπρος im späteren Griechisch für λευκός gebraucht wird, so ist ἄσπρο-πόταμος der Name von „Weisser Fluss“. Möglicherweise ist das der Name des Koridethi gegenüber sich in den Murgul ergießendes Flusses, der die Wasserbäche des Balychly-Daglary Höhenzuges und des Barnalik-Tepesi Berges vereinigt. Denn oberhalb seiner Einmündung in den Murgul liegt von Koridethi etwa zwei Kilometer westlich Unter-Kura κυρα und davon etwas südlicher Ober-Kura, ἀνακοῦρα und κατωκοῦρα. Da die Gebirgsbäche zur Zeit des Hochwassers leicht ihr Bett ändern oder Landstücke losreisen, so wird hier ein in der Nähe Kuras abgetrenntes Landstück (κλασμὸν τόπον) gemeint sein.

Diese Beischrift gewinnt ein besonderes Interesse durch die Erwähnung der Georgskreuze, nach welchen die Grenzen bestimmt wurden. Sie sind als freistehend zu denken. Ob dort noch jetzt solche Kreuze vorhanden sind, wissen wir nicht. Jedoch an der Hand der in Swanetien vorkommenden Kreuze können wir uns eine Vorstellung von denselben machen. Dasselbst fällt jedem Reisenden als eine Eigentümlichkeit ins Auge, dass in der Mitte der Kirchen ein grosses, den räumlichen Verhältnissen der letzteren weit überragendes Kreuz errichtet ist. Sie haben einen Querbalken und stehen auf einem steinernen Piedestal. Sie sind aus Holz angefertigt mit

Silber- oder versilberten Messingplatten bedeckt, oben von einer Spitze oder einem Helm mit einem kleinen Kreuz gekrönt. Die Metallplatten, unter welchen Zeugreste zu erkennen sind, enthalten in Reliefdarstellung hauptsächlich den heiligen Georg, den Siegbringenden, bald zu Pferde, bald zu Fuss, den Drachen oder einen Feind überwindend¹.

Solche Georgskreuze befinden sich: im Dorf Tekali und in der Georgskirche des Dorfes Tschukuli. Das Kreuz ist kunstvoll gearbeitet. Ausser den Darstellungen des heiligen Georg, enthält es die der Maria und der Engel, und an einer Seite aus späterer Zeit die des Herrn, der Evangelisten Lukas und Markus, und die des Engels Gabriel. Die Georgskirche zu Sachdari hat zwei Kreuze je 2,84 Meter hoch. Auf der vorderen Seite des einen Kreuzes ist der heilige Georg in drei verschiedenen Darstellungen. Auf den vier Armen des Kreuzes um das die Mitte bildende verzierte Quadrat sind vier gleiche, grosse Reiterbilder; dann folgen auf dem oberen Arm und dem Querbalken je ein kleineres Reiterbild, und drei derselben auf dem unteren Arm. Eine Darstellung auf dem oberen Arm zeigt einen Jüngling auf rasch laufendem Ross den Drachen besiegend, während die anderen zehn Georg einen Ritter überwinden lassen. Das zweite Kreuz enthält drei Georgsbilder. Im freien Swanetien sind solche Kreuze in der Kirche des heiligen Kerykos und der heiligen Julitta, siehe oben S. 509; vier in der Muttergotteskirche zu Shibiani; eins in der Erlöserkirche zu Murkmedi; eins in der Barbara-Kirche desselben Dorfes; drei in der Verklärungskirche zu Zürmi — jetzt an die Altarwand gelehnt —, das eine enthält Georg zu Pferde, das zweite Georg zu Fuss mit Speer und Schild; eins in der Kirche bei dem Dorfe Schamuschi; eins in der Erlöserkirche zu Lagan; zwei in der Verklärungskirche zu Nemschwin und ein Kreuz in der Georgskirche zu Kaschueti. In dem fürstlichen Swanetien ist in der Michaelkirche ein Kreuz mit einer kunstvoll gearbeiteten Darstellung des Reiterbildes des heiligen Georg, und in der Georgskirche zu Supi sind drei Kreuze.

¹ Eine genaue Beschreibung verdanken wir der Gräfin Uwarow, Материалы по Археологии Кавказа. Выпускъ X, Moskau 1904, Abschnitt III. Кресты. Die Kreuze, S. 79—90, Tafel XXI 36, XXII 37. 38; — Figur 16 (Helm), 17 (Piedestal).

Zwischen den Kreuzen in Swanetien und den in der Beischrift erwähnten ist eine Wechselbeziehung, die wir an der Hand der Geschichte enträtseln können. Der grosse Strom der Weltgeschichte gleicht dem Bergflusse. Mit seinem rasch dahineilenden Lauf zerschlägt er Altes und erhebt Neues. Je leiser sein Wellenschlag und je schwächer sein Einfluss wird, desto mehr ragen Spuren von Denkmälern einer längst vergangenen Zeit bis in die Gegenwart hinein. Gemäss der Darstellung des Agathangelos, dessen historische Zuverlässigkeit anerkannt ist¹, hat der Apostel der Armenier Gregor Illuminator (der Erleuchter vor seiner Priesterweihe Kreuze an den Stätten errichtet, wo später Kirchen gebaut werden sollten². Dabei hat er auch altheidnische kultisch bedeutsame Orte ins Auge gefasst. Durch seine Tätigkeit, begünstigt von dem tatkräftigen Könige Trdat, wurden sonderlich die nördlichen Gebiete Grossarmeniens christianisirt³. Da zu demselben auch das Tschorochgebiet gehörte⁴, so wird die ursprüngliche Anlage der in der Beischrift erwähnten Kreuze bis auf jene Zeit zurückgehen. Einige Kreuze werden aus Holz, andere aus Stein angefertigt worden sein⁵. Erstere wurden beim Verfall erneuert, behielten dabei

¹ Alfred v. Gutschmid, Agathangelos, in der Zeitschrift der deutschen morgenländischen Gesellschaft Bd. 31, Leipzig 1877, S. 60. Auch den Teil, welchen Gutschmid „verklärte Geschichte“ nennt, findet Gelzer zuverlässig; vgl. Heinrich Gelzer, Die Anfänge der armenischen Geschichte S. 171.

² Paul de Lagarde, Agathangelus, neu herausgegeben, Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, 35. Bd. vom Jahre 1888, Göttingen 1889, S. 66, Zeile 50—53. οὕτως δὴ πᾶσιν ὁ ἅγιος γρηγόριος, σπείρας τὸν λόγον τῆς θεογνωσίας καὶ πάντας στήσας ἐν τῇ τοῦ χριστοῦ ὁδῷ, ἐδίδαξε τὰς ἐντολάς τοῦ κτίσαντος αὐτοὺς θεοῦ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῆς Ἀρμενίας καὶ ταῖς κώμαις καὶ χωρίοις καὶ κωμοπόλεσιν ἀφώρισε τοὺς τόπους τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ, μὴ καταβαλὼν θευέλιον ἐκκλησίας μηδὲ στήσας θυσιαστήριον, διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν τὴν τῆς ἱερωσύνης τιμὴν. μόνον δὲ περιετείχιζεν τοὺς τόπους περιβόλῳ, καὶ τὸ δεσποτικὸν σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐπήγγυνεν ὡσαύτως ἐν εἰσόδοις καὶ ἐξόδοις, καὶ παρ' οἷς πανταχοῦ ἐδίδασκεν τοῦτο τὸ σημεῖον πάντας ἔχειν καταφυγὴν πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν δαιμονίων ἐπέλευσιν, ἵνα καὶ ἀδίστακτος ἐνώπιον αὐτοῦ προσκυνήσωσιν.

³ Simon Weber, Die katholische Kirche in Armenien, Freiburg im Breisgau 1903, S. 124.

⁴ Heinrich Kiepert, Lehrbuch der alten Geographie, Berlin 1878, S. 82.

⁵ Beachte in der Beischrift den Ausdruck *μεγα τω λυθον*: *μέγα τὸ λίθον*: steinerne Kreuze stehen jetzt noch im Ingurtal auf den Hügeln am Wege in das fürstliche Swanetien, vgl. Uwarow, *Материалы*, X, S. 45.

durch die Jahrhunderte hindurch den Namen dessen, der in Armenien den Anlass zu ihrer Errichtung gegeben hatte.

Die Sitte der Kreuzerrichtung an altheidnischen Kultusstätten¹ erstreckte sich auch über die armenischen Grenzen hinaus, wobei die kirchliche Überlieferung mit wunderbarer Leichtigkeit grosse Perioden überspringen und auseinander stehende Zeiten in einen für wahr gehaltenen Einklang bringen konnte². Selbstverständlich hat die Auffindung und Errichtung des Kreuzes in Jerusalem, noch mehr die Kreuzerhöhung durch den Kaiser Heraklius einen nachhaltigen Einfluss in der Aufstellung der Kreuze ausgeübt. Die Erinnerung an die Persönlichkeit Gregors des Erleuchters trat mit der Zeit zurück. Seine Stelle nahm der gleichzeitige heilige Georg, der Siegbringende ein, der sonderlich im Orient eine grosse Verehrung genoss. Die Kreuze wurden mit ihm als dem Symbol des Sieges in Verbindung gebracht und mit Darstellungen seines Sieges über den Drachen oder einen überwundenen Feind versehen³. Auf diese Vertauschung der beiden Träger gleich lautender Namen geht auch die Verschiedenheit in der Anführung der Kreuze in der Beischrift zurück: ἅγιος γυόργης und ἅγιος γρυγόρουως, ἀρχυστρατηγός. Ersteres bezieht sich auf Gregor den Erleuchter, letzteres auf Gregor den Siegbringenden.

Dort wo die Kreuze standen, wurden über denselben kleine

¹ Unweit des Dorfes Tabor befindet sich auf einem alleinstehenden Hügel die Kreuzkirche; rechts davon ist ein heiliger Ahornhain, in dessen Schatten ein steinernes Kreuz steht, das mit bescheidenen Weihgaben behängt wird. Vgl. Uwarow, Матеріалы, X, S. 31.

² Mzchet gegenüber am Zusammenfluss der Aragwa und Kura erhebt sich ein steiler hoher Berg, auf dessen Spitze die Kreuzkirche steht. Der Überlieferung gemäss soll der Apostel Andreas an dieser Stelle ein Kreuz errichtet haben. Dieser Berg und der noch höhere, sonnenerhöhte Vorsprung Sedasen haben wahrscheinlich zur Zeit des Parsismus eine kultische Bedeutung gehabt, denn nicht weit stehen die Ruinen der Stadt Harmostichi, in deren Namen vielleicht das Wort Ormuz zu erkennen ist.

³ In der Georgskirche des Dorfes Nakipari im freien Swanetien ist ein grosses Heiligenbild mit der Darstellung des heiligen Georg zu Pferd, der mit der Lanze eine auf dem Boden liegende Gestalt besiegt, über die in grusinischer Sprache geschrieben ist: Diocletian, der ungläubige Herrscher. Vgl. Bartholomée, Поѣздка въ Вольную Сванетію (wie oben S. 501, Anm. 1), S. 173, und Tafel I, Nr. 11.

Kapellen und Kirchen in Basilikenstile erbaut¹, daher die eigentümliche Stellung der Kreuze in der Mitte der Kirchen². Letztere wurden dann vielfach auf den Namen des heiligen Georg geweiht³.

In dem geschützten Swanetien behielten die Kreuze ihre ursprüngliche Form und Stellung, in den leichter zu erreichenden Gebieten wurden sie auch mit anderen Darstellungen versehen⁴; schliesslich wichen die kleinen Kirchen den grösseren Kuppelbauten⁵, von welchen einige in Klardschetien in mohammedanische Moscheen verwandelt wurden. Die Erinnerung an die Kreuze wurde aus dem Gedächtnis der Volksüberlieferung getilgt.

Ausser der religiös kultischen Bedeutung dienten die Georgskreuze auch noch — wie die Beischrift zeigt — einfachen praktischen Zwecken bei Grenzstreitigkeiten. Der vorliegende Fall war wohl zu einer Zeit veranlasst, als neue Völkerverschiebungen stattfanden, als nördlich (Osmal) und südlich (Durtscha) von Koridethi neue Eindringlinge erschienen. Osmal erinnert dem Laute nach vielleicht an die Osmanen (al wohl abgekürzt aus aul Dorf) und Durtscha an die Türken. Als nach diesen Vorboten die

¹ Einigen Kirchen sind später Seitenflügel hinzugebaut, die aber nicht immer den Wert eines Seitenschiffes erhalten, da eine Verbindung mit dem Hauptschiff fehlt. Die Meinung der Gräfin Uwarow, der Stil der swanetischen Kirchen sei von Abhasien aus beeinflusst, wird nicht ganz zu recht bestehen dürfen, da wir solche Kirchen auch in der Umgebung von Tiflis finden, auf dem Berge von Udso bei Kodshori; auf dem Berge hinter Artatschali, auf einem Hügel bei Awtschali, und die Sedasenkirche (s. S. 567, Anm. 2).

² Wenn in einer Kirche mehrere Kreuze zu finden sind, so sind sie von ihrem ursprünglichen Standort entfernt und in die nächste Kirche gebracht.

³ Georgskirchen gibt es im dadianischen Swanetien; in Dshachunderi, Mami, Sachdari; im freien Swanetien: in Shibiani, Nakipari, Zürmi, Seti, Mullach, Kaschueti; im fürstlichen Swanetien in Supi.

⁴ In Ratscha haben die Kreuze statt der Darstellung des heiligen Georg die des Herrn und der Maria. Nichtsdestoweniger werden dieselben mit dem heiligen Georg in Zusammenhang gebracht. Die Priester behaupten, dass in dem Helm der Kreuze der Schädel Georgs aufbewahrt wurde. Das Kreuz in Schuancho soll in einer Vertiefung einen Knochen des heiligen Georg enthalten. Vgl. Uwarow, *Матеріалы*. X, S. 81 und 11.

⁵ Eine interessante Aufgabe erwächst der Kunstgeschichte und der Geschichte der Architektur in der Erforschung der Zeit der einzelnen Teile des Schmuckes der Kreuze, des Baues der kleinen Kirchen — wohl der älteste Typus im Kaukasus —, und ihrer Ablösung durch die Kuppelbauten.

feindliche Hochflut der genannten Völker einbrach, dann war die Zeit für die Rettung der Handschrift nach Kala gekommen.

Aber auch schon vor dem Eintritt dieses Ereignisses verlor die Handschrift ihre Bedeutung für Koridethi. Die von Osten her längs dem Imerchew über die Trümmer der Armenier vordringenden Grusier¹ werden anfangs von den griechischen Bewohnern des Murgultales deren Sprache erlernt und gebraucht haben. Mit dem numerischen Geringerwerden der Letzteren und Anwachsen der Ersteren schwand die Kenntnis des Griechischen. Selbst den Priestern fiel das Griechische schwer. Die grusinische Sprache war ihnen geläufiger. Als schliesslich die Eristawen als Vertreter der politischen Macht auftraten, so wurde nur noch die grusinische Sprache gebraucht. Unsere griechische Handschrift wurde dann als Erbauungsbuch für Koridethi ihres Dienstes enthoben. Doch behielt sie den Wert eines ehrwürdigen alten Dokuments, auf deren Ränder urkundliche Aufzeichnungen eingetragen wurden.

Beischrift Nr 9.

Tephric und Martyropolis: Bl 249 v Mitte.

Auf Bl 249 v befindet sich zwischen den beiden grusinischen Beischriften eine griechische. Letztere ist die älteste der drei und somit für die Bestimmung der Handschrift die wichtigste. Obgleich sie der Reihenfolge nach erst nach der grusinischen Beischrift geschrieben zu sein scheint, so ist sie tatsächlich bedeutend älter. Wenn man die vorhergehende grusinische Beischrift genau ansieht, so bemerkt man, dass der Schreibende der zweiten Hälfte der elften und zwölften Zeile eine stärkere

¹ Es ist zu beachten, dass die in den grusinischen Beischriften genannten Ortschaften Dolis-Khana und Ordschi östlich von Koridethi am Imerchew und Tschoroch liegen — also entsprechend der Linie der eindringenden Grusier —, während die in den griechischen Beischriften erwähnten Ortschaften auf das Talgebiet des Murgulfusses beschränkt sind.

In dem Namen Murgul erkennt Marr ein tubalkainsches Wort; murğ-ul-i ist aus dem Tschanischen murğ-i „die Erdbeere“ entstanden. In Durtscha, Dortscha findet er ein tschanisches Zeitwort rğ liegen; das abgeleitete Hauptwort do-rğ-eli bedeutete Bett und der Eigename Dortscheli Weisshaupt, (grusinische Beischrift Nr 20 siehe oben S. 544). Marr, Грузинскія приписки греческаго Евангелія изъ Коридіи (wie oben S. 554) S. 219.

Wendung nach oben gibt. Er weicht geflissentlich dem über dem griechischen Text befindlichen χ und noch mehr dem hochgeschriebenen ξ ähnlichen Zeichen aus. Infolge einer Falte, die von der anderen Seite des Blattes durch eine Schnur eingepresst war, wurde der Schreibende der griechischen Beischrift dazu geführt, die erste Zeile etwas rechts von der Spaltenlinie zu beginnen. An dieser Spaltenlinie beginnt die zweite Zeile und schliesst genau mit der ersten. Da der Grusier mit zwölf Zeilen nicht ausgekommen war, so benutzte er noch den Raum vor den beiden griechischen Zeilen. Wären letztere nicht dagewesen, so hätte er in einer Zeile weiter geschrieben. Daraus ergibt sich die Priorität der aus zwei Zeilen bestehenden griechischen Beischrift. Der Schreibende folgte nicht ganz den für den Text der Handschrift vorher gezogenen Linien, doch hat man den Eindruck, dass er eine kalligraphisch sichere und durch Übung ausgebildete Hand hatte, die die einmal eingeschlagene Richtung der Zeile festhielt. Er gibt seinen Buchstaben einen gewissen Schwung und eine leichte Zierlichkeit, so bei ξ , namentlich bei dem ξ ähnlichen Sigel für $\kappa\eta\varsigma$, welches er oberhalb an das Ende der ersten Zeile gesetzt hat. Den linken Stab der Buchstaben γ und κ zieht er fast senkrecht herab, dabei die Höhe des Raumes dreier Linien überragend. Das ϵ in $\epsilon\gamma\omega$ hat die Höhe des Raumes zwischen zwei Linien. Leider hat die zweite Zeile in der Mitte etwas gelitten. Der Wortlaut scheint folgender zu sein:

†Εγὼ κουρίνης κῶμις ἀπὸ τοῦ ταξίαρχου τῆς τερρικῆς
εἶλθα εἰς τὰ κᾶστρα [καὶ ἐστρεψαν τῆν(ι)χί(στα)] oder [α]
[ε]ῖς τιν
καστροφυλακῆν [?] μεγάλων μαρτύρων.

Kōmis ist wahrscheinlich das lateinische comes, da man einen Dörfler kaum bei dem Taxiarchen erwarten würde, und ein Dörfler weder Lust gehabt, noch Erlaubnis erhalten hätte, sich in der Handschrift zu verewigen. Ταξίαρχος der Hauptmann oder Oberst wird hier in der Verbindung mit dem Namen einer Stadt der Kommandant sein.

„Ich Kurines, Comes des Kommandanten der Stadt

Tephrice kam in die Kastele¹ und [kehrte eiligst? oder ob man τχι² „mit tausend Mann“ wiedergeben kann?] in die Festung der grossen Märtyrer zurück“. Τεφρικὴ in der Beischrift und bei Photios, τεβρικὴ bei Petrus Siculus, Tephrice, jetzt Diwirigi. Diwirigi, Divreky, دیورکی, liegt an dem Tschalta, einem Nebenfluss des westlichen Euphrats innerhalb der Grenzen des sogenannten Kleinarminiens³. Der Ort hat in der Geschichte der Paulicianer eine hervorragende Rolle gespielt. Diese wurden von der Kaiserin Theodora auf das grausamste verfolgt. Als Karbeas, der Protomandator des dux orientis, dadurch seinen Vater verlor, zog er mit den sich flüchtenden Paulicianern in das Gebiet der Araber, wo sie sich in Melitene unter dem Schutz des Emirs Omar-Ibn-Abd-Allah niederliessen⁴. Von hier aus wurden Raubzüge in das byzantinische Gebiet unternommen. Da aber die Zahl ihrer Anhänger stark anwuchs und sie durch ihren Reichtum den Neid der Araber erweckten, so setzten sie sich in Amara und schliesslich auf dem Reichsgebiet in Tephrice fest, wodurch sie ein bequemes Einfallstor gewannen⁵. Byzanz versuchte sich der Raubzüge

¹ κάστρον ist in der byzantinischen Zeit auch als Eigennamen gebraucht, s. Krumbacher, Geschichte der byzantinischen Literatur, S. 411, Anm. 8. Vgl. Castel, Mainz gegenüber, und Berncastel, dann auch in England Chester, nebst Dorchester, Winchester, und anderen castra; und in Frankreich Cassell oder Castel, Kanton und Stadt im Arrondissement Hazebrouck im Departement Nord.

² W. Wattenbach, Anleitung zur griechischen Paläographie, Leipzig, 1895, S. 113, 6 und 123.

³ Kiepert, Atlas antiquus, II. Auflage, Tafel 4; — G. Droysen, Allgemeiner historischer Handatlas, Bielefeld—Leipzig 1886, Taf. 13; M. J. Saint Martin, Mémoires historiques et géographiques sur l'Arménie, Bd. I, Paris 1818, S. 188. 189; — William M. Ramsay, The historical geography of Asia Minor, London 1890, S. 57. 76. 265 (und Karte). 267 Anm. 342.

⁴ Gustav Friedrich Hertzberg, Geschichte der Byzantiner und des Osmanischen Reiches . . . Berlin 1883, S. 137.

⁵ Φωτίου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως τὰ εὑρισκόμενα πάντα, Migne, Patrologia Graeca, Bd. 102, Paris 1860, διήγησις περὶ τῆς μανιχαίων ἀναβλαστήσεως, Sp. 81, Kap. 26: διὸ καὶ τῆς ἀποστατικῆς ἐκείνης πληθύος ἤδη πρὸς χεῖρα πολεμικὴν τε καὶ βαρεῖαν ὠδρυνομένης, ἄρχειν ὑπὸ τοῦ πληθους ἡρέθη, ὅς, ἐπὶ μᾶλλον αὔξων τε καὶ κρατύνων τὸ θεομάχον ἄθροισμα, ἐπεὶ τῇ βαρύτητι τοῦ πολυχνίου στενοχωρούμενος εἶδε τοὺς ὑπὸ χεῖρα, πόλιν ἄλλην εὐρυχωροτέραν ἐγείρει, ἣν ἐπωνόμαζε τεφρικὴν, καὶ ταύτην τοῖς ἐπομένοις πολίζει, ὁμοῦ μὲν καὶ τὴν ἐπιφερομένην τῶν μελιτινιτῶν

zu erwehren. Ein Schachzug zur Ablenkung der mit ihnen verbundenen Araber wurde nach Damiette unternommen¹. Karbeas schlug bei Samosata Michael und Bardas. Unter seinem Schwiegersohn Chrysocheres erschienen die Paulicianer vor Nizäa. Der Kaiser Basilius schickte Petrus Siculus nach Tephrike, um für die Auslösung der Gefangenen zu sorgen. Er blieb dort gegen neun Monate und sammelte Materialien zu seinem Geschichtswerke. Basilius zerstörte 870 die umliegenden Ortschaften von Tephrike. Im Jahre 871 wurde Chrysocheres auf der Rückkehr von einem Beutezuge getötet². Tephrike fiel 873 und verlor für immer seine Bedeutung³.

Dieser engbegrenzte Zeitraum scheint uns für die Bestimmung der Beischrift nicht ganz zu genügen. Klarheit wird man erst durch die Erklärung der Beziehung zur zweiten in der Beischrift genannten Stadt gewinnen.

Freilich stellen sich der Lösung der Worte $\mu \mu \alpha \rho$ einige Schwierigkeiten entgegen. Gregory schlägt vor das Doppelzeichen — zwei schräg nach oben gerichtete Striche mit nach rechts und unten gezogenen kurzen Haken — für das tachygraphische $\epsilon \iota \nu$, $\eta \nu$, $\iota \nu$ anzunehmen, wodurch man $\mu \epsilon \nu$, $\mu \epsilon \iota \nu$, $\mu \iota \nu$ erhalten würde. Im Zusammenhang damit wurde das folgende Wort $\mu \alpha \rho$ als März zu lesen sein und wir würden ein Datum $\mu \eta \nu \iota \mu \alpha \rho \tau \iota \omega$ „im Monat März“ erhalten. Der Sinn wäre dann: sie wandten sich, sie kehrten zurück in die Festung,

$\alpha \pi \kappa \lambda \acute{\iota} \nu \omega \nu \tau \upsilon \rho \alpha \nu \nu \acute{\iota} \delta \alpha$. Vgl. auch Petrus Siculus, Migne, Patr. Gr. Bd. 104, Paris 1860, Sp. 1302, Kap. 42: $\pi \acute{\epsilon} \tau \rho \upsilon \tau \omicron \varsigma \sigma \iota \kappa \epsilon \lambda \iota \omega \tau \omicron \upsilon \iota \varsigma \iota \sigma \tau \omicron \rho \iota \alpha \chi \rho \epsilon \iota \omega \delta \eta \varsigma \epsilon \lambda \epsilon \gamma \chi \acute{o} \varsigma \tau \epsilon \kappa \alpha \acute{\iota} \alpha \nu \alpha \tau \rho \omicron \pi \eta \alpha \acute{\iota} \rho \acute{\epsilon} \sigma \epsilon \omega \varsigma \tau \omega \nu \mu \alpha \nu \iota \chi \alpha \acute{\iota} \omega \nu \tau \omega \nu \kappa \alpha \acute{\iota} \pi \alpha \upsilon \lambda \iota \kappa \acute{\iota} \alpha \nu \omega \nu \lambda \epsilon \gamma \omicron \mu \acute{\epsilon} \nu \omega \nu \pi \rho \omicron \sigma \omega \pi \omicron \pi \omicron \iota \eta \theta \acute{\epsilon} \iota \sigma \alpha \omega \varsigma \pi \rho \acute{o} \varsigma \tau \omicron \nu \alpha \rho \chi \iota \epsilon \pi \acute{\iota} \sigma \kappa \omicron \pi \omicron \nu \beta \omicron \upsilon \lambda \gamma \alpha \rho \acute{\iota} \alpha \varsigma$. — Über die Wechselbeziehung der Darstellung der Geschichte der Paulicianer seitens Photius und Petrus Siculus, und über die von Karapet Ter Mkrttschian, Die Paulicianer im byzantinischen Reich, Leipzig 1893, S. 13 ff, vorgeschlagene Leugnung der Existenz des letzteren, siehe Karl Krumbacher, Geschichte der byzantinischen Literatur, 2. Aufl., München 1897, S. 76, 78, und Hauck, Realenzyklopädie, 3. Auflage Leipzig, Bd. 15, S. 389, unter dem Worte Photius.

¹ Hertzberg, Geschichte der Byzantiner . . . Berlin 1883, S. 137.

² Gieseler, Untersuchungen über die Geschichte der Paulicianer, in den Theologischen Studien und Kritiken, Hamburg 1823, 2. Band, 1. Heft, S. 97.

³ Frederic C. Conybeare, The Key of truth. A manual of the Paulician church of Armenia, Oxford 1898, S. LXXVI; Hauck, Realenzyklopädie, 3. Aufl. Bd. 15, Leipzig 1904, S. 53, unter dem Wort: Paulicianer.

das heisst, Tephrice im Monat März. Dann würde sich die Eigentümlichkeit ergeben, dass der Comes des Kommandanten die militärische Operation nicht in einem militärischen Aktenbuch seiner Festung, sondern in einer Evangelienhandschrift verzeichnet hätte. Falls es ihm wirklich auf eine Zeitbestimmung ankam, dann hätte er sich nicht mit einem allgemeinen Ausdruck „im Monat März“ begnügt, sondern er hätte vor allem durch die Indiktion oder einige sonstige Angaben das Jahr näher bezeichnet. Zudem fragt es sich, ob Kurines als Comes die Abkürzungen der professionellen Tachygraphen bekannt gewesen sind. Mir scheint es, dass er nicht auf die Angabe der Zeit, sondern auf die des Orts hat Gewicht legen wollen. Denn nach *καστροφύλη* muss unwillkürlich der Eigenname folgen.

Wenn der Comes Kurines das Zahlenzeichen $\mu = 40$ gebraucht hätte, dann hätte er es, mit einem horizontalen Strich oder einem Akzent ähnlichen Zeichen versehen. Es wäre damit die Festung der 40 Märtyrer bezeichnet worden. Das ist die Stadt Sebaste am Halys, in welcher zur Zeit des Licinius vierzig Christen um ihres Bekenntnisses willen verfolgt wurden. Von diesen besitzt die historische Forschung das Testament der Vierzig.¹

Gegen die Annahme dieser Stadt sprechen folgende Umstände. Ein byzantinischer Taxiarch hätte es nicht nötig gehabt, von Tephrice aus im Rücken eine Stadt zu besetzen; wenn der Comes Paulicianer war — falls diese Räuberrepublik militärische Rangklassen besass, — so hätte er sich nicht in einer Evangelien-Handschrift verewigt, welche die von den Paulicianern nicht anerkannten Evangelien enthielt. Die Stadt Sebaste, Sebasteia, jetzt Siwas, hat nicht den Namen einer Märtyrerstadt geführt. Die Ortschaft wurde von Pompejus unter dem Namen Megalopolis zur Stadt erhoben. Als in der Kaiserzeit ihr Handel sich entwickelte, so wurde sie die Hauptstadt der Provinz Armenia prima und Sebasteia genannt

¹ Adolf Harnack, Die Mission und Ausbreitung des Christentums . . . 2. Auflage, Leipzig 1906, S. 167. Nathanael Bonwetsch, Das Testament der vierzig Märtyrer zu Sebaste, Neue kirchliche Zeitschrift, 3. Jhg., Leipzig 1892, S. 704—726.

Ihre Mauern liess Justinian wieder herstellen¹. Der Comes Kurines schrieb über dem μ ein doppeltes Zeichen, dass gemäss seiner Schreibweise $\gamma\gamma$ entspricht, was ich als den Plural von $\mu\acute{\epsilon}\gamma\alpha\varsigma$ auflösen möchte. Das würde wohl dem Namen $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\acute{o}\pi\omicron\lambda\iota\varsigma$, aber nicht der in der Beischrift erwähnten Märtyrerfestung gerecht werden. Zu dem stehen der Beischrift gemäss die $\kappa\acute{\alpha}\sigma\tau\rho\alpha$ und $\kappa\alpha\sigma\tau\rho\omicron\pi\acute{o}\lambda\iota\eta$ zu einander in einer engen strategischen Beziehung.

Infolge des eben dargelegten Tatbestandes ist nach einer Stadt Umschau zu halten, die den angegebenen Bedingungen entspricht. Schon durch den Namen Märtyrer wird man auf die Stadt Martyropolis, die Hauptstadt des Gaues Gross Kop'k' ² in der Provinz Arzanene in Armenien geführt. Sie ist auch unter anderen Namen geschichtlich bekannt: Maipheracta. Mejafârkin, Nprkert ³, Maiferget, Maipherkat ⁴, Medhinatsähde ⁵, Die Stadt ⁶ liegt nördlich vom Tigris an dem Nebenfluss Farkin-Su (Nicephorus) an dem Fuss des Hazro-Daghlari, einem Ausläufer des Antitaurus-Gebirges. Sie ist in einer von Hügeln umgebenen Talmulde erbaut. In der Mitte erhebt sich ein recht hoher Burgberg. Auf künstlich angelegten Terrassen sind hohe Mauern von bedeutender Stärke und zahlreiche Türme von runder, vier- oder fünfeckiger Gestalt

¹ A. Forbiger, Handbuch der alten Geographie, aus den Quellen bearbeitet. II. Band. Politische Geographie von Asia und Afrika, Leipzig 1844 S. 429.

² J. Marquart, *Eränšahr nach der Geographie des Ps. Moses Xorenaci*. Mit historisch-kritischem Kommentar und historischen und topographischen Exkursen. Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen. Philologisch-historische Klasse. Neue Folge Band, III, Nr 2, S. 161, Anm. 62.

³ J. Marquart, *Eränšahr nach der Geographie des Moses Xorenaci* . . . S. 161, Anm. 62.

⁴ J. Labourt, *Le Christianisme dans l'empire Perse sous la dynastie Sassanide*, Paris 1904 S. 89.

⁵ Eberhard Nestle, in *Haucks Realenzyklopädie*, Band 12, Leipzig 1902, S. 89, unter dem Wort: Maruthas.

⁶ W. Belek, Aus den Berichten über die armenische Expedition. 9. Maja-farkin und Tigranokerta. Zeitschrift für Ethnologie. Organ der Berliner Gesellschaft für Anthropologie, Ethnologie und Urgeschichte. 31. Jhg. 1899, Berlin 1899, S. 263—275; — C. F. Lehmann, *Verhandlungen der Berliner Gesellschaft für Anthropologie Ethnologie und Urgeschichte* redigirt von R. Virchow, Jahrgang 1899, Berlin 1899, S. 488 und S. 600—608.

errichtet. Die Ostseite ist durch eine Doppelmauer geschützt. Ähnlich den Vorwerken der modernen Festungen waren alleinstehende Türme gebaut, die den ersten Anprall des Feindes aufzuhalten hatten. Zum Schutz der Wasserquelle oberhalb der Stadt war ein Kastell errichtet. Unter den vielen Kirchenruinen ragen besonders die Mauern einer grossen, im Basilikenstil erbauten Kathedrale hervor. Einst standen hier mitsamt den Prachtbauten zwei- oder dreitausend Häuser. Jetzt erheben sich auf den Trümmern etwa fünf- oder sechshundert Häuser, die von drei- oder vierhundert Mohammedaner-, hundertfünfzig Armenier-, achtundzwanzig Jakobiten- und fünfundzwanzig Chaldäer-Familien bewohnt werden¹.

Schon der Blick auf die Karte lässt die grosse strategische Bedeutung der Festung erkennen, mit der jeder Feldherr, der durch die Ebene zwischen dem Taurus und dem Masiosgebirge zu ziehen hatte, rechnen musste. Dazu kommt der etwa zwanzig Kilometer östlich fliessende wasserreiche Batman-Su, dessen Hauptfurten durch Kastelle — wohl noch assyrischen Ursprungs² — verteidigt wurden, deren Besatzungen in der Garnison der Festung einen sicheren Rückhalt hatten.

Nach den von W. Belck und F. C. Lehmann im Auftrage der Berliner Gesellschaft für Anthropologie, Ethnologie und Urgeschichte vorgenommenen Untersuchung und Vergleichung der Angaben der alten Historiker mit dem örtlichen Tatbestande haben wir in der genannten Festung die frühere Hauptstadt Tigranokerta zu erkennen. Somit geht ihre Anlage auf Tigranes den Grossen zurück. Das Gebiet ist eigentlich syrisch. Tigranes versetzte jedoch in die Stadt aus Kappadocien griechische und armenische Einwohner³.

In dem gewaltigen, geradezu ewigen Kampf zwischen Rom und den Parthern, Byzanz und den Persern, war Armenien ein Spielball der hier zusammenprallenden Machtfaktoren, die um die Verschiebung ihrer Reichsgrenzen rangen. Lucullus belagerte die Festung und schlug das Entsatzheer des Tigranes in der Ebene am Batman-Su⁴. Justinian erhob die Festung

¹ W. Belck, Aus den Berichten über die armenische Expedition, S. 272.

² W. Belck, S. 273.

³ H. Kiepert, Lehrbuch der alten Geographie, Berlin 1878, S. 79.

⁴ Belck, 273. 274.

zum Sitz des ersten dux Armeniens¹. Zur Zeit Mauritius (582—602) geriet sie in die Hände der Perser. Da er sich für die Thronbesteigung Chosroës II Parviz verwandte, so trat letzterer Martyropolis wieder an den Kaiser ab. Als letzterer durch Phokas Hand gefallen war, erhoben sich die Perser. Ihre Scharen überschwemmten Kleinasien und bedrohten die Hauptstadt. Erst dem Löwenmut, der rastlosen Energie und der Strategie des Heraclius, den Feind in den Flanken und im Rücken zu fassen, gelang es, nach drei grossen Expeditionen die Perser zu überwinden, sie zurückzuwerfen, zum Frieden und zur Herausgabe des heiligen Kreuzes (629) zu zwingen². Ein Jubelruf ertönte durch die christliche Welt. Die durch den Kampf auf Leben und Tod lange zurückgehaltene Spannung³ löste sich auf in dem zum Triumphfest erhobenen Tage der Kreuzerhöhung⁴ und der damit im Zusammenhang stehenden Hymnen und Liedern. Einen Nachklang derselben finden wir in dem oben (S. 512) angeführten Spruch, der wohl damals entstanden sein wird.

Im Jahre 654 verloren die Byzantiner Armenien an die mächtig vordringenden Araber. Von den letzteren befreite der Bagratide Aschot (915—928) das Land, aber Martyropolis und Amida sind in der Feinde Hand geblieben. Beide Städte ergaben sich dem Kaiser Johannes I Tzemiskes, als er 974 an der Spitze einer Expedition am oberen Tigris erschien. Die Emire der Städte wurden tributpflichtig⁵; ausserdem wurden noch Nisibis, Apamea, Edessa und Berytos gewonnen⁶.

Für unseren Zweck brauchen wir die Geschichte dieses Gebietes nicht weiter zu verfolgen. Der Abriss bietet uns den Rahmen, in welchen wir die Beischrift und damit auch die Handschrift einzureihen haben. Kaiser Johannes I Tzemiskes kann hier nicht in betracht kommen, da die Handschrift zur

¹ Forbiger, Handbuch der alten Geographie, 2. Bd. Leipzig 1844, S. 606.

² Hertzberg, Geschichte der Byzantiner . . . 1883 S. 38. — Gelzer, Abriss der byzantinischen Kaisergeschichte, in Krumbacher, Geschichte der byzantinischen Literatur, S. 943. 944.

³ Gelzer, Abriss der byzantinischen Kaisergeschichte, S. 946.

⁴ Gelzer, S. 948, Hertzberg, S. 44.

⁵ Gelzer, S. 989.

⁶ Hertzberg, S. 176.

Zeit seines Vorgängers des Kaisers Phokas Nicephoras gemäss der Beischrift Bl 132 v (S. 553—555) schon in Koridethi war.

Einen Anhaltspunkt für die Zeitbestimmung gewinnen wir aus dem Namen „die Festung der grossen Märtyrer“.

Als der von der gesamten kirchlichen Tradition hochgeschätzte Bischof Maruthas von Maipherkat im Auftrage des Arkadius und Theodosius II am Hofe Jezdegerds I (399/400 und 409/10)¹ weilte, so erbat er sich die Reliquien der heiligen Märtyrer in Persien. Er führte sie in die bischöfliche Stadt Maipherkat, die in der Folgezeit den Namen Martyropolis, das ist die Stadt der Märtyrer, erhielt².

Unter diesem Namen ist die Stadt zur Zeit des Historikers Prokopios, der Belisar auf dem Feldzuge gegen die Perser begleitete, bekannt³. Identisch damit ist die in der Beischrift erwähnte Festung der grossen Märtyrer.

Die Beischrift entspricht den politischen und strategischen Verhältnissen der Kaiser Mauritius und Heraklius dem Perserreiche gegenüber. Da das wichtige Nisibis zur Zeit des ersteren in den Händen der Perser geblieben war, so musste die weit nach Osten vorgeschobene Festung Martyropolis schleunigst besetzt werden und zwar von einer Heeresabteilung, die auf der Tigrisebene vorrückte, beziehungsweise in die Festung zurückkehrte, nach dem dieselbe eine kurze Zeit in dem Besitz der Perser gewesen war. Das geschah im Jahre 591⁴. Sollte aber Heraklius gemeint sein, so kommt der Friedensschluss (628) inbetracht, zu dem sich die Perser bald nach der entscheidungsvollen Schlacht bei Ninive (627) und der Katastrophe von 628 gezwungen sahen, nach dessen Bestimmungen sie die römischen Provinzen räumten.⁵

Der Comes Kurines erhielt den Auftrag die Festung (καστροφύλη) und die Vorwerke (κάστρα): die alleinstehenden Türme, das Quellungkastell und die Furtkastellen: zu besetzen.

¹ A. Harnack, Der Ketzerkatalog des Bischofs Maruta von Maipherkat. Texte und Untersuchungen. Neue Folge. 4. Bd., Leipzig 1899.

² J. Labourt, Le christianisme dans l'empire Perse, Paris, 1904, S. 89.

³ Procopius ex recensione Guilielmi Dindorfii, Vol. I. Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Paris II, Bonn 1823, S. 107. 262.

⁴ Gelzer, Abriss, S. 945.

⁵ Gelzer, Abriss, S. 948.

Eine griechische Kolonie gab es in der Stadt von Tigranes Zeiten her. Sie wird wohl zeitweilig unter den Persern infolge der aus politischen Rücksichten sich ergebenden Abneigung derselben gegenüber dem griechischen Wesen gelitten haben. Wegen dieses feindlichen Gebarens, welchem sich vielleicht auch persische, syrische und armenische Mitbürger hingaben, stand über einem der Tore eine von einem römischen, oder byzantinischen Eroberer angebrachte griechische Inschrift, eine Art Proklamation, in welcher angedroht wird, bis aufs Äusserste zu kämpfen¹. Beim Einrücken der Byzantiner wird die griechische Kolonie aufgeatmet haben. Es muss ein besonders erhebender Moment gewesen sein, als Kurines mit seiner Schar in die Festung einzog und diese Tatsache auf der letzten Seite der Handschrift verewigte. Es geschah das in der Kirche, welche der griechischen Gemeinde gehörte, oder, um das Politische der Tatsache bedeutsam hervorzuheben, in der oben erwähnten Hauptkathedrale der Festung.

Zwei Einwände werden gegen diese Zeitbestimmung erhoben werden. Der erste ist berechtigt, wenn Tephric von Karbeas angelegt worden ist. Von dieser Gründung bis zur Zerstörung der Stadt ist kein Raum für die Annahme eines byzantinischen Taxiarchen und seines Comes. Ein paulicianischer Taxiarch, oder Comes, ist abgesehen von dem schon oben angeführten dogmatischen Grunde, deshalb ausgeschlossen, weil die Paulicianer ihre Raubzüge nicht soweit nach Osten ausgedehnt haben werden — während sie südlich bis über Samosata hinaus es wohl taten, — um nicht in den Kämpfen gegen Byzanz die Sicherheit im Rücken zu verlieren.

Nach der Zerstörung von Tephric war es nicht mehr nötig, dass ein Taxiarch sein Hauptquartier daselbst hatte. So werden wir zu der Annahme kommen, das Tephric schon vor Karbeas bestand. Letzterem wäre es wohl nicht gelungen in einem Gebiet, an dessen Nord- und Südpunkten grössere byzantinische Garnisonen standen, so rasch sich festzusetzen, wenn er nicht schon mehr oder weniger zerfallene, viel-

¹ C. F. Lehmann, Bericht über den von ihm erledigten Abschnitt der armenischen Expedition. Verhandlungen der Berliner Gesellschaft für Anthropologie, Ethnologie und Urgeschichte. Jahrgang 1899, Berlin 1899, S. 604.

leicht auch noch recht gut erhaltene Mauern vorgefunden hätte. Das wird sich auch trotz der Berichte des Petrus Sikulus¹ und des Photius² — beide in literarischer Abhängigkeit von einander — wohl behaupten lassen. Falls Ersterer in Tephric verweilte, und Materialien zur Geschichte sammelte, so werden die Paulicianer durch die Erzählung von der Gründung der Stadt dem byzantinischen Abgesandten gegenüber ihre imponirende Stellung hervorgehoben haben. Da Tephric tiefer landeinwärts von der Ostgrenze lag und letztere vor allem zu verteidigen war, so hatten die Byzantiner nach vorübergehender Besetzung der Stadt keinen Grund sich hier niederzulassen. Dazu kommt der eigentümliche Name Tephric, der nicht auf Karbeas zurückgehen wird, sondern auf die Bergvölker, die von Kappadocien an bis an das Schwarze Meer, hier allerdings einen schmalen Streifen besetzend, wohnten und in älterer Zeit unter dem gemeinsamen Namen der Tibarer oder Tibarener bekannt waren³. Nach Petrus Sikulus heisst die Stadt τεβρική (πόλις), das ist eine adjektivische Form vom genannten Volksnamen gebildet. Das bietet uns die Möglichkeit anzunehmen, dass die betreffende Ortschaft schon zur Zeit des Mauritius, oder des Heraclius vorhanden war⁴.

Der zweite Einwand, den man gegen den gewonnen Zeitraum erheben könnte, wäre der Umstand, dass die griechischen Evangelienhandschriften von einer gewissen Einfachheit sind⁵. Hier aber wird man mit dem Orient rechnen müssen, der die Farbenpracht und die Ornamente liebt. Bei der Koridethi Handschrift handelt es sich nur um einige grössere Initialbuchstaben und ein Paar Vignetten, die keine grossen An-

¹ Migne Patr. Gr., Bd. 104: πέτρου σικελιώτου ιστορία χρειώδης ἐλεγχός τε καὶ ἀνατροπὴ αἱρέσεως τῶν μανιχαίων τῶν καὶ παυλικιάνων λεγομένων προσωποποιηθεῖσα ὡς πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον βουλγαρίας, Σπ. 1302, Kap. MB': Ὁ οὖν Καρβέας ἐν τοῖς τότε καιροῖς ἀναφανείς, καὶ τοῦ ὀλεθρίου ἐκείνου λαοῦ καθηγησάμενος, εἰς πλῆθος αὐτὸν ἐπηύξησεν, ὥστε, μὴ χωρουμένου αὐτοῦ ἐν τῷ Ἀργαοῦ, ἐλθεῖν καὶ κτίσας τὴν Τιβρικήν, καὶ αὐτῇ κατοικήσαι.

² Siehe oben.

³ Kiepert, Lehrbuch der alten Geographie, S. 94. § 94.

⁴ Forbiger, Handbuch der alten Geographie, II Band S. 304, glaubte, dass Devrigi an der Stelle der von Pompejus gegründeten Stadt Nikopolis stehe.

⁵ Gardthausen, Griechische Palaeographie, Leipzig 1879.

forderungen an die Geschicklichkeit des Schreibenden stellten. Solange nur Koridethi inbetracht kam, war der mutmassliche Abschreiber unter den Griechen, vielleicht auch den Tschanen und Grusiern zu suchen; durch die zuletzt gewonnene geographische Lage sind wir in das Gebiet der Syrer und der hier eine Enklave bildenden Armenier gekommen. Sollte die Paläographie keinen Griechen als Schreibenden annehmen können, dann wäre zwischen einem Armenier oder einem Syrer die Wahl zu treffen. Bei der gegenseitigen Wertung der beiden würde der Syrer den Vorzug gewinnen, da die Armenier durch die politische Anschauung der partischen oder persischen Machtfaktoren gezwungen wurden, dem Griechischen zu entsagen, das Syrische zu gebrauchen oder eine selbständige armenische Literatur zu bilden.

Über den gewonnen Zeitraum (591—628) können wir beim Fehlen der Anhaltspunkte nicht tiefer in die Vergangenheit zurückgehen. Hier hat nun die Textkritik einzusetzen und die Beziehung der Handschrift zu der altsyrischen und armenischen Übersetzung zu entschleiern, eine Beziehung, die durch die verhältnismässig nicht grosse Entfernung von den Städten Nisibis und Edessa und deren bedeutenden Schulen¹ bedingt ist. Der Übersetzung und der Koridethihandschrift wird ein in dieser Gegend im Gebrauch gewesener Evangelientypus zu Grunde gelegen haben, dessen Original unter der Bekämpfung des Griechischen durch die Perser vernichtet worden ist. Selbstverständlich sind Zwischenglieder vorhanden gewesen, zumal der in Edessa entstandene Syrer Sinaiticus² ohne und die Koridethi Handschrift mit liturgischen Zeichen versehen ist, die letztere schon aus ihrer Vorlage erhalten hat.

Oft hat in Kleinasien die Weltgeschichte ihr durch die Jahrtausende ergrautes Haupt mit verjüngender Kraft zu neuem Werden erhoben. Grosse Wogen der politischen Geschichte rollten über das Land hinweg. Staaten und Völkernfamilien lösten einander ab. Geschichtlich Gewordenes und in Namen und Gebräuchen Festgelegtes wurde von den nachfolgenden Geschlechtern übernommen. Zu gleicher Zeit erhoben

¹ A. Harnack, Die Mission und die Ausbreitung des Christentums, 2. Band, Leipzig 1906, S. 120.

² A. Harnack, Die Mission, S. 120, Anm. 1.

sich die leichterregbaren Wellenschläge des geistlichen Lebens in den Glaubensfragen der Christen, in dem Kampf um Sein oder Nichtsein gegenüber dem vordringenden Mohamedanismus. Durch all diese Stürme, in denen Städte und Kirchen untergingen, wurde ein Denkmal, die Koridethi Handschrift, gerettet. Als der mohamedanische Einfluss stärker wurde, fühlte sich ein Ungenannter verpflichtet, die Handschrift in Sicherheit nach Koridethi zu bringen. Eine abermals durch mohamedanische Völker erregte Woge schleuderte die Handschrift in das schwerzuerreichende Höhental des Ingur. Und hier, an der Schwelle Europas, waren die freien Swaneten, die in ihrer aus Auerochsen- und Bärenfellen bestehenden Kleidung wie ein Stück längst vergangener Urzeit in die Gegenwart hineinragen, — mit ihrem zähen Festhalten an dem Althergebrachten die wohlbestellten Wächter dieses für die Textkritik so wichtigen Kleinods.

Ergebnis.

Die historische Übersicht ergibt inbezug auf die Ortzugehörigkeit und die Zeit der Handschrift folgendes Resultat. Die älteste Zeit und erste Periode ist durch eine einzige Beischrift bestimmt: Martyropolis 629, oder 873 bis etwa 900. Die zweite Periode ist durch den Namen Koridethi gekennzeichnet, worauf sich die meisten Beischriften beziehen. Diese Koridethi-Beischriften umfassen die Verwaltungszeit von sechs aufeinanderfolgenden Gliedern einer Eristawenfamilie: vom Jahr 965 bis etwa 1300. Von der dritten Periode an war die Handschrift nicht mehr im gottesdienstlichen Gebrauch. Sie lag in Kala, etwa 1300—1869. Auf dem Umweg über Petersburg 1870 geriet sie nach Gelaty bei Kutais und verblieb dort bis 1901. Von dieser Zeit an hat sie ihren Standort in dem kirchlichen Museum zu Tiflis.

Einband und Schmuck.

Als die Handschrift zum Abschluss gekommen war, übergab sie der Abschreiber einem Buchbinder oder er erfüllte selbst dessen Obliegenheiten. Die Handschrift wurde vierzehnmal mit einer stark angezogenen Schnur umwunden, die vier-

mal über den Vorderrand geknotet wurde. Da das Pergament damals noch verhältnismässig frisch war, so haben die Schnüre und Knoten auf dem letzten Blatt bleibende Falten eingepresst. Die Schnüre vertraten die Buchbinderpresse. Nun wurden an der Rückseite die Hefte aneinander geheftet; die Ränder konnten der Schnüre wegen nicht glatt geschnitten werden. Falls das Buch damals Deckel erhielt, so werden dieselben etwas grösser als der jetzt noch vorhandene Deckel gewesen sein.

Der erste Einband ging durch die Wechselfalle und die Länge der Zeit verloren. Als das Buch bei einem Überfall in Koridethi geraubt und beschädigt worden war, liess es Tschiadse wieder einbinden und übergab es wieder der Kirche von Koridethi, siehe oben S. 531. Sein Sohn Beschken erneuerte den Einband und liess ihn mit einem Kruzifix verzieren, siehe oben S. 536 und Bl. 249 v. Die Buchbinderarbeit führte ein gewisser Petrus aus. Leider hat er, wie die Mehrzahl der Buchbinder die unsere handschriftlichen Schätze einzuhüllen gehabt haben, die Ränder viel zu stark beschnitten, und damit auch einige Heftnummern weggeschnitten.

Die Hefte haben hinten vier grössere und zwei kleinere Einschnitte. Zum Heften ist eine dreifach gedrehte Schnur benutzt worden, die auf der Rückseite des Buches den grossen Einschnitten entsprechend geflochten ist. Ein Stück grober Leinwand ist auf der Rückseite angenäht worden. Der dicke noch vorhandene hintere Holzdeckel hat auf der inneren Seite eine von oben nach unten laufende Rille, von welcher vier den grossen Einschnitten entsprechende, zum Rande hin erweiterte Vertiefungen führen. Mit einer durch die Rille und die Vertiefungen gezogenen Schnur ist der Deckel mit dem Buch verbunden. Die beiden Enden der Schnur, mit roten und grünen Fäden geschmückt, werden oben und unten durch den Deckel gezogen und mit Holzstiften verkeilt. Ausserdem sind oben und unten durch je drei in schräger Linie angebrachte Löcher starke auf der Aussenseite des Deckels geknotete Fäden gezogen, sodass der Deckel durch die doppelte Heftung — von innen nach aussen und umgekehrt — mit dem Buch verbunden war. Er wurde mit derbem braunem Leder überzogen, dessen Ränder nach innen greifen. An der Seite erhielt der Deckel zwei recht starke kupferne Verschluss-

stifte, deren kegelförmiger Kopf mit einem runden Halse auf einer viereckigen Basis ruht.

Auf der Innenseite des Deckels ist mit griechischen und zum teil grusinischen, armenischen, vielleicht auch koptischen Buchstaben in grauer Tuschtinte geschrieben: „im Anfang, siehe, der Bücher ist von mir geschrieben, zu erfüllen deinen Willen“. Psalm 40, 8. 9.

ΘΑΔΒСА ЗНПΠЕСΘΛСА
 ΡΕΠΛΑΡΗС ΧΕΜΘϚС
^Δ ^Π
 ΧΕΦΔ СΕΒΙCΑΕ —
_Δ

Die Worte sind grusinisch, ausgenommen das ‚siehe‘, welches als unterägyptisch erkannt wurde¹. Der Schreibende hat die meisten Buchstaben aus einem rechten Winkel gebildet. Durch die Hinzufügung einer Diagonale gewinnt er Δ, aus diesem wird durch eine Basislinie, deren Enden nach unten gebogen sind, Д gebildet. Wird das Ende der diagonalen Linie im spitzen Winkel mit dem senkrechten Schenkel des rechten Winkels verbunden, so erhält er A. Diese Schreibart war dem Schreibenden ungewohnt, denn in der dritten Zeile misslang ihm erst das Δ; darauf hatte er das Д ausgelassen; er schrieb es oben, es misslang ihm, darum schrieb er es unten. In der zweiten Zeile hatte er statt H zuerst O geschrieben. In derselben Zeile gebrauchte er als ersten Buchstaben das grusinische Ρ = z, als vorletzten das armenische ι und als zehnten ein dem koptischen ähnliches Χ = tsch². Dem letzten Buchstaben entspricht der erste der dritten Zeile³. Ebenda selbst strich er das C und setzte oben ein N (Π).

¹ Oskar von Lemm, Bibliothekar der asiatischen Abteilung der Bibliothek der kaiserlichen Akademie der Wissenschaften in St. Petersburg, erkannte das unterägyptische Wort. Er wird in seinen koptischen Miscellen, im Bulletin de l'Académie Impériale des Sciences de St. Péterbourg 1911, eine Bemerkung darüber veröffentlichen. Hier möchten wir ihm und seinem Gehülfen den herzlichsten Dank für das lebenswürdige Entgegenkommen aussprechen.

² Marr, Грузинскія приписки греческаго Евангелія изъ Коридіи, S. 240.

³ Den folgenden Buchstaben E liest Brosset, Note sur un manuscrit grec . . . S. 281, als Θ, Dschanaschwili, Описание рукописей . . . S. 250, und Marr, S. 238, als O.

Aus dem Dargelegten ergibt es sich, dass der Schreibende die Buchstaben einiger Sprachen kannte, dass er aber beim Schreiben sie untereinander verwirrte. Man gewinnt den Eindruck, dass er eine griechische Vorlage in das Grusinische übertrug, wobei er das unterägyptische Wort, weil ihm unverständlich, einfach mit dem merkwürdig gebildeten ersten Buchstaben herübernahm. Der lange Strich, zu dem der Mittelstab des letzten E verlängert ist, führt uns auf die Spur des Schreibenden. Ein solcher Strich findet sich Bl 240 r b 17, den Abschluss eines liturgischen Abschnittes bezeichnend. Auf dieselbe Hand gehen folgende mit Tuschtinte geschriebenen Zahlen zurück: 65 r b Ī; 66 v a EĪ Ë; 120 r b Ī, 184 r b Ñ; 238 r b B; 243 r b θ, 244 r IA. Wenn der Schein nicht trügt, so ist Michael Tsalanis der Schreibende, siehe oben S. 509¹.

Auf dem erhaltenen hinteren Deckel ist das silberne Kruzifix. Das Kreuz erhebt sich aus einem Hügel. Das untere Ende des senkrechten Balkens wird von einem gerade aus schauenden Totenkopf (Adam) bedeckt. Das obere Ende trägt die Tafel mit der Überschrift in grusinischer Sprache: Jesus Christus König der jüdische“ (der Juden). Als Stützpunkt der Füße dient ein Querbalken. Entsprechend den Linien des Kreuzes, der Tafel, des unteren Querbalkens und des Hügels ist eine schnurähnliche Verzierung geführt worden. Der Raum zwischen letzterer und dem Kreuz ist mit feinpunktierten Figuren geschmückt. Christus lässt das Haupt auf der rechten Schulter ruhn. Vier Doppelstrahlen führen vom Haupt durch den Heiligenschein. Das Haar ist in der Mitte gescheitelt und fällt als vierfach geteilte Locke auf die linke Schulter. An den Ellbogen senken sich die Arme. Vier Finger sind zusammen, der Daumen ist nach oben gerichtet. Von den Hüften bis zu den Knien reicht ein faltenreicher Schurz. Die Füße stehen nebeneinander, also mit zwei Nägeln durchbohrt. — Der sonstige Schmuck des Deckels hat aus Stiften bestanden, die entsprechend dem Kruzifix rosettenartig gruppiert sind.

Von diesem Einband ist nur der hintere Deckel erhalten, während der vordere abhanden gekommen ist. Infolge dessen

¹ Die phototypische Abbildung der Deckelinschrift findet man bei Marr, Грузинскія приписки греческаго Евангелія. Bulletin de l'Académie Impériale des Sciences, Petersburg 1911, S. 239, Tafel 6.

lockerte sich die Heftung des ersten Teiles der Handschrift. Willkürlich wurden dann die losen Hefte wieder befestigt. Bartholomée fiel die Beischrift Bl 73 v ins Auge (S. 509); somit bildete dieses Blatt damals den Anfang und war zudem umgekehrt angeheftet. Zu Brossets¹ Zeiten begann die Handschrift mit Bl 43 r—50, es folgten 27—34, 11—17, 3—10, 18—26, 35—41, 51—249. Ohne Rücksicht auf die natürliche Reihenfolge hatte Graf Panin die Blätter numerirt². Im Jahr 1902 wurden die lose in der Handschrift liegenden Bl 1 und 2 als erste angeheftet³. Oktober 1910 erhielten in der Bibliothek der Akademie der Wissenschaften zu Petersburg die Blätter ihre ursprüngliche Reihenfolge 1—249.

* * *

Gleichzeitig mit der Handschrift werden auch andere griechische kirchliche Gegenstände nach Swanetien gerettet worden sein. Eine Spur des Zusammenhanges lässt sich verfolgen. Kleinasien ist durch dogmengeschichtliche Kämpfe tief erschüttert worden. Dadurch wurde das griechische Ohr für das genaue Unterscheiden der Ausdrücke geschärft. Die abweichende Lesart der Handschrift in Matth. 1,16, die Joseph eine ganz eigenartige Stellung dem Herrn gegenüber einräumt, konnte dann nicht unbemerkt bleiben. Ein griechischer Meister kultischer Gegenstände, vielleicht ein Mönch, hat diesen Gedanken aufgegriffen und ihn bei der Darstellung Josephs verwertet. Das hat bei der Herstellung des Heiligenschreines in der Kirche zu Sakhundari in Swanetien nachgewirkt. Der Schrein ist mit grusinischen Inschriften versehen, doch haben

¹ Brosset, Note sur un manuscrit grec . . . S. 270.

² Brosset, S. 270.

³ Leider ist mein Vorschlag, dieses zerrissene, in Splitter zerbröckelnde Blatt zwischen Glasplatten zu fassen, nicht erfüllt worden, so dass die ersten Zeilen abgebröckelt sind. Zum Glück hatte mein Bruder, Johannes Beermann, von diesem Blatt eine Liebhaberaufnahme gemacht, nach welcher die für Textkritik einzigartige Stelle wiederhergestellt werden kann.

zwei Gestalten griechische Umschriften: Michael: AIC MIX, „der heilige Michael“, und Joseph: IOCF ΠP KOY „Joseph der Vater des Herrn“⁴. Entweder ist der Schrein nach einem griechischen Muster angefertigt, oder die Darstellung von Joseph und Michael ist von einem alten griechischen Schrein herübergenommen.

Anhang.

Während des Druckes hat Nikolai Marr „die grusinischen Beischriften des griechischen Evangeliums aus Koridia“ in dem Bulletin de l'Académie Impériale des Sciences de St.-Petersbourg. VI Série, 1 Mars 1911, S. 211—240 veröffentlicht. Die Beischriften sind auch phototypisch wiedergegeben. Da Marr in einigen Entzifferungen von dem abweicht, was er, und daher wir, früher angenommen hat, so fügen wir die Abweichungen als Ergänzung bei. In den Klammern ist die Seitenzahl des Bulletin angegeben.

S. 529: (234. 235) Marr streicht den Grossmartyrer Chrysostomus und stellt die Reihenfolge der Sätze um; wenn man die Zeilen des zweiten Abschnitts mit Zahlen versieht, so müsste man lesen: 8—10. 5—7. 4. 1—3.

S. 531: (223. 224. Taf. I) 11. Zeile: statt ‚Kuropalat‘ lies: ‚König der Könige‘; 12. Zeile: statt, ‚auf Befehl‘, lies: ‚des griechischen‘; 30. Zeile statt ‚dessen‘ lies: ‚Nestorius‘; 33. Zeile statt ‚jüdische, lies: ‚gar keine‘. Der griechische König Georg sei der Kaiser Georg von Trapezunt (1266—1280) und David entweder David V von Grusien (1243—1269) oder David IV Narin von Imeretien (1259—1293). Durch das Wort ‚griechische‘ gewinnt Marr eine Zeitbestimmung, die von der unsrigen abweicht. Aus seinen einleitenden Worten ist das Bestreben ersichtlich, für die grusinischen Beischriften eine spätere

⁴ Brosset, *Études sur le monuments géorgiens photographiés par M. Jermakof, et sur leur inscriptions*. Mélanges Asiatiques tirés du Bulletin de l'Académie Impériale des Sciences, St. Petersburg 1869, S. 474, Nr 188. Brosset hielt sich verpflichtet zum Ausdruck „Joseph der Vater des Herrn“ ein Ausrufungszeichen hinzu zu setzen.

Datirung nachzuweisen. Den Schlüssel für die Datirung bietet die Beziehung der 21 grusinischen zur 5. griechischen Beischrift, siehe oben, S. 545. 556. 557.

So sehen wir uns nicht gezwungen unsren geschichtlichen Nachweis aufzugeben, zumal das Wort ‚griechische‘ bei früheren Lesungen nicht gefunden wurde.

Ferner liegt bei den in den Beischriften erwähnten Gliedern der Eristawenfamilie gewiss mehr als bloss zufälliger Gleichklang der Namen vor, wenn dieselben auch in der Geschichte in gleicher Aufeinanderfolge vorkommen.

S. 537: (226) Zeile 15 statt ‚seiner‘ lies ‚meiner‘; Zeile 16: füge hinzu: . . . in (der Kirche) der Muttergottes . . .

S. 538. 539: Beischrift 9 (228): der Sinn bleibt derselbe.

S. 540: (231. 232) Zeile 9 der Name Chuzessisschwili wird als ‚Sohn des Priesters‘ aufgelöst.

S. 541: (233) Zeile 10 statt ‚nachdem‘, lies: als ich vordem in die Notlage kam‘ und euch. Zeile 17; füge hinzu, und es sei auch das Teil seiner Seele mit den Lästerern der Mutter Gottes, er sei verflucht durch die Rechte des Bischofs und das Kreuz des Priesters‘.

S. 542: (229. 230) Zeile 8 statt ‚die Waldungen waren gefällt‘, liest Marr jetzt: das Blatt [der Urkunde] war ausgeschnitten‘, und Zeile 10 statt ‚das Abholzen des Waldes‘ liest er: ‚das Ausschneiden des Blattes‘. Zeile 16 statt ‚schenkte ich‘ liest er: ‚waren geschenkt‘.

S. 543: (230) Zeile 3: streicht er: ‚Eghi‘.

S. 543: (231) Zeile 15 vor in setzt er: ‚die Hälfte‘, Zeile 19 nach Koridethi setzt er: ‚Thaddaeus‘ und statt ‚und Nadirberi‘ liest er: ‚der Älteste Nadir‘.

S. 544: (236) Zeile 12 statt ‚82 Drachmen‘ liest er: ‚32 Denar‘.

S. 545: (236) Zeile 15 ergänzt er den Namen Teios zu Timotheus.

Bl 249 v: (237) Zeile 2 ergänzt er: ‚pflanzte einen Weinberg, (wenn) es (Gott) genehm ist, werde ich ihn teilen. Zeile 5 statt ‚11 Asser‘ liest er: ‚10,000 Drachmen. Weder mein Verwandter, noch mein Sohn . . . auf die Bitte meines Bruders . . . als Anteil erhaltenes . . . der (Bruderschaft) der Kathedrale . . . schrieb ich Stephan aus Dolis-Chana‘.

S. 583: Oscar von Lemm hat nunmehr in dem Bulletin

der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften seine Bemerkungen zu dem oben S. 583 erwähnten koptischen Wort veröffentlicht¹. Er hat schon vor zwölf Jahren darauf hingewiesen, dass die Kopten gut unterrichtet waren über Georgien und die Georgier², und er findet in diesem koptischen Wort mitten in einem grusinischen Text eine Bestätigung dafür.

¹ Lemm, **Ⲫⲏⲡⲡⲉ** in einem grusinischen Texte. Bulletin de l'Académie . . . St. Petersburg 1911, Bd. 5, Nr. 6, vom 1. März, S. 458. 459; Lemm hat diese Reihe von seinen Arbeiten in einem Band zusammengefasst: Koptische Miscellen. I. I—C (1907—1911), St. Petersburg 1911.

² Lemm, Zur Geschichte der Bekehrung der Iberer zum Christentum. Kleine koptische Studien. LX, im Bulletin de l'Académie, Bd. 10, 1899, S. 403 ff. und in Iberica, in Mémoires de la Classe histor.-philol. VIII. série, Bd. 7, Nr. 6, 1906.

III.

BESCHREIBUNG DER HANDSCHRIFT

VON

CASPAR RENÉ GREGORY

I.

Äusseres.

Damit diejenigen, die Handschriften kennen, zu jeder Zeit rasch einen Überblick über einige Punkte erlangen können, gebe ich zuerst eine kurze Zusammenfassung.

7.—9. Jahrhundert, 29×24,1 Zentimeter, Pergament, Grossschrift, 249 Blätter, 2 Spalten (23×8; 2 Sp=17,5 in Breite), 25—31 Zeilen; die grossen Buchstaben Tinte, die grössten Tinte oder Farbe, rot, grün; Pergament schlecht, grob, dick; Tinte schwarzbraun mit Neigung zum Grün im Durchscheinen; Buchstaben, 003, 004, 005 hoch; die Blätter der Hefte sind unregelmässig und technisch meist falsch zusammengestellt; die Linien sind falsch und zwar auf mehrere Doppelblätter auf einmal gezogen; gelegentliche liturgische Angaben mit Anfang; Abschnitte; hier und dort Kanones:

Vier Evangelien; Mt 1,1—9 und 1,21—4,4 (7) (10) (11) und 4,17—5,4 fehlt. Soweit der Text von dem landläufigen stärker abweicht, zeigt er die Eigenschaften des Überarbeiteten Texts, den man bislang unrichtiger Weise „westlich“ genannt hat.

Das Pergament.

Das Pergament dieser Handschrift ist von grober Beschaffenheit. Ohne Zweifel ist er meistens aus Schaffellen und Ziegenfellen bereitet. Man erkennt daran, dass die Hersteller davon wenig geübt waren. Der Umstand, dass manches recht fehlerhafte Stück gebraucht wird, macht es wahrscheinlich, dass die Felle verhältnismässig selten und teuer waren. Löcher sind häufig zu sehen. Auch finden wir viele von den blasenartigen dünnen Stellen, die, wenn ich recht erinnere, von Fettdrüsen herkommen. Häufig sind Löcher oder Risse zugenäht worden, und die grobe Art der Nähte weist auf

Leute hin, die nicht daran gewöhnt waren, feines Pergament zu benutzen. Alles ist bauerlich und hausbacken.

Die Dicke des Blatts schwankt zwischen etwa zehn und fünfundfünfzig Hundertstel eines Millimeters. Beermann mass ein Blatt aus jedem Doppelblatt am Seitenrand in Mittelhöhe. Es genügt dies um eine Ahnung von den Massen zu geben.

	Millim.		Millim.
1. Heft, Bl	1 0,2	9. Heft, Bl	59 0,2
2. Heft, Bl	3 0,3		60 0,34
	4 0,18		61 0,10
	5 0,23		62 0,29
	6 0,32	10. Heft, Bl	67 0,25
3. Heft, Bl	11 0,19		68 0,12
	12 0,25		69 0,26
	13 0,21		70 0,2
	14 0,19		71 0,24
4. Heft, Bl	19 0,25		73 0,12
	20 0,32	dieses Blatt konnte in	
	21 0,22	der Mitte gemessen	
	22 0,23	werden, da ein Viertel	
5. Heft, Bl	27 0,1	abgeschnitten ist	
	28 0,2	11. Heft, Bl	75 0,2
	29 0,16	an einer zerrisse-	
	30 0,14	nen Stelle	0,1
	31 0,18		76 0,1
6. Heft, Bl	35 0,22		77 0,15
	36 0,27		78 0,24
	37 0,3		79 0,21
	38 0,2		81 0,12
7. Heft, Bl	43 0,4		82 0,24
	44 0,27	12. Heft, Bl	83 0,16
	45 0,25		84 0,15
	47 0,55		85 0,17
	48 0,24		86 0,29
	49 0,28	13. Heft, Bl	91 0,25
8. Heft, Bl	51 0,15		92 0,15
	52 0,3		93 0,19
	53 0,25		94 0,25
	54 0,19		98 0,19

	Millim.		Millim.
14. Heft, Bl	99 0,29	22. Heft, Bl	162 0,2
	100 0,21		163 0,23
	101 0,18		164 0,3
	103 0,22		165 0,3
	104 0,14	23. Heft, Bl	170 0,25
15. Heft, Bl	106 0,17		171 0,22
	107 0,17		172 0,21
	108 0,18		173 0,24
	109 0,17	24. Heft, Bl	179 0,38
	111 0,18		180 0,29
16. Heft, Bl	115 0,1		181 0,31
	116 0,14		182 0,18
	117 0,16		183 0,14
	118 0,21		184 0,15
17. Heft, Bl	124 0,23	25. Heft, Bl	187 0,22
	125 0,2		188 0,2
	126 0,3		189 0,1
	127 0,24		190 0,33
18. Heft, Bl	132 0,19	26. Heft, Bl	195 0,22
	133 0,24		196 0,18
	134 0,36		197 0,15
	135 0,25		198 0,24
19. Heft, Bl	140 0,29	27. Heft, Bl	203 0,2
	141 0,3		204 0,19
	142 0,3		205 0,15
	143 0,35		206 0,29
	144 0,34	28. Heft, Bl	211 0,21
	147 0,2		212 0,2
20. Heft, Bl	148 0,2		213 0,27
	149 0,26		214 0,35
	150 0,22	29. Heft, Bl	219 0,16
	151 0,3		220 0,17
21. Heft, Bl	156 0,26		221 0,15
am unteren Rand	0,4		222 0,31
	157 0,25	30. Heft, Bl	227 0,31
	158 0,17		228 0,15
	161		229 0,12
am unteren Rand	0,39		230 0,15
Die Koridethi Evangelien.			

30. Heft, Bl 231	0,16	242	0,45
31. Heft, Bl 237	0,15	243	0,51
238	0,3	am unteren Rand	0,4
239	0,19	247	0,31
240	0,18	32. Heft, Bl 248	0,44
241	0,16	249	0,44

Aus diesen 145 Messungen, weisen 92 Blätter zwanzig Hundertstel eines Millimeters oder mehr auf, und nur 24 Blätter fünfzehn Hundertstel oder weniger. Fünfzehn Hundertstel sind ein leidlich dünnes Pergament. Die grosse Unregelmäßigkeit in der Dicke ist selbstverständlich an und für sich einerseits ein Zeichen der Unkenntnisse der Anfertiger, und andererseits ein Zeichen, dass sie wenige junge Tiere zur Verfügung hatten, oder sogar nicht wussten, dass die Häute der jungen Tiere dünnes Pergament liefern.

Diese Handschrift ist somit, wegen der schlechten Art des Pergaments, die bisweilen kaum das Daraufschreiben zulässt, und wegen der schlechten Verfassung des Pergaments mit Falten und Rissen und Nähten und Löchern, von dem Schicksal nicht günstig behandelt worden. Wir werden sehen, wenn wir uns zu der Schrift wenden, dass dies für die Schriftzüge bisweilen unvorteilhaft gewesen ist.

Die Hefte.

Um eine deutliche Vorstellung der zweiunddreissig mit grossen Buchstaben bezeichneten Hefte zu bieten, gebe ich verschiedene Bilder davon, und zwar zuerst eine einfache Aufzählung ihrer Blätter. Dabei ist zu bemerken, dass wie bei guten griechischen Handschriften so auch in dieser Handschrift die Einheit das Heft von vier Doppelblättern oder acht Blättern ist. Links stehen die Blätterzahlen. Darauf folgt die griechische Heftzahl, und dann das, was in den Fällen zu sagen ist, wo die acht Blätter des Hefts zum Teil fehlen oder Zusätze erhalten haben.

- Bl 1 und 2: A': 1. 3. 4. 5. 6. 8 fehlen, nur 2 und 7 sind übrig
 „ 3—98: B'—II'
 „ 99—105: ID': 3 fehlt; Text vollständig
 „ 106—114: IE': 9 Blätter, da ein Blatt von erster Hand nach Blatt 5 eingefügt ist

- Bl 115—123: IZ': 9 Blätter; ein Blatt nach Blatt 5 eingefügt
 „ 124—155: IZ'—K'
 „ 156—161: KA': 6 Blätter; es fehlt nichts
 „ 162—169: KB'
 „ 170—178: KV': 9 Blätter; ein Blatt nach Blatt 5 eingefügt
 „ 179—226: KA'—KΘ'
 „ 227—236: Λ': 10 Blätter
 „ 237—247: ΛΑ': 11 Blätter; das erste Blatt ist angefügt
 „ 248. 249: AB': 2 Einzelblätter.

Daraus ist ersichtlich, dass der Zustand der Handschrift ein verhältnismässig guter ist. Aus diesen zweiunddreissig Heften des ursprünglichen Texts der Vier Evangelien fehlen nur sechs Blätter, die Blätter 1. 3. 4. 5. 6. und 8.

Die Frage entsteht, ob wir meinen sollten, dass die Handschrift wie ursprünglich hergestellt nur noch diese sechs Blätter enthielt. Anders gesagt, ist es wahrscheinlich, dass die Handschrift nur die Vier Evangelien bot? Nichts in den heute vorhandenen Blättern antwortet deutlich auf diese Frage, so dass wir auf Vermutungen verwiesen sind.

Wenn wir andere Handschriften zum Vergleich in Betracht ziehen, finden wir es möglich, dass vor dem ersten Textheft ein oder zwei Hefte gestanden haben, die etwa den Brief des Eusebius an Karpianus und Eusebs Kanones oder Listen für die Harmonie der Vier Evangelien boten. Das fehlende erste Blatt des ersten Hefts würde mehr Raum geboten haben, als die ersten Verse des Matthäus brauchten. Dort kann die Kapitelliste für Matthäus gestanden haben, um der Liste für Markus, siehe oben Bl 73 r, der angefangenen Liste für Lukas, oben Bl 122 r b, und der Liste für Johannes, oben Bl 197 v a, zu entsprechen. Das alles, und auch unter Umständen die vier Vorworte zu den Vier Evangelien, kann vorn gestanden haben. Wir wissen es aber nicht.

Was das Ende angeht, so wäre es denkbar, dass auf den Schluss des Johannes eine Liste der Lesestücke, ein Synaxarion und ein Menologion folgte. Die Tatsache, dass die zwei Blätter, die den Schluss des Johannes enthalten, Einzelblätter sind, lässt uns denken, dass der Schreiber irgend etwas noch beifügen wollte. Denn sonst würde er vermutlich ein Doppelblatt benutzt haben. Doch ist diese Folgerung keine zwingende.

Er kann gerade zwei Einzelblätter zur Verfügung gehabt und sie deswegen verwendet haben. Andererseits weist der Umstand, dass die letzte Seite leer ist, eher darauf, dass nichts folgte. Das ist aber ebenfalls nicht zwingend, denn es gibt eine leere Seite nach Matthäus und eine leere Spalte nach Lukas. Weiteres ist nicht zu sagen. Wir sehen keine sicheren Andeutungen, dass die Handschrift mit Bildern geschmückt gewesen ist.

Das ist also das Eine. So verhält es sich mit dem Blattbestand dieser Handschrift.

Ehe wir aber die Besprechung der Hefte verlassen, müssen wir auf die Zusammenstellung der einzelnen Hefte zurückkommen. Vor etwa dreissig Jahren entdeckte ich, dass gute griechische Handschriften die Blätter der Hefte in einer bestimmten, aus ästhetischen Gründen empfehlungswerten Weise anordneten. Nach diesem Gesetz muss jedes Heft mit einer Fleischseite anfangen und enden und die vierte, fünfte, achte, neunte, zwölfte, dreizehnte Seite muss auch eine Fleischseite sein. Aus der Natur des Pergamentblatts folgt dann, dass die übrigen Seiten Haarseiten oder nach dem Kunstausdruck der Fabrikanten Narbenseiten sind. Wie steht es mit der Kori-dethi Handschrift? Beachtet sie die griechische Überlieferung oder nicht?

Sie beachtet die Sitte nicht. Ferner aber zeigt sie durch die Weise, auf die die Hefte zusammengestellt sind, dass der Hersteller der Hefte überhaupt keine Regel kannte. Augenscheinlich ist er in dieser Hinsicht nicht soweit unterrichtet dass er sich darüber Gedanken gemacht hat. Kein einziges Heft in der Handschrift ist ganz richtig gebaut, obschon der Hersteller viermal aus den ein,zwei]unddreissig bald daran war, ein Heft richtig zu haben. In dem ersten Heft ist natürlich nur das eine Doppelblatt zu bestimmen.

A': Bl 2 und 7: dieses Doppelblatt ist technisch falsch, denn 2r ist glatt, 2v rauh, und 7r rauh, 7v glatt.

B': bloss das Mittel-Doppelblatt ist falsch gelegt.

Γ'.Δ'.Ε': die rauhe oder Haarseite ist die erste Seite und danach wechseln die Seiten ab, sodass sie jedesmal für eine griechische Handschrift falsch sind. Für eine lateinische Handschrift wäre dies richtig.

ζ' : die zwei ersten und zwei letzten Blätter sind richtig,
Blatt 3—6 falsch.

Z' : wie Γ' .

H' : wie ζ' .

Θ' : ganz verkehrt: Bl 1 fängt mit rauher Seite an, ebenso
zwei und drei; Bl 4 fängt glatt an.

I' : wie Γ' .

IA' : wie B' .

IB' : wie Γ' .

II' : nur das erste und letzte Blatt falsch.

IA' : wie Θ' , aber Bl 3 ausgeschnitten.

$I\S'$: die Blätter fangen glatt, glatt, rauh, glatt an, aber es
gibt neun Bl.

IZ' : wie B' .

$IH'.I\Theta'$: wie Γ' .

K' : wie B' .

KA' : rauh, rauh, glatt.

KB' : wie ζ' .

$K\Gamma'$: wie Γ' , aber neun Blatt.

$K\Delta'-K\Theta'$: glatt, glatt, glatt, glatt.

Λ' : wie $K\Delta'$ und noch: glatt dazu, also 10 Blätter.

$\Lambda B'$: glatt, rauh, also soweit ganz richtig.

Die Hefte sind in noch einer Hinsicht zu prüfen. Es ist nicht eine völlig allgemeine Regel, doch besteht eine Neigung in griechischen Evangelienhandschriften, jedes Evangelium mit einem neuen Heft anfangen zu lassen. Nun finden wir hier, dass Markus mit dem letzten Blatt von Heft zehn anfängt, dass Lukas mit dem vorletzten Blatt vom sechzehnten Heft anfängt, und dass Johannes mit dem vierten Blatt vom sechsundzwanzigsten Heft anfängt. Es ist hier also keine Neigung vorhanden, ein Evangelium mit einem neuen Heft anfangen zu lassen. Wie nachlässig der Schreiber die Anfänge der Evangelien beachtete, geht daraus hervor, dass während Johannes wenigstens nach einer leeren Spalte mit einer neuen Seite, und Markus sogar nach einer leeren Seite mit einer neuen Seite anfängt, Lukas keine neue Seite, nicht einmal eine neue Spalte ziert, und dass vorher kaum ein paar leeren Zeilen als Vorbote eines neuen Evangeliums dienen. Dabei passiert

dann, dass von den vielen Kapiteln des Lukas nur neun in der Kapitelliste stehen, siehe oben Blatt 122r.

Wie so häufig vorkommt, sind auch in dieser Handschrift die Nummern für die Hefte, die oben rechts auf dem Rekto des ersten Blatts eines jeden Hefts standen, mehrfach zum Teil durch den Buchbinder abgeschnitten. Wir finden Bl 19Δ', 27 E', 35 ζ' aber das rechte Stück ist weg, 59 Θ', 67 I', 75 eine Spur vom I in IA', 83 IB', 91 II', 99 IΔ', 106 IE' 115 Iζ'. 124 IZ', 132 von IH' verbleibt I und der linke Teil von H, 140 IΘ', 148 K', 156 KA', 170 KΔ', 187 eine Spur vom K in KE', 195 nur K von Kζ', 203 KZ', 211 von KH' bleibt nur noch K, und 219 ebenfalls nur noch K von KΘ'.

Das wird für die Hefte genügen. Der Leser wird sie sich vorstellen können.

Die Linien.

Nach den Regeln für gute griechische Handschriften sind die Linien für die Schrift auf die rauhe Haarseite eines jeden Doppelblatts einzeln, und zwar über die zwei Seiten weg zu ziehen, einzuritzen. Diese peinlich genaue Regel wird nicht selten von den Herstellern der Handschriften vernachlässigt, einerseits aus Faulheit, weil die Regel viel Mühe macht, andererseits aus Schlaueit, da die Vernachlässigung dieser Regel dem Nichtkenner weniger auffällt.

Bei den Linien wiederholen sich die schon bemerkten Zeichen der Unkenntnis des Technischen, der Technik der Herstellung von Handschriften. Solche Linien werden in der Regel an einem Lineal gezogen, der durch Punkte rechts und links von den zwei Seiten gerichtet wird. Die Punkte müssen mit dem Zirkel sorgfältig und gleichmässig abgesteckt werden. In dieser Handschrift aber sind die abgesteckten Punkte nicht Punkte sondern senkrechte Schnitte. Natürlich ist es dann kaum möglich die Linien gut zu ziehen. Sodann sind die Linien auf mehrere Blätter zu gleicher Zeit und zwar von der Mitte gegen den Rand zu, nach rechts gezogen, siehe Heft E', Bl 27—34. In Heft ζ', Bl 8 haben wir einige nachgezogenen Linien. In Heft IB' finden wir die Doppelblätter linirt von aussen und zwar zweimal, weil die Linien das erste Mal zu schlecht waren, siehe auch Heft Iζ'. Dann und wann, zum

Beispiel in Heft Z'. H' gibt es weite Linien, die nur zum Teil oder gar nicht mit der Schrift zusammenlaufen, siehe Bl 51 r mit acht solchen Linien und Bl 44 r mit 11 solchen Linien. Es ist aus diesen wenigen Angaben klar, dass Einer, der gute Handschriften kennt, die Linien dieser Handschrift nur mit Widerwillen betrachten kann.

Die Tinte.

Auf Wunsch Beermanns untersuchte Magister Otten die Tinte und fand, dass sie Gallapfeltinte ist, der Saft von Galläpfeln mit Eisenvitriol verbunden. An einigen Stellen ist die Tinte mit Russ gemischt. Verschiedene der Beischriften sind mit schwarzer Tusche geschrieben.

Die Farbe der Tinte würde man im allgemeinen schwarzbraun nennen. Das Dunkle aber, das sogenannte Schwarz muss grüne Bestandteile haben, weil die Tinte beim Durchscheinen durch das Pergament eine grüne Schattirung zeigt, siehe Bl 8 r. Die Tiefe der Farbe wechselt. Man sieht deutlich, wo der Schreiber mehr Wasser der Tinte zusetzte oder frische Tinte machte.

Bei den verschiedenen Händen kommen auch recht helle, blass braune oder blass braungelbe Buchstaben zum Vorschein. Nicht selten scheinen solche blasse Buchstaben von Händen, die sonst dunkel schreiben, herzurühren. Vielleicht hat man, weiter schreitend, die einzelnen Striche und Buchstaben mit Sand gelöscht, und auf diese Weise ihrer Farbe beraubt. Es ist nicht ausgeschlossen, dass dies auch bei der ersten Hand vorgekommen ist.

Eine Hand, die nachher als c bezeichnet wird, benutzte eine grüne Tinte, die aber keine Säure enthält und abwaschbar ist.

Die rote Farbe ist weder Mennig noch Zinnober sondern ein Pflanzenrot.

Die Schrift.

Eine allgemeine Eigentümlichkeit der Schrift liegt in dem Umstand, dass der Schreiber immer wieder neu ansetzte und grössere Buchstaben schrieb. Dann aber wurde die Schrift

nach und nach kleiner und kleiner. So ging es weiter eine halbe Spalte oder anderthalb Spalten und darauf folgte ein neuer Ansatz. Es wäre möglich, dass der Schreiber immer wieder versuchte, die Grösse der Schrift in der Vorlage als Muster zu benutzen und im Eifer der Arbeit die Sache vergass. Aus diesem Grund schwankt die Grösse der Schrift. Das Meiste ist wol zwischen .003 und .005, das heisst zwischen drei und fünf Millimeter hoch.

Die verschiedenen Hände sind soweit einander ähnlich, dass ich sie kurz charakterisiren werde, ehe ich zu der Beschreibung der Schrift übergehe. Ich bin geneigt, alles in allem sieben Hände in dieser Handschrift zu erkennen, und zwar den ersten Schreiber und sechs spätere. Sieben spätere wären zu nennen, wenn ich nicht den ersten von den sechs mit dem Rubrikator verbände. Von diesen sieben Händen ist der erste Schreiber selbstverständlich die wichtigste und der Rubrikator oder der erste von den sechs späteren Schreibern ist die nächstbedeutende Hand. Manchmal ist es nicht möglich mit Sicherheit zu bestimmen, welche von diesen zwei Händen einen Buchstaben beigefügt hat. Gehen wir aber genauer vor und lassen wir den ersten Schreiber bei Seite. Er kommt daran bei der allgemeinen Beschreibung der Schrift

Die Hand a.

Diese Hand **a** korrigirt den Text in einer ähnlichen Schrift aber gewöhnlich mit blasser Tinte, wobei an das oben bei Erwähnung der Tinte besagte zu erinnern ist. Wenn ich nicht irre, sind ihr die meisten der vielen Omega zuzuschreiben, die für Omikron stehen sollten, und die oberhalb der Omikron geschrieben sind. Der Grund warum ich den Rubrikator mit **a** verbinde, liegt in dem von ihm geschriebenen roten Omega Bl 16 recto Sp b in der Aufschrift über dem letzten o in αποστολον. Damit ist auch Bl 23 v b oben und v b 19 zu vergleichen. Die letztgenannte Zeile bietet zwei obengeschriebene Omega.

Sehr häufig hat diese Hand **a** statt Epsilon den Diphthong αι korrigirt. Dabei scheint der Betreffende häufig als Zeichen des Tadels für das falsche Epsilon einen Strich, einen ziemlich

wagrechten Strich mit einem dicken Ende links unten wie einen altmodischen Spiritus, darüber gesetzt zu haben, ehe er den Diphthong hinschrieb. Dafür siehe Bl 14 v a Z 15 und Bl 16 v b 25.

Wenn man Bl 4 r a Z 21 und Bl 5 v a Z 5 und Bl 7 r a Z 20 scharf ansieht, wird man glaube ich erkennen, dass diese Hand eine Neigung hat, der Schrift einen gewissen Schwung zu geben. Der senkrechte Strich des Iota zum Beispiel erhält eine leise Doppelbiegung. Oben links schwingt er nach rechts und dann in der Mitte nach unten und links sowie unten nach rechts. Dieser Duktus oder Führung der Feder und des Strichs zeigt sich auch häufig in dem Omega, das oben geschrieben ist, vergleiche Bl 4 v a Z 22. Man vergleiche auch folgende Stellen auf den ersten fünfundzwanzig Blättern, wobei die zweifelhaften mit einem Fragezeichen versehen sind: 4 v b 19. 20; — 5 r b 6; — 6 r a 5. v b 19; — 8 r a 11; — 8 v b 12; — 9 r a 12 ω. b 11 (?). 18; — 10 r b 8; — 12 r a 24. b 14 (?). v b 5; — 13 r a 17. v b 21; — 14 v a 9; — 16 r a 16. 28; — 17 v a 19; — 18 v a 15. 22; — 20 r a 11. b 7 (?); — 21 r b 10. v b 1. 27; — 22 r b 21. 24. v a 12; — 23 r a 5. 20. b 5. v a 22. b 5. 19; — 24 r a 1. v a 27; — 25 v a 18. b 9. So viel für die Hand a.

Die Hand b.

Die dritte Hand, die diese Handschrift bearbeitet hat, nennen wir b. Diese Hand setzt einen blassen Strich wie einen Akutakzent über itazistische oder ähnliche Fehler, die der Aussprache zuzuschreiben sind. Nicht, dass alle solche Fehler so gerügt werden. Bisweilen nimmt dieser Strich ungefähr die Form eines länglichen Spiritus, nach Art von dem unter der Hand a erwähnten.

Für diese Hand vergleiche Bl 5 v b 3, wo der Strich über H' darauf hinweist, dass dies wirklich Iota sein sollte; Bl 15 r b 23 steht der Strich über α, das durch das folgende ε ersetzt ist. Ferner ist zu vergleichen Bl 16 v b 25; — 18 v b 1; — 19 r a 17; — 20 r a 19; — 21 v a 4; — 23 v a 17; — 24 r a 9 (?). v a 11; — 25 r a 18. Um diesen Strich vom wirklichen Akutakzent zu unterscheiden, haben wir ihn in dem Druck als einen kurzen senkrechten Strich wiedergegeben. Wenn ich nicht irre, korrigirt diese selbe Hand einige Stellen

in ziemlich blasser nicht ganz gut geformter Schrift: Bl 2 r a 5; — 8 v b 20; — 11 r a 15; — 14 r a 20; — 22 r b 20 ριζ (?) — 23 v a 7 (?) — 24 r a 9; — 25 v b 16 ρλδ. Es ist möglich, dass sie viele der späteren Punkte gesetzt hat, wie zum Beispiel Bl 11 r b 20.

Dieser Hand möchte ich eine einzelne sehr häufig wiederkehrende Verbesserung zuschreiben. Sobald ein im Buchstabiren schlecht beschlagener Schreiber eine Handschrift abschreibt, dürfen wir mit Sicherheit erwarten, dass er Omikron und Omega vertauscht. Dabei glaube ich, dass Omikron, indem es sowol leichter zu schreiben als auch als einfaches O näher liegend ist, häufiger für Omega als Omega für Omikron angewendet wird. Wir finden demgemäss in dieser Handschrift unzählige Male ein Omikron statt eines Omega. In sehr vielen Fällen hat dann der erste Schreiber oder eine spätere Hand, und ich glaube es war häufig diese Hand **b**, in das Omikron unten in der Mitte einen kurzen Strich eingefügt, durch den für ein Auge, das etwas Einbildung und Fantasie zur Apperzeption mitbringt, das Omikron das Aussehen eines werdenden Omegas annimmt; dazu ist Bl 19 v a 15 der letzte Buchstabe zu vergleichen. In dem Text haben wir diese Änderung nicht angegeben, sondern sie für die genauere Beschreibung aufgehoben. Es ist zwar der Fall dass ich sie meistens der ersten Hand zuweise. Das ist aber, weil ich bei der Unsicherheit der Bestimmung über einen einzelnen kurzen Strich, dem ersten Schreiber so weit wie möglich die Einsicht beimessen möchte, seine Fehler zu verbessern.

Die Hand c.

Die Hand **c** ist die Benennung für jemand, der mit grüner Tinte den Vers Matt 18, 11 Bl 39 r b Z 3 und Z 28. 29, und Bl 213 r a 6 τοῦ ζῶντος schrieb. Ähnlich wie diese Schrift im allgemeinen der der anderen Hände ist, so hat sie doch die Eigentümlichkeit, dass sie die engeren Formen der Buchstaben εθoo benutzt. Sie ist schwerlich viel jünger als die erste Hand.

Die Hand d.

Der Hand **d** schreibe ich einige noch spätere blässere gelegentliche Verbesserungen zu, wie zum Beispiel Bl 39 v b 10

das o oben, Bl 43 v b 17, das o oben Bl 95 r a 8 (das ι daneben ist aus erster Hand), ein μ oben Bl 98 r a 12, Bl 190 r b 27 o oben, Bl 217 v a 22 α , Bl 223 v a 7 η , Bl 227 r a 11, Bl 233 r a 16.

Die Hand e.

Für die Hand e habe ich mit einigem Zögern die sechste Kapitel-Aufschrift in roter Tinte Bl 11 r b oben bestimmt, wozu vielleicht einige spätere Kapitel-Aufschriften kommen. Doch bin ich nicht sicher, dass diese alle nicht mit der Hand b oder der Hand d verbunden werden könnten.

Die Hand f.

Bei der Hand f kommt die Farbe in Betracht. Dieser Hand gehört ein einzelner Buchstabe, und zwar Bl 13 r b oben am Schluss des Kapitels ιβ' das Omega unter dem Omikron. Der Form, dem Duktus nach könnte dieses Omega von der ersten Hand sein, aber das Rot ist mehr ein venezianisches Rot. Doch ist die Änderung der Farbe möglicherweise einem Löschen der Farbe mit Sand oder Asche zuzuschreiben. Ein gelöschttes Rot ändert sich mehr nach dieser Richtung zu.

Aus dieser Aufstellung ist es sofort deutlich, dass nur der Urschreiber nebst den zwei Händen a und b irgend wie häufig in Erwägung kommt.

Das Datum.

Man wird sofort darüber Aufklärung wünschen, wann die verschiedenen Schreiber ihre Tätigkeit ausgeübt haben. Natürlich lässt sich wenig über die Hände d e und f sagen. Es ist zu wenig davon. Zur Hand c wäre zu bemerken, dass die schmalere Formen der Buchstaben ε θ ο σ eher spät als zeitig zu setzen wären. Das will sagen, dass diese Formen leicht ins neunte oder zehnte Jahrhundert gehörten. Ich bestehe aber als Paläograph darauf, dass bis jetzt nichts aufgefunden worden ist, was das Vorkommen dieser Formen schon im siebenten oder achten Jahrhundert unmöglich macht. Ähnliche enge, schmale, gepresste Formen kommen schon in den Papyri vor unserer Zeitrechnung, vor Christi Geburt vor.

Zur Hand **b** ist eine Bezeugung unserer Unwissenheit in Bezug auf ihre Zeit das durch die Klugheit Gebotene. Denn ihre Tätigkeit ist grösstenteils in der Ziehung der kurzen, akzentartigen Striche über falsche Buchstaben und in der Einfügung des noch kürzeren aber dickeren Strichs in jenen Omikron zu beobachten, und dabei ist wenig Handhabe für eine Datirung. Die geringere Kunst der wenigen eingesetzten Buchstaben, reicht kaum dazu aus, um das Datum zu bestimmen. Es wäre nicht unmöglich, diese Hand gleich oder bald nach der Herstellung der Urschrift sich zu denken. Eben so möglich wäre es aber, sie zwei oder drei Jahrhunderte später zu setzen.

Wir kommen aber nunmehr zu der Hand **a**, die ich mit dem Rubrikator verbunden habe. Der Unterschied zwischen dieser Hand und der Hand des Urschreibers liegt weniger in der blassen Tinte, von der ich oben sprach, und mehr in der wenn auch nur geringen Neigung dieser Hand, einen künstlerischen Schwung in die Buchstaben zu bringen. Wer er auch gewesen ist, so hat der Schreiber **a** die Feder gern geführt und das darf man von dem ursprünglichen Schreiber nicht sagen. Dass die grösseren Buchstaben keine sehr geschmackvollen Formen aufweisen, liegt, glaube ich, daran, dass ihre Linien fast immer von dem ursprünglichen Schreiber gezogen wurden. Die Farbe mag der Schreiber **a** dann eingetragen haben.

Diese Hand **a** ist als gleichzeitig mit dem Schreiber der Handschrift zu denken. Warum ein andrer Schreiber daran ging, wissen wir nicht. Es ist häufig, vielleicht meistens der Fall bei guten alten Handschriften, dass wir geneigt sind, den Rubrikator zwar für gleichzeitig mit aber doch für verschieden von dem Schreiber der betreffenden Handschrift zu halten. Der Grund dafür mag in der Regel der sein, dass bei dem Vorhandensein mehrerer schreibfähigen Mönche einer sich besonders der mehr künstlichen, farbenbenutzenden Arbeit widmete.

Nun können wir bei der völlig ungeschlachten Art dieser Handschrift durchaus nicht auf den Gedanken kommen, dass an dem Ort ihrer Entstehung die Herstellung von Handschriften eine alltägliche vielgeübte Tätigkeit irgend eines Mönchs,

geschweige einer ganzen Anzahl von Mönchen gewesen ist. Ich bin unter diesen Umständen geneigt, mir die Sache folgendermassen vorzustellen. Wahrscheinlich hat der Vorsteher des Klosters die mühselige lange Aufgabe, die Vier Evangelien abzuschreiben, demjenigen seiner Mönche überlassen, der am ehesten dazu befähigt war. Er der Vorsteher selbst, mag an Bildung und an Geschicklichkeit der Hand und des Auges seinen Untergebenen übertroffen und die geringere Mühe des Rubrizirens und des gelegentlichen Verbesserns auf sich genommen haben. Das ist aber nur Vermutung. Die Möglichkeiten sind vielfach.

Die Urschrift.

Bei der Betrachtung des Urtexts dieser Handschrift wird es nötig sein zu überlegen, ob einer oder ob verschiedene Schreiber die Arbeit besorgt haben, sodann haben wir die Eigentümlichkeiten der Schrift ins Auge zu fassen, und schliesslich müssen wir die Zeit der Herstellung zu bestimmen suchen.

Wenn man die Tafel 2. 3. 4— auch 7.—8. 9 ansieht, und diese mit Tafel 5 und 6 vergleicht, so wäre auch der am wenigsten geübte Handschriftenkenner sofort bereit zu erklären, Tafel 5 müsse von einer eigenen Hand, ebenfalls Tafel 6 von einer dritten Hand herrühren. Es ist nicht nötig zu sagen, dass ich am Anfang so dachte.

Nach reiferer Überlegung bei längerer Beobachtung der Erscheinungen in dieser Handschrift bin ich doch zu der Ansicht gelangt, dass nur ein Schreiber diese Evangelien geschrieben hat.

Es wird aus dem folgenden, meine ich, klar sein, dass die Handschrift in einem fort, auf einmal, und an einem Ort geschrieben wurde, daher erkläre ich die Feststellung von verschiedenen Händen für weniger belangreich. Nun aber zur Darlegung der Gründe, warum ich, trotz der augenscheinlichen auffallenden Verschiedenheiten in der Schrift, die zum Beispiel zwischen Tafel 4 und Tafel 5 vor Augen liegen, zu sagen wage, es kann das ganze Buch von einem Schreiber herrühren. Es wird nötig sein, die Verhältnisse sehr genau auseinanderzusetzen.

Einfluss des Pergaments auf die Schrift.

Bei neunhundertneunundneunzig aus tausend unserer Pergamenthandschriften übt das Pergament so gut wie keinen Einfluss auf eine bald hier bald dort erkennbare abweichende Gestaltung der Schriftzeichen aus. Ist das Pergament weniger fein, so werden die Züge, die Striche auf der Fleischseite feiner und fester, die auf der Haarseite derber und verschwommener sein. Das ist aber etwas, das von Seite zur Seite durch die Handschrift gehen und keine auffallende Verschiedenheit der einen Stelle von der anderen hervorrufen wird.

Hier ist die Sache ganz anders. Denn, um sofort auf den eben erwähnten Nachteil des groben Pergaments einzugehen, es kann hier vorkommen, dass die Oberfläche das Schreiben nur schlecht verträgt. Man braucht bloss Blatt 10 anzusehen, um sich dies vorzustellen. Das Rekto ist die Haarseite und der Schreiber konnte nur mit Mühe und Not darauf schreiben. In der zweiten Spalte, Zeile 14, ging das Schreiben ganz und gar nicht. Wenn man dann die Löcher, sowol die offenen wie auch die zugenähten, und die Falten hinzunimmt, erkennt man, dass unter solchen Umständen die ruhige Fortsetzung einer festen Schriftart mit einem wolgeübten Ductus auch für einen guten Schreiber schwer sein müsste. Unser Schreiber ist aber kein geschickter Künstler.

Einfluss der Vorlage auf die Schrift.

Das Pergament war zu sehen, ist zu sehen, und seine Einwirkung auf das Schreiben und die Schrift ist deutlich erkennbar. Wenn wir aber die Vorlage in Betracht ziehen wollen, so betreten wir das luftige Gelände der Vermutung. Es ist aber unumgänglich nötig zu erwähnen, dass manches, was zur Feststellung einer Schreiberhand mit benutzt werden könnte, durchaus nicht mit Notwendigkeit von den Eigenheiten des Schreibers oder eines Schreibers abhängig zu sein braucht. Denn es kann dies und jenes aus der Vorlage übernommen worden sein. Ich erwähne zweierlei, einmal die schlechte Buchstabirung der Wörter und sodann das Setzen oder Nichtsetzen der Akzente. Wo unsere Handschrift

Schlechtes aufweist, dort mag auch die Vorlage nicht ohne Tadel gewesen sein, mag sie gerade diese Fehler enthalten haben.

Ebenso ist es möglich, dass die Vorlage den Charakter der Schrift im ganzen, aber auch im einzelnen bestimmt hat. Wir finden immer wieder, dass der Schreiber von neuem mit einer grossen Schrift anfängt, und dass er allmählich gewiss unbewusst kleiner und kleiner schreibt. Dann hebt er wieder an. Diese Grösse der Schrift, auf die er zurückkommt, mag, wie schon erwähnt, recht gut die Grösse der Schrift in der Vorlage sein. Auch dürften die Schriftzüge nach denen der Vorlage gestaltet sein. Es wird einleuchten, dass dies bei einem weniger geübten Schreiber um so wahrscheinlicher ist. Ein ungebildeter Schreiber würde nicht sofort an die Abschrift gehen, sondern zuerst, wie ein Schulknabe, sich im Schreiben geübt haben. Dann wird er vor allem geneigt gewesen sein, die Schrift der Vorlage zu seinem Muster zu nehmen. Voraussichtlich ist die Vorlage, wenn nicht die einzige — das ist durchaus möglich, denn wir befinden uns augenscheinlich in einer nichtgriechischen Umgebung — so doch die beste, die schönste Handschrift der Vier Evangelien, die zu erreichen war. Gerade deswegen wird ihre Schrift dann für den weniger geübten Schreiber eher massgebend gewesen sein.

Gegen die Ähnlichkeit mit der Vorlage und für eine Besonderheit der Schriftzüge in dieser Handschrift könnte man die fremde Art des Schreibers anführen. Es könnte sein, dass er bei der Gestaltung der griechischen Buchstaben seine Feder in die Spuren der ihm heimischen Buchstaben gleiten liess, seien das georgische oder grusinische oder armenische oder syrische. In dieser Richtung bin ich völlig unfähig ein Urteil auszusprechen. Nur halte ich das Vorhergesagte für das Wahrscheinlichere. Je fremder ihm das Griechische, um so enger musste sein Anschluss an die Formen der Vorlage sein.

Einfluss der Tinte und der Feder auf die Schrift.

Über die Tinte habe ich schon gesprochen. Hier ist hervorzuheben, dass die Unterschiede in der Tinte, die in vielen Fällen in Handschriften ganz deutlich verschiedene Hände verraten, in dieser Handschrift, soweit ich bis jetzt

gesehen habe, durchaus nicht zu einem solchen Kenntlichmachen der Hände ausreichen. Es wäre zum Beispiel möglich, dass ein eilig Urteilender eine dunkel gefarbte Schrift für unbedingt anderen Ursprungs von einer blassen Schrift erklärte. Aber der eine Schreiber kann Wasser in seine Tinte schütten — das kommt auch heute vor — und er kann die stumpf gewordene Feder spitzen und durch beides die Schrift anders aussehen lassen.

Hieraus erkennt man die Wichtigkeit des früher Gesagten, wo ich auf die blasse Farbe der Tinte bei Korrekturen, Verbesserungen hingewiesen habe. Denn es ist bei diesen zu vermuten, dass der Schreiber, um die Blätter rasch umwenden zu können, das Neuhinzugekommene, das Hinzugeschriebene oder das Abgeänderte, mit Sand bestreute, um es eilig zu trocknen. Natürlich hat der Sand dann die Farbe der Tinte aufgesaugt und sie blass gemacht, gerade wie wir das alle Tage bei dem Gebrauch von Löschpapier sehen. Es gibt peinliche Leute, die es nicht leiden können, ihre Unterschrift mit einem Löschblatt zu trocknen, weil sie kühn im Schwarz erscheinen wollen.

Aus diesen Betrachtungen geht es hervor, dass die Schrift auf Tafel drei und vier und sieben und acht sich durchaus nicht mit der ursprünglich anscheinenden Notwendigkeit von der Schrift auf Tafel fünf unterscheiden muss. Dabei fällt aber dem Leser Tafel sechs ins Auge. Mit Entschiedenheit ruft er aus, dort sei es schlechthin sicher, dass eine andere Hand die Feder geführt habe. Sehen wir zu. Nunmehr haben wir einen neuen Einfluss, die Wirkung eines neuen Faktors bei der Gestaltung der Schrift in Betracht zu ziehen.

Der Einfluss der Raumverhältnisse auf die Schrift.

Wenn ich andeute, dass die Raumverhältnisse die Schrift beeinflussen können, denkt jeder sofort, das sei unmöglich. Das Pergament habe ja eine bestimmte Grösse. Die Seiten sind deswegen allemal gleich lang. Und die Spalten müssen stets die gleiche Breite entfalten können. Das Raumverhältnis ist als Unterscheidungsfaktor ausgeschlossen.

Doch nicht. Denn bei aller Gleichheit der Seiten kommt

für die Frage der Raumverhältnisse der Punkt in Betracht, was man in diesen gleichen Raum hineinbringen will. Will man in den gleichen Raum die gleiche Anzahl von Zeilen, und zwar von Zeilen anbringen, die die gleiche Anzahl von gleich-grossen Buchstaben aufweisen, so gebe ich zu, dass das Raum-verhältnis gleich bleibt.

Nunmehr erkennt der Leser den Unterschied im Raum-verhältnis zwischen Blatt vier Rekto mit drei und zwanzig Zeilen und Blatt 178 Rekto mit dreissig Zeilen oder Blatt 173 Rekto — dies ist Tafel sechs — mit neun und zwanzig Zeilen. Ebenfalls sieht der Leser den Unterschied zwischen Tafel vier und Tafel sechs, was die Zeilenmasse angeht. Denn die Tafel vier hat auf der Zeile bisweilen neun, bisweilen zehn, und zweimal elf Buchstaben. Das ist aber die zweite Spalte, die dort erheblich enger als die erste Spalte ist. Daher muss man zum gedruckten Text Blatt 88 Verso greifen, wo wir finden, dass in der ersten Spalte zwei Zeilen je dreizehn Buchstaben und eine sogar sechzehn Buchstaben enthalten; obwol diese letzte Zeile für die zweite Spalte nur eine Zeile von sieben Buchstaben frei lässt. Aber die sechste Tafel hat — ich bitte zu bemerken, dass wir hier die erste Spalte vor uns haben — nur dreimal so wenig wie dreizehn Buchstaben in einer Zeile. Die Zeile mit nur zehn ist nicht eine volle Zeile. Dazu haben sieben Zeilen vierzehn Buchstaben, sieben Zeilen fünfzehn Buchstaben, zwei Zeilen sechzehn Buchstaben und je eine Zeile achtzehn und neunzehn Buchstaben. Dies ist aber noch zu verschärfen.

Es ist oben darauf aufmerksam gemacht, dass bei Blatt 88 v die zweite Spalte enger als die erste war. Das kommt in der Tat in Handschriften sehr häufig vor. Die zweite Spalte ist eine Art mageres Stiefkind. Bei der sechsten Tafel, wo wir die erste Spalte breit gefunden haben, müssen wir, zur Vervollständigung des Bilds von den Raumverhältnissen, die zweite Spalte ansehen, die wir im gedruckten Text Blatt 173 Rekto finden. Natürlich wird diese zweite Spalte magerer als die vorhin beschene erste sein. Mit nichten. Es ist zwar der Fall, dass eine Zeile nur elf und zwei nur zwölf Buchstaben aufweisen. Dafür aber gibt es nur eine Zeile, die dreizehn enthält. Vier haben vierzehn, acht haben fünfzehn,

sieben haben sechzehn, fünf haben siebzehn, und eine hat achtzehn Buchstaben.

Ich habe das zusammengezählt, um die Sache festzulegen, doch braucht der Leser bloss die zwei gedruckten Seiten Blatt 88 Verso und Blatt 173 Rekto mit einander zu vergleichen und er wird augenblicklich sehen, wie ganz anders die Raumverhältnisse sich gestalten. Es wird nunmehr klar sein, dass wenn wir statt drei und zwanzig Zeilen auf die Seite dreissig schreiben, die Höhe der Buchstaben eingeschränkt werden muss. Ebenso muss aber die Breite sowol der Buchstaben als auch der Zwischenräume leiden, wenn wir in der doppel-spaltigen Zeile statt achtzehn oder zwanzig Buchstaben so viele wie vier und dreissig stehen lassen. Auch Blatt 172 Verso mit 173 Rekto verglichen stellt den Unterschied deutlich vor Augen.

Aber, wendet ein Leser ein, diese Buchstaben sind ganz anders regelmässig als die auf der anderen Tafel. Sie schweifen weder nach oben noch nach unten aus. Sie stehen wie Soldaten stramm in Reih und Glied. Das muss eine andere Hand sein. Ich gebe zu, dass es so aussieht. Das ist aber, soweit ich sehen kann, die Folge des Raumzwangs. Um so viele Zeilen mehr auf die Seite und so viele Buchstaben mehr auf die Zeile zu bringen, musste der Schreiber sich zusammennehmen und stille halten und Buchstaben für Buchstaben auf den angewiesenen Raum anbringen.

Es gehört dann als ferneres Stück zu den schon erwähnten Zeichen der „handschriftlichen Unkenntnisse“ des Herstellers dieser Handschrift, dass er die Sache gar nicht richtig eingeteilt hat. Der Leser wird bei einer sorgfältigen Durchsicht des gedruckten Texts beobachten, wie der Anfang weitläufig der spätere Teil der Handschrift zusammengedrängt geschrieben ist. Wahrscheinlich drohte das schlechte Pergament ganz auszugehen, so dass der Schreiber keine Wahl hatte, wollte er das Buch fertig schreiben. Es wäre aber auch denkbar, dass man den Band gerade nach dem Mass der Vorlage herstellen wollte. Und das führt zu dem möglichen Grund, dass die Vorlage gerade die Weitläufigkeit am Anfang und diese bedrängte Art am Schluss aufgewiesen haben kann. Zu beweisen ist nichts.

Aus allen diesen Gründen bin ich geneigt, trotz der Verschiedenheit der Schrift an verschiedenen Stellen in dieser Handschrift, und obgleich ich gern zugebe, dass mehr als Einer daran gearbeitet haben kann, — bin ich geneigt, nur einen Schreiber für die erste Niederschrift anzunehmen. Die schwankende Güte des Pergaments, die Abwechslung in Tinte und Federn bei einem wenig geübten Schreiber, und die Weitläufigkeit des Raums hier im Vergleich mit der Beengtheit des Raums dort, — das Alles scheint mir genug zu sein, die Abschrift durch eine Hand in dieser merkwürdigen Weise ungleichmässig zu gestalten.

Um die Frage in Bezug auf die im Text der Evangelien gefundenen Hände klarzustellen, gebe ich zuerst eine allgemeine Übersicht.

Bl 1--72 v: die grobe erste Hand: dies ist das Matthäusevangelium.

„ 73 r: die Kapitelliste des Markus, wahrscheinlich dieselbe Hand aber kleiner geschrieben.

„ 74 r—116 v a Zeile 2 Mitte: die erste Hand.

Bl 116 v a Zeile 2 Mitte bis b Ende: eine dünnere blässere Schrift; die Blässe ist die Folge davon, dass weniger Tinte die schmale Feder hinunterfließt.

„ 117 r—122 r a: Markus-Ende: die erste Hand.

Bl 122 r a b: die Kapitelliste des Lukas: die Aufschrift ist recht grünlich; die Kapitel sind ungefähr wie die Markus-Kapitel geschrieben.

„ 122 r b—139 r a Mitte: die erste Hand.

Bl 139 r a Mitte und b: dünnere blässere Schrift wie Bl 116 v.

„ 139 v—158 r b 9, 11—14: die erste Hand

Bl 158 r b 15 zweiter Buchstabe spitze Feder bis Sp b Ende.

„ 158 v—172 v Schluss: die erste Hand.

Bl 173ra bis $2\frac{1}{2}$ Zeilen vom Ende
von b: die zusammengedrückte
Schrift.

Bl 173v b $2\frac{1}{2}$ Zeilen vom Ende bis 188ra 19: die erste
Hand; aber 181r ist ziemlich zusammen-
gedrängt geschrieben.

Bl 188ra Zeile 2 bis b Ende: spitze
Feder; die zusammengedrückte
Schrift.

„ 188v—189v: die erste Hand.

Bl 190r: die zusammengedrückte Schrift.

„ 190v—194v: die erste Hand.

Bl 195r: die zusammengedrückte Schrift.

„ 196r—197va: Lukas-Ende.

Bl 197va: die Kapitelliste des Johannes:
Aufschrift der Liste grün und
rot und das erste Kapitel
rot, die übrigen Kapitel wie
bei Markus und Lukas ge-
schrieben.

„ 198r—249r: die erste Hand.

Fassen wir das zusammen, so sehen wir, dass alles in
allem aus den 249 Blättern, wovon zwei Seiten Bl 73v und
249v, zusammen ein Blatt, keinen neutestamentlichen Text
enthalten, weniger als zehn Seiten einige Abweichung in der
Schrift aufweisen. Zwei Seiten, Bl 73r (1 Seite), 122r ($\frac{1}{4}$ Seite),
197v ($\frac{2}{5}$ Seiten) sind in kleinerer Schrift. Vier Seiten, Bl 173r
188r. 190r. 195r, sind in zusammengedrückter Schrift. Und
weniger als vier Seiten, Bl 116v a b. 139 $\frac{1}{2}$ a b. 158rb 11—14
Zeilen, 185va 11 $\frac{1}{2}$ Zeilen, 188rb 8 Zeilen, sind mit der
spitzeren Feder geschrieben. Der Grund für diese spitze
Feder ist jedes Mal klar vor Augen. Die Tinte fing an zu
laufen und der Abschreiber spitzte die Feder oder nahm eine
spitze Feder auf. So bald das Pergament wieder gut wurde,
nahm er wieder die breite Feder. Man findet auf Bl 218v
und 243v eine etwas dünnere Schrift. Ausserdem gibt es an
vielen Stellen Zwischenstufen, bald stärker und kräftiger bald
schwächer in den Zügen. Auf einigen Seiten nimmt die Schrift

plötzlich einen anderen Charakter an, weil das schlechte Pergament den Schreiber zwang die Buchstaben sehr gross und sehr weit von einander zu schreiben.

Ich bin der Meinung, dass der Text aus einer Hand fliesst. Sollte aber jemand wünschen, jene sagen wir zehn Seiten anderen Händen zuzuschreiben, so ist zu erhärten, dass auch dann die erste Form der Evangelien hier, was die Niederschrift angeht, durchaus einheitlich ist. Niemand wird auf den Gedanken kommen, dass diese wenigen zerstreuten Seiten, oder Spalten, oder Zeilen, die in einem Zug mit dem übrigen Text geschrieben sind, auch bisweilen mitten in einer Zeile anheben, irgend wie als aus einer anderen Vorlage oder in einem textgeschichtlich abweichenden Sinn von der Masse des Texts aufzufassen sind. Höchstens könnte man meinen, dass ein Genosse des Schreibers auf kurze Zeit hier und dort einige Worte abgeschrieben habe. Paläographisch ist das nicht wahrscheinlich. Die Annahme eines einzigen Schreibers deckt alle Erscheinungen.

Die Eigentümlichkeiten der Schrift.

Das erste, das einem Paläographen in die Augen fällt, ist die Unregelmässigkeit der Zeilen. Bis zum neunten und zehnten Jahrhundert wurde die griechische Schrift durch eine Linie, auf der die Buchstaben standen, scharf und genau wagerecht gehalten. Das war die Grossschrift und die früheste Kleinschrift. Nachher schrieb man die Kleinschrift unter die richtunggebende Linie, so dass die meisten Buchstaben davon abhängen, während β , δ , ζ , θ , ι , κ , ρ , und ψ , über die Linie hinauftraten. Bei der Grossschrift kam es auch vor, dass man zwei Linien für jede Zeile der Schrift zog, zwischen welchen die Buchstaben standen.

Nun weiss der Schreiber dieser Handschrift, dass Linien um die Schrift zu richten üblich sind, und er hat sie gezogen. Doch gelingt es ihm nirgendwo, seine Schrift ordentlich danach zu richten. Steht ein Buchstabe richtig auf der Linie, so mag der nächste zu hoch und der darauffolgende zu tief stehen. Ist der Buchstabe einer mit zwei Seiten, zum Beispiel ein φ , so liegt vielleicht die linke Seite zu hoch, die rechte aber zu tief, wie Tafel III, Z. 7 von unten zeigt. Nicht ein-

mal in dem gezwungen und gedrängt geschriebenen Teil, wie auf Tafel VI, sind die Zeilen der Schrift gerade. Ähnlich verhält es sich mit der Linie, die die linke oder Anfangs-Seite der Spalten angibt. Man hätte denken können, der Schreiber würde von selbst allmählich dazu kommen, die Spalte links gerade senkrecht zu schreiben. Aber nein! Tafel VIII bietet Spalte b auf Blatt 245 Verso, und Tafel IX sogar Spalte b auf Blatt 249 Rekto und weder die eine noch die andere Spalte ist gerade gerichtet. Dies belegt wieder die bauerliche Unfertigkeit des Schreibers.

Wir werden bei der Besprechung der einzelnen Buchstaben immer wieder gewahren, dass der Schreiber nicht dazu kommt, eine regelmässige einzelne Form für jeden Buchstaben sich anzugewöhnen. Ein und dieselbe Seite mag mehrere Formen desselben Buchstaben aufweisen. Sehen wir nunmehr die Tafeln an. Im voraus verrate ich, dass drei Buchstaben besonders eigentümlich sind. Der Leser wird sie für sich sofort erkennen, wenn er Tafel III, Z. 8—5 von unten liest.

Es wird Jedem auch aus den Nachbildungen klar sein, dass die Fehlerhaftigkeit des Pergaments manchmal eine Verzerrung der Formen der Buchstaben veranlasst hat.

A.

Der Buchstabe A hat eine ganz altertümliche Gestalt und nähert sich dem aufrecht auf zwei gleichen Beinen stehenden A der späteren Zeit nicht. Er hätte gleich aus alten Inschriften genommen werden können. Im allgemeinen ist dies ein Alpha mit einem kräftigen Hauptstrich und einem scharfen Winkel, der sich mit seinen Katheten an den Hauptstrich anschliesst. Doch ist weder Hauptstrich noch Winkel irgendwie regelmässig in den Zügen. Nehmen wir Tafel III. Was den Hauptstrich angeht, so ist er auf Zeile 4 dreimal mehr oder weniger nach rechts geneigt, — auf Zeile 6 nach links, — auf Zeile 7 das erste Mal fast senkrecht aber doch nach links geneigt, das zweite Mal fast senkrecht, — auf Zeile 8 nach rechts geneigt, — auf Zeile 10 senkrecht, obschon es den Eindruck der Neigung nach links macht, — auf Zeile 11 das erste Mal nach rechts, das zweite Mal nach rechts (oder senkrecht), und das dritte Mal nach links geneigt, — auf Zeile 12 nach

links geneigt, — auf Zeile 14 zwei Mal, das zweite Mal wenig, nach rechts geneigt, — auf Zeile 15 nach links geneigt, — auf Zeile 16 das erste Mal senkrecht oder leise nach rechts, das zweite Mal nach links geneigt, — auf Zeile 17 ein wenig nach links geneigt, — auf Zeile 18 nach links geneigt, — auf Zeile 19 das erste Mal nach links, das zweite Mal nach rechts geneigt, — und schliesslich auf Zeile 20 nach rechts geneigt. Also: zehn Mal neigt der Hauptstrich nach rechts, neun Mal nach links, und dreimal bleibt er ziemlich senkrecht. Daraus aus diesem einzelnen Strich erhellt, wie gänzlich dem Schreiber alle Schulung fehlt. Dass er nichts lernte, zeigt Tafel VIII, wo immer noch nur vier Blätter vom Ende die Neigung nach links und nach rechts, und der senkrechte Strich zu sehen sind.

Wir werden in gleicher Weise finden, dass der Winkel durchaus kein gleichmässiger bleibt. Bald ist der Winkel breit ausgespannt, bald enger zusammengezogen. Einmal sind die Katheten lang, ein andermal kurz. Je nachdem sind sie mehr oder weniger spitz am linken Ende. Einigemal sind die Katheten ziemlich gleiche dünne Striche, meist aber ist der obere dick, der untere dünn. Dem Ansatzstrich oben links entspricht ein Auslaufstrich oder ein Haken unten rechts. Dieser erste Buchstabe verkündet den ungeübten Schreiber, den wir uns schon gedacht haben.

B.

Beta ist dergestalt geschrieben, dass der obere und der untere Strich dünn, und dass sie rechtwinklig zum Hauptstrich stehen. Der obere und kleinere Teil rechts bildet sodann einen spitzen Winkel, während der untere Teil grösser ist und den wagrechten Strich mit einem dicken etwa Viertelkreis trifft, siehe Tafel III, Z. 4 dreimal, Z. 11 dreimal, und Z. 18 einmal.

Γ.

Der Hauptstrich im Gamma neigt eher nach rechts und mag bisweilen ein wenig gebogen sein, ein wenig hohl nach rechts zu. Unten verdickt er sich leicht nach beiden Seiten oder er läuft nach rechts in einen Haken aus. Dem dünnen wagrechten Strich oben wird am rechten Ende ein dicker

Klotz oder eine dicke Locke angefügt. Man muss sich hüten den rechten Teil des Kappa für Gamma zu halten. Vgl. Tafel III, Z. 3. 5. 12. 14. Der Kreuzstrich oben läuft ein wenig über den Hauptstrich links hinaus wie ein Ansatzstrich.

Δ.

Eben habe ich auf den dicken Klotz oder die dicke Locke hingewiesen, die vom rechten Ende des wagrechten dünnen Strichs des Gamma herabhängt. Wir sind daran gewöhnt, dass in späterer Zeit, und zwar besonders vielleicht im 7. bis zum 10. Jahrhundert, fast jede wagrechte Linie in den Buchstaben, die in einem feinen Strich ausgeht, mit einem solchen Klotz versehen wird. Das berührt etwa die Buchstaben Γ, Ε, Ζ, Κ, Ξ, Τ. Andere werden je nachdem mit diesen Klötzen versehen oder nicht: der rechte Strich von Υ, die beiden Seitenstriche von √, der rechte oder der linke obere Teil von Ν, die beiden zu dem Zweck hervorragenden Enden des Oberstrichs von Η, besonders aber der untere Strich von Δ und der Kreuzstrich von Ο. In dieser Handschrift hat Δ auf den hinausragenden Enden des unteren Strichs solche Klötze oder Locken. Man sieht sie zum Beispiel auf Tafel III, Sp 1, Z. 1. 2;—Z. 6 fehlen die Klötze beim ersten Buchstaben; — Z. 9. 14. 15. 17 (rechter Klotz weg); auch Sp 2, Z. 11 und in der Kapitel-Zahl neben Sp 1, Z. 19. Auf Tafel IV sieht man noch deutlicher auf dem besseren Pergament, wie stark diese Klötze sich zu Locken umbiegen. Bei Tafel VI könnte der Beobachter auf den Gedanken kommen, dass diese Klötze geradezu hier eine andere Hand belegen, weil sie Zeile 9 und 10 so steif sind. Wenn er aber die grössere Beherrschung des Strichs für diese gedrängten Zeilen überlegt, und wenn er sieht, wie die Klötze Zeile 3 und besonders 13. 15 geschweift sind, wird er erkennen, dass der Zwang eine andere Hand anzunehmen fehlt. Tafel IX, B wird den Umstand genügend belegen, dass ein und derselbe Schreiber die Klötze bei den betreffenden Buchstaben bald derb viereckig, bald geschweift und gespitzt herstellen kann. Jede Zeile darin weist Klötze auf, auch ohne die über den Zahlbuchstaben mit zu rechnen, die doch nicht zu übersehen sind.

Kehren wir zu Tafel III zurück. Zeile 1 finden wir, dass

der linke Strich des Delta ganz richtig ein Haarstrich, der rechte ein fetter, breiter Strich ist, ebenso Z. 2. 6. 17. Gewiss hat der schlechte Zustand des Pergaments sich der Unbeholfenheit des ungeübten Schreibers zugesellt, um Z. 9 den linken Strich derb dick und den rechten wie abgebrochen zu gestalten; Z. 13. 14 sind wenig besser; Z. 15 hat einen noch dickeren linken Strich. Es wäre auch ferner zu beachten, dass der rechte starke Strich auf dieser einen Seite ganz verschieden gehalten wird. Zeile 1 ist er etwas geschweift, Z. 2 ganz steif und richtig, Z. 12 ein wenig geschweift, ebenso Z. 13, Z. 14 sehr stark und unschön geschweift, Z. 15 nur wenig geschweift, Z. 17 ist er fast gerade. Man ersieht daraus, wie der Schreiber sich ganz und gar nicht bemüht hat, seine Buchstaben peinlich genau zu gestalten.

Oben finden wir fast immer einen Ansatzstrich nach links, wenn zufälligerweise der Schreiber vergessen hat, einen oft ganz derben späten Kreuzstrich von links nach rechts oben anzubringen.

Ε.

Mit Epsilon berühren wir die vier Buchstaben C O O C, die in der vornehmen alten Grosschrift ungefähr Kreise bilden, während sie bei flüchtiger Schrift schon im Altertum und bei sorgfältiger Schrift in gewissen Gegenden nach dem siebenten bis zum zehnten Jahrhundert etwa Ovale oder sogar fast eng verdrückte Parallelogramme darstellen. In dieser Handschrift bieten diese vier Buchstaben beinahe überall die richtigen alten Grosschriftformen. Soweit dies reicht, spricht es für ein höheres Alter der Handschrift. Auch würde eine nur gelegentliche, anscheinend spontane, durch Raumverhältnisse empfohlene Abweichung von den vollen Formen wenig zu bedeuten haben. Wir finden aber etwas Anderes.

In dem Text zwar sind verdrückte Formen kaum zu finden. Dafür aber sind sie in dem Beiwerk vorhanden. Auf Tafel IX, A in der Unterschrift zum Johannesevangelium merkt man kaum das Ovalwerden in dem Epsilon nach dem hohen Tau am Ende der dritten Zeile. In der sechsten Zeile aber finden wir ein Theta, das nicht nur ein zugespitztes Oval bildet, sondern zugleichzeit die Kreuzlinie weit über die beiden

senkrechten sowol rechts als auch links führt, und einen Klotz oder eine Locke an jedes Ende anhängt. Dieses Theta kann aber in keinem Fall eine nur zufällige Erfindung des Schreibers sein, denn es ist genau und richtig eine von den Formen, die in späterer Zeit vorkommen.

Sehen wir sodann Tafel IX, B an, so gewahren wir verdrücktes Epsilon in Zeile 1. 2. 3. 5. 7. und 10, verdrücktes Theta vor Z. 1 und in Z. 2. 3. 8. und 9, verdrücktes Omikron in Z. 1. 2. 3. 4. 6. (7 oben) und 9, und verdrücktes Sigma Z. 2. 3. 8. 9, und 10. Aber Tafel IX, B ist von Bl 73 r, a. Ich bin geneigt zu denken, dass diese engen Buchstaben nicht von dieser Handschrift selbst ausgehen, sondern, dass sie sich schon in dem Beiwerk der benutzten Vorlage befanden. In der Regel sind die Buchstaben in dem Beiwerk einer griechischen Handschrift, glaube ich, einer älteren Art als die Buchstaben des Texts, doch fehlt es nicht an Beispielen der ebenerwähnten Art, hier denke ich zum Beispiel an die Grosschrift **0105** (früher Wⁿ) in Wien.

Diese verdrückten Buchstaben in den später — will sagen, soweit wir wissen, siebentes bis zehntes Jahrhundert — üblichen Formen können also meiner Ansicht nach nicht von dem so wenig wissenden Schreiber dieser Handschrift herrühren. Mir scheint es unumgänglich nötig, sie der Vorlage zuzuschreiben. Daraus sind nachher gewisse Schlüsse hinsichtlich der Datirung zu ziehen.

Die Verdickungen oder Klötze an den drei Strichenden von Epsilon sind die in den späteren Grosschriften üblichen. Die Verdickung am untersten Ende ist fast immer innerhalb des Kreises, nur dann und wann aus eiligem Versehen nach unten zu gezogen.

~.

Das Zeta zeigt in drei Fällen auf Tafel VII, Z. 8. (9.) 6. (7.) 4. (5) von unten, eine wenig schöne Form, da der obere wagrechte Strich länger als der untere ist. Dabei sind die Klötze an den beiden ersten ungeschlacht. Doch zeigt der Schlussbuchstabe in der zweiten von diesen Zeilen, eine schöne Locke als Schluss, und das dritte Zeta ist in dieser Hinsicht besser als die zwei ersten, so dass der Schreiber sich nicht

auf schlechte Klötze beschränkte. Auf Tafel IX, B, ist Zeta dagegen Z. 1 und 10 gleichmässiger gestaltet, Z. 7 aber eben so schlecht wie auf Tafel VII.

H.

Das Eta weist auf eine gute Form in der Vorlage. Im allgemeinen sind die beiden Hauptstriche ziemlich gleichmässig dick. Bisweilen stehen sie senkrecht, meistens aber lehnen sie sich nach rechts. Für gewöhnlich sind sie gerade, aber die Striche sind gelegentlich konvex gegen einander geschweift. In sehr vielen Fällen hat jeder Strich oben einen deutlichen Ansatzstrich nach links, auch häufig einen Auslaufstrich unten rechts. Der Haarkreuzstrich liegt bald in der Mitte bald, was sonst üblich ist, ein wenig mehr nach oben zu.

Θ.

Für Theta weise ich auf das oben bei Epsilon gesagte. Die Form dieses Buchstaben ist meistens eine gute, obschon die fünf Fälle auf Tafel IX, B, die späte Form bieten.

I.

Das Jota mag dann und wann senkrecht stehen, doch neigt es sich meistens nach rechts. Eine gleichmässige Stärke von oben nach unten, wechselt gelegentlich mit einer grösseren Stärke unten oder auch mit einer grösseren Stärke oben ab, letzteres besonders, wenn der Strich deutlich mit einer Schweifung nach rechts unten ausläuft. Sehr oft zeigt sich der Ansatzstrich oben links und der Auslaufstrich unten rechts. Für die Trennungspunkte vergleiche Tafel V, Z. 8. 11 von unten, Tafel VI, Z. 3. 13 v. u., Tafel VII, Z. 7, Tafel IX, A, Z. 3. 4 und auch IX B, Z. 5 v. u. Wir sehen sie sonst überall, wie Bl I r a 13. 14. 15. 16. 24 und b 24. 25, auch Bl I v a Z. 23.

K.

Mit dem Buchstaben Kappa erreichen wir eine der eigentümlichsten Erscheinungen in dieser Handschrift. Er besteht aus zwei fast immer gänzlich von einander getrennten Teilen.

Links steht ein senkrechter Hauptstrich, der ungefähr dem eben beschriebenen Buchstaben Jota gleicht. Rechts finden wir dann einen senkrechten und einen nach links zu ein wenig gesenkten oder beinahe wagrechten Strich so verbunden, dass sie ohne weiteres für ein Gamma gelten könnten. Auf Tafel IV, Z. 3 der Nachbildung, und Z. 4. 9. 10 zwei Fälle. 12. 15. 16. 19. (die letzte Zeile, findet man Beispiele. Vergleiche den rechten Teil des Kappa in Z. 3 und 4 mit dem darunter in Zeile 5 stehenden Gamma. Zuerst dürfte jemand meinen, jener rechte Teil unterscheide sich dadurch von Gamma, dass der Klotz oder Locke rechts eine Schweifung nach links habe, während bei Gamma die Schweifung nach rechts gehe. Doch wird man dann sofort in Z. 10 sowie in dem grossen Gamma in der dritten Zeile von unten finden, dass auch bei Gamma der Klotz ebensogut sich nach links richten kann.

Kein Grund für diese Form ist mir bekannt. Natürlich bezweifle ich nicht, dass sie auf die Vorlage zurückzuführen ist. Leicht kommt man auf den Gedanken, dass ein Buchstabe in der Sprache, die dort heimisch war, wo die Vorlage geschrieben wurde, diese Form beeinflusst hat. Doch bin ich ganz ausser Stand auch eine Vermutung in dieser Richtung auszusprechen. Die Vorlage kann zwar auch in Grusien, Armenien, oder Syrien entstanden sein, sie kann aber aus irgend einer anderen Gegend, sogar weither eingeführt gewesen sein. Man darf nicht an eine vorübergehende Laune eines Schreibers denken, denn wir finden dieses Kappa sowol auf Blatt 1, siehe Tafel I, wie auf dem letzten Blatt 249, siehe Tafel IX.

Die Trennung der zwei Teile erfolgt mit einer solchen Folgerichtigkeit, dass man denken könnte, der Schreiber habe jeden Teil für einen selbständigen Buchstaben gehalten. Dies ist aber deswegen ausgeschlossen, weil im Fall, wo dieser Buchstabe irgend wie vereinzelt steht, etwa als grösserer Buchstabe, auch innerhalb einer Zeile, dort die beiden Teile gleichmässig behandelt werden. Vergleiche Tafel IV, Z. 10 von unten.

Ich hoffe, dass irgend ein Leser mich auf eine von mir übersehene oder vergessene Nachbildung einer Handschrift, oder auf eine mir unbekannte Handschrift aufmerksam machen wird, die das Rätsel dieses Buchstaben, auch das von zwei anderen noch zu beschreibenden, lösen helfen wird.

Λ.

Das Lambda schliesst sich einigermaßen dem Delta an. Der rechte, der Hauptstrich ist bisweilen senkrecht und gerade, bisweilen ein wenig geschweift, nach rechts hohl, aber meistens glaube ich etwas nach rechts geneigt. Er zeigt rechts unten fast immer den Auslaufstrich. Der linke Strich ist grösstenteils dicker als er sein sollte, ob gerade oder ob hohl nach links. Er mag ziemlich glatt auslaufen, wie Tafel IV, Sp. 1, Z. 11 von unten, oder ein Häkchen nach links, wie Tafel IV, Sp. 2, Z. 2 von oben, oder einen meist nach rechts gerichteten Klumpfuss haben, wie Tafel IV, Sp. 1, Z. 7 von unten. Oben wird ein Kreuzstrich wie bei Delta gezogen, doch ragt dieser Strich auch hier manchmal nicht über den Hauptstrich rechts hinaus.

M.

Der Buchstabe My ist das zweite der drei auffallend eigentümlichen Zeichen. Es besteht aus vier starken Strichen von oben nach unten, die oben in Paaren durch wagrechte Haarstriche verbunden sind. Der erste, zweite, und vierte Strich ist meistens dick, der dritte aber meistens etwas dünner besonders nach unten zu. Der erste, der linke Strich verjüngt sich manchmal eine Kleinigkeit gegen unten zu, hat selten einen Auslaufstrich, und wird leicht ein wenig hohl nach links zu. Der zweite Strich ist hohl nach rechts und der dritte hohl nach links; sie vereinigen sich unten und bilden, je nach der Annäherung oder Entfernung der oberen Teile, etwa ein ovales O oder ein lateinisches U. Der vierte Strich ist gerade oder nach rechts geneigt, auch häufig hohl nach rechts zu, und hat manchmal einen Auslaufstrich unten nach rechts. Zwei Haarstriche oben verbinden den ersten und den zweiten und sodann den dritten und vierten Strich. Es ist hauptsächlich der Umstand, dass diese zwei Strichenpaare, eins mit zwei und drei mit vier, nicht je zwei sich eng an einander anschliessen, sondern von einander abstehen und nur durch die oberen Haarstriche wie durch eine Brücke verbunden sind, — es ist dieser Umstand, der die Haupteigentümlichkeit dieses Buchstaben ausmacht.

N.

Im Buchstaben N haben die beiden Hauptstriche rechts und links meistens die Neigung sich gegen rechts zu lehnen, obschon sie dann und wann ungefähr wagrecht stehen. Nicht selten sind beide ein wenig hohl nach rechts zu. Oben haben sie fast immer einen Ansatzstrich nach links, der sich bisweilen zu einem auch rechts oben ein wenig auslugenden Haarstrich ausbildet. Unten gibt es häufig einen Auslaufstrich nach rechts, doch endigt jeder der zwei Striche unten gelegentlich in einer leisen Anschwellung oder umgekehrt mit einer leisen Verjüngung.

Ξ.

Diese Gestalt von Ξ sieht man Tafel VII, Z. 6 (7) von unten, im Text, und Tafel VI in der Kapitel-Zahl oben links und der entsprechenden Zahl neben Z. 12 (13). Der Buchstabe auf Tafel VII hat einen besseren länger geschwungenen Haken am Ende, doch reicht dieser Unterschied nicht ohne Anderes aus, um eine Änderung der Hand festzustellen.

O.

Das Omikron ist bei Epsilon erwähnt worden. Es ist oft unbeholfen breit, wie auf Tafel IV, Sp. 2, letzte Zeile und Tafel V, Sp. 2 Z. 5 von unten.

Π.

Im Pi sind die beiden Hauptstriche bei allen Schwankungen selten gerade und senkrecht. Meistens neigen sich beide nach rechts und der linke Strich ist fast immer eine Idee hohl nach links, der rechte deutlich hohl nach rechts. Unten geht der linke häufiger als der rechte ohne Auslaufstrich oder Häkchen aus. Der obere Haarstrich ragt für gewöhnlich ein wenig über die Hauptstriche rechts und links hinaus.

Ρ.

Der Buchstabe Rho deutet auf die unsichere Schreibüberlieferung des Schreibers. Denn der Hauptstrich ist manchmal so kurz, dass dieser Buchstabe den Rahmen der anderen

Buchstaben weder oben noch unten überschreitet, wie fast immer auf Tafel III. Sehen wir aber Tafel IV an, so finden wir Z. 1 und 2 von unten einen längeren Strich. Wollte jemand dort von einer anderen Hand reden, würde er sofort Z. 6 v. u. einen kurzen Strich sehen, während Zeile 5 von oben sowol einen längeren als auch einen kürzeren bietet.

Der runde Teil des Rho oben ist weniger als einen einzelnen Halbkreisstrich zu betrachten. Er besteht aus einem wagrechten oder nach rechts ansteigenden, bisweilen recht dicken Haarstrich, der links häufig weit über den Hauptstrich hinaus ragt, und einem Viertelkreis, der von dem Haarstrich oben rechts breit ansetzt und kommaartig in einer feinen Spitze den Hauptstrich links berührt. Doch ist dieser Viertelkreis nicht selten recht flach. Natürlich ist die obere rechte Ecke des Buchstabens bei dieser Verfassung spitz, nicht aber so spitz wie bei Beta.

C.

Bei Sigma haben wir wieder auf das unter Epsilon gesagte hinzuweisen. Wie bei Epsilon so ist auch bei Sigma der Klotz an der unteren Spitze meist innerhalb des Kreises. Beispiele des Gegenteils findet man Tafel V, Z. 4 von oben und Z. 3 von unten, Tafel VI, Z. 6 v. u.

T.

Das Tau ist recht breit und bietet wieder Beispiele der angehängten Klötze oder Locken, die wir bei Delta sahen. Der Hauptstrich neigt sich gewöhnlich nach rechts und geht je nachdem glatt, in einem Klumpen (der sich rechts und links ausbreitet), oder in einem Auslaufstrich nach rechts aus. Dieser Strich erhebt sich bisweilen über die anderen Buchstaben hinaus, besonders wenn es wünschenswert ist, Raum nach rechts und links zu sparen, wie Tafel III, Sp. 1, letzte Zeile.

Der obere, oft dicke, Haarstrich steigt meistens ein wenig nach rechts zu. Am rechten Ende schliesst sich die Locke oder Klotz fast immer eng an, und schwingt sich wie ein Komma nach links hinunter, ohne dass der Haarstrich rechts hinausragt. Links aber ragt der Haarstrich weit hervor und die hier nach rechts schweifende Locke hängt nicht von der Spitze

des Haarstrichs ab. Daraus ersieht man, dass der Schreiber den Haarstrich nach rechts zog und die rechte Locke ohne die Feder zu heben, ohne abzusetzen anfügte. Dann aber hat er die linke Locke angehängt. Bisweilen sind die Locken nur derbe senkrechte gerade kurze Klötze, während sie bei Gelegenheit als Locken über die Mitte des Buchstabens hinunterreichen.

Υ.

Das Ypsilon ist von einer weniger üblichen Form, da es nach rechts zu mit dem rechten Strich weit ausladet. Der Hauptstrich links mag fast gerade und senkrecht, leise nach links hohl und geneigt, oder auch nach links sehr hohl sein. Oben hat er häufig einen Ansatzstrich nach links, unten einen Auslaufstrich nach rechts. Doch hat der Schreiber gewiss in vielen Fällen den Buchstaben ohne Abzusetzen gemacht. Als er mit dem Hauptstrich unten fertig war, rückte er die Feder ein wenig nach links, was den Fuss des Hauptstrichs ausdehnte, und schlug mit dem Haarstrich nach oben rechts hinaus, um ihn mit der Komma-Locke nach unten zu abzuschliessen. Die Locke ist wie bei anderen Buchstaben bisweilen kurz und eckig, bisweilen rund, bisweilen fein gespitzt.

Was die Punkte zur Trennung angeht, so findet man sie Tafel VI, Z. 3 und 13 von unten, VII, Z. 4, und auch Z. (1). 3. (4). 8. (9) von unten.

ϕ.

Der Hauptstrich des Phi fängt mit einem Ansatzstrich nach links an, der auch nach rechts geführt wird, ehe die Feder nach unten geht. Der Strich reicht weit unter die Linie hin und schliesst mit Auslaufstrich oder einem Haken nach rechts oder mit einem von links nach rechts gezogenen Abschlusshaarstrich. Der Kreis ist gross aber sehr häufig nachlässig ausgeführt. Die rechte Hälfte mag länger als die linke sein, wie Tafel IV, Sp. 2, Z. 6. Dieselbe Tafel, Sp. 1, Z. 4 von unten, bietet ein besser gestaltetes ϕ.

Χ.

Mit Chi erreichen wir den letzten der drei eigentümlichsten Buchstaben dieser Handschrift. Der übliche links oben an-

fangende schräge Strich, der Hauptstrich, mag hier senkrecht wie ein Iota und ziemlich gerade, oder ein wenig nach links geschweift und mit Ansatzstrich links oben und Auslaufstrich oder einem Haken rechts unten versehen sein. Dieser Strich geht an. Er ist in anderen Handschriften ungefähr so zu gewahren.

Der andere Strich aber, der für gewöhnlich von rechts oben nach links unten führt, fällt ganz aus seiner Rolle. Er fängt links unten, nicht auf sondern oberhalb der Linie, an und führt nach rechts zu mit nur einer geringen Steigung, sodass er die obere Linie bei weitem nicht erreicht. Sodann ist er auf beiden Enden mit Klötzen oder Locken versehen, wie Tafel III, Z. 8 von unten, Tafel V, Z. 8, und auch Z. 8 von unten, Tafel VI, Z. 3 (4), und Z. 2 von unten, Tafel VII, Z. 10 (II) von unten. Man wäre fast geneigt, hinter dieser Form eine ursprüngliche Zwittergestalt zwischen Psi und Chi zu vermuten, wäre es nicht dafür, dass wir bei dieser Handschrift uns schwerlich eine Verbindung mit dem Ursprung des Alphabets und mit den Inschriften vorstellen können. Nichtsdestoweniger könnte dieser Buchstabe gerade so gut ein Psi wie ein Chi sein.

Ψ.

Psi ist nicht sonderbar in seiner Gestalt. Der Hauptstrich ragt oben und unten aus der Zeile hinaus und mag glatt sein oder sich gegen unten zu verdicken oder mit einem kurzen Kreuzstrich abgeschlossen sein. Die zwei Seitenstriche bilden ziemlich spitze Winkel mit dem Hauptstrich und haben an den äusseren Enden herabhängende Klötze oder Locken.

Ω.

Omega hat seine übliche Form oder eine von seinen häufig vorkommenden Formen. Der linke und der mittlere Strich sind, der linke am meisten, nach rechts hohl. Der dritte oder der Strich rechts ist nach links hohl. Dieser Buchstabe kommt deswegen weniger häufig vor, weil der Schreiber eine solche Vorliebe für Omikron hat. Tafel VII, Z. 9 zeigt wie aus einem Omikron dann durch Einfügung eines senkrechten Strichs in der Mitte unten ein Omega gemacht wurde.

ς'. 4'.

Das Zahlzeichen Stigma nimmt ungefähr die Gestalt des lateinischen S, wie Tafel III, Sp. 2, Z. 2 von unten. Tafel IX, B, Z. 5 v. u. links, und Z. 2 v. u. rechts. Das Zahlzeichen Koppa steht Tafel VI, Z. 12 v. u. links.

Interpunktion.

Das Kolon oder der Doppelpunkt wird häufig für den Schluss eines Abschnitts benutzt. Die übrige Interpunktion schwebt sehr in der Luft. Denn es ist in vielen Fällen nicht möglich zu entscheiden, welches Zeichen der Abschreiber hat schreiben, auch nicht an welche Stelle er das Zeichen hat setzen wollen. Diese Schwierigkeit entsteht einerseits aus der Form des Zeichens oder der Zeichen. Ein wie ein eckiger Spiritus, oder wie ein eckiges Komma, oder wie ein eckiger Apostroph aussehendes Zeichen mag ein Punkt, ein Komma, ein Spiritus, oder ein Apostroph sein. Andererseits mag die Nachlässigkeit der Schrift, das Hin- und Her-Schwanken der Buchstaben und dieser Zeichen es unmöglich machen zu sagen, ob das betreffende Zeichen oben am Buchstaben oder in der Mitte, oder ob es in der Mitte oder unten am Buchstaben stehen soll.

Dies ist dann bei der Betrachtung der Ausgabe des Texts stets im Sinn zu behalten. Wir haben unser Möglichstes getan, um dem Textbestand treu zu sein, um die Absicht des Schreibers zu erkennen, und gerade das von ihm gewollte Zeichen im Druck wiederzugeben. Unangenehm, wie das Gefühl ist, ein Unmögliches sich zum Ziel zu setzen, so ist es doch ein gewisser Trost, dass bei den geringen Kenntnissen des Schreibers seine Wiedergabe der Interpunktion der Vorlage wahrscheinlich sehr unvollkommen ist. Seine eigene Interpunktion hätte gewiss keinen Wert, hätte er es übernommen von sich aus Punkte zu setzen.

Spiritus.

Die Spiritus kommen verhältnismässig selten zur Erscheinung. Wie eben dargelegt, kann das, was wir als Spiritus aufgefasst haben, in der Tat als Punkt oder als Apostroph

gesetzt worden sein. Es ist möglich, dass die Spiritus in der Vorlage ebenso selten standen. Natürlich finden wir gelegentlich Asper für Lenis oder umgekehrt. Bei der Kleinheit des Zeichens ist es häufig nicht möglich auch zu ahnen, welche Hand den Spiritus gesetzt hat.

Apostroph.

So weit man trotz der erwähnten Schwierigkeit den Apostroph erkennen kann, scheint er leidlich häufig in Gebrauch zu kommen, um das Ende eines ungewöhnlichen Worts anzugeben. Sehr häufig wird er nach Rho gesetzt, auch sogar, ohne dass es am Wortende steht. Ich möchte wissen, ob das etwa mit der Muttersprache des Schreibers zu verknüpfen ist.

Akzente.

Obschon es für mich glaubhaft erscheint, dass die Vorlage keine Akzente aufwies, so haben wir doch die vorhandenen Akzente so gut es ging wiedergegeben. Denn es ist einmal leicht genug für einen Forscher sie weg zu denken. Sodann ist es nicht viel weniger denkbar, dass sie auch in der Vorlage gerade wie in dieser Handschrift sporadisch dem Text beigegeben wurden, obschon die Regel gelten darf, je später die Zeit je zahlreicher die Akzente. Es ist klar, dass die Akzente auf verschiedene Personen zurückzuführen sind, da sie bisweilen in der unpassendsten Weise angewendet werden, während sie an anderen Stellen ganz richtig sind. Bei einem Diphthong stehen sie fast immer über dem ersten Vokal. Akut und Gravis sind häufig flach wie das Zeichen für Länge.

Ein blasses Strichelchen wie ein Akutakzent, dann und wann fast gerade oder wie ein Gravis nach links gelehnt oder wie ein Spiritus, ist von jemand, wahrscheinlich von einer der späteren Hände — siehe oben die Hand **b** auf Seite 601 — über falsche Vokale gesetzt. In dem gedruckten Text oben, haben wir dieses Zeichen durch einen kurzen senkrechten Strich angegeben, damit man ihn sofort erkenne.

Nũ ἐφελκυστικόν.

Wenigstens einmal in Matthäus fehlt dieses Ny vor einem Vokal, Mt 11,6. Es ist vor einem Konsonanten dreimal in

Matthäus, zweimal (einmal) in Lukas, und viermal (dreimal) in Johannes nicht gesetzt worden. Dafür steht es vor einem Konsonanten 224 Mal in Matthäus (aus welchen 45 Mal mit Punkt oder Doppelpunkt dazwischen), 196 Mal in Markus (16 Mal mit Punkt), 414 Mal in Lukas (16 Mal mit Punkt), und 177 Mal in Johannes (37 Mal mit Punkt).

Oὕτως.

Oὕτως steht vor einem Konsonanten neun Mal in Matthäus, drei Mal in Markus, zehn Mal in Lukas, und vier Mal in Johannes.

Abkürzungen.

Das Zeichen für eine Abkürzung, der Strich über die beigehaltenen Buchstaben, hat an beiden Enden einen Klotz oder eine Locke. Häufig ist der Strich kürzer im Verhältnis zu den Buchstaben als sonst üblich, oder anders gesetzt. Bei ὁ ἰησοῦς ist der Strich hauptsächlich über ι also: οἷς statt: οἰς.

Mehrmals wird die Verkürzung unterlassen. In Matthäus finden wir ἀνθρώπων achtmal, ἱεροσόλυμα sieben mal, ἱερουσαλήμ zweimal, ἰσραὴλ einmal, μητέρα zweimal, οὐρανός sechsmal, πατέρα dreimal. In Markus steht ἱεροσόλυμα sechsmal, ἱεροσολύμων einmal, ἱερουσαλήμ einmal. In Lukas steht ἱεροσόλυμα zweimal, ἱεροσολύμοις einmal, ἱερουσαλήμ achtmal. (Und in Johannes steht ἱεροσόλυμα zwölfmal, ἱεροσολυμιτῶν einmal). Für υἱός ist Tafel VI, die Kapitelaufschrift oben, Z. 10, und Z. 20 zu vergleichen. Tafel II, Z. 10 bringt δαυεὶδ voll geschrieben.

2.

Die Lesarten.

Um die Übersicht sowol über den Zustand der Handschrift und über die Lesarten als auch namentlich über das Verhältnis des Zustands an verschiedenen Stellen zu der Feststellung der Lesarten zu erleichtern, scheint es wünschenswert zu sein, Zustand und Lesarten nicht gesondert zu besprechen, sondern sie in einer zwiefachen Schnur zusammenzudrehen. Am Anfang wird zur grösseren Deutlichkeit und um die Art der Handschrift klarer vor Augen zu legen, weitläufiger berichtet. Nachher wird manches beiseite gelassen, um Raum zu ersparen.

a. Matthäus: Blatt 1 r a—72 v b.

Bl 1 r Mt 1,9—16

Dieses Blatt hat viel durch Feuchtigkeit und Misshandlung gelitten. Man vergleiche Tafel II, die die Rückseite zeigt. Zeile 1—4 ist ein Stück abgerissen. Wie die Tafel klar macht, hat die Tinte unter Beihilfe der Nässe, Z. 1—11, die Buchstaben zum Teil durch das Pergament durchgefressen. — Sp. a, Z. 1 ist eine Spur von ν vor η zu sehen. Diese Zeile ist lang und reicht fast bis zur zweiten Spalte hinüber. — Z. 17 fand Beermann mit der Lupe Spuren eines Kolon nach $\iota\epsilon\chi\omicron\nu\acute{\iota}\alpha\nu$ und in einiger Entfernung einen Doppelpunkt. — Sp. b, Z. 1 sind die oberen Teile von $\sigma\alpha\lambda\alpha\theta$ beschädigt, doch sind die Buchstaben sicher. — Z. 7 am Schluss scheinen zwei Punkte von dem Verso durch. — Z. 11 bei $\omega\rho$ scheint die Rundung eines B von dem Verso durch. — Z. 26 scheint das Omikron über dem falschgeschriebenen Omega aus erster Hand zu stammen.

Mt 1,10 zweimal $\acute{\alpha}\mu\acute{\omega}\varsigma$ mit $\aleph\text{BCM}\Gamma\Delta\Pi^*$ auch unter anderem mit der armenischen Übersetzung, während die syrischen Übersetzungen $\acute{\alpha}\mu\acute{\omega}\nu$ haben. — 10. 11 $\iota\omega\sigma\acute{\iota}\alpha\varsigma$ mit $\text{CEKLMSUV}\Gamma\Pi$. — 11 fügt vor $\iota\epsilon\chi\omicron\nu\acute{\iota}\alpha\nu$ ein: $\iota\omega\alpha\kappa\epsilon\acute{\iota}\mu$: $\iota\omega\alpha\kappa\epsilon\acute{\iota}\mu$ δὲ ἐγέννησεν τὸν mit MU ^{syl} und ^{hl}. — 14 $\sigma\alpha\delta\acute{\omega}\delta$ · $\sigma\alpha\delta\acute{\omega}\kappa$ das erste Wort $\sigma\alpha\delta\acute{\omega}\delta$ ist wahrscheinlich ein Schreibfehler, da der Schreiber sofort die richtige Form für den folgenden Satz hat. — 15 zweimal $\mu\alpha\theta\theta\acute{\alpha}\nu$ mit B*.

Bl 1 v Mt 1,16—21

Sp. a, Z. 1 Beermann fand mit der Lupe Spuren eines Haarstrichs an der Risslinie des Pergaments, sodass ein Asper statt des Punkts über ω zu setzen ist. — Z. 8. 10 und b, Z. 17 ist $\delta\alpha\upsilon\epsilon\acute{\iota}\delta$ dreimal voll geschrieben. — Z. 9. 13. 17 $\delta\epsilon\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\sigma\sigma\alpha\rho\epsilon\varsigma$ ist dreimal $\iota\delta'$. — Z. 23 ein Loch im Pergament zwischen $\acute{\iota}$ und ω . — Sp. b, Z. 3 das ν nur zum Teil erhalten aber sicher. — Z. 4 das ϵ beschädigt aber sicher. — Z. 20 $\omicron\upsilon$ ist o mit einem υ daraufgesetzt, wie häufig sonst, erster Hand.

Mt 1,16 statt τὸν ἄνδρα μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἰησοῦς ὁ λεγόμενος χριστός, liest diese Handschrift ὃ μνηστευθεῖσα παρθένος μαριὰμ ἐγέννησεν ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν. Hier finden wir diese Lesart zum ersten Mal in einer griechischen Grosschrift. Ähnliches war schon lange aus den lateinischen

Handschriften a g¹ k q bekannt, auch ungefähr derselbe Anfang aus b c d sy^c arm, während die Kleinschrift 346 dasselbe liest, nur dass ein τόν eingefügt ist vor ἡσοῦν, und die von Frau Lewis und Frau Gibson entdeckte sinaitische Handschrift des syrischen Texts gerade so liest: „Joseph, dem Maria die Jungfrau verlobt war, zeugte Jesus, der Messias genannt ist“. Indem Armenien, auch schon zur Zeit der Annahme des Christentums dort, aufs engste mit Syrien verbunden war, ist man berechtigt zu vermuten, dass diese notwendigerweise uralte Lesart aus Palästina und Syrien die grusinischen Täler erreicht hat. — 1,17 am Rand B für den zweiten Absatz des Euseb. — δαυεῖδ zweimal voll geschrieben. Diese Form wird von **ⲁⲂⲄⲀⲬⲦⲧⲁⲼ** 0107 verwendet, wo sie das Wort voll schreiben, gegen δαυῖδ der jüngeren Handschriften. — 1,18 am Rand Γ für den dritten Absatz des Euseb. — ἐγγύαστρε? hier ist das Stück abgerissen, wie beim Rekto bemerkt. — 1,19 am Rand Δ für den vierten Absatz des Euseb. — παραδειγματίσαι mit **ⲁⲂⲁⲄⲀⲬⲦⲧⲁⲼ**. — ἀπολῦσε: das ε durch αι oben ersetzt, wahrscheinlich durch die Hand a. — 1,20 ἐφάνη κατ' ὄναρ τῷ ἰωσήφ λέγων υἱὸς δαυεῖδ **allein**.

Bl 2 r Mt 4,4—10

Hier ist wieder der obere Teil des Blatts abgerissen, so dass vom Rekto eine Zeile der ersten und acht Zeilen der zweiten Spalte, vom Verso acht Zeilen der ersten und eine Zeile der zweiten Spalte, sowie mancher Buchstabe sonst fehlen. Rekto Sp. 1, Z. 2 ist eine Spur vom ε vor ν in εἶπεν übrig und ebenfalls der Hauptstrich vom ε in γέγραπται. — Z. 3 ist nur der Hauptstrich vom κ übrig. — Z. 5 das αι oben von der Hand a. — Z. 9 nur ein Teil des θ zu sehen. — Z. 22 αι oben wol von der Hand a. Am Rand drei Zeilen Grusinisch.

Mt 4,4 ὁ ἄνθρωπος mit **ⲁⲂⲄⲀⲬⲦⲧⲁⲼ** — 4,5 παραλαμβάνι aus Itacismus. — ἰσθῖον mit EKLMP SUVΓΔ, — 4,6 εἰ υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰ allein. — ἐντεῦθεν κάτω mit C*. — ἐντελεῖτε wegen der Aussprache. — 4,8 παραλαμβάνι, λείαν, δίκνυσιν aus Itacismus. — 4,9 λέγει αὐτῷ ταῦτα πάντα σοι: hier ist λέγει die Lesart von EKLMP SUVΓΔ, aber die Reihenfolge ταῦτα πάντα σοι befindet nicht nur in diesen Zeugen und in C³ sondern auch in D, dem Hauptzeugen in den Evangelien für den Überarbeiteten Text.

Bl 2 v Mt 4,11—17

Sp a, Z. 9 sind ο und δ sehr beschädigt, doch erkennbar. — Z. 10 ist nur der rechte Rand vom δ übrig. Ein

Teil des Hauptstrichs vom ersten γ und eine Spur des unteren Teils des zweiten γ sind zu sehen. — Z. 11 sind nur die Spitzen von σ am Rand des Risses, und Z. 12 drei Spuren, deutlich erkennbaren Spuren des κ zu sehen. — Z. 13 sehen wir einen Überrest des Fusses von dem grossen Α, das den Abschnitt zierte. — Sp b, Z. 2 θ und ε sind beschädigt, von ν sind nur Spuren übrig. — Z. 3 ist τ beschädigt, während vom zweiten υ in αὐτοῦ nur zwei Spuren übrig sind. — Z. 4 bietet eine Spur vom η in προφήτου. — Z. 5 ist ο am Anfang halb abgerissen und ein Teil des υ am Ende ist weg. — Z. 6 fehlt mehr als die Hälfte von ω.

Sp a, Z. 12 Ende steht in Rot τέλος für den Schluss des Lesestücks Mt 4,1—11. Sp a, Z. 12 τέλος für das Ende des siebenten Lesestücks in Matthäus (4,1—11). — Z. 15 am Rand IH' für den achtzehnten Absatz des Euseb, 4—5 Zeilen nachher IO' und Sp b, fünf Zeilen von unten K'. Über diesem K' finden wir in roter Tinte Δ' für das vierte grosse Kapitel. — Sp b, Z. 17 Das Pünktchen nach χώρει ist das Ende des Auslaufstrichs von α, das durch die eingeritzte Spaltenlinie abgeschnitten ist. Unten vier Zeilen Grusinisch.

Mt 4,12 nach δέ fügt ὁ ἰησοῦς bei mit C**EKLMP SUVΓΔ. — 4,13 νᾶζαρέτ mit s*DEKMUV. — καθαριαῦμ, was fast dem Latein von Δ cabarnum entspricht. — παραθαλάσσιον mit D und Zyrill. — 4,16 σκότει (aber aus Itazismus -η) mit s*CEKLMP SUVΓΔ. — ἴδεν mit s*CKLPV. — φῶς μέγα in dieser Reihenfolge mit DEKLMP SUVΓΔ.

Bl 3 r Mt 5,4—13

Dieses Blatt ist mit Kreide stark geweißt vgl Bl 67. 74. Es sieht wie Schaffell aus. Die Schrift auf dem Rekto ist sehr verrieben. Sp a, Z. 6 ist es nicht ganz klar, ob der Schreiber τν statt την, oder ob er η mit τ oder mit ν verbunden hat. Im Druck setzen wir das η als wahrscheinlich voraus. Die scheinbaren Rasuren dürfen auf die Verreibung des Blatts zurückzuführen sein. — Z. 21 schrieb man zuerst statt des ε ein ι, verwandelte es aber sofort in ein ε. Die zweite Zeile in Spalte b wurde zu eng an Zeile eins angeschlossen, weil die eingeritzte Linirung hier ganz wild war. Dann aber kam Zeile drei der zweiten Zeile in Spalte a gegenüber zu stehen und diese Spalte b enthält in der Folge 24 statt 23 Zeilen. Unten drei Zeilen Grusinisch.

Am Rand stehen die Eusebianischen Abschnitte 27—31. — Sp b 3 (4) ist οι aus Versehen zweimal geschrieben.

Mt 5,4,5: diese Verse folgen der Ordnung πενθοῦντες . . . πραεῖς und nicht der Ordnung von D 33. und Genossen. — 5,9 ὅτι αὐτοί mit BEKMSUVΓΔΠ. — 5,11 διώξουσιν mit sΔ. — πονηρὸν ῥῆμα mit CEKMSUVΓΔΠ. — ψευδόμενοι mit

ⲁBCEKMSUVIΔΠ. Dieser Vers 11 zeigt wie wenig der Schreiber vom Griechischen wusste, obschon wir nicht sicher sein können, dass seine Vorlage fehlerfrei war. Er schrieb statt ὑμᾶς die 1. Person ἱμᾶς, für εἰπωσιν setzte er εἰποσιν, und er schrieb zuerst, Z. 8, ἰ für ἱμῶν, dafür aber richtig, Z. 9 ὑμῶν.

Bl 3 v Mt 5,13—18

Bl 3—10 haben die äussere Spalte auffallend breiter als die innere, Bl 3 z. B. 9 Zentimeter gegen 7. Später ist das Verhältnis nicht so bemerkbar. Diese Seite Bl 3 v bot, trotz des starken Kreideüberzugs, eine so schlechte Schreibfläche, dass die Buchstaben vielfach recht weit auseinander geschrieben wurden. Die Eusebianischen Abschnitte 32—34. Sp a. Z. 9, wo das grosse Ypsilon mit ein paar Flecken rot verziert ist, fängt das Lesestück Matt 5,14—19 an. Links steht ἀρχὴ in Rot und oben finden wir in Rot den liturgischen Anfang: εἶπεν ὁ κύριος. Unten drei Zeilen Grusinisch.

Mt 5,13 βλασηναι ἔξω καὶ καταπατεῖσθαι mit DEKMSUVIΔΠ.

Bl 4 r Mt 5,18—22

Der Schreiber folgte den schlecht gezogenen Linien in der ersten Spalte nicht sorgfältig und liess deshalb dort am Schluss sieben Zeilen den richtigen sechs der zweiten Spalte entsprechen. — Sp a 13 schrieb die erste Hand ganz richtig ἰ in der zweiten Silbe von βασιλεία, änderte das ἰ aber sofort in ein ε und schrieb falsch βασειλεία. Ob seine Vorlage ihn dazu führte? Kenntnis des Griechischen hat ihn nicht geleitet. — Z. 21 schrieb die erste Hand zuerst ἐν, setzte aber dann selbst ein α darüber, um das richtige ἐάν zu bilden. Vor dieser Zeile stehen zwei zufällige nichtssagende Punkte, Kleckse. — Sp b 12 scheint ein gerader Hauptstrich zuerst bei dem ε in ἐγὼ gezogen worden zu sein. Sofort wurde ε darauf geschrieben, und zwar gross und dick um jenen falschen Strich zu verschlingen. — Z. 20 sind ν und ε durch zwei Falten im Pergament weit auseinander getrieben. Solches haben wir auf den ersten Seiten noch nicht im Druck wiedergegeben. Dieselbe Zeile bietet uns αλ statt αδελ.

Sp a 4.5 Eusebs Abschnitt 35. — Z. 19 τέλος in Rot, der Schluss des auf der vorigen Seite anfangenden Lesestücks. Unten zwei und ein halb Zeilen Grusinisch.

Mt 5,18 finden wir wie bei 1,16 hier zum ersten Mal das Zeugnis einer griechischen Grossschrift, wo bis jetzt nur Kleinschriften standen; Θ 038. liest nach νόμου mit 13. 124 καὶ τῶν προφητῶν, was auch im Armenischen, im palästinischen Syrischen, und bei Irenäus vorkommt. — 5,20 περισσεύσει mit L. — ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη mit ⲁBEKLMVΓΔΠ, — 5,21 ἐρρήθη (ερρηθη)

mit BDEKVT. — φονεῦσι mit L. — 5,22 nach dem ersten αὐτοῦ hat εἰκῇ mit DEKLMSUVΓΔ*Π sy boh arm go. — — ῥακά mit **s**^bBE und den übrigen Grosschriften ausser **s***D.

Bl 4 v Mt 5,22—28

Die Zeilenzahl 5 ist anderthalb Zeilen tiefer zu setzen. Die Zeile 5 in Spalte a ist so lang, dass der letzte Buchstabe σ oberhalb des o geschrieben werden musste, weil das Wort gegen die Spalte b stiess. Das v in τοῦ ist auf dem o oben in der üblichen Verbindung. Man könnte leicht denken, der Schreiber habe zuerst aus Versehen v in πρὸς ausgelassen und es später eingefügt. Die Tinte ist ein wenig heller. Aber gerade diese Verlängerung der Zeile vor einem Abschnitt, um den Rest des vorigen Abschnitts anzubringen, und den neuen Abschnitt mit der neuen Zeile und einem grossen Buchstaben anzufangen, kommt in dieser Handschrift häufig vor. Ich habe ungefähr zweihundert solche Fälle bemerkt. Diese Fälle sind häufig deswegen im Druck weniger auffallend, weil in der Handschrift die ersten Buchstaben in der Zeile weitläufig geschrieben wurden, so dass im Druck die Zeile zusammenschrumpft. Ein paar Mal, wie Bl 83 v a 10 und 88 v a die letzte Zeile, läuft die Zeile sogar über die Spaltenlinie in die zweite Spalte hinein. Es ist nicht zu übersehen, dass gelegentlich auch sonst, auch wo kein Abschnitt schliesst, eine Zeile übervoll geschrieben wird. Bei genauerer Überlegung dürfte etwas über die Kapitel oder Abschnitte der Vorlage aus diesen Zeilenenden geschlossen werden, besonders angesichts des Umstands, dass der Schreiber nicht selten augenscheinlich nicht weiss, wo ein griechisches Wort aufhört.

Sp a 12 ου die obere Verbindung des v wie in Z. 5. — Z. 18 o über ω Hand a. — Z. 22 ω über o, vielleicht Hand a aber die Tinte blasser. — Sp b zwei Punkte, wie ein Kolon, vor Eusebs Zahl 36. — Z. 12 das vierte ε und Z. 17 der Anfangs-o sind etwas grösser. Vielleicht ist das reiner Zufall, doch fragt man sich, ob grössere Buchstaben in der Vorlage, hier schüchtern nachgeahmt sind. — Z. 17 das οι über η ist wahrscheinlich von der Hand a gesetzt. — Z. 19 ω über o und Z. 20 o über ω ebenfalls aus erster Hand. Unten drei Zeilen Grusinisch.

Sp b Eusebs Abschnitte 36.37. Mt 5,22 vor μωρὲ hat zum dritten Mal in diesem Vers τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ mit L 1. 13. sy¹ boh arm — γένναν allein. — 5,23 καὶ ἐκεῖ mit DEKMUVΓΔΠ. — 5,25 ὁδῷ μετ' αὐτοῦ mit EKMSUVΓΔΠ. — ὁ κριτῆς σε παραδῶ mit DEKLMSUVΓΔΠ. — βληθήσεται mit D. — 5,26 κονδράντην allein. — 5,27 ἐρροσθη gewiss für ἐρρέθη mit **s**KLMSUVΔΠ. Wahrscheinlich fehlte der Mittelstrich des ε in der Vorlage; ein paar andere ähnliche Fälle kommen später vor. Natürlich kann dieser Schreiber selbst den Mittel-

strich weggelassen haben. — ἔρρ. τοῖς ἀρχείοις mit LMΔ. — 5,28 βλέπων mit **Β**DELSUVΔΠ. — ἐπιθυμῆσαι αὐτῶν mit **Β**DEKLSUVΓΔΔ.

Bl 5 r Mt 5,28—35

Als Beispiel der Benutzung oder Nichtbenutzung der eingeritzten Linien bemerke ich, dass in der ersten Spalte auf dieser Seite höchstens vier oder fünf Zeilen ungefähr richtig auf den Linien stehen. In der zweiten Spalte folgen etwa ein dutzend Zeilen den Linien. Sp a 11 η oben Hand a. — Z. 24 unter dem zweiten π ein zufälliger Punkt. — η und ν verbunden, so dass nur drei Hauptstriche nötig sind; gewiss aus der Vorlage; vgl oben Bl 3 r a 5. — Sp b 12 ου in ὄρκους und 21 Ende ου in Ligatur. Unten drei Zeilen Grusinisch.

Mt 5,30 ἡ χεὶρ σου ἡ δεξιὰ allein. — 5,32 πᾶς ὁ ἀπολύων mit **Β**KLMDΠ. — πορνείας mit **Β**. — μοιχευθῆναι mit **Β**BD 13. 22. 33. 124. 209. Ich bitte diese Kleinschriften zu beachten. Sie und ihre Genossen werden sich als Verwandte von Θ 038. ausweisen. Zwei von ihnen, 13. 124., haben wir schon Mt 5,18 angetroffen. — Statt ἐάν hat ἂν mit **Β***K*. — Es steht für ὅς ἐάν (Θ ἂν) ἀπολελυμένην γαμήσι (Θ-L-σει) mit **Β**EKLMSUVΔΠ. — 5,33 ἐρρέθη mit **Β**LSUΔΠ. — 5,35 ἱεροσολυμά.

Bl 5 v Mt 5,35—44

Sp a 2 εε am Ende trotz des ε am Anfang von Zeile drei. — Z. 5 αι oben Hand a. — Z. 21 πωνηρῶ ist es nicht. Der Strich gehört dem Abschnitt Eusebs darüber. — Z. 22 zeigt uns ein τιν für την, vgl oben Bl 3 r a 5. — Sp b 3 das Strichelchen über η ist der Tadel eines Lesers, da das η wirklich ι sein sollte. — Z. 11 links σβ, das β in dem runden σ. — In dieser Zeile ist das grosse T in der Mitte mit Rot verziert. Dies ist das einzige Mal in dieser Handschrift, dass ein grosser geschmückter Buchstabe mitten in der Zeile steht. Es ist dies die Folge davon, dass der Schreiber versäumt hat, das Wort δύο noch an Zeile 10 anzufügen; vgl oben das zu Bl 4 r a 5 Gesagte.

Eusebs Abschnitte 38. 39. 40. — Σάββατον α' erscheint in der Abkürzung für σαββάτω πρώτω mit α^z für ἀρχή Sp b 11 vor jenem grossen T. Das Lesestück ist Mt 5,42—48.

Mt 5,36 μίαν τρίχαν mit **Β***EL. — μίαν τρίχ. λευκὴν ποιῆσαι ἢ μέλα[ι-ε]-ναν mit **Β**BL. — 5,37 ἔστω mit **Β**EKLMSUVΔΠ. — τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ mit Justin dem Märtyrer, den klementinischen Homilien, Klemens von Alexandrien, und Zyrill von Alexandrien. — Mt 5,38 ἐρρέθη [ερεθη] mit **Β**E*LM SUΔΠ**. — 5,39 ῥαπί[η]σει mit DEGKLMSUVΔΠ. — ἐπὶ τήν mit **Β***DEGKLMSUVΔΠ. — σου σιαγόνα mit EGKLM SUVΔΠ. — 5,41 ἀγγαρεύσι mit **Β**EGKVΔ. — 5,42 δίδου mit

EGKLMSUVΔΠ. — 5,42 δανίσασθαι mit L. — 5,43 ἐρρήθη [ερηθη] mit BDEGKMVΠ*. — 5,44 nach ὑμῶν hat εὐλογοῦ[η]τε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς mit DEKLMSUΔΠ.

Bl 6 r Mt 5,44—6,2

Spalte a auf dieser Seite ist mit einer ein wenig spitzeren Feder als Spalte b geschrieben und der Unterschied in der Tinte ist auffallend, da a rotbraun ist, während b dunkler mit einem Stich ins Grünliche ist. Eigentlich sieht es so aus, als ob der Schreiber grüne Farbe in sein Tintenfass geschüttet, dann aber das Ganze nicht gut gemischt. Denn einige Buchstaben bald hier bald dort in b weisen die braune Farbe von a auf. Hiermit fängt die Tinte an, durch das Pergament grün zu scheinen.

Sp a 5 ü oben Hand a. — Z. 33 ist ἔσεσθε gesperrt geschrieben, als ob der Schreiber das Wort betonen wollte. Da aber die Betonung eigentlich auf ὑμεῖς fallen sollte, und da der Schreiber Griechisch nicht verstanden zu haben scheint, so bin ich geneigt zu denken, dass er sich als ungeübter Schreiber Raum gönnte, um diese unsicheren Kreis-Buchstaben auszuführen. — Der Schreiber hat Spalte a zwei Zeilen oder $1\frac{1}{3}$ länger gemacht, um den nächsten Abschnitt mit Spalte b anfangen zu können; vgl Bl 4 v a 5. — Unten drei Zeilen Grusinisch.

Eusebs Abschnitte 41. 42. Ich bemerke hier, dass wir nicht vermocht haben, in jedem Fall die Verzierungen der Zahlen für die Kapitelzahlen und für Eusebs Zahlen wiederzugeben. Hier ist zum Beispiel das MA' für 42 mit drei Strichen oben und einem Strich unten versehen. Solche Striche haben meistens Quasten oder hinunterhängende Häkchen an beiden Enden. MB' für 42 zeigt, dass diese Zahlen erst nach den roten Rubriken hineingeschrieben wurden. Denn es gab deswegen keinen Platz oben für mehr als einen Strich. Daher zog der Schreiber zwei Striche unten und setzte zwei Punkte vor und zwei nach MB'. Später in dem Druck geben wir solche Punkte wieder. Spalte a Ende schliesst mit rotem τέλος das Lesestück von der vorigen Seite. Oben mit der Spalte b fängt, mit ἀρχή zwischen die Säulen des grossen Π eingefügt, das Lesestück für den Sonnabend des Käseessers an. Deshalb steht oben in Rot: σαββάτω δευτέρῃ τῆς τυρινῆς [weniger gewöhnlich als τυροφάγου] εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον εἶπεν ὁ κύριος. Das grosse Π, womit das Lesestück anfängt, ist mit Rot in ungeübter, ungenauer Ausführung geschmückt.

Mt 5,44 vor καί hat καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς mit DEKLMSUΔΠ. — nach τῶν hat ἐπι[ι]ραεζό[ω]ντων ὑμᾶς καί, der erste Schreiber schrieb aus versehen ἡμᾶς und besserte es dann aus durch das oben gesetzte ü. — 5,45 ὅπως ἂν allein. — τοῖς οὐρανοῖς mit KUII 13. 33. 124. — 5,46 ἔχετε mit NBZ

und den übrigen Grosschriften ausser D. — τὸ αὐτό mit **SB**EKLMSUΔΠ. — 5,47 φίλους und τελῶναι mit EKLMSUΔΠ. — οὕτω[ο]ς mit EKLSΔΠ. — 5,48 ὥσπερ mit DEKMSUΔΠ. — ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς mit D*E²KMSΔΠ. — 6,1 προσέχετε δέ mit **SLZ** 1. 22. 33. 209. — ἐλ.ε.ρ.μ.ο.σύν.γ.ν. mit EKLMSUΖΔΠ. — τοῖς οὐρανοῖς mit **S**^eEKLMSUΔΠ. — 6,2 ποιεῖς mit LU. —

Bl 6 v Mt 6,3—8

Spalte a schrieb der Schreiber noch eine Zeile, obschon die Linien zu Ende waren, denn er wollte den Satz fertig haben. Aus demselben Grund fügte er Spalte b zwei Zeilen noch den Linien hinzu — Sp b 7 ¹/_v zusammengeschrieben mit nur drei Hauptstrichen. — Z. 19 nenne ich das ω oben als aus erster Hand, weil die Tinte so genau gleich ist. Der Strich aber dieses flachen Omegas ist viel schöner als der der meisten Omega im Text. Unten zweieinhalb Zeilen Grusinisch. Eusebs Abschnitt 43.

Mt 6,4 ἡ σου ἡ ἐλ.ε.ρ.μ.ο.σύν.γ.ν. mit **S**^bEKLMSUΠ. — ἀποδώσει ohne αὐτός mit **SB**KLUZ 1. 22. 33. 124. 157. 209. — σοι ἐν τῷ φανερῷ mit EKLMSUX^{vid}. — 6,5 προσεύχῃ οὐκ ἔσῃ mit DEKLMSUX^{vid}ΔΠ. — ὥσπερ mit EKLMSUΔΠ. — ὅπως ἂν mit EMSUΔΠ^{**}. — ὅτι ἀπέχουσιν mit EKLMSUΔΠ. — 6,6 ταμῖον (ταμίον mit **SD**) mit **SB**DEL. — σοι ἐν τῷ φανερῷ mit EKLMSUXΔΠ. — 6,7 βαττολογήσετε[α] mit KLMUΖΔΠ. — aus Versehen hat τους statt τοῦ.

Bl 7 r Mt 6,9—16

Sp a 10 o oben Hand a. — Z. 13 ein zufälliger Punkt über v, den wir weglassen. — Z. 20 αι oben Hand a. — Eusebs Abschnitte 44. 45. — Sp b 1 αι oben Hand a. — Eusebs Abschnitte 44. 45. — Sp b 2 schliesst mit τέλος das vorhergehende Lesestück, und Z. 3 fängt ein neues an, wofür die Aufschrift oben steht: [τῇ] κυριακῇ τῆς τυρινῆς: εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον: εἶπεν ὁ κύριος. Die übliche Form ist ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίου. — Das Wort ἀρχή oder die Abkürzung dafür ist in das grosse E geschrieben. — Unten eine kurze Zeile Grusinisch.

Mt 6,10 ἐλθέτω mit BE*KLMSUΖΠ. — ἐπὶ τῆς γῆς mit DEGKLMSUΠ. — 6,12 ἀρίσμεν mit DELΔΠ. — 6,13 hat ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν mit EGKLMSUVΔΠ. — 6,14 statt ὁ οὐράνιος hat ἐν τοῖς οὐρανοῖς **allein**. — 6,15 ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν mit BEGKLMSUVΔΠ. — 6,16 ὥσπερ mit EGKLMSUVΓΔΠ.

Bl 7 v Mt 6,16—23

Eusebs Abschnitte 46. 47. — Sp b 17 schliesst das vorige Lesestück und ein anderes fängt Z. 18 an. Die Aufschrift oben: [τῇ] κυριακῇ [τῇ] δευτέρᾳ: εἶπεν ὁ κύριος.

Mt 6,16 ὅτι ἀπέχουσιν mit EGKLMSUVΓΔΠ. — 6,18 κρυπτῶ mit EGKLMSUVΓΔΠ. — σοι ohne ἐν τῷ φανερῷ mit **SB**D

GKLMSUVΓΠ. — 6,21 ὑμῶν zweimal mit EGKLMSUVΓΔΠ. — 6,22 ἐὰν οὖν mit BEGKLMSUVΓΔΠ. — ἀπλοῦς ἤ mit EGKLMSUVΓΔΠ.

Bl 8 r Mt 6,23—28

Sp a 7 ι oben Hand a. — Z. 11 αι oben Hand a. — Z. 18 ι oben Hd a. — Sp b letzte Zeile ου ist υ auf ο.

Mt 6,24 δυσι mit **SB**EGLKLMUΓΔΠ. — μαμωνᾶ mit allen Grosschriften. — 6,25 καὶ τί πῆτε mit EGKLMSUVΓΔΠ. — 6,26 statt οὐχ hat οὐχί. — 6,28 αὐξάνουσιν. οὐ νή[ι]θουσιν· οὐδὲ κοπιῶσιν· so lesen **SB** 1. 4. 33. 118. 209., nur dass sie κοπιῶσιν vor νήθουσιν stellen.

Bl 8 v Mt 6,28—7,2

Sp a 21 der Strich über ι könnte die Nachahmung eines statt der zwei Punkte gesetzten Strichs in der Vorlage oder ein Zeichen des Tadels für das ι sein, das η sein sollte; der Strich scheint von der Hand a herzurühren. — Sp b 12 αι oben Hand a, nur nicht augenblicklich gesetzt, denn es ist die braune Tinte. — Z. 20 ε oben Hand b. — Sp b 12 schliesst mit τέλος das vorige Lesestück. Ein neues für das σάββατον δεύτερον fängt Z. 19 mit dem grossen rot und grün gezierten M an, wo ἀρχή steht. Ein Zeichen ~ verweist auf die Aufschrift am Kopf der Spalte mit dem Anfang: εἶπεν ὁ κύριος. Gerade mit Z. 19 fängt Eusebs 50 an.

Mt 6,28 für die ersten zwei Zeilen vgl vorher. — 6,29 statt οὐδέ hat οὔτε **allein**. — 6,32 ταῦτα γὰρ πάντα mit **SD**. — ἐπιζητοῦσιν mit **SB** 1. 4. 13. 22. 124. 207. — 6,33 τοῦ θεοῦ mit EGKLMSUVΔΠ. — 6,34 τὸ ἐαυτῆς **allein**. — 7,2 ἀντιμετρη[ι]-θήσεται hier erhält zum ersten Mal Estienne 1550 eine Grosschrift als Zeugen.

Bl 9 r Mt 7,3—11

Sp a 12 ω oben Hand a. — In dieser Spalte von Z. 16 an ist das Pergament verschiedentlich von der Tinte durchgefressen, vgl Bl 11. — Sp b 10 tadelndes Strichelchen und ο oben Hand b. — Z. 11 αι oben Hand a. — Z. 18 ε oben Hand a. — Eusebs 51. 52. 53.

Mt 7,4 statt ἐρεῖς hat λέγεις mit **S***. — ἀπό mit EGKLMSUVZΔΠ. — 7,5 τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου mit EGKLMSUVXΔΠ. — ἐκβάλλειν mit **SD**. — 7,6 καταπατήσουσιν mit BCLX 33. — 7,8 ἀνοιχθήσεται **allein**. — 7,9 ἡ τί[η]ς ἐστίν mit **SB**²CEGKMSUVXΔΠ. — ὅν ohne ἐάν mit **S***BC 13. 235. — αἰτίσει mit **SB**CLΔ 131. 157. — 7,10 καὶ ἐάν mit EGLUVXΔ. — αἰτήσῃ mit EGKMSUVXΠ.

Bl 9 v Mt 7,11—16

Sp a 7 ist σ, das schon Z. 6 geschrieben war, aus Versehen wiederholt. Am Schluss dieser Zeile hat der Rubrikator,

als er τέλος für das vorige Lesestück schrieb, fünf rote Punkte nach τὸν gesetzt. — Z. 21. (19) ein zufälliger Punkt über dem zweiten σ. — Z. 24 (22) schrieb der Schreiber zuerst ι, aber änderte es in ο um, sodass er οι statt υ bot. — Spalte b ist weitläufiger und mit grösseren Buchstaben als Spalte a geschrieben. — Eusebs 54. 55. 56. 57.

Mt 7,12 οὖν mit **8^bBCEGKMSUVXΔΠ**. — ἐάν mit **8C**. — 7,13 εἰσελεύθατε mit **8BCLΔ** 157. — ἡ πόλις mit **8^bBCEGKLMSUVXΔΠ**. — 7,14 statt ὅτι hat τῇ mit **8^{ovid}** und **B²EGKLMSUVΔΠ**. — lässt ἡ vor πόλις mit L weg. — 7,15 προσέχετε δέ mit **CEGKLMSUVXΔΠ**. — 7,16 σταφυλῆν mit **C²EGKLMSUVXΔΠ**

Bl 10 r Mt 7,16—21

Das Pergament dieser Seite, wie auf der damit eine Fläche bildenden Seite Bl 3 v, ist sehr schlecht, so dass es schwer zu beschreiben war, und eine verzwickte Falte verhinderte das Schreiben auf Sp b 14. — Sp b 8 ε oben Hand a. — Eusebs 58. 59.

Mt 7,18 zweimal ποιεῖν mit **8^b** und **8^aCEGKLMSUVXZΔΠ**. — 7,19 πᾶν ohne οὖν mit **8BC^{*}EGKMSUVXΔΠ**. — 7,20 ἀπό mit **8BEGKLMSUVXZΔΠ**.

Bl 10 v Mt 7,21—25

Das stark verkreidete Pergament hat, wie das zusammengehörige Bl 3 r, vielfach besonders unten die Tinte abreiben lassen. — Eusebs 60. 61. — Sp b 10 ὅρχις, mit dem grossen rotverzierten Π, Anfang des Lesestücks für σάββατον τρίτον mit dem Anfang am Kopf der Spalte a: εἶπεν ὁ κύριος.

Mt 7,21 τοῖς mit **8BCZ** 1. 33. 124. 131. — nach οὐρανοῖς add οὗτος (Θ) **038**. αὐτὸς εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν mit **C^{**}** 33. altlt vg sy^o. — 7,22 ἐπροφητεύ- [Θ om]σαμεν mit **8B^{*}CLZ** 13. 33. 124. 470. / 48. — 7,23 ἀναχωρε[om]τε allein. — πάντες οἱ ἐργαζόμενοι mit LU. — 7,24 ὁρρωθήσεται ε] mit **8BZ** 1. 13. 22. 33. 124. — αὐτοῦ τὴν οἰκίαν mit **BCZ** 1. 33.

Bl 11 r Mt 7,25—8,2

Das schlechte Pergament ist auf dieser Seite sehr fettig. Bei den zusammengehörigen Blättern 11 und 18 hat die gründerdurschimmernde Tinte die Buchstaben vielfach durch das Pergament zerrfressen. Vielleicht enthielt das Pergament etwas, das die ätzende Wirkung der Tinte verursachte oder hervorrief oder erhöhte.

Sp a 15 αι oben Hand a. — Sp b 20 Punkt sp Hd. — Sp b 5 fehlt Eusebs 62. Darunter Z. 18, 63. — Z. 18 Kapitel 6 mit fünf roten Punkten um die Zahl. Oben die Aufschrift flüchtig und gespreizt geschrieben, wahrscheinlich, wegen des Fetts im Pergament.

Mt 7,25 ἦλθον mit **CEGKLMSUVXΔΠ**. — προσέρρηξαν mit einer oder mehreren Kleinschriften. — 7,26 statt ὁ ἀκούων hat ὅστις ἀκούει **allein**. — ποιῇ **allein**. — οἰκοδό[ω]μησεν mit C*. — αὐτοῦ [ἐαυ-] τὴν οἰκίαν mit **SBZ** 1. — 7,27 ἦλθον mit **BCEKLMSUVXΓΔΠ**. — προσέρρη[-ερι-]ξαν mit CM. — μεγάλη σφόδρα mit 13. 33. 124. — 7,28 συνετέλεσεν mit **EKLMSUVXΔΠ**. — πάντες οἱ ὄχλοι mit Δ 1. 118. Origenes. — γραμματεῖς αὐτῶν mit **BC³KΔΠ¹** und ³ 1. 13. 22. 118*. 124. — 8,1 καταβάντος δὲ αὐτοῦ mit **S^bBC**. — 8,2 προσελθόν mit **SBEMΔ** 1. 13. 108. 131. 157. 209.

Bl II v Mt 8,2—9

Sp b 23 αι oben Hd a. — Z. 26 der Punkt nach Π hat keinen Sinn und ist wahrscheinlich zufällig. — Eusebs 64. — Sp a 17 schliesst das vorige Lesestück und der Rubrikator setzte zwei rote Punkte in das Kolon, als er τέλος schrieb. — Z. 18 fängt das siebente Kapitel mit dem grossen, grün und rot verzierten E, während die Aufschrift oben auf der Seite zu lesen ist. — Mit derselben Zeile fängt auch ἀρχή das Lesestück für κυριακή τρίτη an. Innerhalb des grossen E sieht man das Monogramm für den Anfang: τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, und rechts von Zeile 18. 19 den nötigen Ersatz für αὐτῷ nämlich: τῷ ἰησοῦ.

Mt 8,3 nach αὐτοῦ hat ὁ ἰησοῦς mit C²**EKLMSUVXΓΔΠ**. — ἐκαθαρίσθη mit **SB²CKMSUVΓΔΠ**. — 8,4 προσένεγκε mit **SEKLMSUVΓΔΠ**. — μωϋσῆς mit **BC²KZIΠ**. — 8,5 εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ mit **EFKMSUVXΓΔΠ**. — καπερναοῦμ mit **CEKLM SUVXΓΔΠ**. — ἑκατοντάραχος **allein**. — 8,7 καὶ λέγει mit **CEKLMSUVXΓΔΠ**. — 8,8 καὶ ἀποκριθεὶς mit **S^bCEKLMS UVXΓΔΠ**. — ἑκατοντάραχος **allein**. — ὑπὸ τὴν στέγην μου **allein**. — λόγῳ mit **SBC²EFKLMSUVXΔΠ**. — 8,9 ὑπὸ ἐξουσίαν mit **CEKLMSUVXΓΔΠ**.

Bl 12 r Mt 8,10—15

Hier und dort von Tinte durchlöchert. Sp a 4 ein Loch am Ende, sodass es nicht sicher ist, ob η⁻ oder ι⁻ dort stand. — Eine schlechte Falte unten in Spalte b. — Sp a 6 muss Apostroph statt Punkt hinter λ stehen. — Z. 11 ein zufälliger Punkt über η. — Z. 24 v oben Hand a. — Sp b 14 αι oben Hand a. — Eusebs 65. 66. 67. — Sp b 16 fängt Kapitel acht an. Die Aufschrift steht oberhalb der Spalte, wo das Schluss-ou die übliche Form υ auf ο zeigt. — Ebenfalls dort oben sehen wir die Aufschrift für Kapitel neun, obschon dieses Kapitel erst am Verso anfängt. Das deutet auf den Inhalt der Seite der Vorlage. In dieser Aufschrift fehlt das ν in ιαθέντων. Vielleicht war es in der Vorlage bloss ein Strich oben. Sp b 8 schliesst das vorige Lesestück und mit dem τέλος fügte der Rubrikator-Liturg noch zwei rote Punkte den drei schwarzen

bei. — Z. 16 fängt das Lesestück für $\sigma\alpha\beta\beta\alpha\tau\omicron\nu\ \tau\acute{\epsilon}\tau\alpha\rho\tau\omicron\nu$ mit ἀρχή links und dem Sigel für τῷ καιρῷ ἐκείνῳ an.

Mt 8,10 οὐδὲ . . . εὗρον mit $\mathfrak{N}^a$ CEGLMSUVXΓΔΠ. — ἐκβληθήσονται mit $\mathfrak{N}^a$ BC und den übrigen Grosschriften ausser $\mathfrak{N}^*$. — 8,13 ἑκατοντάραχι, **allein**. — καὶ ὥς mit CEG KLMSUVXΓΔΠ. — ὁ παῖς αὐτοῦ mit CEGKLMSUVXΓΔΠ. — ἀπὸ τῆς ἄρας ἐκείνης mit CΔ 33. — Fügt noch hinzu: καὶ ὑποστρέψας ὁ ἑκατοντάραχος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν αὐτῇ τῇ ἄρα εὗρεν τὸν παῖδα ὑγιαίνοντα. Ungefähr so lesen $\mathfrak{N}^*$ und^c CEMUX 33. sy^{pal} und ^{hl} äth. — 8,14 ἴδεν mit K. — 8,15 αὐτῷ mit $\mathfrak{N}^*$ BCEFGKM²SUVXΓΔΠ.

Bl 12 v Mt 8,16—22

Sp a zeigt uns die von einer späteren Hand, vielleicht b, gesetzten Anführungszeichen für die Worte aus Jesaias. — Von Z. 14 an spaltet die vorhin erwähnte Falte die Zeilen in zwei. — Sp b 5 ist das ι unten Hand a, das ι oben setzte eine spätere Hand, vielleicht b, ganz unnötigerweise hinein. — Z. 16 ist das ι oben Hand a. — Eusebs 68. — Mit Sp a 1 fängt das auf der vorigen Seite angekündigte Kapitel neun an. — Z. 24 fängt Kapitel zehn an, dessen Aufschrift oben auf der Spalte steht. Über Sp b steht die Aufschrift für Kapitel elf, aber, gerade wie bei Kapitel neun, das Kapitel selbst fängt erst auf der nächsten Seite an; wieder ein Hinweis auf die Seiten der Vorlage.

Mt 8,16 setzt ἐθεράπευσεν vor πάντα. — 8,18 πολλοὺς ὄχλους mit $\mathfrak{N}^c$ CEGLMSUVXΓΔΠ: — 8,19 statt εἰάν hat ἄν. — 8,20 κλίνη mit $\mathfrak{N}$ BCELSUVΔΠ. — 8,21 μαθητῶν αὐτοῦ mit CEGKLMSUVXΓΔΠ. — 8,22 ὁ δὲ ἰησοῦς mit BCEGLKM SUVXΓΔΠ. — εἶπεν mit EGKLMSUVXΓΔΠ.

Bl 13 r Mt 8,23—29

Grün durchschimmernde Tinte. Falte unten in Sp b durch die Falte in Bl 12 erzeugt. Buchstaben vielfach durchgefressen. — Sp a 17 αἱ oben Hand a. — Sp b 2 zufälliger Punkt über dem zweiten ν. — Z. 9 der Strich nach dem Kolon fängt mit einem Kopf links an. — Z. 10 das grosse K mit Rot geziert. — Kapitel elf fängt Sp a 1 an. Die Aufschrift steht auf der vorigen Seite. — Kapitel zwölf fängt Sp b 10 mit jenem grossen K an. — In der Aufschrift für Kap 12 oben ist das hohe ι Hand a, das tiefe ω entweder Hand b oder gelöscht und deshalb heller. — Sp a 5 schliesst das vorige Lesestück mit τέλος, wobei zwei rote Punkte den vier schwarzen beige-fügt wurden. — Sp b 10 fängt das Lesestück für κυριακή τετάρτη mit ἀρχή und dem Sigel für τῷ καιρῷ ἐκείνῳ an.

Mt 8,23 τὸ πλοῖον mit $\mathfrak{N}^*$ und^c EGKLMSUVXΓΔΠ. — 8,25 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ mit C^{*vid}X. — 8,27 ὅτι καὶ mit $\mathfrak{N}$ BEKLMS UVXΔΠ. — αὐτῷ ὑπακούουσιν mit $\mathfrak{N}$ B 1. 33. — 8,28 ἐλθόντος

αὐτοῦ mit **8^bBC 1. 13. 22. 33. 118. 124. 471.** — γαδαρηνῶν mit (**8^{*}-ζαρ-**) **BC^{*}ΜΔ (-ραδ-)** 471. — 8,21 ἰησοῦ υἱέ mit **C³EKMSUVXΔΠ.**

Bl 13 v Mt 8,30—9,3

Sp b 1—5 oben durch Feuchtigkeit verkleckst. — Z. 21 αἱ oben Hand a. — Das grosse K Z. 7 ist rot und grün geziert. Dort fangen Eusebs 70 und das Kapitel dreizehn an, dessen Aufschrift oben steht. Und ebenfalls dort fängt das Lesestück für κυριακή πέμπτη mit ἀρχή an und dem Sigel am Kopf der Spalte für τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, während das für das Vorlesen einzufügende ὁ ἰησοῦς rot zwischen Zeile 6 und 7 ist. Das vorhergehende Lesestück schliesst erst Z. 10 mit τέλος und vier roten den drei schwarzen beigefügten Punkten.

Mt 8,30 οὐκ πολλῶν. — 8,31 ἀποστ[ε]λλον ἡμᾶς m. **8B 1. 22. 33. 118.** — 8,32 ἀπηλθον m. **8Cgrs¹⁰.** — εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων m. **C³grs¹⁰.** — πᾶσα ἡ ἀγέλη ohne τῶν χοίρων m. **8BC^{*}ΜΔ 1. 13. 33. 118. 124. 157. 471.** — 8,34 τῷ ἰησοῦ m. Bgrs ausser **8C.** — 9,1 ἐμβάς ὁ ἰησοῦς m. **C³F.** — πλοῖον ohne τὸ m. **8BC³LVrdX 1. 13. 33. 124. 209.** — 9,2 προσέφερον m. **8Bgrs¹¹** — ἀρέωνται m. **Cgrs¹¹.** — σοι αἱ ἁμαρτίαι σου m. **Egrs⁸.** — 9,3 εἶπον m. **8CDLgrs¹⁰.**

Bl 14 r Mt 9,4—11

Vielfach durchgefressen. Sp a 1—4 durch Nässe verkleckst. — Z. 7 ἡμῶν st. ὑμῶν, doch sind die zwei Punkte über dem η gerade als ob es das richtige υ wäre. — Z. 9 ο oben Hd a. — Z. 22 υ oben Hd d. — Sp b 4 τοιν st την, dann ο durch drei Punkte oben unten und in der Mitte getilgt und das ι mit dem rechten Strich des ο verbunden um ein η zu machen. Z. 9 der erste überflüssige μ durch Punkte oben und unten getilgt. — Z. 10 der Apostroph Hd d. — Eusebs 71. 72. — Sp b 6 rot u. grün verziertes grosses K für den Anfang des Kapitel 14, mit der Aufschrift über Sp a. — Sp b 5 schliesst das vorige Lesestück mit τέλος und einem roten Punkt in dem Kolon. — Z. 6 fängt das Lesestück für σάββατον πέμπτον mit ἀρχή und dem Sigel für τῷ καιρῷ ἐκείνῳ an, während dem παράγων in dem Text ein rotes Kolon nachgesetzt wird, und oben ein rotes τι geschrieben, um es in einen Dativ zu verwandeln, auch τῷ ἰησοῦ rot an den Rand beigefügt, um mit dem Dativ des Partizips verbunden zu werden, und so das ὁ ἰησοῦς in Z. 7 zu ersetzen.

Mt 9,4 st καὶ ἰδὼν hat εἰδὼς δέ das εἰδὼς m. **BE²ΜΠ 1. 209.** — εἶπεν αὐτοῖς m. D. — ἵνατί ὑμεῖς m. **Egrs¹⁰.** — 9,5 ἀρέωνται m. **CEgrs** ausser **8^bB.** — σου αἱ ἁμαρτίαι m. **8BCDLgrs⁷.** — ἔγειρε m. **8BCDLgrs⁸.** — 9,6 εἰδῆτε m. **8BKMUVΔΠ.** — ἐγερθεῖς m. **8Cgrs¹¹.** — 9,8 ἐθαύμασαν καὶ m. **Cgrs¹¹.** — 9,9 ἐκείθεν ὁ ἰησοῦς m. D. 124. — ἶδεν m. **CEKLVXII.** —

πατθαιον m. grs ausser **SB***D. — ἡκολούθησεν m. BCgrs ausser **SD**. — 9,10 αὐτοῦ ἀνακειμένου m. BDgrs¹⁴. — καὶ ἰδοῦ m. BCgrs ausser **SD**. — 9,11 εἶπον m. Dgrs¹⁰.

Bl 14 v Mt 9,11—17

Sp a 7—14 Falte. — Sp b 1—4 durch Nässe verkleckst — Sp a 9 ω oben Hd a. — Z. 15 ein altertümlicher eckiger Spiritus Hd a über dem zweiten ε als Zeichen des Tadels, während das ε sofort durch das folgende α ersetzt ist. — Z. 22 ein zufälliger Punkt über dem zweiten ν. — Eusebs 73. — Sp a 18 Schluss des vorigen Lesestücks mit τέλος und einer Reihe von roten Punkten und einem roten Kolon.

Mt 9,11 ὁ διδάσκαλος ἡμῶν m. **SB**C³grs¹¹. — 9,12 ὁ δὲ ἰησοῦς grs ausser **SD**. — εἶπεν αὐτοῖς m. C³grs¹⁰. — ἀλλ' m. **SG**rs ausser B. — 9,13 ἔλεος m. **SB**C³D 1. 33. 209. — ἀλλά m. **SB**CDgrs⁸. — εἰς μετάνοιαν m. Cgrs¹¹. — πολλά m. **S**^cCDLgrs¹⁰. — 9,16 ἐπιβλημα ἐπιβάλλει. — ῥάκκους m. DGA.

Bl 15 r Mt 9,17—23

Durchgefressen. Linien durchgeschnitten. Verschiedentlich durch Nässe verkleckst. Sp a 13 ου das υ oberhalb des ο. — Z. 17 das grosse ι mit Rot verziert. — Sp b 23 das α wird von I. Hand durch den Strich oben getilgt und sofort durch ε ersetzt. — Eusebs 74. — Kapitel 15 fängt mit dem grossen ι und Kapitel 16 mit dem K in Sp b 5 an. Die Aufschriften für beide Kapitel stehen oberhalb der betreffenden Spalten. In jeder dieser Aufschriften steht ein τῆς als τ mit einem Strich darüber verkürzt. — Mit Sp a 17 fängt das Lesestück für σάββατον ἕκτον mit ἀρχή und dem zwischen dem grossen ι und δου stehenden Sigel für den Anfang: τῷ καιρῷ ἐκείνῳ an. Der Rubrikator-Liturg fügte einen roten Punkt in das Kolon Z. 16, als er den Tag schrieb. Dann setzte er τις verkürzt rechts oben von ἀρχων und schrieb προσῆλθεν τῷ ἰησοῦ an den linken Rand. Das Verweis-Zeichen sollte über dem λ nicht über dem γ in λέγων stehen. So fängt der Vorleser dann an: τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσῆλθεν τῷ ἰησοῦ ἀρχων τις λέγων. — Auf dieser Seite haben wir drei Mal das Zahlzeichen ζ und es trägt eine eigentümliche Form fast wie ein unbeholfenes δ. Einmal ist die untere Schleife ganz geschlossen, ein anderes Mal fast geschlossen. Vielleicht rührt die Form von der Vorlage her. — Die letzten zwei Buchstaben auf dieser Seite εἰ sind überflüssig, weil auf der folgenden Seite wiederholt.

Mt 9,17 ἀπόλλυνται m. **SB** 1. 13. — ἀλλά bis καινοὺς in dieser Reihenfolge grs ausser **SC**. — ἀμρότεροι m. allen grs. — 9,18 εἰσελθῶ[ο]ν m. **S**^cCDEMXP*. — λέγων ὅτι m. BCLgrs¹⁰. — 9,19 ἡκολούθησεν m. BLgrs 9. — 9,22 ὁ δὲ ἰησοῦς m. **SB**CGrs ausser **S***D. — ἐπιστραπεῖς m. CLgrs¹⁰. — συγάτηρ m. DGL.

Bl 15 v Mt 9,23—31

Sp b 1—5 durch Nässe verkleckst. — Sp a 22 das grosse α rot und grün verziert. — Sp a 21 die Kapitelzahl ιζ' ist rot. Die Aufschrift für dieses Kapitel ist über der Spalte. Vier rote Punkte steigen über dem φ hinauf und sind gewiss aus der Vorlage, wo diese Aufschrift gerade so gestanden haben muss. Über Sp b steht die Aufschrift für Kapitel 18, das aber erst auf der folgenden Seite anfängt. Ich hoffe, es wird irgend einem klugen Leser gelingen, aus diesen Verschreibungen die Seitengestalt der Vorlage festzustellen.

Mt 9,24 λέγει αὐτοῖς m. CLgrs¹⁰ | 26 αὐτῆς m. NC 1. 33. 118. 124 | 27 αὐτῶ m. NCLgrs¹⁰ | υἱέ m. NC²DLgrs⁶ | 28 προσῆλθον m. NCDgrs ausser B | δύναιμι τοῦτο ποιῆσαι m. NC³DLgrs¹⁰ | 30 ἀνεώχθησαν m. NC³Lgrs¹⁰ | ἐνεβριμήσατο m. B²CDLgrs¹⁰ |

Bl 16 r Mt 9,32—10,1

Tinte vielfach abgerieben. Buchstaben manchmal durchgefressen. Sp a 1—5 durch Nässe verkleckst. — Sp a 16 o oben Hd a. — Z. 25 α oben Hd a. — Eusebs 76. 77. 78. 79., links von der Zahl OH' sind zwei Punkte, die mit dem o in Sp a hineingeschoben sind. — Sp a 1 fängt Kapitel 18 an, dessen Aufschrift auf der vorigen Seite oben steht. — Sp b 22 fängt Kapitel 19 an. Die Aufschrift steht über der Spalte. Der Rubrikator hat selbst das ω oben gesetzt. — Ebenso fängt Sp b 22 ein Lesestück an mit ἀρχή und τῷ καιρῷ ἐκείνῳ und dem Z. 23 einzufügenden ὁ ἰησοῦς, aber ohne Nennung des Tags.

Mt 9,32 ἀνθρώπων m. grs ausser NB | 33 λέγοντες ὅτι m. V | 35 μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ m. NC³Lgrs⁹ | 36 ἐσकुλμένοι m. NBCDgrs¹² | ἐρριμμένοι m. Egrs⁸ | ὡς m. CDFLMY 034 10,1 ἐξουσίαν ohne κατά m. NBCDgrs³ |

Bl 16 v Mt 10,1—8

Sp b 15 steht ein Strichelchen am Anfang vor ρ, das zufällig sein kann. Es wäre aber bloss möglich, dass der Schreiber hier ausnahmsweise zeigte, er wisse, dass das ρ mit dem π Z. 14 zusammengehöre. — Z. 17 finden wir ein grosses Π nach dem Kolon. Gewiss war hier in der Vorlage ein Absatz, nur hat der Schreiber vergessen, ηλ an die vorige Zeile anzuhängen, um diesen Abschnitt, wie üblich bei ihm, mit der neuen Zeile anfangen zu lassen; vgl oben zu Bl 4 v. — Z. 25 ist der tilgende Strich über α wahrscheinlich von der ersten Hand gesetzt, die das falsche α sofort durch ε Z. 26 ersetzte. — Z. 27 vergass der Schreiber das αθ in καθαρίζεται. — Eusebs 80. 81. 82.

Mt 10,2 om δέ m. Dgr* | om καὶ v. ἰάκωβος m. grs ausser NB | 3 μαθαῖος m. grs ausser NB²D | καὶ λεββαῖος ὁ ἐπι-

κληθεῖς θαυδαῖος m. C²Lgrs¹² | 4 κανανίτης m. **Σ**grs¹² | ὁ v. ἰσκαριώτης m. **Σ***BDgrs². | ἰσκαριώτης m. **Σ**BLgrs¹². | 5 σαμαριτῶν m. **Σ**CD²GLP* | 7 ὅτι m. grs ausser B |

Bl 17 r Mt 10,8—15

Vielfach durchgefressen und von Nässe verkleckst. Sp a 1—5 eine derbe Naht. — Gründurchschimmernde Tinte. — Eusebs 83. 84. 85. — Sp a 5 schliesst mit τέλος das vorige Lesestück.

Mt 10,8 ὁ νεκρὸς ἐγείρεται m. **Σ**^b (oder ^a) C³Lgrs¹¹. | ἐκβάλετε m. DF | μήτε v. ἄργυρον | 10 πάραν. — μηδὲ . . . μήτε . . . μήτε | ῥάβδον m. **Σ**BD 1. 33. 115 | αὐτοῦ ἔστιν m. Egrs¹² | 11 εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε m. **Σ**BCgrs¹³. | 12 add λέγοντες εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ m. **Σ*** u. ^{eb} DL 1. 22. 209. | 13 ἐλθέτω m. Bgrs¹¹ | πρὸς ὑμᾶς m. grs ausser **Σ**B | 14 εἰάν m. CEFGMPSUVXΓΔΠ | ἕξω m. BD 33. 157. ὁ ἐκ m. BDgrs ausser **Σ**C |

Bl 17 v Mt 10,15—20

Durchlöchert. Schmutzig. Sp a 2 ein blasser Strich wie ein Akutakzent über ω. — 19 α oben Hand a; Punkt danach zufällig. — 20 ω über o Hand a. — 22 σ über α, weil das σ nach α klein ausgefallen war. — Sp b jene Naht. — Z. 6 ὁν am Anfang wegen Löcher und Schmutzes eher zu ahnen als zu lesen. — Eusebs 86. 87. 88. — Sp a 6 Anfang ἀρχή eines nicht näher bezeichneten Lesestücks.

Mt 10,15 γομόρρας m. CDLMP 1. 22 | 18 δέ m. **Σ**BCgrs⁹ | 19 παραδίδωσιν m. Cgrs¹⁰ | καλῆσετε m. KI | καλίσητε m. **Σ**BCgrs⁷ |

Bl 18 r Mt 10,21—26

Durchlöchert und schmutzig, besonders Sp b, wo 18. 19 ein grosses Loch. Unterer Rand zernagt aber nicht bis zum Text. — Eusebs 89. 90. 91. 92. — Sp a 15 τέλος Ende des vorigen, Sp b Z. 24 Anfang ἀρχή eines neuen Lesestücks.

Mt 10,23 διώκουσιν m. DΔ | ἄλλην κἂν ἐκ ταύτης διώκουσιν ὑμᾶς· φεύγετε εἰς τήν ἑτέραν: | τοῦ ἰσραὴλ m. grs ausser BD | 24 διδάσκαλον ohne αὐτοῦ m. grs ausser **Σ**FM | 25 τῷ δούλῳ m. L | ἐκάλεσαν m. 1., wobei Estienne 1550 zum ersten Mal hier eine Grossschrift als Zeugen erhält. — οἰκιακοῦς m. **Σ**Bgrs⁹ |

Bl 18 v Mt 10,26—32

Durchlöchert und sehr fettig und schmutzig. — Sp a 15 ω oben Hd a. — Z. 17 ο oben Hd a. — 22 αἱ oben Hd a. — Ein nicht üblicher Raum nach Sp b 17, um den neuen mit einem grossen rot und blau geschmückten Π anfangenden Abschnitt hervorzuheben; ἀρχή für Anfang eines Lesestücks in dem Π darin.

Mt 10,27, κηρύσσετε[αι] m. DOrEus. | 28 μὴ φοβηθῆτε m. DS | ἀποκτενόντων m. Lgrs⁹ | φοβηθῆτε m. grs ausser **BC** 31 τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα m. **NEF**grs¹³ | 31 φοβηθῆτε m. Cgrs¹¹ |

Bl 19 r Mt 10,32—40

Fettig und schmutzig. Unterer Rand zernagt. — Oben rechts am Rand Δ' für das vierte Viererheft. — Sp a 17 tadelnder Strich über η spätere Hand. — Sp b 15 ου am Ende ist υ auf ο. — Eusebs 94. 95. 96. 97. 98. — Sp a 2 τέλος für das Ende des vorigen Lesestücks, nicht desjenigen, das Bl 18 v anfang. — Z. 11 für das letztere Lesestück ὑπαγε und Sp b 4 ἄρξεται aber Z. 17 wieder ὑπαγε.

Mt 10,32 om τοῦς v. οὐρανοῖς m. **NDL**grs¹⁰ | 33 δ' ἂν m. **ND**grs¹² | ἀπαρνήσεται m. C | κἀγὼ αὐτόν m. **NBDΔ** 1. 33 | om τοῖς v. οὐρανοῖς m. **NCDL**grs⁹ | 36 οἰκιακοί m. **NB*CDL**grs⁹ |

Bl 19 v Mt 10,40—11,5: Sp b Z. 24: hierher muss die Verszahl 5 von Z. 26 kommen.

Sp a 15 das ο hat von Hd a den Strich darin, um ein ω daraus zu machen. — Z. 18 μα muss für das Ende von ὄνομα und für den Anfang von μαθητοῦ gelten. — Sp b 19 η durch Punkte getilgt und durch οι ersetzt Hd a. — Eusebs 99. 100. 101. 102. — Sp b 7 Kapitel 20, die Aufschrift am oberen Rand, wo das ι oben Hd a; statt υ ist ιω, also ἰωάννου zu lesen. — Sp b Z. 6 Schluss des vorigen Lesestücks, obschon kein ἄρξεται seit Bl 19 r b 17.

Mt 10,41 om aus Versehen μισθὸν προφήτου | zweimal λήμψεται m. **NBCDLZΔ** | 10,42 ἂν m. BD 33. | 11,1 ἐτέλεσεν m. grs ausser M. — st δύο hat διὰ m. **NBC*DPZΔ** 33. 124. 4 ἰωάννη m. grs ausser B*ΔΔ | 11,5 καὶ χωλοί m. **NB**grs ausser DZΔ |

Bl 20 r Mt 11,5—12

Unterer Rand zernagt. — Sp a 2 das αθ fehlt in καθαρίζονται. — 11 ω oben Hd a. — 19 tadelnder Strich sp Hd. — Sp b 7 λ oben sp Hd, vielleicht Hd b. — Z. 19. 24. 25 οὐρανῶν zweimal voll geschrieben. — Euseb 103. 104. 105.

Mt 11,5 καὶ νεκροί m. **NBDLPZΔ** 1. 13. | καὶ νεκροὶ ἐγείρονται nach εὐαγγελίζονται m. sy^c | 6 ὅς ἐάν m. **N**grs ausser BD | 8 ἐξήλθατε m. **NBCDLPZΔ** | ἐν μαλακοῖς ἱματίοις m. CLgrs¹³ | βασιλέων εἰσὶν m. grs ausser **N*B** | 9 ἐξήλθατε m. **NBCDLPZΔ** | [εἰ]δεῖν προφήτην m. grs ausser **N*BZ** | 10 οὗτος γάρ m. grs ausser **NBDZ** | ὅς κατασκευάσει m. **NB** grs ausser P | 11 αὐτοῦ ἐστὶν m. **NB** grs ausser C |

Bl 20 v Mt 11,13—21

Sp a die Mitte hinunter durch eine derbe Falte in Bl 21 verrieben. — Sp b 16 tadelnder Strich über η Hd a. — Eusebs (106 sp Hd). 107. 108.

Mt 11,13 προεφήτευσαν m. B**Lgrs¹¹ | 14 ἰλίας m. sgrs ausser B*D | 15 ἅτα ἀκούειν m. sgrs ausser BD | 16 παιδίους m. allen grs | καθημένους v. ἐν m. sBCDLMZΔ om ταῖς v. ἀγοραῖς m. CLgrs¹² | ἃ προσφωνοῦντα u. λέγουσιν Vs 17 m. sBDZ | τοῖς ἑτέροις m. sBCDLgrs⁹ | add αὐτῶν | spricht mehr für ἑταίροις | m. CLgrs¹² 17 ἐδρηνίσσαμεν ἑμὴν m. CLgrs¹² | κόψασθε[αι] | 18 γὰρ πρὸς ἑμᾶς m. sye u. ¹¹ | 19 st ἔργων hat τέκνων m. grs ausser sB* | 20 ἰρξάτο ὁ ἰησοῦς m. CKLY034Π | 21 χοραζεῖν m. sBCgrs³ | ἀπὸ σαδδάν m. s*Bgrs¹² |

Bl 21 r Mt 11,21—28

Einige Buchstaben durchgefressen. Längsfalte durch Sp b hinunter. — Sp a 7 die sechs Punkte und ein etwas grösseres κ zeigen uns hier, dass wie bei Bl 16 v b 17 hier auch der Schreiber versäumte, das μιν an Z. 6 anzuhängen und den Absatz mit der neuen Zeile anfangen zu lassen. — Sp b 1 οὐρανοῦ voll geschrieben und das zweite ου ist υ auf ο. — Z. 10 ο oben Hand a. — Z. 18 sp Hd hat auch einen Apostroph nach πῆρ gesetzt. — Eusebs 109. 110. 111. 112. 113.

Mt 11,21 σποδῶ ohne καθημένοι m. BDLgrs¹¹ | 23 καπερ-ναοῦμ m. CLgrs¹² | μὴ ὑψωθῆσι m. sBCDL 1** 22. 42. om τοῦ v. οὐρανοῦ m. sBDΔ | καταβιβασθῆσι m. sCLgrs¹² | ἐγένοντο m. Egrs¹² | ἐμ[ε]νον m. LXΔ | 25 ἐξομολο[γ]οῦμεν ἀπεκρίψας m. CLgrs¹¹ | εὐδοκία ἐγένετο m. sB 1. 33. | φ ἑάν m. sBCLgrs¹¹ |

Bl 21 v Mt 11,28—12,5

Sp a 4 tadelnder Strich über ω. — Sp b 1 αι Hd a. — Z. 2. 3 αὐτοὺς aus Versehen zweimal. — Z. 27 ι oben Hd a. — Eusebs 114. 115.

Mt 11,29 πρὸς m. grs ausser sBC*D | 12,1 σάββασιν m. grs ausser B | 2 ἰδόντες αὐτοὺς m. CDLΔ 13. 124. | εἶπαν m. sBC 33. | 3 ὁ δὲ ἰησοῦς | ἐπείνασεν αὐτός m. L | 4 ἔφαγεν m. grs ausser sB | οὓς m. sCgrs⁹ |

Bl 22 r Mt 12,5—15

Unten bis in Sp b Z. 3 von unten ein Loch ausgenagt. — Sp b 21 αι oben Hd a. — Z. 24 ω oben Hd a. — Eusebs 116. (117. sp Hd). — Sp a 15 fängt Kap. 21 an, Aufs oben.

Mt 12,6 μ[ε]ρίζον m. sBDgrs⁹ | 7 ἔλεος m. sBCD 1. 33. 124. | 8 om καὶ v. ἐστίν m. allen grs | 10 ἄνθρωπος ἦν ἐκεῖ τὴν χεῖρα m. D(L)MΔ | θεραπεύειν m. grs ausser sDL | 11 τίς ἐστίν m. D | ἐνπέσει m. s^bII* | 12 πόσῳ οὖν μᾶλλον διαφέρει | 13 σου τὴν χεῖρα m. s* u. ^{eb} BL 1. 33. 124. 157. 346. | ἀπεκατεστάθη m. sBC²Lgrs⁹ | 14 οἱ δὲ φαρισαῖοι ἐξεληθόντες συμβούλιον ἐλαβον κατ' αὐτοῦ in dieser Reihenfolge m. L.

Bl 22 v Mt 12,15—24

Sp a 12 αι oben Hd a. — Sp b 8 Asper über ε Hd a. — Eusebs 118. 119. 120. 121. Bei 121 zum ersten Mal darunter der Kanon 2. Zum ersten Mal auch in der Vorlage? — Kap. 22 fängt Sp b 9 an, Aufs oben. — Sp b 9 ἀρχή u. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ zum Anfang eines Lesestücks, wobei das τότε wegfällt.

Mt 12,15 ὄχλοι πολλοί m. CDLgrs¹⁰ | om πάντας | 16 ἐπιτιμᾷ | 17 ὅπως m. Lgrs¹¹ | 18 εἰς ὃν m. ^sbC²Lgrs¹¹ | εὐδόκησεν m. grs ausser ^sCD | 21 om ἐν vor τῷ m. ^sBCLgrs¹² | 22 τὸν καιρὸν καὶ τυφλὸν m. LXΔ |

Bl 23 r Mt 12,24—31

Ein Loch am unteren Rand über Sp b Z. 2 von unten hinauf ausgenagt. Bl 16. 17. 18—23 müssen irgend wie hervorgeragt haben, um von einem Nager angegriffen zu werden. — Sp a 5 αι am Ende Hd a. — Z. 20 ω oben Hd a. — Sp b 5 αι am Ende Hd a. — Eusebs 122. 123. — Sp b 19 ἀρχή Anfang eines Lesestücks.

Mt 12,24 βεελζεβούλ m. CDgrs¹¹ | 25 δὲ ὁ ἰησοῦς m. CLgrs¹² | 28 ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγώ m. ^sBCDLgrs¹⁰ | 29 διαρπάσαι m. ^sC**DLgrs¹⁰ | διαρπάσει BCLgrs⁸ |

Bl 23 v Mt 12,31—38

Sp a 7 αι oben Hd b. — Z. 17 tadelnder Strich über αι. — Z. 22 das v fälschlich durch Punkte oben und unten getilgt. — ω oben Hd a. — Sp b 19 zwei ω 1. Hd — Z. 24 ein zufälliger Punkt über ε. — Eusebs 124. 125. 126. 127. — Sp b 24 fängt Kap 23 an, Aufs oben: περὶ τῶν αἰτούντων σημείων: das ω oben ist Hd a. — Sp b 23 τέλος das Ende eines Lesestücks, wobei der Schreiber zwei rote Punkte in das Kolon setzte.

Mt 12,31 add am Schluss τοῖς ἀνθρώποις m. CDI.grs¹¹ | 32 ὅς ἐάν m. ^sBgrs ausser DS | οὐκ ἀφεθήσεται m. (^s* οὐ μή) ^s* u. ^b u. ^c grs ausser B | τῷ αἰῶνι τοῦτω m. KXY034.ΔΠ | 33 τὸν δένδρον καλόν m. D | 35 om τῆς καρδίας m. ^sBgrs ausser L | om τὰ v. πονηρά m. grs ausser LUΔ | 36 λαλήσουσιν m. ^sBC | 37 st λόγων sec hat λόγων ἔργων | 38 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ m. ^sBCDIM | καὶ φαρισαί[ε]ων m. grs ausser B |

Bl 24 r Mt 12,38—44

Sp b 1—8 Falte. — Sp a 1 σ oben Hd a, weil das σ etwas klumpig war. — Z. 9 αι oben Hd a oder b. — Z. 11 das ου am Ende v auf o. — Sp b 8 της verbindet τ und η, sodass η nur einen Hauptstrich für sich hat. — Eusebs 128. 129.

Mt 12,40 statt ἦν hat ἐγένετο | om καὶ nach ἔσται m. ^sBCgrs¹⁰ | 41 νινευεῖται m. ^sBCDLXΔ | 42 βασιλεῖσαν | σολομῶνος zweimal m. grs ausser (C)D | 44 ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου m. CLgrs¹¹ | ἐλθόν m. ^saBCLgrs⁸ |

Bl 24 v Mt 12,44—50

Gründurchschimmernde Tinte. Sp a 7 das δ ist grösser als die anderen Buchstaben. Ob es am Anfang der Zeile in der Vorlage stand? — Z. 27 ω unten Hd a. — Sp b 24 eine Spur von einem Apostroph nach $\pi\rho\zeta$. — Eusebs 130. — Über Sp b die Aufs für Kap 24, aber das Kapitel selbst fängt erst auf der folgenden Seite an.

Mt 12,44 $\text{om } \kappa\alpha\iota \text{ v. } \sigma\epsilon\sigma\alpha\rho\alpha\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\nu \text{ m. Bgrs ausser } \mathfrak{N}^{\text{C}}\text{Z}$
 45 $\eta\epsilon\lambda\theta\acute{\omicron}\nu\tau\alpha$ wahrscheinlich für $\epsilon\iota\sigma\epsilon\lambda\theta\acute{\omicron}\nu\tau\alpha \text{ m. } \mathfrak{N}^{\text{BCD}}\text{grs}^{11}$ |
 $\text{st } \alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon \text{ hat } \sigma\upsilon\rho\alpha\nu\acute{\omicron}\nu$ 46 $\epsilon\pi\iota \delta\epsilon \alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon \lambda\alpha\lambda\acute{\omicron}\nu\tau\omicron\varsigma \text{ m. Cgrs}^{12}$ | $\iota\sigma\tau\acute{\eta}\kappa\epsilon\iota\sigma\alpha\nu \text{ m. } \mathfrak{N}^{\text{B}}\text{*CFGX}$ | $\lambda\alpha\lambda\acute{\omicron}\sigma\alpha\lceil\epsilon\rceil \alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon \text{ m. DL 33. 124. 346.}$ | 47 hat diesen Vers m. grs ausser $\mathfrak{N}^{\text{B}}\text{BL}^{\text{G}}$ 48 $\tau\acute{\eta}$
 $\epsilon\iota\pi\acute{\omicron}\nu\tau\iota \alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon \text{ m. CLgrs}^{11}$ | $\text{st } \kappa\alpha\iota \text{ hat } \bar{\iota} \text{ m. D}$ 49 m. $\mathfrak{N}^{\text{a}}\text{Bgrs}$
 ausser $\mathfrak{N}^{\text{D}}$ | 50 $\text{πο\text{u}\acute{\eta}\sigma\epsilon\iota \text{ m. KLSG}}$ | $\kappa\alpha\iota \acute{\alpha}\delta\epsilon\lambda\phi\acute{\omicron}\varsigma \text{ m. 13.}$

Bl 25 r Mt 13,1—10

Sp a 12 das τ wurde verkleckst, wenn auch nur ein wenig, so hat der Schreiber es durch einen Punkt oben und zwei Punkte rechts und links darin getilgt und ein Ersatz- τ geschrieben. — Z. 18 tadelnder Strich über η , das $\epsilon\iota$ sein sollte. — Sp b 12 ein Akzent über α aus späterer Hd. — Z. 14 in $\alpha\upsilon$ benutzt das υ den Hauptstrich des α als seinen Hauptstrich. — Sp a 1 fängt Kap 24 an, dessen Aufs wir auf der vorigen Seite fanden.

Mt 13,1 $\epsilon\nu \delta\epsilon \text{ m. CDLgrs}^{12}$ | $\text{om } \acute{\alpha}\pi\omicron \text{ (}\epsilon\kappa\text{) m. B 1. 124.}$
 2 $\text{om } \tau\omicron \text{ v. } \pi\lambda\omicron\iota\omicron\nu \text{ m. } \mathfrak{N}^{\text{BCLY}}\text{034.Z}$ | $\iota\sigma\tau\acute{\eta}\kappa\epsilon\iota \text{ m. } \mathfrak{N}^{\text{B}}\text{*Cgrs}^7$
 3 $\text{πο\text{ll}\acute{\alpha} \text{ m. } \mathfrak{N}^{\text{BD}}\text{grs}^{11}}$ | $\sigma\pi\epsilon\iota\rho\alpha\iota \text{ m. } \mathfrak{N}^{\text{DLMX}}$ | 4 $\epsilon\lambda\theta\acute{\omicron}\nu\tau\alpha \text{ u. } \kappa\alpha\tau\epsilon\rho\alpha\gamma\epsilon\nu \text{ m. B 13. 124.}$ | $\tau\acute{\alpha} \pi\epsilon\tau\epsilon\iota\nu\acute{\alpha} \tau\omicron\upsilon \sigma\upsilon\rho\alpha\nu\acute{\omicron}\nu \text{ m. E*KM}\Pi$
 5 $\epsilon\zeta\alpha\nu\epsilon\tau\epsilon\iota\lambda\epsilon\nu \text{ m. } \mathfrak{N}\text{grs ausser B}$ ebenso $\gamma\eta\varsigma$ ohne $\tau\eta\varsigma$ |
 6 $\text{st. } \rho\acute{\iota}\zeta\alpha\nu \text{ hat } \beta\acute{\alpha}\delta\omicron\varsigma \rho\acute{\iota}\zeta\eta\varsigma$ | 7 $\epsilon\pi\eta\iota\zeta\alpha\nu \text{ m. } \mathfrak{N}^{\text{D}} \text{ 13. 124. 346.}$ |
 9 $\acute{\alpha}\tau\alpha \acute{\alpha}\kappa\omicron\upsilon\epsilon\iota\nu \text{ m. grs ausser } \mathfrak{N}^{\text{BL}}$ | 10 $\text{ο\text{i } \mu\alpha\theta\eta\tau\acute{\alpha}\iota \text{ ohne } \alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon \text{ m. } \mathfrak{N}^{\text{BD}}\text{grs ausser CX}}$ | 11 $\epsilon\iota\pi\alpha\nu \text{ m. } \mathfrak{N}^{\text{BL}}$ |

Bl 25 v Mt 13,10—17

Sp a 1 Punkt nach σ sp Hd. — Z. 18 ω oben Hd a. — Sp b 9 ω oben Hd a. — Z. 24 tadelnder Strich über dem ganz richtigen ι in $\epsilon\pi\iota\nu$. — Z. 27 am Schluss ν , aber das ν wird Bl 26 r a 1 wiederholt. — Eusebs 133. 134.

Mt 13,11 $\epsilon\iota\pi\epsilon\nu \alpha\upsilon\tau\omicron\iota\varsigma \text{ m. BDgrs ausser } \mathfrak{N}^{\text{C}}\text{Z}$ | $\text{om aus Versehen } \delta\epsilon \text{ ο\text{u}} |$ 13 $\lambda\alpha\lambda\acute{\omega} \alpha\upsilon\tau\omicron\iota\varsigma \text{ m. D 1. 13. 33. 124. 346.}$
 184 | $\text{ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ ἀκούοντες μὴ ἀκούσωσιν (}\Theta\text{038. ἀκούωσιν) καὶ μὴ συνῶσιν (}\Theta\text{038. συνίωσιν) μῆποτε ἐπιστρέψωσιν m. D}$ | 14 $\alpha\upsilon\tau\omicron\iota\varsigma$ ohne $\epsilon\pi'$ m. $\mathfrak{N}^{\text{BC}}\text{grs}$
 ausser DM | $\acute{\alpha}\kappa\omicron\upsilon\sigma\eta\tau\epsilon \text{ m. Egrs}^6$ | 15 $\text{το\text{i}\varsigma } \acute{\omega}\sigma\iota\nu \text{ m. BDgrs}$
 ausser $\mathfrak{N}^{\text{C}}$ | $\text{το\text{i}\varsigma } \acute{\omicron}\phi\theta\alpha\lambda\mu\acute{\omicron}\upsilon\varsigma$: ob die Vorlage wie U^{X} $\text{το\text{i}\varsigma } \acute{\omicron}\phi\theta\alpha\lambda\mu\acute{\omicron}\iota\varsigma$ hatte, oder ob das folgende $\text{το\text{i}\varsigma }$ irreführte? $\epsilon\acute{\kappa}\alpha\mu\upsilon\sigma\alpha\nu$
 $\epsilon\pi\iota\sigma\tau\rho\epsilon\psi\omega\sigma\iota\nu \text{ m. } \mathfrak{N}^{\text{BCDL}}\text{grs}^6$ | $\text{ἰσ\text{o}\rho\mu\alpha\iota \text{ m. } \mathfrak{N}^{\text{BCDL}}\text{grs}^{10}}$ | 16 $\epsilon\pi\omega\nu$

sec m. **NC**Dgrs ausser B | ἀκούουσιν m. **NBCDMX** | 17 ἀμὴν γάρ m. **BCD**grs ausser **XX** |

Bl 26 r Mt 13,17—23

Die ganz schlecht gezogenen Spaltenlinien auf dieser Seite zeigen, wie unwissend der Schreiber war. — Sp a 3 tadelnder „Asper“ über ε und sofort das richtige αι, alles i. Hd vgl 14 v a 15. 16 v 25. — Z. 8 παραβαλῆν. — Sp b 17. 18 τοῦ aus Versehen zweimal. — Eusebs 135.

Mt 13,17 οὐχ | ἴδον m. **KXVII** | 18 σπεύ[η]ραντος m. grs ausser ***BX** | 21 om ἐν m. **D*gr** | st. γενομένης δέ hat εἴτα γενομένης (m. G) | εὐθέως m. **D** | 22 τούτου αἰῶνος τούτου wahrscheinlich nur versehentliche Wiederholung des Artikels, und dann ist es τοῦ αἰ. τούτου m. grs ausser ***BD** | συνπνίγει m. **BCDLXA** | 23 τὴν γῆν τὴν καλὴν m. **Dgrs**¹¹ |

Bl 26 v Mt 13,23—29

Sp a 3 tadelnder Strich über ω, das o sein sollte. — Sp b 19 sinnloser tadelnder Strich über τ. — Eusebs 136.

Mt 13,23 συνιῖς m. **BD** | 24 ὁμοιώθη m. **CFΔ** | σπεύροντι m. **CDLgrs**⁹ | 25 ἐπέσπειρεν m. **B** 1. 13. 22. 119. 157. / 48. 26 om καὶ v. τὰ m. **D** 13. 124. 248. 346. | 27 εἶπαν | ἔσπειρας m. **BKLSUGΔΠ** | τὰ ζιζάνια m. ***LX** | 28 οἱ δὲ δοῦλοι m. **ngrs** ausser B | εἶπαν | εἴπ. αὐτῶ, m. **Lgrs**¹² | συλλέξωμεν m. **BCDgrs**⁷ | 29 ὁ δὲ ἔφη m. **Lgrs**¹² | ἔφη αὐτοῖς | συνλέγοντες m. **D** |

Bl 27 r Mt 13,30—34

Buchstaben hier und dort durchlöchert. — Sp a 6 ω oben Hd a. — Z. 22 Punkt oder Kolon sp Hd. — Sp b 5 αι oben Hd a. — Z. 14 verkleckstes τ durch Punkte getilgt und ersetzt Hd a. — Eusebs 137 (diese Zahl sp Hd oder Hd a später). 138. 139.

Mt 13,30 ἐν καιρῷ m. ***BDgrs**¹² | αὐτὰ εἰς δεσμῆς m. **BCgrs**¹⁰ | συναγάγετε m. **NCY** oder **034.grs**¹² | 31 st παρέθηκεν hat ἐλάλισεν m. **DL*** 1. 13. 124. 346. | 32 μ[ε]ρίζων m. **Dgrs** | κατασκηνοῦν m. **ngrs** ausser **B*D** | 33 αὐτοῖς λέγων m. **CLMUX** 13. 124. 126. 243. | ἐνέκρυσεν m. **BCDgrs**¹¹ |

Bl 27 v Mt 13,34—41

Ein wenig beschmutzt und verrießen. — Sp b 17 αι oben Hd a.

Mt 13,34 st οὐδὲν hat οὐκ m. ***Dgrs**¹¹ | ἐλάλει (ἠλαλή) m. ***BCDgrs** ausser ***Δ** | 35 ἡ[ι]σαίου m. ***1** 13. 33. 124. 253. | καταβολῆς κόσμου m. ***u.^c CDgrs**¹³ | 36 οἰκίαν ὁ ἰησοῦς m. **Cgrs**¹² | προσήλθον m. **NC**Dgrs¹³ | st φράσον hat διασάφησον m. ***BOr** | 37 εἶπεν αὐτοῖς m. **Cgrs**¹³ | 38 om aus Versehen οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ | 39 αἰῶνος ohne τοῦ m. **ABD** 13. 33. 124. 346. | 40 καίεται m. **Cgrs**¹³ 13. 33. 124. 157. | τοῦ αἰῶνος τούτου m. **Cgrs**¹³ | 41 ἀποστελεῖ m. **BCDgrs**¹² |

Bl 28 r Mt 13,42—48

Vielfach durchlöchert. — Sp a 12 ω oben Hd a. — Z. 24 tadelnder Strich über η, das ει sein sollte. — Z. 27 verkleckstes τ durch Punkt getilgt und durch ein unten geschriebenes τ ersetzt. — Sp b 18 ου ist υ über o.

Mt 13,43 ἐκκληρώσουσιν m. **BCgrs**¹³ | st τοῦ πρὸς αὐτῶν hat τῶν οὐρανῶν | αὐτα ohne ἀκούειν m. ***B** 44 ὁμοία πάλιν m. **Cgrs**¹⁴ | st ὃν hat ὁ | πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ [πολῇ] m. **Cgrs**¹⁴ | 45 ἐνπόρῳ und aus Versehen nur ζητοῦν | 46 εὐρῶν δέ m. **BDL** 1. 33. | om ἓνα m. **D** 124. | st αὐτόν hat τὸν μαργαρίτην ἐκείνον | 47 συναγοῦσῃ m. **EFY034**. | 48 ὅτε δέ m. **D** | ἀναβιβάσαντες ohne αὐτῶν m. **BCgrs**¹⁴ | ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν ohne καὶ m. **L** 13. 124. 346. | ἄγγη m. **BCM**^{**} 1. 124. / 48.

Bl 28 v Mt 13,49—55

Sp a 1 ι oben Hd a. — Z. 8 ου ist υ auf o. — Z. 15 verkleckstes τ durch zwei Punkte getilgt und dann ersetzt; vgl Bl 27 r b 14. 28 r a 27. — Z. 27 ω oben Hd a. — Z. 28 α am Schluss in Sp b wiederholt. — Sp b 20 es fehlt π in ἐκκληρώσεσθαι. — Z. 25 Tadelstrich über η, das ει sein sollte. — Eusebs 141 später geschrieben.

Mt 13,51 λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς m. **Cgrs**¹² | ναί ohne κύριε m. **BD** 1. 13. 124. | 52 ὁ δέ m. **Bgrs**¹² | εἶπεν m. **B*grs**¹⁴ | τῇ βασιλείᾳ m. **BCKII** 1. 13. 33. 124. 346. | st ὁμοίως hat ὁμοία | 54 ἐκκληρώσεσθε m. **BCDgrs**¹⁰ | τοῦτα[ς] πόθεν

Bl 29 r Mt 13,55—14,3

Überall durchlöchert. Schmutzig. — Sp b 11 das überflüssige υ durch Punkte getilgt. Eusebs 142. 143. 144. später geschrieben. — Sp b 1 Kap 25 fängt an, Aufs über Sp a.

Mt 13,55 οὐχ ἡ m. **BCMD** 33. | μαριάμ m. **BDgrs**¹² | ἰωσήφ m. **aBC** 1. 33. / 184. | 56 ταῦτα πάντα m. **BCgrs**⁵ | 57 πατριδί ohne ἰδιῶ oder αὐτοῦ m. **BD** 33. 346. | 14,1 τετράρχης m. **BDgrs** ausser **NCZΔ** | αὐτός m. **BDgrs**¹² | 3 τότε κρῖνεις m. **B** 13. 124. | ἔδωκεν αὐτόν m. **a u. c** **CDgrs** ausser ***B** | καὶ ἐν (τῇ m. **B**^{**}) φυλακῇ ἀπέθετο m. ***B*** u. ****** 13. 124. 346. | φιλίππου m. **Bgrs**¹⁴ |

Bl 29 v Mt 14,4—12

Eusebs 145 später geschrieben; das ε abgeschabt.

Mt 14,4 ὁ ἰωάννης m. **BCZgrs**¹³ | αὐτῷ nach γάρ m. **CDgrs**¹² | 5 statt ὡς hat εἰς | 6 γενεσίων δέ γενομένων m. **CK** | om τῆς | 7 μετ' m. **X** | ὁ ἄν m. **BD** | 9 λυπηθεὶς u. διὰ τοῦς m. **BD** 1. 13. 124. 346. | δοθῆναι αὐτῇ m. 1. 13. 124. 346. | 10 τὸν ἰωάννην m. **CDgrs**¹³ | 11 ἐν τῷ πίνακι 1. 13. | 12 πῶμα m. **BCDL** 1. 13. 22. 33. 121. 346. |

Bl 30 r Mt 14,12—19

Durchlöchert. Schmutzig. — Sp a 4 grosses α rot und grün verziert. — Falte im Perg schräg durch Sp b. — Eusebs 146.

147 später geschrieben. — Sp a 19 fängt Kap 26 an, Aufs oben auf der Sp. — Sp a 13 ἀρχή Anfang eines Lesestücks. — Mt 14,12 αὐτό m. **Σ^bCDgrs¹⁴** | 13 ἀκούσας δέ ohne καί m. **ΣBDLZ** | περὶ m. **BCDgrs¹³** | 14 ἐξελθὼν ohne ὁ ἰησοῦς m. **ΣBD** 1. 22*. 33. 61. 118. 124. 219. | ἴδεν m. **CEKLX** | ἐπ' αὐτοῖς m. **ΣBCgrs¹⁴** | 15 προσήλθον m. **ΣCDgrs¹³** | οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ m. **CDgrs¹⁴** | ἤδη παρήλθεν m. **BCDgrs¹⁴** | ὁμοῦν m. **BDgrs¹⁴** | εἰς τὰς κύκλῳ κώμας m. **C* 33.** | 16 ὁ δὲ ἰησοῦς m. **Σ^eBCgrs¹⁶** | 18 ὁμοῦν αὖτε m. **D** | 19 κελεύσας m. **B²CDgrs¹⁶** | ἐπὶ τοῦ χόρτου m. **ΣBC067.** 1. 22. 33. | λαβὼν ohne καί m. **Bgrs¹⁴** |

B1 30 v Mt 14,19—24

Sp a 2 ο oben Hd a. — Z. 8 st δε hat δα. — Z. 13 verkleckste der erste Buchstabe α, so tilgte ihn der Schreiber durch einen Tadelstrich und schrieb dafür ein kleineres α am Ende von Z. 12. — Z. 16 die Punkte über ι sp Hd. — Eusebs 148. 149. 150. — Sp b 14 Kap 27, Aufs oben auf der Sp; das σ darin oben Hd a. — Sp a 23 (24) ἀρχή u. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ u. zwischen den Zeilen der Zusatz ὁ ἰησοῦς für ein Lesestück. — Sp b 7 τέλος zum Schluss des vorigen Lesestücks. — Mt 14,19 εὐλόγησεν m. **ΣBgrs¹⁴** | hat αὐτοῦ v. τοῦς ἄρτους | 21 st ὥσει hat ὥς m. **DΔ067.** 1. 33. / 48. | παίδων καὶ γυναικῶν (m. **D** 1.) 22 καὶ εὐθέως m. **Σ^bBgrs** ausser **Σ^cC*** | ὁμοῦν ὁ ἰησοῦς m. **ΣBC* DPΔ067. 0106.** | τῶν μαθητῶν αὐτοῦ m. **BEFKPXiI** | τὸ πλοῖον m. **ΣCDgrs¹⁷** | 23 ὁμοῦν δέ | 24 ἀπῆχεν ἀπὸ τῆς γῆς σταδίους ἰκανοὺς | nach ἄνεμος add αὐτοῖς |

B1 31 r Mt 14,25—32

Sp a 12 Asper Hd a. — Z. 26 α sofort durch ε ersetzt 1. Hd — Sp b 11 ο oben Hd a. — Z. 16 ω oben Hd a. — Z. 20 Tadelstrich über η Hd a. — Z. 26. 27. 1. Hd schrieb ω fälschlich am Anfang von Z. 27, schrieb aber dann das richtige ο an das Ende von Z. 26, doch setzte er keinen Punkt über ω. — Eusebs 151. 152 vielleicht später geschrieben. — Mt 14,25 ἦλθεν m. **ΣBC²084.** | πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς m. **C³grs⁹** | ἐπὶ τὴν θάλασσαν m. **ΣBPΔ084. 0106.** 1. 13. 124. 238. 346. | 26 ἰδόντες δὲ αὐτὸν ohne οἱ μαθηταὶ m. **Σ*** | αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης m. **084.** 33. | 27 εὐθύς m. **ΣBD084.** | ἐλάλησαν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς m. **Cgrs¹⁵** | 28 aus Versehen ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ πέτρος εἶπεν m. **Σgrs¹⁶** | ἐλθεῖν πρὸς σε m. **ΣBCDΔ0106.** 1. 13. 33. 124. 157. 238. / 47. | 29 ὁ πέτρος m. **Cgrs¹⁴** | ἐλθεῖν m. **Σ^eCDgrs¹⁴** | 30 ἄνεμον ἰσχυρόν m. **B²CDgrs¹⁴** | 31 εὐθύς m. **Σ** | 32 ἀναβάντων m. **ΣBD084.** 13. 33. 124. |

B1 31 v Mt 14,32—15,4

Sp b 8 Tadelstrich über ε Hd a. — Z. 9 α oben Hd a. — Z. 12 ω oben Hd a. — am Ende der Zeile wurde ein Kolon aus Versehen mitten in das Wort nach v gesetzt; der Rubri-

kator hat es mit fünf oder sechs leisen Punkten und Strichen getadelt. — Z. 13 o oben Hd a. — Eusebs 153. später auch 154. — Sp b fängt mit Kap 28 an, Aufs oben m. τις st τῆς u. ἐντολεις st ἐντολῆς. — Sp a 10 τέλ.ος eines vorhergehenden Lestücks; roter Punkt im Kolon. — Mt 14,33 οἱ δὲ προσελθόντες m. 13. 124. 346. | 34 ἰλ.θάν m. **084**. st εἰς hat ἐπὶ m. **BCDΔ084**. 13. 33. 124. 157. 238. 245. | εἰς γεννησ. m. **BDΔ084**. 33. γεννησαρέθ m. Egrs¹³ | 35 ἐκείνου τοῦ τόπου m. 346. | 36 ἵνα κἂν m. 1. 22. 33. 346. | 15,1 τῷ ἱεροῦ m. **Bgrs**¹³ | ἀπό ohne οἱ m. **BD** 1. 124*. | παρισταίσι καὶ γραμματεῖς m. **BD** 1. 13. 33. 124. 346. | 2 παρὰδωσιν m. **E*FLP*** | 4 st ἐνετείλατο λέγων hat εἶπεν m. **caBD084**. 1. 124. | πατέρα σου m. **C**KLMUΠ** |

Bl 32 r Mt 15,4—13

Durchlöchert. Beschmutzt. Unten Sp b 21—26 eine grosse Fettdrüse, die auf dieser Fleischseite beschrieben aber auf dem Verso, der Haarseite, nicht beschrieben ist. — Sp a 6 Asper Hd a, Akzent über α vielleicht auch Hd a. — Z. 9 fraglich, ob der Strich über η zum Tadel ist, denn der Buchstabe ist richtig — oder ob er als Akzent gemeint ist statt eines Zirkonflexes. — Z. 23 a oben Hd a. — Z. 27 σ unten Hd a; das erste σ war halb auf der dünnen geplatzen Haut der Fettdrüse und der Schreiber hat es deswegen wiederholt. — Sp b 15 ω oben Hd a. — Z. 17 αι oben Hd a. — Eusebs 155. — Mt 15,5 ὁς ἂν m. **Bgrs**¹³ | ὁ ἂν m. **D**** 1. | οὐ μή ohne καὶ m. **BCD084**. 1. 33. | 6 τιμήσει m. **BCDE²ΔΠ²084.0106**. 1. 13. 33. 124. 346. | om αὐτοῦ pr m. 1. u. αὐτοῦ sec. m. **084**. 13. 33. 124. 346. | st τὴν ἐντολὴν hat τὸν λόγον m. **caBD** | 7 ἐπροφήτευσεν m. **B*CDL084**. 33. 124. 470. / 48. | 8 ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσιν m. **BDL084**. 33. 124. | καρδία αὐτοῦ | 10 ἀκούσατε[αι] | 12 μαθηταὶ ohne αὐτοῦ m. **BD** 13. 61. 124. 245. 346. | st εἶπον hat λέγουσιν m. **BD** 1. 13. 36. 61. 124. 346. |

Bl 32 v Mt 15,13—20

Sp a 8 o in ov hat den Omegastrich. — Z. 14 Tadelstrich über η sp Hd. — Z. 21 die zwei Punkte sind die deutlichsten Überreste des Versuchs, die Fettdrüse auch auf dieser Seite zu beschreiben; die Tinte des Strichs für ε zog sich in zwei Kleckse zusammen und der Schreiber schrieb das ε auf die folgende Zeile. — Sp b 19 ρ Hd a. — Eusebs 156. 157. — Mt 15,14 τυφλοί εἰσιν ὁδηγοὶ m. **BDLZ** 1. 13. 33. 124. 346. | τυφλῶν m. **cagrs**¹⁶ | st ἔαν ὁδηγῇ hat ὁδη[ι]γῶν σφαλῆσεται καὶ m. 13. 124. 346. | πεσοῦνται εἰς τὸν βόθυνον ähnlich **DLZ** 1. 124. 346. | 15 αὐτῷ v. ὁ πέτρος | παραβολὴν ταύτην m. **CDgrs**¹³ | 16 ὁ δὲ ἱεροῦς m. **Cgrs**¹³ | 17 οὐ m. **BDZ** 33. 238. εἰσερχόμενον m. B Origenes | 18 εἰσερχονται m. **FM** | καὶ ἐκεῖνα |

Bl 33 r Mt 15,20—28

Durchlöchert, besonders oben. Buchstaben teilweise beschmutzt und abgerieben. — Sp a 5 ω oben Hd a. — Sp b 4 (3) das zweite o in ἀπολολο hat einen sehr dicken Omegastrich Hd a. — Z. 19 ω oben Hd a. — Eusebs 158 (später beigelegt). 159. — Sp a 2 fängt Kap 29 an; Aufs oben περι τῆς φοινικίσσης. — Sp b steht oben die Aufs für Kap 30 und die oberste Zeile hat das grosse rote o, doch fängt dieses Kapitel erst auf der folgenden Seite Sp a 7 an. — Mt 15,22 ἔκραζεν m. ⁸BD 1. | λέγουσα ohne αὐτῷ m. ⁸BCZ 1. 13. 124. 346. | υἱός m. BD 23 ἐρώτων m. E**grs⁹ | 24 st εἰς hat πρὸς | nach ἀπολώλοτα hat τὰ | 25 προσεκύνει m. ⁸*BDM 1. 13. 33. 124. | βοήθησον | 26 ἐστὶ καλόν m. ⁸Bgrs¹³ | 28 om αὐτῇ |

Bl 33 v Mt 15,28—32

Eusebs 160 später geschrieben. — Sp a 7 fängt Kap 30 an. Über dem Λ' steigt als Verzierung eine Reihe von Punkten, die wahrscheinlich in der Vorlage waren. — Sp b 14 Kap 31, Aufs oben. — Sp b 14 ἀρχή zweimal, τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, und der Zusatz ὁ ἰησοῦς für ein Lesestück, das mit προσκαλεσάμενος anfangt. — Mt 15,30 χωλοὺς τυφλοὺς κωφοὺς κυλλοὺς m. EGPVXΓ | om καὶ ἐτέρους πολλοὺς m. L 71. | ἔρριψαν m. Bgrs¹³ | st τοῦ ἰησοῦ hat αὐτοῦ m. ⁸BDL 13. 33. 56. 58. 124. / 184. | 31 τὸν ὄχλον m. ⁸CDUΔ 1. 13. 124. 157. | βλέποντες m. Δ | καὶ κυλλοὺς m. D 13. 157. | καὶ χωλοὺς m. ⁸BCDMPΔ 1. 4. 13. 124. 157. | ἐδόξασαν m. BCDgrs ausser ⁸L | 32 om αὐτοῦ m. ⁸ | νήστεις m. grs ausser ⁸ |

Bl 34 r Mt 15,32—16,2

Sp b 1 σ oben Hd a. — Z. 8 αἱ oben Hd a. — Z. 17 δ oben Hd a. — Z. 19 (18) Punkt sp Hd. — Z. 20 Ende ου ist υ auf o. — Eusebs 161. 162 später geschrieben. — Sp b 16 (15) Kap. 32; Aufs oben. — Mt 15,33 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ m. CDgrs¹⁵ | τότε οὖν mit D 1. | 34 om ὁ v. ἰησοῦς | 35,36 παραγγείλας u. ἔλαβεν m. ⁸BD 1. 13. 33. 124. 346. | 35 τῷ ὄχλῳ m. ⁸BDgr¹ 1. 33. | 36 καὶ εὐχαριστήσας m. ⁸BD 1. 13. 124. | ἐδίδου m. ⁸BD 1. 13. 33. 124. 157. 346. | μαθηταῖς ohne αὐτοῦ m. ⁸BD 1. 13. 22. 33. 124. 243. | τῷ ὄχλῳ m. CDgrs¹⁰ | 37 τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ἦραν m. BD 1. 33. | 38 ἦσαν ὡς m. B 1. 13. 22. 33. 124. 346. | παί[ε]δων καὶ γυναικῶν (⁸D 1. 124. so, aber παιδίων) | 39 ἀνέβη m. Cgrs¹³ | μαγδαλά m. Egrs¹² | 16,1 οἱ σαδδουκαῖοι m. ⁸Δ | ἐπηρώτων m. ⁸*u.^{eb} 1. 13. 346. | hat 16,2,3 m. CDgrs¹⁰ 1. 22. 33. |

Bl 34 v Mt 16,2—10

Sp a 1 Tadelstrich über αἱ, das ε sein sollte. — Z. 2 ω oben Hd b? — Z. 9 ω oben Hd a. — Z. 14 οἱ oben Hd b. — Z. 16 Tadelstrich über ω. — Z. 18 ο oben Hd a. — Tadel-

strich über η, das ει sein sollte. — Eusebs 163. 164 (diese zwei, glaube ich, später geschrieben. — Mt 16,2 πυράζει m. CEFGLHM | 3 πυράζει m. EGHM | om ὑποκριταί m. DLΔ 1. 22. 33. 262. | δύνασθε m. Cgrs⁷ | 4 σημείον ζητεῖ m. D** ἰωνᾶ τοῦ προφήτου m. Cgrs¹³ | 5 οἱ μαθηταὶ ὁπνε αὐτοῦ m. SBCD 209. 346. / 184. | 8 εἶπεν ὁπνε αὐτοῖς m. SBDKLM SXΔΠ | st ἐλάβετε hat ἔχετε m. SBD 13. 124. |

Bl 35 r Mt 16,10—18

Stark abgerieben. Sp a viel breiter als Sp b. — Sp a 4 Asper sp Hd als Tadelstrich über η, das ει sein sollte. — 5 ω oben Hd a. — Hd a schrieb zuerst αρω, machte aber dann ein ν aus υ und schrieb jenes ω oben, während die Hd b ein Asper als Tadelstrich über das verballhornisirte υν setzte. — Z. 8 Tadelstrich über ε, das αι sein sollte. — Z. 14 αι oben Hd b. — Eusebs 166. 167 später geschrieben. — Sp a 16 Kap 33; Aufs oben: περὶ τῆς ἐν καισαρίᾳ ἐπερωτήσεως. — Sp a 16 ἀρχὴ und in dem grossen roten ε darin τῷ καιρῷ ἐκείνῳ für ein Lesestück. — Mt 16,10 σπυρίδας m. Sgrs¹³ | 11 om πᾶς | αρω m. SBCgrs⁶ | προσέχετε δέ m. SBC*L | 12 nichts zwischen τῆς ζυμῆς u. ἀλλά m. D 124*. | ἀλλά m. SBgrs¹¹ | 13 καισαρίας m. SCDELX | τίνα με m. Dgrs¹⁴ | 14 εἶπον m. Sgrs ausser BH³ | ἡλίαν m. Sgrs ausser BD | 17 ἀποκριθεὶς δέ m. SBD 1. 13. 33. 124. 136. / 1353. | βαρ' ἰωνα | ἐν τοῖς οὐρανοῖς m. Sgrs ausser B | 18 om ὅτι m. 1. | om τῇ |

Bl 35 v Mt 16,18—24

Sp b 13 ahne ich nicht, warum der Tadelstrich über τ steht. — Z. 20 ο oben Hd b. — Z. 21 λ oben Hd b. — Eusebs 168. 169. 170. — Sp a 13 τέλος das Ende des Lesestücks. — Mt 16,19 ὁπνε καὶ hat δώσω δέ σοι | τὰς κλεῖδας m. S*B*L / 1353. | ὅσα ἂν zweimal auch δεδεμένα u. λελυμένα m. 1. | 20 μαθηταὶ αὐτοῦ m. Egrs¹³ | st αὐτος hat οὗτός m. D | ὁ χριστός m. S*BLXΓΔΠ | 21 ὁ ἰησοῦς m. S^bgrs¹⁵ | εἰς ἱεροσόλυμα ἀπελθεῖν m. SBD^{sr} 1. 13. 33. 124. 157. 346. / 184. | ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ | 22 ἰρξάτο αὐτὸν ἐπιτιμᾶν λέγων | εἰλεως ähnlich D* εἰλεος | 23 ἐπιστραφεὶς m. DKLM | εἰ μου m. S^cC | st οὐ φρονεῖς hat οὐκ ἐφρό[ω]νη[ε]σας |

Bl 36 r Mt 16,24—17,2

Sp a 15 das falsche αι sofort durch ε ersetzt. — Eusebs 171. 172 später geschrieben. — Sp b 17 Kap 34; Aufs oben. — Sp b 17 ἀρχὴ und τῷ καιρῷ ἐκείνῳ für den Anfang eines Lesestücks. — Mt 16,24 st ἀράτω hat ἄρας u. om καὶ | 25 ἂν m. Dgrs¹⁴ | ἀπολέσει m. SBgrs¹² | ἔνεκα | 26 ὠφεληθήσεται m. SBL 1. 13. 22. 33. 61. 124. 157. 346. / 184. | om ὅλον | 27 τὴν πράξιν m. S^cBCDgrs¹² | 28 ὅτι m. SBL 33. 124. 157. 346. | τῶν

ἄδε ἐστώτων m. **BCDLSU** 1. 13. 22. 33. 114. 157. | 17,1 καὶ ἐγένετο μεθ' m. **D**. | τὸν ἰάκωβον m. **SD** 33. 157. |

Bl 36 v Mt 17,2—9

Sp b 16 o in αὐτον hat Omegastrich Hd a. — Mt 17,2 om ó v. ἡλῖος | ἐγένετο m. **BCDgrs**⁸ | 3 ἄφθη m. **BD** 13. 33. 124. 144. / 184. | μαυσῆς m. **BDKLYΠ** | ἡλίας m. grs ausser **B*D** | συναλοῦντες m. **BDΔ** | μετ' αὐτοῦ συν[λ]λαλ. m. **CDgrs**¹³ | om ó m. **H** | om εἰ | ποιῶμεν m. **C³Dgrs**¹³ | μωϋσῆ; μωυ- m. **BDKLYΠ** | -σι m. **Cgrs**¹¹ | μίαν sec aus Versehen μια | ἡλία m. grs ausser **B*D** | ἡλία μίαν m. **CDKLΔΠ** 1. 33. 124. | 5 ἔτι δέ | εὐδόκησα m. **Bgrs**¹² | αὐτοῦ ἀκούετε m. **Cgrs**¹³ | 6 ἔπεσαν m. **BCD** 33. 124. | 7 καὶ προσελθὼν ó ἰησοῦς καὶ ἀψάμενος αὐτῶν εἶπεν m. 124. | 8 ἴδον m. **CKLVΠ*** | αὐτὸν ἰησοῦν m. **B*** | 9 ἐκ m. **BCDgrs**¹³ | ἀναστῆ m. **SCgrs**¹³ |

Bl 37 r Mt 17,10—17: Sp a 24 tilge ov.

Sp a 16 o oben Hd a. — Sp b 12 o pr hat Omegastrich Hd a. — Eusebs 173. 174 später geschrieben. — Sp b 2 Kap 35; Aufs oben. — Sp b 6 ἀρχή und τῇ καιρῷ ἐκείνῳ und Zusatz τις προσῆλθεν τῇ ἰησοῦ für den Anfang eines Lesestücks, also: ἄνθρωπος τις προσῆλθεν τῷ ἰησοῦ. — Mt 17,10 οἱ μαθηταὶ ὅνε αὐτοῦ m. **SLZ** 1. 33. 124. | ἡλίαν m. **B²Cgrs** ausser **B*DΔ** | 11 ó δὲ ἰησοῦς m. **Cgrs**¹² | εἶπεν ὅνε αὐτοῖς m. **BD** 33. 124. | aus Versehen nur η.ι | ἔρχεται ὅνε πρῶτον m. **BD** 1. 22. 33. 435. / 184. | 12 αὐτ. m. **Bgrs**⁹ | ὅσαν st ὅσα: ob für ὅσα ἄν? | 14 ἐλθόντων αὐτῶν m. **Cgrs**¹⁴ | αὐτόν m. **Bgrs**¹⁶ | 15 κακῶς ἔχει m. **BLZ**^{vid} | st πολλάκις sec hat ἐνίοτε m. **D** 1. 22. | 16 ἰδυνήθησαν m. **CDgrs**¹² | 17 ἀποκριθεὶς δὲ m. **Bgrs**¹⁶ |

Bl 37 v Mt 17,17—24

Eusebs 175. 176. 177 später geschrieben. — Sp b 18 τέλος eines Lesestücks. — Z. 20 ἀρχή und τῇ καιρῷ ἐκείνῳ und Zusatz: -τι τῷ ἰησοῦ für Lesestück. Das των δὲ αὐτῶν fällt aus und der Anfang ist: ἐλθόντι δὲ τῷ ἰησοῦ εἰς καπερναούμ. τῇ καιρῷ ἐκείνῳ ist in dem grossen ε. — Mt 17,17 μεθ' ὁμῶν ἔσομαι m. **BCDZ** 1. 33. 124. | 19 κατ'ἰδίαν m. **SCgrs**¹⁴ | 20 ó δὲ ὅνε ἰησοῦς m. **BD** 33. 124. 243. 258. | λέγει m. **BD** 1. 13. 33. 124. 346. | ὀλιγοπιστίαν m. **B** 1. 13. 22. 33. 124. 346. | μετὰβα m. **B** 1. 13. 124. 346. | ἐντεῦθεν m. **Cgrs**¹⁴ | om Vers 21 m. **B** 33. | 22 ἀναστρεφόμενων δὲ αὐτῶν m. **CDgrs**¹⁴ | 23 ἐγερθήσεται m. **CDgrs**¹⁵ | 24 καπερναούμ m. **Cgrs**¹⁵ | προσῆλθαν | διδραχμα zweimal m. **Bgrs**⁹ | εἶπον m. ***grs** ausser ***BD** |

Bl 38 r Mt 17,24—18,3

Eusebs 178 später geschrieben. — Sp b 10 (9) Kap 37; Aufs oben, wo της st τίς. — Sp b 17.16 τέλος des Lesestücks. — Mt 17,24 τελεῖ τά m. ***Bgrs** ausser ***D** | 25 εἰσελθόντων m. 13. 124. 346. | κῆσον, da aber η und σ weit auseinander sind,

könnte man vermuten, der Schreiber habe eine unklare Stelle in der Vorlage gefunden und sei unsicher geblieben. | 26 εἰπόντος δὲ ἀπὸ m. **SBCL** 1. | 27 σκανδαλίζωμεν m. **BDgrs**¹⁴ | om τὴν m. **SBgrs**¹¹ | ἀγγιστρον | ἀναζάντα m. **SBDgrs**⁵ | 18,1 ἐν ἐκείνῃ ohne δέ m. **SDZgrs**¹³ | ἡμέραι m. 1. 33. / 24. 31. | 2 προσκαλεσάμενος ὁ ἰησοῦς m. **Dgrs**¹³ |

Bl 38 v Mt 18,3—8: Sp a 2 füge 1 nach α ein.

Sp a 11 zufälliger Strich über ε. — Sp b 21 aus Versehen σσ. — Eusebs 179 später geschrieben. 180. — Mt 18,4 ταπεινώσει m. **SBBDZgrs**¹⁴ | 5 ἐάν m. **SBgrs**¹³ | ἐν παιδίον τοιοῦτο m. **BD LZ** 1. 124. 346. / 184. | τοιοῦτο m. **SBLgrs**⁷ | 6 σκανδαλίσει m. **HL** / 184. | εἰς τὸν τράχηλον m. **Egrs**¹² | 7 om ἐστὶν m. **BL** 1. 33. | ἀνθρώπων ἐκείνων m. **Bgrs**¹² | om τὸ σκάνδαλον | 8 σκανδαλίζῃ m. **FLVX** | αὐτόν m. **SBDL** 1. 13. 124. 157. 243. 245. 346. | χωλὸν ἢ κυλλὸν m. **Dgrs**¹⁴ |

Bl 39 r Mt 18,8—14

Sp a 20 ω oben Hd a. — Z. 24 ω oben Hd a. — Sp b 1 in o pr der Omegastrich. — Z. 3. 28. 29. Einschub mit grüner Tinte. — Z. 21 αἱ oben Hd a. — Eusebs 181. 182 später geschrieben. — Mt 18,10 τῶν μικρῶν τούτων m. **SBgrs**¹³ | ἐν οὐρανοῖς m. **SDgrs**¹⁴ | Hd a om Vers 11 m. **SBL*** 1*. 13. 33., Hd c add Vers 11 Sp b Z. 3. 28. 29 m. grüner Tinte m. **Dgrs**¹⁴ | 12 γένωνται | ἀρήσει u. καὶ πορευθεῖς m. **BL D** 124. 157. 346. | ἐννέα πρόβατα m. **B** 13. 346. | ζητήσῃ m. **H** 13. 124. 346. | 13 τοῦ εὐρεῖν |

Bl 39 v Mt 18,14—20

Sp a 21 ω oben Hd a. — Sp b 10 ο oben Hd d. — Z. 13 α fehlt in λελυμένα. — Z. 18 ν oben vielleicht von Hd d in Nachahmung von Hd a. — Z. 21 Tadelstrich über ε. — Eusebs 183. 184. 185. 186 später geschrieben. — Mt 18,14 σὺ ὡν hat μου m. **BFHDI** **078**. | σὺ ἔν hat εἰς m. **078**. grs¹³ | 15 om δέ | ἀμαρτήσῃ m. **L** | ἁμαρτ. εἰς σέ m. **Dgrs**¹⁵ | ὑπάγε ohne καὶ m. **SB** **D** 1. 33. | 16 σεαυτοῦ m. **SKIM** 1. 13. 33. 69. 157. 346. | μαρτύρων nach τῶν m. **S** 1. | σταθῇ m. **SBBDgrs**¹¹ | 17 εἶπε m. **BD grs** ausser **SL** | 18 σὺ ἐάν pr hat ἄν m. **BDKΓΠ** u. σὺ ἐάν sec hat ἄν m. **SD^{suppl}SL** | ἐν οὐρανῷ pr m. **B** 124. u. sec m. **SB** 124. | 19 σὺ αὐτὸν hat ἀμὴν | συμφωνήσωσιν m. **Bgrs**⁹ | ἐξ ὧν m. **SBDL** 13. 69. 124. und v. συμφων. m. 13. 69. 124. | αἰτήσονται m. **G*HL*X** | σὺ οὐ hat ὅπου m. **S^b** Origenes |

Bl 40 r Mt 18,20—28

Sp a 17 Kap 39; Aufs oben. — Sp a 3 τέλος Ende eines Lesestücks. — Mt 18,21 προσελθὼν αὐτῷ ὁ πέτρος εἶπεν m. **S^e** grs¹⁴ | ὁ ἀδελφός μου εἰς ἐμέ m. **B** 69. 124. 346. | σὺ αὐτῷ hat αὐτόν | 22 ἀλλ' m. **Sgrs**¹⁴ | 24 προσηνέχθη m. **Sgrs**¹⁴ | αὐτῷ εἰς m. **S^eDgrs**¹⁴ | 25 ὁ κύριος αὐτοῦ m. **Egrs**¹² | γυναῖκα ohne

αὐτοῦ m. **SB** 1. 258. | ἔχει m. B. 1. 56. 58. 124. | 26 ὁ δοῦλος
ἐκείνος m. **DLΔ** 33. | λέγων ὁ ἡγεμὸν κύριε m. BD 15. / 47. 184. |
ἐπ' ἐμοί m. **Bgrs**¹² | ὁμ καὶ πάντα ἀποδώσω σοι | 27 ὁμ
ἐκείνου m. B 1. 124. | τὸ δανίον m. **ELΔ** 124. |

Bl 40 v Mt 18,28—34

Sp a 5 Tadelstrich über ι [η]. — Sp b 21 καιγω. — Z. 23
Tadelstrich über η [ει] ein Asper Hd a. — Mt 18,28 ἀπόδος ὁ ἡγεμὸν
μοι m. **BDLP*** 1. 33. 114. / 184. | εἴ τι m. **BCDgrs**¹³ | 29 ὁμ
εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ m. **BC*DGL** | ἐπ' ἐμοί m. **Bgr**¹¹ | καὶ
πάντα m. **C²LΓΠ** 1. 33. | 30 ἀλλά m. **BCDgrs**⁹ | εἰς τὴν
φυλακὴν m. L | ἕως οὗ m. **Dgrs**¹¹ | 31 δέ m. **eaCgrs**¹² | οἱ
σύνδουλοι αὐτοῦ m. **CDgrs** ausser B | τὰ γενόμενα m. **S***
und **eb Bgrs**¹³ | ἀπελθόντες | αὐτῶν m. HL | 32 ὁμ αὐτῶ m. D |
33 ἔδει οὖν m. D | καιγω |

Bl 41 r Mt 18,34—19,6

Sp b 6 αἰ oben Hd b. — Z. 8 Ende αἰ Hd b. — Eusebs 189
später geschrieben. — Sp a 27 Kap 40, das μ' für die Zahl
sp Hd, Aufs oben Hd a. — Mt 18,34 ὁμ αὐτῶ m. **eaBD** 124* |
35 οὕτως οὖν καὶ | ἐπουράνιος m. **C*grs**¹⁰ | ὑμῖν ποιήσει | καρ-
διῶν ὑμῶν ὁ ἡγεμὸν τὰ παραπτώματα αὐτῶν m. **BDL** 1. 22* |
19,1 ἐτέλεσεν m. **BCgrs**¹³ | τοὺς λόγους τούτους ὁ ἰησοῦς | ὁμ
οἱ vor φαρισαῖοι m. **BCLMY** 034. Π | ὁμ αὐτῶ nach λέγοντες
m. **BCKLMY** 034. ΓΠ 1. | ἔξεστιν ἀνδράπων m. **CDgrs**¹¹ |
4 εἶπεν αὐτοῖς m. **Cgrs**¹² | st ποιήσας hat κτίσας m. B 1. 22. 33.
124. | 5 ἔνεκεν m. **CDgrs**¹² | πατέρα ὁ ἡγεμὸν αὐτοῦ m. **BDZ**
grs¹¹ | κολληθήσεται m. **BDgrs**⁸ |

Bl 41 v Mt 19,6—12: Sp b 14 füge χ ein vor ω.

Sp a 2 Mittelstrich in θ ausgelassen, daher ος st $\overline{\theta\varsigma}$. —
Z. 20 ο sec sehr dicker Omegastrich Hd a. — Sp b Z. 11 Hd a
setzte zuerst nur den unteren Punkt; später fügte Hd a oder
b den oberen hinzu. — Eusebs 190. 191 später geschrieben. —
Mt 19,6 σὰρξ μία m. **Bgrs** ausser **BD** | 7 μωϋσῆς m. **S^b u. c BDKLMN**
Y 034. ΖΠ | ἀπολύσαι ὁ ἡγεμὸν αὐτήν m. **DLZ** 1. 22. | 8 μωϋσῆς m. **BD**
KMN **Y** 034. ΖΠ | 9 τι m. **Sgrs**¹⁶ | πορνία m. **078**. | μὴ ἐπὶ πορν. ὁ ἡγεμὸν
εἰ m. **CNY** 034. Ζgrs¹³ | καὶ γαμήσι, ἄλλην m. **CDZ** 078. grs¹³ |
μοιχᾶται m. **C³DZ** 078. grs¹³ | add καὶ ὁ ἀπο[λ.ε]λυμένην γαμῶν
μοιχᾶται m. **C*NY** 034. ΔΠ 078. 1. 13. 33. 124. 346. / 184; so, aber
γαμήσας **BC¹Z** | 10 ὁμ αὐτοῦ m. **SB** | 11 τοῦτον m. **CDgrs**¹⁶ |
12 ἐγενήθησαν |

Bl 42 r Mt 19,12—19

Sp b 2 oberer Punkt Hd a, unterer sp Hd. — Z. 6 Tadel-
strich über αἰ Hd a. — Z. 9 ο oben Hd d. — oberer Punkt
Hd a, unterer sp Hd. — Eusebs 192. 193 später geschrieben.
Sp b 3 Kap 41; Aufs oben. — Mt 19,13 προσὶνέχθη m. **Egrs**¹² |
14 ὁμ αὐτοῖς m. **Bgrs**¹¹ | πρὸς με m. **BCDgrs**¹⁰ | 15 τὰς χεῖρας

αὐτοῖς (s)BDLΔ* 69. 124. | 16 προσελθὼν αὐτῷ εἶπεν m. sB
13. 157. 346. | διδάσκαλε ἀγαθέ m. Cgrs¹¹ | σχῶ m. B C*? D
Or | 17 τί με ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ; m. sBDL 1. 22. (251.)
εἰς ἐστὶν ὁ ἀγαθός m. sB²DL 1. 22. | εἰς τὴν ζωνὴν εἰσελθεῖν
m. sBCDKL 33. 124. 248. | τίρησον m. sgrs¹³ | 18 λέγει αὐτῷ
ποίας; m. BCDgrs¹¹ | εἶπεν m. sCDgrs¹² |

Bl 42 v Mt 19,19—27

Sp a 3 i oben Hd a; Tadelstrich sp Hd. — Z. 4 aus Ver-
sehen ωσεαυτον. — Z. 6 νεανισο aus Versehen für νεανίας. —
Sp b 3 αι am Ende später beigefügt aber Hd a. — Z. 7 ο sec
Omegastrich Hd b. — Z. 27 schrieb Hd b das σ oben, ent-
weder weil das andere ihm zu unbeholfen vorkam. oder weil
es zu tief in dem Einband steckte um gesehen zu werden. —
Eusebs 194. 195. 196 später geschrieben. — Mt 19,19 πατέρα ohne
σου m. sBC*Dgrs¹² | st νεανίσκος hat νεανίας ο πάντα ταῦτα
m. sgrs¹⁰ | ἐφύλαξα m. sBDL 1. 22. | om ἐκ νεότητός μου m.
s*BL 1. 22. | 21 λέγει m. B 69. 124. | τοῖς πτωχοῖς m. BD | ἐν
οὐρανῷ m. sgrs¹² | τὸν λόγον m. CDgrs¹² | 23 πλούσιος δυσ-
κόλως m. sBCDLZ 1. 33. | 24 om δέ m. FLV* | om τι m. BD
grs¹⁰ | κάμηλον m. sBCDgrs alle | st τρουπίματος hat τρουπα-
λίας m. CKMU | διελθεῖν m. BDGSVXI | nach πλούσιον add
εἰσελθεῖν m. BD | τοῦ θεοῦ m. sBCDgrs¹³ | 25 om αὐτοῦ m.
sBC*DKLZΔ | 26 om αὐτοῖς | πάντα δυνατόα ohne ἐστι m. BC*
HKSUV*XY 034. ΓΔ |

Bl 43 r Mt 19,27—20,2

Über Sp a das Bibliothekszeichen H. 993 II. M. Sp b 2—5
ein Loch zerrissen im Pergament, seit ich die Handschrift 1903
sah. — Eusebs 197. 198. 199. (diese drei später geschrieben) 200.
— Sp b 13 Kap 42; Aufs oben, ω über ο Hd a. — Sp b 12
τέλος Ende eines Lesestücks. — Mt 19,27 st ἀρῆκαμεν πάντα
καὶ hat ἀφέντες πάντα | 28 παλὴν] γγενεσίᾳ m. sB*CDEI LZΔ
καθήσεσθε m. sBgrs⁷ | καὶ ἑμεῖς m. BCXgrs¹¹ | 29 ὅστις m.
sBCDE*KLY 034. Δ | add οἰκίαν v. ἀδελφοῦς m. KY 034. | ἡ
γυναῖκα m. sCgrs¹³ | om ἡ οἰκία τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος m.
sB 124. | ἑκατονταπλασίονα m. sCDgrs¹² | λήμψεται m. sB
CDL | κληρονομήσει | 20,2 συμφωνήσας δέ m. sBCDLSΔ 1.
13. 33. 69. |

Bl 43 v Mt 20,2—10

Sp b 17 ο oben Hd d. — Mt 20,3 om τήν m. sBCDgrs¹² |
ἴδεν m. CKVXI* | 4 καὶ ἐκείνοις m. sBgrs¹⁰ | ἀμπελῶνα μου
m. sCY 034. Π 1. 33. 69. 124. | ὁ ἐάν m. sBgrs¹⁴ | 5 πάλιν ohne
δέ m. BXgrs¹² | ἐνάτην m. sBgrs¹³ | ἑνδεκάτην ohne ὥραν m.
sBDL 11. | om ἀργούς m. sBC²DL 33. | 7 ἀμπελῶνα ohne μου
m. sBC*NTgrs¹² | om καὶ ὁ ἐάν ἡ δίκαιον λήψεσθε m. sBDLZ 1.
8 ἀπόδος αὐτοῖς m. BDNgrs¹³ | 9 st καὶ ἐλθόντες hat ἐλθόντες

οὖν m. D 33. 69. 124. 346. | 10 καὶ ἐλθόντες m. BCD 13. 33. 69. 124. 346. |

Bl 44 r Mt 20,10—18

Sp a 19 Lenis über dem grossen o sp Hd. — Sp b 18 τέλος Ende eines Lesestücks. — Eusebs 201 später geschrieben. — Mt 20,10 πλεῖον m. BC*NZ λήψονται m. SB*CDLNXX τὸ ἀνά m. SCLNZ 33. καὶ αὐτοὶ nach διγνάριον m. SBLZ 33. 12 λέγοντες ὅτι m. C*vidNZgrs¹⁴ | ἡμῖν αὐτοῦς m. BCNgrs¹³ | βασιτάσαι m. SBCLN | 13 ἐνὶ αὐτῶν εἶπεν m. S(B)D 124. | συνεφώνησάς μοι m. SBCDNgrs¹³ | 15 οὐκ ohne ἢ m. BDLZ ὁ θέλω ποιῆσαι m. SBDLZ 13. 33. 69. 124. 157. 346. | ἐμοῖς; ἢ m. SB*CDNX ZΠgrs⁹ | 16 πολλοὶ γάρ εἰσι οἱ (die anderen ohne οἱ) κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοὶ m. CDNgrs¹³ | 17 καὶ ἀναβαίνων m. SCDNZgrs¹⁴ | δώδεκα ohne μαθητῶν m. SDLZ 1. | καὶ ἐν τῇ ὁδῷ m. SBLZ 1. 13. 33. 61. 69. 124. 148. |

Bl 44 v Mt 20,18—23

Sp a 20 αἰ oben Hd a. — Z. 17 ohne Vermerk Kap 43; Aufs oben; darin Asper als Tadelstrich über ε(α) Hd a. — Mt 20,18 θανάτῳ m. CDNZgrs ausser SB | 19 ἀναστήσεται m. BC²Dgrs¹² | 20 παρ' m. SCNZgrs¹² | 21 λέγει αὐτῷ SCDNZgrs¹³ | οὗτοι m. SBDNgrs¹³ | δεξιῶν σου m. CDNgrs¹³ | εὐανύμων ohne σου m. CDNgrs¹³ | 22 πίνειν m. SCDXgrs¹² | om καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι m. SBDLZ 1. 22. | 23 λέγει ohne καὶ m. SBDZ^{vid} | nach αὐτοῖς add ὁ ἡσοῦς m. DΔ 13. 69. 346. | πείσθε ohne καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε m. SBDLZ 1. 22. | v. ἐξ st καὶ hat ἢ m. BL 1. 33. | εὐανύμων ohne μου m. SBCDKLMSY 034. ZΠ* | om τοῦτο m. SBZΠ²grs¹⁰ |

Bl 45 r Mt 20,23—31

Sp a 26 ω oben Hd a. — Sp b 7 του fehlt in αὐτοῦ daher Tadelstrich über αυ. — Z. 8 Tadelstrich über verkleckstem τ. — Eusebs 203. 204 später geschrieben. — Sp b 9 Kap 44; Aufs oben. — Sp b 9 ἀρχή und τῷ καρῷ ἐκείνῳ und Einschub ἡσοῦ für den Anfang eines Lesestücks. — Mt 20,24 st καὶ ἀκ. hat ἀκούσαντες δὲ m. S^oLZ 13. 33. 69. | 25 κατακυριεύουσιν m. SCDZgrs¹⁰ | 26 οὕτως ohne δέ m. SBDY 034. ZΠgrs⁹ | ἔσται m. SCgrs¹³ | εἰάν m. SCgrs¹³ | ἐν ἡμῖν sec m. SBCDgrs¹² | ἔσται sec m. S*BCDgrs¹⁰ | 27 εἰάν m. Cgrs¹³ | ἐν ἡμῖν εἶναι m. SCDZgrs¹² | ἔσται m. SCDgrs⁷ | 29 ἐκπορευομένων αὐτῶν m. SBC*Dgrs¹¹ | ἱερίχῳ m. S(D)grs¹² | 30 om κύριε m. SD 13. 69. 118. 209. 346. | νίε m. SCDEFLNI* 1. 33. 69. | ἡσοῦ νίε m. SLN 69. | δαυεὶδ | 31 ἐκράγαζον m. 13. 69. 124.

Bl 45 v Mt 20,31—21,5

Sp a 17 grosses K rot und grün geschmückt. — Sp b 19 του fehlt in προφήτου. — Z. 21—27 Führungsstriche Hd d.

— Eusebs 206. 207 später geschrieben. — Sp a 17 Kap 45; Aufs oben. — Sp a 16 τέλος Ende des Lesestücks und zwei rote Punkte im Kolon. — Mt 20,31 λέγοντες κύριε m. **§BDLZ** 69. 124. 346. | υἱός m. **BZgrs**¹² | δαυεῖδ 32 ποιῶσα ohne ἵνα m. **§*BCDNgrs**¹² | 33 ἀνοίγῃσιν m. **§BDLZ** 13. 33. 69. 124. 346. | ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί m. **CNgrs**¹² | 34 ὁμμάτων m. **BDLZ** 13. 69. 124. 346. | om αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί m. **§BDLZ** | 21,1 ἰγγισαν m. **§BC*Dgrs**¹⁵ | βηθ' φαγι m. **§B*C²Dgrs**⁸ | πρὸς τό m. **§Dgrs**¹⁴ | ὁ ἰησοῦς m. **§grs**¹² | δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, 2 πορεύεσθε m. **§BDLZ** | κατέναντι m. **§BCDLZ**, εὐθέως m. **BCDNgrs**¹² | ἀγάγετε m. **§CLNZgrs**¹³ | 3 st αὐτῶν hat αὐτοῦ m. **§**, εὐθύς m. **§BL** | ἀποστέλλει m. **Cgrs**¹⁴ | 4 τοῦτο δέ ohne ὄλον m. **§C*DLZ** | st διὰ hat ὑπό m. **LZ** | καὶ ἐπιβεβηκότες m. **§BCNZgrs**¹⁴ |

Bl 46 r Mt 21,5—12

Sp a 5 Tadelstrich über verkleckstem ε. — Z. 6 ω oben Hd d. — Eusebs 208. 211 später geschrieben. — Mt 21,5 om ἐπὶ vor πῶλον m. **CDgrs**¹³ | υἱὸν ὑποζυγίου m. **§*** und **§BCD^aNgrs**¹³ | 6 προσέταξεν m. **§grs**¹⁶ | 7 st ἐπ' αὐτῶν hat ἐπὶ m. **§BDLZ** | st αὐτῶν hat αὐτῶ: ob für αὐτῶν, αὐτόν, oder αὐτό? | τὰ ἱμάτια ohne αὐτῶν m. **§*BD** | ἐκαθήσεν m. **K** | ἐπ' αὐτῶ αὐτοῦ m. **D** / 27. | 8 αὐτῶν m. **DLΔ** | ἐστράνηνον m. **§*BCNZgrs**¹² | 9 om αὐτόν m. **Egrs**¹³ | ὡσαννα pr, ὡσανα sec | 10 λέγοντες | 11 st ἔλεγον hat εἶπον m. **D** | ὁ προφήτης ἰησοῦς m. **§BD** 157. | ναζαρέθ m. **§BCDgrs**⁸ | 12 ὁ ἰησοῦς m. **Dgrs**⁹ | om τοῦ θεοῦ m. **§BL** |

Bl 46 v Mt 21,12—18

Sp a 23 μ oben Hd b. — Sp b 4 ν oben Hd b. — Z. 16 λα fehlt in θηλαζόντων. — Eusebs 212. 213. 214 später geschrieben. — Sp a 16 Kap 46; Aufs oben. — Sp b 19 Kap 47; Aufs oben. — Mt 21,13 ποιῆτε m. **§BL** 124. | 14 τυρλοὶ καὶ χῶλοι m. **§BDL** 1. 33. 69. 124. | 15 οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς m. 69. 124. 346. / 184. | τοὺς κρᾶζοντας m. **§BDLN** | 16 εἶπαν m. **§BDL** | ὅτι m. **BCNgrs**¹³ | 17 καταλιπὼν m. **§Bgrs**⁶ | 18 πρᾶτ m. **§BD** / 183. | ἐπανάγων m. **§*B²Cgrs**¹³ |

Bl 47 r Mt 21,18—23

Sp a 25—27 Loch im Pergament, daher die kurzen Zeilen. — Eusebs 215. 216. 217 Hd b. — Sp b 21 Kap 48; Aufs oben schliesst mit οἱ προσβύτεροι. — Mt 21,19 γένοιτο m. **§** Origenes | 22 ἂν m. **§BHU** 087. | λίμνησδε[αι] m. **§B*DL** 087. | 23 ἐλθόντος αὐτοῦ m. **§BCDL** 1. 13. 33. 69. 124. | om οἱ sec m. **DY** 034. |

Bl 47 v Mt 21,23—28

Sp b 25 ο oben Hd a. — Eusebs 218 Hd a, die Striche dazu Hd b. — Sp b 18 Kap 49; Aufs oben; darin der zweite Buchstabe ε ohne Mittelstrich also σ, wie eins einmal früher. —

Mt 21,24 δέ m. **▮BCD087**.grs¹¹ | λόγον ἓνα m. **▮BZ087**.grs¹¹ | 25 om τό sec m. Dgrs¹² | οὖν m. **▮BC**grs¹² | 26 ἰωάννην ὡς προφήτην m. Dgrs¹¹ | 27 εἶπαν m. **▮D** | 28 om δέ | ἄνθρωπός τις m. CEMUD 1. 33. | τέκνα δύο m. **▮CD**grs¹⁴ | καὶ προσελθόν m. **▮eBCD**grs¹² |

Bl 48 r Mt 21,28—33

Sp b 18 Tadelstrich über ε, glaube ich, weil ein zweites am Anfang von Z. 19 stand, doch hat jemand dieses wegradirt. — Eusebs 219. — Sp b 14 Kap 50; Aufs oben. — Sp b 14 ἀρχή und Anfang εἶπεν ὁ κύριος τήν und Z. 16 rotes τις nach ἄνθρωπος für ein Lesestück; dazu ein roter Punkt in dem Kolon Z. 13. — Mt 21,28 om μου m. **▮C*DKLMΔΠ*** | 29 εἶπεν ὑπάγω καὶ οὐκ ἀπῆλθεν | 30 προσελθόν δέ m. **▮BDLZ** 1. 33. 69. 124. | ἐτέρω m. **▮C*D**grs¹⁰ | εἶπεν οὐ θέλω, ὕστερον δέ (B om) μεταμεληθεὶς ἀπῆλθεν m. B | 31 om αὐτῶ m. **▮BDL** 13. 33. 69. 124. | ὁ ἔσχατος m. D 13. 69. 124. 238. 262. 346. | 32 πρὸς ὑμᾶς ἰωάννης m. **DXΔΠ**grs⁹ | οὐδέ m. B 1. 13. 22. 33. | om τοῦ | ἐν αὐτῶ m. 33. Origenes | 33 ἄνθρωπος ohne das dem Lesedienst zugehörnde τις m. **▮BC*D**grs⁷ | ἐξέδοτο m. **▮eB²D**grs¹² |

Bl 48 v Mt 21,33—40

Sp b 1 über dem falschen ω ein dicker Punkt Hd a und ein Tadelstrich sp Hd. — Z. 7. 8 ἐν aus Versehen zweimal. — Mt 21,38 σχῶμεν m. **▮BDLZ** 1. 22. 33. | 39 ἐξέβαλον m. BC **XΔΠ**grs¹⁰ | ἀπέκτειναν καὶ vor ἐξέβαλον |

Bl 49 r Mt 21,41—46

Eusebs 220. — Sp b oben Aufs für Kap 51, das auf der folgenden Seite anfängt; ω oben Hd a. — Sp a 26 τέλος Ende eines Lesestücks; roter Punkt im Kolon. — Mt 21,41 om αὐτοῦς m. altlat vg Irenäus Augustin | ἐκδώσεται m. **▮BD**grs¹¹ | 43 om ὅτι m. **▮B** 28. 565. / 184. | 44 diesen Vers hat **Θ038**. m. **▮BC**grs¹⁴ | om καὶ m. 124. | 45 καὶ ἀκούσαντες m. BCDgrs¹² | 46 τοὺς ὄχλους m. **▮eBD**grs¹³ |

Bl 49 v Mt 21,46—22,7

Sehr stark abgerieben. Eusebs 221; Striche dazu Hd b. — Sp a 3 Kap 51; Aufs auf Rekto. — Mt 21,46 ἐπεὶ m. **▮BDL** 1. 22. 33. | εἰς προφήτην m. **▮BL** 1. 22. | 22,1 om αὐτοῖς m. sy^{vg} aeth Chr | 22,2—3 st ἐποίησεν und nachher καὶ hat ποιῶν ohne καὶ m. 1. Or | 4 ἡτοίμασα m. C³grs¹² | 5 ὅς μὲν und ὅς δέ m. **▮BC*L** 1. 22. 33. 69. 124. 238. 346. | ἐπὶ τήν m. **▮BCD** 13. 33. 69. 125*. 157. 346. | 6 αὐτοῦ m. **▮BCD**grs¹² | 7 ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας m. 13. 69. 124. 346. |

Bl 50 r Mt 22,8—14

Eusebs 222. — Sp b oben Aufs für Kap 52, das auf dem Verso anfängt. — Sp b letzte Zeile τέλος Ende eines Lese-

stücks; roter Punkt dazu im Kolon. — Mt 22,9 *ἀν* m. DGKLSΠ
 10 ὁσοῦς m. grs ausser **BD** | γάρμος m. B^mCDgrs¹² τῶν
 ἀνακειμένων m. D 13. 61. 69. 346. | 11 ἵδεν m. CKLVXP* οὐκ
 m. **BC***grs¹³ | 13 ὁ βασιλεὺς εἶπεν m. **BL** 13. 33. 69. 124. 346.
 ἐκβάλετε αὐτόν ohne ἄρατε αὐτόν καὶ m. **BL** 1. 13. 22. 69.
 124. 300. |

Bl 50 v Mt 22,15—21

Eusebs 223; die Striche darum Hd b. — Sp a 1 Kap 52;
 Aufs auf Rekto. — Mt 22,15 συνβοῦλον m. DK | nach ἐλαβον
 hat κατ' αὐτοῦ m. Δ 1. 33. | 16 ἐαυτῶν λέγοντες m. CDgrs¹² |
 ἐν ἀληθείᾳ m. **BCZ** etc | ἀνθρώπου m. G 1. 28. 118. 257. 209.
 17 εἶπε m. **BC**grs¹² | κί[ν]σον δοῦναι | 20 καὶ λέγει m. **BL**
 grs¹² | ὁ ἰησοῦς m. DLZ 13. 33. 69. 157. 346. αὐτί nach εἰκάν
 m. **BCD**grs¹² | 21 λέγουσιν αὐτῷ m. DLgrs¹³ | τῷ καίσαρι m.
 DKY **034**^mΔΠ |

Bl 51 r Mt 22,22—30

Stark verrießen. — Sp a 5 Kap 53; Aufs oben. — Mt 22,22
 ἀπὸ λθον m. **LXZ**grs¹¹ | 23 οἱ λέγοντες m. **E**grs⁵ 24 μα^uσις
 m. BDKLMZΠ | ἐπιγαμβροῦσει m. **BL**grs¹¹ | ἐξαναστάσει
 m. FHM | 25 γήμας m. **BL** 1. 22. 33. 124. 157. 209. 299. | om
 αὐτοῦ pr | 27 καὶ ἡ γυνή m. DΠ²grs⁹ | 28 ἀναστάσει οὖν m.
BDL 1. 69. 124. | εἶχον |

Bl 51 v Mt 22,30—38

Eusebs 224. — Sp a 25 Kap 54; Aufs oben. — Mt 22,30 γαμί-
 σκονται m. 33. 124. 157. | οἱ ἄγγελοι m. 1. 22. | om θεοῦ m. BD
 1. 209. | st τῶ οὐρανῷ hat οὐρανοῖς | 31 om ὑμῖν m. KY **034**. ΔΠ |
 32 ἰσάκ m. **D** | ἔσιν δέ | ὁ θεὸς θεὸς νεκρῶν m. Egrs¹¹ |
 35 αὐτόν καὶ λέγων m. Dgrs¹³ | 36 st μεγάλη hat μελίσσαν
 37 ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ m. Kleinschriften | om τῇ vor καρδίᾳ
 m. **B**grs⁹ | om τῇ vor ψυχῇ m. **D**grs⁶ | nach ψυχῇ σου fñgt
 καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύι σου εἶν m. **0107**. 13. 68. 69. 124. 26. | 38 ἡ
 μεγάλη καὶ πρώτη m. **B**(D⁸L)⁷ 1. 13. 33. 69. 118. 124. 209.
 346. / 26. |

Bl 52 r Mt 22,39—23,2

Sp a 7 Tadelstrich Hd a. — Eusebs 225. 226. 227. — Sp a 11
 Kap 55; Aufs oben; v fehlt in τοὺς. — Mt 22,39 δευτέρα δέ m.
caDLgrs¹³ | αὐτῇ m. 1. 33. 67. | ἑαυτόν m. H^uV **0107**. | 40
 κρέματα καὶ οἱ προοίτια m. **BDLZ** 33. | 43 λέγει αὐτοῖς ohne
 ὁ ἰησοῦς m. **BD**grs¹² | καλεῖ αὐτόν κύριον m. BD 33. hat aber
 αὐτόν wieder nach κύριον | 44 ὁ κύριος m. Lgrs¹³ | ὑποκάτω
 m. **BDGLUZ**Γ | 45 ἐν πνεύματι καλεῖ m. DKMY **034**. ΔΠ | 46
 ἐδύνατο m. **B***DLZgrs¹² | ἀποκριθῆναι αὐτῷ m. **BDKLZ**ΔΠ |
 23,1 ὁ ἰησοῦς m. **DLZ**grs¹² | 2 μωσέως m. ΓΔgrs⁹ | καθέδρας
 μωσέως m. D 13. 69. 238. 346. |

Bl 52 v Mt 23,2—10

Etwas verriepen. — Sp a 3 Omegastrich in o Hd a. — Z. 11 βα oben wiederholt aber kaum noch zu sehen. — Z. 23 γρα für γαρ. — Eusebs 228. 229. 230. — Sp b oben Aufs für Kap 56, das auf Bl 53 r a anfängt; ich glaube, der Schreiber hat ein σ statt o in τοῦ geschrieben; die Vorlage war wahrscheinlich alt und abgerieben. — Mt 23,3 ἐάν m. **SLZgrs**⁹ | ὑμῖν ohne τηρεῖν m. **BDLZ** 1. 124. 209. | ποιῆσατε καὶ τηρεῖτε m. **BDLZ** 1. 124. 209. | 4 γάρ m. **Dgrs**⁵ | βαρέα καὶ δυσβάστακτα m. **BDgrs**¹³ | τῷ δέ m. **ΓΔgrs**¹¹ | 5 πλατύνουσιν γάρ m. **BDL** 1. 13. 22. 33. | st αὐτῶν sec hat ἐαυτῶν | κράσπεδα m. **BD** 1. 22. | 6 φιλοῦσιν δέ m. **BDKLM²ΔΠ*** | πρωτοκλισίαν m. ***B(D)grs**⁶ | 7 ῥαββεῖ m. **BDgrs**⁷ | ῥαββ. nur einmal m. **BLΔ** 0107² 1. 13. 22. 33. | 8 ῥαββεῖ | st μὴ κληθῆτε hat μηδένα καλέσεται | st ὁ διδάσκαλος hat ὁ καθηγητῆς m. ***und** ^{eb} **DLgrs**¹² | om ὁ χριστός m. **BD²LP** 0107^{vid} | 9 st ὑμῶν pr hat ὑμῖν m. **D** l 26. | ὁ πατὴρ ὑμῶν m. **DLgrs**¹³ | ὁ ἐν οὐρανοῖς m. **DΔ** 1. | 10 ὅτι καθηγητῆς ὑμῶν ἐστὶν εἷς (om εἷς m. 1. 124. l 26; 1. om auch ἐστίν) m. **BDGL** 1. 33. 124. l 26. 48. 183.

Bl 53 r Mt 23,11—19

Sp b i α st λ und προσηλυτον st προσήλυτον. — Eusebs 231. 232. 233. — Sp a 10 Kap 56; Aufs auf Bl 52 v. — Mt 23,11 st ὑμῶν pr hat ἐν ὑμῖν | 12 st ὅστις hat ὅς | 13 st κλείετε aus Versehen καὶ ἐστί | 14 om diesen Vers m. **BDLZ** 1. 28. 33. 118. 209. | 15 aus Versehen (eine Zeile in der Vorlage?) ὅτι περιάγετε ausgelassen | τοῦ ποιῆσαι m. **D** 13. 69. | γειννηῆς | 16 st τυφλοὶ hat τυφλῶν | 17 τίς γὰρ μείζων m. **BDLgrs**¹² | ἀγιάζων m. **CLgrs**¹² | 18 ὅς ἂν m. **BCDFKLY** 034. II | 19 τυφλοὶ ohne μαροὶ καὶ m. **DLZ** 1. 209. |

Bl 53 v Mt 23,19—26

Mt 23,19 τὸ ἀγιάζων m. **CEH** | 21 κατοικοῦντι m. **BHS** 1. 13. 69. 124. | 23 τὸ ἐλεος m. **BDL** 33. 124. | ταῦτα ohne δέ m. **Dgrs**⁸ | st ποιῆσαι hat ποιεῖν | ἀφιέναι m. **CDgrs**¹² | 24 τυφλοὶ οἱ m. **CD²grs**¹² | κάμινον m. **M** | 25 ἐξ m. **BLgrs**¹² | ἀκρασίας m. **BDLΔΠ** 1. 13. 33. 69. 124. 238. |

Bl 54 r Mt 23,26—34: Sp a 24 füge v vor γ ein.

Sp b 25 das grosse δ rot und grün verziert. — Mt 23,26 om καὶ τίς παροψίδος m. **D** 1. 209. l 21. | st γένηται hat γενῆ | 27 παρομοιάζετε m. **CDLgrs**¹² | οἵτινες bis γέμουσιν m. **BCgrs**¹³ und nicht wie **D** | 28 ἐστε μεστοί m. **BCDL** 13. 33. 69. 124. | 30 ἡμεδα zweimal m. **BCDgrs**¹⁰ | om αὐτῶν | 32 πληρώσατε m. **B²CLgrs**¹² |

Bl 54 v Mt 2334—39

Mt 23,34 om καὶ vor ἐξ pr m. **BMΔΠ** 1. 13. 33. 69. 124. | 35 ὅπως ἂν m. ***C²M^{mg}** 33. 69. 124. | ἐκχυνόμενον m. **B³grs**⁹ |

om τοῦ nach ἕως m. D 1. 33. | 36 ἰξεί m. **SB**DL 1. 124. | ταῦτα πάντα m. **SCD**^{gr}LMS | 37 ἀποκτείνουσα m. BDLgrs¹⁰ | ὄρνις ἐπισυνάγει m. **SB**DKL 1. 13. 33. 69. 124. | τὰ νοσσία ἐαυτῆς m. **SC**CLXΓΠgrs⁸ | πτέρυγας ohne αὐτῆς m. **SB**CDLgrs¹¹ | 38 ἔρημος m. **SC**Dgrs¹³ | 39 ὑμῖν ὅτι m. D 1. 13. 22. 69. 124. |

B1 55 r Mt 23,39—24,7

Sp a 18,19 Loch im Perg. — Sp b 18 λ oben Hd a. — Mt 24,1 ἀπὸ τοῦ ὅρου [aus Versehen] ἐπορεύετο m. **SB**DLΔ | 2 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς m. **SB**DL | οὐ m. **SB**Cgrs¹² | ταῦτα πάντα m. **SB**CHLgrs⁷ | ὃς οὐ ohne μή m. **SB**CDLgrs⁸ | 3 aus Versehen ὅρου εἶπε m. **SB**CDgrs¹² | aus Versehen τησῆς | καὶ συντελείας m. **SB**CL 1. 33. 157. 209. | 4 πλανήσει m. C | 6 γενέσθαι ohne πάντα und ταῦτα m. **SB**DL 1. 33. 209. |

B1 55 v Mt 24,7—16

Vielfach verrieben. — Mt 24,7 ἐπ' vor ἔθνος m. **SC**KLY **034**. Π 1. | λιμοὶ καὶ λοιμοὶ m. Cgrs¹⁴ | 10 aus Versehen nur μι[η]σησου | 11 πλανήσουσιν πολλοὺς m. BCD vielen grs | 15 ἐστὼς m. B²D*grs⁶ |

B1 56 r Mt 24,16—26

Sp a 12 αἰ oben Hd b. — Mt 24,16 st ἐπὶ hat εἰς m. BDΔ 17 ὁ ἐπὶ m. **SB**LZ vielen grs | καταβάτω m. **S***BDLZ | ἀραι τι m. D 1. 33. | 18 τὸ ἱμάτιον m. **SB**DKLY **034**. ΖΠ | 20 ὁ ἐν vor σαββάτῳ m. **S**Bgrs⁸ | 21 οὐκ ἐγένετο m. **S**D | οὐδ' οὐ μί m. **S**B grs ausser DUD | 23 ἡ ἄδε m. **SB**LZgrs ausser D | πιστεύσητε m. **S**DLZgrs ausser B | 24 πλανᾶσθαι m. LZ 1. 22. 33. | 26 ταμίους m. **S**E*G |

B1 56 v Mt 24,27—32

Sp b 19 σ oben Hd a später geschrieben. — Mt 24,27 φαίνει[φενι] m. DG 1. 118. | ἔσται καὶ m. MΔ | 28 ὅπου ohne γάρ m. **SB**DL 1. 33. 102. | ἂν m. D | 29 st ἐκ hat ἀπό m. BL grs ausser **S**D | 30 ἐν οὐρανῷ m. **S**BL | κόψονται τότε m. D 1. 69. 124. 209. | 31 ἀποστέλλει m. HX | ὁμι φωνῆς m. **S**LΔ 1. 118. 209. / 184. | ὁμι αὐτοῦ sec | τῶν οὐρανῶν | ἕως τῶν m. B 1. 13. 69. | 32 ὅτα[v] γάρ ἤδη |

B1 57 r Mt 24,32—41

Sp a 7 τα oben Hd a. — Z. 10. 11 Naht. — Sp b 16 χρι Hd b am Rd, weil im Text etwas unklar. — Mt 24,33 πάντα ταῦτα m. BLgrs¹⁰ | 34 ὅτι οὐ μή m. BDFL | ταῦτα πάντα m. DHL | 35 παρελεύσονται m. **S**eXgrs¹² | 36 καὶ τῆς ὥρας m. S | οὐδὲ ὁ υἱός m. **S**BD 13. 28. 86. 124. | ὁ μου nach πατὴρ | 37 δέ m. **S**Lgrs¹² | ἔσται καὶ m. Dgrs¹² | 38 ἄσπερ m. Dgrs¹³ | ταῖς πρὸ τοῦ m. **S**ΓΔΠ **067**. grs⁹ | ἐγκαμίζονται m. Lgrs¹³ | 39 ἔσται καὶ m. **S**Lgrs¹³ | 40 δύο ἔσονται m. DLgrs¹³ | ὁμι ὁ zweimal vor εἰς m. **SB**DL (**067**. auch Δ das erste Mal) 1. 33. 124. 262. |

Bl 57 v Mt 24,41—49

Sp a 16 ι Hd a. — Mt 24,41 μύλωνι m. DHM | 42 ἡμέρα m. **ABDΔ067**. 1. 13. 33. 69. 115. 124. 238. | 43 st φυλακῇ hat ὥρα m. M 13. 33. 69. 124. / 6. | om ἂν sec m. D 33. 76. 230. 569. | διορυγῆναι m. Bgrs¹² | 44 ἴη οὐ δοκεῖτε ἄρα m. **ABD067**. | 45 κύριος αὐτοῦ [aus Versehen noch του] m. Γgrs¹⁶ | οἰκετίας [einige -είας] m. BLY**034.ΔΠ*067**. 13. 33. | δοῦναι m. **ABCDLÜΔ067**. | 46 οὕτως ποιοῦνται m. **ABCDL067**. | 47 om αὐτοῦ | 48 om ἐκεῖνος m. ***Γ** 56. 58. 243. 473. / 184. | μου ὁ κύριος m. **ABCDL067**. | ἐλθεῖν m. CDLgrs¹³ | 49 συνδούλους αὐτοῦ m. **ABCDL067**. |

Bl 58 r Mt 24,49—25,6

Sp b 7 β durch Punkte getilgt, weil verkleckst, und wieder geschrieben. — Z. 17 ο oben Hd a. — Mt 24,49 ἐσθ[ι]ν καὶ πίνω m. **ABCDLgrs**⁵ | 25,1 ἑαυτῶν m. BDL 124. | ἐξῆλθαν | ἀπάντησιν m. DLgrs¹³ | add καὶ τῆς νύμφης m. DX 1. 124*. 209. 262*. | 2 ἐξ αὐτῶν ἦσαν m. **ABCDLSΔ*** 1. 102. 124. 157. 247. | μωραὶ . . . φρόνιμοι m. **ABCDLZ** 1. 12. 33. 157. 209. | καὶ πέντε m. **ABCDKLZΠ** 1. 33. 157. | 3 λαβοῦσαι δὲ αἱ μωραὶ m. 1. 209. | λαμπάδας ohne αὐτῶν m. **SL** 44. | 4 ἀγγίσις m. **ACE*KLXIΓΔΠ** | om αὐτῶν nach ἀγγείσις m. **ABD^{sr}LZ** 1. 124. | λαμπάδων αὐτῶν m. DE²Lgrs¹² | 6 ὁ νυμφίος ἔρχεται m. C³grs¹³ | st ἐξέρχεσθε hat ἐγείρεσθε m. 1. 157. | ὑπάντησιν m. 157. | add αὐτοῦ m. ADLgrs¹³. |

Bl 58 v Mt 25,7—14

Stark abgerieben. Sp b 7 αι oben Hd b. — Mt 25,7 om αἱ | αὐτῶν m. CDgrs¹³ | 8 εἶπαν m. BCL 33. | σβέννυνται | 9 nach λεγοῦσαι add ου' ουκ m. **ALZ** 33. 126. | ἄρκεσι m. **ABCLZgrs** ausser D | πορεύεσθε δέ m. Cgrs⁹ | 10 om αὐτῶν m. **0136*** | 11 καὶ αἱ m. **ABCLgrs**¹³ | 13 ohne Zusatz m. **ABC*DLXY043^{xt}ΔΠ0136**. 1*. 33. |

Bl 59 r Mt 25,15—22

In der rechten Ecke oben Θ' die Heftnummer 9 sp Hd. — Sp b 5 ω oben Hd a. — Mt 25,15, 16 ἀπηδήμησεν: [neue Zeile, grosser Buchstabe] Εὐθέως | 16 εὐθέως δέ m. 1. 118. 124. 243. / 26. | ἡργάσατο m. ***B*DL** 69. | st ἐν hat ἐπ' | ἐκέρδησεν m. **°A²BCDL** | om τάλαντα sec m. BL 1. 33. 50. 124. | 17 om καὶ m. ***C*L** 33. | ἐκέρδησεν καὶ αὐτός m. **SC³(D)grs**¹³ | 18 τὸ ἐν m. **ABCDLgrs** ausser A | ἀπέκρυσεν m. Xgrs¹² | 19 πολὺν χρόνον m. **ABCDGL** | λόγον μετ' αὐτῶν m. **ABCDL** | 20 ἐπεκέρδησα m. D | om ἐπ' αὐτοῖς m. **B(D)L** 33. 71. 124. 127. 131. | 21 om δέ m. **ABCDgrs**⁶ | 22 προσελθὼν δέ καὶ m. **°ACDLgrs**¹³ |

Bl 59 v Mt 25,22—29: Sp b 11 streiche das erste αγ.

Sp b 20 ω oben Hd a. — Mt 25,22 om λάβων **ABCLΔΠ** 1. 33. 69. 124. | ἐπεκέρδησα m. D | om ἐπ' αὐτοῖς m. **ABDL** 33.

124, 127, 131. | 24 om σε m. D 46. | 26 om δέ | συναγών | 27 σε οὖν m. **SBCL** 33. / 184. | τὰ ἀργύρια m. **S*B** | τραπεζίταις m. **SB*D** |

Bl 60 r Mt 25,29—35

Sp a 15 ἀρχή in das grosse o geschrieben. — Mt 25,29 τοῦ δὲ μή ohne ἀπό m. **SBDL** 1, 33, 124. | 30 ἐκβάλετε m. **SA BCLgrs**¹¹ | 31 om ἄγιοι m. **SBDLP*** καὶ ἰσεί m. **KU** | 32 συναχθήσονται m. **SBDGKLUPI** | ἀπορίσει m. **SLΔ** 1, 209, 472. | 33 δεξιῶν αὐτοῦ m. **BDLgrs**¹² |

Bl 60 v Mt 25,35—42

Etwas verkleckst. Sehr stark abgerieben. — Sp a 20 o oben Hd a. — Mt 25,36 ἱλθατε m. **SABDEFGLD** 28, 33, 69, 124, 157. | ἴδομεν m. (ἴδ- m. **KLΔΠ*** **SAB²Dgrs**¹² | 38 ἴδομεν m. **KLP** | (εἶδ-)ἴδομεν vor σε m. D | 39 ἴδομεν m. **KLP** | ἴδομεν σε | ἀσθενοῦντα m. **BD** 124, 237, 259. | 40 τῶν ἀδελφῶν μου m. **SAB²DLgrs**¹² | 41 οἱ καταραμένοι m. **ADgrs**¹¹ | τὸ ἰτομασμένον m. **SABLgrs**¹³ |

Bl 61 r Mt 25,43—26,3

Sp b 22 ω oben Hd a. — Sp 15 ἀρχή und Anfang des Lesestücks oben in grüner Tinte Hd c | 43 καὶ v. γυμνός | 44 om αὐτῷ m. **SABDLgrs**¹⁴ | 45 ἀποκριθήσεται καὶ m. **U** | st λέγω aus Versehen wieder λέγων | 46 st οὗτοι aus Versehen οἱτοι | 26,2 παραδοθήσεται m. altlt vg Origenes | 3 om καὶ οἱ γραμματεῖς m. **SABDL089**. |

Bl 61 v Mt 26,3—13: Sp a 4 streiche das erste 1.

Sp a 10 das Strichelchen ist vielleicht als Punkt gemeint. — Sp b 3 λ oben Hd a. — In der Aufs oben nach περι ein überflüssiges α. — Mt 26,4 δόλω κρατήσωσιν m. **SABDLgrs**¹² | 7 ἔχουσα ἀλάστρον μύρον m. **SBDL089**, 13, 33, 69, 124, / 48, πολυτίμου m. **SADLMPI** 33, 157. | ἐπὶ τῇ κεφαλῇ m. **SBDM089**, 1, 13, 69, 136. | 8 οἱ μαθηταὶ ohne αὐτοῦ m. **SBDL089**, 33, 69, 124, / 48. | 9 ἐδόνατο m. **SB*KLΔΠ089**. | om τοῦτο (und τὸ μύρον) | om τοῖς v. πτωχοῖς m. **SBFGLMU089**, 1, 33, 69. | 10 ἠργάσατο m. **SB*D** / 183. | 11 πάντοτε τοὺς πτωχοὺς (ohne γάρ, die übrigen m. γάρ) m. **SABDgrs**⁸ | 13 ἄν m. **DL**. |

Bl 62 r Mt 26,13—21

Sp b 12 und 22 Omegastrich in o Hd d. — Mt 26,13 om καὶ ὁ ἐποίησεν αὐτῇ | 14 ἰσκαριώτης m. **SABLgrs**¹² | 15 καὶ ἐγώ m. **SDgrs**⁹ | ἀργύρια m. **SBLgrs**¹² | 16 παραδῶ αὐτοῖς m. **D** | 17 om αὐτῷ m. **SBDKLΔΠ** (1.) 33. | 18 ὁ δὲ ἰησοῦς m. **LM** 13, 33, 69. | εἶπεν αὐτοῖς m. **KMF** | δῖνα | 20 δώδεκα μαθητῶν m. **SALMY034.ΔΠ** 33, 157. | 21 st καὶ ἐσθ. hat ἐσθιόντων δέ.

Bl 62 v Mt 26,22—28

Sp a 14 ω oben Hd a. — Sp b 6 σ durch Tadelstrich getilgt. — Z. 25 λ und ω oben Hd a. — Z. 28 ω unten Hd a. —

Mt 26,22 om αὐτῷ m. D 69. 124. | εἰς ἕκαστος m. **SBCLZ** 33. 102. und add αὐτῶν m. DM | 23 τὴν χεῖρα μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ | 24 ὁ μὲν ohne οὖν m. **SABCLgrs**¹² | ἐγενήθη m. A | 25 ῥαββί m. CGHLMU | 26 αὐτῶν δὲ ἐσθιόντων m. D 69. | ἄρτον ohne τόν m. **BCDGLZ** 1. 33. | εὐλογήσας m. **BCDGLZ** 33. | δοὺς τοῖς μαθηταῖς εἶπεν m. **SBDLZ** 1. 13. 33. 69. 118. 209. | 27 om τό v. ποτήριον m. **SBEFGLZΔ** 1. 28. 33. | καὶ εὐχαριστήσας m. **SABDgrs**¹¹ | 28 μου τῆς ohne τό m. **SBDLZ** 33. | om καινῆς m. **SB LZ** 33. | ἐκχυννόμενον m. **SABCDLZΔΠ*** 1. 33. |

Bl 63 r Mt 26,29—35

Sp a 13 Hd c ὕπαγε εἰς ἰωάννην 114 und für Z. 16 ἄρζου. Die Zahl 114 weist, glaube ich, auf Eusebs Abschnitt Johannes 13,3. Das ist die übliche Weise in der Liturgie. Es gibt in Johannes nur 68 Lesestücke. Die Zahl gehört nicht dem Matthäus als Perikopenzahl, denn erstens fängt kein Lesestück hier an, und zweitens sind wir mitten in Lesestück 108. — Mt 26,29 om ὅτι m. **SBDZ** 1. 33. 69. 116. 209. 241. 330. | πῶ m. D 25. | μετ' ὑμῶν καινόν m. **SABDgrs**¹² | 31 διασκορπισθήσεται m. Dgrs¹⁰ | 33 εἰ ohne καὶ m. **SBCDgrs**¹¹ | ἐγώ ohne δέ m. **SABC*Dgrs**⁶ | 34 ἀπαρνήσει m. BC.

Bl 63 v Mt 26,35—41

Sp b 12 ω oben Hd d. — Mt 26,35 ἀπαρνήσομαι m. **SBCDgrs**⁵ | ὁμοίως δὲ καὶ m. Agrs¹² | εἶπαν m. 33. 69. | 36 ὁ ἰησοῦς μετ' αὐτῶν m. D | γηθ' σημανί: γηθση- m. M² und -μανι m. **SL UΠ** | st τοῖς μαθηταῖς hat αὐτοῖς m. 69. 124. 300. | ἕως ἄν ohne οὖ m. DKLM²ΓΔ | ἔκει προσεύξ. m. **SBDL** 33. 69. 157. | προσεύξομαι m. DFHG 22. 28. 262. | 37 ἤρξαντο | 38 om ὁ ἰησοῦς m. **SABC*DL** 067. | 39 προσελθὼν m. **SACDgrs**¹⁴ | πᾶτερ μου m. **SABCDgrs**¹² | παρελθάτω m. **SACDEFGLΔ** 28. 33. 124.

Bl 64 r Mt 26,41—47

Die rechte untere Ecke der Blätter 64—78 ist abgenagt, so dass bisweilen einige Buchstaben fehlen. — Mt 26,42 προσ- ηύξατο ὁ ἰησοῦς m. L 1. 69. 124. | τοῦτο τὸ ποτήριον m. Egrs¹⁰ | om ἀπ' ἐμοῦ m. **SBDL** 1. 33^{vid}. 53. 69. 209. | 43 ἐλθὼν πάλιν m. **SBCDLΓ** 067. 1. 33. 124. 157. 209. | εἶπεν m. **SABCDKLII** 067. | 44 om πάλιν pr m. U^{txt} 1. 69. 118. 124. | ἐκ τρίτου m. **BCgrs**¹² | εἰπὼν πάλιν m. **SBL** 124. | 45 om αὐτοῦ m. **SABCgrs**⁵ | τὸ λοιπὸν m. **SADgrs**¹² | ἤγγικεν γάρ ohne ἰδοῦ m. 1. 209. |

Bl 64 v Mt 26,47—53

Sp a 21 o oben Hd a. — Mt 26,48 ὃν ἄν m. BCDLU | 49 ῥαββί m. CGLUΠ | ἐφ' ὃ m. **SABCDLgrs**¹⁰ | 52 om σου m. KUP | μαχαίρη m. **SAB*CL** 33. 124. | ἀπολοῦνται m. **SABCD EGLI** 1. 33. 124. | 53 ἄρτι v. παρακαλέσαι u. ᾤδε nach μοι m. 1. Origenes Handschrift | ἄρτι v. παρακαλέσαι m. **ACDgrs**¹² |

πλείους m. **8**^cACLgrs¹² | δάδεκα ohne ῑ m. **8**BDL | λεγεώνων: λεγε- m. **8**^cAB²Cgrs ausser **8***B*DL: -ων m. **8***ACKL ΔΠ* 33. 42. 72. 114. 565. | ἀγγέλων m. **8*** und ^c BDgrs¹²

Bl 65 r Mt 26,54—61: Sp b 1 vor γρ füge οι ein.

Diese Seite ist stark abgerieben. Sp a 1—10 hat eine spätere nicht schreibgeschulte Hand teilweise neu nachgezogen teilweise neu geschrieben (s. S. 559), so dass die Feststellung des Texts der Handschrift schwer ist. Ich hoffe wir haben ihn richtig wiedergegeben. Sp a 25 ἀρχή und am unteren Rd der Einsatz οἱ στρατιῶται für das Lesestück Hd c grün. — Mt 26,55 st ὡς ἐπὶ der Hd a hat jene sp Hd ὡσεὶ ἐξήλθατε m. **8**ABCE FGLΔ 28. 33. 69. 124. 472. 722. 183. 184. | συνιᾶζειν καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς m. CDgrs¹² | ἐν τῷ ἱερῷ ἐκαθεζόμεν διδάσκων m. **8**BL 33. 124. 157. | 56 om αὐτοῦ m. **8**ACDLgrs¹² | 57 ἀρχιερέων 58 om καὶ οἱ πρεσβύτεροι m. **8**BDL 69. 157. | om αὐτόν | 60 εὐρίσκον m. 124. | καὶ οὐκ εὖρ. πολλῶν προσελθόντων ψευδομαρτύρων m. **8**BC*LN* 1. 51. 118. 124. 209. / 23. | πολλῶν προσελθόντων ψευδομαρτύρων m. **8**ABL 090. 33. 124. 301. | δύο ohne Zusatz m. **8**BL 1. 118. 124. 109. | 61 εἶπαν m. **8** |

Bl 65 v Mt 26,61—68

Mt 26,61 om αὐτόν m. B 1. 69. 209. | 62 st αὐτῶ hat αὐτοῖς | st καταμαρτυροῦσιν hat καταγροῦσιν | 63 om ἀποκριθεὶς m. **8**^cBGLZ 1. 13. 33. 69. | ὀρκίζω m. DL | ὁ τοῦ θεοῦ υἱός | 64 σὺ σὺ εἶπας aus Versehen? oder rednerische Steigerung? | aus Versehen uon | 65 ἑαυτοῦ | λέγων ohne ὅτι m. **8**BC²DLZ 090. 33. | ἰδοὺ | βλασφημίαν αὐτοῦ m. ACFΔgrs¹⁰ | 67 ἐράπισαν m. **8**A BCDLZΓΔ 090. | 68 aus Versehen παι[ε]σασε. |

Bl 66 r Mt 26,69—27,2

Teilweise stark verrieben. Sp a 7 ου am Ende v auf o. — Sp b 19 das grosse π rot und grün geziert und ἀρχή ist darin. — Mt 26,29 ἐκάθητο ἔξω m. **8**BDLZ 090. 1. 33. 124. 157. | 70 πάντων ohne αὐτῶν m. **8**BC²DEGLZ 090. 33. 69. | 71 ἐξελθόντα δὲ αὐτόν m. ACXgrs¹² | ἶδεν m. ACKLXΠ* | om αὐτόν sec τοῖς ἐκεῖ m. **8**BDE²GHKSΠ* | καὶ οὗτος m. ACLΓΔΠgrs⁹ | 72 μετὰ m. **8**ABCKLΔΠ* | 73 om καὶ σὺ m. D 1. | 74 καταθεματίζειν m. **8**ABCDLgrs¹⁴ | εὐθύς m. BL | 75 ἰησοῦ ohne τοῦ m. **8**ABC*Dgrs⁵ | εἰρηκότος αὐτῶ m. ACXΓΔΠgrs⁹ | 27,1 συνβούλιον |

Bl 66 v Mt 27,2—9

Vielleicht erklärt ein Liturg den Vermerk am oberen Rd. (s. S. 584). — Sp a 6 τέλος und 7 ἀρχή und das Kreuz grün von Hd c. — Mt 27,2 παρέδωκαν αὐτόν m. AC³XΓΔΠgrs⁸ | πειλ. m. **8**AB CD im allgemeinen | ποντίῳ πειλάτῳ m. ACXgrs¹² | 3 ὁ παραδιδούς m. **8**ACXgrs¹² | ἀπέστρεψεν m. ACXgrs¹² | καὶ πρεσβυτέρας m. **8**BCL 33. | 4 st ἀδφον hat δίκαιον m. B²rdL | εἶπον

m. **ABC**grs ausser L | ὄψη m. **ABCL**grs¹¹ | 5 εἰς τὸν ναόν m. **BL** 33. 69. 124. | 6 aus Versehen εἰ v. εἶπον | εἶπον m. **AC**grs¹³ | κορβανῶν m. **AB²CL**grs⁹ | 9 ἱερέμιου m. **ABCL**grs¹³ |

Bl 67 r Mt 27,9—15

Pergament schlecht aber Schrift klar. — Mt 27,10 καθώς | 11 ἐστάθη m. **BCL** 1. 33. | om ὁ ἡγεμὼν | ἔφη αὐτῷ m. **ABXΓΔΠ**grs⁹ | 12 om τῶν v. πρεσβυτέρων m. **B^{*}LXΓ** 1. 69. | 13 πειλᾶτος | 14 πρὸς οὐδὲν ῥήμα | 15 ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον m. **ABL**grs¹¹ |

Bl 67 v Mt 27,16—23

Mt 27,16 βάρ ραββᾶν wie syr^{pal} und davor ἰησοῦν m. 1*. 118. 209*. 241**. 299**. syr^{pal} arm | 17 st οὖν hat δέ m. D 13. 69. 472. | πειλᾶτος | τῶν δύο ἀπολύσω m. Δ 73. 301. / 47. 75. 184. | ἰησοῦν [τὸν] βάρ ραββᾶν m. 1*. 118. 209*. 241**. 299** syr^{pal} | 19 om τοῦ | om σήμερον | 20 βάρ ραββᾶν | 21 om ἀπό | εἶπαν m. DL 33. | τὸν v. βάρ ραββᾶν m. **BL** 1. 33. 122. | 22 πειλᾶτος | om αὐτῷ m. **ABDKΔΠ^{*}** | 23 ὁ δὲ ἔφη m. **B** 33. 69. |

Bl 68 r Mt 27,23—29

Vielfach durchlöchert. Sp b 20—24 eine Naht. — Mt 27,24 πειλᾶτος | ἀπέναντι m. **AL**grs¹² | st ὄχλου hat λαοῦ | τοῦτου ohne δικαίου m. BD | 20 βάρ ραββᾶν παρέδωκεν αὐτοῖς m. **caDFLN** 1. 209. / 48. | σταυρώσωσιν αὐτόν m. D | 28 ἐκδύσαντες m. **B^{*}** u. **cb ALN**grs¹² | χλαμύδα κόκκινην περιέδηκαν αὐτῷ m. **BDL** 69. 124. / 48. | ἔθηκαν m. **KNY 034.ΔΠ** 1. 69. 124. | ἐπὶ τῆς κεφαλῆς m. **BL** 61. 124. / 48. | ἐν τῇ δεξιᾷ m. **ABDLN** 1. 33. 69. 124. 209. / 47. 48. |

Bl 68 v Mt 27,29—35

Sp a 20 o oben Hd a. — Z. 21 ω oben Hd a. — Z. 23 υ am Ende Hd d. — Sp b 14 o oben Hd a. — Z. 26 o oben Hd a. — Sp b 4 τέλος. — Z. 6 ἀρχή und οἱ στρατιῶται Zusatz für ein Lesestück. — Mt 27,29 ἐνέπαι[ει]ζον m. **ANΔΠ**grs⁹ | βασιλεῦ m. **BDY 034.ΔΠ** | ἐξέδυσαν und καὶ ἐνέδυσαν m. **BDN**grs¹² | 31 om αὐτόν tert | 32 εἶρον m. **ABDL**grs⁹ | ἰνγάρευσαν m. D | 33 γολγοθᾶ m. **ABDL**grs¹⁰ | ὅς m. **AE²SΔΠ** | om λεγόμενος m. **caD** 124. 248. 300. | 34 πίειν m. **caBN**grs ausser **B^{*}D** | οἶνον m. **BDKLP^{*}** | ἠθέλησεν m. **B^{*}** u. **cb BDE²L** 1. 33. 69. 124. / 48. | 35 βαλόντες m. **ADΠ^{*}** 1. 209. | nach κλήρον add ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ (ὑπὸ) τοῦ προφήτου· διεμέρισαν[το] τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλήρον m. Δ (1.) Die Weglassung ist einem Homoioteleuton zuzuschreiben. |

Bl 69 r Mt 27,35—42

Sp a 4 aus Versehen zwei ι. — Sp b 21 o oben Hd a. — Sp a 24 ὑπαγε u. am unten Rd εἰς κε κατὰ λουκᾶν u. Z. 24 in dem grossen roten ο ἄρξου für das Lesestück. — Mt 27,35 vgl Bl 68 v | 40 οὐά v. ὁ καταλύων m. **DMΔ** | οἰκοδομᾶν add

αὐτόν m. (praem?) 131. 238. | εἰ τοῦ θεοῦ m. **ADLI** ΔPgrs⁹ | om καὶ v. κατάβηθι m. **BLΓΔ**Pgrs⁹ | 41 ἀπορίας καὶ ohne δέ m. **BK** 1. 33. 69. | γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων m. (**S**)***ABL** 1. 33. 69. 124. (238.) | 42 εἰ βασιλεύς m. **ΑΓΔ**Pgrs⁹ |

Bl 69 v Mt 27,42—51: links oben muss es Matthäus 27,42—51 heissen.

Sp a 2 st καὶ nur κ; vielleicht κ, in Vorlage | Mittelstrich in ε weggelassen, daher πιστεύσω. — Mt 27,42 st ἐπ' αὐτόν hat αὐτῷ m. **AD** 1. 69. | εἰ πέποιθεν m. **D** 1. 118. 209. | nach ῥησέσθαι vñν add αὐτόν m. **AD**Pgrs⁹ 44 στενωπὸν m. **DL** σὺν αὐτῷ m. **BDL** | αὐτόν m. **ABDL** allen grs 45 ἐνάτης und 46 ἐνάτην m. **AB**grs ausser **DG** 46 ἀνεβόησεν m. **AD**grs¹³ | ἡλεεινὴ m. **DEΔ090**. 1. | λάρα m. **D** 1. | σαβαχθονεὶ m. **ABD** 1. 69. ἐνκατελ. | ἐν(γ)κατέλαπες m. **BDL** ΓΠ² 47 ἐστηκότων m. **SB** **CL** 33. | om ὅτι m. **SDL** | ἡλειαν m. **ABDLΔ** | 49 ἔλεγον m. **ACL**grs¹³ | ἡλειας m. **BD** | σῶσα m. **S** 69. / 184. einmal αὐτόν ohne Zusatz m. **AD**grs¹⁰ | 51 ἐσχίσθη εἰς δύο m. **AC*****DFΔΠ090**. grs⁹ | ἄνωθεν ohne ἀπό m. **SL** |

Bl 70 r Mt 27,51—58

Sp b 21—24 Falte. — Sp a 5 λ oben Hd a. — Z. 10 ιων Hd a. — Z. 22 ο oben Hd a. — Sp a letzte Zeile ὑπαγε εἰς σε κεφάλαιον κατὰ ἰωάννην Joh 19,31. — Sp b oben Aufs für Kap 68, und Z. 1 das grosse η mit Rot und Grün geschmückt, aber das Kap fängt erst Z. 17 an. — Mt 27,52 ἀνεβόησαν m. **S*** **DFΔΠ**²grs⁹ | ἡγέρθησαν m. **BDGL** 1. 33. 69. 124. 209. | 54 ἑκατοντάρχης m. **SD** | γενόμενα m. **ACLΔΠ090**. grs⁹ | 55 ἀπό m. **BCDL** **Π090**. grs⁹, aber θεωρούσα ἀπὸ μακρόθεν | 56 μαριάμ pr m. **CLΔ** | μαριάμ sec m. **CD** | ἰωσήφ m. **S*** und ^e**D*****L** 59rd 69** 157. / 55. | (der Schreiber fing das ω an, wurde aber durch eine Falte gestört und schrieb es wieder) | 57 ἐμαυθεύθη m. **SCD** 1. 33. / 17. | 58 πειλάτος und πειλάτος m. **BD**, sec auch **Δ** |

Bl 70 v Mt 27,58—64

Sp b 3 τέλος. — Mt 27,58 τότε οὖν | ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα m. **ACΓΔΠ**grs⁹ | 59 ἐν σινδόνι m. **BD** | 60 om αὐτό m. **L** 69. om ἐπὶ v. τῇ θύρᾳ m. **BCDL**grs¹² | 61 μαριάμ m. **SBCLΔ** | καὶ ἡ ἄλλη m. **SBCL**grs¹² | 62 πιλᾶτον m. **SL**grs ausser **ABD** | 63 ὁ πλάνος ἐκεῖνος m. **B**²**C**²**E*****vidG** 33. 69. 124. 157. |

Bl 71 r Mt 27,64—28,2: rechts oben lies Matthäus 27,64—28,2.

Sp a 24 ο oben Hd a. — Sp b 13 ο oben Hd a. — Mt 27,64 om νυκτός m. **ABC*****D**grs⁷ | 65 ἔφη ohne δέ m. **B**grs⁸ | πειλάτος ἀσφαλισσάσθαι m. **SCD** | 28,1 μαριάμ m. **CLΔ** | μαριάμ m. **LΔ** λίθον: add ἀπὸ τῆς θύρας m. **SC**grs⁹ und noch τοῦ μνημ[ε]ίου m. **E**²**FLM**²**UF** 1. 33. |

Bl 71 v Mt 28,2—9: Sp a 3 füge v vor του ein.

Sp a 15 αἱ oben Hd d. — Mt 28,3 ἰδέα m. **F**grs⁹ | st ὡς sec hat ὡσεὶ m. **S**^e**ACL**grs¹¹ | 4 ἐγένοντο m. **SC**³grs¹² | ὡσεὶ

νεκροί m. CΓΠgrs⁹ | om ó κύριος m. **SB** 33. | 8 ἀπελθοῦσαι m. **SBCL** 33. 69. 124. | om αὐτοῦ m. 69. 242. 253. 433. | 9 καὶ ἰδοὺ ohne ὥς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ v. καὶ m. **SB** 33. 69. 435. / 184. | ὁ ἰησοῦς m. **DLS**^{si}Γ | ὑπήντησεν m. **S*BCY034.Π** 1. 124. 209. |

Bl 72 r Mt 28,9—16

Sp a 11 v oben Hd a. — Sp b 26 ἀρχή, dann im grossen roten ο τῷ καιρῷ ἐκείνῳ und rechts der Lesezusatz ἐπορεύθησαν. — Mt 28,10 καὶ ἐκεῖ m. **SA**C*?EFHKUVIΔΠ 6. 22. 69. | 11 ἀνίγγειλαν m. **SD** | 14 ἐπί m. **SA**CLgrs¹² | πείσομεν m. **SABCD**grs⁹ und ohne αὐτόν m. **SB** 33. | ποιήσομεν m. **ABCDL**grs⁸ | 15 διεφημίσθη m. **ABCDL**grs¹² | μέχρι m. **S^cABCL**grs¹² | σήμερον ἡμέρας m. **BDL** / 7. |

Bl 72 r Mt 28,16—20

Für die Beischrift siehe oben S. 551—553. — Mt 28,17 προσεκύνησαν αὐτῷ m. **ADΠ**grs⁹ | ἐπὶ γῆς m. **SA**grs¹² | nach γῆς add καθὼς ἀπέστειλῃ λέν με ὁ πατὴρ καὶ ἡ ἀποστολῶ ὑμᾶς 19 πορεύθεντες οὖν m. **BDΠ** 1. 33. | βαπτίζοντες m. **SAΓΔΠ**grs⁹ | μεθ' ὑμῶν εἰρή m. **ABΓΔΠ**grs⁹ | αἰῶνος ἀμήν: m. **A²ΓΔΠ**grs⁹ | ohne Nachschrift m. **SFM** |

b. Markus: Blatt [73 ra] 74 ra—122 ra.

εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον.

Bl 74 r Mk 1,1—7

Grusinisch am Rd. — Aufs εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον m. ADEHKLMUY **034**. ΓΔΠ. — Mk 1,1 ἀρχὴ und dann ein grosses rot und grünes α davorgesetzt | ἡσοῦ ohne υἱοῦ θεοῦ m. **S*** 28. 255. | 2 καθὰς m. **SBKLDΠ*** 1. 33. 209. ἐν τῇ m. **SBLD** 33. aber Θ **038**. ohne τῇ m. D 1. 22. ἰσαύτῃ προφήτῃ m. **SB** DLΔ 33. | om ἐγὰ m. BD 28. ἀποστελᾶ m. **S**. τὴν ὁδὸν σου ohne ἐμπροσθέν σου m. **SBDKLPΠ*** 36. 489*. | 3 αὐτοῦ m. **SA** BLPTΓΔΠgrs⁹ | βαπτίζων ohne ὁ m. ADPTΓgrs⁹ und nach ἐν τῇ ἐρήμῳ m. D 28. | καὶ κηρύσσων m. **SADLΔ**grs¹¹ | 5 ἐξεπορεύετο m. **SABDG**^{supr} KMPYΔΠ | om ἡ vor ἰουδαία m. HM | ἱεροσολυμήται m. Γ | om πάντες m. 11. 32. 69. 108. 126. | ὑπ' αὐτοῦ nach ἰορδάνῃ ποταμῷ Θ **038**. om ποταμῷ m. D) m. ADPTΓΔΠgrs⁹ | 6 ἴν δέ m. ADPTΓΔΠgrs⁹ ὁ ἰωάννης m. **SB**LPΓgrs⁷ | καμέλου m. D* | ἐσθίεν m. **S**^{vid} ADL²PTΠgrs⁹.

Bl 74 v Mk 1,7—13

Grusinisch am Rd. — Sp b 21 λ oben von Hd a nachher geschrieben. — Mk 1,7 om κύψας m. D 28. 256. 565. | 8 ἐγὰ ohne μέν m. **SB**L 33. 69. 124. | μέν ἔδωκε ohne ἐν | ὑμᾶς βαπτίσει m. (D-ζει) 69. | ἐν πνεύματι m. **SADHPΓΔΠ**grs⁹ 33. | 9 om ἐγένετο | ὁ ἡσοῦς m. DMΓΔ 13. 28. 69. | ναζαρέθ m. D^{er}EF HKMUYV **034**. Π 1. 69*. 124. 262. 346. | εἰς τὸν ἰορδάνην ὑπὸ ἰωάννου m. **BDL** 13. 33. 69. 124. | εὐθέως m. APΓΠgrs⁸ | ἐκ m. **SB**DL 13. 28. 33. 69. 124. | ἴδεν m. ALPVΔ | ὥς m. **SA** BDLY **034**. ΓΔΠgrs⁷ | καταβαῖνον ohne καὶ μένον m. ABDLgrs ausser **S** | ἐπ' αὐτόν m. **SALPTΔΠ**grs⁹ | nach οὐρανῶν add ἠκούσθη m. 28. 565. | ἐν σοί m. **SBD^{er}LPΔ** 1. 13. 22. 33. 69. | εὐδόκησα m. **SBD***KLMYΠ | 12 εὐθέως m. ADE*KMrdΠ* | ἐκβάλλῃ αὐτόν m. DΔ 33. 69. 124. | 13 om ἐκεῖ m. **SABDL** 13. 33. 346. | τεσσαράκοντα m. B²Π*grs⁸ | ἡμέρας τεσσ. m. ADΓΔΠgrs⁸ | om καὶ τεσσαράκοντα νύκτας |

Bl 75 r Mk 1,13—20

Grusinisch am Rd. — Sp a zerrissen, teilweise genäht, durchlöchert. — Sp b 7 α oben Hd d. — Z. 16 ο oben Hd d. — Mk 1,13 st σατανᾶ hat διαβόλου | 14 μετὰ δέ m. **SALΓΔΠ**grs⁹ | om τὸν m. AELFG*HSUVT | om ὁ υ. ἡσοῦς m. AV²Y **034**. ΓΠgrs⁶ | τοῦ θεοῦ ohne τῆς βασιλείας m. **SBL** 1. 28. 33. 69. 209. | 15 καὶ λέγων ὅτι m. BKLMΔΠ | 16 περιπατῶν δέ m. AΓΔΠgrs⁹ | ἴδεν m. **S**^cKLMVII* | st σίμωνος hat αὐτοῦ m. DGG 33. | ἀμφιβάλλοντες, ähnlich ἀμφιβάλλοντας **SABD**grs¹¹ (darunter K auch -άλο-) | vor ἀμφιβάλλ. hat τὰ δίκτυα m. D 13. 28. 69. 124. 346. | ἀλείψ m. **SB**³DΠgrs⁹, und Vers 17 m. B³DΠgrs⁹ | 18 εὐθύς

m. **SL** 33. | om αὐτῶν m. **SBCL** | 19 om ἐκεῖθεν m. **BDL** 1. 28. 118. 124. 131. 209. 565. | ἴδεν m. **ACKLMVΔΠ**² | om αὐτῶν m. **ABC*DLΔΠ**²grs⁶ | 20 εὐθέως m. **ACDΓ(Δ)Πgrs**⁹ aber v. ἀφέντες m. **Δ** 124. | nach ἀφέντες add τὰ δίκτυα καὶ | st ἀπῆλθον hat ἡλθον |

Bl 75 v Mk I, 20—27 †

Grusinisch am Rd. — Sp a 23 am Ende i Hd d, weil das i verkleckst. — Mk I, 21 καταρναοῦμ m. **SBΔΔ** 33. 69. | εὐθέως m. **ABCDΓΔΠgrs**⁹ | τοῖς σάββασιν ohne ἐν m. **SABDLgrs**¹¹ | ἐδίδασκεν αὐτοῦς m. **D** und nach συναγωγὴν m. **BDY034.ΓΔΠgrs**⁹ | εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν m. **ABDY034.ΓΠgrs**⁹ | 22 om καὶ vor οὐχ m. **Dgr** | om αὐτῶν nach οἱ γραμματεῖς m. **SABDLΓΠgrs**⁹ | 23 om εὐθύς m. **ACDgrs**¹² | αὐτῶν m. **ABCgrs**¹² | 24 om ἕα m. ***BD** 157. 565. | 25 ὁ ἰησοῦς λέγων m. ***A²BCDLgrs** ausser ***A*** | st ἐξ αὐτοῦ hat ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου m. 330., **D** hat ἐκ τ. ἀν. | add τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον m. (**D** ohne τό pr) 330. | 26 κράζαν m. **AC(D)ΓΔΠgrs**⁹ | st ἐξ hat ἀπ' m. **C(D)MΔ** 33. | 27 πάντες m. **ACDgrs**¹² | συνζητεῖν m. **SABCDGLΔ** | πρὸς ἑαυτοῦς m. **ACDY034.ΓΔΠgrs**⁷ | λέγοντες m. **ACE*MΔ**² 13. 33. 238. 346. / 48. | διδαχὴ καὶ αὐτῇ· ὅτι κατ' ἐξουσίαν τοῖς π. τ. ἀ. | πνεύμασιν m. **ACEKΓΔ** |

Bl 76 r Mk I, 27—36

Durchlöchert. — Grusinisch am Rd. — Sp b 6 Punkt wahrscheinlich zufällig; er könnte als Kolon gedacht sein. — Aufs oben: das v oben Hd a. — Mk I, 28 καὶ ἐξῆλθεν m. **SBCLMΔ** 33. / 184. | om εὐθύς m. ***1**. 28. 33. 131. 435. | st αὐτοῦ hat αὐτῇ | om πανταχοῦ m. ***ADΓΔΠ** | 29 εὐθέως m. **ACΓΠgrs**⁹ | ἐξελθὼν ἐκ τῆς συναγωγῆς· ἡλθεν (**D** so, nur ἐξελθ. δέ) | 30 εὐθέως m. **SCΓΔΠgrs**⁹ | om περὶ αὐτῆς | 31 τῆς χειρὸς αὐτῆς m. **ACΓΔΠgrs**⁹ | om εὐθέως m. **SBCL** 1. 28. 33. 118. 131. 209. | 32 ἔδυ m. **SACLΓΔΠgrs**⁸ | 33 καὶ ἦν — ἐπισυνηγμένη m. ***BCDL** 7. 33. / 36. 48. 184. 185. 251. | 34 st λαλεῖν τὰ θαυμάσια hat αὐτὰ λαλεῖν m. **D** altlt vg arm⁶⁵ aeth | ἰδ[ε]ισαν αὐτὸν χριστὸν εἶναι m. ***BCGLM** 1. 28. 33. 69. 124. 131. 209. 238. 262. 346. 435. | 35 ἔννυχα m. **SBCDL090**. 1. 28. 33. 131. 209. | καὶ ἀπῆλθεν m. **SACDLgrs**¹² | κάκεῖ m. **SBCLgrs**¹² | προσεύχετο | 36 κατεδίωξεν m. **SBMUS** 28. 40. / 184. |

Bl 76 v Mk I, 36—45

Grusinisch am Rd. — Sp b 12 μη oben Hd a. — Z. 18 γ oben Hd d, weil das γ verkleckst. — Z. 25 ο und οι oben Hd d. — Mk I, 36 ὁ τε σίμων m. **KII** 1. 28. 69. 124. 209. | 37 καὶ εἶροντες αὐτὸν λέγουσιν m. **ACΓΔΠ090grs**⁹ | ζητοῦσιν σε m. **SBCDLΔ** 1. 33. | 38 om ἀλλαχοῦ m. **SC³DΓΔΠ090grs**⁸ | καὶ ἐκεῖ m. **ABCY034.ΓΔΠgrs**⁷ | ἐξῆλθον m. **SBCL** 33. | 39 ἡλθεν

m. **ΣBL** | εἰς τὰς συναγωγὰς m. **ΣABCDKΛΔΠ090**. 1. 69. 118. 124. 131. 157. 209. 238. 346. 435. | om τὰ | aus Versehen nur δερμονι | 40 om αὐτὸν nach γονυπετῶν m. **ΣL** 1. 209. 300. 565. καὶ λέγων m. **Σ^oACDLΓΔΠ090.grs⁸** | st ὅτι hat κύριε m. **CL** δύνασαι m. **ΣACDLΓΔΠgrs⁸** | 41 ὁ δὲ ἰησοῦς m. **ACΓΔΠ090.grs⁸** | ἦ|ατο αὐτοῦ m. **ACΓΔΠ090.grs⁸** | καὶ λέγει αὐτῷ m. **ABCDLΓΔΠ090.grs** ausser **Σ** | 42 καὶ εἰπόντος αὐτοῦ m. **AC grs¹²** | εὐθύς m. **ΣBL** 33. 164. | ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἢ λέπρα m. **ΣBDgrs⁸** | ἐκαθαρίσθῃ m. **ΣB²Dgrs⁸** | 43 εὐθέως m. **ACgrs¹¹** 44 μηδέν m. **BCgrs¹⁰** | ἀλλὰ m. **ΣABCDgrs⁸** | st ἃ hat ὁ μωϋσῆς m. **ΣBDKVΔΠ090**. | 45 st ὁ aus Versehen οἱ |

B1 77 r Mk 1,45—2,8: Sp b 5 lies εφουσι, und Z. 13 αιμαρτιαι.

Grusinisch am Rd. — Sp b 6—9 Fettdrüse. — Z. 26 v am Rd Hd a, weil v verkleckst. — Mk 1,45 αὐτὸν δύνασθαι m. **ABCLΓΔΠ090.grs⁷** | φανερώς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν m. **ABΓΔΠ090.grs⁷** | ἀλλ' m. **ΣBgrs¹⁰** | st ἐπ' hat ἐν m. **ACDgrs¹⁰** πάντοθεν m. **ΣABCDKLMΣΔΠ090**. 1. 33. 118. 131. 157. 209. 238. | 2,1 εἰσελθὼν πάλιν m. **ΣBD^{gr}L** 28. 33. 124. 471. 472. 565. καφαρναούμ m. **ΣBDΔ** 33. 69^{vid} | om καὶ v. ἰηκοῦσθῃ m. **ΣBL** 28. 33. 124. 565. | ἐν οἴκῳ m. **ΣBDL** 33. 67. | 2 καὶ pr ohne εὐθέως m. **ΣBL** 33. | 3 πρὸς αὐτὸν φέροντες παραλυτικόν m. **C²DG** 1. 69. 124. 131. 209. | 4 προσενέγκαι m. **ΣBL** 33. 63. 72rd 253. / 48. ὅπου ἦν ὁ ἰησοῦς m. **DΔ** | χαλᾶσι m. **ΣBCDgrs⁷** κραβαττον m. **ACDgrs¹¹** | st ὅπου hat ἐφ' οὗ m. 13. 33. 69. | ἦν ὁ παραλυτικός κατακειμένος m. **D** | 5 st ἰδὼν δέ hat καὶ ἰδὼν m. **ΣBCL** 13. 28. 33. 69. 124. 346. 565. | ἀφανταῖ σου αἱ ἁμαρτίαι m. **ΣBD^{gr}GLΔ** 1. 33. 69. | 7 st τι hat ὅτι m. **B** 482. | οὕτω m. **ACKY034.Π** | λαλεῖ βλασφημίας m. **ACΓΔΠgrs⁸** | 8 εὐθύς m. **ΣBL** 33. | om οὕτως m. **B** | διαλογίζονται ohne αὐτοί m. **ΣBDGL** 1. |

B1 77 v Mk 2,8—14

Grusinisch am Rd. — Sp b in Aufs oben ω oben Hd a und auch Omegastrich in o. — Mk 2,8 st λέγει hat εἶπεν m. **ACDLΓΔΠ090.grs⁹** | om αὐτοῖς m. **B** | om ταῦτα m. **L** 275* | 9 εἴκοπον | ἀρέωνται m. **ACDLΓΔΠ090.grs⁹** | σου αἱ ἁμαρτίαι m. **ΣBgrs¹¹** | ἔγειρου m. **BL** 28. | καὶ ἄρον m. **ΣABΓΔΠ090.0130**. | κράβατον m. **B²F²*** | τὸν κρ. σου m. **ΣABCDKLMΠ²** | περιπάτει m. **ABCGΠgrs⁹** | 10 ἀφιέναι ἁμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς m. **B** 142. 157. | 11 ἔγειρε m. **ΣABCDgrs¹¹** | ἄρον ohne καὶ m. **ΣBCD^{gr}LΓ** 13. 28. 33. | κράβαττον m. **(Σ)AB²CDgrs¹⁵** | 12 om εὐθύς m. **b c e ff²q** | κράβαττον | add αὐτοῦ m. **HL** 33. | ἐνώπιον m. **090**. 28. 33. | λέγοντας m. **ΣACLΓΔΠ090.0130.grs⁹** | οὐδέποτε οὕτως m. **ACΓΔΠ090.0130.grs⁹** | ἴδομεν m. **AKMVI** | st εἰς hat παρά m. **Σ^oABCDLgrs¹²** | 14 ἴδεν m. **ACgrs⁸** | st λευεῖν hat ἰάκωβον m. **D** 13. 69. 124^{txt}. | ἐπὶ τοῦ τελωνίου |

Bl 78 r Mk 2,15—20

Grusinisch am Rd. — Sp a 11 μ oben Hd b. — Mk 2,15 om γίνεται (ἐγένετο) | st κατακεῖσθαι αὐτόν hat κατακειμένων αὐτῶν m. D | om καὶ v. πολλοί pr m. D 1. 28. 118. | nach πολλοί sec st καὶ hat οἱ m. a c e ff²q mt | ἠκολούθησαν m. ACDΓΠ grs⁹ | 16 καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἰδόντες m. AC ΓΠgrs⁹ | st αὐτόν ἐσθίοντα hat ὅτι ἡσθιον (SDL ὅτι ἡσθιεν) | st τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν hat ἁμαρτωλῶν καὶ τῶν τελωνῶν m. BDL 33. 565. | st ὅτι sec nur τί | τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν m. SABCLΓΔΠgrs⁸ | st ἐσθίει hat ἐσθίετε [αἱ] | om καὶ πίνει m. SBD 235. 271. | 17 ὅτι οὐ m. BD | ἀλλ' m. SACDL ΓΔΠgrs⁹ | οὐκ m. SABDΓΔΠgrs⁹ | ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς ohne εἰς μετάνοιαν m. SABDKLΔΠ | 18 οἱ φαρισαῖοι m. SABCD KMP | st μαθηταὶ τῶν φαρισαίων hat φαρισαῖοι m. 433. | st σοι μαθηταὶ hat μαθηταὶ σου m. SE*Δ 28. | 19 ἔχουσιν τὸν νυμφίον μετὰ (andere μετ') m. SBC 28. 124. 131. |

Bl 78 v Mk 2,20—26

Sp b 10 σ oben Hd a. — Sp b 3 ἀρχή Anfang des Lestücks τοῦ ἁγίου θεοδώρου. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ und Zusatz für den Anfang Sp a oben; in der Aufs ου dreimal v auf o 20 νηστεύουσιν m. SABCD²LΓΔgrs⁷ | ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ m. SABCDKLΔΠ* | 21 οἶδεῖς ohne καὶ oder δέ m. SABCKLSΔ 1. 13. 33. 69. | ῥάκκους m. ADFGHMΓΠ 33. 69. | ἐπιράπτει m. SAB*CEFGHLVΠ 1. 69. 124. | ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ m. ΑΓΔΠ grs⁹ | st μή hat μήγε | st τὸ πλῆρωμα ἀπ' αὐτοῦ hat τὸ πλῆρωμα m. D 13. 28. 69. 124. 565. und fährt fort τὸ καινὸν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ | 22 st μή hat μήγε m. CLM² | ῥήξει m. SB CDL 33. | ὁ οἶνος ohne ὁ νέος m. SBC*DL 13. 69. 242. 258. 301*. 471. | ἐκχεῖται καὶ οἱ ἄσκοι ἀπόλυνται m. SACΓΔΠgrs⁹ | ἀλλ' (m. H²MΔ 1.) οἶνον νέον εἰς ἄσκοὺς καινοὺς βλητέ[α]ιον m. S^aACLΓΔΠgrs⁹ | 23 αὐτόν nach ἐγένετο m. SBDUΔ 69. | παραπορεύεσθαι m. SALΓΔΠgrs⁹ | καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρξαντο m. SBCDL 13. 28. 33. 69. 124. 346. 565. | ὁδὸν ποιεῖν m. SACLΓΔΠgrs⁶ | 24 st καὶ οἱ hat οἱ δέ m. D | nach ποιοῦσιν add οἱ μαθηταὶ σου m. DM 1. 13. 28. 69. 124. 346. | τοῖς σάββασιν ohne ἐν m. SABCDKMΔΠ | 25 st καὶ hat ἀποκριθεὶς | st λέγει hat εἶπεν m. Dgr | 26 πῶς m. SACLΓΔΠgrs⁸ |

Bl 79 r Mk 2,26—3,5

Mk 2,26 τοῦ ἀρχιερέως m. ACΔΠ 1. 33. 69. | τοῖς ἱερεῦσιν m. ACDΓΔΠgrs⁸ | καὶ ἔδωκεν καὶ (D om) τοῖς μετὰ (D μετ') αὐτοῦ (D add οὔσιν) nach ἔφαγεν m. D 565. | 27. 28 wie SB grs ausser D | 3,1 εἰς τὴν συναγωγὴν m. ACDLgrs¹¹ | ἐξηραμένην m. Γ | 2 παρετηροῦντο m. AC*ΔΔ 1. 10. 67. 118. 238. / 253. | om εἰ aus Versehen | ἐν τοῖς σάββασιν m. SCDHM / 184. | θεραπεύσει m. ABCDLgrs fast alle ausser SΔ | κατηγορήσωσιν m. SABLΓΔΠgrs⁵ | 3 τῷ τὴν ξηρὰν χεῖρα ἔχοντι

m. **ABC*LD** 33. 565. | ἔγειρε m. **ABCDLY 034. Δ**Pgrs⁸ | 4 ἐν τοῖς σάββασιν m. **ADE** | ἀγαθοποιῆσαι m. **ABCLgrs** ausser **SD** | ἀποκτεῖναι hat ἀπολέσαι m. **LD*** 1. 22. 124. 209. | 5 συν-λυπούμενος m. **B*CDΔ** |

Bl 79 v Mk 3,5—12

Sp b 21 ο oben Hd d. — Z. 23 π dazwischen Hd d. — Sp a 7 τέλος Ende eines Lesestücks mit dem Zusatz ὑγίης ὡς ἡ ἄλλη. — Mk 3,5 τὴν χεῖρά σου m. **ACDGr**s⁶ | ἀπεκατέσ-τάθη m. **ABLgr**s¹³ | om ὑγίης ὡς ἡ ἄλλη m. **ABC*DKPΔΠ** und fügt es rot für das Lesestück bei m. **C³LGrs**⁵ | 6 εὐθέως vor ἐξελεθόντες m. 565. | ἐποίησαν m. **SCΔ** 238. 565. / 184. 7 ὁ δὲ ἰησοῦς m. D | μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνεχώρησεν m. **BCDLΔ** | st εἰς hat πρός m. **ABCLgr**s¹¹ | ἠκολούθησεν m. **ABgr**s⁷ | ἠκολούθησεν nach γαλιλαίας m. **ABLPΓPgr**s⁹ | καὶ ἀπὸ τῆς ἰουδαίας nach ἱεροσόλυμα m. 1. 181. 209. | 8 om καὶ ἀπὸ τῆς ἰδουμαίας m. **B** 118. 258. 472. | add οἱ v. περὶ m. **AD^{gr}PPgr**s⁹ | ἀκούσαντες m. **ACD^{gr}Lgr**s¹² | ὅσα m. **ABLgr**s¹³ | ἐποίει m. **ACDgr**s¹³ | 9 πλοῦσι m. **ACDLPgr**s ausser B | 10 ἄπτωνται m. **KUP** 489. | st μάλιστα hat ἀσθενίας | 11 om τὰ zweimal m. D 13. 69. 124. | ἐθεώρουν m. **BCDGLΔ** 13. 33. 69. 124. 238. 346. | προσέπιπτον m. **SA(B)CDgr**s⁹ | ἐκραζόν m. **ABCDgr**s⁸ | λέγοντα m. **ABCLgr**s¹² |

Bl 80 r Mk 3,12—20

Sp a oben durchlöchert. — Sp a 12 das dritte ο mit Omega-Strich Hd b. — Z. 22 αἱ oben Hd b. — Sp b 27 ο oben Hd a. — Mk 3,12 αὐτὸν φανερόν m. **BCD^{gr}Δ** 1. 13. 33. 69. 124. 209. 346. | ποιήσωσι m. **AB*Cgr**s¹¹ | 13 καὶ ἀπῆλθον m. **A²Bgr**s¹¹ | 14 nach δώδεκα add οὗς καὶ ἀποστόλους ὀνόμασεν m. **BC*vidΔ** 13. 28. 69. 124. 238. 346. | ἀποστέλλει m. **EHUF** | 15 θεραπεύειν (τὰς die übrigen) νόσους καὶ m. **AC²DPΓPgr**s⁹ | aus Versehen ἐκβάλλει | 16 om καὶ ἐποίησεν τοὺς δώδεκα m. **AC²DLPΓPgr**s⁹ | ὀνόματα (ὄνομα die übrigen) τῶ σίμωνι m. **BCLA** / 184. | 17 st τοῦ ἰακώβου hat αὐτοῦ m. G 28. 69. 271. | ὀνόματα m. **ACLΓΔPgr**s ausser **BD^{gr}** | βοανηγές m. **ABCKLMΔ²Π*** 1. 33. 69. 474. | 18 ματθαῖον m. **AB²CLΓΔPgr**s⁹ und add τὸν τελώνην m. 13. 16. 69. 124. 346. 565. | add καὶ v. θαδδαῖον | κανανίτην m. **APgr**s⁹ | 19 ἰσκαριώθ m. **BCLA** 33. 476. 565. | ἔρχονται m. **B^cCLΔPgr**s⁹ | 20 συνέρχονται m. **Π*** 52. 106. 126. | ὄχλος m. **B*Cgr**s¹², aber Hd a add ὁ m. **B^cABDL^{corr}Δ** 209. 300. |

Bl 80 v Mk 3,20—27

Sp a 10 μ oben Hd a. — Z. 28 β links Hd a. — Sp b letzte Linie ει unten. — Mk 3,20 st αὐτοὺς hat αὐτόν | μήτε m. **SCDgr**s⁹ | 21 ἐξεστάται m. 13. 69. | 22 βεελζεβούλ | 23 st ἔλεγεν hat εἶπεν m. 33. | nach αὐτοῖς add ὁ ἰησοῦς m. U | 25 δύναται

m. ADΓΠgrs⁹ | ἡ οἰκία ἐκείνη σταθῆναι m. **NCΔ** | 26 st ἐμερίσθη καὶ hat καὶ μεμέρισται m. AC²ΓΠgrs⁹ | στήναι m. **NBCL** | 27 om ἀλλ' m. ADΓΠgrs⁸ | οὐδεὶς δὲ δύναται | εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι m. (**NC**)BCLΔ 33. | διαρπάσει m. **NBCHLMSΔ** |

Bl 81 r Mk 3,28—4,1

Überall durchlöchert. — Sp a 4 v in ἀνθρώπων aus Versehen weggelassen. — Letzte Zeile v unten Hd a weil v verkleckst. — Mk 3,28 τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἁμαρτήματα m. **NABCDLME^{corr}Δ** 1. 28. 33. 118. 124. 131. / 184. | καὶ αἱ m. **NA BCgrs⁶** | ὅσα m. **NBDgrs⁵** | ἐάν m. BCFLΔ 33. / 184. | 29 om εἰς τὸν αἰῶνα m. D 1. 22. 28. 209. 565. | ἀλλ' m. BCΓΠgrs⁹ | ἐστὶν m. ABCΓΠgrs⁹ 1. 69. | ἁμαρτήματος m. **NBLΔ** 28. 33. 565. | 31 καὶ ἔρχ. m. **NBCDGLΔ** 1. 13. 28. 69. 118. 124. 209. 565. | ἔρχεται m. **NDG** 1. 118. 209. 330. 565. 569. | ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοί (die anderen add αὐτοῦ) m. **NBCDGLΔ** | ἐστῶτες m. ADΓΠgrs⁸ | καλοῦντες αὐτόν m. **NBCL** 1. 13. 28. 69. 118. 124. 131. 209. 346. 565. | 32 ἐκάθεντο | περὶ αὐτὸν ὄχλοι (die anderen ὄχλος) m. **NA^aABCKLMΔΠ** | st καὶ λέγουσιν hat εἰπὼντω[ο]ν δὲ αὐτῶ[ο]ν | om καὶ αἱ ἀδελφαί σου m. **NBCGKLΔΠ** 1. 13. 33. 69. | 33 ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων ohne καὶ m. 565. | καὶ οἱ m. **NBCGLUVY034.Δ** 1. 565. | ἀδελφοί μου m. **NACLΓΔΠgrs⁹** | 34 καὶ m. **NACDLgrs** ausser B | κύκλω nach περιβλεψάμενος m. AΓΠgrs⁹ | add μαθητὰς v. καθημένους m. 13. 69. 124. 346. 565. | st λέγει hat εἶπεν m. DG 28. 69. 124. 346. | ἴ(ει)δε m. **NBgrs⁶** | 35 ὃς γὰρ ἂν m. **NACDgrs¹²** | ἀδελφή ohne μου m. **NABDLΔ** |

Bl 81 v Mk 4,1—7

Sp a oben eine Falte teilt die Aufs. — Mk 4,1 συνήχθη m. DΠgrs⁹ | ὄχλος πολὺς m. ADΠgrs⁹ | om τό v. πλοῖον m. **NB*CKLMY034.Π1**. 33. 118. 131. 209. | ἐνβάντα m. DΔ | ἐνβάντα nach πλοῖον m. **NBCDLUD** 33. 565. / 251. | ἦν m. AD^εΠgrs⁹ | 3 τοῦ σπεῖραι m. **NA^aACLΔΠgrs** ausser **N*B** | 4 ἦλθεν m. **NABCLΠgrs⁷** | τὰ πετεινά ohne τοῦ οὐρανοῦ m. **NABCLY034.ΔΠgrs⁵** | st αὐτό hat αὐτά m. 33. | 5 st ἄλλο δέ hat καὶ ἄλλο m. **NBC(D)LM²Δ** | ἐπὶ τὰ πετρώδη m. **ND** 1. 33. 565. | ὅπου m. **NA CLΔΠgrs⁹** | εὐθὺς m. AΠgrs⁹ | βάθος τῆς γῆς m. B | 6 καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος m. **NBCDLΔ** | ἐκαυματίσθη m. **NACLΔΠgrs⁹** | 7 st εἰς hat ἐπὶ m. CDM² 33. |

Bl 82 r Mk 4,7—13

Sp a vielfach durchlöchert. — Mk 4,7 συνέπνιζεν | st αὐτό hat αὐτά | st ἔδωκεν hat ἐπόμηνεν | 8 st ἄλλο hat ἄλλα m. **N*** und ^{eb}BCL 28. 33. 124. | αὐξάνοντα m. Πgrs⁹ | φέρει m. D 124. 565. | ἔν dreimal m. D | 9 om αὐτοῖς m. **NABCDLY034.ΔΠgrs⁸** | ὁ ἔχων m. AC²LΠgrs⁹ | 10 καὶ ὅτε m. **NBCDLΔ** 565. | ἐπηρώ-

των m. D | st οἱ περὶ αὐτόν σὺν τοῖς δώδεκα hat οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ m. D 13. 28. 69. 124. 346. 565. | τίς ἡ παραβολὴ αὕτη m. D 13. 28. 69. 124. 346. 565. | II aus Versehen nur α von αὐτοῖς geschrieben | δέδοται γινῶναι το μυστήριον m. C²DΔgrs^s πάντα ohne τὰ m. **SDKY034.Π** 28. 124. 489. | st γίνεται hat λέγεται m. D 28. 69(?) . 124. 565. | 12 βλέπωσιν m. **SACDgrs^s** ἀκούσωσιν m. CM 33. 69. 124. συναῶσιν m. **SABCD^bΔΠ⁹** | ἀφεθῇ m. **SBCDLΔgrs^s** αὐτοῖς τὰ ἀμαρτήματα m. ADΔΠgrs^s

Bl 82 v Mk 4,13—20

Sp a 6 das grosse o Grün in Schwarz. — Z. 19 Omegastrich in o Hd a. — Mk 4,15 nach ἀκούσωσιν add αὐτοῦ | εὐ-
θέως m. ADΠgrs⁹ | αἶψ·εῖ m. ABLΠgrs^s | ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν m. DΠgrs⁹ | 16 om ὁμοίως m. D 1. 13. 28. 69. | εὐθέως m. AΠgrs⁹ | om αὐτόν m. 1. 13. 28. 69. 124. 131. 209. | 17 εὐθύς m. **SBCLD** 33. 108. 179. 149. 184. | 18 om ἄλλοι εἰσιν (οὔτοι εἰσιν) m. 1. 13. 28. 69. 124. | om οἱ v. ἐπί m. Δ | st ἐπί hat εἰς m. ABDLΠgrs⁹ | οὔτοι εἰσιν m. **SBC^cDLΔ** 1. 13. 28. 69. 124. ἀκούοντες m. AΠgrs⁹ | 19 st αἰῶνος hat βίου m. D^{gr} 472. | om τούτου m. **SBCDLΔ** 1. | st καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου hat καὶ αἱ (D om) ἀπάται τοῦ κόσμου m. D arm | om καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι mit D 1. | συνπνίγουσιν m. **SAB^cCDELΔ** | ἄκαρποι [ακρα-] γίνονται m. D 124. | 20 om ἐκεῖνοι (oder οὔτοι) |

Bl 83 r Mk 4,20—27

Sp a 18 τ oben Hd d, weil τ verklekst. — Z 25 α st λ, daher εαθη st ελθη. — Mk 4,20 st παραδέχονται hat ἀποδέχονται | ἐν dreimal ohne Akzent aber mit Asper Hd a | 21 om ὅτι m. **SACDΔΠgrs⁹** | ἔρχεται ὁ λόγος m. **SBCDLΔ** 1. 33. / 184. nach ἡ hat ἵνα m. 1. 13. 28. 118. 124. 346. 565. | nach κλίνην add τεθῇ m. 13. 69. 124. 346. 565. | τεθῇ sec m. **SBCDLΔ** | 22 om τι m. BDHKMUY **034.Π*** | εἰ μὴ ἵνα m. 1. 13. 28. 69. 131. 565. (**SBD** εἰν μὴ ἵνα) | ἔλθῃ εἰς πανερόν m. **SCDLΔ** 565. / 184. st προσεθῇσεται hat περι[σ]σευθῇσεται | ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν: m. AII**0107**. grs⁹ 1. 33. 69. | 25 ὅστις γὰρ | ἂν ἔχῃ m. AE²GMS UVII | 26 st ὡς εἰν hat ὥσπερ m. 13. 28. 69. 124. 565. | om τὸν m. 69. 124. | 27 καθεύδῃ m. **SABCDgrs^s** | ἐγείρεται[ε] m. ABC KSUVΔΠ**0107**. |

Bl 83 v Mt 4,27—34

Sp a 10 ει oben Hd b. — Sp b 7 αι oben Hd a. — Z. 10 ω oben Hd a und in dem o Omegastrich Hd a. — Z. 27 υ unten Hd b und σ unten Hd a; das υ fügte b hinzu, weil Hd a das υ, wie sonst einfach an den Hauptstrich des α angefügt hat; wahrscheinlich stand es so in der Vorlage. Das σ schrieb Hd a selbst noch dazu, weil das andere σ in den Einband verschwinden müsste. — Mk 4,27 βλαστᾷ m. BC^cDLΔ 565. | μη-

κύνηται m. **ABCLΔΠgrs**⁸ | om αὐτός | 28 αὐτομάτη γάρ m. **ΔΠgrs**⁹ | καρπὸν φέρει | εἴτα zweimal m. **AB²CDΠgrs** ausser **AB** | πλήρη τὸν σ[ε]ῖτον m. 565. (und ohne τὸν m. **AC²LΔΠgrs**⁹) | 29 παραδοῖ m. **S^{*}BDΔ** | εὐθέως m. **ADΔΠ0107.grs**⁹ | 30 τίτι pr m. **ADΠgrs**⁹ | ὁμοιώσωμεν m. **SABDLΔΠgrs**⁸ | st τίτι sec hat ποῖα m. **AC²DΠ0107.grs**⁹ | παραβολῇ παραβα[ο]-
λάμεν αὐτήν m. **AC²DΠ0107.grs**⁹ | 31 κόκκον m. **ACLP²0107.grs**⁹ | μικρότερον m. **BD^{*}LMΔ 13^{*}. 28. 33. 131. 179. 235. 238. 482. 569.** | ὃν m. **SBLΔ** und om ἔστι τῶν nach σπερμάτων | 32 μεῖ[ι]ς, πάντων τῶν λαχάνων m. **SBCDLM²Δ 1. 28. 33. μεῖ[ι]ς** om m. **SABCELV 33.** | κατασκηνοῦν m. **SAB²CDLP0107.grs**⁹ | 33 πολλαῖς vor παραβολαῖς m. **D** | ἐδύναντο m. **ADLSP0107.grs**⁶ |

B1 84 r Mk 4,34—41

Mk 4,34 κατ'ἰδίαν m. **SACL** usw. | τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ m. **ADΠ0107.grs**⁹ | 36 st ἄρπεντες τὸν ὄχλον hat ἀφιοῦσιν τὸν ὄχλον καὶ m. **D 13. 28. 69. 346. 565.** | πλοῖα m. **SABCDKMDΠ 1. 13. 33. 69.** | καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὄντα πλοῖα μετ'αὐτοῦ | 37 λέλαψ, μεγάλῃ ἀνέμου m. (**S^{*}S^aBDLΔ 1. 13. 28. 69. 118. 131. 209. 346. 565.** | καὶ τὰ κύματα m. **SBCDLΔ 13. 28. 69. 131. 238. 565.** | ἐπέβαλεν m. **SEFLMΠ^{*}** | ὥστε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι m. **AEF(G) HKMSUVII** | 38 καὶ ἦν αὐτός m. **ADΠgrs**⁹ | ἐν τῇ m. **SABCDLΔ** | ἐπὶ προσκεφαλίου m. **D 131.** | διεγείραντες und om καὶ m. **D 28. 69. 565.** | 40 om οὕτως m. **SBDLΔ 565.** | st πῶς οὐκ hat ο[ὔ]πω m. **SBDLΔ** | 41 τίς ἐστὶν ἄρα οὗτος | (**D καὶ**) ἡ θάλασσα καὶ οἱ ἄνθρωποι m. **D b ff² q** | ὑπακούουσιν αὐτῷ m. **APgrs**⁹ |

B1 84 v Mk 5,1—8

Sp b II o pr Omegastrich Hd b. — Mk 5,1 ἦλθεν m. **CG LMΔ** | γεργεσηνῶν m. **LUΔ 1. 28. 33. 118. 131. 209. 565. / 184.** | 2 ἐξεληθόντος αὐτοῦ m. **SBCLΔ 1. 13. 33. 69. 118. 124. 131. 209. 346. 565. / 184.** | εὐθέως **ADΠgrs**⁹ | ὑπήντησεν m. **SBCDGLΔ 1. 13. 28. 69.** | ἀνθρῶπος ἐκ τῶν μνημίαν m. **D** | 3 μνήμασιν m. **SABCLΔΠgrs**⁸ | οὐδὲ m. **SBCDLΔ 33. 565.** | ἀλύσει m. **BC^{*}L 33. 565.** | οὐκέτι οὐδεὶς m. **SBC^{*}DLΔ 13. 28. 69. 124. 346.** ἐδύναιτο m. **SAB^{*}C^{*}DLΔΠgrs**⁶ und nach αὐτόν m. **D** | καὶ οὐδεὶς ἴσχυεν αὐτόν m. **SABCKLMUΔΠ** | 5 ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ (die anderen ἐν) τοῖς ὄρεσιν m. **SABCKLMUΔΠ** | st ἐαυτόν hat ἐν αὐτόν | 6 καὶ ἰδὼν m. **SBCLΔ 1. 28. 69. 131. 346.** ἀπὸ μακρόθεν m. **SBCDΔgrs**⁷ | προσεκύνησεν αὐτῷ m. **SΔΠgrs**⁹ | 7 λέγει m. **SABCKLMΔ** | st ἐμοί hat ἡμῖν m. **arm**⁶⁵ |

B1 85 r Mk 5,8—15

Mk 5,9 ὀνομά σοι **SABCKLMΔΠ^{txt}** | st ἀπεκρίθη λέγων hat λέγει αὐτῷ m. **SABCKLMΔΠ^{txt}** | λεγεῶν m. (**S^e**)**AB²Πgrs**⁹ | λεγ. ὀνομά μοι ohne ἐστὶν m. **SACLΔΠgrs**⁹ | 10 παρεκάλουν m. **AD 1. 28. 565.** | ἀποστείλῃ αὐτὰ (**BCΔ** hat αὐτὰ

ἀπ.) | 11 πρὸς τῷ ὄρει m. allen grs | μεγάλῃ m. ABCΔΠgrs⁵
 12 παρεκάλεσαν m. **▯**BCLΔΠ^{mg}grs⁷ | st λέγοντες hat πάντα
 τὰ δαιμόνια εἰποντα | st ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ ἰησοῦς
 hat ἐπεμψεν αὐτούς | εἰσῆλθεν m. B 73. 106. 300. | ἴσαν δὲ
 ὡς δισχίλιοι m. AC²Πgrs⁹ | 14 οἱ δὲ βόσκοντες m. DΠgrs⁸
 st τοὺς χοίρους hat αὐτούς m. **▯**BCDLΔ | ἀπήγγειλαν m. **▯**AB
 CDKLMΠ**0107**. | ἐξῆλθον m. **▯***CDEFGHSVΔΠ² | 15 om καὶ
 vor ἱματισμένον m. **▯**BDLΔ |

Bl 85 v Mk 5,15—23

Sp b oben Aufs für Kap 12: περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχι-
 συναγώγου: das ou oben ist u auf o. — Mk 5,15 τὸν ἐσχηκότα
 τὸν λεγεῶνα (andere -ῶ-) m. ACΠ**0107**.grs⁹ | 16 καὶ διηγή-
 σαντο m. **▯**ABCGKLMΔΠ^{ist}**0107**. | 17 παρεκάλουν m. D. 225.
 565. | 18 ἐνβάντος m. EFGHSUV | παρακαλεῖ | ἵνα μετ' αὐτοῦ
 ᾷ m. **▯**ABCKLMUΔΠ^{ist} 1. 28. 33. 69. | 19 ὁ δὲ ἰησοῦς οὐκ m.
 Dgrs⁷ | ἀπάγγειλον m. **▯**BCΔ | πεποίκεν m. **▯**ABCLΠ**0107**.
 grs⁸ | 21 om ἐν τῷ πλοίῳ m. D 1. 28. 565. | om πάλιν m.
 boh^{dz} | st ἐπ' hat πρὸς m. D 13. 28. 69. 90. 346. 565. | 22 καὶ
 ἔρχεται m. **▯**BDLΔ | st ὀνόματι hat ᾧ ὄνομα | 23 παρεκάλει
 m. BΔΠ**0107**.grs⁹ | om ὅτι m. D 13. 69. |

Bl 86 r Mk 5,23—31

Sp a 11 v oben Hd a. — Sp b 21 o sec Omegastrich Hd b. —
 Mk 5,23 τὰς χεῖρας αὐτῇ m. **▯**BCLΔ 13. (69.) 131. 209. | ὅπως
 σωθῇ καὶ ζήσῃ m. 124. | 24 ἱκοιούθῃ m. FH | 25 γυνή τις m.
 DΠgrs⁹ | ἐτὶ δώδεκα m. ADΠgrs⁹ | 26 om παρ' m. D 1. 28.
 565. | ἐαυτῆς m. **▯**CDKΔΠ | st εἰς hat ἐπὶ m. D | 27 om τὰ m.
▯AC²DLΠgrs⁹ | 28 nach γὰρ add ἐν ἐαυτῇ m. DKΠ 1. 33.
 209. 565. | ἂν (die anderen ἂν) ᾤψαται καὶ τῶν ἱματίων (**▯**D
 32. τοῦ ἱματίου) αὐτοῦ m. **▯**BCLΔ / 49. | 29 εὐδύς m. **▯**BCLΔ
 33. / 49. | 30 εὐδύς m. **▯**BCLΔ 33. / 49. | st ἔλεγεν hat εἶπεν |

Bl 86 v Mk 5,31—38

Mk 5,31 aus Versehen συνθλιβλιτα | nach ἦψατο add τῶν
 ἱματίων | 32 st ποιήσασαν hat πεποιηκυῖαν | 33 nach τρέμουσα
 add δι' ὃ πεποι[η]κε λάθρα m. D 50. 124. 565. / 253. | ἐπ' αὐτῇ
 m. AΠgrs⁹ | 34 ὁ δὲ ἰησοῦς m. CDM^{ms} 1. 13. 28. 69. | θυγατερ
 m. **▯**AC²LΔΠgrs⁹ | st ὑπαγε hat πορεύου | 36 ὁ δὲ ἰησοῦς ohne
 εὐθέως m. **▯**BDLΔ 1. 28. 40. 209. 225. 271. 565. 470. | ἀκούσας
 m. **▯**caACDΠgrs⁹ | 37 αὐτῷ συνακολουθῆσαι m. EFGHMS
 UVΠ² | om τὸν vor πέτρον m. ADLΠgrs⁹ | 38 ἔρχεται m.
 LΠgrs⁸ |

Bl 87 r Mk 5,38—6,1

Sp a 17 ai oben Hd a. — Sp b 23—25 Falte. — Mk 5,38
 nach θόρυβον add καὶ m. **▯**ABCLMUΔΠ | st πολλά hat πολ-
 λούς | 39 καὶ τί κλαίετε m. D 28. | 40 st ὁ hat αὐτός m. **▯**BC
 DLΔ 33. / 48. | πάντας m. **▯**ABCLΔΠgrs⁸ | κατακείμενον | 41

ταλιθά m. **ACL**Πgrs⁹ | κούμι m. **AD**Πgrs⁸ | ἔγειρε m. **AB**
CDLΠgrs⁸ | 42 εὐθύς m. **B**ΛΔ 33. | st ἀνέστη hat ἠγέρθη |
 ὡς[ε]ἰ ἐ[η]τῶν (**SC**Δ 124. ἐτ. ὡς.) | nach ἐξέστησαν om εὐθύς
 m. **AD**Πgrs⁹ | 43 γνῶ m. **SC**ΔΠgrs⁹ | om τοῦτο | 6,1 st ἦλθεν
 hat ἔρχεται m. **BCL**Δ |

Bl 87 v Mk 6,2—7

Sp a 4 σ oben Hd a, weil die Linie für Sp b erreicht war. —
 Sp b 27 ου ist u auf o. — Mk 6,2 διδάσκειν ἐν τ. συν. m. **BC**
DLΔ 33. 569. | ἐν ταῖς συναγωγαῖς | om οἱ v. πολλοί m. **AC**
DΠgrs⁹ | ἀκούσαντες m. **D^{sr}FHL**ΔΠ | nach ἐξεπλήσσοντο add
 ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ m. **D** 118. 565. / 184. | ταῦτα ohne πάντα
 m. **ABDL**Πgrs⁹ | δοθεῖσα αὐτῷ m. **AD**Πgrs⁹ | καὶ—γίνονται:
 ἵνα—γίνανται ohne καὶ: ἵνα καὶ(?)—γίνωνται haben **DK**Π 247.
 251. 253. 473. 481. 489. | 3 ὁ τέκτων ὁ υἱός m. **ABCDL**ΔΠ
 grs⁹ | τῆς μαρίας m. **BCL**Δ 13. 124. 569. / 36. 49. 184. 251. |
 ἀδελφός ohne καὶ ohne δέ | ἰωσήτος m. **BDL**Δ 13. 33. 69. 124.
 346. 565. / 251. | 4 καὶ ἔλεγεν m. **B**CDLΔ 33. 565. | om ὅτι m.
SΔ 13. 69. 124. 565. | πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ | συγγενεῦσιν | -γενεῦ-
 σιν m. **B^{*}D²EFGHLUV**Δ 1. 33. 69. 124. 209. 262. 271. 346. | nach
 συγγεν. om αὐτοῦ m. **A^aAC²D^{sr}EFGHM^{*}SUV**Π | 5 ἠδύνατο
 m. **B²DEFGHV**Δ 1. | ποιῆσαι οὐδεμιν = ποιῆσαι οὐδεμίαν
 δύναμιν m. **BCL**Δ 1. 565. | 6 ἐθαύμαζεν m. **ACDL**Π | ἀπι-
 στίαν m. **BCGKLMU**Π |

Bl 88 r Mk 6,7—14

Sp a 10 β oben Hd b. — Sp b 11 ο oben Hd a. — Z. 13
 ο oben Hd a. — Mk 6,8 ἄρωσιν m. **SC**ΛΔ 13. 69. 565. | μήτε
 ἄρτον μήτε πῆραν: so aber μή—μή **BCL**Δ 33. | μήτε εἰς m.
D 238. 565. | 9 st ἀλλά hat μήτε | ἐνδύσησθε m. **ACD**ΔΠ²
 grs⁸ | 10 ἐκείθεν ἐξέλθητε | 11 ὅσοι μὴ δέξωνται (so, aber mit
 ἂν oder ἐάν v. μὴ, **AC²D**Πgrs⁸) | αὐτοῖς ohne Zusatz m. **BC**
DLΔ 17. 28. 565. | 12 ἐκήρυσσον m. **A**Πgrs⁹ | μετανοῶσιν m.
BDL | 13 ἐξέβαλλον m. **ABL**grs⁸ | nach ἐθεράπευον add
 αὐτούς m. **M** 13. 28. 124. 346. 565. | 14 ὁ βασιλεὺς ἡρώδης m.
ABC^{*}LΔΠgrs⁸ | ἔλεγεν m. **ACL**ΔΠgrs⁹ | ὁ βαπτιστὴς m.
DS 13. 28. 33. 69. 122. 346. | ἐγέρθη ἐκ νεκρῶν m. **C** |

Bl 88 v Mk 6,14—21

Sp a 15 ο Omegastrich Hd b. — Mk 6,14 αἱ δυνάμεις ἐνεργ-
 οῦσιν m. **K**ΔΠ¹ 33. | 15 δέ pr. m. **ABCD**grs⁷ | 15 ἡλίας
 Asper Hd a und sicher aus Vorlage | om ἔλεγον sec m. **S** 1.
 28. 209. 565. | προφήτης ohne ἐστίν m. **BC^{*}L**Δ 1. 28. 33. 209.
 565. | ὡς ohne ἢ m. **ABCL**Πgrs⁹ | 16 ὁ v. ἡρώδης m. **AB**
 grs¹⁰ | st εἶπεν hat ἔλεγεν m. **BCL**Δ 33. | ὄν ohne ὅτι m. **BDL**
 1. 28. 33. 67(69). 124. 209. 565. | st ἰωάννην οὗτος ἐστίν hat
 οὗτός ἐστιν ἰωάννης αὐτός | ἐκ νεκρῶν ἐγέρθη m. **D^{sr}** 13. 28.
 69. 124. 346. 565. | 17 αὐτὸς γὰρ ὁ m. **S^{*}** und^{cb} **BCD**Πgrs⁹ | καὶ

ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακὴν m. D 13. 28. 69. 124. 346. | 19 ἤθελεν m. **ABC²DLΔ**Pgrs⁹ | ἐδύνατο m. **AKΔΠ** 20 ἠπόρει[η] m. **BL** boh | 21 γενομένης δέ m. 565. |

B1 89 r Mk 6,21—26

Mk 6,21 ἐποίησεν m. **BCDLΔ** 13. 28. 69. 124. | 22 αὐτῷ τῇς m. **ACΓPgrs**⁹ | ἀρχισαμένῃς m. **F** | καὶ ἀρεσάσῃς m. **AC²D** **ΓPgrs**⁹ | εἶπεν ὁ βασιλεὺς m. **C²DΓPgrs**⁹ | st αἰτησὼν με hat αἰτῆσαι m. **Σ** (/ 54) | 23 nach αὐτῇ add πολλά m. D 28. 565. | ὅτι ὁ ἐάν m. **ΣACLPgrs**⁹ | καὶ ἐξελέσθῃσα m. **BLΔ** 33. | αἰτήσωμαι m. **ΣABCDGLΔ** 28. 33. 124. 346. | τοῦ βαπτίζοντος m. **BLΔ** 28. | 25 εὐθύς m. **BCΔ** 28. 33. | st ἠπίστατο—πίνακι hat εἶπεν ἐξ αὐτῆς· δῶς μοι ἐπὶ πίνακι: davon ist εἶπεν m. **DΔ** 1. 28. 118*. 209. 565. und ἐξ αὐτῆς δῶς μοι m. **BC²LΔ** 565. | βαπτιστοῦ m. **ABCD** usw. | 26 συνανακλιμένων m. **ΣAC²DΓPgrs**⁹ | ἀθετῆσαι αὐτῇ vielleicht weil in der Vorlage αὐτῇ geschrieben

B1 89 v Mk 6,27—33

Sp a 7 das grosse o grün. — Mk 6,27 εὐθύς m. **BCLD** | σπεκουλάτορα m. **ΣABLPgrs**⁹ | ἐνεχθῆναι m. **ADLPgrs**⁹ | 28 ὁ δὲ ἀπελθὼν m. **ADFPgrs**⁹ | st αὐτὸν hat τὸν ἰωάννην | 29 ἦλθαν m. **BL** 33. | αὐτό m. **ABCDLPΔΠ** | ἐν μνημ[ε]ίῳ m. **ΣABCLFPgrs**⁹ | 30 ἀνέγγιζαν | πάντα ὅσα m. **BCDELVD** 1. 28. 33. 131. | καὶ ὅσα m. **Σ²ABC²DLFPgrs**⁹ | 31 λέγει m. **BCLD** 33. | αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς m. D 13. 28. 61. 69. 124. 238. 346. om αὐτοί m. 1. 28. 56. 58. 208. | ἀναπαύεσθε m. **DLFPgrs**⁸ | εὐκαίρουν m. **ΣABgrs**⁸ | 32 ἀπὸ πλ. ἰσθμ. m. **ΣABDgrs**⁷ | ἐν τῷ πλ. ἰσθμ. εἰς ἔρημον τόπον m. (**Σ**)**BLΔ** 13. (33.) 124. 346. | 33 ἴδον m. **ΣAH^{*}KLMVΔΠ^{*}** | αὐτὸν ἐπάγοντα | om οἱ ὄχλοι m. **ΣABDLFPgrs**⁹ | ἐπέγνωσαν m. **ΣAB²LPFPgrs**⁹ | om αὐτοῦς (αὐτόν) m. **BD** 1. 13. 28. 118. 131. 209. | προσήλθον m. **LΔ** 13. / 184. 1259. | st αὐτοῦς hat αὐτοῖς m. **D** / 1259. (ähnlich **ΣBLΔ** 13. / 49. 184.) | om καὶ συνήλθον πρὸς αὐτόν |

B1 90 r Mk 6,34—41

Sp a 6 v oben Hd a um das Wort bis zur Linie für Sp b zu endigen. — Mk 6,34 ἴδεν m. **KLMVFPΔΠ** | om ὁ ἰησοῦς m. **ΣBL** 1. 20. 33. 69. 124. 209. 565. | πολὺν nach ὄχλον m. 33. | ἐπ' αὐτοῖς m. **ALFPgrs**⁸ | aus Versehen ἠρξάντο | om πολλά | 35 st καὶ ἦδη hat ἦδη δέ m. **Dgr** 565. | γενομένης m. **ABLPFPgrs**⁹ | om αὐτῶ m. **Σ^{*} 226^{*}**. 235. | st λέγουσιν hat ἔλεγον m. **ΣBLΔ** 33. | 36 nach ἀπόλυσον add οὖν | st αὐτοῦς hat τοὺς ὄχλους | βρώματα τι m. **Σ** und om γάρ und οὐκ ἔχουσιν | 37 διακοσίαν δηναρίων m. **DMΓ** | δάμεν m. **FPgrs**⁹ | 38 ἔχετε ἄρτους m. **BLΔ** | καὶ ἴδετε m. **ALFPgrs**⁹ | λέγουσιν αὐτῷ m. **ADM^{us}** 13. 69. | πάντας ἀνακλιθῆναι | ἀνακλιθῆναι m. **ΣB^{*}G** 1. 13. 28. 69. 565. | συνπόσια | om συνπόσια sec m. **L** | 40 ἀνέπεσαν m. **ΣBEFGHMOVΔ** 1. 28. | ἀνά zweimal m. **ALFPgrs**⁹ |

Bl 90 v Mk 6,41—48

Sp a 26 α oben Hd a. — Mk 6,41 μαθητὰς αὐτοῦ m. ADgr ΓPgrs⁹ | παραδῶσιν m. ⁸ADM²Π²grs⁸ | 43 κλασμάτων m. ⁸ 13. 69. 124. 209. 346. | κλασμάτων δώδεκα κορίνους πληρεῖς m. ADΓPgrs ausser ⁸BLΔ | 44 οἱ τοὺς ἄρτους m. ⁸SD 1. 28. 118. 209. | ὡς πεντακισχ. m. ⁸ | 45 εὐθύς m. ⁸BLΔ 28. | ἐνβῆναι m. D | οἱ τὸ v. πλοῖον m. ⁸ 1. 33. 253. 565. | προάγειν αὐτόν m. D 1. 13. 28. 40. 565. | st πρὸς hat εἰς m. 1. 28. 209. 565. Origenes. | βηθσαϊδάν m. ⁸BLIgrs⁹ | st ἕως αὐτός hat αὐτὸς δέ m. Dgr 565. | ἀπέλυσε m. 565. | 48 ἰδω[ο]ν m. ⁸BDLΔ 749. v. βασιανίζομένους add ἐλαύνοντας καὶ m. 565. a bff² i q |

Bl 91 r Mk 6,48—55

Sp a 11 ι oben Hd a. — Mk 6,48 nach αὐτοῖς add σφόδρα καὶ περί m. ADXΓPgrs⁹ | οἱ πρὸς αὐτούς m. D 565. | 49 ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα m. ⁸BLD 33. 472. | st ὅτι φάντασμα ἐστὶ hat φάντασμα εἶναι m. ADXΓPgrs⁹ | 50 οἱ γὰρ αὐτὸν εἶδον m. D 565. | st ὁ δὲ εὐθύς hat εὐθύς δέ m. 565. | εὐθύς m. ⁸BLΔ | 51 st λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς hat περιέσωσεν αὐτοὺς· καὶ | nach ἐξίσταντο hat καὶ ἐθαύμαζον m. ADXΓPgrs⁹ | 52 st ἵν γάρ hat ἀλλὰ ἵν m. ⁸BLM²SD 33. | αὐτῶν ἡ καρδιά m. ⁸ABXΓPgrs⁹ | ἵλθον ἐπὶ τὴν γῆν εἰς (die anderen οἱ εἰς) γεν. m. ADN⁸ΓPgrs⁹ | γεννη- m. ⁸ABDLXΓΔIgrs⁷ -σαρεθ m. B⁸NX⁸Pgrs⁸ | οἱ καὶ προσωρμίσθησαν m. D 1. 28. 209. | 54 εὐθύς m. ⁸BLΔ 13. 28. 69. 72^{**}. | 55 v. περιέδραμο ων hat οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου m. 69. 238; so, aber noch ἐκείνου, haben AGΔ 13. 28. 33. 565. | περιέδραμον und καὶ ἵρξαντο m. ⁸BLΔ 1. 13. 33. 69. 565. | χώραν m. ⁸BLΔ 33. |

Bl 91 v Mk 6,55—7,5

Aufs für Kap 18 oben: περὶ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ. — Sp a 23 μ oben Hd a. — Sp b 21 λ oben Hd b. — Mk 6,55 οἱ τοῖς m. D 1. 69. 209. 346. 565. | κραβαῖτοις m. ⁸B⁸*Dgrs⁹ | φέρειν m. DM 1. 472. | ὅτι ἐστὶν m. ⁸BLΔ 565. | 56 ἄν m. ABDLN⁸Igrs⁹ | εἰσεπορεύετο m. ⁸BDNX⁸Igrs⁸ | εἰς ἀγροῦς ἢ κώμας ἢ πόλ[ε]ις | οἱ εἰς sec m. ANXΓPgrs⁸ und εἰς tert ANXΓPgrs⁹ | ἐτίθουν m. ADN⁸ΓPgrs⁹ | ἄν m. ABLNX⁸ΓIgrs⁹ | ἵλθαντο m. ⁸BD⁸rLΔ 1. 13. 28. 33. 69. 124. 346. 565. | ἐσώζοντο m. ⁸ABDLNX⁸ΓIgrs⁹ | 7,2 ohne ὅτι hat κοιναῖς... ἐσθίοντας m. ADN⁸ΓPgrs⁹ | τοὺς ἄρτους m. BDLNΔ 13. 33. 69. 124. 346. 565. | ἐμέμψαντο m. FKMNSUII | 3 πυγμῇ m. AB LN⁸XΓPgrs¹⁰ | παράδωσιν m. EHLMI | 4 ἀπὸ m. ⁸NX⁸Igrs⁹ | βαπτίσωνται m. ⁸Dgrs⁹ | χαλκίων m. ⁸BDXΓΔIgrs⁹ | καὶ κλίνων m. ADX⁸ΓIgrs⁹ | 5 καὶ ἐπερωτῶσιν m. ⁸BDL 1. 33. 209. 565. |

Bl 92 r Mk 7,5—11

Sp b 28 Hd a schrieb für den dritten Buchstaben ganz richtig ι, machte dann aber ein ε daraus und schrieb dann

nochmals u. Das sieht so aus, als ob die Vorlage ei hätte. — Mk 7,5 λέγοντες διατί m. DΔ 13. 28. 69. 124. 472. 565. | οἱ μαθηταὶ σου οὐ περιπατοῦσιν m. ADXΓΠgrs⁹ | ἀλλὰ κοιναῖς m. s*BD 1. 28. 33. 118. | ὁ δὲ ἀποκρίθεις m. ADXΓΠgrs⁹ | καὶ ὥς ohne ὅτι m. sBLΔ 33. | ἐπροφίτευσεν m. sB*DLΔ 1. 13. 33. 124. 346. 470. | st ὡς γέγραπται hat ὡς εἶπεν m. a b | om ὅτι m. ADXΓΔΠgrs⁹ | οὗτος ὁ λαός m. sALXΓΔΠgrs⁹ | st ἀπέχει hat ἀπεσιν m. L 565. | 7 nach ἀνθρώπων add βαπτισμοὺς ποτηρίων· καὶ ξεστῶν· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα ποιεῖτε (so etwa 0131.) | 8 ἀφέντες ohne γάρ m. sBLΔ 124. ἀνθρώπων ohne Zusatz (vgl oben Vs 7) m. sBLΔ 1. 209. 251. Es scheint also zuerst, als ob 038. und 0131. durch die gleiche Endung ἀνθρώπων dazu geführt wurden, das Ende von Vers 8 an Vers 7 an zu schliessen. Wenn man aber bemerkt, dass in dem Fall der Anfang von Vers 8 fehlen müsste, so werden wir, glaube ich, auf die Zeit hingewiesen, wo diese Worte eine Glosse am Rand einer Handschrift gewesen sind. Einige haben sie nach Vers 7, Andere nach Vers 8 in den Text eingefügt, die gescheiterten aber sie gar nicht eingefügt, sondern als das, was sie waren, eine Glosse am Rand bleiben lassen. 9 st τηρίσητε hat στήσητε m. Ds^r 1. 28. 209. | 10 μαῦσις m. sB DKMΔΠ | om σου nach μητέρα m. D 13. 69. 271. | 11 add αὐτοῦ nach μητρί m. K |

Bl 92 v Mk 7,11—19

Sp b 17 o oben Hd a. — Mk 7,12 om καὶ v. οὐκέτι m. sBDD 1. 13. 28. 69. 346. 565. 569. | πατρί ohne αὐτοῦ m. sBDLΓ 28. 69. 240. 244. 245. 346. 565. | μητρί ohne αὐτοῦ m. sBDL 1. 13. 28. 56. 69. 240. 244. 346. 565. | τοιαῦτα m. ABDLgrs¹³ | st πάλιν hat πάντα m. AXΓΠgrs⁹ | st ἔλεγεν hat εἶπεν | ἀκούσατε m. BDHL 565. | πάντες m. ABDXΓΠgrs⁹ | συνίετε|αι| m. sAX ΓΠgrs⁸ | 15 ὁ δύναται κοινῶσαι αὐτόν m. ADXΓΠgrs⁹ | τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενα m. sBDLΔ 33. 565. | ἔστιν τά ohne ἐκεῖνα m. sBLΔ 476. 565. / 48. 49. | 16 m. ADXΓΔ corr*Π grs⁹ | 17 εἰσῆλθεν m. ABDXΓΔΠ | om τόν m. ABLXΓΠgrs⁹ | ἐπηρώτησαν m. 1. 33. | περὶ τῆς παραβολῆς m. AXΓΠgrs⁹ | 18 οὕτως m. s^eABDLXΓΠgrs⁷ | οὐ νοεῖτε m. ABDXΓΠgrs⁸ | 19 κοιλίαν αὐτοῦ |

Bl 93 r Mk 7,19—27: Sp b 8 füge α zwischen σ und γ ein.

Sp b oben Aufs für Kap 19: περὶ τῆς φοινικίσσης. — Mk 7,19 καθαρίζων m. sABgrs⁸ 1. 13. 28. 69. 124. 565. / 184. | 21. 22 πορνία· κλοπαί· φόνοι· μοιχία m. sBLΔ boh aeth | δόλοι m. 565. | βλασφημία m. Ds^r | ὑπερηφανία m. D 595. | ἀφροσύνη m. 565. | 23 om τὰ m. E 471. | 24 καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς m. A(D)NXΓΠgrs⁹ | ὅρια m. sBDLΔ 1. 13. 28. 61^{ms}. 69. 209. 346. 565. | τύρου ohne καὶ σιδῶνος m. DLΔ 28. 565. | st εἰσελθὼν hat εἰσῆ|ε|λθεν | εἰς τὴν οἰκίαν m. D | ἦθελεν m. ABD

LNΧΓΠgrs⁹ | ἡδυνήθη m. ADLNΧΓgrs⁸ | 25 ἀκούσασα γὰρ
γυνή m. ANΧΓΠgrs⁹ | om αὐτῆς m. **SD**Δ 1. 13. 28. 69. 346. 565. |
ἐλθοῦσα m. ABD^{gr}NΧΓΠgrs⁹ | 26 ἡ δὲ γυνή ἦν m. **BDL**Δ
1. 28. 33. 565. | συροφοινίκισσα m. **AKLS**^{rdVrd}ΔΠ 1. | ἐκβάλλη
m. FHK*M. | 27 st καὶ ἔλεγεν hat καὶ λέγει m. D | ἐστὶν
καλόν m. **BDL**Δ | st λαβεῖν hat ἄραι |

Bl 93 v Mk 7,27—34

Sp b 27 o pr Omegastrich Hd b und σ oben Hd b. —
Aufs oben für Kap 20, das ou am Ende u auf o. — Sp b 4
ἀρχή und τῷ καιρῷ ἐκείνῳ und zwei Einsätze ὁ ἰησοῦς und
πρὸς für den Anfang eines Lesestücks. Der Anfang scheint
zu sein: τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ ἰησοῦς πρὸς τὴν θάλασσαν. —
Mk 7,27 τοῖς κυναρίοις βαλεῖν m. **SB** 1. 28. 209. 476. / 49. | 28
αὐτῷ λέγουσα m. D | om ναί m. D 13. 69. 565. | καὶ sec ohne
γάρ m. **BH**Δ 13. 28. 33. 69. | ἐσθίουσιν m. **BDL**Δ | 29 ἐκ τῆς
θυγατρὸς σου τὸ δαιμόνιον m. **BL**Δ | 30 ἐαυτῆς m. **S** 33. | τὴν
θυγατέρα αὐτῆς (D om) βεβλημένην ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ τὸ
δαιμόνιον ἐξεληλυθὸς m. (**SB**)D(LΔ**0131**). | 31 st ἐκ hat ἀπό
m. **0131**. | ἦλθεν διὰ σιδῶνος m. **BDL**Δ 33. 565. | st πρὸς hat
εἰς m. **BDL**Δ 1. 13. 33. 69. 124. 209. 282. 346. 565. 569. Viel-
leicht sehen wir hier die Quelle einer falschen Lesart. Der
Rubrikator, der hier Hd a ist, gibt an, wie oben gezeigt, dass
für das Lesestück διὰ σιδῶνος εἰς durch πρὸς zu ersetzen ist.
Ob πρὸς bei ANΧΓΠgrs⁹ nicht daher stammt? Es wäre aber
auch möglich, dass diese Lesestücklesart einfach die liturgische
Fortsetzung einer sehr alten Lesart wäre, die also durch die
hier vorhandene Erscheinung weder gutgeheissen noch für un-
echt erklärt wäre | τῆς δεκαπόλεως m. D**0131**. | 32 κωφὸν καὶ
μογιλάλον m. **BD**Δ 565. | μογιλάλον m. **AB***D**GKMSUV**Π
1. | τὴν χεῖρα m. **S**^aABDLX**ΓΠ**grs⁹ | 33 τοὺς δακτύλους αὐτοῦ
m. ABDNX**ΓΔΠ**grs ausser **L** | πτύσας nach ἔβαλεν m. 565.

Bl 94 r Mk 7,34—8,3: Sp b 7 streiche das erste o.

Sp a 16 ω oben Hd a. — Sp b 4 σ oben Hd a. — Mk 7,35
καὶ εὐθέως m. Agrs¹⁴ | διηνύγησαν | om εὐθύς m. ABDNX
Πgrs⁹ | st ἐλάλει hat ἐλάλησεν | 36 λέγωσιν m. **BL**Δ 28.
33. 565. | st ὅσον hat ὅσω | αὐτοῖς ohne αὐτός m. **ABLX**Δ
1. 25. 28. 53. 118. 209. 237. 259. 565. | om αὐτοί m. Agrs¹² 1. | 37
τοὺς ἀλάλους m. ADNΧ**ΓΠ0131**.grs⁹ | 8,1 ἐν ἐκείναις δέ m.
D 28. | πάλιν πολλοῦ m. **BDGLMN**Δ 1. 13. 28. 33. 59. 61. 69.
73. 209. 242. 248. 253. 259. 346. 565. | ἐχόντων αὐτῶν m. D 565. |
προσκαλεσάμενος ohne ὁ ἰησοῦς m. **ABD**grs⁷ 1. 33. | τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ m. ABX**ΓΠ**grs⁹ | 2 ἐπὶ τῷ ὄχλῳ | ἡμέραν τρεῖς
m. **ALNXI**Π**0131**.grs⁹ | 3 νήστεις (νήστης) m. ABDLNΧ**ΓΠ**
0131.grs⁹ | καὶ ἀπολύσας αὐτοὺς νήστει[ι]ς οὐ θέλω μὴ ἐκλυθῶσιν
(so D 565. aber mit εἰς οἶκον nach νήστεις) | τινὲς γὰρ m.
ANX**ΓΠ** | ἀπό m. **BDL**Δ 1. 13. 28. 33. 69. 209. 346. / 251. |

Bl 94 v Mk 8,3—11

Oben Aufs für Kap 22, darin τις st της. — Mk 8,3 ἦκασιν m. **ADN** 1. 28. 33. 69. 124. | πόθεν ohne ὅτι m. **ADNXΓΠ** 0131.grs⁹ | st τούτους—ἄθε hat ἄθε τοσούτους δυνίσει τις ἐπ' ἐρημίας m. **BDLNXIΠ** 0131.grs⁸ | 5 ἐπαρέτα m. **ADNXΠ** 0131.grs⁸ | nach αὐτοὺς add λέγων | ἄρτους εἴχετε m. **SD** 28. 33. 124. 131. | εἶπον m. **ACDLXΓΠ** 0131.grs⁹ | 6 παροργισθεὶς παραθῶσι m. **ADNXIΠ** 0131.grs⁸ | 7 εἶχον m. **ALNXΓΠ** 0131.grs⁹ | εὐλογήσας αὐτά m. **BCDLΔ** 6. 10. 28. 116. | εἶπεν παραθῆναι m. **EFHKSΓ** 0131. om καὶ αὐτά m. **MrdN** 0131. 1. 10. 28. 61. 67. 71. 124. 209. 271. 565. / 48. | 8 καὶ ἔφαγον m. **BCDLΔ** 1. 28. 33. 40. 124. 565. | τὰ περισσεύματα m. **SC** | τῶν κλασμάτων | σφυρίδας m. **SA***D οἱ ράγοντες m. **ACDNXIΠ** 0131.grs⁹ | 10 εὐθέως m. **ANXΓΠ** 0131.grs⁹ | st ἐμβάζε hat ἀνέβη, m. **Dgr** | καὶ ἦλθεν | st δαλμανουθά hat μαγδαλά m. 1. 13. 69. 209. 271. 347. boh ^{maresch} | 11 συνζήτειν m. **ABCDE*GLNΓΔ** τι σημεῖον παρ' αὐτοῦ m. 565. |

Bl 95 r Mk 8,11—19

Sp a 6 wahrscheinlich wollte Hd a λέγει schreiben; er hat aber dazwischen εἶπε gesehen und es mit λέγει vermischt. Tilgte man λ am Anfang und ι am Ende und den oberen Strich vom γ so wäre εἶπε da. Tilgte man π so wäre λέγει da. Ich nehme λέγει als beabsichtigt an. — Z. 8 ι oben Hd a; ο und ein kleines ι zwischen μ und ω Hd d. — Mk 8,12 ζητεῖ σημεῖον m. **BCDLΔ** 1. 28. 33. 118. 209. 565. | ὑμῖν m. **ACDNXIΠ** grs⁹ | 13 πόλιν ἐμβάζε m. **BCDLΔ** 28. 33. 69. 346. 437. 565. | εἰς πλοῖον m. **AEFGMSUVX** 14 ἐνα μόνον ἄρτον ἔχοντες m. 1. 13. 28. (69.) 209. (565.) 15 om ὁράτε m. D 1. 2. 118. 209. 565. στήρᾶδου hat τῶν ἡραδιανῶν m. G 1. 13. 28. 69. 118. 209. 251. 346. 565. 16 πρὸς ἀλλήλους λέγοντες m. **ACLNXIΓΠ** 0131.grs⁹ | ἔχομεν m. **ACLNXIΔI** grs⁹ | 17 καὶ γινούσ ὁ ἰησοῦς m. **SA***ACDNX ΓΔ²grs⁹ | st λέγει hat εἶπεν | st τι hat διὰ τι | διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν m. DU 28. 67. (69?) 124. 238. 271. 472. 565. | add noch ὀλιγόπιστοι m. 13. 28. 61. 69. 124. 271. 346. 472. 565. | st συνίετε hat μνημονεύετε m. 565. | πεπαρωμένη ὑμῶν ἐστὶν ἡ καρδία | om ἔτι m. **BCDgrLNΔ** 1. 28. 33. 124. 209. 225. 245. 565. | 18 οὐπω νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύετε m. 565. |

Bl 95 v Mk 8,19—25

Mk 8,19 καὶ πόσους m. **CDMΔ** 1. 33. / 48. 49. 184. 185. | κλασμάτων πλήρεις m. **BCLΔ** 1. 20. 33. 124. 131. 300. 565. / 49. 184. | 20 ὅτε δέ m. **ADNXIΠ** grs⁹ | τοὺς ἐπτά m. **ABDLM*NX** ΓΠ | πόσας σφυρίδας κλασμάτων πλήρεις m. 565. | st καὶ λέγουσιν hat οἱ δὲ εἶπαν (εἶπον haben **ADgrs**¹³) | om αὐτῶ m. **SA** Dgrs¹³ | 21 st ἔλεγεν hat λέγει m. **DFKP** | πῶς οὐπω m. **ADgrMN** UX | 22 ἔρχοντα m. **BCDLΔ** 13. 28. 33. 69. 124. 346. | βηθσαϊδάν m. **ABLXΓI** grs⁹ | 23 st τοῦ τυφλοῦ hat αὐτοῦ

m. 1. 565. / 251. | ἐξήνεγκεν m. **SBCL** 33. | βλέπεις m. **BCD^{gr}Δ** 565. | 24 st ἔλεγεν hat εἶπεν m. **S^{*}C** | ὡς δένδρα περιπατοῦντας ohne ὅτι und ὁρῶ m. **C²DM^{mg} 1.** | 25 ἐπιθείς m. **D** 565. | st καὶ διέβλεψεν hat ἐποίησεν ἀναβλέψαι | ἀπεκατεστάθη m. **ANXIP²grs⁸** | καὶ ἐβλέψεν m. **S^{*}** | τηλαυγῶς m. **S^eABDNX Πgrs⁹** |

Bl 96 r Mk 8,25—31

Sp b vielfach durchlöchert, 17—23 verklebst. — Sp b 13 ου ist v auf o. — Z. 20 o oben Hd a. — Z. 23 ω oben Hd b. — Mk 8,25 ἅπαντα m. **SB^CDLM(?)Δ** 1. 13. 69. | 26 τὸν οἶκον m. **S^eGMUXΔ** | ὑπαγε εἰς (die anderen: τὸν) οἶκόν σου καὶ ἐάν εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς (61. εἰσέλ. ε. τ. κύμ.) μηδενὶ (28. 61. noch μηδέν) εἰπῇς (die anderen ausser 61. hier μηδέ) ἐν τῇ κώμῃ m. 13. 28. 61. 69. 346. 565. | 27 καισαρίας m. **SA^CEFHLNXΔ** | αὐτοῖς m. **S^{*}** und ^{eb} **ABCNXΠgrs⁹** | 28 st εἶπαν hat ἀπεκρίθησαν m. **ADNXΠgrs⁹** | αὐτῶ λέγοντες m. **SB^C*** **DΔ** 13. 28. 69. 124. 282. 346. 565. | om ὅτι m. **S^eAC³DLNXΠgrs⁹** | ἄλλοι δέ m. **DN** 13. 69. 346. 472. 565. | ἡλίαν m. **B³CD LNXΠgrs⁹** | ἓνα ohne ὅτι m. **AC³NXΓΔΠgrs⁹** | 29 om καὶ αὐτός m. 1. 28. | λέγει αὐτοῖς m. **AC³NXΠΠ** | ἀποκριθεὶς δέ m. **SCDXΓΔΠgrs⁹** | ὁ χριστός ohne Zusatz m. **ABCDNXΙΔΠgrs⁹** | 30 λέγωσιν m. **S^eABLNXΓΔΠgrs⁸** | 31 ἤρξαντο | st ὑπό hat ἀπό m. **AXΓΔgrs⁷** | τῶν v. ἀρχιερέων m. **SBCDEHMSU VX** τῶν v. γραμματέων m. **SBCDEFHILMSUVΓ** | γραμματέων m. **SBDNΠgrs** ausser **ACELXΔ** |

Bl 96 v Mk 8,31—38

Sp b 2 o oben Hd b. — Sp a 36 ἀρχὴ und εἶπεν ὁ κύριος als Anfang eines Lesestücks. — Mk 8,32 αὐτὸν ὁ πέτρος m. **SACXΓΔΠgrs⁹** | 33 ὁ δέ ohne ἰησοῦς m. **SBCDLXΓΔgrs⁹** | τῷ πέτρῳ m. **ACXΓΔΠgrs⁹** | st καὶ λέγει hat λέγων m. **ADX ΓΠgrs⁹** | 34 ὅστις m. **AC²XΓΠgrs⁹** | ἀκολουθεῖν m. **C^{*}DX grs⁸** 1. 28. 597. 35 γὰρ ἐάν m. **SBC²KMΔΠ** 1. 28. 33. | τὴν ψυχὴν αὐτοῦ m. **SACD^{*}LXΓΔΠgrs⁹** | ἀπολέσει sec m. **SBCD²ΓΔ** | τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν m. **C³XΠgrs⁹** | σώσει ohne οὗτος m. **SAB C^{*}DKLM^{*}XΔΠ** | 36 φελήσει m. **ACDXΓΔΠgrs⁹** | τὸν ἄνθρωπον m. **AC^{*}DΠ** | ἐάν κερδήσῃ und ζήμιωθῇ m. **ACDXΓΔΠgrs⁹** | 37 st τί γὰρ hat ἢ τί m. **ACD²XΠgrs⁹** | δώσει m. **ACDXΠgrs⁹** | ἀντάλλαγμα m. **LX** | 38 γὰρ ἐάν m. **SBC²EFLMVXΓΔ** |

Bl 97 r Mk 8,38—9,5

Sp a oben in der Aufs. τις für τίς. — Mk 8,38 v. μοιχαλίδι hat πονηρὰ καὶ | 9,1 τῶν ἁδὲ ἐστηκότων m. **SACD²LNXΠgrs⁹** | γεύσονται m. **E^{*}HKLNX** | 2 μεθ' m. **ANXΠgrs⁹** | om τὸν v. ἰάκωβον m. **XΓΔ** | om τὸν v. ἰωάννην m. **ABNΓΔgrs⁷** | hat ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτόν v. μετεμορφώθη m. (13. 28. 69. 124.) 346. 472. 565. | 3 ἐγένετο m. **SBCgrs⁷** | λευκὰ στίλβοντα |

λ[ε]ϊαν ohne Zusatz m. **ABCLΔ** 1. | οἱ aus Versehen für οἶα οὕτως v. λευκάναι m. **ABCLNΔ** 13. 28. 33. 69. 124. 346. 472. 565. / 48. 49. | 4 ἡλίας m. **ALNXΓΔΠgrs**⁸ μωῖ- m. **BDKNS ΔΠ**, in Vers 5 noch M | -σεῖ m. **AB³Dgrs**¹¹, in Vers 5 -ση m. **HUVΓ** | συνελάλουν m. **Dgr** 1. 565. | 5 st λέγει hat εἶπεν ῥαββί m. **FGKLMSUΓΔΠ** | θέλεις ποιῶμεν ohne καὶ m. 13. 69. (**D** 28. 565. θέλεις ποιῶ) | add noch ᾠδὴ m. **C** 565. | σκηνάς τρεῖς m. **ADNXΓΠgrs**⁹ |

Bl 97 v Mk 9,5—13

Sp a 14 ου am Ende v auf o. — Sp b 26 λ oben Hd b. — **Mk 9,5** ἡλία | 6 τί ἐλάλει | ἐκροβοὶ γὰρ ἐγένοντο m. **ABCDLΔ** 33. 565. / 2. | 7 nach καὶ pr add ἰδοὺ | ἰδὲν φωνή m. **ADNX ΓΠgrs**⁹ | νεφέλης λέγουσα m. **ADL** 1. 28. 33. 69. 124. | ἀκούετε αὐτοῦ m. **ABCDL** 1. 28. 33. 209. 565. | 8 st ἐξάπινα hat εὐθέως m. **D0131**. 28. 66rd 69. 565. | ἰδον m. **CKLMVXΔ** | st εἰ μὴ hat ἄλλα m. **ACLXΓΔΠgrs**⁹ | 9 καταβαίνόντων δέ m. **AXΓΠgrs**⁹ | ἀπό m. **ACLNXΓΔΠgrs**⁹ | ἰδον m. **KLNVXΠ*** | διηγύσσονται m. **HKNX** 1. 13. 69. 565. | 10 st καὶ hat οἱ δέ m. 13. 49. 69. 124. 346. 565. | st ἑαυτοὺς hat ἀλλήλους | συνζητοῦντες m. **ABCDGLNΔ** | om τό nach ἔστιν | ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι m. **ABCLNXΓ(Δ)Πgrs**⁹ | 11 τί οὖν m. a f g¹ l vg | λέγουσιν nach γραμματεῖς m. **D** | 11 ἡλίαν | 12 ἀποκριθεὶς εἶπεν m. **AD NXΠgrs**⁹ | ἡλίας | ἡλίας μὲν m. **ABCNXXΓΔΠgrs**⁹ | ἀποκαταστήσει m. **C** | καὶ πᾶς m. **ABCDLNXIgrs**⁷ | ἐξουθενήσῃ (**BD** 565. ἐξουθενήσῃ) |

Bl 98 r Mk 9,13—20

Sp a 12 μ oben Hd d. — Sp b 1 das grosse δ rot. — **Z. 3** σ oben Hd a. — **Mk 9,13** om καὶ pr m. **M*NUG** 1. 28. 69. | ἡλίας | ἐποίησεν | st ὅσα aus Versehen ὅσα | ἠθέλησαν m. **AC²ΓΔΠgrs**⁹ | 14 ἐλθὼν und ἰδεν (ἰδεν m. **KMNVII067**.) m. **ACDNXIΠ067.grs**⁹ | nach μαθητάς add αὐτοῦ | τοὺς γραμματεῖς m. **D067**. 13. 28. 69. 124. 565. | συνζητοῦντας | πρὸς αὐτοὺς m. **s*** und ^e **BCGLΔ067**. 1. 28. 118. 124. 209. | 15 εὐθύς m. **ABCLΔ** 1. 13. 28. 69. 118. 209. | ἰδὼν und ἐξεθαμβήθησαν m. **M²** 70. / 48. 49. | 16 αὐτοὺς m. **BDLΔ** 1. 28. 209. 565. | συνζητῇτε | st αὐτοὺς sec hat ἀλλήλους | καὶ ἀπεκρίθη[ι] εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου καὶ εἶπεν αὐτῷ | 18 ἂν m. **CDLNXΓ067.grs**⁵ | ῥήσσει αὐτόν m. **ABCLNΔ067**. | ὀδόντας αὐτοῦ m. **AC³NXΓΠ067.grs**⁹ | ξηροένηται | εἶπον m. **ACDNXΓΠgrs**⁵ | st αὐτό hat αὐτῷ m. **EFLUΓΔ** | nach ἰσχυσαν add ἐκβάλλειν αὐτό m. **D** 565. | 19 st ὁ δέ hat καὶ m. **D** 1. 13. 28. 69. 209. 472. 565. 569. | αὐτοῖς m. **ABDLΔΠ*** 1. 28. 33. | st λέγει hat ὁ ἰησοῦς εἶπεν | ἀπιστε m. **D** 13. 69. 124. 157. |

Bl 98 v Mk 9,20—26

Sp b 18 ο oben Hd d. — **Mk 9,20** εὐθέως m. **ANXΓΠ067.grs**⁹ | εὐθέως v. πνεῦμα m. **ANXΓΠ067.grs**⁹ | ἐσπάραζεν m.

ANXΓΠ067.grs⁹ | st αὐτόν hat τὸ παιδίον m. 13. 28. 69. 346. 565. | 21 nach αὐτοῦ hat noch ὁ ἱησοῦς λέγων m. 565. | st ὥς hat ἐξ οὗ m. ^{sc}C*LΔ 33. 61^{ms} 565. | ἐκ παιδός m. D 565. | 22 om καὶ sec m. D067. 1. 13. 69. 565. | πῦρ ὀηne τό m. ^{sc}BC Dgrs⁹ | πῦρ αὐτόν m. ^{sc}BC*LΔ | ἀλλ' m. ABC | δύνῃ m. ^{sc}B DΛΔ067. 1. 28. 118. 209. | ἡμῖν κύριε m. DG 565. | 23 aus Versehen ὁ δὲ ὁ ἱησοῦς | om τό m. DKUII 13. 28. 69. 124. 131. 565. | δύνῃ m. ^{sc}*BDNΔ 1. 28. 118. 209. | δύνῃ πιστεῦσαι m. ^{sc}C³ DNΧΓΠgrs⁹ | 24 st καὶ εὐθέως hat εὐθὺς δέ (28. εὐθέως δέ) | st ἔλεγεν hat λέγει m. D 565. und vorher μετὰ δακρύων m. ^{sc}2C³DNΧΓΠgrs⁹ | πιστεῦω ohne κύριε m. ^{sc}ABC*DL 346. ἀπιστία m. ^{sc}BCgrs⁷ | 25 ἰδὼν δέ m. ^{sc}ABCLgrs¹⁴ | ὄχλος ohne ὁ m. BCDNΓgrs⁷ | om αὐτῷ m. 235. 485. 565. | τὸ ἀλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα m. ^{sc}BC*DLΔ 1. 33. 73. 118. 565. | σοι ἐπιτάσσω m. ADNΧΓΠgrs⁹ | st ἐξ hat ἀπ' m. C*D | 26 κράζας und σπαράζας m. ^{sc}BC*DL(Δ) | πολλὰ καὶ m. Δ 1. 565. | σπαράζας αὐτόν m. ^{sc}* und ^{eb} oder ^{ca} AC³NXΓΠgrs⁹ |

Bl 99 r Mk 9,26—31

Durchlöchert. — Sp a 2 o oben Hd a. — Mk 9,26 om τοῦς vor πολλοῦς m. CDNΧΓΠgrs⁹ | 27 τῆς χειρὸς αὐτοῦ m. ^{sc}BDDLΔ 1. 13. 28. 53. 69. 118. 209. 472. 565. / 184. | 28 εἰσελθόντος αὐτοῦ m. ^{sc}BCDLΔ 1. 13. 28. 69. 118. 209. 346. 565. | nach οὐκον liest προσίλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἰδίαν καὶ ἐπι[ι]ρώτησαν αὐτόν λέγοντες ὅτι (ähnlich 13. 28. 69. 565.) | ὅτι m. ^{sc}BCLNX ΓΔgrs⁷ | ἐν προσευχῇ καὶ νηστίᾳ [andere-είμ] m. ^{sc}^{eb}ACDLN ΧΓΔΠgrs⁹ | 30 καὶ ἐκείθεν m. ACNΧΓΠgrs⁹ | παρεπορεύοντο m. ^{sc}AB³CLNXΓΔgrs⁹ | γινῶ m. ANXIΔΠgrs⁹ | παραδα-θήσεται |

Bl 99 v Mk 9,31—37: Sp a 5 st *re* lies *ra*. — Sp b 16 setze hier die Verszahl 37.

Das Pergament schlecht, auch etwas durchlöchert. Die Tinte vielfach ausgelaufen. — Sp b 20 o ter Omegastrich Hd a. — Mk 9,31 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ m. AC³NXIΠgrs⁹ | 33 ἦλθεν m. AC I NXΓΔΠgrs⁹ | κατερρυναοῦν da kann man für sich wählen; wir finden selten zwei Lesarten in einem Wort | διελογίζεσθε πρὸς ἑαυτοῦς m. 1. 13. 28. 69. 565. | 34 st διελέχθησαν hat διμνέχθησαν | ἐν τῇ ὁδῷ m. ^{sc}BCLNXIΠgrs⁹ | st μείζων hat αὐτῶν μ[ε]ζών γένηται (ähnlich D 565.) | 35 st καὶ καθίσας aus Versehen καὶ θησας; eine grosse Falte im Pergament und das Auslaufen der Tinte verwirrten den Schreiber | nach πάντων pr hat το-, was ich mir nur schlecht als eine verkehrte, versehentliche Wiederholung des -των erklären kann | 36 om αὐτό m. 1. 28. 118. 565. | 37 ὅς ἂν pr m. ^{sc}ABCDLΔ 1. 13. 28. 69. | st ἐν hat ἐκ m. 13. 69. 346. 565. | τῶν τοιούτων παιδία[ο]ν m. ABDLNΧ Πgrs⁹ | ὅς ἂν sec m. BDIΔ | δέξεται m. ACDNXIΔΠgrs⁹

Bl 100 r Mk 9,37—43

Sp a 1,2 ein Loch. — Z. 23 ε oben Hd a. — Sp b 22 ο oben Hd a. — Mk 9,37 st ἀλλά hat μόνον ἀλλὰ καὶ m. 13. 28. 69. 346. 565. | 38 st ἀπεκρίθη δέ hat ἐπὶ m. **SB**L | ο vor ἰωάννης m. **SBCLMXΔ** | om λέγων nach ἰωάννης m. **SBΔ** | εἶδομεν m. **ABCgrs**⁷ | ἐν τῷ m. **BCDLNΔ** 1. 69. 565. | om ὅς οὐκ ἀκούουσι ἡμῶν m. **SBCLΔ** 10. 115. 346. / 44. | ἐκεῖ οἴζυμεν m. **BD²LΔ** 1. 209. | ὅτι οὐκ ἔκοιτο οὐδ[ε] ἡμῶν m. **SBCLΔ** | 40 ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν m. **BCΔ** 1. 13. 69. 209. | 41 st ὅς γὰρ hat καὶ ὅς | ἐν τῷ m. **DHMLΔ** | ὀνόματί μου m. **S^cC²DNX¹ΔΠ²** | st ἐστὶ hat ἐστίν | vor οὐ μὴ hat ὅτι | ἀπολέσει m. **ABCLgrs**¹³ | 42 ἂν m. **BDLNV** | τῶν μικρῶν τοῦτων m. **ABC²und²DLM-ND** 1. | πιστευόντων εἰς ἐμέ m. **ABC²LNXΓIgrs**⁹ | st λίθος μυλῶν hat μυλωνικώλιθος (13. 28. 69. 258. 346. 565. haben μυλωνικός λίθος) | st βέβληται hat ἐβλήθη, D hat εἰς τὴν θάλασσαν ἐβλήθη | 43 σκανδαλίζει m. **EX** |

Bl 100 v Mk 9,43—49

Sp b 5 aus Versehen οφθμος für ὀφθαλμός. — Mk 9,43 ἐστίν σε m. **SBCLΔ** 13. 28. 69*. 346. 565. | εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν m. **ABCDLΔ** 282. 565. | hier γένναν | εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον m. **S^cund²ABCNXΓIgrs**⁸ | hat 44 m. **ADNXΓIgrs**⁹ und schreibt ζέενται | 45 σκανδαλίζει m. **XX** | καλὸν ohne γὰρ m. **BCDLNXΓIΔgrs**⁸ | ἐστίν σε m. **ABCEFGrs**⁸ | γένναν | εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον m. **ADNXΓIgrs**⁸ | hat 46 m. **ADNXΓIgrs**⁹ und ζέενται | 47 κἂν | ἐστίν σε m. **LΔ** | τοὺς δύο | γένναν | τοῦ [πυρός] m. **ACNXΓIgrs**⁸ | 48 st πῦρ nur πύ, wo der Apostroph eigentlich nach dem nicht vorhandenen ρ stehen sollte | ζέενται 49 st ἀλισθήσεται hat ἀναλωθήσεται, das Tischendorf in seiner achten Ausgabe als das Griechische für consumitur in k vorschlug | καὶ πάσα θυσία ἀλ᾽ ἀλισθήσεται m. **ACDNXΓIgrs**⁹ |

Bl 101 r Mk 9,49—10,8

Sp a 13 δ oben Hd b. — Mk 9,50 τὸ ἅλας zweimal m. **S^cABCDNXΓIgrs**⁹ | ἁρτύσεται m. **ACDHLN** 126. | ἅλας m. **S^cA²CNXΓIgrs**⁹ | 10,1 καὶ ἐκεῖθεν m. **SBCEΔ** 1. 13. 28. 69. 209. | πέραν ohne καὶ und ohne διὰ τοῦ m. **C²DGD** 1. 13. 28. 69. 124. 209. 565. / 184. | συνέρχεται πάλιν ὁ ὄχλος m. **D** 565. | 2 προσελθόντες nach οἱ δὲ φαρισαῖοι m. 406. 565. | ἐπηρώτων m. **BCDLMΔ** | 3 μωῦσῆς m. **BDKMNSΔΠ** | εἶπον m. **ALNXID Igrs**⁹ | om μωῦσῆς m. 565. | st καὶ ἀποκριθεὶς hat ὁ δὲ ἰησοῦς m. **SBCLΔ** | 6 add ὁ θεός m. **ADNXΓIgrs**⁹ | 7 καὶ εἶπεν ἕνεκεν m. **DN** 13. 28. 69. 124. 346. 474. 565. | om αὐτοῦ nach μητέρα m. **ABCLNXΓΔIgrs**⁸ | καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ m. **ACDLNXΓΔIgrs**⁹ |

Bl 101 v Mk 10,8—17

Sp a 15 α oben Hd b. — Mk 10,8 σάρξ μία m. **§ACFKM²** UΠ | 9 vor ἄνθρωπος add τοῦτο | 10 ἐν τῇ οἰκίᾳ m. **ACNX** ΓIgrs⁹ | οἱ μαθηταὶ ὅηνε αὐτοῦ m. **§BCLΔ** 28. / 18. 19. 36. 49. 184. | st τούτου oder τοῦ αὐτοῦ hat nur αὐτοῦ | περι αὐτοῦ nach αὐτόν | ἐπι[ῖ]ρώτων m. **§BCLΔ** | 11 omi ὃς vor εἰάν m. 1. 13. 28. 69. 124. 346. 565. | ἀπολύσις ἀνὴρ m. 565. | καὶ γυνὴ εἰάν ἐξέλθῃ ἀπὸ ἀνδρός· καὶ (ähnlich D 13. 28. 69. 124. 346. 565.) καὶ γαμήσει ἄλλον (so aber -ση **§BC*DL** 1. 13. 28. 69. 124. 346.) | 13 αὐτῶν ὀφίηται m. **§BCLΔ** 124. / 49. 184. | nach μαθηταὶ hat αὐτοῦ m. D 406. 565. | ἐπετίμων m. **ADNXΓIgrs⁹** | τοῖς φέρουσιν m. 1. 119. | 14 nach καὶ add ἐπιτιμήσας m. 1. 13. 28. 69. 124. 346. 565. | vor μὴ add καὶ m. **§ACDLM²** 1. 13. 118. | 15 ὃς ἂν m. **§BCDLΔ** 1. | 16 κατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά ὅηνε εὐλόγει αὐτά m. **§BCLΔ** 565. / 150. 184. | 17 st προσδραμών εἷς hat ἰδοὺ τις πλούσιος δραμών (i. τ. π. προσδραμιάν m. **AK** M[M om τις]Π 13. 28. 69. 124. 565.) |

Bl 102 r Mk 10,17—23

Sp b 25 λ. oben II d a. — Mk 10,17 ἐπηρεάτα αὐτόν λέγων m. 13. 69. 121. 124. 346. 406. 472. 565. | 19 μὴ μοιχεύσις μὴ φονεύσις m. **ANXΠgrs⁹** | μὴ ἀποστερήσις m. **§AB²CDLNΧΓgrs⁵** | σου nach μητέρα m. **§*CFN** 28. 124. 238. | 20 st ἔφη hat ἀποκριθεὶς εἶπεν m. **ADNXΓgrs⁹** | πάντα ταῦτα m. D | ἐρυλαζάμην m. **§BCNXΓΔΠgrs⁹** | τί ἐτι ὕστερῶ m. **KMNΠ** 13. 28. 69. 124. 346. 565. | 21 nach αὐτῷ add εἰ θέλεις τέλειος εἶναι m. **KMNΠ** 13. 28. 69. 124. 346. 565. / 184. | st σοι hat σε m. **§BCMΔΠ*** 28. / 48. 184. 185. | τοῖς πτωχοῖς m. **§CD** 1. 565. | δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι ὅηνε Zusatz m. **§BCDΔ** 406. 565. | 22 τοῦτω τῷ λόγῳ m. D 28. 69. 124. 346. 565. |

Bl 102 v Mk 10,23—29

Sp a 3 υ oben Hd a. — Sp b 11 ι oben Hd a, und ι unten Hd b. — Z. 15 α oben Hd a und α dazwischen Hd b. — Mk 10,24 nach μαθηταὶ add αὐτοῦ m. **DΔ** 1. 565. | st λέγει hat εἶπεν m. **Δ** 565. | τέκνα m. **§BCDgrs⁹** | nach ἐστιν add τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν m. D (so aber ὅηνε τοῖς **ACDNXΓIΠgrs⁹** | 25 om τῆς nach διὰ m. **§ACDgrs⁵** | und omi τῆς vor ῥαφίδος m. **§ACDgrs⁷** | st διελθεῖν hat εἰσελθεῖν m. **§ANΓΔgrs⁵** | om εἰσελθεῖν m. a ff² k | 26 πρὸς ἑαυτοὺς m. **ADM²NXΓΠgrs⁸** | 27 st ἐμβλέψας αὐτοῖς hat ἀποκριθεὶς δέ | nach λέγει add αὐτοῖς m. 565. | παρὰ μέν m. 13. 28. 69. 124. 346. 406. 565. | τοῦτο ἀδύνατον m. **C³DN** | om τῷ vor θεῷ pr m. **§BCNXΓΔgrs⁸** | δυνατὰ ὅηνε ἐστιν m. **§BC** | om τῷ v. θεῷ sec m. B 124. 477. | 28 om καὶ v. ἡρξάτο m. **§ABCXΙΔgrs⁸** | λέγειν αὐτῷ ὁ πέτρος m. 28. 565. boh | ἡκολουθήσαμεν m. **§ANXΓΔΠgrs⁹** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοὺς εἶπεν m. **CEFGHN** |

Bl 103 r Mk 10,29—34

Mk 10,29 ἢ μιτέρα ἢ πατέρα BCD 106. 565. | ἢ τέκνα ἢ ἀγροῦς ohne ἢ γυναῖκα m. **SB**Δ 1. 66. 209. 565. | st καὶ vor ἐνεκεν sec hat ἢ m. D 1. 18. 565. | ἐνεκεν sec m. **SB**² oder ³C Dgrs⁶ | 30 st εἰάν hat ὅς οὐ m. 28. 565. | καὶ μιτέρα m. **S**^aAC D | 31 om oi vor ἔσχατοι m. **SAD**grs⁶ | 32 οἱ δε ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο m. **SB**C^{*}LΔ 1. 565. | συζαίειναι | 33 καὶ τοῖς γραμματεῦσιν m. **S**^aABHLΔ | ἐμπτόσουσιν m. **S**^{*} 34 καὶ ἐμπτόσουσιν αὐτῷ vor καὶ μαστιγώσουσιν m. **S**BCLΔ 237. 259. 406. 565.

Bl 103 v Mk 10,34—40

Mk 10,34 om αὐτόν nach ἀποκτενοῦσιν m. **S**BLΔ 1. 209. τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ m. ANXΓΠgrs⁹ | 35 om οἱ v. υἱοὶ m. AKMN UXΠ^{*} | st λέγοντες hat καὶ λέγουσιν m. D 406. 565. | λεγ. αὐτῷ m. **S**BCDLΔ 565. | st αἰτήσωμεν σε hat σε ἐρωτήσωμεν und zwar σε m. DKNΠ, ἐρωτήσωμεν m. D 1. 565. | 36 st εἶπεν hat λέγει m. D^{gr} | om με m. CD 1. 13. 69. 209. 565. | 37 εἶπον m. **S**^aAC³NXΓΠgrs⁹ | ἐκ δεξιῶν σου m. AC³DNXΓΠgrs⁹ | om σου sec m. BDΔ 1. 565. εὐανόμεν m. **S**ACDNXΓΠgrs⁹ | καθήσωμεν m. HV²Γ | 38 st ἰησοῦς hat ἀποκριθεὶς m. D 1. 13. 28. 69. 91. 124. 346. 565. | πειν m. **S**ABCgrs ausser D | st καὶ τό hat ἢ τό m. **S**BC^{*}DLNΔ 1. 13. 28. 69. 124. 346. | 39 εἶπαν m. **S**BDLΔ / 29. | om αὐτῷ m. D 1. 28. | τὸ μὲν ποτίριον m. AC³DNXΓΠgrs⁹ | 40 st ἢ ἐξ hat καὶ ἐξ m. ACNXΓΠgrs⁹ | εὐανόμενων ohne μου m. **S**ABCDLNgrs¹³ |

Bl 104 r Mk 10,40—47

Sp a 2 das eine v ist auf dem o Hd b. — Sp b oben Aufs Kap 31, darin ist ου am Ende v auf o.¹ — Mk 10,40 nach ἡτοίμασται hat παρὰ τοῦ πατρός μου (**S**^{*} und ^{ch} 1. 209. haben ἐπὶ τοῦ πατρός μου) | 41 οἱ λοιποὶ δέκα m. D | 42 καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς m. **S**^{*} und ^eBCDLΔ 565. | 43 οὕτως m. allen grs | om δέ m. D | st ἔσται hat ἔστιν m. **S**BC^{*}DLΔ | ὃς ἐάν m. ACXΓΠgrs⁹ | hier hat ἐν ὑμῖν εἶναι πρώτος ἔσται πάντων δοῦλος und hat in Vers 44 ἐν ὑμῖν εἶναι μέγας ἔσται πάντων διάκονος | st μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν hat ἐν ὑμῖν εἶναι μέγας | st ὑμῶν hat πάντων | 44 ὃς ἂν m. **S**BDΔ | ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος m. **S**BC^{*}LΔ 12. 28. 61. | 46 ἔρχονται m. **S**AB²CLXΓΔgrs⁹ | ἱερικῶ m. **S**ADXΓΔIgrs⁵ | st ἀπὸ ἱερικῶ hat ἐκεῖθεν aber nach μαθητῶν (ähnlich D 565.) | om αὐτοῦ | ὁ υἱός m. **S**BCDLSΔ | ὁ τυφλός m. ACXΓΠgrs⁹ | st προσαίτης hat ἐπαιτῶν m. D 565. | 47 ναζαρηνός m. BLΔ 1. 118. 209. |

Bl 104 v Mk 10,47—11,2

Sp b oben Aufs Kap 32, darin o sec Omegastrich Hd a. — Mk 10,47 υἱέ m. **S**BCLM^{mg}Δ | om ἰησοῦ m. L | 49 εἶπεν αὐτόν φωνηθῆναι m. ADXΓΠgrs⁹ | ἔγειρε m. **S**ABCDLgrs¹¹ 50 ἀναπηδίσας m. **S**BDLM^{mg}Δ 565. / 34. 48. 185. | st τὸν ἰησοῦν

hat αὐτόν m. D | 51 st αὐτῷ ὁ ἰησοῦς εἶπεν hat ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ | σοι vor θέλεις m. **SBCKLΔΠ*** | ῥαββουνί m. **SA BCgrs**¹¹ | 52 ὁ δὲ ἰησοῦς m. **S*** und ^{eb} **ACDXΓΠgrs**⁹ | εὐθέως m. **ACDXΓΠgrs**⁹ | ἡκολούθει] | st αὐτῷ hat τῷ ἰησοῦ m. **M^{xt}** und ^{mg} **2XΓΠgrs**⁸ | 11,1 ὅτε ἐγγίζουσιν m. **SABCLgrs**¹² | ἱεροσόλυμα m. **SBCDLΔ** 1. 13. 28. 69. 121. 124. 218. 346. 435. | εἰς βηθθαῖν καὶ εἰς (nur mit **SC**) βηθανίαν m. **SABCLXΓΔΠgrs**⁹ | 2 st καὶ λέγει hat λέγων m. 1. 13. 28. 69. 209. 346. |

Bl 105 r Mk 11,2—8

Pergament schlecht. Tinte ausgelaufen. Sp b 1—3 zwei Löcher und 22—24 eins. — Mk 11,2 εὐθέως m. **ACDXΓΠgrs**⁹ | οὐδεὶς ἀνθρώπων ohne οὐπω m. **DXΓgrs**⁸ | st κεκάδικεν hat ἐκάδησεν m. L (-ισεν **SBCΔ**) | λύσαντες αὐτόν ἀγάγετε m. **ADstXΓΠgrs**⁹ | 3 st τί ποιεῖτε τοῦτο hat τί λύετε τὸν πῶλον m. D 28. 69. 124. 346. 565. | εἶπατε ὅτι m. **ACDLXΓΠgrs**⁹ | εὐθέως m. **SAXΓΠgrs**⁹ | ἀποστέλλ[ε] m. **SABCDstgrs**¹¹ | πάλιν ἀποστέλλει αὐτόν | 4 st καὶ ἀπῆλθον hat καὶ ἀπελθόντες m. D 565. | om καὶ vor εἶρον | τὸν πῶλον m. **SCΔ** 13. 28. 472. 482. 569. 575. / 185. 251. | om τὴν m. **BLΔ** 565. | 6 εἶπον m. **SBCDgrs**¹² | st εἶπεν hat ἐνετείλατο m. **AXΓΠgrs**⁸ | add αὐτοῦς m. **DM** 1. 13. 69. 124. 209. 565. | 7 st φέρουσιν hat ἄγουσιν m. **S*C** 1. 13. 28. 69. 91. 124. 209. 299. 346. | ἐπιβάλλουσιν m. **SBCDLΔ** 1. 28. 91. 209. 299. 565. | ἑαυτῶν m. B | ἐκάδησεν m. **HK** | ἐπ' αὐτόν m. **SBC DLΔ** 565. | 8 st καὶ πολλοὶ hat πολλοὶ δέ m. **ADNXΓΠgrs**⁸ | ἐστρέννυν (D 1. 28. 63. 91. 209. 241. 299. 565. -νουν) | εἰς τὴν ὁδὸν m. **SBCDLXΓΔgrs**⁶ | στιβάδας m. **SBDgrs**⁹ | ἔκοπτον ἐκ δένδρων καὶ ἐστρέννουν ἐν τῇ ὁδῷ (ähnlich **ADNXΓΠgrs**⁸) |

Bl 105 v Mk 11,8—14

Sp a 21 o Omegastrich Hd a. | Sp b 16. 17 ε zweimal aus Versehen. — Mk 11,9 ἔκραζον λέγοντες m. **ADNXΓΠgrs**⁸ | ὥσαννά m. L | τῷ ὑψίστῳ m. 13. 69. 565. | 10 εὐλογημένη ohne καὶ m. **SBCD²grs**¹⁰ | nach βασιλεία om ἐν ὀνόματι κυρίου m. **SBCDLUD** 1. 13. 69. 115. 124. 209. 238. 346. 472. 565. 569. / 20. 48. 181. | st ὥσαννά hat εἰρήνη ἐν οὐρανῷ καὶ δόξα | 11 εἰσελθ[ά]σιν m. D | om ὁ ἰησοῦς nach εἰς ἱεροσόλυμα m. **SBCDLΔ** 1. 565. | om καὶ v. εἰς τὸ ἱερόν | ὑψία mit **ABDNXΓΠgrs**⁸ | 13 συκῆν ohne μίαν mit **ABCDLNXΓΔgrs**⁶ | ἀπὸ μακρόθεν m. **SABCDLMNΔ** | ἤλθεν ὡς εὐρίσων τι m. 565. | οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων m. **SC²(D)NXΓΠgrs**⁸ |

Bl 106 r Mk 11,14—20

Sp a 13 o sec Omegastrich. — Sp b 7 θ oben Hd a. — Mk 11,14 om ὁ ἰησοῦς m. **SABCDKLMNΔΠ*** | εἰς τὸ[α]ν αἰῶνα ἔκ σου m. **SBCDLΔ** 1. 28. 209. 299. 565. | μηδεὶς m. **SABCD Lgrs**¹³ | φάγοι m. **SABCLNgrs**¹¹ | 15 καὶ εἰσελθὼν ὁ ἰησοῦς m. **ANXΓΠgrs**⁸ | om τοῦς v. ἀγοράζοντας m. **Dgrs**⁸ | nach

κολλυβιστῶν add ἐξέχεεν m. N 13. 28. 69. 124. 346. 565. | 17 st καὶ ἔλεγεν hat λέγων m. ADNKGPIgrs⁶ | αὐτοῖς m. SCLΔ 6. 13. 69. 346. | om οὐ mit D 1. 28. 565. | ὅτι m. SABLNXΓΔPIgrs⁸ ἐποιοῦσατε m. SACDNXΓPIgrs⁸ | αὐτὸν ἐποιοῦσατε mit AMPI* 1. 33. | 18 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ[τῇ] γραμματεῖοις m. SABC DK LΔΠ | ἀπολέσωσιν m. SABCDEGHL M²NUVXΓΠ | st γάρ pr hat δέ | st πᾶς γάρ hat ὅτι πᾶς m. ADLNXΓPIgrs⁸ | st ὁχλός hat λαός | ἐξεπλήσσετο m. ABCDLXΓPIgrs⁷ | 19 ὅταν m. SBC KLΔΠ* 28. 33. 565. / 48. | ἐγένετο m. SBCDgrs¹¹ | ἐξεπορεύετο m. SCDgrs¹⁰ | 20 st καὶ παραπορευόμενοι hat παραπορευόμενοι δέ | παρ. δὲ πρῶτῃ (vgl. SBCDLΔ) | ἴδον m. S* und eKL MNXΠ* |

Bl 106 v Mk 11,20—27

Sp a 1 μ oben Hd a. — Z. 24 α oben Hd a. — Mk 11,21 st λέγει hat εἶπεν | ῥαββί m. AGKgrs⁹ | ἐξερᾶνθι m. DLNΔ 1. 33. 433. | 22 ὁ ἱησοῦς m. allen grs | εἰ ἔχετε m. SD 13. 28. 33^{corr} 61. 69. 124. | 23 ἀμὴν ohne γάρ m. SBDN 1. 28. 51. 106. 124. 157. 225. 251. 472. 565. | ὅτι pr m. ABCLNgrs¹² | πιστεύη m. SBLΔ 476. 565. / 184. | ἅ m. ACXΓPIgrs⁸ | λαλεῖ m. SBLNΔ 33. 565. / 48. | st γίνεται hat ἔσται und fährt fort: γενήσεται αὐτῷ ὅσα ἂν εἴπῃ (so, aber ohne αὐτῷ 565.) | 24 ὅσα ἂν m. AN Γgrs⁷ | st προσεύχησθε καὶ hat προσευχόμενοι m. ANXΓΠ grs⁸ | αἰτήρησθε | λήμψεσθε[α] m. D 1. 565. | 25 στή[ι]κετε m. ACDHLM²VX 1. 124. | ἀρήσει m. D 157. 346. / 184. | om ὑμῖν m. aff²ik | 26 m. ACDEgrs¹⁰ |

Bl 107 r Mk 11,27—12,1

Mk 1,28 st ἔλεγον hat λέγουσιν m. ADNXPPIgrs⁹ | st καὶ τίς hat ἢ τίς m. SBLΔ | ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην m. SBC LM²Δ 33. 124. 565. | om ἵνα ταῦτα ποιῇς m. 565. | 29 ὁ δὲ ἱησοῦς ἀποκριθεὶς m. ADNXPPIgrs⁹, ὑμᾶς καὶ ἡμεῖς m. SDGMNΓ λόγον ἔνα m. 1. 28. 209. 299. | om καὶ pr m. D 28. | καὶ ἐρῶ ὑμῖν m. SABCNgrs¹² | 30 τὸ ἰαάννου m. SBCDLΔ 33. | 31 διελογίζοντο m. S^{ea}BCDGLMΔΠ | λέγοντες τί εἵπαμεν m. D 13. 28. 69. 124. 346. 565. | εἵπαμεν ὅτι m. 69. 346. | ἐρεῖ ἡμῖν m. DM 1. 13. 69. 124. 209. 225. 299. | οὖν m. SBC²Dgrs¹⁰ | 32 ἀλλ' m. XΓPIgrs⁹ | ἀλλ' ἂν | εἵπομεν aus Versehen | φοβούμεθα m. D²N 13. 28. 69. 124. 472. 481. 565. | λαόν m. ADLXIΓ ΔΠgrs⁹ | πάντες m. S*CDN 1. 28. 33. 299. | st εἶχον hat ἦδ[ε]ισαν m. D. 565. | om ὄντως m. S*N 1. 28. 124. 209. 299. 565. / 184. | 33 τῷ ἱησοῦ λέγουσιν m. SBCLNΔ 28. 33. 69. 124. 346. | ὁ ἱησοῦς ἀποκριθεὶς m. Egrs⁷ | 12,1 λέγειν m. ACDNX Pgrs⁸ | ἀνδρῶν τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα m. N 13. 69. 346. 433. 565. | περιέδηκεν αὐτῷ m. C²N 28. 565. |

Bl 107 v Mk 12,1—8

Sp a 11 ο sec Omegastrich Hd a. — Mk 12,1 ἐξέδετο m. SAB*CKL | st παρὰ τῶν γεωργῶν hat παρ' αὐτῶν m. 33. 565. |

st ἀπὸ τῶν καρπῶν hat τοὺς καρπούς | 3 οἱ δὲ λαβόντες m. ACNXΓIgrs⁹ | 4 ἐκεφαλαίωσαν m. ACDNgrs ausser **BL** λιθωβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν αὐτόν m. ACNXΓIgrs⁹ | ἀπέστειλαν ἡτιμωμένον m. ACNXΓIgrs⁹ | 5 καὶ πάλιν ἄλλον m. AN(X)ΓIgrs⁹ | οὗς μὲν m. **BDLΔ** 1. 33. 565. | οὗς δέ m. **BLΔ** 1. 33. 565. | ἀπο[ε]κτέννοντες m. ***ACDEUVI** | 6 st ἔτι hat ὕστερον δέ | ἔχων υἱόν m. **AC*D** | ἀγαπητόν ohne αὐτοῦ m. **BCDLΔ** | ἀπέστειλεν αὐτόν ohne καὶ m. **BLX²Δ** 13 | ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς m. **BCLΔ** 13. 33. 69. | 7 nach γεωργοῖ add θεασάμενοι αὐτόν ἐρχόμενον m. 13. 28. 69. 124. εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς m. ADNΧΓIgrs⁹ | εἶπον m. ANXΓIgrs⁹ | om ὅτι m. D 1. 28. 565. | ἀποκτείνομεν m. **MI** | 8 αὐτὸν ἀπέκτειναν m. ADNΧΓIgrs⁹ | ἐξέβαλεν αὐτόν m. **ABCDMNΓII** |

Bl 108 r Mk 12,8—14

Sp a 6 o sec Omegastrich Hd a. — Z. 8 o sec Omegastrich Hd d. — Mk 12,9 τί οὖν ποιήσει m. **ACDNgrs**¹³ | 10 aus Versehen Οδὲ st Οὐδέ und εἰς st εἰς und ἐγεννήθει | 13 st ἀγρεύσιν hat παγιδεύσωσιν m. D 565. | 14 st καὶ hat οἱ δέ m. ANXΓIgrs⁹ | ἐλθόντες ἐπρώτον αὐτόν ἐν δόλῳ λέγοντες | ἀλλ' m. **ABCNgrs**¹² | st ἐξεστὶν hat εἶπε οὖν ἡμῖν ἐξεστὶν m. C* und ²DMN |

Bl 108 v Mk 12,14—21

Mk 12,14 ἡρᾶς δοῦναι ἐπικεφάλαιον καίσαρι m. D (124.) (565.) | καίσαρι· ἢ οὐ δῶμεν | 15 nach δέ add ὁ ἰησοῦς m. DG 1. 13. 28. 69. 118. 346. 565. | ἴδω m. **N(*ABCLgrs**¹³) | πειράζεται ὑποκριταί m. NFGA. 13. 28. 33. 69. 565. | ἴδω m. ABLNXIΓΔ grs⁹ | 16 εἶπον m. NXΓIgrs⁹ | 17 ἀποκριθεὶς δέ ohne ὁ ἰησοῦς m. D 565. | αὐτοῖς m. **ACLMgrs**¹³ | τὰ καίσαρος οὖν ἀπόδοτε τῷ καίσαρι m. 565. (ähnlich **BCLΔ** 28.) | ἐθαύμαζον m. D²LΔ 565. (aber ἐπ' αὐτῷ) | 18 ἐπρώτων m. **BCDLΔ** 33. 565. | 19 μωσὶς m. **BDgrs**⁶ | st καταλίπη hat σχῆ | μὴ ἀφῆ nach τέκν. m. ADXΓIgrs⁹ | τέκνον m. ***caBLΔ** 1. 118. 241. 299. | τὴν γυναῖκα ohne αὐτοῦ m. **BCLΔ** 1. 61. 209. 330. 565. | ἐξαναστήσῃ m. **BDLXΔIgrs**⁷ | 20 ἐπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν m. **ABC*Lgrs**¹² | add παρ' ἡμῖν m. **S^a** 13. 28. 61. 69. | st ἀποθνήσκων hat ἀπέθανεν καὶ m. D 1. 28. 565. | st μὴ καταλιπὼν σπέρμα hat καὶ οὐδὲ οὗτος ἀφῆκεν σπέρμα m. X 28. 300. 435. (mit αὐτός st οὗτος ADΓΔIgrs⁹ |

Bl 109 r Mk 12,21—29

Mk 12,21 καὶ ὁ τρίτος ὥσαύτως ἔλαβεν αὐτήν | 22 καὶ οἱ ἐπτὰ οὐκ ἀφῆκον σπέρμα m. **BCLΔ** 28. 33. | ἔσχατον m. **BCGHIK LΔΠ** 1. 13. 28. 33. 69. | nach ἔσχατον add δέ m. GMU 1. 13. 33. 69. | καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν m. **BCDLΔ** 1. 13. 28. 33. 69. 209. 299. 346. 565. / 184. | 23 ἐν τῇ ἀνάστασει οὖν m. DG 1. 28. 565. | ὅταν ἀναστῶσιν m. AXIΓIgrs⁹ | st ἔσται hat γίνεται |

24 st καὶ ἀποκριθεὶς hat ἀποκριθεὶς δὲ m. D 1. 13. 28. 69. 124. 299. 346. 565. und fährt fort ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς m. ADXΓΠgrs⁹ | st πλανᾷσθε hat aus Versehen πλᾶσθαι 25 γαρίσκοντα m. Egrs⁷ | οἱ ἐν m. ABgrs⁷ | 26 μωυσέως m. **SBDKMΔΠ** | τῆς βᾶτον m. DM | ως m. ADXΓΠgrs⁸ | ὁ θεός vor ἰσώκ und vor ἰακώβ m. **ACL** grs¹³ | 27 ὁ θεός m. **ACGr**s⁹ | add θεός m. 13. 33. 69. 108. 124. 346. | ἀλλὰ ζώντων ohne θεός m. **ABCDgr**s⁷ | ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾷσθε m. ADXΓΠgrs⁹ | 28 ἀκούων m. 1. 28. 299. συζητοῦντων m. **ABCDGLΔ** | ἰδὲν m. ***CDL** 1. 13. 28. 69. ἀπεκρίθη αὐτοῖς m. **SBCLUΔ** 1. 13. 28. 33. 69. | ἐντολῇ πρώτῃ ohne πάντων m. D 565. | 29 st ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς hat ὁ δε ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ m. 1. 28. 69. 299. 346. 565. | om ὅτι m. D 1. 28. 91. 209. 299. 565. | st πρώτη ἐστὶν hat πάντων πρώτη m. D 91. 565. |

Bl 109 v Mk 12,29—35

Sp b 13 o sec Omegastrich Hd a. — Z. 18 ou im τοῦ ist v auf o. — Sp b oben Aufs für Kap 40; darin τε für περί. — Mk 12,30 καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου m. **ABLgr**s¹² | nach τῆς ἰσχύος σου add αὐτῇ πρώτῃ m. 28. 565. | 31 δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ m. Agrs¹² | 32 εἰπας m. ***ABgr**s⁷ | εἰς ἐστὶν ὁ θεός m. DG (ohne ὁ EFH) | 33 st συνέσεως hat δυνάμεως m. D 565. | om ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς m. **SDL** 1. 118. 209. 299. | ἐαυτόν m. BXΔ*Πgrs⁹ (obschon der Schreiber hier wie sonst bisweilen das zweite σ aus Versehen hat weglassen können) | st περισσό-τερον hat πλεῖον m. ADgrs¹² | om τῶν v. θυσιῶν m. ABD grs¹¹ | 34 om αὐτόν pr m. **SDLΔ** | vor οὐ add ὅτι | ἐπερωτῶν m. 13. 28. 69. 346. | 35 δαδ ἐστὶν m. **SBDLM²UΔ** / 1353. |

Bl 110 r Mk 12,36—42

Mk 12,36 αὐτὸς γάρ m. Agrs¹² | τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ m. **SBDLUΔ** 33. 565. | εἶπεν sec m. **SBLM²UXIΓΔ** 1. 13. 28. 33. 69. / 1353. | ὁ κύριος m. **ALXIΓΔIgr**s⁹ | κάθου m. **ADLXIΓΔI** grs⁹ | ὑποπόδιον m. **ALXIΓΔIgr**s⁹ | 37 αὐτός ohne οὖν m. **SBDLΔ** 28. 106. 256. 565. / 1353. | st πόθεν hat πῶς m. ***M*** 1. 13. 28. 33. 69. 565. | αὐτοῦ ἐστὶν υἱός m. BL / 1353. | om ὁ vor πολὺς m. **SD** 565. | 38 ὁ δὲ διδάσκων ἐλεγεν αὐτοῖς m. Dgr 565. | nach ἀγοραῖς add ποιεῖσθαι m. D 565. | 39 πρωτοκλισίας m. **SBDEGMΔΠ** | 40 οἱ κατεσθίοντες m. **ALgr**s¹³ | 40 λήμ-ψονται m. **ABDLXΔ** | 41 st καθίσας hat ἐστώς m. 1. 13. 28. 69. 91. 209. 299. 346. 565. | add ὁ ἰησοῦς m. Agrs¹² | κατέναντι m. **ADgr**s¹² | γαζοφυλακίου m. **ABDgr**s⁷ | vor χαλκόν add τόν | 42 st καὶ ἐλθούσα hat ἐλθούσα δὲ m. D 565. | om πτωχῇ m. D 565. |

Bl 110 v Mk 12,42—13,5

Sp a 11 o sec Omegastrich Hd a. — Mk 12,43 st λέγει hat εἶπεν m. **ABDKLUΔΠ** | ἡ πτωχῇ αὐτῇ m. D 565. / 184. |

ἐβαλεν m. **ABDL**Δ 33. | τῶν βαλλόντων m. **ABDL**grs¹¹ | 13,1 εἰς ἐκ τῶν m. **ADFX**Δ 1. 13. 28. | αἱ οἰκοδομαὶ | 2 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ | vor βλέπετε add οὐ m. 565. | vor οὐ μή add ἁμὴν λέγω σοι m. G 13. 69. 115. (ähnlich D 1. 28. 565.) | ἀφ' ἧ ἄδε m. **BDGLM**²UΔ | ἐπὶ λίθον m. **BGLMUXΓΔΠ** 1. 13. 28. 33. 69. | ὅς οὐ καταλυθήσεται m. ***L** 13. 69. | 3 ἐπιρώτων m. **AD**grs¹³ | ὁ πέτρος m. **SD** 565. | 4 εἰπόν m. **BDL** 1. 13. 28. 33. 69. 346. | μέλλῃ m. **AB**grs⁹ | μέλλῃ ταῦτα συντελεῖσθαι ohne πάντα m. Δ 13. 229*. 435. 565. / 184. | 5 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς m. **DG** 13. 28. 69. 91. 124. 209. 299^{vid}. 565. | εἶπεν αὐτοῖς m. D 237. 565. |

Bl III r Mk 13,6—12

Sp a 15 am Ende schrieb Hd a ein v aus Versehen und scheint ihn selbst gelöscht zu haben. — Mk 13,6 πολλοὶ γάρ m. **ADXΓΔΠ**grs⁹ | om ὅτι m. D 33. | εἰμὶ ὁ χριστός m. 13. 28. 61. 69. 124. 346. | 7 ἀκούσητε m. **ADLXΓΔΠ**grs⁸ | δεῖ γάρ m. ***ADL**grs¹³ | ἀλλ' m. **AB** usw | 8 st ἐγεροθήσεται hat ἀναστήσεται | ἐπ' m. **BKLD**²Π* 1. 69. | καὶ ἔσονται σ[ε]ισμοὶ m. **AXIΓΔΠ**grs⁹ | om ἔσονται sec m. D 565. | λιμοὶ καὶ ταραχαὶ m. **AXIΓΔΠ**grs⁹ | ταῦτα δὲ πάν [τα aus Versehen weggelassen] ἀρχὴ δόδινων m. 13. 28. (69.) 124. 299. 346. 565. | 9 st βλέπετε — ὑμᾶς hat ἔτι δὲ ὑμᾶς αὐτοῦς παραδώσουσιν (vgl D 565.) hat καὶ δαριῖσεσθαι[ε] nach σταθήσεσθαι[ε] | 9,10 αὐτοῖς καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη: Πρῶτον δὲ δεῖ | πρῶτον δὲ δεῖ m. 108. 124. 157. 565. | 11 st καὶ ὅταν hat ὅταν δέ m. **AXIΓΔΠ**grs⁹ | ἄγασιν m. **ABD**grs⁸ | προμεριμνήσῃται | add μηδὲ προμελετάτε vor τί λαλήσητε | ὁ ἑάν m. **BLXΓΔΠ**grs⁹ | st οὐ γάρ aus Versehen ουρ | 12 st καὶ παραδώσει hat παραδώσει δέ m. **AXIΓΔΠ**grs⁹ |

Bl III v Mk 13,12—20

Sp a 1 o oben Hd d. — Mk 13,14 add τὸ ῥήθην ὑπὸ δαυιδλ τοῦ προφήτου m. **AXIΓΔΠ**grs⁹ | ἑστός m. **A EFGH S V ΔΠ*** | v. ὅπου hat ἐν τόπῳ | 15 καὶ ὁ ἐπὶ m. D 565. | nach καταβάτω add εἰς τὴν οἰκίαν m. **ADXIΓΔΠ**grs⁹ | εἰσελθέτω m. **BXΓΠ**grs⁹ | ἄρα τι m. **SADXIΓΔΠ**²grs⁸ | 16 nach ἀγρόν hat ἄν m. **AXIΓΠ**grs⁹ | 18 χειμῶνος ταῦτα γένηται m. 50. (vgl L 262.) | 19 θλήψῃς οἶα οὐ γέγοναν οὐδέποτε τοιαῦτα (vgl D 299. 565. / 184.) | om ἦν ἔκτισεν ὁ θεός m. D 27. 565. | st καὶ hat οὐδ' m. **FG** 1. 13. 69. 157. 253. 346. 565. | st γένηται hat γένωνται m. D 565. | 20 st κύριος hat ὁ θεός m. 13. 28. 69. 299. |

Bl III r Mk 13,20—27

Pergament schlecht; Tinte vielfach ausgelaufen. — Sp b 3—10 Naht. — Mk 13,20 nach ἡμέρας pr add ἐκείνας m. **EFGMΔ** 1. 13. 69. | nach ἡμέρας sec add ἐκείνας | 21 om καὶ m. U 1. ἑάν m. **ABC** usw | ὑμῖν εἶπη m. **ABC** usw | ἰδοὺ pr m. **AC**

DXΓΔΠgrs⁹ | ιδού sec m. AXΓΔΠ0116. | ὁ χριστός ἴ, m. AD
 XΓΔΠgrs⁸ | πιστεύετε | τε m. GKMSUXΓΠ0116. | 22 ἐγερθή-
 σονται γάρ m. ABDLgrs ausser **SC** | ψευδόχριστοι καὶ m. **SA**
 BCgrs ausser D | st δώσουσι hat πουήσουσιν m. D 13. 28. 69.
 91. 124. 299. 346. 565. | καὶ vor τοὺς ἐκλεκτοὺς m. ACLXΓΔΠ
 0116.grs⁹ | ιδού vor προεῖρικά m. **ACDXΓΔΠ0116.grs⁹** | πάντα
 m. **BCDgrs¹¹** | 24 ἀλλά m. **BCDΔ** | 25 ἔσονται ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ m. **ABCUP*** | πίπτοντες m. **BCDLΠ*** | 26 st νεφέ-
 λαις hat νεφέλη m. 1. 13. 28. 69. | δυνάμει πολλῇ καὶ δόξῃ
 m. **BCDLXΓ0116.** | 27 τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ m. **ACXΓΔΠ**
0116.grs⁹ |

Bl 112 v Mk 13,27—34

Sp a 3 (1) σ oben Hd a. — Sp b 10 οι oben Hd b. — Mk
 13,27 τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ m. **ABCgrs¹³** | τῇς γῆς m. U 1.
 13. 28. 69. 565. | τοῦ οὐρανοῦ m. U 13. 28. 69. 565. | 28 ἰδοὶ ὁ
 κλάδος αὐτῆς m. **ABCLΠ** | nach φύλλα add ἐν αὐτῇ m. D
 28. 91. 124. 565. | γινώσκεται m. AB³D^{er}LΔ | 29 aus Versehen
 οὐτουτως | ἴδητε ταῦτα γινόμενα m. **ABCΔLUP*** | 30 st
 μέχρις οὗ hat ἕως m. 565. | ταῦτα πάντα m. **BCLD** 13. 69. 346.
 31 παρελεύσονται m. **BDKUP** 1. | οὐ μὴ m. **ACLgrs¹¹**
 32 ἐκείνης καὶ m. **SDFS*** 1. 13. 28. 69. 124. | τῆς ἄρας m. **BC**
DKLMUΔΠ | om οἱ nach οἱ ἀγγέλοι m. **DK*LU0116.** 11. 28.
 115. 262. 299. 565. | ὁ πατὴρ μόνος m. 13. 61. 124. 238. 262. 326.
 565. | 33 βλέπετε δὲ καὶ m. 13. 28. 69. 299. 346. 565. | ἀγρυπνεῖτε
 καὶ προσεύχεσθε m. **ACLXΓΔΠ0116.grs⁹** | 34 ὥσπερ γάρ m. 1.
 13. 28. 69. 124. | ἀποδημῶν m. DX 1. 28. 209. 245. 299. 472. 565. |

Bl 113 r Mk 13,34—14,5

Sp b 15 ρ oben Hd a, dann ρ dazwischen und ναρδ am
 Rand Hd b. — Mk 13,34 ἐκάστω ohne καὶ m. **BC*DL** 238.
 248. 330. 565. | 35 ἡ ὥρῃ m. **BCLD** | μεσονυκτίου m. ADXΓΠ
 0116.grs⁹ | 36 ἐξέφνης m. **CDKLGΔ** | 37 st ὁ δὲ ὑμῖν λέγω
 πᾶσιν λέγω hat ἐγὼ ὑμῖν λέγω m. 565. (D hat ἐγὼ δὲ λέγω
 ὑμῖν) | 14,2 st γάρ hat δέ m. AC²XΓΔΠ0116.grs⁹ | st μὴ—
 μῆποτε hat μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ | ἔσται θόρυβος m. **BCD^{er}L**
 565. | 3 om τῇ m. **S*** 11. 106. 229. 238. 473. 565. | πολυτίμου m.
 AGMrd 1. 13. 28. 69. | st συντρίψασα hat θραύσασα m. D 565. |
 αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς m. AXΓΠ0116.grs⁹ | 4 st ἦσαν δέ
 τινες ἀναυκτοῦντες πρὸς αὐτοὺς hat οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ
 διεπονοῦντο m. D 565. | nach αὐτοὺς add καὶ ἔλεγον m. D
 565. syr^{vg} arm aeth | 5 ἐδύνατα[o] m. KLΠ |

Bl 113 v Mk 14,5—12

Sp a 20 Rd αὕτη δέ Hd b. — Sp b 25 ου ist u auf o. —
 Mk 14,5 πρᾶθῆναι τοῦτο τὸ μύρον (vg^l D 13. 69. 124.) | δηναρίων
 τριακοσίων m. **CDL** 565. | ἐνεβρι[η]μῶντο m. ABC²DL | 6 εἶπεν
 αὐτοῖς m. D 238. 565. | ἠργάσατο m. **S*B*D** 69. / 150. | ἐν [aus

Versehen zweimal] ἐμοί m. **ABCDLXΓΔΠ0116**.grs⁹ | δύνασθε αὐτοὺς m. **AXΠ**grs⁷ | 8 ἔσχεν m. **ABCDL**grs¹⁴ | Hd b add αὐτὴ δέ vor ἔσχεν | τὸ σῶμά μου m. **BDLM**² | 9 om δέ m. **ACFHMUX** | ἐάν m. **ABCLXΓΔΠ0116**.grs⁹ | τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο m. **ACXΓΔΠ0116**.grs⁹ | ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ | 10 om ὁ v. ἰούδας m. **ABCDELMΓΔΠ** | ὁ ἰσκαρ. m. **AC²LXΓΔΠ0116**.grs⁹ | ἰσκαριώθ' m. **BC*vidL** | om ὁ vor εἰς m. **C²XΓΔΠ0116**.grs⁸ | παραδ. αὐτόν m. **AXΓΠ**grs⁹ | παραδῶ m. **AL**grs ausser B | om αὐτοῖς m. D 28. 91. 299. 565. | 11 ἀργύριον m. **BCDLXΔΠ²grs⁷** | αὐτὸν εὐκαιρῶς m. **ABCLMΔ** | παραδῶ m. **ALXΓΔΠ**grs⁹ | 12 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ m. **ABCLXΓΔΠ0116**.grs⁹ |

Bl 114 r Mk 14,12—20

Sp b 20 ου ist v auf o. — Mk 14,12 add σοι nach ἐτοιμάσωμεν m. DΔ | 13 st καὶ λέγει αὐτοῖς hat nur λέγων m. D 565. | vor ἀπαντήσῃ add εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν m. 13. 28. 69. 91. 124. 299. 346. 565. | 14 ἐάν m. **CLPXΓ**grs⁹ | om μου nach κατάλυμα m. **APXΓΠ0116**.grs⁹ | φάγομαι m. D 1. 13. 69. 124. 209. 346. | 15 ἀνάγιον | ἐτοιμον m. **BCDL**grs¹² | καὶ ἐκεῖ m. BCL 346. (**SD** 565. κάκει) | 16 nach ἐξῆλθον add ἐτοιμάσαι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ m. **ACD**grs¹⁴ | 17 st καὶ ὀψίας hat ὀψίας δέ m. D | 18 st ὁ ἰησοῦς εἶπεν hat λέγει ὁ ἰησοῦς m. D 565. | ὁ ἐσθίων m. **ACDLP** usw | 19 οἱ δὲ ἤρξαντο m. **ADPXΓΔΠ0116**.grs⁸ | εἰς καὶ εἰς m. **ADPXΓΠ0116**.grs⁸ | nach ἐγὼ hat καὶ ἄλλος μὴτι ἐγὼ m. **ADXΓΠ0116**.grs⁸ | 20 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς m. **APXΓΔΠ0116**.grs⁸ | st εἶπεν hat λέγει m. D 565. | εἰς τῶν m. **NBCL** 38. 60. 78. 127. 330. 472. saī boh |

Bl 114 v Mk 14,20—28

Sp b 12 Strich zwischen ι und α, weil der Schreiber zuerst sein α zu zeitig anging. — Mk 14,20 om τὴν χεῖρα nach μετ' ἐμοῦ m. **BCDL**grs¹⁴ | εἰς τὸ ἐντρύβλιον m. **BC*vid** | 21 om ὅτι vor ὁ μὲν m. **ACDPXΓΔΠ0116**.grs⁸ | καλὸν ἦν m. **ACD**grs¹⁴ | ἐγενήθη m. ALΔ 69. 247. 485. | 22 λαβὼν ὁ ἰησοῦς m. **S*** und **C** **ACL**grs¹⁴ | nach εἶπεν add αὐτοῖς m. D 299. | om φάγετε m. **ABCDKLM*PUΠ** 1. 565. | 23 om τό vor ποτήριον m. **BCDLXΔ0116**. 1. 11. 13. 28. | aus Versehen εὐχαρίσας | 24 om τό nach τὸ αἷμά μου m. **BCD²ELVX0116**. 11. 157. 565. | om καινῆς m. **BCDL** 565. | ἐκχυννόμενον nach πολλῶν m. **AD**grs¹⁴ | ἐκχυννόμε. m. **ABCDLPUDΠ*** | st περί hat ὑπέρ m. **BCDLΔ** 13. 69. 124. 330. 565. / 18. | 25 οὐκέτι m. **ABNXΓΔΠ0116**.grs⁸ | st πῶς hat προσθῶμεν πειν (D 565. προσθῶ | D πειν) | γενήματος m. **ABC**grs¹² | 27 om ὅτι | nach σκανδαλισθήσεσθε[αι] add ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ m. **AC²grs⁷** | τὰ πρόβατα vor διασκορπισθήσονται m. **BCDL** 13. 69. 115. 127. 346. 565. | διασκορπισθήσονται m. **ABCDGKLNΔ** |

Bl 115 r Mk 14,28—36. Sp b 26 zwischen *o* und *e* füge *σ* ein.

Sieben Fettdrüsen auf diesem Blatt; teilweise sind sie beschrieben, teilweise nicht. — Sp a 20 Strich, weil *α* zuerst zu weit links angefangen. — Mk 14,29 st *ἐρη αὐτῶ* hat ἀποκριθεὶς λέγει m. 1. 13. 69. 124. 209. 346. 565. | st *εἰ καὶ* hat κἂν m. 565. | σκανδαλισθῶσιν m. D | αὐτῶν οὐ καὶ ἐγώ | 30 nach ἀμὴν add ἀμὴν | σύ (aus Itazismus σοι) m. ABgrs¹⁵ | om σήμερον m. DS 565. | ταῦτη τῇ νυκτὶ m. **BCDL** | om ἡ m. **SD** 69. 238. 565. | hat δις nach ἀλέκτορα m. 13. 69. 346. 565. | om με m. L 69* | 31 ὁ δὲ πέτρος m. ACGMNSU περισσῶς περισσῶς m. L 13. 69. 124. 346. 565. | ἐλεγεν m. ACNgrs¹⁴ | om πᾶλλον m. **BCDL** 565. | με δέη m. ***Cgrs**¹³ | ἀπαρνέσονται m. ABCDHLND II*0116. | 32 st καὶ ἔρχονται hat nur ἔρχεται γεύσει- m. **AB³Cgrs**¹⁰ | -μανή m. Kleinschriften? | προσεβίζομαι m. DHNT | om τὸν vor ἰακώβον m. **CDgrs**¹⁴ | μετ' αὐτοῦ m. **BCD** 57. 69. 346. 565. | 34 st καὶ pr hat τότε m. D 13. 69. 124. 346. 565. | 35 προσελθῶ[ο]ν m. ACDgrs¹² | ἔπεσεν m. ACDNgrs¹⁴ | ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον m. DG 1. 13. 69. | ἐπὶ τὴν γῆν m. 13. 69. 124. 346. 472. 565. / 15. |

Bl 115 v Mk 14,36—43

Sp a 18 o oben Hd b. — Sp b 23 γ oben Hd a. — Mk 14,36 der Schreiber nahm die Quaste des Gamma in der Vorlage für einen Punkt und schrieb παρενευκα, was wir durch παρενεγκα wiedergeben können m. **ACKIP***0116., obschon der Schreiber oder die Vorlage nicht selten *ε* und *α* verwechselt hat | τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ m. **ABCGLUXΔ** | st οὐ τί hat οὐχ ὥς [σ aus Versehen wiederholt] m. 13. 69. 346. 565. | st ἀλλὰ τί hat ἀλλ' ὥς m. 13. 69. 346. 565. | nach σύ add θέλεις m. D | 37 ἰσχύσατε m. D. 1. 69. 124. 209. 346. | 38 εἰσέλ-θητε m. ***ACDLgrs**¹⁵ | 40 πάλιν εὔρεν αὐτοὺς | αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί m. **BCLD** 108. 115. 127. 238. 474. | βεβαριμένοι m. Cgrs¹⁰ | ἀποκριθῶσιν αὐτῶ m. **ABCDLU**² | 41 τὸ ἰο[υ]πόν m. **Bgrs**¹⁰ | nach ἀπέχει add τὸ τὸ τέλος; ob das τέλος für ein Lesestück in der Vorlage dies verursacht hat? | om τὰς, aber nicht τῶν m. AFKNUPII*0116. 1. 11. 69. 565. | 42 ἰγγυεν m. ABDLNgrs ausser D | 43 om καὶ pr | om εὐθύς m. D 1. 13. 69. 346. 565. | om ὁ vor ἰουδαίς m. **CDLNgrs**¹⁴ | ὁ ἰσκαριώτης m. AD KMUII*0116. | εἷς ohne ἂν m. **ABCDKLNSUPII***0116. |

Bl 116 r Mk 14,43—52

Sp a 10 οι oben Hd b. — Mk 14,44 om πολὺς m. **BL** 13. 69. 565. | τῶν γραμματέων m. **B(D)grs**¹² | τῶν πρεσβυτέρων m. **BCDLNgrs**¹² | δέδωκεν | σημείον m. D 565. | ἀπαγάγετε m. ACgrs¹⁴ | add αὐτόν m. DN 13. 157. 565. | 45 om ἐλθὼν m. D 1. | om εὐθύς m. D 251. 565. | λέγει αὐτῶ m. DFI 282. 565. | ῥαββ. nur einmal m. **BC*DLMD** | ῥαββί m. Fgrs¹⁰ | 46 ἐπέ-

βαλον m. ACDLNgrs ausser **SB** | τὰς χεῖρας αὐτῶ ohne αὐτῶν m. **S^eBDL** 1. 11. 13. 69. 118. 346. 565. | 47 εἰς δέ τις m. BCgrs¹³ ἔπεσεν m. **SCDHLΓΔΠ*** | ὡτίον m. ACLNgrs¹⁴ | 48 ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς | ἐξήλθατε m. **SABCDEFGHIΛNXΔ** 13. 69. 124. 131. 472. / 184. | 49 nach γραφαί add τῶν προφητῶν m. N 13. 69. 124. 346. 472. 565. | 50 καὶ τότε οἱ μαθηταί m. N 13. 69. 124. 346. | πάντες ἔφυγον m. ADPgrs¹³ | 51 καὶ εἰς τις νεανίσκος m. Agrs¹⁶ | ἠκολούθει[η] m. D 1. | st ἐπὶ γυμνοῦ hat γυμνός m. 13. 69. 346. 565. | st καὶ hat οἱ δὲ νεανίσκοι m. 1. 13. 69. 124. 209. 346. 565. |

Bl 116 v Mk 14,52—60

Sp a 7 o oben Hd a. — Mk 14,52 add ἀπ' αὐτῶν m. AD Ngrs¹⁴ | 53 nach ἀρχιερέα add καὶ ἄφ' αὐτῶν m. AKMJI 11. 13. 69. 124. 565. | om αὐτῶ m. **SDLΔ** 13. 64. 69. 124. 346. 565. | καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς m. **SBCLNgrs⁵** | 54 ἠκολούθει[η] m. G 1. 13. 69. | συνκαθήμενος m. **SAB³CNPΔ** | aus Versehen θερμενος | 55 st εἰς τὸ θανατώσαι hat ἵνα θανατώσουσιν m. D (565. -άσιν) | εἰρίσκον m. **SACNgrs¹²** | 57 st καὶ τινες hat ἄλλοι δέ m. 13. 69. 124. 346. 565. | ψευδομαρτύρουν | 58 aus Versehen χειροποιτοιν | 60 εἰς τὸ μέσο[ω]ν m. DM | aus Versehen καταμαρτυροσιν |

Bl 117 r Mk 14,61—67

Sp a 3 o oben Hd b. — Sp b 2 μὲν oben Hd a. — Z. 16 ein η (und ein α darauf?) von Hd a geschrieben und dann radirt. — Z. 18 st des zweiten α scheint zuerst σ geschrieben worden zu sein; dann wurde ein sehr kleinsiges α darübergezogen und ein kleines α unten gesetzt, alles wahrscheinlich Hd a. Das ὅ oben ist Hd d. — Mk 14,61 οὐδὲν ἀπεκρίνατο m. ADgrs¹⁷ | καὶ πάλιν m. 1. 69. 124. 565. | ἐπιρώτησεν m. **067**. 565. | ἐπιρώτησεν αὐτὸν ἐκ δευτέρου m. 13. 69. (124.) 346. 565. st καὶ λέγει αὐτῶ hat λέγων m. 565. Origenes | 62 ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς m. DG 1. 13. 69. 124. 346. 565. | st εἶπεν hat λέγει add αὐτῶ m. DG 1. 13. 58. 69. 124. 346. 472. 565. / 184. | vor ἐγὼ εἶμι add σὺ εἶπας ὅτι m. 13. 69. 124. 346. 565. | ἐκ δεξιῶν καθήμενον m. **SBCDLNgrs¹⁴** | 63 διαρρήξας m. **SAB³CDgrs¹⁵** 64 ἠκούσατε πάντες m. GN 1. 124. 472. 565. | τὴν βλασφημίαν m. ADG 1. 13. 565. | nach βλασφημίαν add τοῦ στόματος αὐτοῦ [aus Versehen αὐτός] m. 13. 61. 69. 124. 346. 565. | st φαίνεται hat δοκεῖ[η] m. DN 28. 565. | st οἱ δὲ πάντες hat καὶ πάντες m. 1. 13. 69. 565. | εἶναι ἔνοχον m. Agrs¹³ | 65 ἐνπύειν m. DΔ nach αὐτῶ add τῶ προ[ω]σώπῳ | τὸ πρόσωπον αὐτοῦ m. AN**067**. **0116**.grs¹² | aus Versehen λέγει | προφήτευσον ἡμῖν χριστέ τίς ἐστίν ὁ παίσας σε m. NUXΔ**067**. 13. 33. 69. 108. 124. 127. 565. ἐλάμβανον m. DG 1. 13. 69. 565. | 66 κάτω vor ἐν τῇ αὐλῇ m. **SBCLU²X** | ἔρχεται πρὸς αὐτόν m. D |

Bl 117 v Mk 14,67—72

Mk 14,67 θερμενόμενον m. ACDE⁴LNΓΔ ' μετὰ τοῦ ναζ. ἦσθα τοῦ ἰησοῦ m. BCL | ναζαρῶνον m. Δ 238. | 68 οὔτε οἶδα οὔτε ἐπίσταμαι m. **ABDL** 565. | τί,] σὺ m. AXΓΠ**067**.grs⁸ | εἰς τὴν ἔξω προαύλῃν m. 13. 69. | so aber αὐτῇν 1. 209. | καὶ ἡλέκτωρ ἐφώνησεν m. ACDNXΓΔΠ**067**.grs⁸ | 69 πάλιν δὲ ἰδοῦσα αὐτό[ω]ν ἢ πα[ε]δί[τ]σκη m. D 565. | παρεστῶ[ο]σιν m. **ABCKLΔΠ*067**. | ὅτι καὶ οὗτος m. 13. 59. 69. 106. 124. 251. 346. | 70 ἰρνεῖ[η]το m. **ABC** usw | nach εἰ add καὶ ἢ λαλῶ αὐτῶν ὁμοι[η]άζει m. ANXΓΔΠgrs⁹ | 71 καὶ ὁμνῆειν m. **ACGKMN** ΔΠ | 72 καὶ εὐθὺς m. DG 13. 69. 124. 346. | 72 τὸ ῥήμα ὁ m. DNXΓΠgrs⁷ | om αὐτῶ m. D⁸ | δὲς φωνῆσαι m. B 565. |

Bl 118 r Mk 14,72—15,9

Mk 14,72 ἀπαρνέσῃ με τρίς m. ANXΓΠgrs⁸ | st ἐπιβάλλον ἐκλαiven hat ἡρξάτο κλῖν m. D altlt vg saī sy¹⁸ und P arm go 15,1 εὐθὺς m. ADNXΓΠgrs⁸ | om ἐπὶ τοῦ ν. προῖ m. **ABCDL** 46. | st ἐτοιμάσαντες hat ἐποίησαν m. D und mit καὶ vor δῆσαντες | hat τῶν vor γραμματέων m. **BD** 1. 565. | aus Versehen τὸν συνέδριον | καὶ διῶσαντες | ἀπῆγαγον m. CDGN 1. 124. 565. | πειλάτω m. **ABD** und ohne τῶ m. **ABCDLΔ** 1. 472. | 2 ὁ πειλάτος λέγων m. 13. 69. 565. | αὐτῶ λέγει m. **ABCD** nach πολλά add αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο m. NUΔ 13. 33. 69. 124. 131. | 4 πειλάτος m. **ABD** ἐπιρώτισεν m. **ACDN** XΓΔΠgrs⁷ | αὐτὸν λέγων m. **ABCDNXΓΔΠ**grs⁸ καταμαρτυροῦσιν m. Agrs¹³ | 5 st ὁ δὲ ἰησοῦς hat aus Versehen οὐδεὶς, eine Rückwirkung der folgenden Worte: οὐδεὶς οὐκ ἐτι οὐδὲν πειλάτον | 6 ὅνπερ ἂν ἡτοῦντο 7 βάρ ῥαββῆς στασιασάντων φρόνον τινα ποιήκασιν | 8 st ἀναβῆς hat ἀναβοήσας m. **AB** ACN XΓΠgrs⁸ | st αἰεὶ oder st ἐποιεῖ αὐτοῖς hat ἔθος ἵ[τ]ιν. ἵνα τὸν βάρ ῥαββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς 9 πειλάτος |

Bl 118 v Mk 15,9—18

Sp b 18 v oben Hd a. — Sp b 8 ἀρχί, in dem grossen roten o und der Zusatz τὸν ἰησοῦν für ein Lesestück. — Mk 15,10 st ἐγίνωσκεν hat ἦδει m. D 1. 13. 69. 346. 565. | παρέδωκαν m. DHS 1. 13. 69. | 11 st οἱ δὲ—μᾶλλον hat οἵτινες καὶ τὸν ὄχλον ἐποίησαν ἵνα βάρ ῥαββᾶν | 12 πειλάτος | st ἀποκριθεὶς πάλιν εἶπεν hat πάλιν ἀπεκρίθη | st ἀποκριθεὶς ἔλεγεν hat ἀπεκρίθη | θέλετε ποιήσω m. ADNXΓΠgrs⁸ | om ὃν λέγετε m. AD 1. 13. 69. 118. 472. 565. / 13. | τὸν βασιλέα m. **ABCD** 1. 13. 69. 229*. 346. / 13. 49. | 13 ἔκραζαν ohne Zusatz m. **AB** BCgrs¹¹ | 14 πειλάτος | ἐποίησεν κακόν m. BCD 565. / 49. περισσῶς m. **ABCDGHKMDΠ** | ἔκραζαν m. **BC**grs⁹ | 15 βουλούμενος ποιῆσαι τὸ ἱκανὸν τῶ ὄχλῳ m. **BC** saī boh sy¹⁸ | βάρ ῥαββᾶν | 16 st ἔσω τῆς αὐλῆς hat ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ και[η]άφα m. DP 1. 13. 69. | συνκαλοῦσιν m. **ABCNPΔ** | 17 ἐνδιδύσκουσιν m. **BCDFΔ** 1. 13. 69. | χλαμύδα κοκκίνην καὶ πορ-

φύραν m. 13. 69. 124. 346. 565. | στέφανον ἐξ ἀκανθῶν m. 1. | 18 om καὶ λέγειν m. ABC*DXΓΔΠgrs⁷ | βασιλεῦ m. **SBDM** PSVX |

Bl 119 r Mk 15,18—26

Sp b 14 ω oben Hd a. — Mk 15,20 v. τὴν πορφύραν add τὴν χλαμύδα καὶ m. 12. 13. 69. 124. 330. 346. 565. | hat τὰ ἴδια ἱμάτια ὁὐνε αὐτοῦ m. 282. | add αὐτὸν nach ἐξάγουσιν σταυρώσουσιν m. ACDI.NPΔ 33. 69. 245. 253. 565. / 47. 185. | add αὐτόν m. ABCLNPgrs ausser **SD** | 21 ἀπό m. DNX 1. | 22 ἐπὶ τόν m. **SB**C²FLNΔ (13.) 33. (69.) 124. 127. 131. 346. 565. | γολγοθᾶν m. **SBFGKLMNSUVI**Δ | st ὁ hat ὅπερ | μεθερμηνευόμενον m. **SCDL**PXΓΔΠgrs⁹ | 23 ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν m. **SC**²DP XΓΠgrs⁹ | ἐσφυρναμένον | ὁ δέ m. ACLPXΓ²ΔΠgrs⁹ | 24 καὶ σταυρώσαντες αὐτόν m. **SACD**grPXΓΔΠgrs⁹ | διαμερίζονται m. **SABCDLPX**ΓΔΠgrs⁹ | βαλόντες m. KLMV | 25 st τρίτη hat ἕκτη m. 478. |

Bl 119 v Mk 15,27—34

Sp a 17 ο oben Hd b. — Mk 15,27 om αὐτοῦ m. C³D 1. 565. 569. | hat Vers 28 m. Egrs¹³ | 29 οἰκοδομῶν nach ἡμέρας m. **SACP**XΓΔΠgrs⁹ | om ἐν v. τρισὶν m. ADgrPV | 30 καταβάς ὁὐνε καὶ m. **SB**DgrLΔ | 31 ὁμοίως ὁὐνε δέ m. **SABC***LPXΓ²ΔΠgrs⁹ | εἰς ἀλλήλους m. D 565. | nach ἔλεγον add πρὸς ἀλλήλους | 32 τοῦ ἱσραὴλ m. ACPXΓgrs⁸ | πιστεύσωμεν αὐτῷ m. C³DFgrs⁸ | σὸν αὐτῷ m. **SB**L | st αὐτόν hat αὐτῷ | 33 st καὶ γενομένης hat γενομένης δέ m. ACgrs⁹ | ἐφ' ὅλης τῆς γῆς m. D | ἐνάτης m. **SABC**grs¹² | 34 τῇ ἐνάτῃ ἡμέρᾳ m. **SB**Dgr FL 1. 69. | om ὁ ἰησοῦς m. D | om λέγων nach φωνῇ μεγάλῃ m. **SB**DL 565. / 184. | ἰλεὶ ἰλεὶ m. D 131. 565. | λαμὰ m. BD 1. | σαβαχθανὶ m. Egrs¹¹ | ὁ θεὸς ὁ θεὸς μου m. Agrs⁸ |

Bl 120 r Mk 15,34—43

Sp b 22 ἀρχὴ und τῷ καιρῷ ἐκείνῳ für ein Lesestück. — Mk 15,34 με ἐγκατέλιπες m. ACgrs¹⁴ | ἐγκατ- m. **SBCL** vielen grs | -λιπες m. **SABC**grs¹⁰ | 35 παρεστώτων m. **SDU** 33. 565. om ἰδοὺ m. D | ἡλείαν m. **SAB** | 36 st δραμῶν δέ hat καὶ δραμῶν m. D 1. 565. | st τις hat εἷς m. ACDPΓΠgrs⁹ | nach εἷς hat καὶ m. **SACDP**ΓΔΠgrs⁹ | st γεμίσας hat πλήσας m. D 565. | καὶ περιθεῖς ὁὐνε τε m. 1. 69. | ἄρες m. **SDV** 1. 13. 69. 565. | ἡλίας m. ACDLgrs ausser **SB***P | 38 ἀπό m. **SAC**ΓΔΠgrs⁸ | 39 st ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ hat ἐκεῖ m. D 565. | κράζας ὁὐνε οὕτως m. 565. | οὗτος ὁ ἄνθρωπος m. **SB**DLΔ 33. 282. 565. | υἱὸς θεοῦ ἦν m. **SB**LIΓΔ 252. 259. | 40 ἐν αἷς ἦν m. ACDΓΔΠgrs⁸ | om καὶ sec m. C³DGUF 1. 33. | μαριὰμ ἡ μαγδαληνὴ m. BC | μαριὰμ ἱακωβου, was wahrscheinlich für ἡ ἱακ. gemeint war, m. **SB**C KUΔΠ*; sonst wäre es μ. ἱακ. m. DL 13. 28. 33. 69. 565. | ἰωσήτος m. **S**^cBDgrLΔ 13. 33. 69. 346. 565. | 41 αἱ καὶ m. DXΓΠgrs⁸ | om

αί nach πολλαί m. L | ιερουσαλῆμ | 42 προσάββατον m. **SB**^{*}CK
 ΜΠΙ 1. 33. 69. | 43 ἰλθεν m. DEGH^{SV} | ὅς ἦν καὶ αὐτός m.
 D 565. |

Bl 120 v Mk 15,43—16,3

Mk 15,43 om τὸν v. πειλάτον m. ACDΓΠgrs⁸ | πειλάτον
 m. **AB**^{*}D | 44 πειλάτος | ἐθαύμασεν m. ABCLgrs¹² | st εἰ ἰδῇ
 hat εἰδῇ, das wahrscheinlich für εἰ ἰδῇ gemeint ist | st εἰ πάλαι
 hat εἰ ἰδῇ m. BD | st ἀπέθανεν hat τεθνήκεν | 45 st ἀπὸ hat
 παρά m. D 1. 124. 565. | st σῶμα hat πῶμα m. **BDL** 565.
 46 st καὶ hat ὁ δὲ ἰωσήφ m. D 38. 106. 435. 565. | καὶ καθελάν
 m. ACgrs¹⁰ | ἐθήκεν m. **BC**²DL | μνημῖον [die anderen -εῖον]
 m. ACDLgrs¹¹ | ἐκ τῆς m. D 1. 300. 565. / 253 | 47 μαριὰμ pr
 m. 1. | μαριὰμ ἡ ἰακώβου | nach ἰακώβου add καὶ ἰωσήφ m.
 13. 69. 124. 346. 565^{vid} | st ἐθεάρουν hat ἐθεάσαντο m. D
 τίθεται m. Egrs⁷ | 16,1 μαριὰμ an erster Stelle m. 1. | om τοῦ
 v. ἰακώβου m. ***CGMSUVXI** | st ἰγόρασεν hat πορευθεῖσαι
 ἰστούμασαν | 2 τῇ μίᾳ m. **BL**Δ 1. 33. 565. | τῶν σαββάτων m.
BKLΔ 33. 69. 565. | μνημῖον m. ***C**^{*} add ἐτι m. KII^{*} 1. 565. |
 3 st ἐκ hat ἀπὸ m. CD |

Bl 121 r Mk 16,3—9

Sp b 15 ε am Ende, wiederholt Z. 16. — Mk 16,4 st καὶ—
 σφόδρα hat ἦν γὰρ μέγα σφόδρα: καὶ ἐρχονται καὶ εὐρίσκουσιν
 ἀποκεκυλισμένον τὸν λίθον m. D 565. | 5 εἰσελθοῦσα m. **SA**
 CDLXIΓΔgrs⁷ | aus Versehen τὸν μνημῖον | ἶδον m. ACGKIM
 VXΔΠ^{*} | 6 st ἐκθαμβήσθε hat φοβήσθε | ναζαρινόν m. U
 ἶδε ἐκεῖ ὁ τόπος αὐτοῦ m. 565. | 7 αἰλ. m. B³grs⁷ | καὶ εἶπατε
 m. C^{*}D 33. 300. 565. | st ὅτι hat ἰδοὺ (565. add ἰδοὺ) | 8 st
 ἐξελθοῦσαι hat κἀκούσασαι | μνημῖον | st γὰρ hat δέ m. AC
 LIΓΔIIgrs⁷ | εἶπον m. **ABCL** usw | om ταχὺ m. **ABCD**grs¹¹

Bl 121 v Mk 16,9—17

Sp a 1 das σ wiederholt, weil es das erste Mal etwas
 kleksig war. — Mk 16,9 ἀπ' m. AC³grs¹¹ | 10 st μετ' hat μαθη-
 ταῖς ob die falsche Lösung einer Abkürzung? | 11 st αὐτῆς hat
 αὐτοῖς aus Itazismus | 12 st ἐφανερώθη hat ἐφάνη | 13 st
 ἀπελθόντες hat πορευθέντες | [λοι]ποῖς | 14 ὕστερον δέ mit
 AD | ἀπιστιαν m. CDGKIMSUΠ | om ἐκ νεκρῶν nach
 ἐγγεγραμμένον m. C³Dgrs¹² | 16 aus Versehen πιστεύσας ge-
 schrieben, aber das zweite ας dann radirt |

Bl 122 r Mk 16,17—20. Lk 1,1,2

In der Liste der Kapitel finden wir $\frac{\pi}{\epsilon}$ für περί, und $\frac{\theta}{\tau}$ für
 των viermal und $\frac{\sigma}{\tau}$ für τοῦ. — Mk 16,17 λαλήσωσιν m. D^{suppl}
 18 βλάφη m. ACD^{suppl}grs¹³ | 19 om ἰησοῦς nach κύριος m.
 AC³D^{suppl}grs⁹ | ἀνελήμφθη m. ACD^{suppl} ἐκάθησεν m. EHKL
 20 om τοῦ v. κυρίου | aus Versehen βεβαιουτοῖς | add am Ende
 ἀμήν m. C^{*}D^{suppl}grs¹² | hat keine Nachschrift m. MSXI^{suppl}

c. Lukas: Blatt 122 [ra] rb—197 va.

Nach einer Zierleiste in Tinte und Rot, mit roten Kreuzen an beiden Enden, folgt die Aufschrift: τοῦ κατὰ λουκᾶν εὐαγγελίου κεφάλαι[ε]α. Neun Zahlen sind aufgezählt aber die Aufschrift für die dritte Zahl fehlt. Zahl und Aufschrift dieses Kapitels fehlen auch nachher am Rand des Texts, so dass es gewiss in der Vorlage fehlte. Die Abweichung von den üblichen Kapiteln zeigt sich sofort darin, dass das vierte Kapitel hier das erste unter den üblichen ist. Das fünfte ist das zweite, das sechste ist das dritte und das siebente ist das vierte, aber das fünfte unter den üblichen Kapiteln kommt hier nicht vor: ε' περὶ τοῦ γενομένου ῥήματος πρὸς ἰωάννην zum Anfang von dem heutigen dritten Kapitel. Das achte Kapitel in dieser Liste ist unter den üblichen das sechste, und das neunte ist das siebente. Die Kreuze rechts und links davon sind von je vier ziemlich gleich langen Schenkeln; sie sind grün und haben rote Punkte in der Mitte, wo die Schenkel zusammenkommen, und an allen acht Spitzen, siehe Tafel X. Die Verzierungen sind rot und grün.

Dann folgt die Aufschrift für das Evangelium: εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν m. ACDEKLMSUXΔΠ. Das grosse rote Epsilon am Anfang des ersten Verses hat für seinen Mittelstrich einen rot und grün verzierten Vorderarm und eine Hand, deren lange schmale Finger gegen den folgenden Buchstaben π hinreichen.

Bl 122 v Lk 1,2—10

Diese Seite hat viel mehr Spiritus und Akzente als die vorhergehenden Seiten. Wenigstens eine grosse Anzahl, wenn nicht alle davon, sind von Hd a und müssen in der Vorlage gestanden haben. — Lk 1,13 ἔδοξεν m. AEKSA 1. | 4 ἀσραλίαν m. CRU | 5 τοῦ βασιλέως m. ACDgrs¹³ | ἡ γυνὴ αὐτοῦ m. AC³grs¹⁴ | ἐλησαβεθ' Vs 5. 7. 40. 41a: — ἐλεισαβεθ' Vs 13. 41b. 57: — ἐλισάβεθ' Vs 24. 35. | 6 ἐνάπιον m. AC³DLgrs¹⁵ | 7 ἴν nach ἐλισάβεθ' m. ACgrs¹¹ | ἡ ἐλισάβεθ' m. SACDLPRΞ usw | 8 ἐναντίον m. SACFMXΔΠ | 9 ἱερατίας m. B* CPRUΔ | ἐλαχεν m. S^cACgrs¹³ | κυρίου m. SABC³LPRΞ | 10 ἴν τοῦ λαοῦ m. SBgrs¹³ |

Bl 123 r Lk 1,10—18

Sp b oben die Aufschrift des ersten Kapitels mit περί anfangend ist Hd b und nicht rot sondern Tinte. — Lk 1,13 nach ἄγγελος add κυρίου m. cff²g¹¹ arm | διότι m. SABC²DLRX ΓΔΠ | aus Itazismus δεήσει | 14 γενέσει m. SABC²Dgrs¹¹ | 15 st κυρίου hat τοῦ θεοῦ | 17 προσελεύσεται m. SAB³Dgrs¹² | ἡλίου m. AB³CDgrs¹³ | ἐπιστρέψει | κατεσκευασμένον m. SA BCDgrs⁹ |

Bl 123 v Lk 1,18—25

Sp a 25 ο oben Hd a. — Sp b 10 σ oben Hand a, weil das andere σ zu weit in den Einband hineinzog. — Die Aufschrift oben Hd b mit Tinte. — Lk 1,19 πρὸς σε ein emphatischer Akzent | 20 ἄχρις m. DK | om ἱερεῖς πᾶσι συνάγουσιν m. **ABC** usw | 21 αὐτὸν vor ἐν τῇ ναῷ m. **ACD**grs¹⁴ | 22 ἰδὺνατο m. B³CDLgrs¹³ | ἑώρακεν m. **AB³CDKLSUTΛΞΠ** | 25 οὕτως [-ος wie Γ] m. **ABCD** und den anderen grs | ὁ κύριος m. **AB** grs¹⁴ | ἐφίδεν m. **X** 472 |

Bl 124 r Lk 1,25—34: oben rechts auf der Seite lies Lk 1,25—34

Sp a 2 Ende ὑπαγε eine Unterbrechung in einem Lese-
stücke, das 123 v b 17 angefangen hat. — Lk 1,25 το ὀνειδος
m. **AB³C**grs¹⁴ | 26 st ἀπό hat ὑπό m. **ACD**grs¹³ | ναζαρέτ m.
SBK LXΠ | μεμνηστυμένην m. **S^{ea}B³C**grs¹⁴ | om καὶ πατριᾶς
nach οἴκου m. **ABD**grs¹⁵ | 28 om ὁ ἄγγελος m. **BLΞ** 1. 131.
εὐλογημένη σου ἐν γυναῖκιν m. **ACD**grs¹³ | 29 ἡ δὲ ἰδοῦσα
ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ nach διατεράχθη **ACΓΔΛΠ**grs⁸ | ποταπὸς
ἂν | 30 αὐτῇ ὁ ἄγγελος m. **D** | 31 συλλήψεται m. **ABCDLΞ** |
34 πῶς ἔσται μοι m. B³C³MX 1. 28. 33. 69. |

Bl 124 v Lk 1,35—41

Sp b 20 ο oben Hd b. — Lk 1,35 die Hd a schrieb γενό-
μενον m. **XΓ** 13. 124., zog aber dann einen Strich zwischen
Nu und Omikron um ein zweites ν zu machen, und setzte
einen Omegastrich in Omikron, sodass wir eigentlich γεννώ-
μενον zu lesen haben | ἐκ σου m. C* 1. 22. 33. 124. | 36 συγ-
γ. m. **DΔ** | συγγενής m. B³C*KMSUV^{id}**XΓΛΞΠ** | συνειληψῖα m.
ACDgrs¹³ | γήρῃ m. **ABCD** und den anderen grs | 37 παρὰ
τῷ θεῷ m. **S^{ea}AC**grs¹² | 38 μαρτυρ. m. **SABC²** usw | ἡ ἐλ[η]σάβεθ
nach μαρίας m. **SBC*DLΞ** |

Bl 125 r Lk 1,41—51

Sp b 16 der Strich zwischen ε und α ist ein zu weit nach
links angebrachter Ansatz für α. — Lk 1, 42 st ἀνεβόνησεν
hat ἀνεβόησεν m. **ACF** 13. 28. 33. 69. | φωνῇ m. **SACDΓΔΛΠ**
grs⁹ | 43 πρὸς ἐμέ m. **S*B** | 44 om ἅτα aus Versehen | ἐν
ἀγγαλίσει nach τὸ βρέφος m. **AC³grs¹²** | 49 μεγαλεῖα m.
S^{ea}ACD²grs¹⁴ | 50 εἰς γενεὰς γενεῶν m. **AC²D**grs⁹ | v. τοῖς
add ἐπὶ |

Bl 125 v Lk 1,51—61

Sp b 1 ἄρξου die Fortsetzung eines unterbrochenen Lese-
stücks. — Lk 1,55 εἰς τὸν αἰῶνα m. **SABD**grs¹³ | 56 ὥσει m.
ACgrs¹³ | 58 συγγενεῖς m. **DF** | 59 τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ m. **ΑΓ**
grs¹² | ἦλθον m. **SABCD²** usw | 61 εἶπον m. **ABC**grs¹² |

Bl 126 r Lk 1,61—70

Sp a 18 σ am Anfang Hd b. — Sp b 21 Ende ὑπαγε Unter-
brechung eines Lesestücks. — Lk 1,51 ἐκ τῇ συγγενείᾳ eine

Vermischung der Lesarten | 62 αὐτόν m. ACLgrs¹² | 65 καὶ ἐγένετο m. ^sBCD usw | v. τοὺς περὶ add τοὺς ἀκού[ον]τας ταῦτα·καὶ | aus Versehen περιουκούς | 66 ἐν ταῖς καρδίαι[ε]ς m. DL 49. 254. | om γὰρ m. AC³grs¹⁴ | 67 ἐπροφήτευσαν m. ^s*AB^{*}CL 1. 33. 489. | 69 ἐν τῷ οἴκῳ m. Agrs¹⁴ | τοῦ παιδὸς m. ACgrs¹⁵ |

Bl 126 v Lk 1,70—79

Sp a 25 o oben Hd a. — Sp b 8 αι oben Hd b. — Lk 1,70 ἁγίων τῶν ἀπ' m. ACgrs¹³ | 74 τῶν ἐχθρῶν m. ACgrs¹⁴ | add ἡμῶν m. ACDgrs¹⁴ | 75 τῆς ζωῆς ἡμῶν m. EHMSΓΔ | 76 καὶ σύ ohne δέ m. ΑΓΔΛΙΙ0130.grs⁹ | πρὸ προσώπου m. ACΔI.grs¹⁴ | 77 st αὐτῶν hat ἡμῶν m. ACMRU 1. 28. 131. 209. 472. | 78 ἐπ[ε]ισκέψεται m. ^s*B(L) |

Bl 127 r Lk 1,79—2,8

Sp a oben Aufs für Kap 4 Tinte und Hd b. — Lk 2,1 αὐγούστου m. ^sBC^{corr}DL usw | 2 om ἡ nach αὕτη m. ^sBD 131. 482. 565. | κυρηγίου m. ^sCDLRIΔAgrs⁹ | 3 ἰδιάν m. ACRΓΔ Agrs⁹ | 4 ὁ ἰωσήφ | ναζαρέθ | 5 ἀπογράψασθαι m. ^s*BCLΓΔ Ξgrs⁹ | aus Versehen st σύν nur συ | μαριὰμ | μεμνηστυμένη m. ^scaB³C²Drecensgrs¹² | αὐτῷ γυναικί m. AC²vidΓΔAgrs⁹ | om τῇ m. ^sABDLΞ |

Bl 127 v Lk 2,8—15

Sp b 12 ω oben Hd b aber Omegastrich Hd a. — Lk 2,9 καὶ ἰδοὺ m. ADΓΔAgrs⁹ | 10 φοβῆσθαι (Κ φοβηθεῖ) | 12 εὐρίσκει (Λ εὐρίσητε) | 12 καὶ κείμενον m. ^s*BLPΞ 1. 33. 122*. 254. 565. | φάτινῃ ohne τῇ m. ^sABDgrs¹⁴ | 13 ἐξέρνης m. ^sAKLPΔΞ | οὐρανίου m. ^sAB² und ³D²Lgrs¹⁴ | 15 ἀπ' αὐτῶν οἱ ἄγγελοι εἰς τὸν οὐρανόν m. 13. 28. 33. 69. 472. | οἱ ποιμένες ohne οἱ ἄνθρωποι m. ^sBLΞ 1. 130^{gr} und ^{lat} 472. 565. | εἶπον πρὸς ἀλλήλους m. ADLgrs¹³ |

Bl 128 r Lk 2,15—22

Vier Fettdrüsenlöcher Sp a 7—12 und b 5—7 nebst zwei anderen kleineren. — Sp b 28 ω oben Hd b aber Omegastrich in o Hd a. — Sp b 3 ἀρχή und τῷ καιρῷ ἐκείνῳ für ein Lesestück, Z. 12 das Ende eines früher angefangenen Lesestücks, und Z. 24 Ende ὅπαγε eine Unterbrechung des neuen Lesestücks. — Lk 2,16 ἦλθον m. ^sAB³Dgrs¹² | ἀνεύρον m. AB³grs¹³ | 17 διεγνώρισαν m. Agrs¹³ | om τοῦτοῦ m. DA 1. | 19 μαρία m. ^s*BDR | συνβάλλουσα m. ^sDPR | αὐτῆς m. ^s*A BDLgrs¹³ | 20 ὑπέστρεψαν m. allen grs | εἶδον m. BD²grs⁷ | 21 st ἐπλήσθησαν hat ἐπληρώθησαν m. 33. | st τὸ παιδίον hat αὐτόν m. ^sABgrs¹⁰ | om καὶ vor ἐκλήθη m. D 13. 69. 124. 346. | συλλημφθῆναι m. ^sABDLRXΔΞ | 22 ἐπληρώ[ο]θησαν m. ^sca | aus Versehen ἡμέρα | αὐτῷ[ο]ν m. ^sABLgrs¹⁵ |

Bl 128 v Lk 2,22—30

Sp a 5 αι oben Hd b. — Sp a 3 ἀρχή und τῷ καιρῷ
 ἐκείνῳ und den Zusatz οἱ γονεῖς τὸ παιδίον ἡσοῦν, um εἰσὶν
 für die Vorlesung zu belegen. — Lk 2,22 μετ' ἑσέας m. **SBDK**
 RVXΔΠΞ | 23 om τῷ vor νόμῳ m. **SABLRTΔMI**grs⁸ | δου-
 νῶγον | 24 om τῷ vor νόμῳ m. **SBDL** 565. | νοσοῦν m. **SBE**
 GHSVA | 25 ἦν ἀνθρώπος m. ADLgrs¹¹ | ἐξελήλθης m. **S^aAB**
 DLgrs¹¹ | τῷ Ἰσραὴλ m. L 1. 22. 243. 248. / 44 | ἦν ἅγιον m.
SABLgrs¹⁴ | 26 πρὶν ἂν m. B 36. | 28 εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ
 m. ADgrs¹² | 30 εἶδον m. **SBD**grs⁹ |

Bl 129 r Lk 2,30—38: oben rechts lies Lukas 2,30—38.

Sp b 23 ο oben Hd d. — Z. 24 ο oben Hd b. — Sp b oben
 Kap 7 mit Aufs ist grün von der Hd c. — Lk 2,33 ἰωσήφ καὶ
 ἡ μήτηρ αὐτοῦ m. Agrs¹¹ | 34 εὐλόγησεν m. ABDLgrs¹¹ |
 μαριὰμ. | 35 ἀνακαλυφθᾶσιν m. D | 36 σοφίαις m. EKLUT¹
 1. 33. | μετὰ ἀνδρὸς ἔτη ἑπτὰ m. **SBLXΔΞ** 13. 33. 69. 131.
 254. / 44. | παρθενίας m. **S**grs¹⁰ | 37 ὥς m. **S^eX**grs¹² | ἀπὸ τοῦ
 ἱεροῦ m. AXΓΔΛΠ | δείξεσιν m. **S^aAEXTΔΛ** aus Versehen
 λατρεῦσα | 38 καὶ αὐτῇ αὐτῇ τῇ m. αὐτῇ m. EGHKMSUVΓΛΠ²
 st θεῇ hat κυρίῃ m. AN²grs¹¹ | ἐν ἱερουσαλὴμ m. ADLgrs¹¹

Bl 129 v Lk 2,39—48: oben links lies Lukas 2,39—48.

Sp b 21 in αὐτοῦς ist das v an α angefügt und ou ist v
 auf o. — Z. 26 ou ist v auf o. — Sp a 11 τέλος, Ende eines
 Lesestücks und Z. 12 ἄρξου Fortsetzung eines anderen. —
 Lk 2,39 ἐτέλεσεν m. **S^aH** | ἅπαντα m. ADGr¹¹ | om τὰ v.
 κατὰ m. **S^aDLII*** 1. 13. 69. 489. 565. | ἐπέστρεψαν m. **S^aADL**
 grs¹³ | εἰς τὴν πόλιν m. **S^aADL**grs¹⁴ | ἑαυτὰν m. **SABD**grs¹³
 ναζαρέθ m. B^aDgrs¹⁰ | 40 πνεύματι m. AXGr¹¹ | σοφίας m.
S^aADXgrs¹¹ | ἐπ' αὐτῷ m. KUX 41 st κατ' ἔτος hat κατ' ἑτοῦς |
 42 ἀναβάντων αὐτῶν m. Egrs⁹ | εἰς ἱεροσόλυμα m. ACgrs¹³
 ἔγνωσαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ m. **SBDL** 1. 13. 33. 118. 131. 157. 209.
 472. | 44 αὐτὸν εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ m. **SBDL** 1. 33. 124. 209.
 συγγεν- m. DX | συγγενεῦσιν m. LXΔΔ 1. 13. 33. 69. 209. 346. |
 καὶ ἐν τοῖς m. C³DEgrs⁸ | 45 εἰρόντες αὐτόν m. AC³Xgrs¹²
 ἀναζητοῦντες m. **S^aBCDL** | 46 μεθ' m. ACDXgrs¹² | ἐπηρω-
 τῶντα |

Bl 130 r Lk 2,48—3,3

Sp b 7 αι oben Hd b. — Lk 2,48 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἡ
 μήτηρ αὐτοῦ m. **SBCDLX** 1. 118. 209. 254. | καὶ ἐγὼ m. C^aL
 1. 33. 69. | ἐζητοῦμεν m. **S^aACDL**grs¹³ | 49 ἐζητεῖτε m. **S^aAB**
 CDLgrs¹² | με εἶναι m. D 1. 13. 69. 118. / 253. | 51 καὶ ἦλθεν
 m. **SABC**²Lgrs¹³ | ναζαράτ m. A | καὶ ἡ μήτηρ m. **SABC**^a
 grs¹⁰ | πάντα τὰ ῥήματα m. **SBC**grs¹¹ | ῥήματα ταῦτα m. **S^aA**
 CLgrs¹² | 52 om ὁ v. ἰησοῦς m. **S^aABCDL**grs¹² | προέκοπτεν
 m. **SAB**^aCgrs⁹ | om ἐν τῇ m. ACDXgrs¹² | σοφία καὶ ἡλικία

m. **ABCXgrs**¹² | 3,1 πιλᾶτου m. **B³CLgrs** ausser **AB^{*}D** | τετραρχούντος m. **AB(D)L** usw | ἀβιλινηῆς m. **A^aEgrs**¹⁰ | 2 ἐπί m. **ABCDgrs**¹⁴ | ἀρχιερέως **ABCDgrs**¹⁴ | καϊάφα m. **ABLgrs**¹³ | πρὸς ἰωάννην m. Δ 28. | τὸν τοῦ ζαχαρίου m. G 1. 69. 565. | 3 πᾶσαν τὴν m. **CDgrs**¹³ |

Bl 130 v Lk 3,3—9

Sp b 20 ο sec Omegastrich Hd a. — Z. 25 v oben Hd a. — Lk 3,4 προφήτου λέγοντος m. **ACXgrs**¹¹ | ποιῆτε | 5 φάραγξ m. **BCDgrs**¹⁰ | εὐθείαν m. **ACLgrs**¹³ | 6 ὀψονται | 7 γενήματα m. X | 8 καρποὺς ἀγίων m. **ACLgrs**¹⁴ | ὅτι πατέρα m. L 33. |

Bl 131 r Lk 3,9—16

Lk 3,10 ποιήσωμεν m. **ABCDgrs**¹¹ | 11 st ἔλεγεν hat λέγει m. **AC²Dgrs**¹² | ποιῆτω aber gerügt | 12 εἶπον m. **ABC³Lgrs**¹³ | ποιήσωμεν m. **ABCDgrs**¹³ | 13 μηδέν m. AΔ | 14 ποιήσωμεν m. **BC^{*}** und *****Dgrs**¹² | καὶ ἡμεῖς v. τί ποιήσωμεν m. **AC³Xgrs**¹² | st πρὸς αὐτοὺς hat αὐτοῖς m. **BC^{*}DLE** 1. 33. | st μηδένα sec hat μηδέ m. **A^aABCDLEgrs** ausser **A^aH** | 16 ἀπεκρίνατο ὁ ἰωάννης πᾶσι λέγων m. Ξ, ähnlich **ACgrs**¹¹ ὑμᾶς ὕδατι βαπτίζω m. Euseb |

Bl 131 v Lk 3,16—22

Sp a 22 ο oben Hd b. — Sp b 4 ω oben sehr undeutlich Hd a und in dem ο ein Omegastrich Hd a. — Lk 3,17 καὶ διακαθαριεῖ m. **A^aACDLgrs**¹⁴ | συνάξει m. **A^aACDLgrs**¹³ | τὸν μὲν σίτον m. **DEGL** | ἄβυσσος | 19 τετράρχης m. **A^a** usw om φιλιππου m. **BDLgrs**¹² | 20 καὶ κατέκλειψεν m. grs ausser **A^aBDE** | τῇ φυλακῇ m. **ACEgrs**⁹ | 21 aus Versehen βαπτισθῇ st βαπτισθῆναι | 22 ὥσει m. **AXgrs**¹¹ | γενέσθαι λέγουσαν m. **AXgrs**¹⁰ |

Bl 132 r Lk 3,22—32

Sp a 11 α oben Hd a. — Lk 3,22 εὐδόκησα m. **BKMUΛΠ** 1. 11. 33. 69. 127. 346. | 23 ὁ ἰησοῦς m. **ALgrs**¹⁰ | ὥσει ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος m. **ADgrs**¹¹ | ἀρχόμενος εἶναι | ἂν ὥς ἐνομιζέτο υἱός m. **AXgrs**¹¹ | ἰωσήφ ohne τοῦ m. **ABDLgrs**¹¹ | v. τοῦ ἡλεί add τοῦ ἱακᾶβ | ἡλεί m. **ABEGHIMSGA** | 24 ματθᾶτ m. **ABEgrs**⁶ | λευεῖ m. **BGGL** 1. 69. | μελχεῖ m. **ABgrs**⁹ | ἰανναί m. **BLD** 33. 69. | 25 ματθίου m. **HV** 33. | ἐσλεί m. **ABgrs**⁸ | 26 μαᾶτ m. 69. 346. | ματταθίου m. **ABXGΔΛΠ** | σερεεῖν m. **BL** | ἰωσήφ m. **BBLG** 1. 33. 69. 131. 209. 346. | ἰουδά m. **ADΛΠgrs**⁷ | 27 ἰωαννά m. **KMI** | νηρεῖ m. **ABgrs**⁹ | 28 μελχεῖ m. **ABgrs**⁹ | ἄδδει m. **ABgrs**⁷ | ἐλμοδάμ (-μα-Agrs¹²) | 29 ἰησοῦ m. **BL** 13. 33. 69. 346. | ἰωρεῖ m. **ABLgrs**¹¹ | ματθᾶτ m. **B³Ggrs**⁷ | λευεῖ m. **ABGHLGL** | 3 ἰωάνν m. **AGgrs**⁷ | 31 μελεᾶ | μαάνν m. **Egrs**¹⁰ | ναθάν m. **A^aALXGΔΛΠ** | δασιδ

m. **AB*DHLD** | $\omega\beta\eta\delta$ m. **Dgr recent** Egrs⁷ | $\beta\theta\theta\zeta$ m. Egrs¹⁰ | $\sigma\alpha\lambda\mu\omega\gamma$ m. **ADLgrs** ausser **B** |

Bl 132 v Lk 3,32—4,4

Sp a eine griechische Inschrift in zwei Zeilen läuft zwischen die Artikel und die Namen die Seite hinauf. | Sp a 1 α oben Hd a. — Sp b 27 σ oben Hd b. — Lk 3,32 $\nu\alpha\sigma\sigma\omega\gamma$ Hd a selbst korrigierte $\nu\alpha\sigma\sigma\omega\gamma$ | 33 $\alpha\rho\epsilon\iota\nu\alpha\delta\alpha\beta$ m. D | nach $\alpha\rho\epsilon\iota\nu\alpha\delta\alpha\beta$ add τοῦ $\alpha\rho\alpha\mu$ m. 1. | τοῦ $\alpha\delta\mu\iota$ τοῦ $\alpha\rho\eta\iota$ m. LX | $\epsilon\sigma\rho\alpha\mu$ m. **ADgrs**¹⁴ | 34 $\iota\sigma\alpha\alpha\kappa$ m. **ACD²Lgrs** ausser **B*D*** | 35 $\sigma\epsilon\rho\acute{o}\chi$ m. **ABLgrs**¹⁴ | $\varphi\alpha\lambda\epsilon\kappa$ Akzent m. **EGMSUTL** | $\epsilon\beta\epsilon\rho$ Akzent m. **EHKMGAP** | $\sigma\alpha\lambda\acute{\alpha}$ Akzent m. **GKMSAP** | 36 $\kappa\alpha\iota\nu\acute{\alpha}\nu$ m. **AXgrs**¹² | 37 $\mu\alpha\theta\upsilon\sigma\acute{\alpha}\lambda\alpha$ Akzent m. **MSI** | $\iota\alpha\rho\epsilon\delta$ m. **AKP** | $\mu\alpha\lambda\epsilon\lambda\epsilon\eta\lambda$ m. **BDLgrs**¹² | $\kappa\alpha\iota\nu\acute{\alpha}\mu$ m. **SL** | 4,1 $\pi\nu\epsilon\upsilon\mu\alpha\tau\omicron\varsigma$ $\alpha\gamma\iota\omicron\upsilon$ $\pi\lambda\eta\rho\eta\varsigma$ m. **AGgrs**⁹ | $\epsilon\iota\varsigma$ $\tau\eta\nu$ $\epsilon\rho\iota\mu\omicron\nu$ m. **AEgrs**¹⁰ | 2 $\tau\epsilon\sigma\sigma\epsilon\rho\acute{o}\kappa\omicron\nu\tau\alpha$ m. **AB*LD** | $\sigma\upsilon\nu\tau\epsilon\lambda\epsilon\sigma\theta\epsilon\iota\sigma\acute{\alpha}\nu$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\omega}\nu$ ohne $\upsilon\sigma\tau\epsilon\rho\omicron\nu$ m. **BDL** | 3 $\kappa\alpha\iota$ $\epsilon\iota\pi\epsilon\nu$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\omega}$ m. **GLAP** **0116**. | 4 $\acute{o}$ $\eta\iota\sigma\acute{o}\upsilon\varsigma$ m. M 1. 124. | $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon\varsigma$ nach $\eta\iota\sigma\acute{o}\upsilon\varsigma$ m. **Agrs**¹² | add $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega\nu$ m. **Agrs**¹³ |

Bl 133 r Lk 4,4—14

Sp a 8 $\tau\alpha\varsigma$ oben Hd a. — Lk 4,4 $\acute{o}$ $\alpha\nu\delta\rho\omega\pi\acute{o}\varsigma$ m. **ABDgrs**⁷ | add $\alpha\lambda\lambda'$ $\epsilon\pi\iota$ $\pi\alpha\nu\tau\iota$ $\rho\eta\mu\alpha\tau\iota$ $\theta\epsilon\omicron\upsilon$ m. **ADgrs**¹³ | 5 $\kappa\alpha\iota$ $\alpha\nu\alpha\gamma\alpha\gamma\omega\gamma$ $\acute{o}$ $\delta\iota\alpha\beta\omicron\lambda\omicron\varsigma$ m. **Agrs**¹² | add $\epsilon\iota\varsigma$ $\acute{o}\rho\omicron\varsigma$ $\psi\eta\lambda\iota\acute{o}\nu$ m. **Agrs**¹³ | 7 $\acute{\epsilon}\nu\omega\pi\iota\acute{o}\nu$ $\mu\omicron\upsilon$ m. **AGgrs**⁶ | $\sigma\upsilon$ $\pi\acute{\alpha}\sigma\alpha$ m. **ABDLgrs**¹⁵ | 8 $\alpha\pi\omicron\kappa\rho\iota\theta\epsilon\iota\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\omega}$ $\epsilon\iota\pi\epsilon\nu$ $\acute{o}$ $\eta\iota\sigma\acute{o}\upsilon\varsigma$ m. **Bgrs**⁹ | $\epsilon\pi\alpha\gamma\epsilon$ $\acute{o}\pi\iota\sigma\omega$ $\mu\omicron\upsilon$ $\sigma\alpha\tau\alpha\nu\acute{\alpha}$ m. **Agrs**¹⁴ | $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\rho\alpha\pi\tau\alpha\iota$ ohne $\gamma\acute{\alpha}\rho$ m. **ABDLgrs**¹⁴ | $\pi\rho\sigma\kappa\upsilon\nu\eta\sigma\epsilon\iota\varsigma$ $\kappa\upsilon\rho\iota\omicron\nu$ $\tau\omicron\nu$ $\theta\epsilon\omicron\nu$ $\sigma\omicron\upsilon$ m. **Agrs**¹¹ | 9 $\kappa\alpha\iota$ $\eta\gamma\alpha\gamma\omicron\nu$ m. **ADgrs**¹³ | $\epsilon\sigma\tau\eta\sigma\epsilon\nu$ $\alpha\upsilon\tau\omicron\nu$ m. **ADgrs**¹³ | $\tau\omicron\nu$ $\pi\epsilon\rho\acute{\upsilon}\gamma\iota\omicron\nu$ aus Versehen | $\alpha\upsilon\tau\acute{\omega}$ m. **ABD** usw. $\upsilon\iota\acute{o}\varsigma$ ohne $\acute{o}$ m. **ABDLgrs**¹¹ | 11 $\acute{o}\tau\iota$ m. **ABKLMΞ** **0116**. 1. | 12 $\epsilon\iota\pi\epsilon\nu$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\omega}$ $\acute{o}$ $\eta\iota\sigma\acute{o}\upsilon\varsigma$ m. **ABLgrs**¹⁴ |

Bl 133 v Lk 4,14—20

Sp a 18 β oben Hd a. — Z. 19 σ hat Omegastrich Hd a. — Z. 20 ν oben Hd b. — Sp b 12 μ oben Hd b. — Sp a 12 $\alpha\rho\chi\eta$ und $\tau\acute{\omega}$ $\kappa\alpha\iota\rho\acute{\omega}$ $\acute{\epsilon}\kappa\epsilon\iota\eta\omega$ und Zusatz $\acute{o}$ $\eta\iota\sigma\acute{o}\upsilon\varsigma$ für Lesestück. — Lk 4,14 $\acute{o}$ ν . $\eta\iota\sigma\acute{o}\upsilon\varsigma$ m. **ABDLMUTΞ** | 16 $\epsilon\iota\varsigma$ pr ohne $\tau\eta\nu$ m. **BDLΔΞ** | $\nu\alpha\zeta\alpha\rho\acute{\iota}\alpha\tau$ m. A | st $\omicron\upsilon$ hat $\acute{o}\pi\omicron\upsilon$ m. D 13. 69. 124. 346. | $\alpha\nu\alpha\tau\epsilon\delta\rho\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$ m. **FLΞ** 1. 13. 33. 69. 124. 131. 157. 346. | $\kappa\alpha\iota$ $\alpha\nu\epsilon\sigma\tau\eta$ $\alpha\nu\alpha\gamma\gamma\omega\gamma\acute{\omega}\nu\alpha\iota$ steht in Vers 17 nach $\eta\sigma\alpha\iota\omicron\upsilon$ m. 1. 22. 131. / 258. | 17 $\beta\iota\beta\lambda\iota\omicron\nu$ $\tau\omicron\upsilon$ $\pi\rho\omicron\phi\eta\tau\omicron\upsilon$ $\eta\sigma\alpha\iota\omicron\upsilon$ m. **BLΞ** 33. 69. 346. | $\alpha\nu\alpha\pi\acute{\tau}\acute{\omega}\zeta\alpha\varsigma$ m. **Dgrs**¹⁴ | $\tau\omicron\nu$ $\tau\acute{o}\pi\omicron\nu$ m. **ABDgrs**¹⁴ | st $\omicron\upsilon$ hat $\acute{o}\pi\omicron\upsilon$ | 18 $\epsilon\upsilon\nu\epsilon\kappa\epsilon\nu$ m. **ABDLgrs**¹⁵ | $\epsilon\upsilon\alpha\gamma\gamma\epsilon\lambda\iota\sigma\alpha\sigma\theta\alpha\iota$ m. **ABDLgrs**¹⁵ | $\iota\acute{\alpha}\sigma\alpha\sigma\theta\alpha\iota$ $\tau\omicron\upsilon\varsigma$ $\sigma\upsilon\nu\tau\epsilon\tau\rho\iota\mu\acute{\mu}\epsilon\nu\omicron\varsigma$ $\tau\eta\nu$ $\kappa\alpha\rho\delta\iota\alpha\nu$ m. **Agrs**¹⁴ | 20 $\acute{\epsilon}\kappa\acute{\alpha}\theta\eta\sigma\epsilon\nu$ m. **EK** |

Bl 134 r Lk 4,20—26

Sp a 11 o oben Hd a. — Sp b 15 v oben Hd a. — Sp b oben Aufs für Kap 11 [mitten in Kap 7 der üblichen griechischen Kapitel] *περί ἡλίου καὶ τῆς χήρας*. — Sp b 27 o pr Omegastrich Hd a. — Lk 4,20 *ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀρθαλμοὶ ἦσαν m. DEgrs⁹ | 22 οὐχ m. AXgrs¹² | οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἰωσήφ m. AXgrs¹³ | 23 ἐν τῇ m. Egrs¹⁰ | καπερναοὺμ m. ALgrs¹³ | 24 om ἐμὴν | αὐτοῦ m. ABLgrs ausser **SD** | 25 add ὅτι vor πολλάι m. **SLX** 1. 13. 33. 69. 262. 346. | ἡλείου: -λείου m. AB* | ἐπὶ ἐτὶ m. **ACLgrs**¹⁴ | λείμος | 26 ἡλείας | σάρεφθα m. B³K LMS 1. 33. 69. | σιδω[ο]νίας m. **ABCDLV²XΓ** 1. 13. 69. 131. 157. |*

Bl 134 v Lk 4,26—35

Sp a 18 o oben Hd a. — Sp b 7 σ oben Hd a. — Z. 13 o pr Omegastrich Hd b. — Lk 4,27 *ἐν τῇ ἰσραήλ. nach ἦσαν m. **BCDLX** 1. 13. 33. 69. 71. 118. 130. 472. | ἐλειαίου: -εισαίου m. B | ἐκαθαρίσθῃ m. **BDgrs**¹³ | νεμάν m. X | 29 ὀφρύος ohne τῆς m. **ABCLgrs**¹⁴ | αὐτῶν ἀποδόμητο m. ACgrs¹⁴ | st εἰς τὸ hat ὥστε m. **BDL** 1. 13. 22. 33. 61rd. 69. 118. 131. 237^{schol} | κατακρημνίσαι m. **ABDgrs**⁸ | 31 καπερναοὺμ. wie Vers 23 aber noch mit C | om ἐν | 34 v. ἕα add λέγων m. ACdgrs¹⁴ | ἕα m. **ABCLQgrs**¹⁴ | st σοί hat σύ m. AFHX | ναζαριναί [=ναζαρηνέ] | 35 st ἀπ' hat ἐξ m. ACQgrs¹³ |*

Bl 135 r Lk 4,25—41

Sp a 20—25 Naht. — Lk 4,35 *εἰς τὸ μέσον m. **ABCLM QXZ** | 38 st ἀπό hat ἐκ m. AXgrs¹³ | om ἡ πενθερά δὲ τοῦ σίμωνος aus Homoioteleuton gerade wie X* und Λ*; vielleicht sprang man über zwei Zeilen von je zehn Buchstaben weg; zwanzig Buchstaben sind viel für eine einzige Zeile | 39 παραχρῆμα δὲ m. **ABQRgrs**¹⁵ | 40 ἅπαντες m. BC 1. 131. | ἐπιθεῖς m. ALRgrs¹⁴ | ἐθεράπευσεν m. **ACLQRgrs**¹⁵ | 41 ἐξίρχοντο m. **SCX** 1. 33. | κρίζοντα m. **BCgrs**¹⁰ | ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ m. AQgrs¹² | st εἶα hat ἔα |*

Bl 135 v Lk 4,42—5,4

Sp b 4 v oben Hd b. — Sp b oben Aufs für Kap 16 [= 11 in den üblichen griechischen Kapiteln] *περί τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων*. — Lk 4,42 *ἐπεζήτηουν m. **ABCDgrs**¹³ | 43 με δεῖ m. **ACLQRgrs**¹⁴ | εἰς τοῦτο m. ACdQRgrs¹⁴ | ἀπέσταλμαι m. AQRgrs¹³ | 44 ἐν ταῖς συναγωγαῖς m. ACLRgrs¹⁴ | τῆς γαλιλαίας m. Adgrs¹⁴ | 5,1 st καὶ ἀκοῦειν hat τοῦ ἀκοῦειν m. CDQRgrs¹³ | γεννησαρέδ Hd a, -vv- Hd b m. EHKM 69. | 2 εἶδε m. **BEgrs**⁷ | πλοῦι m. **BC³Dgrs**¹³ | ἀλειψ m. **S^cBDRgrs** ausser **S^aACLQ** | ἀπ' αὐτῶν nach ἀποβάντες m. AC³Qgrs¹⁴ | ἀπέπλυναν m. AC³Rgrs¹³ | 3 ἐνβάς m. D | τοῦ σίμωνος m. ACQRgrs¹⁴ | st καθίσας δὲ hat καὶ καθίσας m. ACdRgrs¹⁴ | ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου m. ACLQRgrs¹⁴ |*

Bl 136 r Lk 5,4—10

Sp a 16 ο oben Hd a. — Lk 5,5 ὁ σίμων m. ACRgrs¹¹ | εἶπεν αὐτῷ m. ACDLgrs¹³ | ὁλῆς τῆς m. CDgrs¹³ | τὰ δίκτυα m. SBDL 1. 209. | 6 πλῆθος ἰχθύων πολὺ m. SABLgrs¹³ | διερίγγυστο m. A 71. | τὰ δίκτυα m. SBDL 1. | 7 τοῖς μετόχοις τοῖς m. ACgrs¹³ | συναβέσθαι | ἰλθόν m. ABCgrs¹³ | 8 aus Versehen προσεπεν st προσέπεσεν | τοῦ ἰησοῦ m. ACFLMXΛ | 9 st ἦ hat ἦν | om δέ |

Bl 136 v Lk 5,10—15

Sp b 13 γ oben Hd a. — Z. 24 ι oben Hd a und das σ radirt; jemand hat den linken Teil des σ verklebst um ein ι dort zu machen. — Z. 27 ου unten von Hd a wiederholt, weil beim schlechten Pergament verklebst. — Lk 5,11 ἀπαντα m. ACgrs¹² | 12 st ἰδὼν δέ hat καὶ ἰδὼν m. ACDLgrs¹³ | aus Versehen μεε | 13 st εἰπὼν hat λέγων m. SBCDLX 13. 33. 69. 124. 254. 346. | 14 μαρτυρῆς m. SBCDKLSNFI | 15 ἐπ' αὐτοῦ m. (A)C²grs¹² |

Bl 137 r Lk 5,15—21

Sp b 21 σ in γραμματεῖς aus Versehen weggelassen. — Lk 5,17 οἱ φαρισαῖοι m. BS | ἐλθόντες m. SABLgrs¹³ | st αὐτὸν hat αὐτούς m. ACDgrs¹¹ | 18 θείναι αὐτὸν m. BLΞ | 19 ποίας ohne διά m. SABCdgrs¹³ | 20 om ὁ ἰησοῦς nach καὶ ἰδὼν m. SABLgrs¹² | εἶπεν ohne αὐτῷ m. SBLΞ 33. 130. | σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου m. ABCgrs¹³ | 21 ἀρῖναι ἁμαρτίας m. SACgrs¹¹ (aus Versehen αμαρ.) |

Bl 137 v Lk 5,21—27

Sp b 14 ο sec Omegastrich Hd a. — Sp a b oben in Aufs: ου ist υ auf ο, λ unten ist Hd a. Dies ist richtigerweise Kap 14 mit der Aufs περί λευῖ τοῦ τελωνοῦ. — Lk 5,22 ἀποκριθεὶς m. SABLgrs¹² | ἡμῶν st ὑμῶν hat aber ἦ mit den Punkten die dem υ zugehören | 23 ἀρῖνται σου αἱ ἁμαρτίαι m. SDgr 748. | ἔγριπε m. ABCDgrs¹⁰ | 24 εἰδεῖτε | hat ἐξουσίαν ἔχει nach ὅτι m. SCDgrs⁹ | ἀρῖναι m. SABC²I²grs ausser D*I* | παραλυτικῶν m. SCDLMXΞ | st σοὶ hat σὺ | ἔγριπε m. SABCdgrs¹⁰ | 25 ἐρ' ὁ m. SABCgrs¹¹ | 26 καὶ ἐκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν m. S(A)BCgrs¹¹ | εἶδομεν m. SB*Dgrs⁸ |

Bl 138 r Lk 5,27—33

Sp a 4 ο sec Omegastrich Hd a. — Z. 8 ο Omegastrich Hd a. — Z. 18 οἱ oben Hd b. — Z. 22 μ oben Hd b. — Sp b Z. 11 ο pr Omegastrich Hd a. — Lk 5,27 λευεῖν m. SABL MRIΞ | 28 καταλείπων m. AELΓΔΛΠ* 33. | ἅπαντα m. Agrs¹⁰ | ἠκολούθησεν m. SACRgrs¹¹ | 29 λευεῖς m. SABLRLRXΞ und ohne ὁ m. SABCdgrs¹⁴ | τελωνῶν πολὺς m. Agrs¹¹ | 30 ἐγγόν-γυζον | οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ φαρι[ε]ισαῖοι m. AEgrs¹¹ | τῶν vor τελωνῶν SABCdgrs¹² | καὶ ἁμαρτωλῶν m. SABC²L

Rgrs¹³ | 31 ἀλλ' οἱ m. **SCDLR** usw | 33 εἶπον m. **AB³Egrs¹²**
 διατί οἱ μαθηταί m. **S*** und **cCDRgrs¹³** |

Bl 138 v Lk 5,34—39

Pergament schlecht. Tinte gelaufen. Daher Sp a nach 15
 gespreizte Zeilen und Sp b 28. 29 eine spitzere Feder. --
 Lk 5,34 om ἡσοῦς m. **AFgrs¹¹** | μι δύνασθε[αι] τοὺς υἱοὺς m.
S^eABCLRgrs ausser **S*D** | ποιῆσαι m. **S^eABCLRgrs** ausser **S*D** |
 νηστεύειν m. **S*ACDLRgrs** ausser **S^eBXΞ** | 35 om καὶ vor ὅταν
 m. **SCFLM^{ut} 1. 13. 69. 124. 157. 346.** | hat καὶ v. τότε m. **SFMΔ**
 1. 13. 28. 69. 124. 346. | 36 ἐπιβλημα ἀποσχίσας ἱματίου καινοῦ
 σχίζει und συμπανεῖ m. **EFgrs¹⁰** | τῷ[ω] ἐπιβλημα τὸ ἀπό m.
S^eBCLXA 1. 33. 69. | 37 ὁ οἶνος ὁ νέος m. **BCDLMRUXA** |
 38 ἀλλὰ m. **SADgrs¹¹** | βλητέον m. **S^aABCRgrs¹³** | καὶ ἀμρό-
 τεροι συντηροῦνται m. **ACDRgrs¹³** | 39 εὐθέως θέλει m. **AC²**
Rgrs¹³ | χρῆ[ι]στότερος m. **ACRXgrs¹²** |

Bl 139 r Lk 6,1—8

Sp a 2 ο Omegastrich Hd a. — Sp b 26 st ε schrieb Hd a
 zuerst ι wohl aus Itazismus, machte aber dann ein ε daraus. —
 Sp b in Aufs oben ist ου ein υ auf ο. — Lk 6,1 δευτερο-
 πρώτῳ m. **ACDEgrs¹²** | om τῶν m. **S*ABLΔΛ*Π 1.** | hat τοὺς
 σταχύας v. καὶ ἱσθιον m. **SAC³(D)Xgrs¹¹** | 2 εἶπον αὐτοῖς m.
AC³Rgrs¹¹ | ποιεῖν m. **SACIgrs¹²** | ἐν τοῖς σάββασιν m. **AC**
Xgrs¹¹ | ὁπότε m. **AEgrs¹⁰** | om ὄντες m. **SBDLX 1. 22. 33.**
 69. 131. 157. 435. | 4 st ὥς hat πῶς m. **S^eLRX 1. 13. 33. 69. 124.** |
 st ἔλαβον καὶ hat λαβάν m. **BČ^{*}LX 33.** | καὶ ἔδωκεν καὶ m.
SADgrs¹³ | 5 ὅτι m. **S^eADgrs¹⁴** | ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου vor καὶ
 τοῦ σαββάτου m. **ADLRgrs¹²** | 6 add καὶ nach δέ m. **ARgrs¹¹** |
 ἐκεῖ ἀνθρώπος m. **AXgrs¹¹** | 7 παρετηροῦντο m. **ABDLMRX**
ΔΠ 1. 33. 69. | om αὐτόν m. **AEgrs¹¹** | θεραπεύσει m. **BXgrs¹⁰** |
 st κατηγορίαν hat κατηγορεῖν m. **S^{*}BSX 1. 22. 28. 124. 131.** |

Bl 139 v Lk 6,8—14

Sp a 15 αι oben Hd b. — Sp b 3 λ oben Hd b. — Z. 10
 αὐτο aus Versehen st αὐτός. — Z. 26 ο sec Omegastrich Hd a.
 — Sp a oben Aufs für Kap 22 περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων
 διαταγῆς, wo das übliche Kap 16 statt διαταγῆς das Wort
 ἐκλογῆς setzt. — Lk 6,8 st καὶ εἶπεν hat εἶπεν δέ m. **SBLX**
 1. 13. 33. 69. 91. 157. 209. | τῷ ἀνθρώπῳ m. **AXgrs¹¹** | ἔγειρε
 m. **SABgrs¹¹** | st ὁ δέ hat καὶ m. **SBDLX 1. 33. 472.** | 9 εἶπεν
 οὖν m. **Agrs¹¹** | ἐπερωτήσω m. **ADgrs¹¹** | ὑμᾶς τί m. **AEK**
MSGAP | τοῖς σάββασιν m. **Agrs¹¹** | ἀποκτείνει m. **Agrs¹⁰** |
 10 nach αὐτοῦς add ἐν ὁργῇ m. **DXA 1. 11. 22. 262.** | st τῷ
 ἀνθρώπῳ hat αὐτῷ m. **ABgrs¹⁰** | ἐποίησεν ohne οὕτω m. **AB**
grs⁹ | ἀποκατεστάθη m. **BU** | om ὑγίης m. **SABDKLQUXΔΠ** |
 ὥς ἡ ἄλλη m. **Agrs¹²** | 11 τὸ τί ἂν | ποιήσαιεν m. **BLΔ 1. 13.**
 33. 69. 121. 131. 239. 299. | st ἐξελθεῖν αὐτόν hat ἐξῆλθεν
 αὐτό[ς] (ἐξῆλθεν haben **Egrs¹⁰**) |

Bl 140 r Lk 6,14—20

Sp a 1 α oben Hd a. — Lk 6,14 om καί v. ιάκωβος m. Agrs⁹ | om καί v. φίλιππον m. Agrs¹² | 15 om καί v. ματθαῖον m. Agrs¹¹ | ματθαῖον m. AB³Qgrs ausser SB²D | om καί v. ιάκωβον m. ABD²Qgrs¹¹ | τὸν τοῦ ἀνδραίου m. ADQgrs¹¹ | om καί v. ἰουδαν ἰακώβου m. AXgrs⁹ | ἰσκαριώτην m. S^aAOgrs¹¹ | ὃς καί m. ADQgrs¹¹ | 17 om πολὺς m. ADQgrs¹¹ | 18 ὀχλούμενοι m. DQgrs¹⁰ | ἀπὸ m. SABDgrs¹⁰ | καὶ ἐξέταραπέοντο m. Egrs¹⁰ | 19 ἐξήτει m. ADQRgrs¹¹ | 20 om οἱ vor πτωχοὶ vielleicht aus Versehen wegen des οἱ in μακάριοι πτωχοὶ τῷ ὀ. πνεύματι m. S^{ea}QX 1. 13. 33. 69. / 1259. | ἡμετέρα aus Itazismus |

Bl 140 v Lk 6,20—27

Sp a 4 σ oben Hd a. — Lk 6,22 st ἐστε hat ἔσεσθε[αι] | 23 χάριτε m. SABDgrs¹⁷ | κατὰ ταῦτα m. SAg¹⁴ | aus Versehen hat ἐποίν st ἐποιοῦν | 25 ἐνπεπλησμένοι m. DEPΔ vñv m. SBLQRXΔ*ΛΞ 1. 13. 22. 33. 69. | οὐαί sec ohne ὑμῖν m. SBKLSXΞ 1. 13. 69. 157. 209. | 26 οὐαί ohne ὑμῖν m. SABgrs¹⁶ | καλῶς ὑμᾶς εἰπᾶσιν m. Dgrs¹⁵ | κατὰ ταῦτα m. S^aAg¹¹ | 27 ἀλλά m. SABDgrs¹¹ |

Bl 141 r Lk 6,27—35

Pergament schlecht; Tinte vielfach gelaufen. — Sp^a a 19 τοz oben Hd a. — Sp b 14 α oben Hd a. — Z. 22 o sec Omegastrich Hd a. — Lk 6,28 καταφαμένους ὑμῖν m. EHLSUVΔΛ | om καί v. προσεύχεσθε m. SABDLPRXΔΛΞI|grs⁷ | st περὶ hat ὑπέρ m. ADgrs¹⁴ | 29 st ἐπὶ hat εἰς m. S^aD | aus Versehen τη ἄλλην | 30 παντὶ δέ m. ADgrs¹² | τῷ αἰτοῦντι m. ADPRΞ grs ausser SB | 31 ποιῆτε | 33 om γὰρ m. S^aADLgrs ausser S^aB | ἀγαθοποιῆτε m. SABgrs⁸ | καὶ γὰρ m. ADLPΞgrs ausser SBA | 34 δανί- m. SAB²DLPRΔ | δανίζηται(-εἰζητε m. MUV ΓII | ἀπολαβεῖν m. ADgrs¹² | hat γὰρ nach καὶ sec m. ADP Rgrs¹² | om οἱ v. ἀμαρτωλοὶ m. SABDgrs¹² | ἀπολαβοῦσιν doch hat Hd a einen Omegastrich in Omikron gesetzt, als ob er -λάβωσιν lesen wollte |

Bl 141 v Lk 6,35—40

Sp a 8 aus Versehen ὑμῖν. — Lk 6,35 μηδέν m. ABDLRgrs¹² | ἀπὸ ἐλπίζοντες m. SABLREgrs¹² | ὑψίστου m. SABDLgrs¹⁴ | st χρηστός hat XC' (χριστός) m. Ξ | 36 γίγινεσθε οὖν m. APXgrs¹¹ | καθὼς καὶ m. ADgrs¹¹ | 37 καὶ οἱ μὴ m. SBCgrs¹⁴ | om καί v. μὴ καταδικάζετε m. ACDgrs¹⁰ | 38 πεπνεσμένον καὶ m. ACgrs¹³ | σεσαλευμένον καὶ m. ACgrs ausser SBDLE | ὑπερεκχυνόμενον m. B³E^agrs⁷ | τῷ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ m. 13. 69. / 34 ἀντιμετρηθήσεται m. SAB²vid und ³CDLRgrs ausser B^aP | 39 δέ καὶ m. SBCDLRXΞ 13. 33. 69. 124. 157. 209. 346. | ἐνπεσοῦνται (ἐμπεσοῦνται BDLPR^{vid} 1. 13. 69.) |

Bl 142 r Lk 6,40—45

Sp a 27 v dazwischen Hd a, oben Hd b. — Sp b 17 o sec Omegastrich Hd a. — Lk 6,40 om αὐτοῦ nach διδάσκαλον m. **ΣBDLX** 1. 13. 69. 124. | st ἔσται hat ἔστω m. **ΣFw** 64. 91. 239. 42 ἢ πῶς m. **ACDgrs**¹³ | nach αὐτός add δέ allein | st βλέπων hat βλέπεις allein | ἐκβαλεῖν nach διαβλέψεις m. **ΣACDgrs**¹² 43 om πάλιν m. **ACDgrs**¹² | 44 συνλέγουσιν m. **Σ** | τρυγῶσιν σταφυλήν m. **Agrs**¹¹ | 45 τῆς καρδίας αὐτοῦ m. **ALgrs**¹³ | nach πονηρός add ἄνθρωπος m. **Σ^cACgrs**¹³ | nach πονηροῦ add θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ m. **ACgrs**¹² | add τοῦ v. περισσεύματος m. **CLMUG** |

Bl 142 v Lk 6,45—7,1

Lk 6,45 add τῆς v. καρδίας m. **CLgrs**¹² | λαλεῖ nach καρδίας m. **ABDLgrs**¹³ | 48 πλημύρας m. **AB³CDgrs**¹² προσέρρηξεν m. **Σ^cAB³Cgrs**¹³ | τεθεμελίωτο γάρ· ἐπὶ τὴν πέτραν m. **ACDgrs**¹² | 49 οικοδομήσαντι m. **ΣABDLgrs**¹³ | add τὴν vor οἰκίαν m. **U** | προσέρρηξεν m. **ΣAB³Cgrs**¹³ | εὐθέως m. **Agrs**¹³ | συνέπεσεν m. **ΣBDLR** 1. 13. 33. 69. 124. / 184. | 7,1 st ἔπειδή hat ὅτε δέ allein |

Bl 143 r Lk 7,1—8

Sp a 8 ω oben 1. Hd. — Omegastrich im dritten Omikron 1. Hd. — Sp b 12 aus Versehen στέγη. — 21 im zweiten Omikron und 22 im Omikron Omegastrich 1. Hd. — Lk 7,1 st πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ hat αὐτοῦ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα | κατεργασθῆναι m. **AC³grs**¹³ | 2 ἑκατοντάραχου | 3 διασώσει m. **EHMΓΛ** 4 st ἡρώτων hat παρεκάλουν m. **BCRgrs**¹² | λέγοντες ohne αὐτῶ m. **ΣBC³DLgrs**¹⁰ | παρεξῆλθε allein 6 ἀπὸ τῆς οἰκίας m. **ABCLgrs**¹⁴ | ἔπεμφεν πρὸς αὐτόν m. **Σ^cCDLgrs**¹⁴ | ἑκατοντάρχος m. **ΣACDgrs** ausser BL | λέγαν ohne αὐτῶ m. **Σ^{*}** | εἰμὶ ἰκανός m. **ACDgrs**¹⁶ | ὑπὸ τὴν στέγην | μου m. **ABgrs**¹⁰ | 7 ἄλλ. m. **ΣDgrs**⁸ | ἰαθήσεται m. **ΣACDRgrs** ausser BL |

Bl 143 v Lk 7,8—15

Sp a 20 ἀρχή und τῷ καιρῷ ἐκείνῳ und 21 ὁ ις für Lesestück. — Sp b 4 Omegastrich in 1. Omikron 1. Hd. — 9 o über ω 1. Hd. — Lk 7,9 om αὐτόν m. **DRX** | v. λέγω add ἀμήν m. **DX** 69. 124. 346. | st οὐδέ hat ὅτι ἐν οὐδενί allein | 10 εἰς τὸν οἶκον οἱ πεμφέντες m. **ΣBDFKLI¹¹** | τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον m. **ACgrs**¹⁵ | 11 ἐν τῷ ἑξῆς m. **Σ^cABgrs**¹² | ἐπορεύετο m. **ACDgrs**¹⁵ | νασεῖν m. **EGI¹¹Λ** | συνεπορεύοντο αὐτῷ m. **ΣBCDLgrs**¹² | nach αὐτοῦ add ἱκανοί m. **ACgrs**¹⁴ | 12 υἱὸς μονογενεῖς m. **ACDgrs**¹⁴ | καὶ αὕτη ἦν m. **ΣBC^{*}LSV** 1. 33. ἦν σὺν αὐτῇ m. **ΣBLE** 33. 69. 124. | 13 om ἐπ' αὐτὴν allein 15 ἀνεκάθησεν m. **EMA** 69. |

Bl 144 r Lk 7,16—22: oben rechts st 7,15—22 lies 7,16—22.

Lk 7,16 πάντας m. **ACFLRIE** | ἐγγίχεται m. Egrs¹⁴ | 17 περὶ αὐτοῦ nach ἰουδαίᾳ m. **ABCDR** | καὶ πάσι ohne ἐν m. **B*** und **aBFLZ** 1. 33. / 184. | 18 ἰωάννῃ m. **AB*** | 19 st κύριον hat ἱεροῦν m. **AGrs**¹⁴ | ἄλλον m. ADgrs¹³ | 20 εἶπον m. Agrs¹⁴ | ἄλλον m. ABgrs¹³ | 21 st ἐκεῖνι hat αὐτῇ m. ADgrs¹⁶ | δὲ τῇ m. ADgrs¹⁵ | ἄρα m. **ABDgrs**¹⁷ | βλέπειν ohne τὸ m. **ABDgrs**¹³ | 22 nach ἀποκριθεὶς add ὁ ἱεροῦς m. ALgrs¹⁵ | ἰωάννῃ m. B³Dgrs¹⁶ |

Bl 144 v Lk 7,22—28

Sp a 23 ο über ω 1. Hd. — 24 aus Versehen σλευόμενον. — Sp b 9 λ oben Hd a. — 19 ο über ω Hd d. — Lk 7,22 εἶδετε[αι] m. **Bgrs**¹¹ | ἀκούετε[αι] allein | om ὅτι m. **BLXZ** 1. | add καὶ v. χωλοὶ m. 69. 159. 346. sy⁸ arm | om καὶ vor κωφοὶ m. Agrs¹⁵ | add καὶ v. πτωχοὶ m. **FX** 13. 33. 69. | 23 ὅς ἐάν m. ABgrs¹⁵ | 24 πρὸς τοὺς ὄχλους m. **ABgrs**⁸ | ἐξεληλύθατε m. Egrs¹¹ | 25 ἐξεληλύθατε m. Egrs⁹ | ἡμυρισμένον allein | 26 ἐξεληλύθατε m. Agrs¹⁴ | 27 nach οὕτως add γάρ m. U 1. 13. 33. 69. | add ἐγὼ nach ἰδοὺ m. Agrs¹³ | 28 nach λέγω add γάρ m. Agrs¹² | προφήτης m. A(D)grs⁹ |

Bl 145 r Lk 7,28—36

Lk 7,28 nach ἰωάννου add τοῦ βαπτιστοῦ m. A(D)grs¹³ | 31 τίνι οὖν ohne εἶπε δὲ ὁ κύριος m. **ABDgrs**¹⁵ | 32 st λέγοντες hat καὶ λέγουσιν m. Agrs¹³ | om εἶναι nach ἐβριμήσαντες m. **BDLE** 13. 346. / 184* | 33 μήτε ... μήτε m. ADgrs¹⁵ | ἐσθίαν m. **ALgrs** ausser BD | ἄρτον v. ἐσθίων und οἶνον v. πίνων m. Agrs¹⁴ | 34 φίλος vor (st nach) τελωνῶν m. **ABDgrs**¹⁴ | 35 om πάντων m. **DF^wLMX** 1. 13. 28. |

Bl 145 v Lk 7,36—42

Lk 7,36 st τὸν οἶκον hat τὴν οἰκίαν m. Agrs¹⁴ | ἀνεκλίδη m. Agrs¹³ | 37 hat ἥτις ἦν nach ἐν τῇ πόλει m. Agrs¹⁴ | hat καὶ vor ἐπιγνοῦσα m. **ABgrs**⁸ | ἀνάκειται m. Egrs¹¹ | 38 ὁπίσω nach σταῖσι m. **BDLXΔ** 1. 33. | st αὐτοῦ nach τοὺς πόδας hat τοῦ ἱεροῦ m. AKII | ἥρξατο τοῖς δάκρυσιν βρέχειν αὐτοῦ τοὺς πόδας allein | ἐξέμασεν m. **Bgrs**¹¹ | προφήτης ohne ὁ m. **ADLgrs**¹⁵ | 40 φησιν nach ὁ δέ m. Pgrs¹⁴ | 41 δύο ohne ὁ δὲ εἶπεν m. **ABLgrs**¹⁶ | χρῆσθ. m. **ABDgrs**¹⁷ | -φύεται m. **AB³DLPΔZ** | δανιστῇ m. **AB³D** | 42 hat δέ nach ἐχόντων m. **AGrs**¹⁵ |

Bl 146 r Lk 7,42—49

Sp b 27 die erste Hand schrieb zuerst KI änderte aber das I sofort in E um und fügte das I bei. — Lk 7,42 hat εἰπέ v. πλεῖον m. Agrs¹⁶ | αὐτὸν ἀγαπήσει m. Agrs¹² | 43 ἀποκριθεὶς δὲ (ὁ) σίμων m. **AGrs**¹⁶ | ὁ σίμων m. ADgrs ausser **BLΓZ** | 44 ἐπὶ τοὺς πόδας μου mit Agrs¹⁵ | om τῆς κεφαλῆς nach

ὑριζίν m. ABDgrs⁷ | 45 διέλιπεν, ähnlich BDgrs⁶ διέλιπε | μου τοὺς πόδας m. **ABDgrs**¹⁷ | 46 τοὺς πόδας μου m. **ABgrs**¹⁰ | 47 αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλάι m. **Bgrs**¹⁵ |

Bl 146 v Lk 7,49—8,5

Perg schlecht, daher Tinte gegen unten vielfach ausge-
laufen, daher weitläufiger geschrieben. — Sp a 24 Omegastrich
in Omikron 1. Hd. — Sp b v oben 1. Hd. — 8 Omegastrich
in Schlussumikron 1. Hd. — 20 aus Versehen st σόρον hat
πορων. — 28 schlecht geratenes o durch Punkte getilgt und
links davon ersetzt 1. Hd. — Lk 7,49 οὗτός ἐστιν m. **ABLgrs**¹⁴ | 8,2 st πονηρῶν hat ἀκαθάρτων allein | ἀσθενιῶν m.
ADPVXΛ | μαρία m. **ABDgrs**¹⁴ | 3 αὐτοῖς (nicht αὐτῶ) m. **BDgrs**¹¹ | st ἐκ hat ἀπό m. **E²grs**¹¹ | αὐτοῦ m. **ABDgrs**¹⁰ | κατέ-
φαγον allein |

Bl 147 r Lk 8,6—13

Linien schlecht gezogen und vom Schreiber verlassen. —
Sp b 5 Omegastrich im ersten o 1. Hd. — 17 Omegastrich im
o 1. Hd. — Lk 8,6 ἔπεσεν m. **ADgrs**¹⁴ | 7 συνρυσῆσαι m. **ADL** | 8 st ἕτερον hat ἕτερος | εἰς m. **Bgrs**¹⁷ | v. ἀγαθήν add
καλὴν καὶ allein | st φυνέν hat ρυσῆς | 9 hat λέγοντες vor τίς m.
Agrs¹³ | τίς εἶη ἡ παραβολὴ αὕτη m. **ADgrs**¹² | 10 nach εἶπεν
add αὐτοῖς m. 1. 69. 118. 282. 346. | st μὴ συνιῶσιν hat ἀκούωσι
καὶ μὴ συνιῶσιν m. **Σ** | 12 st ἀκούσ. hat ἀκούοντες m. **Agrs**¹³ |
13 ἐπὶ τῇς πέτρας m. **ABLgrs** ausser **Σ*DFwX** | πιστεύουσιν
m. **ABgrs**⁹ |

Bl 147 v Lk 8,13—19

Sp a 5 o oben 1. Hd. — 23 o oben 1. Hd. — Sp b 6 Omega-
strich im zweiten o 1. Hd. — 16 das B ist sehr gross ge-
schrieben und reicht hinunter in die folgende Zeile; wahr-
scheinlich wies die Vorlage hier ein grosses B auf. — Lk 8,14
v. ἀκούσαντες add τὸν λόγον m. 1. 131. 157. 254. 472. | συνπνί-
γονται m. **ABDERΔ** | 15 ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν. |
16 om δέ m. 346. | ἀλλ' m. **ABgrs**¹⁴ | ἐπὶ λυχνίαν m. U,
ähnlich ἐπὶ τὴν λυχνίαν **SDKMXΠ** | τίθησιν sec m. **ΣB(D)FL**
ΛΞ 1. 13. 69. 71. 99. 116. 124. 131. 157. 209. 220. 346. | βλέπω[ο]σιν:
-σιν m. **ΣAgrs**⁷ | 17 ἐστιν: -ιν m. **ABgrs**⁸ | ὁ οὐ μὴ γνωσθῇ
m. **ΣBLE** 33. | 18 γὰρ ἄν m. **Dgrs**⁶ | ὃς ἄν m. **ABDKLEΠ**
19 παρεγένοντο m. **ΣALgrs**¹⁴ | om αὐτοῦ nach μήτηρ m. **ABLgrs**¹⁵ |

Bl 148 r Lk 8,19—25

Sp a 5 λη oben Hd a. — Sp b 27 wegen eines Loch im
Perg hat die 1. Hd das vergessene ου unten angefügt. — 28 καὶ
ist κ mit der üblichen Floskel für αἰ, doch scheint der Schreiber
das Zeichen nicht genau verstanden zu haben, denn er hat ein
α unten geschrieben, als ob die Floskel bloss ι verträte. —

Lk 8,19 ἰδύναντο m. **ABDgrs**⁷ | 20 st ἀπ. δέ hat καὶ ἀπηγγέλη m. **Agrs**¹³ | αὐτῷ ohne λέγοντων m. **SBDLΔΞ** 1. 22. 33. 131. 157. 209. | nach αὐτῷ add ὅτι m. **DLX** 1. 31. 151. 251. 184. | ἰδεῖν σε θέλοντες m. **ALgrs**¹⁴ | 21 ποιοῦντες ohne αὐτόν m. **ABDLΔΞΠ** | 22 ἐγένετο δέ m. **ABDgrs**⁹ | ἀνέβη m. **FLM** 13. 69. 124. | 23 λέγων m. **DFKXΔ** | 24 ἐπιστάτα, ἐπιστάτα m. **ABLgrs**¹² | διεγέρθεις m. **BL** 13. 33. 106. 124. | καὶ ἐπαύσατο m. **EFGH** 1. 13. 28. | γαίην μεγάλην m. **KΔΠ** 1. 28. | 25 ποῦ ohne ἐστίν m. **ABLX** 1. | πορεύοντες δέ m. **ABDgrs**¹⁴ | πρὸς ἀλλήλους nach λέγοντες m. **ABDgrs**¹⁴ | καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ m. **ADLgrs**¹⁶ |

B1 148 v Lk 8,26—32

Sp a 4,5 τ zweimal aus Versehen. — Lk 8,26 καὶ κατέπλευσεν m. **R** 201. | γεργεσηγῶν m. **SLXΞ** 1. 33. 118. 131. 157. 251. | ἀντίπερα m. **ABDgrs**¹⁴ | 27 add αὐτῷ nach ὑπήντησεν m. **ADgrs**¹⁵ | st ἔχων hat ὅς εἶχεν m. **ADLgrs**¹⁶ | ἐκ χρόνων ἰκανῶν m. **S^{ea}Agrs**¹⁵ | ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο m. **S^{ea}ADgrs**¹⁵ | ἀλλά m. **R** | hat καὶ vor ἀνακράζας m. **Agrs**¹⁴ | v. υἱέ hat ἡσοῦ m. **ABCLgrs**¹⁵ | 29 παρίγγειλ·εν·: -ει·ε **BFMLΞ** 69. | ἐδεσμεῖτο m. **ACDgrs**¹⁴ | διωρήσων m. **S^BLgrs**¹³ | τοῦ δαίμονος m. **AC³grs**¹⁴ | 30 λέγων m. **ACDLgrs**¹⁶ | σοι ἐστὶν ὄνομα m. **AC³grs**¹⁵ | λεγεῖν m. **S^aAB³CD³grs**¹⁶ | ὅτι δαιμόνια πολλά εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν m. **ACLgrs**¹⁶ | 31 καὶ παρεκάλει m. **Agrs**¹⁵ |

B1 149 r Lk 8,32—38

Sp b 19 Omegastrich im ersten o i. Hd. — Lk 8,32 βοσκομένην m. **SBD^{gr}KUΠ** | παρεκάλουν m. **S^aAC³Dgrs**¹⁵ | vor ἵνα add λέγοντες allein | 33 εἰσῆλθον m. **ABCLgrs**¹⁵ | πᾶσα ἡ ἀγγέλη m. **X** 69. | 34 τὸ γεγονός m. **SABCDLgrs**⁶ | ἔφυγον m. **SABCLgrs**¹⁵ | ἀπήγγειλαν ohne ἀπελθόντες m. allen grs | 35 ἦλθον m. **SAB³CLgrs**¹⁶ | εὔρον m. **SAB³CLgrs**¹⁶ | ἐξεληλύθει m. **ACLgrs** ausser **S^aB** | 36 οἱ ἰδόντες ohne καὶ m. **SBCDLPX** 33. 69. | 37 st ἡρώτησαν hat ἐπαρεκάλεσαν allein | γεργεσηγῶν m. **S^a*** und **C^bCLPX** 1. 13. 22. 33. | ἐνβάς | εἰς πλοῖον m. **SBCLRX** | 38 ἔδεετο m. **S^a*** und **C^bgrs**¹³ | ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια m. **SABDLgrs**¹³ |

B1 149 v Lk 8,38—45

Tinte bisweilen ausgelaufen, besonders Sp a 2 und 4. — Sp a 17 Omegastrich im 2. o i. Hd. — 22 η oben Hd d. — 23 Omegastrich im 2. o i. Hd. — Lk 8,38 hat ὁ ἡσοῦς v. λέγων m. **ACgrs**¹⁵ | 39 σοι nach ὅσα m. **SBC^aDLPRX** 1. 131. 251. 435. | σοι ἐποίησεν ὁ θεός m. **SBLPX** 1. 131. 251. 435. | 40 ἐγένετο δέ ἐν τῷ m. **S^a*** und **C^bACDgrs**¹⁴ | ὑποστρέψαι m. **ACDLgrs**¹⁴ | 41 st ὃ ὄνομα hat ὀνόματι allein | καὶ αὐτός m. **SAC^{vid}Lgrs**⁶ | τοῦ ἡσοῦ m. **S^aACDLgrs**¹³ | 42 ὥς m. **SABCgrs**¹² | st καὶ

ἐγένετο ἐν τῷ hat ἐν δὲ τῷ m. **ABC³Lgrs**¹⁴ | ὑπάγειν m. **ABC³Lgrs**¹⁴ | st συνέπνιγον hat συνέθλιβον m. CLU 13. 28. 33. 69. 157. | 43 ἱατροῖς m. **ACLgrs**¹⁷ | βίον ohne αὐτῆς m. **ALgrs**¹⁵ | st ἀπ' hat ὑπ' m. **(C)Lgrs**¹⁴ |

Bl 150 r Lk 8,45—53

Sp a 5 v oben für ausgeflossenes v Hd d. — Lk 8,45 καὶ οἱ σὺν αὐτῷ m. **ACDLPRUΞ** | nach ἀποθλίβουσιν add καὶ λέγεις τίς ὁ ὑψάμενός μου m. ACDgrs ausser **BL** | 46 ἐξελθούσαν m. ACDgrs¹⁵ | 47 ἀπήγγειλεν ohne αὐτῷ m. **ABC²DMgrs**¹⁵ | 48 ὁ δὲ ohne ἰησοῦς m. **ABDΞgrs**⁹ | θυγάτηρ m. BKL | v. θυγ. hat θάρσει m. ACgrs¹³ | 49 st παρὰ hat ἀπὸ m. AD1. | λέγων αὐτῷ m. ACDgrs¹³ | st μὴ κέτι hat μὴ m. ACLgrs¹⁵ | 50 αὐτῷ λέγων m. ACDgrs¹² | πίστευε m. **ACDgrs**¹³ | 51 ἐλθὼν m. **ABCLgrs**¹³ | οὐδένα σὺν αὐτῷ m. L: τινα σ. αὐ. haben BC* DX 33. 69. | ἰωάννην καὶ ἰάκωβον m. BCDgrs¹¹ | nach μητέρα add αὐτῆς allein | 52 st ἔκ. δέ hat καὶ ἐκ κ. αἰον allein | st οὐκ hat οὐ γάρ m. **BCDFLXΔ** | nach ἀπέθανεν add τὸ κοράσιον m. FLMX 1. 13. 22. 33. 64. 69. 76. 106. 121. 131. 209. |

Bl 150 v Lk 8,53—9,5

Sp a 8 ai oben 1. Hd. — Lk 8,54 nach αὐτὸς δέ add ἐκβαλὼν πάντας ἔξω: ähnlich ἐκβ. πάντας ἔξω καὶ AKRSUPI | v. ἔγει. add ἡ πᾶς allein | ἔγειρε m. **BCDX** 1. 33. | 55 αὐτῇ δοθῆναι m. **ABCLgrs**¹³ | 9,1 συνκαταεσάμενος m. **DR** | nach δώδεκα add ἀποστόλους m. **SC*LXΛΞ** 16. 33. 67. 69. 124. 251. 262. 346. 565. | 2 nach ἰαθεῖν add τοὺς ἀσθενοῦντας m. Cgrs¹³ | 3 ῥάβδους m. AC³grs¹⁰ | ἄνα m. AC³Dgrs¹¹ | 5 ἄν m. **ABDLgrs**⁴

Bl 151 r Lk 9,5—11

Sp a 12 Omegastrich in o Hd a. — Sp b 3—5 ein längliches Loch. In dieser Spalte ist die Tinte teilweise ausgeflossen. — 1 ai oben Hd a. — Lk 9,5 δέχονται m. **ABC*Lgrs**⁵ | ἀπὸ m. ABCLgrs¹⁴ | om καὶ v. τὸν κονιορτόν m. **BC*DLXΞ** 1. 33. 124. | ἀποτινάξατε m. ACLgrs¹⁴ | ἐπ' αὐτοὺς m. **ABC^{ca}DLgrs** ausser **S*** und **ebX** | 7 τετράρχης m. ABDLgrs ausser **aCZ*** | nach γινόμενα add ὑπ' αὐτοῦ m. AC³grs¹³ | ἐγήγερται m. Agrs¹³ | 8 ἡλίας m. ACLgrs ausser **BD** | st τις hat εἷς m. Agrs¹¹ | 9 καὶ εἶπεν m. Agrs¹² | ἡρώδης ohne o m. **ACDgrs**¹³ | hat ἐγὼ vor ἀκούω m. AC²Dgrs¹³ | v. ὅσα hat πάντα m. 235. | ὑπεχώρησεν m. **ABCLgrs**¹⁴ | st πόλιν hat κώμην m. D | βηθσαιδάν m. Agrs⁹ | nach βηθσαιδάν add εἰς τόπον ἔρημον allein | 11 ἀποδεξάμενος m. **BDLXΞ** 1. 11. 13. 22. 33. 69. 472. |

Bl 151 v Lk 9,11—16

Sp a 2—5 längliches Loch. — Sp b 24 Omegastrich in o 1. Hd. — Lk 9,11 ἵατο m. **ABDgrs**¹³ | 12 εἶπον m. **ABDgrs** ausser **LΞ** | ἀπελθόντες m. Egrs¹¹ | καὶ τοὺς ἀγροῦς m. ACDgrs¹⁴ | 13 ὑμεῖς v. φαγεῖν m. **ACDLgrs**¹⁵ | εἶπον m. Agrs¹⁴ |

πέντε v. ἄρτοι m. **S**^aACDLgrs⁷ | δύο nach ἰχθύες m. **S**ABCgrs¹⁴ | st δέ hat γάρ m. **S**^aABCDgrs ausser **S**^a und ^aL om ὡσεὶ v. ἀνά m. Agrs¹⁶ | ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα allein | 15 ἀνέκλιναν m. ACgrs¹³ | ἅπαντας m. ABCgrs¹² |

Bl 152 r Lk 9,16—22

Sp b 23 das zweite λα mit Schwamm gelöscht. — 26 ω oben i. Hd. — Lk 9,16 εὐλόγησαν m. **S**BCDgrs¹⁴ | nach εὐλόγ. hat αὐτοὺς m. ABCLgrs¹⁴ παραύειναι m. **S**BCX 1. 18 nach μαθητὰς add αὐτοῦ m. MU 1. 13. 69. | λέγουσιν οἱ οἰχοὶ εἶναι m. **S**^aACDgrs¹³ | 19 εἶπον m. ACLgrs¹⁵ | ἡλείαν m. BD | ἀποκριθεὶς δὲ [ό: om ό m. EGHSVΓΔΛ] πέτρος m. ADgrs¹⁴ 21 λέγειν m. **S**ABCDKLMΞΠ |

Bl 152 v Lk 9,22—28

Tinte hier und dort ausgelaufen. — Sp a 6 om θε in θέλει aus Versehen. — 26 Omegastrich in 2. o i. Hd. — Lk 9,22 ἐγερούμεναι m. **S**BLgrs¹⁴ | 23 st ἐλθεῖν hat ἐρχεσθαι m. **S**^aABC*DKLEΠ / 303. | ἀνησώσω m. **S**AB*DKLEΠ | nach αὐτοῦ hat καὶ ἡμέραν m. **S**^a und ^a oder ^aABKLMRΞΠ 1. 13. 33. 69. 72. 124. 131. | ἀκολουθήτε m. E^aKLRΓ 24 ἐν m. ABDEKLMIΠ | ἀπολέσει m. XΛ | 26 τοὺς ἑμοὺς λόγους m. **S**ABCLgrs⁷ | 27 ἀληθῶς mit εἰσὶν verbunden m. ADHLSUΔΔ | st αὐτοῦ hat ὡς m. ACDgrs¹⁶ | ἐστῶτων m. ACDgrs¹² | γεύσονται m. GHRΓΛ | 28 καὶ v. παραλαβὼν m. **S**^aACDLgrs¹⁶ | πέτρον ohne τόν m. allen grs | ἰωάνν. κ. ἰάκ. m. **S**ABC*grs¹³ |

Bl 153 r Lk 9,29—34

Sp a 7 o oben i. Hd. — Sp b 18 Omegastrich in o i. Hd. — 25 Perg-Oberfläche abgesplittert. — Lk 9,29 nach ἕτερον καὶ add ἰλλουιάθη m. sy^{hbl} mit*] arm Or | nach αὐτοῦ sec add καὶ ἐγένετο allein, vgl latt | 30 μαρτύριον m. **S**BCDKLRXΔΠ | ἡλείας m. **S**BD | 31 add τῇ vor δόξῃ m. A | ἔλεγον (ohne οἱ oder καὶ vorher oder δὲ nachher) m. **S**ABLgrs¹³ | ἡμελλεν m. **S**AC | 32 εἶδον m. Bgrs¹¹ | 33 πέτρος ohne ό m. Agrs⁹ | σκηνὰς τρεῖς m. **S**ABCgrs¹⁴ | μίαν sec v. μαῦσ- m. allen grs | μαῦσ- m. BDKLRX und -σει m. **S**ABCDLgrs⁵ | ἡλεία m. ABD | 34 ἐπεσκήασεν m. **S**BDgrs¹⁶ | ἐκείνους εἰσελθεῖν m. ADgrs¹⁶ |

Bl 153 v Lk 9,34—41

Oben die Tinte teilweise ausgeflossen. — Lk 9,35 st ἐλεγεγμένος hat ἐκλεκτός m. 1. | 36 ό ἰησοῦς m. C³KLMXΔ | ἑορ- m. Cgrs⁷ 33. und -ράκασιν m. **S**AC*grs¹² | 37 ἐν τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ m. ACgrs¹⁴ | 38 ἀνεβόησεν m. Agrs¹⁵ | ἐπίβλεψαι m. ABCLgrs¹¹ | ἐστὶν μοι m. Rgrs¹³ | 39 ἐξέφνης m. AKLR 0115. | nach κράζει hat καὶ ῥήσσει m. **S**D 1. 118. 131. 166. 477. | st μόλις hat μόλις m. BR | 40 ἐκβάλασιν m. **S**ABCLgrs¹⁵ |

Bl 154 r Lk 9,41—47

Ein grosses Loch unten links im Perg; auch ist die rechte untere Ecke abgerissen. — Die Tinte fliesst an verschiedenen Stellen aus. — Sp a 20 aus Versehen *oi* statt *oīs*. — Sp b 26 Omegastrich in 2. o 1. Hd. — 28 *av* zusammengebunden und die Hand d hat deswegen zur Deutlichkeit ein zweites *v* unten geschrieben. — Lk 9,41 ὡδε nach τὸν υἱόν σου m. ACgrs¹⁴ | 43 ἐποίει m. **Σ**ABCDLZ⁰¹¹⁵. 1. | nach ἐποί. hat ὁ ἰησοῦς m. ACgrs¹⁴ | 45 ἐρωτῆσαι m. **Σ**ABLgrs¹³ | 47 ἰδόν[ov] m. ACD Lgrs¹² |

Bl 154 v Lk 9,47—52

Sp a 8 Omegastrich in 1. o 1. Hd. — 23 o aus Versehen zweimal; die erste Hd merkte, dass o falsch war und fügte ω klein ans Ende von Zeile 22, doch tilgte er das falsche o nicht. — 25 o oben 1. Hd. — 26 er schrieb zuerst I, änderte das sofort in H um, löschte darauf H durch einen Punkt darunter und schrieb Y oben; die Hd a setzte drei Punkte noch dazu und einen Korrekturstrich oben. — Lk 9,47 παιδίου m. **Σ**ALgrs¹³ | 48 ὅς ἐάν an 1. Stelle m. **Σ**ABCgrs¹⁴ | ἐάν an 2. Stelle m. ACgrs¹² | st ἐστιν hat ἔσται m. ADgrs¹³ | 49 ὁ ἰωάννης m. **Σ**AC²Lgrs¹⁴ | εἶδο[ω]μεν m. **Σ**BC²Dgrs⁸ | ἐπὶ τῷ m. ACDgrs¹² | δαιμόνια ohne τὰ m. **Σ**ABCDIgrs¹⁴ | ἐκωλύσαμεν m. ACDgrs¹⁴ | 50 καὶ εἶπεν m. Agrs¹³ | ὁ ἰησοῦς m. **Σ**^cACDLgrs ausser **Σ***B | μὴ κωλύετε ohne αὐτόν m. **Σ**ABgrs¹² | nach γάρ add ἄν allein | καθ' ἑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν m. kls | 51 συνπληροῦσθαι mit ΚΔ | ἀναλήψεως m. **Σ**ABCDLX^Ξ | αὐτοῦ nach πρόσωπον m. **Σ**ACDgrs¹⁴ | ἐστὶρῳιζε[v] m. **Σ**ADgrs¹² | 52 αὐτοῦ m. **Σ**BCDIgrs¹⁰ |

Bl 155 r Lk 9,52—60

In der Aufschrift oben ου zweimal in Ligatur. — Sp b 10 aus Versehen nur πεν st εἶπεν. — Lk 9,52 κάρην m. **Σ**^cABC DLgrs ausser **Σ***ΓΛ | σαμαρειτῶν m. BDgrs¹⁰ | ὥστε m. ACD Lgrs¹⁵ | 54 nach οἱ μαθηταί hat αὐτοῦ m. ACDLgrs¹⁵ | εἶπον m. ADgrs¹³ | nach καταβῆναι add ἐπ' αὐτούς m. abcelq | st ἀπὸ τοῦ hat ἐκ τοῦ m. CD 1. 118. 131. | nach αὐτούς add ὥς καὶ ἡ[ε]ίας ἐποίησεν m. ACDgrs¹³ | 55 nach αὐτοῖς add καὶ εἶπεν οὐκ οἶδατε οἷον πνευματός ἐστε ohne ὑμεῖς m. DF^wULA | 56 v. καὶ ἐπορεύθησαν hat ὁ [om γάρ hier mit UIΓΛ 1. 11. 13. 22. 69] υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι ἀλλὰ σῶσαι m. F^wKMUΓΛΠ | 57 st ἐγένετο δέ hat καὶ m. **Σ**BCLX^Ξ 33. 69. 121. 124. | nach ἀπέρχη add κύριε m. ACgrs¹³ | 59 hat κύριε v. ἐπίτρεψον m. **Σ**AB³CLgrs¹³ | ἀπελθόντι [-τα wie D] πρῶτον m. CLgrs¹² | 60 nach αὐτῷ add ὁ ἰησοῦς m. ACgrs¹³ |

Bl 155 v Lk 9,60—10,4

Am Rand die griechische Beischrift 6, vgl. oben S. 559. —
Die Koridethi Evangelien.

In der Aufschrift des Kapitels 38 oben steht κ, für καί. — Sp a 3 Omegastrich in o i. Hd. — 6 v oben i. Hd. — 26 bei ει schrieb er zuerst ι, änderte es aber selbst in ε um und fügte ι bei. — Sp b 6 das zuerst geschriebene αι war zu tief in das Einband geraten und die Hand d schrieb es wieder oben. — 7 das ου ist eine Ligatur. — Lk 9,62 εἶπεν δὲ ὁ ἰησοῦς πρὸς αὐτόν m. ACgrs¹¹ | ἐπιβάλλων m. ADL 472. | τὴν χεῖρα αὐτοῦ m. sACDLgrs¹⁴ | εἰς τὴν βασιλείαν m. ACDgrs¹³ | 10,1 καὶ ἑτέρου m. sACDgrs¹³ | ἐβδομήκοντα ohne δύο m. sACLgrs¹³ | ἀνά δύο δύο[ἀνά δύο·B·] m. BKP 13. 69. 300. 346. | st πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον hat πᾶσαν πόλιν καὶ κόρον· so | ἰμνήσεν m. sABCgrs¹¹ | εἰσέρχεσθαι m. A 1. 118. 131. 209. 2 st οὖν hat δέ m. sBCDLΞ 1. 13. 33. 69. | ἐκβ. ἐργάτας m. sACLgrs¹³ | ἐκβάλλει m. sABCDLgrs¹¹ | 3 hat ἐγὼ nach ἰδοῦ m. CDLgrs¹³ | i. Hd ἀποστέλω Hd d -λλω | 4 βάλλάντιον m. sABCDgrs¹¹ | st μὴ tert hat μηδέ m. ACgrs¹² | καὶ μηδένα m. s*ABCDLgrs ausser s*Λ* |

Bl 156 r Lk 10,5—12

Sp a 25 Omegastrich in o Hd d. — Sp b 6 ου in Ligatur. — 9 Omegastrich in o i. Hd. — Lk 10,5 οἰκίαν εἰσέρχεσθε m. Agrs¹² | 6 καὶ ἐάν ohne μέν m. sABCDLgrs¹⁵ | om ἐκεῖ allein ἐπαναπαύσεται m. AB³CDgrs ausser sB | 7 ἐσθίωντες m. sACLgrs ausser BD | nach αὐτοῦ add ἐστι m. ACgrs¹² | 8 καὶ εἰς ἵν ἂν m. sBCDgrs¹⁰ | εἰσέρχεσθε m. R | δέχονται m. E* L*grs⁷ | 10 εἰσέρχεσθε m. Agrs¹³ | δέχονται m. UΓΔ^{vid}Λ | 11 ὑμῖν m. s*Dgr²Λ | εἰς τοῖς πόδας ἡμῶν m. ACLgrs⁷ | nach ἡγγικεν hat ἐφ' ἡμᾶς m. ACgrs¹³ | 12 δέ m. sDMSVΞ | σοδομο[σ] das σ und ein Teil des ι abgerissen mit der ganzen Ecke des Blatts.

Bl 156 v Lk 10,12—20

Sp a 19 Omegastrich in i. o Hd d. — Sp 15 aus Versehen bloss τραπην st αστραπην. — 22 aus Versehen kein ρ in σκορπίων. — Lk 10,13 χοράζειν[χοράζει·] m. sABCLgrs¹² | βησσαῖδα -δα m. ABCDLgrs¹² | σειδωνί | ἐγενήθησαν m. sBDLΞ 13. 33. 69. 346. | καθήμενοι m. sABCgrs⁷ | 15 καπερναούμ | ἡ und ὠψωθεῖσα m. ACgrs¹⁴ | hat τοῦ vor οὐρανοῦ m. AB³Lgrs¹⁵ | αἶδου ohne τοῦ m. sACDgrs¹⁴ | καταβιβασθήσῃ m. sACLgrs¹⁵ | 16 nach ἀποστ. με add καὶ ὁ ἐμοῦ ἀκούων ἀκοῦει τοῦ ἀποστείλαντός με m. E^{ms*} und mit ἀκ. ἐμ. 13. 124. 346. | 19 δίδωμι m. AC³Dgrs¹² | ἀδικήσει m. sADLgrs⁵ 1. 13. 33. |

Bl 157 r Lk 10,20—25

Sp b 28 ἀνέ[στ] und 29 ἐκ' πειράζ[ων] abgerissen. — Lk 10,20 om μᾶλλον m. sABCDgrs¹⁵ | γέγραπται m. Or Bas Const Cyr | 21 om ἐν v. τῷ m. ABCgrs¹² | hat ὁ ἰησοῦς v. τῷ m. LX 33. 346. 477. | nach πνεύματι add τῷ ἁγίῳ m. sBCDKLXΞΠ 1.

33. | ἐγένετο εὐδοκία m. **AC³Dgrs¹³** | 22 vor πάντα hat καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶπεν m. **ACgrs¹²** | μοι παρεδό[ω]θη m. **ABCDLgrs¹³** | 24 nach ἰκουσαν add Hd a πλὴν ζητῆται (ζητεῖτε) |

B1 157 v Lk 10,25—33

Sp a 29 [πλ]ησίον abgerissen. — Sp b 21 σκατα in Rasur geschrieben, σ lief aus und Hd a setzte ein σ oben. — Lk 10,25 hat καὶ v. λέγω[ο]ν m. **ACDgrs¹³** | 27 ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου m. **ACgrs¹³** | καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου m. **ACgrs¹²** | σεαυτόν m. **BCDLgrs¹²** | 29 δικαιοῦν m. **AC³grs¹²** | 30 hat δέ nach ὑπολαβών m. **AC²DLgrs¹⁴** | ἱερισίω m. **AB³CDgrs¹³** | ἡμιθανῇ ohne τυγχάνοντα m. **BD LΞ 1. 33. 131. 209.** | συνκυρίαν m. A | 32 λευεΐτης m. BD | γενόμενος und ἐλθών m. **ACgrs¹¹** | om αὐτόν nach ἰδών m. **BCLgrs¹²** | σαμαρεί[η]της m. **ABgrs¹⁴** | add αὐτόν nach ἰδών m. **ACDgrs¹³** |

B1 158 r Lk 10,33—40

Sp a 2 ω oben Hd a. — 5 ο oben Hd d. — 23 Omegastrich in 2. ο 1. Hd. — Sp b Aufschrift oben wegen Falte schlecht geschrieben; darin κ, für καὶ. — 7 Hd a add καὶ ζήσει am Rand. — 12 Hd a add κώμην am Rand. — 15 nach ὃ eine spitze Feder, weil die Tinte auslief, vgl. oben S. 611—613. — 28 ἀδ[ε] abgerissen. — Lk 10,34 ἐλθον m. **ACDLMΛΞ** | πανδοκ- m. **Σ²Ξ^{bis}** und -εἶον m. **ABDgrs¹³** | 35 nach αὐρίον add ἐξελθών m. **ACgrs¹³** | πανδοχῇ | 36 nach τίς hat οὖν m. **ACgrs¹⁴** | πλησίον δοκεῖ σοι m. γεγο[ω]νέναι m. **ABCLgrs¹⁵** | ἐνπεσόν- τος | 37 εἶπεν οὖν m. **AC³grs¹²** | nach ὁμοίως add Hd a καὶ ζήσει | 38 εἰς τὸν οἶκον m. **ADgrs¹⁴** | add αὐτῆς m. **Σ^aAC²grs¹³** | 39 μαρία m. **AB^{*}C³Dgrs** ausser **ΣB³C^{*}LPΞ** | παρακαθί[η]σασα m. **C³Dgrs¹⁴** | παρὰ m. **AB³C³Dgrs¹⁴** | st κυρίου hat ἰησοῦ m. **AB³C²grs¹⁴** |

B1 158 v Lk 10,40—11,4

Sp a οἶ oben Hd a. — 11 θορυ gelöscht, und Hd a schrieb an den Rand τυρβάζη. — 28 κε meistens abgerissen. — Lk 10,40 δικονῆν | εἰπόν m. **DLE 1. 33.** | 41 st κύριος hat ἰησοῦς m. **AB^{*}CDgrs¹⁴** | ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ m. **C³DKUP** | 1. Hd θορυβάζη m. **BCDL 1. 33.**, Hd a τυρβάζη am Rd m. **Agrs¹⁴** | 42 ἐνός δέ ἐστιν χρεῖα m. **AC^{*}** und **³grs¹⁴** | nach μαρία hat δέ st γάρ m. **ACgrs¹²** | ἀπ' αὐτῆς m. **Σ^aACgrs¹⁴** | 11,2 προσεῦχεσθε m. **ACgrs⁷ 1. 33. 69. 124.** | nach πότερ add ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρα- νοῖς m. **ACDgrs¹⁵** | ἐλθέτω m. **ABDLgrs¹³** | nach σου sec add γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ [τῆς om m. **Σ^{*}** und **^{eb}** **ACDMPΔ 69. / 48.** γῆς m. **ΣACDgrs¹⁵** | 4 ἀρίμεν m. **Σ^{*}grs⁹**

Bl 159 r Lk 11,4—11

Sp b 28 ἀπο[v] abgerissen. — Lk 11,4 ἀλλὰ ῥῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ m. **Σ**^cACDgrs¹⁴ | 5 μεσοῖα m. D^{*}νυκτίου m. **Σ**^{*}und ^{eb}ABCD²Lgrs ausser **Σ**^{*}X^{*}Λ | εἰπὶ m. **Σ**BCLgrs¹¹ | 6 nach φίλος hat μου m. **Σ**ABLXΠ | 7 nach ἰδίᾳ add γάρ m. F 13. 69. 346. | 8 αὐτοῦ φίλον m. Egrs¹² | ἀναίδειαν m. ABgrs⁷ | ὅσων m. **Σ**^{*}ABCKMRΠ | 9 ἀνοί[v] γήσεται m. **Σ**ABCLgrs⁶ | 10 ἀνοί[v] γήσεται m. **Σ**CLMRX | 11 τίνα m. ABCgrs¹⁴ | ἐξ ὑμῶν m. **Σ**A BCDLgrs⁵ |

Bl 159 v Lk 11,11—18

Sp a 24 ο oben 1. Hd. — 29 [οἱ] ὄχλοι abgenagt. — Sp b 5 ο oben Hd a ῥδ? — Lk 11,11 ἢ καὶ m. ACDgrs¹⁵ | ἐπιδώσει αὐτῷ m. **Σ**ACgrs¹⁵ | 12 ἢ καὶ ἂν [αν] m. ΛΛ, die übrigen ἐάν m. Agrs¹⁴ | αἰτήσῃ m. **Σ**ABCDgrs⁷ | μί m. **Σ**ACDgrs¹⁵ | 13 ὑπάρχοντες m. ABCgrs¹² | δόματα ἀγαθὰ m. **Σ**ABCDLgrs¹⁵ | nach ὁ πατήρ om ὑμῶν m. **Σ**ABDLgrs¹⁴ | st πνεῦμα ἅγιον hat δόματα ἀγαθὰ | 14 καὶ αὐτὸ ἴν m. A^{corr}Cgrs¹⁵ | ἐξελεθόντος m. **Σ**Bgrs¹⁴ | nach ἐθαύμασαν add πάντες vgl D und altit | 15 εἶπον m. **Σ**ACDLgrs ausser B | βεβηξέουσιν m. ACDgrs¹⁵ | vor ἄρχοντι hat τῷ m. **Σ**ABCKLMΠ | τὰ δαιμόνια ohne Zusatz m. **Σ**BCLgrs¹⁰ | 16 ἐξ οὐρανοῦ ἐξίiton παρ' αὐτοῦ m. **Σ**ABCDL 1. 13. 33. 121. 131. 157. / 184. | 17 αὐτῶν τὰ διανοήματα m. **Σ**BCD Lgrs¹³ | περισθεῖν[ε]σα m. CFMXΓ | ἐρ' ἐαυτῆς περισθεῖσα diese Reihenfolge m. BCgrs¹⁵ | ἐπ' οἶκον m. CDFKMXΠ | 18 διαμερίσθῃ m. ABDLgrs¹³ | nach βεβηξέουσιν. hat τῷ ἄρχοντι |

Bl 160 r Lk 11,18—26

Sp a reicht eine Falte von oben nach unten und treibt die Buchstaben am Schluss der Zeilen nach rechts. — Sp a 2 ε oben 1. Hd. — 27 ο oben Hd a. — Lk 11,19 hat οἱ vor υἱοί m. **Σ**BCLgrs¹⁴ | ἐκβαλοῦσιν | αὐτοὶ κριταὶ ὑμῶν ἔσονται m. ACKLMUΠ | 20 εἰ δέ ohne ἐγώ m. **Σ**^{*}Agrs¹⁴ | 21 ὁ ἰσχυρότερος | φυλάσσει m. **Σ**ABCLgrs¹⁰ | 22 ἰσχυρότερος ohne ὁ m. **Σ**BDL 248. | νικηθήσκει m. EHMXXΓΑΠ | πανοπλίαν | 23 nach σκορπίζει add με m. **Σ**^{*}und ^{eb}L 33. | 24 nach εὐρίσκον add τότε m. **Σ**^cBLXΞ 33. 157. / 48. 184. | 25 ἐλεθόν m. **Σ**ABLgrs⁸ | σεσαρωμένον m. **Σ**^{*}ADgrs¹² | 26 ἐπτά ἕτερα πνεύματα πονηρότερα αὐτοῦ m. ACgrs¹³ |

Bl 160 v Lk 11,26—31

Falte, vgl 160 r. — Sp a 11 ο oben 1. Hd. — 22 μακαριοι. — 23: ακουοι ακουοντες. — 27 αὐτόν 1. Hd aber mit spitzer Feder geschrieben. — Sp b 12 ε aus Versehen 2 Mal. — Lk 11,26 καὶ εἰσελεθόντα m. **Σ**ABCDLgrs⁷ 1. 13. 33. 69. | 27 ἐπάρασά τις γυνή φωνήν m. ACgrs¹³ | 28 μενοῦνγε m. B³CD grs¹² | φυλάσσοντες zuerst ohne αὐτόν m. **Σ**³AB^{*}CDLΔΞ, dann αὐτόν 1. Hd oder Hd a beigefügt m. B^{corr} (dann gelöscht) grs¹² |

29 v. πονηρά add γενεά m. **ABDLXZ** | ἐπιζητεῖ m. CDgrs¹³
nach ἰωνᾶ add τοῦ προφήτου m. ACgrs¹³ | 30 ἰωνᾶς m. **AC**
DLgrs¹³ | hat τοῖς νινευ. nach σημειῶν m. ADgrs¹² | νι[η]νευ-
εῖταις m. **B** | nach ταύτῃ add σημειῶν m. / 49. |

Bl 161 r Lk 11,31—37

Sp a 25 o oben Hd d. — Sp b 17 schrieb zuerst φωτι
korrigirte aber sofort ε und fügte ι an. — 27 die 1. Hd schrieb
das ι oben und die Hd d fügte das ι hinein. — Lk 11,31 das
erste Mal σολομῶνος mit **ABD**grs⁹, das 2. Mal σολομῶντος
m. CKLUTΠ | 32 νινευεῖται (-εῖται m. **BL**) m. **ABC**grs⁹ |
33 nach οὐδεὶς hat δέ m. ALgrs¹² | κρυπτήν m. allen grs,
Akzent mit SΠgrs^{meisten} | ἀλλ' m. allen grs | st φέγγος hat
φῶς m. **BCDX** | 34 nach σώματος add σου m. D | om σου
nach ὀφθαλμός m. **S**grs¹³ | nach ὅταν add οὖν m. ACgrs¹² |
nach σκοτηνον add ἔσται m. KMUXΠ | 36 ἔχον m. **ABC**
grs⁷ | om τι m. CLG | 37 nach λαλήσαι add αὐτόν ταῦτα m.
1. 69. 118. 124. 131. 346. | ἐρωτᾷ m. **ABM** 69. 71. 248. 472. |
nach φαρισαῖος add τις m. ACL³grs¹² |

Bl 161 v Lk 11,37—43

Lk 11,40 οὐχ ὁ m. **B³CDL**grs ausser AB* | 42 ἀλλά m.
BDLgrs⁷ | nach ταῦτα add δέ m. **aBCKLMXΠ0108**. | st
παρεῖναι hat ἀφείναι m. **S*** 57. / 184. |

Bl 162 r Lk 11,43—50

Sp b 6.7 aus Versehen συνευκειται. — 13 Omegastrich im
o 1. Hd. — Lk 11,44 nach οὐαὶ ὑμῖν add γραμματεῖς καὶ φari-
σαῖοι ὑποκριταί m. ADgrs¹³ | om οἱ vor περιπατοῦντες m. AD
grs¹² | add οἱ vor ἐπάνω allein | 47 st καὶ οἱ hat οἱ δέ m. **S^aA**
BDLgrs ausser **S^cC** | 48 st μάρτυρές ἐστε hat μαρτυρεῖτε m.
ACDgrs¹³ | nach οἰκοδομεῖτε add αὐτῶν τὰ μνημεῖα m. AC
grs¹³ | 49 ἀποστέλλω m. D | st ἐκδ. hat διῶ[ο]ζουσιν m. **ABC**
LX | 50 ἐκχυνόμενον m. Hgrs⁷ |

Bl 162 v Lk 11,50—12,1

Sp a 28 ω oben 1. Hd. — Sp b 4 μ oben 2. Hd. — 28
Omegastrich in o 1. Hd. — Lk 11,50 vor ἀπό sec καὶ aus Ver-
sehen wiederholt auf neue Seite. — 51 nach ἀπό hat τοῦ m.
Agrs¹² | nach ἕως add τοῦ m. ACgrs¹² | nach λέγω ὑμῖν add
ὅτι m. 69. 124. | 52 v. ἤρατε add ἐκρύψατε allein; D hat
ἐκρύψατε st ἤρατε und ἄth hat ἤρατε καὶ ἐκρύψατε | nach
αὐτοί add δέ allein | 53 st κάκειθεν ἐξελθόντος αὐτοῦ hat
λεγόντος δέ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτούς m. ADgrs¹³ | nach πρὸς
αὐτούς add ἐνώπιον παντός τοῦ λαοῦ m. DX 157. 477. | nach
λαοῦ add κατισχύοντο καὶ allein | nach φαρισαῖοι add καὶ οἱ
νομικοί vgl D | ἐνέχειν m. **ABL**grs¹¹ | 54 ἐνεδρεῦοντες ohne
αὐτόν m. **SX** 130^{gr} | om καὶ ζητοῦντες m. **BL** 1. 118. 131. 209.

239. | hat τι θίρεῦσαι allein | nach στόματος αὐτοῦ add ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ m. ACDgrs¹³ | 12,1 om ἐν οἷς |

Bl 163 r Lk 12,1—7

Sp a 6 κρι aus Versehen wiederholt: 1. Hd strich das erste κρι durch. — 27 das υ war sehr klein und die Hd a oder d fügte ein υ oben in Ligatur bei. — Sp b 2 Omegastrich im 2. ο ι. Hd. — 20 Omegastrich im 2. ο ι. Hd, ω oben Hd a. — 27 λ oben ι. Hd. — Lk 12,1 verbindet πρῶτον mit dem Folgenden | om ἐαυτοῖς m. 253. 435. | 2 δέ m. ABCLgrs¹³ | συνεκ. m. DC³ | συνεκεκαλυμμένον m. ABC³DLgrs¹³ | 4 ἀποκτενόντων m. Dgrs⁶ | st περισσότερον hat περισσόν m. ADKRP | hat περισσ. nach τι m. LX 33. 69. 346. | 5 φοβήθητε (aber -ήτε) nach φοβηθήτε m. ABLgrs¹³ | έχοντα ἐξουσίαν m. SABDKL RXII | ἐνβαλεῖν | 6 πωλοῦνται m. SB 13. 69. 346. |

Bl 163 v Lk 12,7—15

Lk 12,7 st ἡριθμῆνται hat ἡριθμημένοι εἰσιν m. D 40. 124. 259. | nach μη add οὐν m. SADgrs¹⁵ | nach διαφέρετε add ὑμεῖς m. DFGKMI | 8 st ἄν hat εἰς m. F | ὁμολογήσῃ m. SB³Lgrs¹² | 9 st ἐνώπιον hat ἐμπροσθεν m. ADKQPI | aus Versehen ἀπαρησιάζετε | 11 ἐπὶ m. ABLgrs¹⁵ | st μεριμνᾶτε hat μεριμνήσετε m. SBLQRN 1. 13. 33. 69. | πῶς ἰ, τι m. SABLgrs¹⁶ | 13 nach τις add τῶν | hat αὐτῶ nach ἐκ τοῦ ὄχλου m. SBFLQ 33. | εἰπέ m. SABLQRgrs ausser D | 14 st κριτήν hat δικαστήν m. Agrs¹⁶ |

Bl 164 r Lk 12,15—21

Lk 12,15 πάσης m. SABDLgrs⁸ | ἰ, ζαί, αὐτοῦ m. SABLgrs¹⁰ | ὑπαρχόντων αὐτοῦ m. SALgrs¹³ | 16 nach δέ add καὶ m. 116. 157. 209. 239. 245. | ἠύφορησεν m. ADLgrs⁵ | 18 γενήματα m. S*ADgrs¹³ | hat μόν nach γενήματα m. S* und ^a und ^c ADgrs¹⁵ | καὶ τὰ ἀγαθὰ μου m. S^a und ^c ABLgrs¹⁶ | 20 ἄρραν m. SABDLgrs⁸ | ἀπαυτοῦσιν m. SADgrs¹³ | 21 ἐαυτῶ m. S^c Agrs¹⁶ |

Bl 164 v Lk 12,22—29

Lk 12,22 αὐτοῦ m. SADLgrs¹⁵ | ὑμῖν λέγω m. Agrs¹⁵ | τῇ ψυχῇ ohne ὑμῶν m. SABDLQ | 23 ἰ, γὰρ ἰ, ψυχῇ | 24 οἱ σπεύρουσιν οὐδὲ θερ. m. ABgrs¹⁴ | ταμεῖον m. ABDLgrs⁶ | 25 μεριμνῶν m. SABLgrs¹⁵ | add ἕνα nach πῆχυν m. S^aALgrs¹⁶ | 26 οὐδέ m. SBLQ 070. 1. 33. 131. 157. 472. | 27 st οὔτε νήθει οὔτε ὑπνίσει hat ἀνδράνι οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει m. SABLgrs¹⁶ | vor σολομῶν hat οὐδέ m. Bgrs¹⁴ | 28 ἐν ἀγρῶ zwischen σήμερον und ὄντα m. Agrs⁶ | βαλόμενον | ἀμρίεννυσι m. SAggrs ausser BDL070. | 29 ἢ τί st καὶ τί m. ADgrs¹³ |

Bl 165 r Lk 12,30—37

Sp b ι οἷς oben ι. Hd. — Lk 12,30 ἐπιζητεῖ m. Agrs¹³ | nach τούτων add ἀπάντων m. X | 31 st αὐτοῦ hat τοῦ θεοῦ m.

AD²grs¹⁴ | nach ταῦτα add πάντα m. **Σ**^aADgrs⁵ | 33 βαλλάντια m. **Σ**ABDgrs⁹ | 35 αἱ ὁσφύες ὑμῶν m. AKQΠ | 36 ἀναλύση m. **Σ**ABDLgrs¹⁰ |

Bl 165 v Lk 12,37—44

Lk 12,38 κἂν ἐν τῇ δευτέρᾳ κἂν ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἐλθῇ, καὶ εὕρῃ οὕτως m. **Σ**BLX(070.) 33. 131. | nach εἰσιν add οἱ δούλοι ἐκεῖνοι m. Agrs¹⁶ | 39 ἐγρηγόρησεν ἄν καὶ οὐκ [ἄν om m. **Σ**^aBKLPSΠ 1. 13.] ἀφῆκεν m. **Σ**^a und ^cABLgrs¹⁶ | διορυχθῆναι m. **Σ**BL 33. 157. | 40 καὶ ὑμεῖς ohne οὖν m. **Σ**BLQ 070. 28. 131. 157. 242. / 63. | 41 αὐτῷ m. **Σ**Agrs¹⁵ | 42 om καὶ und δέ m. boh^{dz}sy^c und ^{vg} | καὶ ὁ φρόνιμος | hat τοῦ vor δοῦναι [διδόναι] m. **Σ**ABgrs¹⁵ | δοῦναι m. wenigen kls | hat τό v. σιτομέτριον m. **Σ**ALgrs¹⁷ | 43 st ὃν hat ὁ | ποιοῦντα οὕτως m. ABDgrs¹⁴ |

Bl 166 r Lk 12,44—49

Sp b 28 Omegastrich in o 1. Hd. — 44 st αὐτοῦ hat αὐτῷ m. MPΓΛ 070. 157. / 63. | καταστήσει: aus Versehen κατασεῖ | 45 ὁ κύριός μου m. **Σ**^{ca}ABDLgrs¹³ | ἐσθί[μῃ] | πίνει | 47 τοῦ κυρίου αὐτοῦ m. **Σ**BDLgrs⁵ | ἰτομάσας | st ἡ hat μὴδὲ m. Agrs ausser **Σ**BD 070. | 49 st εἰς hat ἐπὶ m. **Σ**ABLgrs⁶ |

Bl 166 v Lk 12,49—58

Sp a 11 v oben 1. Hd. — Sp b 2 λ oben Hd a (?). — 19 σ oben 1. Hd. — Lk 12,50 st οὗ hat ὅτου m. **Σ**ABDLgrs⁶ | 51 st ἀλλ' ἢ hat ἀλλ' ἄ m. D 69. | 52 διαμερισμένοι m. ΓΧΛ 070. | 53 διαμερισθήσεται m. Agrs¹² | ἐπὶ νύκτῃ m. **Σ**Bgrs¹² | ἐπὶ τὴν θυγατέρα m. L 070. 1. 131. 157. 209. | ἐπὶ τὴν μητέρα m. BDL 1. 124. 131. 157. 209. | add αὐτῆς nach νόμφην m. **Σ**^cABDLgrs ausser **Σ***Δ* | st τὴν πενθεράν hat τῇ πενθερᾷ | add αὐτῆς nach πενθ. m. **Σ**^cAgrs¹⁴ | 54 add τὴν v. νερέλιν m. Dgrs¹² | ἀνατέλουσαν m. GLX, Hd a -λ.- | ἀπὸ st ἐπὶ m. ADgrs ausser **Σ**BL 64. | v. ὄμβρος hat ὅτι m. **Σ**ABKLUXΠ | οὕτως m. grs ausser Γ | 55 nach λέγετε hat ὅτι m. **Σ**^cABgrs ausser **Σ***DL | nach γίνεται add οὕτως m. 69. 124. 157. 209. 254. 346. 477. | 56 τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ m. **Σ**ABgrs¹⁰ | st οὐ δοκιμάζετε hat οὐκ οἶδατε δοκιμάζειν | 58 st ἐπ' hat ἐπὶ |

Bl 167 r Lk 12,58—13,6

Sp b 21 Omegastrich im 1. o 1. Hd. — Lk 12,58 st παραδῶ hat παραδάσει m. **Σ**ABD 070. 69. 124. 157. 167. 346. | βάλῃ m. ALgrs¹¹ | 59 st οὐ καὶ oder καὶ hat ἄν m. 070. | τὸν ἐσχατον λεπτόν m. **Σ**^cALgrs¹¹ | 13,1 γαλιλαίων | πειλάτος m. **Σ**ABD | 2 nach ἀποκριθεὶς add ὁ ἰησοῦς m. ADgrs¹³ | st τοιαῦτα hat ταῦτα m. **Σ**BDL 12. 157. | 3 μετανοήσητε m. ADMXΓ | st ὡσαύτως hat ὁμοίως m. **Σ**BDL 070. 1. 13. 33. 69. 131. 157. 209. / 185. | 4 δέκα καὶ ὀκτώ m. **Σ**^cAgrs¹⁴ | st οὗτοι hat αὐτοί m. **Σ**ABKL XΠ 070. 33. 69. 157. | om τοῦς v. ἀνδρώπους m. Xgrs¹⁰ | hat

έν v. ἰλημ m. **SAgrs**¹³ | 5 μετανοήσῃτε m. **S*** und **ADLMUX 070**. | st ὡσαύτως hat ὁμοίως m. **ADgrs**¹⁴ | 6 περὶ τευμένην nach έν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ m. **Agrs**¹³ | ζῆτῶν καρπὸν m. allen grs

Bl 167 v Lk 13,6—12

Sp a 13 ω oben Hd a (ζ). — Sp b 25 Omegastrich in o i. Hd. — Lk 13,7 nach ἐτι hat ἀφ' οὗ m. **SBDL 070**. 13. 69. 124. 346. | nach ἔκκοψον add οὖν m. **ALX 070**. 13. 33. 69. 124. 229*. 472. | καταργῇ m. **HSXΓ** | 8 ὁ δὲ ἀμπελουργὸς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ | κόπρια (Akzent so) m. **SABLgrs**¹⁰ | 9 εἰ δὲ μήτε εἰς τὸ μέλλον m. **ADgrs**¹³ | 11 nach γυνί, om ἰν m. **SBLX 070**. 33. 157. 239. 259. 569. | δέκα καὶ ὀκτώ m. **ALgrs**¹³ | συνκρίπτ. m. **SDLΔ** |

Bl 168 r Lk 13,12—18

Lk 13,12 om ἀπό v. τῆς m. **BLgrs**¹³ | 13 hat ἐπ' v. αὐτῇ | ἀνορθώθη m. **ABDLgrs**⁷ 69. 433. | 14 ὅτι ἐξ m. **SBL** | έν ταῦταίς m. **Dgrs**¹² | 15 st δέ hat οὖν m. **Agrs**¹³ | om αὐτῷ | st κύριος hat ἱησοῦς m. **D^{er}FUG** 1. 28. 69. 124. 131. 209. 346. | ὑποκριταὶ m. **SABLgrs**¹³ | v. τῷ add έν m. **A 070**. | ἀπαγάν m. **S*B**³ 1. 17 γεινομένοις m. **S^eA(D)** | 18 st οὖν hat δέ m. **AD**¹⁵ |

Bl 168 v Lk 13,18—25

Lk 13,19 st ἐαυτοῦ hat αὐτοῦ m. **DFKLXΠ** | nach δένδρον add μέγα m. **Agrs**¹⁴ | 20 hat καὶ vor πάλιν m. **SBGL 070**. | 21 ἐνέκρουσεν m. **SADgrs**¹² | 22 nach κατὰ add τάς m. **XL 070**. 1. 157. 1253. | πορίαν m. **SAELU 070**. | statt εἰς hat έν m. **KΠ** 69. | ἱερουσαλήμ m. **ADgrs**¹⁵ | 24 st πύλης hat θύρας m. **SBDL** 1. 131. | st οὐκ hat οὐ μή | 25 κύριε κύριε m. **ADgrs**¹⁴ | nach ἀνοιζον hat aus Versehen ὑμῖν st ἡμῖν |

Bl 169 r Lk 13,25—31

Lk 13,26 ἄρξῃσθε m. **SADLgrs**⁸ | πλατῖαις 27 hat ὑμᾶς nach οἶδα m. **SAgrs**¹³ | hat τῆς v. ἀδικίας m. **ALgrs**¹⁴ | 28 st ὄψεσθε hat ἴδητε[αι] m. **S** | ἰσαάκ m. **S^eABgrs**¹⁴ | 29 om ἀπό v. βορρᾶ m. **SAD^{er}grs**¹³ | 30 aus Homoioteleuton om καὶ εἰσὶν πρῶτοι | 31 st αὐτῇ hat ταύτῃ m. **DKMΠ 070**. 63. 116. 157. | st ὥρᾳ hat ἡμέρᾳ m. **B³grs**¹³ | προσίλθον m. **SAB³grs**¹⁵ |

Bl 169 v Lk 13,32—14,1

Sp a 5 λ oben Hd a. — Sp b 3 ι oben i. Hd. (?) — Lk 13,32 st καὶ vor εἶπεν hat ὁ δέ m. **M** 569. | ἐπιτελῶ m. **Agrs**¹⁴ | τῇ τρίτῃ ohne ἡμέρᾳ m. **SADgrs**¹⁴ | 33 ἐχομένῃ m. **ABLRXΓΔΠ** | 34 ἀποκτείνουσα m. **SBDLgrs**¹¹ | ὄρνις m. **ABLgrs** ausser **SD** | τὴν ἐαυτῆς νοσσιάν m. **SBLgrs**¹¹ | 35 nach ὁ οἶκος ὑμῶν add ἔρημος m. **Dgrs**⁷ 33. | nach λέγω add δέ m. **S^eABDgrs** ausser **S*L** | nach ὑμῖν om ὅτι m. **SBDHLR** | ἴδητέ με m. **SABK MRΠ** | nach με add ἀπάρτι m. **D^{er}** | nach ἕως add ἂν m. **SAgrs**¹¹ | st ἕως ἴσχει ὅτι εἶπῃτε hat ἕως ἂν εἶπῃτε m. **SBLK**

MRXII 1. 69. 79. | 14,1 εἰσελθεῖν m. DM 13. 28. 69. 157. 346. | add ἐν vor σαββάτῳ |

Bl 170 r Lk 14,1—9

Sp b 17 Omegastrich im 2. o 1. Hd. — Lk 14,3 λέγων m. **AB**Lgrs ausser D | om εἰ v. ἔξεστιν m. **BDL** 59. / 15. | θεραπεῦσαι m. **BDL** 1. 124. 131. 209. | ἢ οὐ m. **BDL** 1. 13. 69. 124. 131. 157. 209. 346. | 4 om καὶ ἀπέλυσεν | 5 ἀποκριθεὶς m. **S*** und ^bAgrs¹¹ | hat πρὸς αὐτοῦς vor εἶπεν m. **BL**grs¹¹ | nach ὄνος add υἱός | st πεσεῖται hat ἐνπέσει | om ἐν v. ἡμέρᾳ m. **ADKLXΔΠ** | τῇ ἡμέρᾳ m. **S**^c**AD**Lgrs ausser **S***B | 6 nach ἀνταποκριθῆναι add αὐτῷ m. Agrs¹³ | 7 πρωτοκλησίας m. **AL**grs⁷ | 8 κατακληθήσῃς | πρωτοκλησίαν m. **AE***XΛ | 9 μετὰ m. **ABD**Lgrs⁶ |

Bl 170 v Lk 14,9—15

Lk 14,10 ἀνάπεσε m. **AB***grs⁸ | ἔρεῖ m. **BLX** 53. 63. 253. 259. | πάντων nach ἐνώπιον m. **AB**LBX | 11 st καὶ ὁ hat ὁ δέ m. X 69. 118. | 12 ποιεῖς | nach φίλους σου liest μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου·μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου·μηδὲ τοὺς γείτονάς σου τοὺς πλουσίους (σου τοὺς m. 13. 69. 124. 346.) | ἀντακαλέσωσιν σε m. **BDL**RX 1. 69. 346. / 48. | γεννῆσεται | ἀνταπόδομά σοι m. **BD**LR | 13 ποιεῖς m. **HUG** 69. 244. 251. | δοχὴν nach ποι. m. **AD**Lgrs¹⁴ | hat καὶ v. ἀναπ. | ἀναπείρους m. (**S**)**ABD*** L(R) 157. / 184. | 14 st δέ hat γάρ m. **S**^c**ABD**Lgrs ausser **S*** | 15 st ὅστις hat ὅς m. **AD**grs¹² | ἄρτον m. **ABD**Lgrs⁹ 1. |

Bl 171 r Lk 14,16—23: Sp a 12 muss über dem 1. o ein o stehen.

Sp a 7 οὐ in Ligatur 1. Hd. — 12 ο oben Hd d. — Sp b 13 λ oben 1. Hd. — 16 κ = καί. — 17 ο oben 1. Hd. — 28 ον oben 1. Hd. — Lk 14,16 ἐποίησεν m. **AD**Lgrs¹⁴ | μέγα m. **AB***Lgrs¹³ | 17 ἔρχεσθε | εἰσιν m. **SLR** | ohne πάντα m. **S*** und ^cBLR | 18 ἤρξατο | παραιτεῖσθαι πάντες m. Agrs¹³ | ἀνάγκην ἔχω m. **DP** | ἐξελθὼν ἰδεῖν m. **BDL** | 19 ὁ v. ἕτερος | 21 ὁ δοῦλος ohne ἐκεῖνος m. **ABDKLPRΠ** | ἀναπείρους m. (**S**)**AB**DL(PR) 157. | τυφλοὺς καὶ χωλοὺς m. **BD**Lgrs⁶ | 22 st ὥς hat ὁ m. **BD**LR 1. |

Bl 171 v Lk 14,23—30

Lk 14,23 μου ὁ οἶκος m. **ABD**S^c**KLRXΠ** 157. | 24 μου τὸ δεῖπνον | 25 οἱ v. ὄχλοι | om πολλοί m. D | 26 πατέρα αὐτοῦ m. **AD**grs¹³ 1. 13. 69. 124. 131. 262. 300. 346. | ἔτι δέ καί m. **AD**S^cgrs¹³ | τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν m. **AD**Lgrs¹⁵ | μου μαθητῆς εἶναι m. **AD**grs⁹ | 27 hat καὶ v. ὅστις m. **S**^c**Λ(D)**grs¹³ | αὐτοῦ m. **BD**Lgrs¹⁰ | εἶναι μου μαθητῆς m. **BL**grs⁹ | 28 θέλων ohne ὁ m. **ABD**Lgrs⁷ | πληρίσει | τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν m. **FVXII** | 29 nach ἰσχύοντος add αὐτοῦ m. S | nach θεωροῦντες add αὐτόν | αὐτῷ ἐν[μ]παΐζειν m. **ABKLRUXII** | ἐνπαΐζ. m. E |

Bl 172 r Lk 14,30—15,2

Sp b 21—25 ein grosses Loch. — Lk 14,31 ἐτέρῃ βασιλείᾳ nach συν[μ]βαλεῖν m. Fgrs¹¹ | συνβαλεῖν m. DL | βουλεύεται m. **SB** | ἀπαντῆσαι m. Lgrs¹¹ | 32 ἐτι πόρρω αὐτοῦ m. ARgrs¹² | τὰ πρὸς εἰρήνην m. **ADLgrs**¹¹ | 33 τοῖς ἐαυτοῦ ὑπάρχουσιν m. **SABLgrs** ausser DKMP | εἶναι μὲν μαθητῆς m. **SBLR** | 34 nach καλόν hat οὖν m. **SBLX** 69. 124. 346. | τὸ ἄλλας m. **ABLRgrs** ausser **S*D** | hat καὶ nach δέ m. ARgrs¹² | st ἀρτυθήσεται hat αὐτοῦ ἀρτυθήσεται | 15,1 αὐτῷ ἐγγιζόντες πάντες m. **ABKMUP** | 2 hat τε nach οἱ m. **BDL** |

Bl 172 v Lk 15,2—9

Sp a 9 am Schluss τις für das Lesestück. — 23 Omegastrich in o Hd a. — Lk 15,3 ὁμ λέγων m. D 13. 28. 69. 248. | 4 ἐν ἐξ αὐτῶν m. ALgrs¹³ | ἐνενήκοντα m. allen grs | ἕως ohne οὐ m. BDLgrs⁹ | 5 αὐτοῦ m. **SBDLgrs**⁹ | 6 συνκαλεῖ (συνκ. m. **SD**) m. **SABLgrs**¹² | ὁμ τοῖς v. γείτονας m. Meth | συνχάρ. m. **SDΔ** | 7 χαρὰ ἐστὶ ἐν τῷ οὐρανῷ m. ADgrs¹³ | ἔχουσιν m. D² | 8 ἕως οὐ m. **SBLX** | 9 συνκ. m. **SADΔ** | συνκαλεῖ m. **SBLgrs**⁵ | καὶ γείτονας ohne τὰς m. **SBL** |

Bl 173 r Lk 15,9—20

Sp b 2 Omegastrich i. Hd. — Lk 15,9 συνχάρ. m. **SADΔ** | 10 γίνεται nach χαρὰ m. Agrs¹³ | 12 nach ἐπιβάλλον add μοι m. D | hat καὶ nicht ὁ δέ v. διέειπεν m. **SDgrs**¹³ | 13 καὶ οὐ μετ' οὐ (D hat das οὐ v. μετὰ) | ἅπαντα m. **SALgrs**¹⁴ | 14 ληιμός | ισχυρός m. Pgrs¹⁷ | ὑπερεῖσθαι ohne τοῦ m. **SBDLgrs**¹⁰ | 16 γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ m. Agrs¹⁵ | ἀπό m. Agrs¹⁵ | 17 εἶπεν m. ADgrs ausser **SBL** | περισσεύουσιν m. **SDLgrs**¹⁵ | ἄδε ληιῶν m. DRU 1. 13. 67. 73. 124. 127. 131. 184. 209. 346. | 19 οὐκέτι ohne καὶ m. **SABDLgrs**¹² | 20 πατέρα αὐτοῦ m. **SDLgrs**⁹ |

Bl 173 v Lk 15,20—28

Sp b 15 hat aus Versehen ἐπ' ἄνατο. — Lk 15,20 εἶδεν m. **SBDgrs**¹⁰ | 21 εἶπε δέ αὐτῷ ὁ υἱός m. **SAgrs**¹⁶ | καὶ οὐκέτι m. Egrs¹³ | υἱός σου ohne Zusatz m. ALgrs¹⁴ | 22 ἐξενέγκατε verbesserte die i. Hd in ἐξενέγκαντε, wobei ohne Zweifel das σ von στολίην für das Schluss-Sigma von ἐξενέγκαντες gehalten wurde; doch blieb das καὶ vor ἐνδύσατε stehen; A / 50 ἐξενέγκαντες ohne jenes καὶ | ὁμ ταχὺ nach ἐξενέγκ. m. Agrs¹⁵ | στολίην ohne τὴν vorher m. D^{*}K^{*}LPQΠ | πόδας ohne αὐτοῦ m. **SABLgrs**¹³ | 23 st φέρετε hat ἐνέγκαντες m. Agrs¹⁰ | 24 hat οὗτος nach ὅτι m. **ABDLgrs** ausser **SK** | ἀνέζησεν m. **SADLgrs** ausser B | ὁμ καὶ vor ἦν m. **SABDLPQRX** | hat ἦν nach (nicht vor) ἀπολωλώς m. **egrs**¹⁴ | εὐρέθη m. **SBDLgrs**⁹ | 25 hat καὶ v. ἤκουσεν | 26 τί ohne ἂν m. **SADgrs**¹¹ | 28 ἤμελεν m. **SBDgrs**¹² | st ὁ δέ hat ὁ οὖν m. Pgrs¹³ |

Bl 174 r Lk 15,29—16,3

Sp b 13 ω Hd d (?). — 19 aus Versehen περισσους. — Lk 15,29 τῷ πατρί ohne αὐτοῦ m. **SL**grs¹¹ | 30 μετὰ πορνῶν ohne τῶν m. **SB**grs¹⁴ | τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν m. **A**grs¹⁴ | 32 ἀνέζησεν m. **SCAD**grs¹³ | ἀπολωλός m. **SC**grs⁷ | om ἦν nach ἀπολ. m. **ABDLRX** 1. 13. 33^{vid} 69. | εὐρέθη m. **SBDL**grs⁹ | 16,1 μαθητὰς αὐτοῦ m. **A**grs¹⁴ | 2 τῆς οἰκονομίας σου m. **SB**grs¹¹ | δύνῃ m. **SB**DP (69.) | 3 τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ m. **SA**Bgrs¹⁵ |

Bl 174 v Lk 16,3—11

Das Pergament ist schlecht, besonders in der oberen Hälfte, so dass die Tinte vielfach ausläuft. — Lk 16,4 ἐκ τῆς οἰκ. m. **SB**D 1. 69. 106. 124. 131. 346. | αὐτῶν m. **AD**grs¹⁴ | 5 χρεοφ. m. **SB**ADLgrs¹⁵ | -φιλετῶν m. **SAD**Lgrs⁷ | αὐτοῦ m. **S***Dgrs⁵ | 6 hat τό vor ἑκατόν | βάτους m. **AB**grs¹⁵ | st ὁ δὲ εἶπεν sec hat καὶ εἶπεν m. **P**grs¹⁴ | τὸ γράμμα m. **A**grs¹⁵ | 7 καὶ λέγει m. **A**grs¹⁵ | τὸ γράμμα m. **A**grs¹⁴ | 9 κἀγὼ m. **AD**grs¹⁵ | hat ἑαυτοῖς nach (nicht vor) ποιῆσατε m. **SA**ADgrs¹⁵ | ἐκλείπη m. **AB**³X 69. | σκηνάς ohne αὐτῶν m. **SB**ADLgrs¹⁵ |

Bl 175 r Lk 16,12—19

Lk 16,12 τὸ ὑμέτερον m. **SA**ADgrs¹⁶ | δώσει ὑμῖν m. **SDL**R 33. | 13 δυοῖ m. **SB**ADLgrs¹² | 14 καὶ οἱ φαρισαῖοι m. **A**grs¹⁵ | hat οἱ φιλάργυροι m. Δ / 184. | 15 nach αὐτοῖς add ὁ ἰησοῦς | om ἐστὶν m. **SB**ADLgrs⁷ | 16 st μέχρι hat ἕως m. **AD**grs¹⁴ | nach ἰωάννου add προεφήτευσαν (D / 13. 17. ἐπροφ.) | 18 καὶ πᾶς ὁ m. **SA**grs¹⁵ | 19 om δέ m. **DX**Δ |

Bl 175 v Lk 16,19—26

Sp a 9 ο oben Hd d. — 11 λ oben 1. Hd. — Sp b 11 σ oben 1. Hd. — Lk 16,20 nach τις add ἦν m. **A**grs¹⁴ | vor ἐβέβλητο hat ὅς m. **A**grs¹⁴ | ἡλκώμενος m. **KMSUVIΠ** | 21 ἐπέλ[ε]ιχον m. **SABLX** (-ι- m. **PX**) | 22 ἄβραάμ ohne τοῦ m. **allen** grs | 23 ἄβραάμ ohne τόν m. **SBDLX** | nach κόλποις αὐτοῦ add ἀναπαυόμενον m. **D** | 25 om σύ m. **SBDGHIILJ*** | ὥδε m. **allen** grs | 26 ἐπὶ m. **AD**grs¹⁴ | πᾶσιν m. **AEXIΔA** | μεταξὺ-μῶν καὶ ὑμῶν | ἐνθεν m. **SABL**grs¹² |

Bl 176 r Lk 16,26—17,4

Sp a 18 ω oben 1. Hd. — Sp 15 das ι in ἵνα Hd a. — Lk 16,26 οἱ ἐκείθεν m. **SCAL**grs¹⁴ | 27 οὖν σε m. **SL**grs¹⁴ | 29 nach λέγει hat δέ m. **SABDL**grs⁷ | add αὐτῷ m. **AD**grs¹⁴ | ἔχουσιν m. **ABIXIΔA** | μωσέα m. **A**grs¹² | 31 μωσέως m. **SA**Bgrs¹² | οὐδὲ εἰάν m. **SL**grs¹⁴ | 17,1 οἶν αὐτοῦ m. **E**grs⁹ | nach ἐστὶν hat τοῦ m. **SABDL**grs¹⁴ | μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα m. **AD**grs¹³ | st πλὴν οὐαὶ hat οὐαὶ δέ m. **A**grs¹⁴ | 2 st μύλος ὀνυκός hat λίθος μυλῆος m. **SBDL** | hat ἓνα v. τῶν μικρῶν τούτων

m. **ADgrs** ausser **BL** | 3 εἰς ohne δέ m. **BDLX** 33. ἀμαρτήσῃ | om εἰς σέ m. **ABL** 1. 42. 131. 209. 254. 346. | nach καὶ εἰς add μέν m. A | 4 ἀμαρτήσῃ m. **ABDLXΔ** | nach ἐπτάκις sec add τῆς ἡμέρας m. **Agrs**¹² |

Bl 176 v Lk 17,4—11

Sp a 11 Omegastrich in o Hd b (β). — Sp b 11 v oben i. Hd. — 22 ἡ oben i. Hd. — **Lk 17,4** om πρὸς (oder ἐπὶ) σε m. **Γgrs**¹¹ | 5 εἶπον m. **Agrs**¹³ | 6 εἰ ἔχετε m. **ABLgrs**¹⁰ | st ἐλ. λέγετε hat λέγετε | nach συκ. hat ταύτῃ m. **ABgrs**¹³ | 7 nach ὅς hat εἰσελθόντος αὐτοῦ | nach ἐρεῖ hat αὐτῷ m. **BDLX** | ἀνέπεσε m. **BDgrs**⁹ | 8 nach ἕως add ἂν m. **AKLMXΠ** | v. σύ hat καί m. 1. 124. 346. | 9 ἔχει χάριν m. **BDL** 124. | nach τῷ δούλῳ add ἐκείνῳ m. **Γgrs**¹⁰ | vor τὰ add πάντα m. 69. 124. 346. | τὰ διαταχθέντα ohne αὐτῷ m. **ABLgrs**¹⁰ | add οὐ δοκῶ m. **ADgrs**¹³ | 10 οὕτως m. allen grs | ποιῆτε | v. δοῦλοι hat ὅτι m. **BDLgrs**¹² | ὅτι ὁ m. **Xgrs**¹³ | ἀπειθοῦσιν m. **AB*DLgrs**⁵ | 11 nach πορεύεσθαι add αὐτόν m. **ADgrs** ausser **BL** | δὲ μέσου m. **Agrs**¹⁴ | σαμαρίας m. **AB*EFLXΔ** |

Bl 177 r Lk 17,11—20

Sp a 7 α oben Hd a. — 8 ι am Ende Hd d, weil ι verklekst. — 13 Omegastrich in i. o i. Hd. — **Lk 17,12** ἐπὶ νηυσὶν m. **SL** 1. 13. 69. 131. 157. 209. 346. | ἐπὶ ν. αὐτῶ m. **Agrs**¹⁴ | 14 nach ἰδὼν add αὐτοῦς m. D 13. 61**. 69. 124. 346. / 44. | 16 σαμαρείτης m. **Bgrs** ausser **ADI*** | 17 οὐχὶ οἱ δέκα m. **AGrs**¹² | οἱ δὲ ἐννέα m. **BLgrs**¹³ | 19 nach πορεύου add ὅτι m. D |

Bl 177 v Lk 17,20—29

Sp b 2 ε zuerst ι und sofort in ε verbessert. — 4 σ oben Hd a. — **Lk 17,21** ἢ ἐκεῖ[ῃ]κει m. **BL** 157. / 14. | 22 μαθητὰς ohne αὐτοῦ m. **BDLgrs**¹³ | 23 ἄθε und dann ἐκεῖ m. **ADgrs**¹⁴ | ἢ ἰδοῦ m. **ABgrs**¹¹ | 24 ἀστράπτουσα ohne ἡ m. **BLXΓ** 1. 69. 106. 131. 157. | ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν m. **ABDKRP** | st ἐπ' οὐρανόν hat ὑπὸ τὸν οὐρανόν m. kls | nach ἔσται om καί m. **ABLgrs**¹⁴ | ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ m. **ALgrs**¹¹ | 26 νῦν ohne τοῦ m. allen grs | 27 ἐξεγαμίζοντο m. **Agrs**¹² | st ἄχρι ἧς hat ἄχρις | πάντας m. **BDLX** | 28 ὁμοίως καὶ ὡς m. **ADgrs**¹² | 29 ἐξῆλθεν und ἔβρεξεν m. **AB*Lgrs**⁸ | θεῖον καὶ πῦρ m. **ADKMΠ** |

Bl 178 r Lk 17,29—18,3

Sp b ου in Aufschrift in Ligatur. — 12 ου in Ligatur. — **Lk 17,29** ἀπαντας m. **Agrs**¹² | 30 st τὰ αὐτά hat ταῦτα m. ***ALgrs**¹⁰ | st ἡ ἡμέρα hat ἡ ἡμέρα ἐν ἡ | 31 ἐν τῷ ἄγρῳ m. **ADgrs**¹⁴ | 33 st περιποιήσασθαι hat σώσαι m. **Agrs**¹⁴ | καὶ ὅς εἰς m. **ADgrs**¹³ | ἀπολέσῃ m. **BDgrs**⁸ | auch ohne αὐτήν m.

ⲚBDR 1. 33. 131. | 34 st ταύτη hat αὐτῇ | δύο ἔσονται m. AK MRUP | vor εἰς hat ὁ m. ⲚB 1. 69. 124. | παραλημφθήσεται m. ⲚABLRXΔ | 35 hat δύο ἔσονται m. Agrs¹⁵ | ἡ v. μία m. ⲚB DR 1. 69. | παραλημφθήσεται m. Ⲛ^eABLQRX | καὶ ἡ ἑτέρα m. ADgrs¹⁴ | om Vers 36 m. ⲚABLgrs¹⁴ | 37 st τὸ σῶμα hat ἄν γένιται τὸ πτῶμα | nach ἐκεῖ om καὶ m. ADgrs¹³ | συναχ- θήσονται m. ADgrs¹³ | συναχθ. vor οἱ ἀετοὶ m. ADgrs¹⁵ | 18,1 ἔλεγεν δὲ καὶ m. ADgrs¹⁴ | αὐτοὺς m. Ⲛ* und ^{eb}ABLgrs¹¹ | ἐγκ. m. B³LUΔΠ | ἐγ[ν]κακεῖν m. ⲚABDLgrs⁶ | 2 τι m. ⲚA Bgrs¹⁴ | 3 χήρα δὲ ohne τις m. grs ausser Δ |

Bl 178 v Lk 18,3—10

Sp b 2 in der Aufschrift ω oben Hd a. — Lk 18,4 ἰδελεν m. ⲚABDLQRXΔ | μετὰ δὲ ταῦτα m. ⲚADgrs¹⁴ | st καὶ ἄνθ. οὐκ hat οὐδὲ ἄνθρωπον m. ⲚBLX 157. | 5 κόπους m. Ⲛ*E*GR 1. 69. 131. 209. 346. | ἐκδικησων | ἐρχομένῳ πο πιάζῃ | ὑποπιάζῃ m. Egrs¹² | 7 ποιήσει m. Agrs⁷ | τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν m. Agrs¹⁴ | καὶ μακροθυμεῖ m. ⲚABDLQXΠ 1. 157. 209. 472. 489. | ἐπ' αὐτοὺς m. 69. | 8 v. λέγω add ναὶ m. GMR 28. 124. 346. | 9 δὲ καὶ m. ⲚBDLMQRXΔ |

Bl 179 r Lk 18,10—16

Sp b am Rand mit grüner Tinte, Z. 1,2 ω, Z. 4,5 ἕως ᾧδε. — Lk 18,10 v. εἰς hat ὁ m. ⲚALgrs¹³ | 11 nach ταῦτα add πρὸς ἑαυτὸν m. Ⲛ^eBL 1. 131. | ὥσπερ m. ⲚABgrs¹³ | 12 ἀποδεκατῶ m. Ⲛ^eADLgrs ausser Ⲛ*B | 13 καὶ ὁ τελώνης m. ADgrs¹³ | v. μακρόθεν hat ἀπὸ | hat εἰς τὸν οὐρανὸν v. ἐπαραι m. AD grs¹² | εἰς τὸ στῆθος m. Agrs¹⁰ | αὐτοῦ m. ⲚADLgrs¹³ | 14 v. κατέβη hat ὅτι | om γάρ v. ἐκεῖνος m. kls | ὁ δὲ m. ⲚBDgrs¹⁶ | 15 om δὲ | ἐπετίμησαν m. Agrs¹⁵ | 16 προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπεν m. Agrs¹⁴ |

Bl 179 v Lk 18,16—25

Sp b 18 ein Punkt unter dem 1. σ 1. Hd; das σι vom Ende der vorigen Zeile war aus Versehen wiederholt. — 29 das v oben 1. Hd. | Lk 18,17 ὅς ἐάν m. Agrs¹⁵ | 19 ὁ θεός m. Ⲛ^e AB³Dgrs ausser Ⲛ*B* | 20 om σου nach μητέρα m. ABDLgrs⁶ | 21 πάντα ταῦτα m. AKΠ078. | ἐφύλαξα m. ⲚABL 1. 209. | nach ἐκ νεότητος hat μου m. ⲚALgrs¹⁶ | 22 nach ἀκούσας δὲ add ταῦτα m. Agrs¹⁶ | st αὐτῶ aus Versehen nur τῶ | ἔτι m. Ⲛ^{a?} und ^cABDLgrs¹⁴ | διάδος m. Bgrs¹⁴ | v. πτωχοῖς add τοῖς m. D | ἐν οὐρανῶ m. 078 grs¹⁵ | 23 ἐγένετο m. ⲚDgrs ausser ⲚBL | 24 αὐτὸν ὁ ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον εἶπεν m. Agrs¹⁷ | hat εἰσελεύσονται v. εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ m. Agrs¹⁶ |

Bl 180 r Lk 18,25—34

Sp a 5 st des 2. ε wurde zuerst ι geschrieben aber sofort in ε umgeschrieben. — 13 st παρὰ aus Versehen ταρὰ. —

28 st des 1. v wurde zuerst α geschrieben, dann sofort in ν verwandelt. — Sp b 13 μ oben Hd a. — 14 aus Versehen διὰ τῶν zweimal. — 29 ω oben Hd a. — Lk 18,25 διὰ τρυπήματος βελόνης μαλίας ῥαρίδος διελθεῖν | τρυπήματος m. LR 157. 242. / 31. 32. 150. | [τρυ]μαλίας m. Agrs¹⁵ | βελόνης m. SBDL 1. 13. 69. 124. 157. 209. 251. 346. | ῥαρίδος m. Agrs¹⁶ | διελθεῖν m. ADMP | 26 εἶπον m. ABDLgrs ausser SR | 27 hat τῶ v. θεῶ m. SABLgrs⁶ | hat ἐστὶν nach δυνατό m. Agrs¹⁶ | 28 hat ὁ v. πέτρος m. SBDLRUX | v. τὰ hat πάντα m. 1. 13. 69. 118. 131. 209. 346. | ἀφέντες πάντα τὰ ἴδια m. SBDL 1. 13. 69. 118. 131. (157.) 209. 346. | 29 ἔμιν λέγω | add ὅτι m. SABLgrs¹⁴ | ἰ γονεῖς ἢ ἀδελφοὺς ἢ γυναῖκα m. ADgrs ausser SBL | ἐνεκεν m. ADgrs ausser SB | 30 ὅς οὐ μὴ m. Agrs¹⁵ | ἀπολάβῃ m. SALgrs¹⁴ | nach αἰώνιον add κληρονομίᾳ 31 ἱεροσόλυμα m. Agrs¹⁴ | v. τῷ υἱῷ hat περὶ (D 13. 69. 124. 346. περὶ τοῦ υἱοῦ 32 ἐνπαιχθήσεται m. ADEP | hat καὶ ὑβρισθήσεται m. SAgres¹⁵ 33 τῇ ἡμέρᾳ τρίτῃ |

Bl 180 v Lk 18,34—19,2

Sp a 12 aus Versehen nur ακουσα. — Sp b Aufschrift ου oben in Ligatur. — 16 Omegastrich in ο 1. Hd. — Lk 18,35 ἱερίχῳ m. SALgrs¹⁴ | προσαιτῶν m. Agrs¹⁶ | 36 τί ἂν εἴη τοῦτο m. DLgrs⁶ | 37 ὁ ναζωραῖος auch | 38 δαυεὶδ | 39 σιναίτις m. SAgres¹⁴ | 40 ὁ ἱησοῦς m. SLgrs¹⁵ | 41 hat λέγων vor τί m. Agrs¹⁴ | 19,1 ἱερεῖχῳ m. SBDQΔ |

Bl 181 r Lk 19,2—11

Sp a 19 χ oben Hd d. — Sp b das erste ο in Aufschrift oben 1. Hd. — Omegastrich in 3. ο Hd d. — Lk 19,2 hat καὶ ὁ αὐτός ἰν ἀρχ. | καὶ αὐτός ἰν πλουτ. m. U | 3 ἰεὺς δύνατο m. SAB³Lgrs ausser B*KΠ | 4 προδραμάν m. SABgrs⁸ | εἰς τὸ ἔμπροσθεν m. SBL (157.) 475. | συκομαρέαν m. DQ 1. 131. | δι' ἐκείνης m. Λ 1. 69. | 5 ἀναβλέψας ὁ ἱησοῦς ohne Zusatz m. SBL 1. 131. 209. | ζακχαῖε aber Hd d ζαχχαῖε | 7 πάντες m. SABDLgrs¹² | 8 οὐκ ὁ vor ζα. m. ABLgrs¹⁵ | ζαχχαῖος ἡμίση m. Λ | μου τῶν ὑπαρχόντων m. SBLQ 1. 209. | hat τοῖς πτωχοῖς v. δίδωμι m. SBDLQ 1. 33. 209. | 9 ἀβραάμ ἐστὶν m. S^cABDgrs ausser S*LR | 11 ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι ἰλημ m. Agrs¹⁴ |

Bl 181 v Lk 19,12—20

Sp b 7 σ oben 1. Hd. — 23 ι oben 1. Hd. — Lk 19,13 πραγματεύεσθε m. Λ 1. 131. | 14 πολεῖται m. SB*DEFT | nach λέγοντες add ὅτι | st βασιλεῦσαι hat βασιλεύειν | 15 st τούτους hat αὐτοῦ m. 473. | ἔδωκεν m. Agrs¹⁴ | γινῶ m. Agrs¹³ | τίς τί διεπραγματεύσατο m. Agrs¹⁴ | 16 ἡ μνάς m. B³grs⁷ 1. 13. 33. 157. 209. | προσ. δέκα μνάς m. Agrs¹⁴ | προσηργάσατο m. S*A B*DE*LR 473. 477. / 184. | 17 st εὖγε hat εὖ m. SALgrs¹⁴ | ἀγαθὲ δοῦλε m. ABDLgrs¹³ | 18 κύριε ἡ μνάς σου in dieser

Reihenfolge m. ADgrs¹³ | μνᾶς m. ⁸EFHMRΛ | 19 γείνου m. ABD | γ[ε]ίνου vor ἐπάνω m. Agrs¹⁴ | 20 ὁ ἕτερος m. ⁸BD LR 69. 247. 281. / 184. | μνᾶς m. ⁸EFHMRΛ |

Bl 182 r Lk 19,20—29

Sp a 17 Omegastrich in 1. o 1. Hd. — 22 Omegastrich im 2. o Hd b. — Sp b 6 das 2. ε zuerst ι und dann sofort ε. — Lk 19,21 nach ἔσπει[η]ρας add καὶ συνάγεις ὅθεν οὐ διεσκόρπισας m. UΛ 13. 69. 262. 346. | 22 καὶ λέγει | κρίνω m. diesem Akzent m. B³Λ | om ἐγὼ m. L | nach ἔσπειρα add καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισα m. UΛ 13. 69. 262. 346. | 23 μου τὸ ἀργύριον m. ⁸ABL 33. 157. 475. / 48. | om τήν vor τράπεζαν m. ⁸ABDL grs¹³ | καὶ ἐγὼ ἐλθάν m. ALgrs¹⁴ | ἂν αὐτὸ ἀνέπραξα m. A | 25 εἶπον m. Agrs¹⁴ | 26 λέγω γάρ m. ADgrs¹⁴ | δοκεῖ ἔχειν m. 69. 346. | nach ἀρδήσεται add ἀπ' αὐτοῦ m. ⁸ADgrs¹⁴ | 27 st τούτους hat ἐκείνους m. ADgrs¹² | κατασφάζετε m. ABDL grs¹² | hat αὐτοὺς sec v. ἔμπροσθεν m. ⁸BFLR 33. 53. 157. / 49. 184. | 29 βηθ' φαγήμ |

Bl 182 v Lk 19,29—37

Sp a 26 aus Versehen αὐτῶ st αὐτῶν. — Omegastrich im 2. o Hd b. — Lk 19,29 nach μαθητῶν add αὐτοῦ m. ADgrs¹⁴ | 30 st εἰπὼν hat λέγων m. ⁸BDL 13. 69. 157. | ἐκάθισεν | om καὶ v. λύσαντες m. ⁸Agrs¹⁴ | hat αὐτόν st vor, nach ἀγάγετε m. AKΠ | 31 nach ἐρεῖτε add αὐτῷ m. Agrs¹² | 32 nach αὐτοῖς add ὁ ἰησοῦς m. cfff²ilqmt | 33 εἶπον m. Agrs¹⁴ | 34 εἶπον m. Agrs¹⁴ | ὅτι m. ⁸ABDKLMH | 35 ἐπιρρίψαντες m. ⁸AB*grs⁶ 477. 481. | st ἑαυ. hat αὐτῶν m. ⁸BDLΔ 1. 13. 118. 130. 157. | 36 st αὐτῶν hat ἑαυτῶν m. ⁸BKRUI 1. | 37 ἤρξαντο m. ⁸ABgrs⁹ | nach μαθητῶν add αὐτοῦ | πασῶν m. ⁸ALgrs ausser BD | γινομένων δυνάμεων m. 13. 69. 346. arm |

Bl 183 r Lk 19,37—46

Sp a 1 Omegastrich im 2. o 1. Hd. — 15 das ι am Ende war ausgeflossen so hat sp Hd noch ein ι geschrieben. — Sp b 5 in ἐπὶ wurde zuerst st ι ein ε geschrieben und dann von der 1. Hd in ι verbessert. — 9 Omegastrich im 1. o 1. Hd. — Lk 19,38 ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς m. ⁸ALgrs¹² | εἰρήνη ἐν οὐρανῷ m. ADgrs¹³ | 39 εἶπον m. Rgrs¹² | 40 nach εἶπεν add αὐτοῖς | om ὅτι m. B* 69. 235. 240. 244. | σιωπήσωσιν m. Γgrs¹⁰ | κεκράζονται m. Agrs¹² | 41 ἐπ' αὐτήν m. ⁸ABDLgrs⁵ | 42 om καί γε m. D 157. | om σου pr m. AD 1. 157. 209. | nach εἰρήνην om σου m. ⁸BL 259. | 43 παρεμβαλοῦσιν m. ⁸C*L 33. | 44 ἐπὶ λίθον m. ⁸BDLRS*Π 1. 33. 124. 131. 209. / 184. | hat ἐν σοί v. und ἐν ὅλῃ σοι nach λίθον ἐπὶ λίθον das erstere m. ACgrs¹³, das zweite m. D 1. 124. 209. | 45 nach πωλοῦντας add ἐν αὐτῷ m. ADgrs¹³ und noch καὶ ἀγοράζοντας m. AC'Dgrs¹³ |

Bl 183 v Lk 19,46—20,6

Sp a 15 Omegastrich im 2. ο Hd b. — Lk 19,46 καὶ ἔσται ὁ οἶκος μου οἶκος προσευχῆς m. **Σ**^{*} (und ^{*}) BLR 1. 13. 69. 118. 124. 131. 157. 209. 346. aber add nach προσευχῆς auch ἔστιν! 47 om οἱ vor γραμματεῖς m. AK^{*}Λ | 48 εὗρισκον m. **Σ**ABLgrs¹² | ποιήσωσιν m. **Σ**ABCDgrs¹² | ὁ γὰρ λαὸς ἅπας m. D 69. ἐξεκρέματο m. ALgrs ausser **Σ**B | 20,1 nach ἡμερῶν add ἐκείνων m. ACgrs¹³ | οἱ ἀρχιερεῖς m. **Σ**BCDLMQR | 2 εἶπον m. ACDgrs¹³ | hat λέγοντες nach πρὸς αὐτόν m. Agrs¹⁴ | εἰπὲ ἡμῖν m. ADgrs¹³ | 3 ἓνα λόγον m. CDgrs⁹ | 4 om τό v. ἰωάννου m. ABCgrs¹³ | 5 συνειλογίζοντο m. **Σ**CD | διατί ohne οὖν m. **Σ**Bgrs¹¹ | 6 πᾶς ὁ λαὸς m. ACgrs¹³ |

Bl 184 r Lk 20,6—14

Lk 20,9 πρὸς τὸν λαόν m. **Σ**ABCLgrs¹³ | nach ἀνθρώπος add τις m. A 69. 124. | ἀνθρώπος ἐρύτευσεν ἀρτεμῖνα in dieser Reihenfolge m. **Σ**(A)BLgrs¹⁴ | ἔξεδото m. **Σ**B³Dgrs¹¹ | 10 καὶ ἐν τῷ καιρῷ m. CQ (ohne τῷ Agrs¹³) | δῶσιν m. CDgrs¹² δεῖραντες αὐτόν ἐξαπέστ[ε]λάν m. ACgrs¹⁴ | καινόν m. AKR | 11 πέμψαι ἕτερον m. Cgrs¹³ | 12 προσέθετο πέμψαι τρίτον m. ACgrs¹⁴ | καὶ τοῦτον m. **Σ**BCDLgrs¹² | 13 vor ἐντραπίσσονται add ἰδόντες m. Agrs¹³ | 14 αὐτόν m. **Σ**^{*}ABCDLgrs¹³ | διελογίζοντο m. **Σ**BCDLgrs¹² | st ἀλλήλους hat ἑαυτοῦς m. ACgrs¹² |

Bl 184 v Lk 20,14—20

Sp a 12 Omegastrich im 1. ο Hd b. — Sp b 13 aus Versehen καὶ zweimal. — 17 v oben 1. Hd. — 20 Omegastrich im 2. ο Hd b. — Lk 20,14 vor ἀποκτ. add δεῦτε m. **Σ**CDLgrs¹⁰ | 16 ἀκούσαντες δέ m. **Σ**BCLgrs¹⁴ | εἶπον m. ACgrs¹¹ | 17 ἐνβλέψας m. D | 19 ἐζήτησαν m. **Σ**ABLgrs¹³ | οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς m. AB(C)KLMUP 1. (13.) 33. 118. 124. 131. 209. 346. | τὸν λαόν m. **Σ**ABCDLgrs⁸ | hat εἶπεν nach παραβολήν ταύτην m. ACgrs¹² | 20 st παρατηρήσαντες hat ἀποχο[ω]ρήσαντες m. D | ἐγκαθέτους m. **Σ**DR | λόγον m. CKΓ | ὥστε m. **Σ**BCDL 184. |

Bl 185 r Lk 20,20—28

Sp a 7 Omegastrich im 3. ο 1. Hd. — 28 aus Versehen εἶπον. — Sp b 13 σ oben 1. Hd. — Lk 20,22 ἡμῖν m. CDgrs¹³ | καίσαρι φόρον δοῦναι m. **Σ**ABCLP | 23 nach αὐτοῦς add τί με πειράζετε m. ACDgrs¹³ | 24 δείξατε m. **Σ**ABDLM | δηνάριον ohne Zusatz m. ABDgrs¹³ | st οἱ δέ hat ἀποκριθέντες m. DG 1. 118. 131. 209. 239. | εἶπον m. ADgrs¹² | 25 st πρὸς αὐτοῦς hat αὐτοῖς m. ACDgrs¹³ | ἀπόδοτε τοῖνυν m. ACgrs¹² | καίσαρι ohne τῷ m. **Σ**ABC³grs¹³ | 26 st αὐτοῦ ῥήματος hat τοῦ ῥήματος αὐτοῦ | 27 οἱ λέγοντες m. **Σ**BCDL 1. 33. 118. 131. 209. | 28 μωϋσῆς m. BDLgrs⁷ | ἄτεκνος ἀποθάνη m. Agrs¹² |

Bl 185 v Lk 20,28—38

Das Pergament gegen unten schlecht, so dass die Tinte ausgelaufen ist. — Sp a 6 Omegastrich im 2. o 1. Hd. — 19 Omegastrich im 2. o 1. Hd. — Sp b 7 Omegastrich im 1. o 1. Hd. — 12 λ oben Hd b. — Lk 20,28 ἐξαναστήσει m. **ABDL** grs⁸ | 30 καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν m. acf^gilqvg arm | τὴν γυναῖκα καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος m. Agrs¹³ | 31 nach αὐτήν add ὡσαύτω[ο]ς m. AEHVΓΛ | add καὶ v. οὐ m. Ggrs⁵ κατέλιπον m. **ABL**grs⁷ | 32 add δέ nach ὕστερον m. **AL**grs⁸ | nach δέ add πάντων m. Agrs¹³ | ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνή m. Agrs¹³ | 33 ἐν τῇ οὖν ἀναστήσει ohne ἡ γυνή m. **AD**grs¹³ | st γίνεται hat ἔσται m. **DGL** 1. 22. 33. 131. 157. 209. | 34 nach καὶ add ἀποκριθεὶς m. Agrs¹⁴ | hat οἱ τοῦ αἰῶνος υἱοὶ | nach τοῦ αἰῶνος τούτου om γεννῶνται καὶ γέννασιν m. **AB**grs ausser D | ἐκγαμίζονται m. Agrs⁷ | 35 ἐκγαμίζονται m. Agrs¹² 36 οὐδέ m. **ABDLP** 106. 157. / 184. | st δύνανται hat μέλλουσιν m. **Dersy**vgrd | εἰσιν τοῦ θεοῦ m. Pgrs¹⁴ | 37 μωϋσῆς m. **BDL** grs⁸ | τὸν θεόν sec und tert m. Agrs¹⁴ | 38 ὁ δὲ θεός |

Bl 186 r Lk 20,38—21,2

Sp a 7 Omegastrich in o 1. Hd. — Sp b 24 λ oben Hd b. — Lk 20,39 γραμματαίων m. ALPR | εἶπον m. Agrs¹⁴ | 40 οὐκέτι δέ m. ADgrs¹⁵ | 41 υἱὸν δαδ εἶναι m. Agrs¹⁴ | 42 st καὶ αὐτός hat αὐτὸς γάρ m. **BLR** 1. 33. 124. 131. 157. 209. | ψαλμῶν ohne τῶν m. **ABL**grs¹⁴ | ὁ κύριος m. ALgrs¹⁵ | 44 κύριον αὐτόν m. **SD**grs⁹ | αὐτοῦ υἱός ἐστιν m. **ABKMP** 1. 209. | 45 τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ m. **AL**grs¹³ | 46 hat ἐν στολαῖς nach περιπατοῦσιν m. BDgrs¹³ | 47 st προσεύχονται hat προσευχόμενοι m. DPR 13. 69. 124. 172. 475. | λήψονται m. Qgrs¹² | 21,1 εἶδεν m. **ABD**grs⁸ | τὰ δῶρα εἰς τὸ γαζοφυλάκιον αὐτῶν | 2 ἶδεν m. XP* |

Bl 186 v Lk 21,2—10: Sp a 6 statt v lies η

Sp a 2 λ oben 1. Hd. — 4 Omegastrich in o Hd b. — Sp b 16 ρε in Rasur. — 26 σ oben 1. Hd. — Lk 21,2 τινα καὶ m. Agrs⁸ 1. 13. 69. 108. 131. 209. | βαλοῦσαν sofort in βάλλουσα verbessert | λεπτά δύο m. **BLQX** 33. 157. | 3 ἡ πτωχή αὕτη m. Agrs¹³ | πλ.εῖο m. **DQX** 51. 106. 157. 235. 239. 483. 484. | 4 ἅπαντες m. ALQXIΛΠ | om οὔτοι | nach εἰς τὰ δῶρα hat τοῦ θεοῦ m. ADgrs¹³ | ἅπαντα m. Agrs¹² | st εἶχεν hat ἔσχεν | 5 ἀναθήμασι m. BLgrs¹³ | 6 ταῦτα ἃ m. **AB**grs ausser DL | 8 nach λέγοντες hat ὅτι m. ADgrs¹² | nach μὴ sec hat οὖν m. Agrs¹² 9 ταῦτα γενέσθαι πρῶτον m. **BL**grs¹² |

Bl 187 r Lk 21,10—21

Sp a 7 θ oben 1. Hd. — 29 st γάρ aus Versehen γα. — Sp b 7 αι floss aus, Hd b schrieb es wieder an den Rand. — 9 v Hd d. — 10 v Hd d. — 17 st des 1. η schrieb er zuerst α,

verbesserte es aber sofort in ι, — Sp b unten floss die Tinte aus und die Buchstaben wurden deswegen weit auseinander geschrieben. — 24 τ oben Hd d. — 27 η oben Hd d. — Lk 21,10 st ἐπ' hat ἐπί m. Bgrs¹² | 11 st καὶ κατὰ τόπους hat κατὰ τόπους καὶ m. ADgrs¹³ | λῆμοι καὶ λῆμοι m. sADLgrs¹² φόβητρα m. sALgrs¹², aber sofort in φόβητρα m. BD umgeändert | σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα diese Reihenfolge m. Agrs¹³ | 12 πάντων m. sABDLgrs¹³ | om τὰς vor συναγωγὰς m. ALgrs¹³ | ἀπαγομένους m. sBDL 1. 131. 209. | 13 nach ἀποβήσεται add δέ m. s^aALgrs ausser s^aBD 14 st ὅτε oder θέσθε hat θέστε | εἰς τὰς καρδίας m. Rgrs¹² | 15 ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι | πάντες m. sADgrs¹⁴ | 17 hat διὰ τὸ ὄνομά μου nach ὑπὸ πάντων m. sABDLgrs¹³ | 19 κτίσασθε m. AB 1. 13. 33. 124. 346. | 20 τὴν ἡ.η. m. ALgrs¹³ |

Bl 187 v Lk 21,21—28

Sp a 25 Omegastrich im ι. ο ι. Hd. — Lk 21,22 πληρωθῆναι m. CX | 23 nach οὐαὶ add δέ m. sACgrs¹⁴ | om τὰς vor ἡ.η.ζούσαις | ἐν τῷ λαῷ m. Γgrs⁵ | 24 μαχαίρας m. sAB^aCLRgrs ausser B^aΔ | πάντα τὰ ἔθνη m. ACDgrs¹³ | αἰχοὶ οὐ m. sBCD LR | 25 st ἔσονται hat ἔσται m. ACLgrs¹⁴ | ἰχθὺς m. sABC LMRX | καὶ σάλους m. X |

Bl 188 r Lk 21,28—22,3

Sp a 1 und sonst hier und dort ist die Tinte ausgeflossen. — ι λα und μων oben Hd D. — Sp b 18 ορ und η oben Hd d. — Lk 21,30 ἴδῃ nach προβάλωσιν m. ABCgrs¹¹ | 31 οὕτως m. grs ausser ΜΓΔ | 33 παρελεύσεται m. CKΠ 1. 127. 131. | οὐ μὴ παρελθῶσι m. Agrs¹⁵ | 34 δέ m. ABCLRgrs ausser sD | βωφηθῶσιν m. sABCLgrs¹⁴ | ὑμῶν αἱ καρδίαι m. sCDLgrs¹⁴ | κρεπάλη m. sAB^aLMRXΓ | αἰρν. ἐρ' ὑμῶν ἐπιστῇ m. Cgrs¹³ | ἐρνίδιος m. sACLgrs⁷ | ἐκεῖνη ³⁵ ὡς παγὶς γὰρ ἐπ. m. ACgrs¹⁵ | 35 ἐπελεύσεται m. s^aACLgrs¹⁵ | setzt πάσης nach τῆς γῆς m. AKU²Π | 36 st δέ hat οὖν m. ACLgrs¹⁵ | καταβρωθῆτε m. ACDgrs¹⁴ | om ταῦτα m. s^aC³grs¹³ | 37 ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων m. sACDLgrs¹³ | ἐλαιὼν m. diesem Akzent m. EHKMUΠ | 22,2 om οἱ v. γραμματεῖς | 3 v. σατανᾶς hat ὁ m. U | ἐπικαλούμενον m. ACgrs¹⁴ |

Bl 188 v Lk 22,4—15

Sp a 4 aus Versehen statt ἱεροῦ hat ἱερους. 19 st des ersten ε schrieb er zuerst ι, verbesserte es doch sofort in ε. — Lk 22,4 τοῖς ἀρχιερεῦσιν ohne καὶ τοῖς γραμματεῦσιν m. sABDLgrs¹⁴ | om τοῖς v. στρατηγοῖς m. sABLgrs¹² | nach στρατηγοῖς add τοῦ ἱεροῦ[σ] m. CP | αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς m. A¹¹ | 5 ἀργύρια m. ACKUXΠ | 6 καὶ ἐξωμολόγησεν m. s^{eb}ABDLgrs¹⁵ | ἐξωμολόγησεν | hat αὐτοῖς v. ἄτερ ὄχλου m. Pgrs¹³ | 7 ἐν ἡ. m. sAgrs¹⁵ | 9 εἶπον m. Agrs¹⁴ | 10 συναντήσῃ m. sA

Bgrs¹⁴ | st εις ην hat οὗ m. Dgrs⁹ | 11 ἐστίν m. **§**ABCgrs⁹ | 12 ἀνάγειον m. **§**ABDLgrs¹¹ | add οἶκον m. D | ἐκεῖ m. AB CDgrs¹⁴ | 13 εἶρηκεν m. Agrs¹⁴ | 14 οἱ δώδεκα ἀπόστολοι m. **§**^{eb}ACgrs¹⁴ |

Bl 189 r Lk 22,15—25

Sp a 8 ου in τοῦ in Ligatur. — Sp b 29 ἀνάπαισιν Hd b. — Lk 22,16 om οὐκέτι m. **§**ABC^{vi}HL | st αὐτό hat ἐξ αὐτοῦ m. AC²grs¹⁴ | 17 τὸ ποτήριον m. ADKMUP | τοῦτο m. **§**^eA BCgrs ausser **§*** | ἑαυτοῖς m. ADgrs¹² | 18 ὅτι m. **§**Agrs¹² | om ἀπὸ τοῦ νῦν m. ACgrs⁹ | γενήματος m. **§**ABCDLgrs¹² | ὅτου m. ADgrs¹³ | 19 st ἀνάμνησιν hat Hd b ἀνάπαισιν | 20 ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον m. Agrs¹⁴ | ἐκχυνόμενον m. B³grs¹⁰ | 22 st ὅτι hat καὶ m. Agrs¹⁴ | ὁ μὲν υἱὸς m. Agrs¹⁴ | hat πορεύεται v. κατὰ m. Agrs¹³ | 23 συνζῇτ. m. **§**ABDGLTΔ | 24 φιλονικία m. BT | 25 [κα]τακυριεύουσιν m. UX 13. 69. 124.

Bl 189 v Lk 22,25—35

Sp a 2 Omegastrich in ο ι. Hd. — 27 ου am Ende in Ligatur. — Sp b 12 ου in Ligatur. — Lk 22,26 γενέσθω m. Agrs¹⁴ | 27 st οὐχί hat οὐχ m. KM^{*}Π 1. 209. | hat εἰμί v. ἐν μέσῳ ὑμῶν m. Agrs¹⁵ | 28 om δέ | 29 διατίθημι m. A 1. | nach ὑμῖν add διαθήκην m. A 12. 16. | 30 ἐσθίετε m. **§**AD²Lgrs¹⁵ | ἐν τῇ βασιλείᾳ μου m. **§**AB(D)Lgrs⁷ | καθή[ι]σεσθε[αι] m. **§**AB³GLQP^{*} | 31 v. σίμων σίμων hat εἶπε[v] δὲ ὁ κύριος m. **§**ADgrs¹⁵ | 32 ἐκλίπη m. **§**BDLgrs⁶ | hat ποτε nach ἐπιστρέψας, στήριζον m. Dgrs⁹ | 34 nach εἶπεν add αὐτῷ | οὐ m. **§**BLQ TX | st πρὶν ἢ hat ἕως m. **§**BLT 69. 124. 157. 346. | με ἀπαρν. εἶδέναι m. **§**BLT 13. 131. | ἀπαρνῆσει m. Γ |

Bl 190 r Lk 22,35—47

Sp b ι πᾶς oben Hd b. — 27 ο oben Hd d. — Lk 22,35 βαλλάντιον m. **§**ABDLgrs¹⁵ | εἶπον m. **§**grs¹⁵ | οὐθενός m. ABgrs¹⁴ | 36 ὁ δὲ εἶπεν m. **§***D | βαλλάντιον m. **§**ABDLgrs¹⁴ | πωλησάτω m. **§**ABLgrs⁸ | ἀγορασάτω m. **§**ABLgrs⁸ | 37 nach ὅτι add ἔτι m. Fgrs¹¹ | st τό hat τά vor περί m. Agrs¹⁴ | 38 εἶπον m. Agrs¹⁴ | 39 st ἡκολ. δέ hat καὶ ἡκολούθησαν | hat οἱ μαθηταὶ ohne αὐτοῦ m. **§**ABDLM²TΔ² 1. 13. 131. 209. | 42 βούλη m. Fgrs⁶ | παρένεγκε m. BDT | τοῦτο τὸ ποτήριον m. **§**BDLQT 157. / 48. | γινέσθω m. **§**ABLgrs¹³ 1. 13. | hat 43.44 m. **§*** und ^eDLgrs⁹ | 43 ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ m. DQU 67. 69. 191. / 253. | 44 καταβαίνοντες m. DLgrs¹² | 45 τοὺς μαθητάς ohne αὐτοῦ m. **§**ABDLgrs¹⁶ | αὐτοὺς κοιμωμένους m. Agrs¹⁵ | 47 nach ἔτι add δέ m. Dgrs⁶ |

Bl 190 v Lk 22,47—55

Sp a 2 ου und b 17 ου sec in Ligatur. — Sp a 7 φιλησ aus Versehen. — Sp b 26 aus Versehen αλης st αὐλης. — Lk 22,47 αὐτοὺς m. **§**ABDLgrs¹³ | nach αὐτόν add τοῦτο γὰρ

σημεῖον δέδωκε αὐτοῖς· ὃν ἂν πιάσῃ αὐτός ἐστιν m. DE HX | 48 ὁ δὲ ἰησοῦς m. ADgrs¹³ | 49 εἶπον m. Agrs¹³ | αὐτῶ· κύριε m. Agrs¹³ | μαχαίρα m. AB³grs¹⁴ | 50 τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως m. ADgrs¹⁴ | αὐτοῦ τὸ οὖς m. ADgrs¹⁴ | 51 ἐάσατε m. 13. 57. 69. 124. 346. | αὐτοῦ ohne αὐτοῦ m. **ABLRT** 1. 131. | 52 om ὁ v. ἰησοῦς m. **ABT** | st πρός sec hat ἐπὶ m. **ABDLgrs**¹¹ | ἐξήλθατε m. **BDLXT** | 53 αὐτῶ· m. **ABgrs**⁶ | v. αὐτῇ hat ἡ | ὑμῶν nach ἐστίν m. **BDLgrs**⁷ | 54 om καὶ εἰσάγαγον m. **DΓ** 1. | om αὐτόν m. **ABDLgrs**⁵ | τὸν οἶκον m. ADgrs¹¹ | 55 ὑψάντων m. ADgrs¹⁴ | συνκ. m. **AB*LRTΔ** συνκασισάντων m. **ABLgrs**¹³ | add αὐτῶν m. Agrs¹¹ | ἐν μέσῳ m. **AGrs**¹⁴ |

Bl 191 r Lk 22,56—66

Sp a 13 aus Versehen αὐτῶ st αὐτῶν. — Sp b o oben Hd b. — Lk 22,57 αὐτόν pr m. AD*grs⁷ | γύναι v. οὐκ οἶδα m. Agrs¹² | 58 st ἔφη hat εἶπεν m. ADgrs¹⁹ | 59 διαστισάσης | 60 om ὁ v. ἀλέκτωρ m. **ABDLgrs**¹³ | 61 τοῦ λόγου m. ADgrs¹² | om σήμερον m. ADgrs⁹ | 62 nach ἐξε add ὁ πέτρος m. Agrs⁹ | 63 st αὐτόν hat τὸν ἰησοῦν m. Agrs¹¹ | 64 περικαλύψαντες αὐτόν ἐτυπτον αὐτοῦ τὸ προσώπον καὶ m. Agrs¹⁰ | ἐπηρώτων αὐτόν λέγοντες m. Agrs⁹ | 66 ἐγένετο ἡμέρα m. **ABDLgrs**¹³ |

Bl 191 v Lk 22,66—23,5

Sp a 15 ou in Ligatur. — 25 ou am Ende in Ligatur. — 28 Omegastrich im 1. ο 1. Hd. — Sp b 26 Omegastrich Hd b. — Lk 22,66 ἀρχιερεῖς τε m. **ABKLMΤΧΠ** | ἀνίστασθαι m. **ALgrs**¹² | αὐτῶν m. **BDLgrs**¹³ | εἰπόν m. **BLT** | 68 nach ἐάν δέ add καὶ m. Agrs¹³ | nach ἀποκριθῆτε add nur μοι m. 22. 131. 157. 209. for sah | 69 nach γὰρ add δέ m. **ABDLTX** / 6. | 70 εἶπον m. ADgrs¹³ | 71 εἶπον m. Agrs¹² | χρεῖαν ἔχομεν μαρτυρίας m. **ADgrs**¹⁴ | 23,1 ἀναστάντες m. D 131. 239. 299. | ἡγάγον m. **ABDLgrs**¹⁵ | πηλῶτον m. **Lgrs** ausser **ABDT** | 2 εὗρομεν m. **B³Dgrs**¹³ | om ἡμῶν m. Agrs⁹ | καίσαρι φόρους δίδοναι m. Ngrs⁹ | add καὶ v. λέγοντα m. **BLT** 106. | 3 πειλάτος m. AB*^{D^{corr}}T | ἐπηρώτησεν m. **ADLgrs**¹³ | 4 πειλάτος m. AB***DT** | 5 om καὶ v. ἀρξάμενος m. ADgrs¹⁴ |

Bl 192 r Lk 23,6—14: Sp a 1 links statt (6) lies 6

Sp a 18 Omegastrich im 1. ο 1. Hd. — Sp b 15 nach π schrieb er zuerst ι, verbesserte es aber sofort in ε um. — 29 v oben 1. Hd. — Omegastrich im 3. ο 1. Hd. — Lk 23,6 πειλάτος m. **AB*DRΤ** | nach ἀκούσας add γαλιλαίαν m. ADgrs¹⁴ | 7 add τὸν vor ἡρώδην m. **BT** | 8 λεῖαν | ἐξ ἰκανῶν χρόνων m. **BDLT** 157. | θέλων nach ἐξ ἰκανῶν χρόνων und vor ἰδεῖν αὐτόν m. **BTX** 13. 69. 124. | st διὰ τὸ ἀκούειν hat διότι ἡκουεν | om πολλά | 10 ἰσθήκ. m. **AB²** und **³RTXΔ** | om

οί v. γραμματεῖς m. Δ | st εὐτόνως hat αὐτόν ὡς | 11 om καὶ v. ὁ ἡρώδης m. ABD^{gr}grs ausser **SLTX** | nach περιβαλὼν add αὐτόν m. ADgrs¹¹ | om τῷ m. AMΠ | πειλάτῳ m. AB*D | 12 πειλᾶτος m. AB*T | om ὁ vor ἡρώδης m. HÜ | πειλ. καὶ ἡρώδ. m. A(D)grs ausser **SBLT** | ἐαυτοῦς m. Agrs ausser **SBLT** | 13 πειλᾶτος m. AB*DT | προσκαλεσάμενος | om τοῦς sec |

Bl 192 v Lk 23,14—24

Sp a 8 nach ρ schrieb er zuerst ι, änderte es sofort in ε um. — Sp b 16 st αὐτῷ aus Versehen αὐτῶν. — 22 Omegastrich im 2. o 1. Hd. — Lk 23,14 οὐδέν m. ADgrs ausser **SBT** | om κατ' m. **ΣALA** 1. 28. 131. 209. 262. | 15 ἀνέπεμψεν γὰρ αὐτόν πρὸς ἡμᾶς m. **SBKLMTH** 157. | 17 haben auch **Σ(D)**grs¹² | liest ἀνάγκην δὲ εἶχεν κατὰ ἐορτὴν ἀπολύειν αὐτοῖς ἓνα | 18 ἀνέκραξαν m. ADgrs¹⁴ | πανπλήθ. m. **ΣADEHMD** 124. 131. | om τὸν v. βαρ. m. Agrs¹³ | βαρ ραββάν | 19 st ὅστις hat ὅς | βεβλημένος m. **Σ^aADgrs** ausser **BLT** | εἰς φυλακὴν m. ADgrs¹³ | 20 st δέ hat οἶν m. Xgrs¹³ | πειλάτος m. AB*DT | προσεφώνησεν ohne αὐτοῖς m. Agrs¹⁵ | 21 σταύρωσον σταύρωσον m. ALgrs¹⁵ | 23 nach αὐτῶν add καὶ τῶν ἀρχιερέων m. ADgrs¹⁵ | 24 ὁ δὲ πειλᾶτος ἐπέκρινεν m. Agrs¹⁵ | πειλᾶτος m. AB*D |

Bl 193 r Lk 23,24—33

Lk 23,25 ἀπέλυσεν δέ ohne αὐτοῖς m. **ΣABDgrs**¹² | εἰς φυλακὴν m. ACLgrs¹³ | 26 σίμωνός τινος κυριναίου ἐρχομένου m. Agrs¹⁴ | st ἀπ' hat ἀπό m. D | st ἰησοῦ hat ἰσθῦ | 27 αἱ καὶ m. C³grs¹⁴ | 28 ὁ ἰησοῦς m. **Σ^eACDgrs**¹⁴ | 29 ἔρχονται vor ἡμέραι m. ABLgrs¹⁴ | καὶ αἱ m. **ΣBCX** 1. 28. 69. 124. | ραστοί m. **ΣABD²LP** | ἐξέθρευαν m. C²D 1. 118. 209. | 30 ἄρξονται m. APΔ 33. | πέσετε m. **Σ*ABDgrs**¹³ | 31 τῷ ὑγρῷ m. **ΣADgrs**¹⁶ | 32 δύο κακοῦργοι m. ACLgrs ausser **SB** | 33 ἦλθον m. **ΣBC(D)LQ** | καλούμενον m. **ΣABDLgrs**¹² |

Bl 193 v Lk 23,33—43

Das Pergament ist schlecht und die Tinte gegen oben zu ausgelaufen. — Sp b 28 st ε schrieb er zuerst ι, änderte es aber sofort in ε um. — Lk 23,34 om ὁ δὲ ἰησοῦς ἔλεγεν· πᾶτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιούσι m. **Σ^aBD*** 38. 435. 597. | hat διψμερίζόμενοι δέ und βάλλοντες | κλήρους m. AX 1. 33. 131. 209. 239. 248. 472. | 35 εἰστί(η)κει wie BD | ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ m. ABCLgrs¹⁵ | nach οἱ ἄρχοντες add σὺν αὐτοῖς m. Agrs¹³ | hat σέσωκεν entweder unter Wiederholung des σ in ἄλλους für ἔσωσεν, weil das σ in -σεν für ε gehalten wurde, oder für σέσωκεν unter verkehrter Einsetzung des ε statt κ, K²M* haben σέσωκεν | ὁ τοῦ θεοῦ ἐκλεκτός m. AC³grs¹⁵ | 36 ἐνέπαζον m. ACDgrs¹⁵ | hat καὶ v. ὄξος προσρέοντες m. C³grs¹⁵ | 37 om εἰ m. A 1. 131. 209. 239. 243. | 38 ἐπιγραφὴ m.

ⲚABLgrs¹¹ | γεγραμμένι, ἐπ' αὐτῷ m. C³grs¹² | add noch γραμ-
μασιν ἐλληνικοῖς καὶ ῥωμαικοῖς καὶ ἑβραϊκοῖς m. Ⲛ* und ¹⁰AC³
Dgrs¹⁵ | οὗτος ἔστιν ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων m. Agrs¹⁴ | 39
st οὐχὶ hat λέγων εἰ m. AC³grs¹⁵ | 40 ἐπιτιμᾷ αὐτῷ λέγων
m. AC³Dgrs¹⁴ | 42 τῷ ἱησοῦ m. Ⲛ*AC³Dgrs¹⁵ | μνήσθητί μου
κύριε m. AC²grs¹⁴ | ἐν τῇ βασιλείᾳ σου m. ⲚACgrs¹⁵ |

Bl 194 r Lk 23,43—52: Sp b unten nach rechts statt 42 lies 52

Sp a 4 statt ε zuerst ι geschrieben, dann sofort in ε ver-
wandelt. — 16 περ ist ein wenig grösser geschrieben. — Sp b
17 Omegastrich in o Hd b. — Lk 23,43 nach αὐτῷ add ὁ ἱησοῦς
m. ACgrs¹⁵ | ἀμὴν λέγω σοι m. ⲚAC³grs¹¹ | 44 st καὶ ἰν hat
ἦν δέ m. ⲚAC³Dgrs¹⁵ | ἐνάτις m. ⲚABCDgrs¹³ | 45 st τοῦ
ἡλίου ἐκλιπόντος hat καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος m. AC³Dgrs¹⁵ |
st ἐσχ. δέ hat καὶ ἐσχίσθη | 46 παρατίθεμαι m. ⲚABCgrs⁷ | st
τοῦτο δέ hat καὶ τοῦτο m. KMPΠ | 47 ἑκατοντάρχος m. Ⲛ*A
CDgrs¹⁶ | τὰ γινόμενα m. R / 48 | ἐδόξασεν m. ACgrs¹⁵ | 48
συνπαραγεν. m. ⲚAB*CDELPQRΔ | θεωροῦντες m. Pgrs¹³ |
v. τὰ στήθη add αὐτῶν m. UXΓ | 49 ἱστικ. m. Agrs⁵ | γνωστοί
αὐτοῦ m. ⲚCDgrs¹⁴ | v. μακρόθεν om ἀπο m. ACgrs¹⁵ | συνα-
κολουθήσασα m. ADgrs¹² | 50 om ὁ v. ἀνὴρ m. ABgrs¹¹ |
51 συνκατ- m. ⲚABCDHLP | τεθετηρημένοιο m. ABgrs¹² | ὅς
καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτός m. Agrs⁸ |

Bl 194 v Lk 23,52—24,5

Sp a die Tinte ist vielfach ausgeflossen. — 21 Omegastrich
i. Hd. — Sp b 15 Omegastrich im Schluss o i. Hd. — 15 ου
pr in Ligatur. — Lk 23,52 πειλάτω m. ABD | 53 nach καθελάν
add αὐτό m. Agrs¹³ | nach ἐνετύλαξεν om αὐτό m. HXΓ
nach ἔθηκεν st αὐτὸν hat αὐτό m. ALgrs¹⁴ | οὐδεὶς οὐδέπω
m. ⲚCKMPYΠ | 54 παρασκευή m. AC²grs¹⁴ | hat καὶ v. σάβ-
βατον mit ⲚBC*L 1. 13. 33. 209. 346. | 55 δὲ αἱ γυναῖκες m. BL
PX 1. 22. 33. 69. 131. 157. | 24,1 βαθεῶς m. ⲚABCDLgrs⁸ | μνήμα
m. AB²CDLgrs ausser ⲚC*FXΔ | nach ἦλθον add γυναῖκες m.
C³GH | ἐπὶ τὸ μν. folgt ἦλθον (γυν.) m. ACgrs ausser ⲚBL
nach ἀρώματα add καὶ τινας σὺν αὐταῖς m. AC³Dgrs¹⁴ | 3 st
εἰς. δέ hat καὶ εἰσῆλθον m. AC³grs¹⁴ | nach σῶμα add τοῦ
κυρίου ἱησοῦ m. ⲚABCLgrs¹⁴ | 4 διαπορεῖσθαι m. Agrs¹³ |
ἄνδρες δύο m. ⲚABCLgrs¹³ | ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραποῦσας m.
ACLgrs¹³ | 5 ἐνφ. m. B*DL | τὰ πρόσωπα m. ⲚBC*DGLXII
1. 33. 42. 157. | εἶπον m. Agrs¹¹ |

Bl 195 r Lk 24,5—17

Sp a 23 ε oben i. Hd. — 27 Omegastrich in o i. Hd. —
Sp b 16 v fehlt aus Versehen in πάντων. — Lk 24,6 ἀλλ' m.
AC³grs¹³ | 7 ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου m. Ⲛ*AC²Dgrs¹⁴ |
9 ταῦτα πάντα m. ABGLMS | 10 ἦσαν δέ m. ⲚBLgrs¹⁰ | ἰαάννα
m. ⲚAB | ἡ v. ἰακώβου m. ⲚABDgrs¹⁰ | ob die i. Hd ἐλεγον

m. **ABDgrs**⁹ oder αἰ ἐλεγον m. **KSUVXA** gewollt hat, lässt sich nicht sagen, da das ε oben ebensogut an Stelle des α als für ein ε, das auf α folgt, stehen kann | 11 τὰ ῥήματα ταῦτα m. **Agrs**¹⁵ | 12 hat diese Hs m. **ABLgrs**¹⁵ | ἦσαν πορευόμενοι nach ἐξ αὐτῶν m. **ALgrs**¹⁴ | add ἑκατόν v. ἐξήκοντα m. **SK*N*Π079**. 158. 175rd. 223*. 237*. 420*. | ἐμαυτοῦ | 15 συνζητ. m. **ABDGLNPΔ** | καὶ αὐτός m. **AB²CLgrs** ausser D | ὁ ἰησοῦς m. **Dgrs**¹⁶ | 17 ἀντιβάλετε m. **GX** | καὶ ἐστὲ σκυθρωποί m. **A²grs**¹⁷ |

Bl 195 v Lk 24,18—24

Sp a 18 α oben 1. Hd. — Sp b 10 ο oben 1. Hd. — 27 Omegastrich in ο 1. Hd. — 28 das ε zuerst ι, sofort aber in ε umgeändert. — Lk 24,18 εἰς ohne ὁ m. **SBDE*LNPΔ** 1. 13. 28. 69. 124. 131. 157. 209. 244. 346. 382. 435. | add ἐξ αὐτῶν nach εἰς m. **P079**. 13. 28. 33. 69. | ᾧ ὄνομα m. **ADgrs**¹⁴ | ἱεροσολίμη ohne ἐν m. **ABDLgrs**¹⁶ | 19 εἶπον m. **ALgrs** ausser **B079**. ναζωραίου m. **ADgrs**¹⁵ | ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ m. **ABLgrs** ausser **SD** | 20 αὐτὸν παρέδωκεν m. **ADKPΠ** | 21 ἐλπίζομεν m. **SP ΔΛΠ** 69. | ἀλλὰ γε ohne καὶ m. **Agrs**¹⁵ | add σήμερον nach ἄγει m. **Agrs**¹⁴ | 22 γενόμενα m. **SADLgrs**¹³ | ὁρῶνται m. **Kgrs**¹¹ | 23 ἰλθόν m. **AB³DLgrs**¹⁴ | ἑωρακέναι m. **ABDgrs**⁷ | 24 οὕτως m. allen grs ausser **Γ** |

Bl 196 r Lk 24,24—33

Sp a 16 η floss aus, η oben Hd d. — Sp b 2 das ε zuerst ι, dann sofort ε. — 11 Omegastrich im 2. ο 1. Hd. — 19 das N war nicht ganz klar, vielleicht zuerst als η geschrieben, daher setzte Hd d ein ν oben und einen Korrekturstrich. — Lk 24,24 καὶ αἱ m. **SALgrs**¹⁴ | 27 μαρτυροῦντες m. **BKLSXΠ** | διερωτῶμεν m. **AGPXΓΔΛ** 1. 33. | v. ἐν add τί ἦν m. **SL** 1. 33. | αὐτοῦ m. **DELMVX** | 28 ἰγγισεν m. **SADLgrs**⁶ | προσεποιεῖτο m. **Pgrs**¹³ | πορρωτέρω m. **SDLgrs**¹⁴ | 29 nach κέκλυκεν om ἦδη m. **ADgrs**¹⁴ | 30 κατακληθῆναι m. **KMP*** | μετὰ | ἐνλόγησεν m. **BLgrs**¹⁴ | 31 διηνύχθησαν | 32 εἶπον m. **ADgrs**¹⁴ | hat ἐν ἡμῖν m. **SALgrs**¹⁴ | καὶ ὡς διήν. m. **Agrs**¹⁴ | διήνυχεν m. **SB*D** | 33 συνιθροισμένου m. **ALgrs**¹⁴ |

Bl 196 v Lk 24,33—43

Lk 24,34 ἠγέρθη ὁ κύριος ὄντως m. **Agrs**¹³ | 36 nach αὐτός add ὁ ἰησοῦς m. **Agrs**¹¹ | nach αὐτῶν sec add καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν m. **SABLgrs**¹⁴ | 37 πτοηθέντες m. **ALgrs** ausser **SB**D | ἐνφοβοὶ m. **DM** | 38 καὶ διατί m. **SAgrs**¹³ | ἐν ταῖς καρδίαις m. **SALgrs**¹³ | 39 om μου nach πόδας m. **L** 1. 13. 33. 300. | ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι m. **Agrs**¹³ | nach ψηλαφίσατε om με m. **D** | σάρκα m. **KSABLgrs**¹³ | hat Vers 40 m. **SABLgrs**¹⁴ | 41 hat ἀπὸ τῆς χαρᾶς nach αὐτῶν m. **SBDLgrs**¹⁴ | 42 nach μέρος add καὶ ἀπὸ μελίσσιου κηρίον m. **E*X** 69. 124. 382.

/ 253 (grs¹⁰ so nur κυρίου) | 43 st καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν hat καὶ φαγὼν ἐνώπιον αὐτῶν | nach αὐτῶν hat λαβὼν τὰ ἐπίλοιπα ἔδωκεν αὐτοῖς (ähnl. ΚΠ*) |

Bl 197 r Lk 24,43—53: Sp a 28 lies ἀρξάμενος

Sp a 24 Omegastrich im 1. o 1. Hd. — Lk 24,44 st πρὸς αὐτοὺς hat αὐτοῖς m. ADgrs¹² | nach λόγοι οὗτοι m. Σ grs⁹ | μωϋσέως m. BD $\overline{\text{K}}$ LNSV $\overline{\text{X}}$ Π | καὶ προφῆταις m. ADgrs¹⁴ | 45 διήνυσεν | συνιέναι | 46 nach γέγραπται add καὶ οὕτως ἔδει m. AC²grs¹⁴ | 47 μετόνοιαν καὶ ἁρεσιν m. ACDgrs ausser Σ B | ἀρξάμενος m. S | 48 nach ἔρεῖς add οὐ m. AC²grs¹² | hat ἐστὲν μάρτυρες m. Σ AC¹Lgrs¹³ | 49 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ m. ABCgrs ausser Σ DL | ἀποστέλλω m. Σ^* ACDgrs¹¹ | nach πόλει add ἱερουσαλὴμ m. AC²grs¹² | δυνάμιν ἐξ ὑψους m. AC³Dgrs¹² | 50 nach αὐτοὺς add ἕξω m. AC¹Dgrs¹² | st ἕως πρὸς hat ἕως εἰς m. AC³grs¹² | εὐλόγησεν m. ABCLgrs ausser Σ D | 51 nach αὐτῶν add καὶ ἀνερέρετο εἰς τὸν οὐρανὸν m. Σ^* ABCLgrs¹² | 52 nach αὐτοῖ add προσκυνήσαντες αὐτόν m. Σ ABCgrs¹³

Bl 197 v Lk 24,53

Lk 24,53 nach αἰνοῦντες add καὶ εὐλογοῦντες m. AC²grs¹² | nach θεὸν add ἡμῖν m. ABC²grs¹² | keine Unterschrift m. A*FMXΓ 1.

d. Johannes: Bl 198 r—249 r.

Bl 198 r Joh 1,1—14

Aufschrift: εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην m. ACLgrs¹¹. — Joh 1,3 οὐδὲ ἓν m. Σ^* ABCLgrs ausser Σ^* D | τὸ γέγονεν: m. m Tat Thphil Ir^{int} Cyr Ath Tert | 4 st ἐστὶν hat ἴν m. ABCLgrs ausser Σ D | 12 ἔλαβον m. Σ AB³CDLgrs ausser B* | 13 ἐγενήθησαν m. AB³Δ 69* 247. | 14 πλῆρεις m. Σ ABCLgrs ausser D |

Bl 198 v Joh 1,15—23

Sp a 9 Omegastrich im 2. o Hd b. — Sp b 7 Omegastrich im 1. o Hd b. — Joh 1,15 λέγων m. Σ^* ABCLgrs ausser Σ^* D | ὃν εἶπον m. Σ^* AB³DLgrs ausser Σ^* | 16 st ὅτι hat καὶ m. A C³grs¹³ | 17 μωϋσέως m. Σ BCKLSXΔΠ | 18 ἑώρακεν m. Σ AB³CLgrs⁷ | ὁ μονογενὴς m. Σ^* AC³grs¹⁴ | υἱὸς m. AC³grs¹⁴ | 19 λευεΐτας m. Σ B | nach λεν. add πρὸς αὐτόν m. AX 13. 69. 124. | 20 οὐκ εἰμὶ ἐγὼ m. C³grs¹¹ | 21 nach τί οὖν ἦλ. add σύ m. AC³grs¹⁴ | ἡλεΐας m. B | vor λέγει add καὶ m. ABCLgrs ausser Σ | 22 εἶπον m. Σ AC³Lgrs ausser BC*Δ |

Bl 199 r Joh 1,24—33

Sp b 14 Omegastrich im 1. o 1. Hd. — Joh 1,24 v. ἀπεσταλμένοι hat οἱ m. Σ^* AB²AC²grs¹⁴ | 25 εἶπον m. Σ AC³grs¹³ | an 1. Stelle hat οὐδέ m. Σ ABCLX083. 1. 33. 124. 209. 472. | an

2. Stelle hat οὔτε m. Γgrs¹² | ἡλίας m. **ACXgrs** ausser BL **083**. | 26 nach βαπτίζω add ὑμᾶς m. Δ 472. | nach μέσος hat δέ m. AC²grs¹⁴ | ἐστῆκεν m. ACgrs¹³ | 27 ὁ ὀπίσω ὡς αὐτός ἐστιν m. **BC*L 083**. 1. 22. 33. | nach ἐρχόμενος add [ὅς] ἔμπροσθέν μου γέγονεν m. AC³grs¹⁴ | hat ἐγώ v. οὐκ εἰμί m. Agrs¹³ | 28 βηθανίᾳ m. ***ABC*Lgrs**¹¹ | om ὁ v. ἰωάννης m. ALgrs¹⁴ | 29 βλέπει ὡς ὁ ἰωάννης m. **ABC*Lgrs**⁸ | 30 περί m. ***AC³Lgrs**¹⁶ | 31 ἐν ὕδατι m. **BCGLPΛ 083**. 1. 33. 69. 118. 121. | 32 ἰωάννης ὡς ὁ m. **ABC*Lgrs**¹² | st ὡς hat ὡς m. **ABCLgrs**⁸ |

Bl 199 v Joh 1,33—43

Joh 1,34 ἑώρακα m. Egrs⁷ | 35 εἰσῆλκε m. BCLgrs⁹ | ὁ ἰωάννης m. **ACgrs**¹⁵ | 36 ἐνβλέψας | 37 add καὶ v. ἰκουσαν m. ***ABCL 083**. grs ausser ***** | hat αὐτοῦ vor οἱ δύο μαθηταί m. AC³grs ausser **B** | 38 nach σιναίτις add δέ m. ***ABCgrs**⁷ | st τί hat τίνα m. **AC³Lgrs** ausser BC* | λέγεται ἐρμηνευόμενον m. ***grs**¹¹ | 39 ἴδετε m. **AC³grs**¹⁵ | ἦλθον und ἴδον m. **AB³Lgrs** ausser B*C | οὖν m. **ABCLXΛ 083**. 33. 124. 262. | ἄρα ὡς δέ m. **ABCLgrs**¹⁶ | 41 πρῶτον m. ***ABMXΠ 083**. 1. 22. 69. 118. 209. 346. | μεσσίαν m. **ABL²X ΔΠ² 083**. | χριστός ὡς ὁ m. **ABLgrs**¹⁴ | 42 καὶ ἡγαγον m. Agrs¹³ | ἐνβλέψας δέ m. SXΔΛΠ² | om ὁ v. υἱός | ἰωάννα | 43 ἠθέλησεν ὡς ὁ ἰησοῦς m. **ABLgrs**⁹ |

Bl 200 r Joh 1,43—2,1

Sp a 7 α am Ende Hd d. — 29 Omegastrich im 1. o 1. Hd. — Joh 1,43 ὁ ἰησοῦς m. **ABLgrs**¹⁰ | 44 βηδσαῖα | 45 μαρτυρῶ m. BLgrs⁷ | τὸν υἱόν m. ALgrs¹⁴ | τοῦ ἰωσήφ m. **BLgrs** ausser AKMΔΠ* | st ναζαράτ hat aus Versehen ναρατ | 46 καὶ εἶπεν m. ABLgrs ausser **B** | ναζαράτ | φίλιππος ὡς ὁ m. **AGrs**¹⁴ | 47 εἶδεν und dann καὶ m. ***ABLgrs** ausser ***** | ὁ ἰησοῦς m. **ALgrs**¹¹ | ἰσραηλῆτης m. **B*** | 49 ἀπεκρίθη ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ m. Agrs¹¹ | ῥαββεί m. **ABEΠΠΛ** | εἰ ὁ βασιλεὺς m. **grs**¹⁴ | 50 om ὅτι v. εἶδον m. Xgrs¹² | ὁλη m. **ABLgrs**¹² | 51 v. ὠφεισθε hat ἀπ' ἄρτι | 2,1 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ m. BU 69. 124. 127. 346. |

Bl 200 v Joh 2,1—11

Sp a 9 α unten 1. Hd. — Sp a 8 v oben erste Hand. — Joh 2,3 καὶ ὑπερίσαντος οἴνου λέγει m. ***ABLgrs**¹⁴ | οἶνον οὐκ ἔχουσιν m. ***ABLgrs** ausser ***** | 4 hat καὶ v. λέγει m. ***ABLgrs**⁶ | 5 st λέγει hat λέγει m. E*grs⁹ 33. | 6 ὑδρία λῖθιναι m. Agrs¹³ | hat κείμεναι nach ἕξ m. Agrs¹³ | 8 st οἱ δέ hat καὶ m. Agrs¹¹ | 10 v. τὸν ἐλάσσω hat τότε m. ***Agrs**¹⁴ | nach σύ om δέ m. ABLgrs ausser **GA** | 11 ἀρχὴν ὡς τὴν m. **ABLA 083**. 1. 33. 262. |

Bl 201 r Joh 2,12—20

Sp a 8 λ oben Hd d. — Joh 2,12 καπερναούμ m. **SBX**
083. | οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ m. **SAgrs**¹⁴ | ἔμειναν m. **SBLgrs**¹⁰ |
 13 hat ὁ ἰησοῦς nach ἱεροσόλυμα m. **SBgrs**¹² | 14 κεραματι-
 στάς | 15 τὸ κέρμα m. **SAgrs**¹⁴ | ἀνέτρεψεν m. Or⁹³ | 16 hat
 καὶ v. μή m. **AUX** 1. 69. 124. 157. | 17 nach ἐμνήσθησαν add
 δέ m. **Agrs**¹³ | καταράγεται m. **SABLgrs**¹⁶ | 18 εἶπον m. **SA**
grs ausser **BL** | 19 ἰησοῦς ohne Artikel m. **ABLgrs**¹⁴ | ἐν τρισίν
 m. **SAALgrs**¹⁵ | 20 εἶπον m. **SAALgrs**¹⁵ | nach οὐν add αὐτῷ m.
 M 12. 33. | τεσσαράκοντα m. **SAAB*GLMPΔ** | ἀκοδομήθη m. **SB**³
Lgrs ausser **SB*083.** | ἐν τρισίν m. **ABLPX083.** |

Bl 201 v Joh 2,20—3,4

Sp a 12 η st ην aus Versehen. — 13 v in νικόδημος aus
 Versehen weggelassen. — Sp b 25 η Hd d. — Joh 2,22 οἱ
 αὐτοῖς nach ἔλεγεν m. **SABLgrs**¹⁴ | ὅ εἶπεν m. **Agrs**¹⁴ | 23
 ἐν τοῖς m. **SAABLgrs**¹⁵ | ἐν τῇ ἑορτῇ m. **SAALgrs** ausser **B** |
 24 ὁ ἰησοῦς m. **SAgrs**¹⁴ | ἑαυτὸν αὐτοῖς m. **SA**²**grs**¹⁴ | 3,1 om
 δέ | 2 st τὸν ἰησοῦν hat αὐτόν m. **SAABLgrs**⁸ | ραββεί m. **SA**
BEFHΓΛ | hat δύναται nach ταῦτα τὰ σημεῖα m. **Γgrs**¹² | st
 ἔάν hat εἰ | 3 ὁ ἰησοῦς m. **SAgrs**⁶ | om ἀμήν sec | 4 om ὁ
 vor νικόδημος m. **BE*GL** |

Bl 202 r Joh 3,5—14

Sp b 5 aus Versehen γενώσκεις. — 30 Omegastrich im
 1. o 1. Hd. — Joh 3,5 om ὁ v. ἰησοῦς m. **SAgrs**¹¹ | om ἀμήν
 sec m. **A** | st τῶν οὐρανῶν hat τοῦ θεοῦ m. **SAABLgrs** ausser
S* | 8 ἀλλ' m. **SAALgrs** ausser **B** | καὶ τοῦ ὑπάγει m. **SBLgrs**¹³ |
 10 om ὁ v. ἰησοῦς m. **ABLgrs** ausser **S** | 11 ἐοράκαμεν m. **E**
grs⁸ | 12 πιστεύσητε m. **Ggrs**⁶ | 13 ὁ ἄν ἐν τῷ οὐρανῷ m. **A**
grs¹² | 14 μωϋσῆς m. **SBKLSΠ083.** 33. |

Bl 202 v Joh 3,14—23

Sp b 26 γίν oben Hd d weil das γ beschädigt war. —
 Joh 3,15 st ἐν αὐτῷ hat εἰς αὐτόν m. **Sgrs**¹³ | v. ἐχθρὸν
 αἰώνιον hat μὴ ἀπόληται ἀλλ' m. **Agrs**¹³ | 16 hat αὐτοῦ nach
 τὸν υἱόν m. **SAAL083.grs** ausser **S*B** | 17 hat αὐτοῦ nach τὸν
 υἱόν m. **Agrs**¹³ | 18 ὁ δέ μὴ m. **AL083.grs**¹³ | 19 αὐτῶν
 πονηρά m. **SAABLgrs**⁷ | 20 hat τὰ v. φαῦλα | nach αὐτοῦ hat
 ὅτι πονηρὰ εἰσιν m. **LΔ** 13. 33. | 21 τὰ ἔργα αὐτοῦ m. **LU** 33.
 69. | ἔργασμένα | 23 ὁ ἰω. m. **B** 144. |

Bl 203 r Joh 3,23—31

Sp a 9 v oben Hd d. — 17 α oben Hd d (ρ). — Sp b 6 λ
 oben 1. Hd. — Joh 3,23 σαλεῖν m. **SBLgrs**¹² | nach παρεγίνετο
 add πρὸς αὐτόν | 24 om τὴν v. φυλακὴν m. **E*M** 1. 22. 235.
 473*. 565. | ἰωάννης, Hd d -vv- | ὁ ἰω. m. **SAALgrs** ausser **S*B** |
 25 ἰουδαίων m. **S*GA**²**Π**² 1. 13. 69. 124. | 26 ἦλθον καὶ εἶπον m.
SAABLgrs¹⁴ | ραββεί m. **SAABDEHΓΛ** | hat nach ω zwei σ, so

dass ὡς σύ entsteht | 27 hat ὁ v. ἰωάννης m. M 33. | hier ἰωάννης | nach λαμβάνειν add ἀφ' ἑαυτοῦ m. LA 13. 33. 69. 124. 157. 262. 472. | nach ἐκ τοῦ οὐρανοῦ add ἄνωθεν m. Eus^{1k} 28 hat μοι nach ὑμεῖς m. AB¹DLgrs⁸ | οὐκ εἰμι ἐγώ m. **ABL 083**.grs ausser D | 31 st ἐκ hat ἀπό m. D 13. 69. | nach ἐρχόμενος hat ἐπάνω πάντων ἐστίν m. **ABLgrs**¹³ |

Bl 203 v Joh 3,31—4,5

Sp a 19 o oben Hd d. — Joh 3,32 hat καί vor ἑώρακεν m. Agrs¹³ | ἑάρ- m. **ABDMSUVΓΛΠ**² | v. μαρτυρεῖ hat τοῦτο m. **ABL 083**.grs ausser **SD** | 34 nach δίδωσιν add ὁ θεός m. AC²Dgrs¹³ | 36 ὁ δὲ ἀπειθῶν m. **ABCDL 083**.grs ausser **S*** st οὐκ hat οὐχ m. DΔΛ | hat τήν v. ζωήν m. EFHLM | μένει mit diesem Akzent m. EHKSV | 4,1 st ὁ κύριος hat ὁ ἰησοῦς m. **SDA** 1. 22. 118. 209. 565. | 3 nach ἰουδαίαν add γήν m. D 1. 13. 69. 106. 124. | hat πάλιν m. **SB²CDLM 083**. 1. 33. 69. 124. 346. | 4 σαμαρίας m. **SCDE*LGΔ** | 5 συχάρ m. **ABCDL** und allen grs | st ὁ hat οὗ m. C*DLMS 1. 28. 33. 157. 209. | om τῇ v. ἰωσήφ m. AC¹DLgrs ausser **SB** |

Bl 204 r Joh 4,5—14

Sp a Omegastrich in o sec 1. Hd. — 10 η am Ende Hd d, weil das η in 11 ausgelaufen war. — 16 ebenso hat die Hd d v und ι oben geschrieben, weil die anderen ausgelaufen waren. 25 αι oben Hd b. — Er schrieb zuerst nach ρ ein ι, änderte es aber sofort in ε um. — Sp b 14 das α in αὐτοῖς war aus Versehen doppelt, so wurde das erste α durch Punkte oben und unten gelöscht. — 25 λ. oben 1. Hd. — Omegastrich in o Hd b. — Joh 4,6 st ὥσει hat ὡς m. **S*** und **ABCDLII**² 33. 471. | 7 σαμαρίας m. **SDFL*** | πειν m. **AB³C³ΓΔΔ** | 8 ἀπεληλύθησαν m. EFHKΓ | 9 nach λέγει add οὖν m. **ABCDL**.grs ausser **S*V*** | σαμαρίτις m. **SCDL 083**. | σαμαρίτιδος m. **BDLΔ** | πειν m. **B³C³** | hat οὔσης vor γυναικὸς σαμαρίτιδος m. C³grs¹³ | nach σαμαρίτιδος add οὐ γάρ συγχρῶνται ἰουδαῖοι σαμαρίταις m. **ABCLgrs** ausser **S*D** | συγχρ. m. **AB*CLΔ** 10 ὁ ἰησοῦς m. DΠ² 13. 69. 80. | πειν m. **AB³C³ΓΔΔII 050**.grs ausser **S*B³C³DL 083**. | 11 ἰ γυνή m. **ACDL 083**.grs ausser **S*B** | nach πόθεν add οὖν m. **ABCL 083**.grs ausser **SD** | 12 st ὅς hat ὅστις m. **S** | 13 om ὁ vor ἰησοῦς m. **ABCDLΓΔΠ*** **083**.grs⁹ | 14 ἐγώ sec m. **SDM 083**. 22. 33. 69. 472. / 260. |

Bl 204 v Joh 4,15—23

Sp a 29 aus Versehen προσκύνησαν. — Joh 4,15 ἔρχ- m. **ACDgrs** ausser **S*B** | -ρχομαι m. **SBgrs**⁸ | 16 nach αὐτῇ add ις m. **S*AP*** 1. | τὸν ἄνδρα σου m. **ACDLgrs**¹³ | 17 nach εἶπεν om αὐτῇ m. **ACDLgrs**⁹ | ἄνδρα οὐκ ἔχω m. **SC*DL** 142. | vor ἰησοῦς om ὁ | εἶπας m. **AB³CDLgrs**¹³ | ἔχω sec m. **ABCLgrs**¹³ | 18 ἀληθές m. **ABCDLgrs**¹² | 20 ἐν τῇ ὕρει

τούτω m. **ABCD^{er}Lgrs**¹³ | δεῖ προσκυνεῖν m. **C³grs**¹³ | 21 om
 ó v. ἰησοῦς | γύναι πίστ. μοι m. **AC³Dgrs**¹² | πιστευσον m.
AC³grs¹³ | st ὅτε hat ὅτι m. **AVΓA** 69. | 23 ἀλλ' m. **CLgrs**¹² |

Bl 205 r Joh 4,23—35

Joh 4,24 nach προσκυνούντας add αὐτόν m. **S^cABCD²L**
grs ausser **S^cD^{*}** | δεῖ προσκυνεῖν m. **S^cABCLgrs** ausser **S^cD^{*}** |
 25 μεσσίας m. **S^cABCDLgrs**⁵ | πάντα m. **AC²DLgrs**¹² | 27 ἐπι
 τούτω m. **S^cABCLgrs**⁹ | ἰ.λ.θ. m. **S^cABCDL** | -λ.θον m. **S^cAB³**
CDLgrs ausser **S^cB^{*}** | ἐθαύμαζον m. **S^cABCDGKLM** | st ἐλ.ά.
 λ.ει hat λάλ.ει | nach εἶπεν om αὐτῷ m. **ABCLgrs** ausser **S^cD** |
 28 nach ἀπῆλθεν add τρέχουσα 29 st ἃ hat ὅσα m. **AC³D^{er}L**
grs¹² | 30 nach ἐξῆλθεν om οὖν m. **ABLgrs**¹¹ | 31 nach ἐν
 add δέ m. **AC³grs**¹² | nach μαθηταί add αὐτοῦ m. **Π² 28. 33.**
124. | ῥαββεῖ m. **SBCDEHΓA** | 34 ποιῶν m. **BCDKLΠ083.** |
 35 nach ὑμεῖς add μοι | ἔτι m. **SABCgrs**¹³ | τετράρηνος m. **SA**
BCDLgrs¹³ |

Bl 205 v Joh 4,35—42

Sp a 18 λ oben Hd d. — 22 o pr grösser als die anderen
 Buchstaben. — Joh 4,35. 36. ἰ.δ.ρ. | 36 hat καὶ v. ὁ θερίζων m.
AC²grs¹² | ἵνα καὶ m. **SADgrs**¹¹ | ὁμοῦ χαίρει m. **EKLΠ^{*}** |
 37 hat ὁ v. ἀληθινός m. **AC³Dgrs**¹⁰ | 38 ἀπέστειλα m. **ABCL**
083.grs ausser **S^cD** | 39 σαμαριτῶν m. **SDLA** | st ἃ hat ὅσα m.
AC³Dgrs¹³ | 40 σαμαριτίται m. **BCΓΔΛΠ** | 41 πολλὰ πλῆθος
 nach ἐπίστευσαν add εἰς αὐτόν m. **A** 13. 69. 262. 330. / 253. |
 42 ὅτι m. **SACDLgrs** ausser **B** | λαλῶν m. **S^cACL083.grs**
 ausser **S^cBD** |

Bl 206 r Joh 4,42—52

Sp a 20 in εορτήν τ und η in Ligatur. — Joh 4,42 nach
 κόσμου add ὁ χριστός m. **AC³DLgrs**¹³ | 43 nach ἐξῆλθεν om
 ἐκεῖθεν | add καὶ ἀπῆλθεν m. **Agrs**¹³ | 44 om ὁ v. ἰησοῦς m.
SABCDgrs¹¹ | 45 st ὡς hat ὅτε m. **S^cABCLgrs** ausser **S^cD^{*}**
 γαλειλαῖοι | εὐρακότες m. **Egrs**⁷ | st ἃ hat ὅσα m. **S^cABCL**
Π² | 46 nach πάντων add ὁ ἰησοῦς m. **Agrs**¹³ | st ἣν δέ hat καὶ
 ἵν m. **ABCgrs** ausser **S^cDL083.** | καπερναούμ. m. **ALgrs**¹³ | 47
 hat ὁ v. ἰησοῦς m. **S** | nach ἰ.ρ.ά.τα add αὐτόν m. **Agrs**¹² |
 ἡμετέρον | 49 nach πρίν add ἵ, m. **Π²** | 50 hat καὶ v. ἐπίστευσεν
 m. **ACgrs**¹³ | ὃν m. **S^cABCL083.** | ὁ ἰησοῦς m. **ABCDLgrs**¹³ |
 51 nach δοῦλοι add αὐτοῦ m. **ABCgrs**¹³ | ὑπήντησαν m. **SBC**
DKL 1. | ἀπήγγειλαν m. **ACgrs**¹¹ | add λέγοντες m. **AC(BL)**
grs ausser **S^cD** | st αὐτοῦ hat σου m. **D^{er}Lgrs**¹³ | 52 τὴν ὥραν
 παρ' αὐτῶν m. **SACDKUII** |

Bl 206 v Joh 4,52—5,5

Sp a oben in Aufschrift τῇ in Ligatur — Sp b 2 α oben
 Hd b. — 11 Omegastrich im 2. o Hd b. — Joh 4,52 καὶ εἶπον
 m. **SADgrs**¹³ | ἐχθές m. **SAB^{*}CDKLI** | 53 ἐν v. ἐκείνῃ m.

8^eADLgrs¹⁴ | hat ὅτι v. ὁ υἱός σου m. **Dgrs**¹⁴ | 54 nach τοῦτο om δέ m. **8AC²DLgrs**¹³ | 5,1 add ὁ v. ἰησοῦς m. **8Cgrs**¹⁰ | 2 ἐν τῇ προβατικῇ m. **8^eADGL** | ἡ ἐπιλεγομένη m. **8^eABCLgrs**¹³ | βῆθεσδὰ m. **ACgrs**¹⁴ | 3 nach πληθὺς add πολὺ m. **Agrs**¹⁴ | ξηρῶν ohne παραλυτικῶν m. **8A^{*}BC^{*}L** 18. 157. 314. | add ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν m. **A²C³Dgrs**¹⁴ | hat 4 m. **AC³Lgrs**¹¹ oder ¹⁴ | 5 om καὶ v. ὀκτώ m. **Bgrs**⁶ |

Bl 207 r Joh 5,5—13

Sp a 4 Omegastrich im 1. o 1. Hd. — Joh 5,5 ἀσθενίᾳ m. **ADE^{*}** | add αὐτοῦ m. **8BC^{*}DLΠ²** 1. 33. 124. | 7 hat ναὶ vor κύριε m. **C²EFGH** 33. 124. und fährt fort ἀνθραπον δέ m. **C²** 33. | βάλη m. **8ABC²DLgrs**¹³ | 8 ἔγειρε m. **8ABCDgrs**¹⁰ | ἄρον m. **8BCLgrs**¹¹ | κράβατον m. **8AB^{*}CDLgrs**¹¹ | 9 v. ἐγένετο hat εὐθέως m. **8^eABCLgrs** ausser **8^{*}D** | κράβαττον | 10 om καὶ v. οὐκ m. **C³grs**¹⁰ | κράβαττον | add σου m. **8C^{*}DLΠ** 13. 17. 69. | 11 v. ἀπεκρίθη add ὅς δέ m. **8C^{*}GKLΔΛΠ** | 12 nach ἠρώτησαν add οὖν m. **ACLgrs**¹³ | nach ἄρον add τὸν κράβατόν σου m. **AC³Dgrs**¹² | 13 st ἀσθενῶν hat ἰαθεῖς m. **8ABCLgrs** ausser **D** |

Bl 207 v Joh 5,13—21

Sp a 18 st ε schrieb er zuerst ι, änderte es aber sofort in ε um. — 26 das aus Versehen wiederholte ου durch sechs Punkte darum getilgt. — Sp b 22 aus Versehen nur μειζον. — 25 ε oben Hd b. — Joh 5,15 nach ἀπῆλθεν add οὖν m. **8^eDΛ** | st εἶπεν hat ἀνήγγειλεν m. **ABgrs**¹⁰ | 16 τὸν ἰησοῦν οἱ ἰουδαῖοι m. **Agrs**¹² und add καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι m. **Agrs**¹³ | 17 nach ὁ δέ add ὁ ἰησοῦς m. **ACDLgrs** ausser **8B** | 18 nach διὰ τοῦτο add οὖν m. **ABCLgrs** ausser **8D** | st ἀλλὰ hat ἀλλ' ὅτι m. **Λ** 13. | 19 st ἔλεγεν hat εἶπεν m. **ADgrs** ausser **8^eBL** | st ἂν μή hat εἰν μή m. **ADLgrs** ausser **8B** | ὁμοίως ποιεῖ m. **ABLgrs** ausser **8D** | 20 ἔργα δείξει αὐτῷ m. **8** | θαυμάζητε m. **ABDgrs** ausser **8L** |

Bl 208 r Joh 5,21—30

Joh 5,23 τιμῶσιν m. **AEMΓΔΔ** | 25 ἀκούσονται m. **ADgrs** ausser **8BL** | ζήσονται m. **Agrs**¹² | 26 ἔδωκεν καὶ τῷ υἱῷ m. **ADgrs**¹² | 27 add καὶ v. κρίσιν m. **D^egrs**¹² | 28 in ἀκουσούσονται scheinen ἀκούσουσιν und ἀκούσονται verbunden zu sein | 29 nach οἱ sec add δέ m. **8ADLgrs** ausser **B** |

Bl 208 v Joh 5,30—39

Sp b 19 Omegastrich in o pr 1. Hd. — 28 Omegastrich in o sec 1. Hd. — Joh 5,30 nach με add πατρός m. **Egrs**⁷ | 32 οἶδα m. **8^eABLgrs** ausser **8^{*}D** | nach μαρτυρία add αὐτοῦ m. **D²** 254. | 35 ἀγαλλιασθῆναι m. **8ABDgrs**¹² | om ἐν | 36 μείζω m. **8Lgrs**⁸ | ἔδωκεν m. **ADgrs**¹¹ | ἃ ἐγὼ ποιῶ m. **Γgrs**¹¹ | 37 st ἐκεῖνος hat αὐτός m. **Agrs**¹² | ἀκηκόατε πῶποτε m. **Γgrs**⁹ |

εοράκατε m. Egrs⁷ | 38 μένοντα ἐν ἑρῶν m. ADgrs¹² | ἀπέσταλκεν m. D | 39 ἐρευνάτε m. AB³DLgrs ausser **B*** |

Bl 209 r Joh 5,39—6,2

Joh 5,40 nach ζωήν add αἰώνιον m. D 69. | 42 ἀλλ' m. **A**grs¹² | hat οὐκ ἔχετε v. ἐν ἑαυτοῖς m. **A**BLgrs ausser **B***D | 43 λίψασθε m. Γgrs ausser **A**BDLΔ | 44 παρ' m. BD KΓ 1. 69. | 45 μωΐσῃς m. **B**BDKLSΠ ἐλπικατε | 46 μωΐσ- m. BDKLSΠ | -σεῖ m. **A**BDLgrs⁷ | 47 πιστεύετε m. DGSΔ 1. 28. 69. 124. | 6,1 v. τῆς τιβεριάδος add εἰς τὰ μέρη m. D 77^{**}. 249. | 2 ἦκ. δέ hat καὶ ἰκοι.οὔθει m. Agrs¹² ¹³ | ἐσεόραεν m. A 13. | τὰ σημεῖα ohne αὐτοῦ m. **A**BDKLSAΠ |

Bl 209 v Joh 6,2—11

Joh 6,3 nach ἀνῆλθεν add δέ m. **A**BLgrs ausser **B***D add ὁ v. ἰησοῦς m. **A**ALgrs¹² | ἐκάσθητο m. ABLgrs ausser **B**D | 5 hat ὁ ἰησοῦς nach ὀρθώ.μοῦς m. **A**BDKLMΠ | ὄχλος πολὺς m. **B**D | πρὸς τὸν ῥύτιπον m. Agrs ausser **B**DLΔ ἀγοράσωμεν m. **A**BDgrs¹¹ | 6 ἤμελλεν m. Dgrs⁴ | 7 ἀπεκρίθη m. **A**BLgrs ausser **B***Dgr | hat αὐτῷ m. **A**BDLgrs ausser **B*** | om ὁ v. ῥύτιπος m. ABDgrs ausser **B**L | ἐκάστος ohne αὐτῶν m. **A**BLΠ 13. 33. 69. | hat τι m. **A**ALgrs¹³ | 8 πέτρου σίμωνος | 9 add ἐν nach παιδάριον m. Agrs¹³ | st ὅς hat ὁ m. **B**D²grs¹¹ | 10 nach εἶπεν add δέ m. Agrs¹² | ἀνέπεσον m. HKSUAΠ | hat οὖν m. **A**BDKLUAM | hat οἱ v. ἄνδρες m. **A**Bgrs ausser DL | st ὡς hat ὥσει m. Agrs¹³ | 11 st ἔλαβεν οὖν hat καὶ λαβὼν m. G 1. 13. 69. 118. 124. 565. | st εὐχαρίστησεν καὶ hat εὐχαριστήσας m. ABLgrs¹³ | διέδωκεν m. ABLgrs¹² | v. τοῖς ἀνακειμένοις add τοῖς μαθηταῖς. οἱ δέ μαθηταὶ m. **A**Dgrs¹² |

Bl 210 r Joh 6,11—19

Sp b 8 hat nur ὄψι aus Versehen. — 24 σ oben i. Hd. — 29 τη in Ligatur. — Joh 6,12 ἐπλήσθησαν m. E 1. 118. 131. 485. | περισσεύσαντα m. **A**DLgrs ausser B | v. ἀπόληται add ἐξ αὐτῶν m. D | 13 περιέσσευσαν | 14 ὁ ἐποίησεν σημεῖον m. **A**DLgrs¹³ | add ὁ ἰησοῦς m. ALgrs¹³ | ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος m. **B**DM 254. | 15 ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα m. Dgrs¹² | st φεύγει hat ἀνεχώρησεν m. **A**BDLgrs¹² | hat πάλιν m. **A**BDKLA 1. 33. 118. 124. | 17 εἰς τὸ πλοῖον m. ADgrs¹¹ | κατεναοῦμ m. ALgrs¹² | st κατέλαβεν δέ αὐτοὺς ἡ σκοτία hat καὶ σκοτία ἥδη ἐγγέγονει m. ABLgrs¹² | st οὐπω hat οὐκ m. Agrs¹² | ἠληλύθη | hat ὁ vor ἰησοῦς m. ABDgrs ausser **B**L und ὁ ἰησοῦς nach πρὸς αὐτοὺς m. ALgrs¹² | 18 διηγείρετο m. **A**Dgrs⁵ | 19 st ὥσει hat ὥς m. **A**BLgrs ausser AD | σταδίους m. **A**^a oder ^bABLgrs ausser **B***D |

Bl 210 v Joh 6,19—28

Sp b 9 aus Versehen ραβεί. — Joh 6,21 τὸ πλοῖον ἐγένετο m. **SD**grs¹¹ | ἐπὶ τῆς γῆς m. **S^cABDL**grs¹² | 22 om ó sec | εἶδον m. ABL | nach ἔν add ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ m. (**S^{*}**)(D)grs¹² | εἰς τὸ πλοῖον m. **F**grs¹⁰ | st ἀπῆλθον hat εἰσῆλθον | 23 nach ἀλλ' add δέ m. **A**grs¹² | ἦλθεν m. ABgrs⁹ | πλοῖα m. A(D)Lgrs¹³ | 24 εἶδεν m. BDgrs⁷ | hat ó v. ἡσοῦς | ἐνέβησαν m. **S^cAB**grs¹² | om καὶ v. αὐτοὶ m. **S^cABDL**grs⁹ | τὰ πλοῖα m. **A**grs¹² | καπερναοῦ m. ALgrs¹² | 25 ραββεί m. **SBEHΓA** | 26 εἶδετε m. **SBL**grs⁷ | 27 hat τὴν βρώσιν sec m. ABDLgrs⁵ | ὑμῖν δώσει m. ABLgrs¹² | 28 ποιήσωμεν m. G 13. 124.

Bl 211 r Joh 6,28—39: Sp a 3 lies o ὡ

Sp a 13 v oben 1. Hd. — 24.25 aus Versehen st τοῦ οὐρανοῦ hat τουρανοῦ. — Sp b 18 Omegastrich in o sec und ω oben Hd b. — Joh 6,29 hat ó v. ἡσοῦς m. ABDKLTΛ | πιστεύετε m. **SABLT** 1. 33. 40. 71. 106. | 30 οὖν sec m. ABDgrs¹³ | 31 ἔφαγον τὸ μάννα m. LV 33. 69. 124. | δέδωκεν m. **S** 69. 124. | 32 μαρτυρῆς m. **SBDKLSV** | δέδωκεν m. **S**Agrs¹³ | 33 ó τοῦ θεοῦ m. **SD** | 34 εἶπαν | 35 εἶπεν οὖν m. **SDΓ** 13. 33. 69. 106. 157. | πρὸς με m. ADLgrs ausser **SBT** | πεινάσει m. DHT | διψήσει m. **SAB*DHLTA** | 36 ἐωράκατε m. **SABD**grs⁸ | add με m. BDgrs ausser **SA** | 37 πρὸς ἐμέ sec m. **SEK(L)TΔ** | ἔξω m. **S^cABL**grs¹⁴ | 38 ἀπό st ἐκ m. ABLT 13. 33. 69. 124. 254. | ποιῶ m. ABL²grs ausser **SDL*** | 39 τοῦ πέρι/παντός με πατρός m. **F**grs¹¹ | st αὐτόν hat αὐτό m. **SABCD**grs⁵ | om ἐν m. BCgrs¹⁰ |

Bl 211 v Joh 6,40—49

Joh 6,40 st δέ hat γάρ m. **SABCDKLUII** | τοῦ πατρός μου m. **SBCDLTU** | ἐγώ m. **SBCL**grs¹³ | om ἐν m. BCgrs⁹ | 42 οὐχ m. **SACDL**grs¹² | st οὖν hat νῦν m. BCT | om οὕτως m. BCDLT | nach ὅτι add ἐγώ m. **S** | 43 nach ἀπεκρίθη add οὖν m. **SAD**grs¹⁰ | ó ἡσοῦς m. ADgrs¹¹ | μετὰ m. B | 44 πρὸς ἐμέ m. Bgrs⁵ | κἀγώ m. **SBCDL** 1. 33. | om ἐν m. **SΔ** | 45 θεοῦ ohne τοῦ m. **SABCDL** | nach πᾶς add οὖν m. Agrs¹¹ | ἀκούσας m. **SABCKLTI** | πρὸς ἐμέ m. **SBT** | 46 ἐώρακεν m. Egrs⁸ | hat τις nach ἐώρακεν pr m. **SBCDLT** 33. | st τὸν θεόν hat τὸν πατέρα m. **S^cABCLT**grs ausser **S*D** | 47 nach ὑμῖν add ὅτι | om εἰς ἐμέ nach ó πιστεύων m. **SBLT** |

Bl 212 r Joh 6,49—58

Sp a ein ovalet Loch. — Sp b 27 φαγών aus Versehen st ἔφαγον. — Joh 6,49 ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ μάννα m. BCDT | 51 st τοῦ ἐμοῦ hat τοῦτου τοῦ m. BCLTgrs¹² | ζήσει m. **SDL** 33. | hat δέ m. BCLTgrs ausser **SDΓ** | ὃν ἐγώ δώσω ἢ σὰρξ μου ἐστὶν ὃν ἐγώ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς m. **F**grs¹¹ |

52 οἱ ἰουδαῖοι πρὸς ἀλλήλους m. CD | hat ἡμῖν nach οὗτος m. BDLTgrs⁷ | hat δοῦναι v. παγεῖν m. DKΠ | hat τὴν σάρκα ohne αὐτοῦ m. ^sCDLgrs ausser BT | 54 κἀγὼ m. ^sBCDGKL UP 1. | τῇ ἐσχάτῃ ohne ἐν m. ^sBDLgrs⁵ | 55 ἀλλ' οὕτως m. ^sDgrs¹⁰ | 57 ἀπέστειλεν m. ^sABCLTgrs ausser D | ζῆσαι m. ^sBC²KLTI | 58 hat ἐξ ohne τοῦ v. οὐρανοῦ m. BCT | καταβαίνων m. ^s* | οἱ πατέρες ὑμῶν m. Dgrs¹¹ | fährt fort τὸ μάννα m. Γgrs¹⁰ |

Bl 212 v Joh 6,58—68

Sp b 6,7 aus Versehen παρδωσων. — 10 st ε schrieb er zuerst ι, änderte es aber sofort in ε um. — 13 τοῦ in Ligatur. — Joh 6,58 ζῆσαι m. ^sBCLgrs⁵ | 59 καραρναούμ m. ^sBCDT 33. 61 st εἰδώς δέ hat ἔγνα οὖν m. ^s* 13. 61¹⁴. 69. | st ὑμᾶς hat ὑμῖν | 62 st ὅπου hat οὐ m. D | 63 λελάληκα m. ^sBCDKLT UP | 64 ἀλλ' m. ^sBCTgrs ausser DL | εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες m. BCLgrs¹² | 65 πρὸς με m. BDLTgrs ausser ^sC | πατρός ohne μου m. ^sBC^{*}DLT 28. 124. 131. 435. | 66 ἐκ τούτου οὖν m. ^sD 13. 69. 106. 124. 258. | om ἐκ v. τῶν μαθητῶν m. ^sCDLgrs¹² | hat ἀπῆλθον nach αὐτοῦ m. ^sBCDKLTI | 67 nach δώδεκα add μαθηταῖς m. U 13. 69. arm⁶⁵ | 68 nach ἀπεκρίθη om οὖν m. ^sBCGKLUAI |

Bl 213 r Joh 6,68—7,8

Sp a 1 das ρ floss aus und Hd d schrieb ein ρ links. — Sp b 30 schrieb er st ι zuerst ν, radirte aber dann den Querstrich und machte ein ν an den 2. Strich angeschlossen. — 31 τη sec in Ligatur; das darauf folgende ντ floss aus, daher schrieb 1. Hd τ unten und Hd d ν oben. — Joh 6,69 st ὁ ἄγιος hat ὁ χριστός ὁ υἱός m. C³grs¹³ | nach θεοῦ om aber Hd c add τοῦ ζῶντος m. Γgrs¹² | 70 nach αὐτοῖς add ὁ ἰησοῦς m. ^sBCDKLUI | 71 τὸν ἰουδαν m. ^sBCLgrs ausser ^s*D | st ἰσκ. hat ἀπὸ καρνάτου m. ^s* 13. 69. 124. (καρν- m. ^s) | ἐμελλεν m. ^sBCKLSUI | παραδιδόναι αὐτόν m. BCDL 69. 124. | 7,1 hat καὶ v. μετὰ ταῦτα m. ^seaBC^{*}Lgrs¹⁴ | hat μετὰ ταῦτα vor περιπάτει m. ^sBCDGKLTNI | 3 θεωρήσωσι m. B³grs¹² | st ἔργα σου ἃ hat ἔργα ἃ σύ m. G 1. | 4 ἐν κρυπτῷ τι m. D grs¹¹ | ἐν παρρησίᾳ αὐτός εἶναι | αὐτός m. ^sDgrLgrs ausser BD^{*} | 6 nach λέγει add οὖν m. ^seBLgrs ausser ^s*Dgr | 8 om ταύτην nach ἑορτήν pr m. ^seaBDKLTXI | οὕτω m. BLTgrs¹¹ |

Bl 213 v Joh 7,8—19

Sp a 1 o oben 1. Hd. — Sp b 5 ω oben Hd d, Omegastrich in o 1. Hd. — 7 das ι am Schluss berührte das o so schrieb 1. Hd noch ein ι oben. — 22 Omegastrich in o Hd b. — 31 o oben Hd d. — Joh 7,8 ὁ ἐμός καιρός m. ^sBDLTUX | 9 om δέ nach ταῦτα m. ^sDKΠ 1. 33. 42. 118. 389. 565. | st αὐτός hat αὐτοῖς m. BD²Tgrs¹¹ | 10 hat εἰς τὴν ἑορτήν nach

ἀνέβη m. Dgrs¹¹ | ἀλλ' m. **SDL**grs¹⁵ | hat ὡς v. ἐν κρυπτῷ m. BLTgrs ausser **SD** | 12 περὶ αὐτοῦ ἦν m. BLTgrs ausser **SD** | om πολὺς m. D | ἐν τοῖς ὄχλοις m. BLTgrs ausser **SD** | nach μὲν add γάρ | hat δέ nach ἄλλοι m. BTX | 13 παρησίαν | 14 μεσαζούσης m. D 1. 13. 22. 69. 118. 124. 565. | hat ὁ v. ἰησοῦς m. Dgrs¹² | 15 st καὶ ἐθαύμαζον hat ἐθαύμαζον οὖν m. **SB** DLTX 1. 33. 42. 249. 565. | 16 st οὖν hat δέ | hat ὁ v. ἰησοῦς m. DLTgrs ausser **SB** | 17 ἐκ τοῦ θεοῦ m. BLTXgrs ausser **SD** | 19 μαρτυρῆς m. **SB**DKLSTXΔΠ | δέδωκεν m. **SL**Tgrs¹² |

Bl 214 r Joh 7,19—29

Sp a 18 β oben i. Hd. — Sp b 7 ου in Ligatur. — Joh 7,20 ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπεν m. Dgrs¹¹ | 21 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν | ὁ ἰησοῦς m. DKLTUΔΠ | 22 λέει διὰ τοῦτο μω. m. **SB**DLTgrs ausser **S*** und verbindet διὰ τοῦτο m. dem Folgenden m. Dgrs¹² | μαρτυρῆς m. **SB**DKLSTXΔΠ | μαρτυρῶν m. BDLSTXΠ³ | ἐν σαββάτῳ m. **SDL**Tgrs ausser B | 23 ὁ ἄνθρωπος m. B 33. 482. | ὁ νόμος ὁ μω. m. **SP**² | μαρτυρῶν m. **SB**DKLSTXΔΠ | ἐν σαββάτῳ ὑγιῇ ἐποίησα | 24 κρίσιν κρίνατε m. **S**grs¹³ | 25 ἱεροσολυμιτῶν m. B³LTΔΔΠ | 26 μήποτε m. B LTgrs ausser **SD** | ἐστὶν ὁ ohne ἀληθῶς m. **SB**DKLTXΠ | 27 ἔρχεται m. **SF**^{vid}HXΔ* 28. 69. / 181. | 28 ἔκραζεν m. **SB**LTgrs ausser D | ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων m. **SB**Lgrs ausser DT | ὁ ἰησοῦς nach διδάσκων m. BLgrs ausser **SD** | 29 ἐγὼ ὁ ohne δέ m. BLTgrs¹² | παρὰ αὐτῷ (**S*** παρ' αὐτῷ) | καὶ ἐκεῖνος |

Bl 214 v Joh 7,29—37

Sp a 1 τη in Ligatur. — 29 das λ war sehr klein und die Striche liefen zusammen; daher setzte i. Hd noch eins oben. — Sp b 25 Raum freigelassen für einen liturgischen Zusatz. — Joh 7,29 ἀπέστειλεν m. BLTgrs ausser **SD** | 30 nach πᾶσαι add καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν m. Λ 13. 69. 262. arm | ἐληλύθει m. **SB**DTgrs ausser L (-θη m. EGHXΓ'Δ) | 31 ἐκ τοῦ ὄχλου (δέ om m. 69.) πολλοὶ ἐπίστευσαν m. BKLTXΠ | ὁ χριστός ὁ ohne ὅτι m. **SB**DLTUXΔ 1. 33. 69. 124. 565. | st μὴ hat μήτι m. Ggrs⁹ | om τούτων nach σημεῖα m. **SB**DKLTXΠ | ποιῇ m. **S***D 13. 69. | 32 v. ἤκουσαν add καὶ m. 13. 69. 124. | hat ταῦτα v. περὶ αὐτοῦ m. **S** | hat ὑπηρέτας v. ἵνα m. Bgrs⁷ | οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι m. **SB**DLgrs⁶ | 33 εἶπεν οὖν ὁ ohne αὐτοῖς m. **SB**DLgrs¹³ | χρόνον μακρόν m. **SB**LTX 69. | 34 om με nach εὐρίσετε m. **SDL**grs¹² | 35 οὗτος μέλλει m. **SB**Tgrs¹² | hat ἡμεῖς nach ὅτι m. BLTgrs¹² | st μὴ hat μήτι m. D 124. | 36 ὁ λόγος οὗτος m. BD^{3r}E^{vid}KLXII 1. 33. 69. 565. | εὐρίσετε ohne με m. BGTX 1. | om ὑμεῖς m. 13. 69. | 37 ἰστίκει m. **SB**³ Dgrs⁵ | ἔκραζεν m. **SD** 1. 69. |

Bl 215 r Joh 7,37—49

Sp a II ο oben i. Hd. — Sp b 6 Omegastrich in ο i. Hd.
Die Koridethi Evangelien.

— 14 aus Versehen αὐτο st αὐτοῖς. — 19 ε oben Hd b, weil das ε ein wenig schlecht war. — 20 Omegastrich in ο pr 1. Hd. — Joh 7,37 nach ἐρχέσθω add πρὸς με m. **BLT**grs ausser **S**^{*}**D** | 39 οὐ m. **SDL**grs⁷ | ἡμελλόν m. **SL**grs¹⁰ | οἱ πιστεύοντες m. **SD**grs¹³ | st γάρ hat δέ | om ἄγιον m. **SKTΠ** 42. 91. | om ὁ v. ἰησοῦς m. **BDLTX** und allen grs | st οὐδέπω hat οὐπω m. **BD** 64. 66. 71. | 40 οἱ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου so 124. aber add πολλοί | v. τῶν λόγων add αὐτοῦ m. **S**^{*}**D** | om τούτων m. **EHKMGΔ**^{*}**Π** | v. οὐτός ἐστιν om ὅτι m. **SLT**grs ausser **BD** 41 nach ἄλλοι pr add δέ m. **T** 1. 13. 69. | st ἄλλοι sec hat οἱ δέ m. **BLTX** 1. 33. | 42 οὐχ m. **B**³**LT** | δαρεῖδ bis m. **BDT** ὁ ἰησοῦς ἐρχεται m. **SD**grs ausser **BLT** | 43 ἐγένετο ἐν τῷ ὄχλῳ m. **BDLTX** 33. 124. 157. 597. | 44 ἐπέβαλεν m. **SD**grs¹² 45 εἶπαν | 46 οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος m. **F**grs¹⁰ | ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ohne λαλεῖ m. **X**grs¹¹ 47 nach ἀπεκρίθησαν add οὖν m. **BLT**grs¹² | om αὐτοῖς m. **BK** | 48 πιστεύει m. **S**^{*}**D** 49 ἀλλ' m. **X**grs¹² |

Bl 215 v Joh 7,49—8,17

Sp a 4 ου in Ligatur. — 19 hat 21 Buchstaben und geht bis zur Sp b hinüber; das γ ρ und τ in ἐγείρεται reichen hinauf um Raum zu schaffen. — Joh 7,49 ἐπάρατοι m. **SBT** 1. 33. | 50 nach αὐτοῦ add ὁ ἐλάβων νυκτὸς πρὸς αὐτὸν τὸ πρότερον m. 1. 13. 33. 69. 118. 124. 209. 565. | 51 πρῶτον m. **BDKLTXP** 1. 33. 69. 106. 118. 124. 157. 249. 597. | πρῶτον v. παρ' αὐτοῦ m. **S**^e**B** **DLT** 33. 124. 597. | 52 αὐτῷ καὶ εἶπ. εἶπαν m. **BDKT** 33. 489. | ἐρευνήσον m. **B**³**DL**grs ausser **S**^B^{*}**T**¹ | προφήτης ἐκ τῆς γαλιλαίας m. **SD**grs¹¹ | ἐγείρεται m. **BD**grs⁶ | om 7,53—8,11 m. **ABCLT** **XΔ** | 8,12 αὐτοῖς ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς m. **BLSTUX** 69. 346. | ἐμοί m. **SDL**grs¹² | περιπατήσει m. **DEHMGΔ** | 13 εἶπαν | 14 add ὁ v. ἰησοῦς m. **D** 69. 76. 106. 237. 407. 472. | st κἄν ἐγὼ hat κἀγὼ | hat δέ nach ὑμεῖς m. **BDL**grs⁶ | st ἡ τοῦ hat καὶ τοῦ m. **SEFG** **HL** | 16 ἀληθὴς m. **X**grs¹¹ | nach ὁ πέμψας με add πατήρ m. **S**^e**B** **LTX**grs ausser **S**^{*}**D** | 17 γέγραπται m. **BDLT**grs ausser **S** |

Bl 216 r Joh 8,18—26

Sp a 5 aus Versehen ουτω st αὐτῷ. — Sp b 14 τη in Ligatur. — 25 λ oben 1. Hd. — Joh 8,19 hat ὁ v. ἰησοῦς m. **S** 33. 69. | ἴδετε ἄν m. **X**grs¹¹ | 20 om ὁ ἰησοῦς nach ἐλάλησεν m. **SB** **DKLT** | 21 nach αὐτοῖς add ὁ ἰησοῦς m. **F**grs¹⁰ | 23 ἔλεγεν m. **BDLTX** 13. 69. 346. | ἐκ τοῦ κόσμου τούτου an erster Stelle m. **SDL**grs¹² | ἐκ τούτου τοῦ κόσμου an 2. Stelle m. 33. 69. 124. | 24 nach πιστεύσητε add μοι m. **SD** 69. 124. | 25 nach εἶπεν om οὖν m. **BLTX** 1. 33. 69. 124. | hat Punkt nach λαλῶ ὑμῖν | 26 λαλῶ m. **BDKLTUXΔ** |

Bl 216 v Joh 8,26—37

Die Tinte lief in der oberen Hälfte besonders in Sp b aus. — Sp a 10 α doppelt, weil die Tinte das erste Mal ausfloss. —

Joh 8,28 nach εἶπεν οὖν add αὐτοῖς m. **SD**grs¹² | om μου nach ὁ πατήρ m. **SDLTX** 13. 69. 122. 254. | 29 nach μόνον om ὁ πατήρ m. **BDLT**X 1. 22. 69. 249. | 33 st αὐτῷ hat πρὸς αὐτόν m. **BDLX** 070. 33. | 36 ἐλευθερώσει m. **DIIMΔ** |

Bl 217 r Joh 8,37—45

Joh 8,38 st ὃ hat ἃ bis m. **S*****BCDX** 69. 131. 229** . 249. 346. dazu das erste Mal **S**^e**L**, das zweite Mal **K** | ἐγὼ ἃ m. **DLX** | ἑώρακα m. **Egrs**⁶ | nach πατρί add μου m. **SD**grs¹¹ | ἰκούσατε m. **S**^e**BCKLX** 1. 13. 33. 69. 229** . 249. | παρὰ τοῦ πατρός m. **SBCKLTX** | nach πατρός add ὑμῶν m. **SCD**grs¹² | 39 hat αὐτῷ v. καὶ εἶπ. m. 69. 346. | εἶπαν m. **SBCD** 33. | st ἐστε hat ἴτε m. **Cgrs**¹³ | ἐποιεῖ[η]τε m. **S**^B**CDLTgrs**¹³ | om ἂν m. **S*****BD**grs⁹ | 40 λελάληκα ὑμῖν m. **D** 69. 124. 346. | st θεοῦ hat πατρός μου m. 13. 69. 124. (ohne μου 240. 244. 471.) | 41 εἶπαν m. **SD** | εἶπ. οὖν m. **CD**grs¹³ | πορνίας | οὐ γεγεννήμεθα m. **S**^e**CD**²grs¹³ | ἓνα ἔχομεν πατέρα | 42 om οὖν nach εἶπεν m. **BCL**grs⁹ | οὐ γάρ m. **D**^{sr} 69. 124. 569. | 43 τὸν ἐμὸν λόγον m. 69. 346. | 44 hat τοῦ v. πατρός m. **SBCDL**grs¹² | οὐκ m. **S**^B***DLΔΔ**² 1. 69** . 253. |

Bl 217 v Joh 8,45—55

Sp a 16 Omegastrich in o sec 1. Hd. — 23 ε oben Hd d. — Sp b 4 ι in εἶπαν 1. Hd, und, da es undeutlich war, so schrieb sie ει oben. — Joh 8,46 εἰ ohne δέ m. **SBCXLII** | 48 om οὖν m. **SBCDLX** | εἶπαν m. **SBCD** 33. | σαμαρίτης m. **SLX** | 49 v. ἰησοῦς add ὁ m. **DP**² 69. 346. 472.) | nach ἰησοῦς add καὶ εἶπεν m. **SG** 1. 13. 69. 118. 124. | 51 τὸν λόγον τὸν ἐμὸν m. **Fgrs**¹¹ | τηρήσῃ m. **BCDL**grs ausser **SMΓ** | 52 εἶπαν m. **SD** | om οὖν nach εἶπ. m. **SBC** | γεύσεται m. **SACDL**grs¹⁰ | 53 om σύ nach σεαυτόν m. **SABCDL**grs⁶ | 54 ὁ v. ἰησοῦς m. **SDΔ*****P**² 69. 346. | δοξάσω m. **S*** und ^{eb}**BC*****D** 1. 69. 346. | ἡμῶν m. **AB**² und ³**CL**grs¹¹ |

Bl 218 r Joh 8,55—9,7

Sp a 4 aus Versehen ὅμοις st ὅμοιος. — Joh 8,55 καὶ ἐάν m. **ACL**grs ausser **SD** | ὑμῖν m. **ABD** 1. 52. 157. 254. 565. | ἀλλ' m. **ACL**grs ausser **BDX** | 56 ἦδη m. **Γ** | ἴδεν m. **ACKLMXΓΠ*** | 57 εἶπαν m. **SD** | ἐόρακες: ἑορ- m. **Egrs**⁹ und -κες m. **B*** | 58 om καὶ v. εἶπεν m. **SABC**grs ausser **LDGKX** | hat ὁ v. ἰησοῦς m. **SADL**grs ausser **BC** | 59 add ὁ v. ἰησοῦς | ἐξήλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ohne Zusatz m. **S*****BD**, so die erste Hd; die Hd b add διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν καὶ παρήγεν οὕτως m. **S**^{ea} und ^{eb}**ACL**grs¹³ | 9,1 nach παράγων add ὁ ἰησοῦς m. **C**³**FGHM**² | ἴδεν m. **ACDL**grs⁶ | γενετῆς m. **SABCDLSUGΔ** | 2 ῥαββί m. **Fgrs**⁹ | γεννηθῇ m. **A** | 3 ὁ ἰησοῦς m. **DP**² | 4 st ἡμᾶς pr hat ἐμέ m. **S**^a oder ^b**AC**grs¹³ | st ἡμᾶς sec hat με m. **S**^a oder ^b**AB**

CDgrs¹³ | 5 ὡ ἐν τῷ κόσμῳ m. DLX 1. 33. | 6 αὐτοῦ τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅηνε τοῦ τυφλοῦ m. **Σ**BL 1. 33. |

Bl 218 v Joh 9,7—17

Sp b 10 ου sec in Ligatur. — Joh 9,7 σιλωά | 8 st τυφλός hat προσαίτης m. **Σ**ABC*DKLXΠ² st καὶ ἰμμένος hat καθεζόμενος 9 om ὅτι pr m. **Σ** | add δέ nach ἄλλοι sec m. **Σ** 124. | ἄλλ. m. BLX | ἄλλοι δὲ ἐλεγον· οὐχὶ ἄλλ. m. **Σ** (ἄλλ.ά) (BCLX 33. ohne δέ) 124. | vor ὁμοίως add ὅτι om δέ nach ἐκείνος m. **Σ**^{ca}BC* Dgrs⁹ | 10 πῶς οὖν m. **Σ**CDLX 157. | ἀνεάχθισεν m. AKUΠ σου m. allen grs | 11 nach ἐκείνος om καὶ εἶπεν m. **Σ**BCDL 1. 33. 118. 565. | om ὁ v. ἄνθρωπος m. ADgrs¹³ hat ὁ v. λεγόμενος m. **Σ**BC 1. 33. 118. | om ὅτι m. ADgrs¹³ σιλωάν | εἰς τὸν σιλωάν[μ] m. **Σ**BDLX 1. 118. 565. | st δέ hat οὖν m. **Σ**BD LX 1. 33. 124. 157. 565. | 12 εἶπον m. ALgrs¹³ | εἶπον οὖν m. Dgrs¹² | nach λέγει add αὐτοῖς m. D 13. 69. 346. | 14 st ἐν ἡμέρᾳ hat ὅτε m. ADgrs¹² | ἀνέωξεν m. **Σ**ABgrs¹² | 15 πῶς ἀνέβλεψας vgl. altlat | μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς m. **Σ**BLgrs¹² | 16 οὐκ ἔστιν οὗτος παρὰ τοῦ ἄνθρωπος m. **Σ**BDLX 157. | st τηρεῖ hat φυλάσσει | om δέ nach ἄλλοι m. ALgrs¹³ | 17 hat οὖν m. **Σ**ABDLX 1. 13. 69. | σὺ τί m. ADgrs¹² |

Bl 219 r Joh 9,17—26

Joh 9,17 ἀνέωξεν m. KLΠ | 18 ἐπίστευον m. Π² | st οὖν hat δέ m. sy^oego | ἦν τυφλός m. **Σ**BL 157. | ὅτου m. **Σ**ABLgrs ausser DX | αὐτοῦ τοῦ ἀνέβλεψαντος m. **Σ**ABLgrs ausser D | 19 hat λέγοντες m. **Σ**^{ca}ABDLgrs ausser **Σ*** | βλέπει ἄρτι m. **Σ**B DLU 33. | 20 ἀπεκρίθησαν ohne οὖν m. DGLUXΠ 1. 33. 69. | nach ἀπεκρ. add αὐτοῖς m. ADgrs¹² | εἶπον m. ADXgrs ausser **Σ**BL | st ἡμῶν hat ὑμῶν | 21 hat αὐτοῦ sofort nach τίς | ἀνέωξεν m. 249. | αὐτόν v. ἐρωτήσατε m. **Σ**^{ca}BDLX 1. 33. 157. | ἡλικίαν ἔχει ohne αὐτός m. **Σ**^{ca}BDLX 1. 33. 157. | ἑαυτοῦ m. **Σ**A Bgrs⁷ | 22 εἶπον m. ABDLgrs ausser **Σ** | ὁμολογήσει m. HΓΛ 23 εἶπον m. ALXgrs ausser **Σ**BD | ἐρωτήσατε m. ALXgrs ausser **Σ**B | 24 ἐκ δευτέρου nach ἄνθρωπον m. **Σ**BDL 33. εἶπαν m. **Σ**BD | οὗτος ὁ ἄνθρωπος m. **Σ**BL 157. 249. | 25 st ἀπεκρ. οὖν hat εἶπεν οὖν | ἐκείνος ohne καὶ εἶπεν m. **Σ**ABDL | 26 hat οὖν m. **Σ**^{ca}B DKLX | nach αὐτῷ add πάλιν m. **Σ**^{ca}Agrs¹² |

Bl 219 v Joh 9,26—35

Sp b 9 ου tert in Ligatur. — 17 η oben Hd d. — 29 λ oben 1. Hd. — Joh 9,26 ἀνέωξεν m. K 1. 118. | 27 hat πάλιν n. θέλετε m. D 728. | αὐτοῦ μαθηταί m. ABgrs⁹ | 28 hat οἱ δὲ ἐλοιδόρησαν m. **Σ**^{ca}DL 1. 33. 157. 565. | εἶπον m. ABLgrs ausser **Σ**D | n. εἶπον add αὐτῷ | hat μαθητῆς εἰ ἐκείνου m. D | μωῦσέως m. **Σ**DSX Δ 33. | 29 μωϋ m. **Σ**BDKSX und -σει[i] m. **Σ**ABDgrs⁶ | ἐλάλησεν m. A | 30 ἐν τούτῳ γάρ m. **Σ**B(D)L 22. 249. | om τό v. θαυμαστόν m. ADgrs¹¹ | ἀνέωξε m. Agrs¹⁰ | 31 οἶδαμεν ohne Kopula

m. **BDGL** 1. 33. | ό θεός άμαρτωλών m. **BDL** | άλλ' m. **SA** **DLX** | 32 ανέωξεν m. 1. | 33 om ούτος | n. θεού add ό άνθρωπος | 1. Hd οιδύνάτο, Hd d ήδ. | 34 είπαν m. **BD** | 35 ήκουσεν δέ | ό ιησούς m. **ADgrs** ausser **B** | Θ* έξέβαλον, Θ^d έξέβαλλον |

Bl 220 r Joh 9,35—10,4

Sp a 26 o am Ende Omegastrich 1. Hd. — Sp b 2 ε oben 1. Hd weil das andere ausgelaufen. — Joh 9,35 n. είπεν m. **ALgrs**¹⁰ | st του ανθρώπου hat του θεού m. **ALgrs**¹¹ | 36 hat και είπεν m. **DLXgrs** ausser **AB** | om και v. τίς m. **AL** | 37 είπεν ohne Kopula m. **BDX** 33. | έώρακε[α]ς m. **AB³DMSUGA** | 38 st έφη hat είπεν | 40 ήκουσαν ohne Kopula m. **BLX** 33. 157. 249. | n. φαρισαίων hat ταυτα m. **caB** **LXgrs** ausser **B** und ^{eb}D | οί μετ' αυτου όντες m. **BDLX** 1. 33. 157. 248. 565. | είπον m. **BLXgrs** ausser **BD** | 41 om αν m. **DK** 13. 69. 124. 136. | ή άμαρτία und μένει m. **B** und ^{eb}**ABgrs** ausser **caDLX** | om ουν zwischen ή und άμαρτία m. **BDKLX** 1. 33. 69. 157. 489. 565. | 10,2 ποιμεν | 3 καλει m. **Γgrs**¹⁰ | 4 όταν ohne Kopula m. **BLP**² 1. 33. 157. 565. | st ίδια πάντα hat ίδια πρόβατα m. **Agrs**¹⁰ |

Bl 220 v Joh 10,4—12

Sp a 25 st λησταί hat ληστη. — Joh 10,4 n. ακολουθει add αυτω | αυτου την φωνήν m. **D** | 5 ακολουθήσωσιν m. **Lgrs**⁸ | 6 έγίνωσκον m. 69. 124. | 7 n. είπεν ουν add πάλιν αυτοίς m. **Dgrs**⁹ | hat ότι m. **ADgrs**⁸ | 8 hat πρό έρου v. ήλθον m. 1. | 11 setzt αυτου n. τίθησιν | 12 ό δέ μισθωτός m. **DXΔ** 33. 69. 124. 157. /253. | έστιν m. **ABLX** 1. 13. 33. 42. 69. 346. 565. | ίδια τα πρόβατα |

Bl 221 r Joh 10,12—21

Sp a 1 ι oben Hd d, weil das andere ausgelaufen. — Sp b 1 τη in Ligatur. — 20 Omegastrich in o sec 1. Hd. — 30 Omegastrich in o pr 1. Hd. — Joh 10,12 om τα πρόβατα n. σκορπίζει m. **BDLII** 1. 22*. 25. 33. 37. 42. 482. 489. 565. | 13 ότι μισθωτός έστιν ohne ό δέ μισθωτός φεύγει m. **BDL** 1. 22*. 33. | 14 γινώσκειν ύπό των έρων m. **Agrs**¹² | 16 δεϊ με m. **BDLΔΠ** 1. 33. 69. 124. 346. | ακούσωσιν m. **AGXΔΔ** | γενήσονται m. **caB** **DLX** 1. 33. 565. | 17 με ό πατήρ m. **BDLX** 33. 248. 249. | 18 αυτην θείναι | om την n. ταυτην m. **B** | 19 hat ουν n. σχίσμα m. **ADgrs**¹¹ | 20 έλεγεν δέ m. **caABLXgrs** ausser **B** und ^{eb}D | 21 n. άλλοι add δέ | ανοϊζαι m. **BLX** 1. 13. 22*. 33. 69. 124. 157. 249. 346. 565. |

Bl 221 v Joh 10,22—31

Sp b 16 schrieb er zuerst st ε ein ι, änderte es aber sofort in ε um. — Joh 10,22 δέ m. **ADXgrs** ausser **BL** | ένκαΐνια m. **B^{*}DL** | έν τοίς ιεροσολύμοις m. **ABL** 33. | om και v. χειμών

m. **BDGLXΠ** 1. 33. 42. | 23 v. περιπάτει add καί | n. στοῦ add τοῦ m. **BLX** | σοφ.ομῶνος m. ***BDEFGΔΛ** | 24 ἐκύκλωσαν m. **ADgrs** ausser **B** | εἰπέ m. ***^aABDgrs** ausser ***^au.^{eb}** | 25 ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς αὐτοῖς | st εἶπον hat λαλῶ m. **D** | n. πιστεύετε add μοι m. **D** 13. 69. 124. 346. | 26 ἀλλ' m. **Dgrs**¹² | st οὐ γάρ hat ὅτι οὐκ m. **BDLX** 1. 13. 28. 33. 69. 565. | τῶν ἐρῶν ohne καθὼς εἶπον ὑμῖν m. **BKLM*Π*** 24*. 33. 42. 89*. 91. 239. 489*. | 27 ἀκούουσιν m. **BLX** 13. 33. 69. 124. 157. 249. 346. | 28 καὶ ἐγὼ | ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς m. **ADgrs**¹² | ἀπολ.οῦνται οὐχ ἄρπάσει m. **ABgrs**¹⁰⁽¹²⁾ | 29 add μοι n. πατήρ m. ***ABD Lgrs** ausser ***^a** | ὃς δέδωκεν m. **B²grs**^{12 13} | μεῖζ. πάντων ἐστίν m. **Agrs**¹² | μεῖζον m. **ABK** ἄρπάσαι m. 69. 346. | n. πατρός add μου m. **ADgrs**¹³ | 31 ἐβάστασαν ohne οὖν m. **SBL** 33.

Bl 222 r Joh 10,31—41

Sp a 1 i oben i. Hd. — 11 ou sec in Ligatur. — Sp b 18 am Schluss ai Hd b. — Joh 10,31 om πάλιν m. **D** 28. 69. 124. 330. | 32 καλὰ n. ἔργα m. **AKΛΠ** | st ἐδείξα hat ἐδίδαξα om μου n. πατρός m. ***BD** | ἐμὲ λιθάσετε m. **SBL** 33. | 33 om λέγοντες n. ἰουδαῖοι m. **ABKLM*Π** | 34 om ὑμῶν m. ***D** 119. | v. ἐγὼ add ὅτι m. **BDLX** 12. 33. 38. 57. | st εἶπα hat εἶπον m. **ADMSUΔ** | 35 τοῦ θεοῦ ἐγένετο m. **ABLXgrs** ausser **D** | 36 add τοῦ v. θεοῦ m. **ABLXgrs** ausser **SDEG** | 37 aus οὐ der meisten Zeugen und μή (in 13. 69. 124.) ergibt sich μουη! | 38 πιστεύετε pr m. **Sgrs**⁸ | πιστεύετε sec m. **BDKLUP** 1. 33. 482. 489. | st πιστεύσητε hat γινώσκετε m. **BLX** 1. 32. 33. 118. 565. | st τῷ πατρὶ hat αὐτῷ m. **Agrs**¹¹ | 39 om οὖν n. ἐξήτουν m. **Bgrs**⁸ | hat πάλιν v. αὐτόν m. **Bgrs**⁷ | 40 st πρῶτον hat πρότερον m. **SD** 69. 218. | ἐμείνεν m. **ADLgrs**¹² | 41 st καὶ πολλοὶ ἦλθον hat ἦλθον δὲ πολλοί |

Bl 222 v Joh 10,41—11,8

Sp a 12 Omegastrich in o i. Hd. — Sp b 26 τη in Ligatur. — Joh 10,41 om ἵν' | 42 πολλοί n. ἐπίστευσαν m. **Agrs**¹⁰ | hat ἐκεῖ n. εἰς αὐτόν m. **ABDgrs**⁶ | 11,1 om τῆς v. μαρίας m. **ABLXgrs** ausser **SD** | 2 n. θριξίν add τῆς κεφαλῆς m. **U** 239. 1253. | 5 τῶν μαρτύρ. (die anderen -αν) καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς μάρθαν m. 1. 13. 22. 69. 124. 346. 565. (1253.) | 7 μαθηταῖς ohne αὐτοῦ m. **SBLXgrs**⁷ | setzt πάλιν v. εἰς m. 1. 13. 69. 565. | 8 ῥαββεῖ m. **ABCDEHΓΛ** οἱ ἰουδαῖοι λιθάσαι m. **U** 1. 13. 69. 157.

Bl 223 r Joh 11,8—16

Sp a 10 τ oben i. Hd, weil das andere ein wenig undeutlich. — Joh 11,9 hat ὁ v. ἰησοῦς m. **U** | εἰσιν ἄραι τῆς ἡμέρας m. **ΔAgrs**⁶ | 11 πορεύσομαι | 12 εἶπαν m. **S** | οἱ μαθηταὶ αὐτῷ m. **BC*X** | 15 ἀλλὰ m. **ACDLgrs**⁸ | 16 συνμαθηταῖς m. **AB*CDGLΔ** |

Bl 223 v Joh 11,16—27

Sp a 1 ou in Ligatur. — 7 n. β schrieb er zuerst α, wischte es später weg und setzte ι ein, während Hd d η darüber schrieb. — 15 Hd b tilgte η durch Punkte und schrieb υ oben. — 16 Omegastrich in ο 1. Hd. — 26 η oben Hd d. — Sp b 26 υ oben Hd b. — Joh 11,17 ἐλθὼν und εὖρεν ohne καὶ m. **ABC²LK** grs ausser **C^{vid}D** | om εἰς βηθανίαν n. ὁ ἰησοῦς m. **A^{*}BC^L** grs¹¹ | τεσσαρεῖς | τεσσ. ἡμέρας m. **BC^{*}** 13. 69. 249. 472. /1. | μνημῖον | 18 ἡ v. βηθ. m. **A^cCDLX** grs ausser **A^{*}B** | om τῶν | 19 πολλοὶ δέ m. **BCDLX** 33. 157. 249. | om ἐκ | πρὸς τὰς περὶ m. **AC³grs¹¹** | μαριάμ m. **BCDLΔ** | παραμυθήσονται m. **Ggrs⁵** | om αὐτῶν n. ἀδελφοῦ m. **ABDL** | 20 hat ὁ v. ἰησοῦς m. **M** | μαριάμ m. 33. | 21 hat ἡ v. μάρθα m. **BCDKLXΠ** | τὸν v. ἰησοῦν m. **AC²DLX** grs ausser **ABC^{vid}** | st εἰ ἰῆς hat **Θ^{*}** εἰς, Hd b εἰ ἰῆς | τεθνήκει | ὁ ἀδελφός μου v. οὐκ m. **C³grs¹²** | 22 ἀλλὰ v. καὶ νῦν m. **A^cAC³DL** grs ausser **A^{*}BC^{*}X** | ὅσα ἄν nach **ABDL** grs¹² | αἰτήσῃ m. **ABCDLX** | 24 ἡ v. μάρθα m. **BC^{*}DKLXΠ** | 25 nach εἶπεν add οὖν m. **A^{*} 1.** |

Bl 224 r Joh 11,28—36

Joh 11,28 st τοῦτο hat ταῦτα m. **ADgrs¹²** | μαριάμ m. **AB CDKLΔΠ** 33. | εἰπούσα m. **AAC²DLX** grs ausser **BC^{*}** | 29 ἐκείνη δέ m. **ABC^{*}L** 33. 69. 229^{**}. 249. | ἐγείρεται m. **AC²grs¹²** | ταχέως | ἔρχεται m. **AC²Dgrs¹²** | 30 ἴν ohne ἔτι m. **ADLgrs¹¹** | st ἐν hat ἐπί | st ὅπου hat ᾧ | 31 μαριάμ **BC^{*}DKLΔΠ** 33. | st δόξαν-τες hat λέγοντες m. **AC²grs¹²** | μνημῖον | 32 μαρία m. **AAC³** **Dgrs¹³** | hat ὁ v. ἰησοῦς m. **A^cC³Lgrs¹¹** | hat αὐτοῦ εἰς (andere bisweilen πρὸς) τοὺς πόδας m. **ABCLgrs¹³** | st πρὸς hat εἰς m. **AC³grs¹²** | μου v. ἀπέθανεν m. **ABC^{*}LΔ** 33. 254. | 33 ὁ οὖν ἰησοῦς | ἐμβριμώμενος m. 1. 22. | ἐταράχθη τῷ πνεύματι ὡς ἐμβρ. (D ἐνβρ.) m. D 1. 22. | 34 st εἶπεν hat λέγει | st ἔρχον hat ἐλθέ | τεθήκατε m. **Egrs⁶** | 35 hat καὶ v. ἐδάκρυσεν m. **AD** | αὐτὸν ἐφίλει |

Bl 224 v Joh 11,36—44

Sp a 29 θα oben ι. Hd. — Sp b 14 Omegastrich in ο 1. Hd. — 19 η lief aus, Hd d η oben und dazwischen. — Joh 11,37 ἐδύνατο m. **B^{*}CDKP** | 38 ὁ ἰησοῦς οὖν πάλιν | ἐμβριμώμενος m. **BC³DLgrs⁹** | μνημῖον | 39 n. λέγει add οὖν m. **X** | st ἡ ἀδελφή τοῦ τετελευτηκότος hat ἡ μάρθα oder om ἀδελφῇ τοῦ τετελ. m. altlt | 40 ὅψη m. **ABCDLgrs¹⁰** | 41 om οὗ ἵν ὁ τεθνηκὼς κείμενος m. **ABC^{*}DLX** 5. 24. 33. 157. /253. | st δέ hat οὖν m. 1. | 42 παρεστῶτα m. **Λ** 28. 235. | st εἶπον hat μοι ποιῶ | 43 ἐκραύγασεν φωνῇ μεγάλῃ | 44 hat καὶ vor ἐξῆλθεν m. **AAC³Xgrs¹¹** | καὶ ἡ...περιεδ.: hat καὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ σουδαρίῳ περιδεδεμένος | αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς m. **AAC^{vid}DXgrs¹¹** | st ἄφρετε hat ἐάσατε | hat αὐτὸν nach ἐάσατε m. **BC^{*}L** 33. 157.

Bl 225 r Joh 11,45—52

Sp a 7 o oben Hd d. — 8 Omegastrich in o Hd d. — Joh 11,45 hat μαρίαν m. **AX**grs⁹ | st ὁ hat ἃ m. **SA*****LX**grs¹¹ nach ἐποίησεν om ὁ ἡσοῦς m. **ABC***^{vid}**L** 1. | 46 εἶπον m. **AB** **CL**grs ausser **SD** | hat ἃ m. **SBLX**grs⁵ | hat ὁ v. ἡσοῦς m. **SA** **X**grs¹⁰ | 47 ποιεῖ σημεῖα m. **SABLMX** 33. | 48 st ἀρῶσιν hat ἐ(α)ρῶσιν | om καὶ v. τὸν τόπον m. **DKΠ** 49 nach καθάραι hat ὀνόματι m. **cg** **vg**^{elem} | 50 λογίζεσθαι m. **SABDL** 1. 22. 69. 122. | st ὑμῖν hat ἡμῖν m. **A**grs¹⁰ | 51 ἄλλ. m. **SUT** **065**.^{vid} ἐπροφήτευσεν m. **SBDLX** 33. | ἡμελλέν m. **AB**^{2 u. 3} **DLU** **065**. 1. 33. 69. 249. | hat ὁ v. ἡσοῦς m. **Π**² 69. |

Bl 225 v Joh 11,53—12,3

Sp a 16 i. Hd schrieb του st το und das v wurde ausradirt. — 17 i. Hd schrieb zuerst o st ω in τῶν, tilgte es dann durch einen dicken Strich und schrieb ω danach. — Sp b 6 o oben i. Hd. — 8 aus Versehen ἀπελθεν. — Joh 11,53 ἐβουλεύσαντο m. **SBD** 13. 69. 124. 346. | 54 ὁ οὖν ἡσοῦς m. **SBLMN** aber aus Versehen ὁ wieder, also ὁ οὖν ὁ ἡσοῦς | om τῶν v. χάραν m. 1. 22. 69. 565. | ἐπρεῦ m. **SL** | καὶ ἐκεῖ m. **LF** 33. 69. | διέτριβεν m. **AD**grs ausser **SBL** | nach μαθητῶν add αὐτοῦ m. **AX**grs⁹ | 56 ἔλεγον m. **ABLX** **065**.grs ausser **SD** | hat ἐστηκότες v. ἐν τῷ ἱερῷ m. **LX** 69. 124. 249. 346. | 57 δεδάκεισαν δέ ohne καὶ m. **SABL**grs⁷ | ἐντολὴν m. **ADLX**grs¹⁰ | 12,1 nach λάζαρος add ὁ τεθνηκώς m. **AD**grs¹² | om ἡσοῦς sec m. **H**grs⁷ | 2 hat ἐκεῖ v. δειπνον m. 69. 346. | liest καὶ θυκόνει μάρα m. **D** | om δέ | om ἐκ m. **AD**grs¹³ | ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ m. **SABDL** **065**.grs¹¹ | 3 μαρία m. **SADL** **065**.grs ausser **B** | τοῦ ἡσοῦ m. **SABDLQ** **065**. usw. | liest καὶ ταῖς ῥιγῖν αὐτῆς ἀπέμαξεν αὐτοῦ τοὺς πόδας |

Bl 226 r Joh 12,3—12

Sp a 16 aus Versehen εἶπεν. — 22 Omegastrich in o quart Hd d. — Sp b 27 ein zufälliger Punkt zwischen den zwei λλ oder ein Punkt um das zweite λ zu tilgen. — Joh 12,3 nach οἰκία add ὅλη m. 1. 13. 69. 124. 346. 565. / 251. | ἐπληρώθη m. **SADLQ** **065**.grs ausser **B** | 4 st δέ hat οὖν m. **ADQ** **065**.grs¹³ | ἰούδας σίμωνος ἰσκαριώτης m. **A**grs⁹⁽¹⁰⁾ | hat εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ v. ἰούδας m. **ADQ** **065**.grs¹³ | 5 δηναρίων τριακοσίων | add τοῖς v. πτωχοῖς m. **D** 33. | 6 ἔχων m. **SBDLQ** 1. 33. 157. 565. | 7 ἵνα u. τηρήσῃ m. **SBDKLQXP** 33. 42. 145. 157. | om μου m. **D** 33^{corr}: es war leicht μου zu ergänzen oder μου zu tilgen nach ἐνταφιασμοῦ | 8 om γάρ m. **L** | 9 om ὁ m. **AB**³grs ausser **SB*****L** | st οὐ hat οὐχί | 12 nach ἐπαύριον add οὖν | ὁ ὄχλος ὁ πολ[λ]ύς |

Bl 226 v Joh 12,12—20

Joh 12,12 hat ὁ v. ἡσοῦς m. **BF** | 13 ὑπάντησιν m. **SB**grs⁹ | ἐκράζον m. **AX**grs¹² und ohne λέγοντες m. **BL**grs¹⁰ | om καὶ

v. ὁ βασιλεὺς m. DKXII | 14 ἐκάθεισεν | ἐπ' αὐτῶ m. KMXI Δ
Π | 15 θυγάτερ m. **sg**rs⁷ 1. 33. 69. 124. 157. | σειῶν m. AB* |
16 om δέ nach ταῦτα pr m. **sBLQ** | st ἐγνώσαν hat ἐνόησαν
m. D | αὐτοῦ οἱ μαθηταί m. **sB** | ὁ ἰησοῦς m. DHΛ | st ἐπ'
αὐτῶ hat περὶ αὐτοῦ m. D | 17 st ὅτι hat ὅτε m. **sABgrs**¹¹ |
μνημίου | add τῶν v. νεκρῶν | 18 nach τοῦτο pr hat καὶ m.
sAB²DL*grs⁸⁽⁹⁾ | ἤκουσαν m. **sABDLgrs**⁷ | 19 εἶπον m. ADL
Qgrs ausser **sB** | nach κόσμος add ὅλος m. DLQX | 20 nach
ἦσαν δέ add καὶ m. D | hat ἑλλήνες vor τινες m. **sBDLMQX**
1. 33. 157. 249. 565. | προσκυνήσωσιν m. **sBQgrs**¹¹ |

Bl 227 r Joh 12,20—29

Sp a 2,3 aus Versehen st φιλιππῶ hat φιππο. — 11 π oben
Hd a. — Sp b 5 δι aus Versehen zweimal. — Joh 12,22 om ὁ
v. φίλιππος pr m. **sADgrs**¹¹ | liest ἀνδρέας τε καὶ φίλιππος
λέγουσιν τῷ ἰησοῦ | 23 ἀπεκρίθη λέγων αὐτοῖς m. 13. 69. 124.
346. | 25 ἀπολέσει m. ADXgrs ausser **sBL** | 26 τις ἐμοὶ διακονῇ
m. D | om καὶ v. ἐάν sec m. **sBDLX** | nach πατήρ add μου
m. U 28. 69. | 29 hat οὖν m. **sADLXgrs**¹² | ἐσθικῶς m. AD
grs⁵ | add καὶ v. ἀκούσας m. **ABLXgrs**¹² |

Bl 227 v Joh 12,29—36

Sp b 3 st ε zuerst i geschrieben, sofort aber in ε verbessert.
— Joh 12,29 βροντῇ γέγονεν (D ὅτι βρ. γεγ.) | nach ἔλεγον
add ὅτι m. D 13. 69. 253. | 30 hat ὁ v. ἰησοῦς m. ALgrs⁷ | ἡ
φωνὴ αὕτη m. **sABDLMU²X** | st γέγονεν hat ἐλίλυθεν | 31
hat βληθῆσεται m. D | st ἔξω hat κάτω (so 722 aber vor βληθ.) |
32 hat ἐκ m. **sABgrs** ausser DL | πάντας m. **s^eABLgrs** ausser
s^eD | 33 ἡμετέραν m. **ABDLgrs**⁶ | 34 om οὖν m. ADgrs¹² |
εἰς τὸν αἰῶνα μένει m. 69. 346. | σὺ λέγεις m. **sADgrs**¹² | 35
ἐν ὑμῖν m. **sBDKLMXΠ** | ἕως m. **sg**rs¹⁰ | add ἡ v. σκοτία m.
s^eKLUXΔΠ 1. | 36 ὥς m. **sABDLΠ*** 33. 42. 108. 481. 489. | add
ὁ v. ἰησοῦς m. **s^eAXgrs**¹² |

Bl 228 r Joh 12,36—46: oben rechts lies —46

Sp a 1 Omegastrich in o 1. Hld. — 2 ου in Ligatur. —
Sp b 5 1. Hd setzte nur den Hauptstrich von α, Hld d fügte
den Winkel bei. — 27 hier mit 12,46 fangen Akzente an. —
Joh 12,39 ἠδύναντο m. **sABXgrs**¹⁰ | 40 ἐπάρωσεν m. AB*KLX
13. 33. 346. | hat ἐπιστρέψωσιν m. KLMXΠ | ἰάσασθαι m. LU²
Γ | 41 ὅτι m. **sABLMX** 1. 33. 97. 252. 472. | ἶδεν m. KMXΠ² |
st αὐτοῦ hat τοῦ θεοῦ m. 13. 69. | 43 ἵππερ m. ABDgrs¹¹ | 44
ὁ ἰησοῦς δέ m. 69. | ἔκραζεν καὶ ἔλεγεν m. D 69. 346. | st οὐ
hat οὐ μή | ἀλλ' m. AXgrs¹¹ | 46 πᾶς m. **sADLXgrs** ausser B |

Bl 228 v Joh 12,46—13,2

Sp a 23,24 am Rand ληλυθα Hd a. — Oben auf der Seite
schrieb jemand in Kleinschrift: † υδοσδεοισ, was auf Bl 229 r a 3
hinzielt. — Joh 12,47 om μή m. D | hat φυλάξῃ m. **sABDKL**

XΠ 1. 13. 33. 69. 118. 157. 249. 346. 565. | κρίνω m. diesem Akzent m. ΕΚΓΛΠ | 49 st ἐλάλησα hat Hd b ἐλάλησα m. Γ | ἔδωκε m. DLgrs¹¹ | 50 λαλῶ ἐγὼ m. ΔΛΠgrs⁷ | 13,1 ἤλθεν m. **Σ**AB KLMXΠ | 2 γενομένου m. **Σ**^αADgrs¹² | liest ἰούδα σίμωνος ἰσκαριώτου ἵνα αὐτὸν παραδῶ m. ADgrs¹¹ |

Bl 229 r Joh 13,2—11: Sp a 1 lies ἴναυ. — Sp b oben lies 13,7. — 1 rechts lies (7). — 5 rechts statt 9 lies 8. — 12 lies μετεμύ. — 13 rechts statt 10 lies 9. — 19 setze rechts 10

Sp a oben schrieb jemand in Grossschrift bis auf υ ἡ υδοσ-
δεοις und Sp b oben ἡ περὶ τοῦ νυκτιρίου. — Joh 13,2 παραδῶ
m. **Σ**^αAD²LXgrs ausser **Σ***BD* | 3 nach εἰδῶς add ὁ ἱησοῦς
m. Agrs¹² | δέδωκεν m. ADXgrs¹¹ | 6 καὶ λέγει m. **Σ**Agrs¹² |
nach αὐτῷ add ἐκείνος m. **Σ**^αADLgrs¹² | 8 nach πέτρος add
κύριε m. DΠ² 76. | hat μου nach τοῦς πόδας m. **Σ**Agrs¹² | αὐτῷ
ἱησοῦς m. EGKP*, so **Σ**grs¹ aber mit ὁ vor ἱησοῦς | 10 ὁ
ἱησοῦς m. **Σ**ACDgrs ausser B | οὐ χρεῖαν ἔχει m. C³DLgrs¹² |
nach ἔχει liest εἰ μὴ τοῦς πόδας μόνον νύλασσαι. vgl D |

Bl 229 v Joh 13,11—19

Sp a 17 Omegastrich in ο 1. Hd. — Joh 13,11 om ὅτι m.
ΣAgrs¹² | 12 καὶ ἔλαβεν m. BC* u. ³Dgrs¹² | ἀναπεσά[ο]ν ohne
καί m. C³Dgrs¹² | 13 ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος m. **Σ**ABC*
DKLSUΓΔΠ | 14 v. καὶ ὑμεῖς hat πόσῳ μᾶλλον m. D | 15
ἔδωκα m. BCDLgrs⁹ | ποιῆτε m. **Σ**ABCKLSUΓΔΠ | 16 aus
Homoioteleuton om τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος μείζων |
18 ἐγὼ ohne γάρ m. BCDLgrs ausser **Σ**AKΠ | st τίνας hat οὐς
m. ADgrs¹¹ | μετ' ἐμοῦ m. **Σ**ADgrs¹² | ἐπῆρκεν m. **Σ**AΥΠ 1.

Bl 230 r Joh 13,19—29

Sp a 23 δέ ist durch zwölf Punkte um das Wort herum
getilgt. — 28 υ oben 1. Hd. — Joh 13,19 ὅταν γένηται[ε] πιστ.
m. ACDgrs¹² | πιστεύσητε m. **Σ**ADLgrs¹² | 20 εἰάν m. Dgrs⁹ |
ὁ δὲ ἐπεὶ λαμβάνων m. **Σ**ABCL068.grs ausser D | 21 ὁ ἱησοῦς
m. ACDXgrs ausser **Σ**BL | 22 add οὖν nach ἐβλεπον m. **Σ***A
DLgrs¹³ | 23 nach ἦν add δέ m. **Σ**AC²Dgrs¹³ | om ἐκ v. τῶν
m. Egrs⁷ | 24 hat οὖν m. **Σ**.ABC²DL068.grs¹² | st καὶ λέγει
αὐτῷ εἰπέ τίς ἐστίν hat πυθέσθαι τίς ἂν εἴη[ῃ] m. ADgrs¹² | 25
ἐπιτεσών m. **Σ***AC³Dgrs¹¹ | st οὖν hat δέ m. Agrs¹⁰ | om
οὕτως m. **Σ**ADΠ 1. 69. | 26 ἀποκρίνεται ohne οὖν m. **Σ***AC³
Dgrs¹¹ | ὁ ἱησοῦς m. **Σ**ACDLgrs ausser BM | om καὶ λέγει m.
ABCLgrs ausser **Σ**D | βάψας τὸ ψαμίον ἐπιδάσω m. **Σ**ADX
grs¹² | καὶ ἐμβάψας m. Agrs¹² | om λαμβάνει καὶ m. **Σ***u. ^{eb}
ADgrs¹¹ | ἐπιδίδωσκον m. Π² 245. | ἰσκαριώτου m. **Σ**BCLMXΠ²
068. 33. 157. 435. | 27 ὁ ἱησοῦς m. **Σ**ACDX068.grs ausser BL
τάχειον m. **Σ**AB*CDEFLΔ |

Bl 230 v Joh 13,29—36

Sp a 8 Omegastrich in ο pr Hd b. — Eine Falte im Perg
treibt einige Buchstaben in dieser Spalte auseinander. — Sp b 9

α-α ein kleiner Strich vielleicht der zu zeitige Ansatz für das zweite α. — Joh 13,29 ὁ ἰουδᾶς m. CDgrs⁹ | ὁ ἰησοῦς m. AC DLgrs ausser **SB** | 30 εὐθὺς m. Agrs¹¹ | hat εὐθ. v. ἐξῆλθεν m. Agrs¹¹ | 31 ὅτε οὖν m. **BCDLX** 1. 33. 69. 157. 249. 254. 346. | λέγει ὁ ἰησοῦς m. ACDgrs ausser **BLΔ** | 32 εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάζοι ἐν αὐτῷ m. **AC**²grs¹¹ | st αὐτῷ sec hat ἐαυτῷ m. **ca**ACDLXgrs ausser **S*** u. ^{cb}BHΛ | 33 nach μικρόν add χρόνον m. **SLXΓ** | ὅτι m. **ABCLX**grs ausser **S*** D | ἐγὼ ὑπάγω m. **ABCDKLMUXΠ** | 36 nach ἀπεκρίθη add αὐτῷ m. **AC**³Dgrs¹² | om ὁ v. ἰησοῦς m. ABC*L 440. | nach ὅπου om ἐγὼ m. ABCLgrs¹⁰ |

Bl 231 r Joh 13,36—14,8

Sp 25 aus Versehen nur γινώκετε st εγν. — Joh 13,36 ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις m. A 3. 42. 489*, D so aber μοι vorher, C³grs¹¹ so aber μοι nachher | 37 om ὁ v. πέτρος m. **ACL**²grs¹¹ | κύριε m. **ABCD**grs ausser **S*** | ἀκολουθήσαι ἄρτι m. **A(B)C**³ΓΔΛΠ 157. | τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σου θήσω m. ABCDLgrs ausser **SX** | 38 ἀποκρίνεται m. **ABC***LX | om αὐτῷ m. **ABC***grs⁵ | om ὁ v. ἰησοῦς m. **ABC***Dgrs⁴ | θήσης | φωνήσει m. CDgrs⁶ | ἀπαρνίση m. **AC**grs¹¹ | 14,2 ὅτι v. πορεύομαι m. **ABC***DKLXΠ | 3 om καὶ v. ἐτοιμάσω m. Agrs⁵ | ὑμῖν τόπον m. ACgrs⁸ | παραλήψομαι m. B³CLgrs¹¹ | 4 om ἐγὼ m. DLX 1. 69. 71. 346. 565. | οἴδατε καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε m. AC³Dgrs¹² | 5 καὶ πῶς m. **AC**²Dgrs⁷ | st οἴδαμεν τὴν ὁδὸν hat δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι m. (**S**)AC²Lgrs¹³⁽¹⁴⁾ | 6 ὁ ἰησοῦς m. ABC³Dgrs ausser **SC***L | 7 ἐγινώκετε m. ABCD²Lgrs ausser **SD*** | ἐγινώκετε ἄν m. AC³D²grs¹² | καὶ ἀπάρτι m. **AC**³Dgrs¹² | ἐοράκατε m. Lgrs⁷ | αὐτόν sec m. **AC**³DLNQXgrs ausser BC* |

Bl 231 v Joh 14,8—15

Sp b 9 st ε sec schrieb ι. Hd zuerst ι, änderte es aber sofort in ε um. — 20 ι oben Hd d. — 23 Omegastrich in ο pr ι. Hd. — Joh 14,9 ὁ ἰησοῦς m. **BCDNOX**grs ausser ALΠ* u. ³ τοσοῦτον χρόνον m. ABgrs¹³ | ἑωρακά[ο] | ἐόρακεν m. Egrs⁶ | καὶ πῶς m. ADLgrs¹² | 10 λαλῶ m. **AQ**grs¹¹ | ὁ ἐν ἐμοὶ μένων m. **AD**grs¹⁴ | αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα m. AQgrs¹¹ | 11 ἐν ἐμοὶ ohne ἐστιν m. **(A)BDLQX** allen grs | nach πιστεύετε add μοι m. ABgrs ausser **SDL** | 12 nach ὑμῖν add ὅτι | πατέρα ohne μου m. **ABDLQXΠ** 1. 22. 33. 42. 69. 157. 258. 489. | 13 αἰτήσητε m. **ADLX**grs ausser BQ | 14 nach αἰτήσητε add με m. **BEHUGΔ** 33. | ἐγὼ m. **SD**grs¹² | 15 τηρήσατε m. ADQXgrs ausser (**S**)BL |

Bl 232 r Joh 14,15—23

Sp a 22 u. 24 bei πεῖ st ε zuerst ι geschrieben und dann sofort in ε verwandelt. — Joh 14,16 καὶ ἐγὼ m. ALgrs¹² | μένῃ

u. v. μεθ' ὑμῶν m. ADgrs¹¹ | 17 αὐτό sec m. A(DL)Xgrs ausser
 SB | nach ὑμεῖς add δέ m. ADLgrs¹² | μένει m. diesem Akzent
 m. EGHKMUΧΓΛΠ | ἔσται m. SAD²Lgrs¹³ | 19 ζήσεσθε m.
 SADOgrs¹¹ | 20 om ὑμεῖς m. A 249. | om μου | κἀγώ m. SA
 BDLgrs⁷ | 21 st με sec hat ἐμέ | καὶ ἐγώ m. Agrs⁹ | ἐντρα-
 νίσω | st αὐτῷ hat αὐτῶν (aber ἐμαυτόν) | 22 om καὶ v. τί m.
 ABDELX 33. | ἐνφανίζειν | 23 om ὁ v. ἱησοῦς m. SBDLgrs⁹ |

Bl 232 v Joh 14,23—31

Joh 14,23 ποιήσομεν m. Agrs⁷ | 26 st ἃ hat ὅσα m. 1. 28.
 477. 565. | 28 om εἶπον v. πορεύομαι m. SABDK*LXΠ | add
 μου nach πατρί m. S* u. ^{eb}D²grs¹¹ | 30 nach κόσμον om τούτου
 m. SABDgrLgrs¹² | 31 ἐνετείλατο μοι m. SADgrs¹¹ |

Bl 233 r Joh 14,31—15,10

Sp a 16 v oben Hd d, weil das erste v undeutlich. — 24
 i oben i. Hd. — Sp b 5 das erste μί durch einen Bogen von
 dreizehn Punkten getilgt, vielleicht durch Hd d. — Joh 15,2
 πλείονα καρπὸν m. ADgrs¹¹ | 4 μείνι m. ADgrs¹² | i. Hd
 zuerst μένιτε m. SABL, dann μείνιτε m. Dgrs¹² | 6 i. Hd μί
 τις μί, Hd d (:) tilgt μί pr | μένι m. S*ABD | st αὐτό hat
 αὐτά m. ABgrs⁹ | τὸ πῦρ m. SABLgrs¹⁰ | 7 αἰτίσεσθε[αι] m.
 Sgrs⁹ | 8 γένιησθε m. BDLMXΛ 1. 262. | 9 ἡγάπησα ὑμᾶς m.
 SAD²grs¹² |

Bl 233 v Joh 15,10—19

Sp a 26 ου sec in Ligatur. — Sp b oben in Kap-Aufs
 ου in Ligatur. — 22 σ oben i. Hd. — Joh 15,10 st κἀγώ hat
 ἐγώ m. ABLXgrs ausser SDgr | τοῦ πατρός μου nach ἐντολᾶς
 m. ADLgrs¹² | 11 ἱ m. ABD 1. 33. 38. 106. 249. 251. 254. 489.
 565. | 13 ἵνα ohne τις m. S*D* | 14 ὅσα m. A065.grs¹¹ | 15
 ὑμᾶς λέγω m. Dgr065.grs¹¹ | αὐτοῦ ὁ κύριος m. SBDLX
 065.grs ausser N | 16 αἰτίσιτε m. SADNX065.grs ausser BL |
 δώσει m. S | 18 nach πρῶτον add ὑμῶν m. S*ABNX065.grs
 ausser S*D |

Bl 234 r Joh 15,19—26

Sp a 11 nach λόγου standen noch drei nunmehr radirten
 Buchstaben, vielleicht μου m. EGFΔΛ065. — Sp b 16 zwei
 oder drei Buchstaben radirt zwischen o und v. — Joh 15,21
 εἰς ὑμᾶς m. BD*L 1. 33. | 22 εἶχον m. AD²065.grs¹⁴ | 24 ἐποί-
 ησεν m. SABDKLXΠ065. 1. 13. 33. 69. 124. 249. | εἶχον m. AD²
 L²065.grs¹² | ἐοράκασιν m. L065.grs⁹ | 25 hat γεγραμμένος
 v. ἐν τῷ m. Agrs¹¹ | 26 ὅταν δέ m. ADgrs¹² |

Bl 234 v Joh 15,26—16,7

Joh 16,2 ἀλλά | λατρίαν m. EKLD | 3 ποιοῦσιν | ποι. ohne
 ὑμῶν m. ABgrs¹¹ | 4 nach ὥρα add αὐτῶν m. ABΠ* 33. 124.
 229*, 482. | 7 εἰν γάρ ohne αὐτῷ m. SBDLY 1. | οὐκ ἐλεύ-
 σεται m. SADgrs ausser BL |

Bl 235 r Joh 16,7—17

Joh 16,10 nach πατέρα add μου m. Agrs¹² | 12 λέγειν ὑμῖν m. AD⁰grs¹¹ | 13 ἐν πάσῃ τῇ ἀληθείᾳ (so) | ὅσα ἂν m. D²grs⁸ | ἀκούσει BDE*HY 1. 435. 148. 184. | 14 λήψεται m. B³Lgrs¹⁰ | 15 nach εἶπον add ὑμῖν m. ^sL 249. | λαμβάνει m. BDL⁰68. grs⁸ | 16 οὐκέτι m. ^sBDgrLΛΠ²068. 1. 33. 95. 262. nach ὀψεσθέ με add ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα m. A⁰68. grs¹¹ | 17 εἶπον m. ^sADLgrs ausser B |

Bl 235 v Joh 16,17—23

Sp a 21 in ρει wurde für ε zuerst ι geschrieben, sofort aber in ε verbessert. — Joh 16,17 ἐγὼ ὑπάγω m. Dgrs⁹ | 18 τοῦτο τί ἐστίν m. ADgrΓΔΛΠ*068. usw. | ὁ λέγει m. ^scABD²L⁰68. grs ausser ^s*D* | τὸ μικρόν m. ^s*ADgrs ausser ^scBLY | st τί λαλεῖ hat τί λέγει | 19 ἔγνω δέ m. UΠ 38. 482. | ὁ ἰησοῦς m. ^sADgrs ausser BL | περὶ τούτου ἐρωτῶν | st οὐ hat οὐκέτι | 20 nach ὑμεῖς sec add δέ m. ALgrs¹⁰ | ἀλλά m. DLUVΓA | 22 λύπην μὲν νῦν m. AC³grs⁸ | ἔξετε m. ^scADL 33. 131. 249. | αἶρει m. ^sACD²Lgrs¹¹ | 23 nach λέγω ὑμῖν hat ὅτι m. ^sAD²grs¹² | st ἂν hat ὁ ἐάν m. XΠ |

Bl 236 r Joh 16,23—32

Sp b 19 das erste ε zuerst ι aber sofort in ε verwandelt. — 20 das zweite ε ist kleiner aber doch ι. Hd. — Joh 16,23 hat ἐν τῷ ὀνόματί μου nach τὸν πατέρα m. AC³DΓΛΠ | 24 λήψεσθε m. B³Cgrs¹¹ | 25 ἀλλὰ ἔρχεται | ἀπαγγελῶ m. (^s) ABC*D⁰Lgrs⁶ | 27 ἐμέ m. ABCDgrs ausser ^sL | om τοῦ v. θεοῦ m. ^sA 251. | θεοῦ m. ^s*u. ^cAC³grs¹² | 28 st ἐκ hat π'ρά m. ^sAC²grs¹² | add καὶ v. πάλιν | 29 λέγουσιν ohne αὐτῷ m. ^s*u. ^cBC*D*ΛΠ 1. 262. 565. | om ἐν v. παρρησίᾳ m. ALgrs¹³ | 31 om ὁ v. ἰησοῦς m. BC | 32 hat νῦν v. ἐλίλυθεν m. C³D³grs¹¹ |

Bl 236 v Joh 16,32—17,7

Sp b 20 in τοῖς st ο zuerst ι geschrieben, sofort aber in ο verwandelt. — Joh 16,32 καὶ ἐμέ m. AC³Dgrs¹² | 33 θλίψιν ἔχετε m. ^sABCLgrs¹² | 17,1 om ὁ v. ἰησοῦς m. ^sB | ἐπάρας n. εἶπεν m. ^sBC*D⁰LX 1. 16. 33. 69. 124. 346. 565. | ἵνα ohne καὶ m. ^sABC*D 1. 96. 97. | hat σου nach υἱός m. AC³DgrLgrs¹³ | 2 πᾶν ὃ ἔδωκας m. Egrs⁷ | δώσι | 3 γινώσκωσιν m. ^sBCgrs⁸ | 4 ἐτελείωσα m. Xgrs¹¹ | δέδωκάς μοι m. ^sABLXY | 6 σου τὸ ὄνομα m. ^sABCLXY | οὓς ἔδωκας m. ^sABDKΠ 157. 235. 489. | καὶ ἐμοί m. ^sACDLgrs¹² | αὐτοὺς ἔδωκας m. ^sABDKLI | τετηρήκασι m. ACgrs¹⁴ | 7 ἔγνωκαν m. ABCDLYgrs ausser ^sUX |

Bl 237 r Joh 17,7—13

Joh 17,7 δέδωκας m. ^sCDLgrs¹³ | ἐστίν m. ADgrs¹¹ | 8 δέδωκας m. ^sLgrs¹³ | καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς m. ^scBCLgrs¹³ | 9

ἔδωκας m. D | 11 st αὐτοί hat οὗτοι m. CD^{gr}Lgrs ausser **SB** |
καὶ ἐγὼ m. AC³grs¹² | ᾧ m. **ABCL**grs¹¹ | καθὰ καὶ ἱμεῖς
m. B*MSUYΠ² | nach ἱμεῖς add ἐν m. X | 12 nach μετ' αὐτῶν
hat ἐν τῷ κόσμῳ m. AC³grs¹³ | st ᾧ hat οὗς m. AC³Dgrs¹³ |
v. ἐφύλαξα om καὶ m. AC³D^{gr}grs¹³ | 13 αὐτοῖς m. C³DLgrs¹¹ |

Bl 237 v Joh 17,14—21

Sp b 19 Omegastrich in o i. Hd. — 25 αἱ oben i. Hd. —
Joh 17,14 ἔδωκα | 16 hat οὐκ εἰμι nach ἐκ τοῦ κόσμου m. Y
grs¹¹ | 17 ἀλήθεια ohne σου m. **S***ABC*DI² 1. | 19 hat ἐγὼ
v. ἀγιάζω m. BCDLgrs ausser **SA** | ὧσιν καὶ αὐτοί m. **SABC***
Dgrs⁵ | 20 πιστευόντων m. **SABCD***^{gr}Lgrs¹³ | 21 πᾶτερ m. **SAC**
CLgrs¹³ | καὶ ἐγὼ | nach ἐν ἡμῖν hat ἐν m. **SAC**³Lgrs¹³ |

Bl 238 r Joh 17,21—18,2

Sp a 5 Omegastrich in o pr i. Hd. — 9 ein kleines Loch.
— 18 aus Versehen ου st ους. — Sp b 23 aus Versehen ἰνδαι.
— Joh 17,21 πιστεύει m. **S***AC³DLgrs ausser **S***BC* | 22 καὶ
ἐγὼ m. AC³grs¹¹ | ἔδωκας m. ADUP 157. 248. 482. 489. | ἔδωκα
m. **AKMP** 157. 248. 482. 489. | nach ἱμεῖς add ἐσμεν m. **S***A
C³grs¹³ | 23 vor ἴνα sec add καὶ m. Agrs¹² | 24 πᾶτερ m. **SCDL**
grs ausser AB | st ὅ hat οὗς m. ACLgrs¹³ | δέδωκας [pr] m.
SBCDLgrs¹³ | κἀκεῖνοι m. **SBCDL**grs ausser AKUP* | ἰν
ἔδωκας m. Bgrs⁵ | 25 πᾶτερ m. **SCD**grs ausser AB | 26 ἐγνώ-
ρισαν | 18,1 ὁ ἰησοῦς m. ACDL²grs ausser **SBL*** | τοῦ κέδρου
m. ASD 123. m. diesem Akzent | 2 συνίχηι ohne καὶ m. **SAB**
CDKLUXII | ὁ ἰησοῦς m. ACDgrs ausser **SBLXA** |

Bl 238 v Joh 18,2—10

Sp b 5 in τει st ε zuerst ι geschrieben, sofort aber in ε
verbessert. — 18 Omegastrich in o i. Hd. — 27 α oben und
unten vielleicht beide i. Hd. — Joh 18,2 ἐκεῖ nach ἰησοῦς m.
SACLgrs ausser BD | 3 καὶ παρισταίν m. **S***aACgrs ausser **S***
u. ^{ab}BDL | 4 οὖν m. ABCgrs¹¹ | ἐξελθὼν εἶπεν m. **SAC**³L
grs¹² | 5 αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς m. ACLgrs ausser **(B)** | ιστῆκει m.
SAB*DGXΔ | μετὰ | 6 ἐγὼ ohne ὅτι m. **SABDLXII** 1. 33. 42.
106. 127. 489. 565. | ἀπῆλθον m. ACLgrs ausser **SBD** | ἔπεσον
m. Agrs¹⁰ | 7 αὐτοὺς v. ἐπηρώτησεν m. **SD**grs⁹ 1. 124. | εἶπον
m. **SABCL**grs ausser DX | 8 ἀπεκρίθη ohne αὐτοῖς m. **SABC**
Lgrs ausser DX | om ὁ v. ἰησοῦς m. **SABCL**grs¹¹ | 9 ἔδωκας
m. D 42. 122. 489. | 10 τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον m. **ABCL**grs¹² |

Bl 239 r Joh 18,10—16

Joh 18,10 ὁπίον m. AC³Dgrs¹¹ | 11 τὴν μάχαιραν ohne σου
m. **SABCDL**grs¹² | nach θήκην add πάντες γὰρ οἱ λαβόντες
μάχαιραν ἐν μαχαίρα ἀπολοῦνται m. 254. | ἔδωκεν m. DΔ |
13 ἀπὶ γαγον m. **S***ACLgrs¹¹ | nach ἀπὶ γ. add αὐτόν m. AC³
Lgrs⁹ | καί αφα m. **SABL**grs ausser CD | 14 ἀποθανεῖν m. **SB**

C*^{Dsupp}LX 1. 13. 22. 33. 69. 91. 124. 209. 249. 251. 254. 346. 565. | 15 ἠκολούθεισαν | ὁ ἄλλος m. ^{8b}CLgrs¹² | ἦν γνωστός m. ⁸ACDgrs ausser B | 16 ὃς ἦν γνωστός τῷ ἀρχιερεῖ m. ⁸AC²Dsupplgrs¹¹ |

Bl 239 v Joh 18,16—22

Tinte gegen oben zu lie und dort ausgelaufen. — Joh 18,17 τῷ πέτρῳ nach θυραρός m. ⁸AC³Dsuppgrs¹¹ | 18 ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ πέτρος m. ADsuppgrs¹² | 19 ἐπ[ι]ρώτησεν | 20 οἱ ὁ v. ἰησοῦς m. ⁸*u.^cBDsuppL | st λελ. hat ἐλάλησα m. C³Dsupplgrs¹⁰ | ἐν συναγωγῇ m. ⁸ABCDsuppLgrs⁵ | st πάντοτε hat πάντες m. ⁸ABC*LXΠ | 21 ἐρωτᾷς m. ⁸ABC*LXYΠ² 33. /20. | ἐπερώτησον m. AC³Dsuppgrs⁵ 33. | 22 εἰς τῶν ὑπηρετῶν παρεστώς, vgl. AC³Dsuppgrs¹¹ |

Bl 240 r Joh 18,23—ζ ο

Sp a 8 v oben i. Hd. — 13 Omegastrich in o sec i. Hd. — Joh 18,23 οἱ ὁ v. ἰησοῦς m. BC*L 471. 481. | 24 ἀπέστειλεν οὖν m. BC*LXΔΠ² 1. 33. 565. | 25 οἱ οὖν nach ἡρνήσατο m. ⁸ABC*DsuppHLSUXΠ | 26 συγγενίς m. ⁸Δ | εἶδον m. ABDsuppgrs⁹ | 27 hat ὁ v. πέτρος m. ⁸C²grs⁶ | 28 ἄγουσιν οὖν m. ⁸ABCDsupplgrs ausser LMU | πρῶτα m. Egrs⁷ | ἀλλά ohne ἵνα m. ⁸ABC*DsuppΔ 1. 565. | 29 πειλάτος m. ABC | οἱ ἔξω m. AC³Dsuppgrs¹¹ | οἱ πρὸς αὐτοὺς | st φησὶν hat εἶπεν m. AC³Dsuppgrs¹² | nach φέρετε hat κατὰ m. ⁸aACDsuppLXgrs ausser ⁸*B | 30 εἶπον m. ADsuppgrs ausser ⁸BC | κακοποιός m. AC³Dsuppgrs¹⁴ |

Bl 240 v Joh 18,30—36

Sp a 7 ο oben Hd a. — Joh 18,31 πειλάτος m. ABCDsupp | ὁ v. πειλ. m. ⁸AC³DsupplLXY087.grs¹¹ | add αὐτόν nach κρίνατε m. ⁸aBCDsuppLXYgrs¹¹ | st οὖν hat δέ m. ADsuppKUII 087. 1. | v. ἀποκτεῖναι add τινα | 32 ἤμελλεν m. ⁸ABCDsuppgrs ausser KLSII | 33 πάλιν nach εἰς τὸ πραιτώριον m. ⁸Agrs¹⁰ | πιλᾶτος m. ⁸grs ausser ABCDsupp | 34 ἀπεκρίνατο m. ADsuppΠ 087. 1. 33. 157. 299. 565. | nach ἀπεκρ. οἱ αὐτῷ m. ABC*DsuppLMUXYΠ 1. 33. 157. 249. 299. 489. 565. /63. | hat ὁ v. ἰησοῦς m. ⁸ACDsuppY087.grs¹¹ | ἀφ' ἑαυτοῦ m. AC²Dsuppgrs¹⁴ | ἄλλοι σοι εἶπον m. ⁸AC³grs¹² | 35 πειλάτος m. AB*Dsupp | 36 οἱ ὁ v. ἰησοῦς m. ⁸ABCDsuppLgrs¹² | ἡ ἐμὴ βασιλεία m. ⁸Δsupp 73. 106. 124. | hat ἄν nach ὑπηρεταί m. ADsuppgrs¹² |

Bl 241 r Joh 18,36—19,2

Sp b 17 β oben Hd a. — Joh 18,37 πειλάτος m. AB*Dsupp | hat ὁ v. ἰησοῦς m. ⁸ABDsuppgrs¹⁰ | ἐγώ: 'Εγώ m. Agrs¹² | 38 πειλάτος m. AB*Dsupp | οὐδεμίαν αἰτίαν εἰρίσκω ἐν αὐτῷ m. ⁸Agrs¹¹ | 39 ἀπολύσω nach ὑμῖν pr m. Agrs⁸ 69. | βούλεσθε οὖν ohne ἵνα m. ABDsuppLXgrs ausser ⁸KUYΠ | οἱ ὑμῖν sec | 40 nach πάλιν add πάντες m. Agrs⁷⁽¹¹⁾ |

βάρ ραββάν | βάρ ραββᾶς aus Versehen, Hd a -33- | add οὗτος
v. ληστής | 19,1 ἐλάβεν u. καὶ ἐμαστίγασεν m. ABD^{supp}grs¹² |
πειλάτος m. AB*D^{supp} |

Bl 241 v Joh 19,2—8

Joh 19,3 καὶ ἵρχοντο πρὸς αὐτόν m. SBLUXAPI 13. 33. 69.
106. 124. 565. | ἐδίδουν m. AD^{supp}grs¹¹ | 4 ἐξήλθεν οὖν m. E
grs⁸ | πειλάτος m. AB*D^{supp} | ἐξῆλθε π. m. ABD^{supp}grs¹¹ | ἐν
αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὗρίσκει m. D^{supp}grs¹¹ | 5 ἐξῆλθε ὁ ἡσοῦς
m. KUIΠ 1. 106. 131. 157. 262. 565. | ἴδε m. AD^{supp}grs¹¹ | 6
εἶδον m. BEHSUGΔ | nach ἐκραύγασαν add λέγοντες m. AB
D^{supp}grs ausser SY | nach σταύρωσον sec add αὐτόν m. S^aAD^{supp}
grs¹² | πειλάτος m. AB*D^{supp} | 7 nach ἀπεκρίθησαν add αὐτῷ
m. ABD^{supp}Lgrs ausser X | nach κατὰ τὸν νόμον add ἡμῶν
m. Agrs¹¹ | θεοῦ ohne τοῦ m. S^aABD^{supp} allen grs | ἑαυτὸν vor
υἱὸν θεοῦ m. AD^{supp}grs⁹ | 8 πειλάτος m. AB*D^{supp} |

Bl 242 r Joh 19,8—15

Sp a 19 αν u. ει Hd b, weil die Schrift ausgelaufen war.
— 20 η oben Hd b, weil das erste ausgelaufen war. — 28 η
unten Hd b, weil ει ausgelaufen war. — Sp b 10 ει am Rand
Hd b, weil im Text ausgelaufen. — 12 Omegastrich in ο pr
I. Hd. — 17 λ am Schluss Hd b, weil das andere ausgelaufen
war. — 18 Omegastrich in ο sec I. Hd. — 22 α oben Hd a.
Joh 19,10 λέγει οὖν m. S^aBD^{supp}Lgrs¹² | πειλάτος m. AB*D^{supp} |
hat καὶ vor ἐξουσίαν | hat σταύρωσαι σε zuerst und nachher
ἀπολύσαι σε m. D^{supp}grs¹² | 11 hat καὶ v. ἀπεκρίθη | nach
ἀπεκρ. om αὐτῷ m. Agrs¹² | hat ὁ v. ἡσοῦς m. S^aALMY²ΔΔ |
εἶχες m. Bgrs⁷ | hat κατ' ἐμοῦ nach ἐξουσίαν οὐδεμίαν m. A
grs⁸ | ἀνωθεν δεδομένη | ὁ παρὰ τοῦς m. S^aBEΔΔ 147. 330. 565.
7251. | μείζων | 12 πειλάτος m. ABD^{supp} | ἐξήτη ἀπολύσαι αὐτὸν
ὁ πειλάτος | ἐκραύγαζον m. ALMYΠ 1. 22. 69. 124. | ἑαυτὸν m.
S^aABD^{supp}Lgrs¹² | 13 πειλάτος m. ABD^{supp}065. | τούτων τῶν
(τον) λόγων m. D^{supp}grs⁷ | hat τοῦ vor βίβρατος m. Egrs⁸ |
st γαββαθᾶ hat χερβαθᾶ oder χαρβαθᾶ | 14 st ὦρα ἦν hat
ἦρα δέ m. Egrs⁶ | ὥς m. S^aABLgrs⁹ | ἔκτη m. S^aABgrs¹¹ | 15
οἱ δὲ ἐκραύγαζον m. D^{supp}KUIΠ 489. |

Bl 242 v Joh 19,15—21

Sp b 2 το st τον aus Versehen. — 21 μ oben Hd a. —
Joh 19,15 πειλάτος m. S | 16 αὐτὸν αὐτοῖς m. ABD^{supp}L065.
grs¹² | παρέλαβον δὲ τὸν ἡσοῦν m. A065.grs⁸ | add sodann
καὶ ἡγάγον m. D^{supp}065.grs⁹ | 17 st ἑαυτῷ hat ἑαυτοῦ m. A
UY065. | ὃς λέγεται m. D^{supp}065.grs⁹ | γολγοθᾶ m. diesem
Akzent m. KΓΔΠ | 19 πειλάτος m. AB*D^{supp}065. | ἐπέθηκεν
m. AKΠ | 20 ὁ τύπος τῆς πόλεως m. S^aABD^{supp}L065.grs¹¹ |
ἐβραϊστί, ἐλληνιστί, ῥωμαϊστί, in dieser Reihenfolge m. AD^{supp}
065.grs¹⁰ | 21 πειλάτῳ m. ABD^{supp}065. |

Bl 243 r Joh 19,21—26

Oben rechts auf der Seite ein ϑ in Tusche. — Sp a 9 π oben 1. Hd. — 17 Omegastrich in o 1. Hd. — Joh 19,21 εἰμι v. τῶν ἰουδαίων m. $\mathfrak{N}AD^{\text{supp}}065$. grs ausser BLX | 22 πελᾶτος m. AB* D^{supp} | γέγραφα 1. Hd verbesserte γέγραφα | 23 τέσσαρα m. $\mathfrak{N}ALM$ | καὶ τὸν χιτῶνα m. $\mathfrak{N}^eABD^{\text{supp}}L065$. / 1353. grs¹¹ | ἄραρος m. $\mathfrak{N}AD^{\text{supp}}L065$. / 1353. grs¹¹ | 24 εἶπον m. AB $D^{\text{supp}}065$. / 1353. grs ausser $\mathfrak{N}LX$ | nach πληρωθῇ add ἡ λέγουσα m. $AD^{\text{supp}}L065$. / 1353. grs ausser $\mathfrak{N}B$ | 25 μαρία pr m. $ABD^{\text{supp}}L$ / 1353. grs ausser $\mathfrak{N}\Pi^2$ | μαρία sec m. $ABD^{\text{supp}}L$ / 1353. grs ausser $\mathfrak{N}L\Pi^2$ | 26 ὁ ἰησοῦς | nach μητέρα add αὐτοῦ |

Bl 243 v Joh 19,26—33

Sp a 7 am Rand Hd a ἡμέ als Lesart st ὦ[ρας]. — 24 α oben 1. Hd. — Sp b Omegastrich in o pr 1. Hd. — Joh 19,26 v. λέγει add ὁ ἰησοῦς | nach μητρί add αὐτοῦ m. $AD^{\text{supp}}\text{grs}^{10}$ | ἰδού m. $\mathfrak{N}AL\text{grs}^8$ | 27 ἴδε m. $\mathfrak{N}BL$ / 1353. | st ὥρας hat Hd a ἡμέρας m. AE^{*vid} | ὁ μαθητῆς αὐτῆν m. $ABL\text{grs}^{10}$ | 28 εἰδὼς ὁ ἰησοῦς m. $\mathfrak{N}AD^{\text{supp}}L\text{grs}^5$ | hat ἤδη nach πάντα m. $\mathfrak{N}\text{grs}^8$ | nach τετέλεσται add περὶ αὐτοῦ m. M^{wg} (U τὰ π. αὐ.) | st τελειωθῇ hat πληρωθῇ m. $\mathfrak{N}D^{\text{supp}}$ 1. 13. 69. 124. 346. / 184. | 29 σκευὸς οὖν m. $D^{\text{supp}}\text{grs}^{11}$ | σπόνγον | οἱ δὲ πλήσαντες σπ. τοῦ ὄξους m. $AD^{\text{supp}}\text{grs}^{11}$ | v. ὑσσώπου add μετὰ χολῆς καὶ (μετὰ χολῆς m. 13. 16. 61rd. 69. 124.) | nach περιθέντες add καλάρω | 30 nach ὄξος add ὁ ἰησοῦς m. $\mathfrak{N}^eA(B)D^{\text{supp}}L\text{grs}^{11}$ | 31 hat ἐπεὶ παρασκευῇ ἦν nach ἐν τῷ σαββάτῳ m. $AD^{\text{supp}}\text{grs}^{10}$ | ἡ ἡμέρα m. $BD^{\text{supp}}L\text{grs}^{10}$ | πιλάτον m. $\mathfrak{N}B^3L\text{grs}$ ausser AB* D^{supp} 32 ἄλ[λ]ου ὁμοίως τοῦ [so!]συνσταυρωθέντων | 33 ἰδὼν m. $\mathfrak{N}^eD^{\text{supp}}KMX\Upsilon\Pi^*$ | αὐτὸν ἤδη m. $\mathfrak{N}AD^{\text{supp}}\text{grs}^{12}$ |

Bl 244 r Joh 19,34—40

Oben auf der Seite $\lambda\alpha$ sp Hd. — Sp a 1 Omegastrich in o 1. Hd. — Sp b 21 Omegastrich in o 1. Hd. — Joh 19,34 ἀλλά m. D^{supp} | εὐθύς ἐξήλθεν m. $AD^{\text{supp}}\text{grs}^{10}$ | εὐθύς m. $\mathfrak{N}ABL\text{grs}^7$ | 35 ἑωρακώς m. $\mathfrak{N}ABL\text{grs}^7$ | αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία m. $\mathfrak{N}ABD^{\text{supp}}LMX\Gamma\Pi$ | καὶ ἐκεῖνος m. BY 1. 239. 299. | καὶ ὑμεῖς m. $\mathfrak{N}ABD^{\text{supp}}L\text{grs}^6$ | πιστεύσητε m. $\mathfrak{N}^aAD^{\text{supp}}L\text{grs}^{13}$ | 36 αὐτοῦ ohne ἀπ' m. $ABD^{\text{supp}}L\text{grs}$ ausser $\mathfrak{N}\Gamma$ | 38 δέ m. $\mathfrak{N}ABD^{\text{supp}}HL\Pi^2$ 1. 69. | πιλάτον m. $\mathfrak{N}B^3L\text{grs}$ ausser AB* D^{supp} | hat ὁ v. ἰωσήφ m. $AHSY\Gamma\Delta\Delta$ | hat ὁ v. ἀπό m. $\mathfrak{N}\text{grs}^{13}$ | ἄρμαθίας m. Π | πιλάτος m. $\mathfrak{N}B^3L\text{grs}$ ausser $\mathfrak{N}B^*D^{\text{supp}}$ | st ἦλθεν hat ἀπῆλθεν | ἦρεν m. $\mathfrak{N}^eBD^{\text{supp}}\text{grs}$ ausser $\mathfrak{N}^a$ | st αὐτὸν hat τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ m. $D^{\text{supp}}\text{grs}^{11}$ | 39 st αὐτόν hat τὸν ἰησοῦν m. $\mathfrak{N}D^{\text{supp}}\text{grs}^{10}$ | ὥς m. $\mathfrak{N}BD^{\text{supp}}L\text{grs}^{10}$ |

Bl 244 v Joh 19,40—20,4

Sp a 5 om ἔθος aus Versehen. — 27 aus Versehen τω st των (vielleicht τω in Vorlage.) — Joh 19,40 st ἔδησαν hat

ἐνείλησαν | hat ἐν v. ὀθονίοις m. AD^{supp}grs¹⁰ | 41 st οὐδέπω
 hat οὐδέποτε m. /184. | ἐτέθη m. AD^{supp}Lgrs¹² | 20,1 μαρία m.
 BD^{supp}grs ausser **AL** | μνημῖον u. μνημίου 2 μνημίου

Bl 245 r Joh 20,4—12

Sp a 9 ου aus Versehen zweimal. — 18 ε pr zuerst i aber
 sofort in ε verbessert. — Joh 20,4 τάχειον m. **AB*EGLXA**
 477. | μνημῖον | 5 hat κείμενα vor τὰ ὀθόνια m. BD^{supp}Lgrs¹⁰
 6 ἔρχεται οὖν m. AD^{supp}grs¹¹ | μνημεῖον hier 8 μνημεῖον hier
 εἶδεν m. **ABgrs**¹⁰ | 10 ἐαυτοῦς m. **AD^{supp}grs**¹³ | 11 μαρία
 m. ABD^{supp}LXgrs ausser **050**. | εἰστίκει m. B²D^{supp}grs⁹
 πρὸς τῷ μνημ[ε]ῖω m. ABD^{supp}Lgrs⁵ | ἔξα nach κλαίουσα m.
 D^{supp}Lgrs¹⁰ | μνημεῖον hier (εἶον) |

Bl 245 v Joh 20,12—16

245 v wegen schlechten Pergaments sehr weitläufig, 246 r
 sehr gedrängt geschrieben. — Joh 20,13 hat καὶ v. λέγουσιν m.
 ABD^{supp}L**050**.grs ausser **Σ** | st οἶδα hat οἶδαμεν. 14 ταῦτα ohne
 καὶ oder δέ m. **ABDSXΠ** 1. 33. 157. 489. 565. | om ὁ v. ἰησοῦς
 m. **ABDLgrs**¹⁰ | 15 ὁ v. ἰησοῦς m. AD**050**.grs¹¹ | hat ἔδικας
 αὐτόν m. **ABDLgrs**⁷ | 16 om ὁ v. ἰησοῦς m. BDL**050**. μαρία
 m. ADgrs¹⁰ | nach στραφεῖσα add δέ m. **SDΠ**² |

Bl 246 r Joh 20,16—22

Sp b 3 ἡ st οι. — 26,27 aus Versehen του τουτο. — Joh
 20,16 ἐβ[υ]ραῖσι m. **BDLXΔΠ050**. 33. 42. 71. 157. 239. 433.
 /253. | ῥαββωνί | nach διδάσκαλ.ε add καὶ προσέδραμ[μ]εν
 ἄψασθα[ε], αὐτοῦ | 17 hat ὁ v. ἰησοῦς m. **AGrs**¹¹ | nach πατέρα
 pr add μου m. AL**050**.grs¹¹ | hat δέ nach πορεύου m. **Σ***u.^{eb}B
 grs¹¹ | hat μου nach ἀδελφούς m. **Σ^eABL050**.grs ausser **Σ*D** |
 18 μαρία m. ADgrs¹¹ | ἀπαγγέλλουσα m. **SDLgrs**⁶ | ἐόρ- m.
078.grs⁷ | 19 τῶν σαββάτων m. Dgrs¹¹ | nach μαθηταί add
 συνηγμένοι m. Lgrs¹¹ | τῶν φόβων | hat ὁ v. ἰησοῦς m. **ΣA**
 BLgrs¹¹ | 20 ἔδειξεν αὐτοῖς u. πλευράν αὐτοῦ m. Lgrs¹¹ | om
 καὶ v. τὰς χεῖρας m. **SDL078**.grs¹¹ | 21 hat ὁ ἰησοῦς v. πάλιν
 m. AB**078**.grs¹⁰ | πέμτω m. **Σ^{eb}ABD²078**.grs¹⁰ |

Bl 246 v Joh 20,22—27

Joh 20,23 ἂν zweimal m. **ΣBL050.078**.grs¹³ | ἀφίενται m.
 B³**078**.grs¹⁰ | 24 hat ὁ v. ἰησοῦς m. AL**050.078**.grs¹¹ | 25 ἐορά-
 καμεν m. B³L**078**.grs⁵ | τὸν δάκτυλόν μου m. AB**078**.grs¹⁰ |
 εἰς τὸν τόπον τῶν ἡλων m. A**078**. 47. 56. 58. 97**. | hat μου
 nach τὴν χεῖρα m. A**078**.grs¹² | 26 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ m. AB
 CDL**078**.grs¹² | om καὶ quart | st εἶπεν hat λέγει αὐτοῖς m.
 235. 251. 472. 477. |

Bl 247 r Joh 20,27—21,3

Sp b 9 ο oben Hd a. — Joh 20,28 om καὶ v. ἀπεκρίθη m.
 m. **ΣBC*DGLX** | om ὁ v. θωμᾶς m. ABCDgrs⁵ | 29 ἐόρακας

m. Lgrs⁸ | hat με ohne θωμᾶ m. **ABCD** allen grs | 30 hat αὐτοῦ nach μαθητῶν m. **SCDL**grs⁷ | 31 πιστεύετε m. **S*B** | om ó v. ἰησοῦς m. **ABCDL**grs¹² | hat ζωήν ohne αἰώνιον m. **ABC**³grs¹² | 21,1 πάλιν nach ἐφανερώσεν m. **ABCL**grs¹¹ | hat ó v. ἰησοῦς m. **AL**grs¹¹ | om αὐτοῦ nach μαθηταῖς m. **ABCL**grs⁶ | 2 οἱ τοῦ ζεβεδαίου υἱοί m. **C** | 3 nach ἐξήλθον add οὖν m. **SG** LXII² 157. | ἐνέβησαν m. **ABCDL**grs¹¹ | om εὐθύς nach πλοῖον m. **BC*DLXΔ** 1. 33. 69. 565. |

Bl 247 v Joh 21,3—9

Unten drei Zeilen Grusinisch. — Sp b 15 Omegastrich in o pr Hd b. — 19 Omegastrich in o Hd b. — Joh 21,4 γενομένης m. **SC**²Dgrs¹² | hat ó v. ἰησοῦς m. Lgrs¹⁰ | ἐπὶ τὸν m. **ADLMUX** 33. | ἰδεῖσαν m. **ABCD**grs¹² | 5 hat ó v. ἰησοῦς m. **A**²CDLgrs ausser **SB** | προσφάγιον m. **SBCL**grs ausser **AD** | 6 ó δὲ εἶπεν αὐτοῖς m. **S^{ca}ABCDL**grs¹² | nach ἔβαλον οὖν add αὐτό | setzt das zweite αὐτό nach ἐλκύσαι m. **Π** 1. 127. 157. 254. 482. 489. 565. | ἰσχυον m. **BCDΛΠ** 1. 27. 33. 124. 262. | 8 ἀλλ' m. **DL**grs¹³ |

Bl 248 r Joh 21,9—16

Sp a 13,14 aus Versehen μ zweimal. — Sp b 10 α oben i. Hd. — 22,23 aus Versehen nach τ ein α ausgelassen. — Joh 21,10 ἀπό m. **ABC**grs ausser **DL** | 11 ἀνέβη m. **ABCD**grs¹³ | add οὖν m. **SBCLXΠ**² 1. 22. 33. 565. | εἰς τὴν γῆν m. **ABCLPXΔΠ** 33. 42. 78. 239. 299. 482. 489. / 251. | μεγάλων ἰχθύων m. **ADGLXΔ** 1. 33. 565. / 253. | 12 οὐδεὶς δέ m. **ADL**grs¹² | 13 add οὖν nach ἔρχεται m. **Agrs**¹¹ | hat ó v. ἰησοῦς m. **AL**grs¹² | 14 hat δέ nach τοῦτο m. **GLX** 33. | hat ó v. ἰησοῦς m. **AL**grs¹¹ | om αὐτοῦ nach μαθηταῖς m. **ABCL** 1. 22. 33. 53. 122. 157. 489. | 15 ἰωνᾶ m. **AC**²u. ³grs¹² | πλέον m. **BCDLSXΛ** 33. 122. | ἀρνία m. **ABC**²grs¹² | 16 πάλιν v λέγει αὐτῷ m. **SC** | ἰωνᾶ m. **AC**²u. ³grs¹² |

Bl 248 v Joh 21,16—20

Joh 21,16 πρόβατα m. **AD**grs¹² | 17 ἰωνᾶ m. **AC**²u. ³grs¹² | hat καὶ v. λέγει sec m. **BCD**grs ausser **A** | hat λέγει sec m. **ADX** 1. 33. 565. | πάντα σύ m. **BC*D** 33. | nach λέγει αὐτῷ tert hat ó ἰησοῦς m. **Agrs**¹² | πρόβατα m. **SD**grs¹¹ | 18 ἄλλος m. **ABC***grs¹¹ | hat σε v. ζῶς. m. **AD**grs¹² | ζώσει m. **ABC***grs¹¹ | σὺ οὐ m. **D**² | 19 st εἶπεν hat ἔλεγεν m. 1. | 20 nach ἐπιστραφεὶς add δέ m. **SD**grs¹² | om αὐτῷ nach καὶ εἶπεν m. **ABX**grs ausser **SCD** |

Bl 249 r Joh 21,20—25

Sp a 19 ε pr zuerst ι aber sofort in ε verbessert. — 24 α. oben i. Hd. — Sp b 8 ι i. Hd, weil das erste ι undeutlich. —

Joh 21,21 nach τοῦτον om οὖν m. Agrs¹² | 22 ἀκούσθαι μοι m. C²grs¹² | 23 hat οὗτος nach ὁ λόγος m. Agrs¹² | καὶ οὐκ εἶπεν m. ADgrs ausser **BC** | nach ἔρχομαι add τί πρός σε m. **8^a**ABC(D)grs¹² | 24 hat ὁ vor καὶ γράψαις m. **8^a** 4. 33. 69. 122^{**}. 124. / 253. | ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ m. **8^a**AC³grs¹² | 25 hat diesen Vers m. **8^a**ABCDgrs¹² | ὅσα m. AC²Dgrs¹¹ | οὐδ' m. **8**BDΔ | χωρῖσαι m. AC²Dgrs ausser **8^a**BC | am Schluss ἀμήν m. Egrs¹¹ |

Unterschrift εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην m. **8^a**ACESΔΔ 22. 33.



Die Kirche des hl. Kerykos u. d. hl. Julitta, S. 505—513.

Phot. von Iermakow Tiflis.



Georgskreuz, entnommen mit Genehmigung der Praesidentin der Kais. Mosk. Archeol. Gesell. Gräfin Uwarow dem Werk Матеріалы по Археологiи Кавказа.

Выпускъ 8. Москва 1904. s o. S. 564—569.

СѢВѢДѢЮЩЕ **О** **Е**
 ДЕСИОНЕИИШ **ТНѢ** **Е**
 ИШНДЕГШМЕ **Е**
 ИОНІВІРІАККАН **Е**
 СѢВѢДѢЮЩЕ **О**
 ДЕЛУЧІОИИШ **А**
 АУЧІОИИШ **Ч**
 ЧОС. ЧІНАБЕЛ **А**
 ЕЧЕЧІШНД, ЧО **А**
 АЮЛУСЧІШН **А**
 ІНКАРІАККАН **Д**
 НІНЧІОНДЕГО **Е**
 ИШНОНІНІНД **Ч**
 ІГІРІОТІДІАФ **Е**
 БОИОНІАРЕДІ **О**
 ІКАНІАУЧІШН **О**
 ІКАӨНІМЕНОУДЕ **О**
 ІКАУЧІОУЕШІВНІ **Д**
 ІКАТОСІАКЕСЧІ **ТНѢ** **О**
 ДЕНПРОСАУЛОУ **Ч**

ГЕН. ЕЛЕНА УТО НА
 ИГЕ ПОИГТНА ИГ
 ТОС ОУИГЕДУНА
 ИНС. Ш. ОГАР'НРШД
 ИЕИГ НСЕФОКИТО
 КАУ ИТШН ИШАННН
 РШ ИДШСАУТО НА
 НЛ ИДРАДИИИОН
 СЕН ИИИИОИ: ИИ
 ИИ' СУНЕТИРЕИ
 КАУ УТОИ ИИИИГО
 ИЛЕ УСАСАУТОУ
 ИИ: ПОЛАНПОРН.
 ДА ИИИИДЕШСАУ
 КАФ ТОУНИГОУЕН:
 ИА ГЕНОМЕНИС
 ИЪК. ДЕНМЕРАСЕ
 ИИНСЕН: УИИИ РОУ:

ΠΟΙΠ	ΟΥΣΑΜΕΝΑΥΤΟ
ΓΑΙ	ΥΛΕΓΟΝΤΟΣ Ο
ΙΣ:	ΤΙ ΕΓΩ ΓΑΤΑΛΥ
ΤΟΜ	ΣΩΤΟΝΝΑΙΩΝΤΟ
ΤΟΥ	ΥΤΟΝ ΤΟΝ ΑΕΙΡ
ΕΣΩ	ΟΠΟΙ ΤΟΝ ΙΓΑΙ ΔΙΑ
ΤΟΥ	ΤΡΙΩΝΗΜΕΡΩΝ ΔΙ
ΙΔΙΗΝ	ΛΟΝ ΑΕΙΡΩΠΟΙ
ΙΟΣ	ΗΤΩΝ ΟΙ ΓΟΔΩΜ
ΑΡΕ	ΗΣΩ ΙΓΑΙ ΟΥΔΕΟ
ΙΕΝ	ΥΤΩΣ ΙΣΗΝΗΜΑ
ΙΩΣ:	ΡΤΥΡΙΑ ΑΥΤΩΝ:
Σ ΙΓΑΙ	ΙΓΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣ Ο ΑΡ
ΕΔΡΙ	ΑΙ ΕΡΕΥΣ ΕΙΣ Τ
ΙΓΑ	ΟΜΕΣΙΩΝ ΕΠΗΡ
ΤΥ	ΩΤΗΣ ΕΝ ΤΟΝ ΙΝ
ΓΩΣΟΥ	ΛΕΓΩΝ: ΟΥ ΙΓΑΙ
ΠΟΥ	ΟΙ ΓΡΗΝΗ ΟΥΔΕΝ
ΟΛΛ	ΤΙΟΥ ΤΟΙΣ ΟΥ
ΜΑΡ	ΙΓΑΤΑΜΑΡ ΤΥ
ΑΤΟΥ	ΡΟΣΙΝ:

24 ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΔΗΛΗΣΑΝΤΟΣ ΥΪΟΥ
 25 ΝΑΣΛΕΓΟΥΣΑ· ΣΥΝΑ
 26 ΑΡΗΤΑΙ ΜΟΙΟΤΙ ΕΧΩ
 27 ΤΗΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΗΝ ΑΠΩΛΕΣΑ· ΠΟ
 28 ΟΥΤΩΣ ΛΕΓΩ· ΜΗΝ
 29 ΑΥΤΑΡ ΕΙΝΕΤΑΙ ΕΝΩΠΙΟ
 30 ΕΤΩΝΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.
 31 ΕΙΝΕΝ ΑΛΛΑΓΗ ΤΩ ΠΛΗΘΙ
 32 ΔΕ ΤΩΝ ΟΥΝΥΤΩΝ· ^{δε τῶν οὐνυτῶν} ΑΓΓΕΛΟΝ ΕΤΩΝΑΓΓΕΛΙΟΥ·
 33 ΟΥΚ ΕΙΝΕΝ ΔΕ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ
 34 ΕΙΝΕΝ ΔΕ ΟΥΤΟΥΣ,
 35 ΑΥΤΑΙ ΕΠΙΣΕΝΟΝ ΕΝ ΤΩ
 36 ΡΟΣΑΥΤΩΝ ΤΩ ΠΡ
 37 ΠΕΡΔΟΣ ΜΟΙ ΤΟ ΟΥΝ
 38 ΕΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΚΛΕΡΟΣ
 39 ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ· ΚΑΙ ΔΙΗ
 40 ΛΕΝΑΥΤΟΙΣ ΤΟΝ ΚΙΩ·
 41 ΚΑΙ ΟΥΝ ΕΤΟΥ ΠΟΛΑΣ
 42 ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΓΑΓΩΝ
 43 ΑΠΑΝΤΩΝ ΕΝ ΤΕΡΟΣ
 44 ΥΪΟΥ ΑΠΕΔΥΜΙΣΕΝ
 45 ΕΙΣ ΑΥΤΩΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗ
 46 ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΕΣ ΚΟΡΝΙ

Οὐκ οἶστέ τοῦ ὅτι τα
 ρηματα τοῦ ὅτι
 ποιεῖ διατρυτο
 ὑμεῖς οὐκ οἶστέ
 εἴτε οἱ τῆς τοῦ
 ὅτι οὐκ οἶστέ
 ἄπερ ἰθὺς ἀνοίῃ
 δαίον καὶ ἐπαναυτῶ.
 οὐκ ἔστι λέγω
 ἐν ἡμῖς οἱ τῆς
 μαρτυρίας καὶ
 δαίμονες καὶ ἄνθρωποι
 ἄπερ ἰθὺς οἱ τῆς
 περ ἐγὼ δαίμων
 οὐκ οἶστέ καὶ ἄλλοι
 τῆς τοῦ πᾶντος
 καὶ ὑμεῖς ἀτίμα
 εἴτε με ἐγὼ δὲ
 οὐκ οἶστέ τὴν δο
 αμῶν ἐστὶν ὁ
 ζητῶν τὴν ἰσχύον
 ἄλλοι ἄλλοι λέγω
 ἄρ' ἔστιν ἐάν τις
 τὸν λόγον τὸν ἐλθόν
 ἐπὶ τὸν κόσμον λέγουσιν

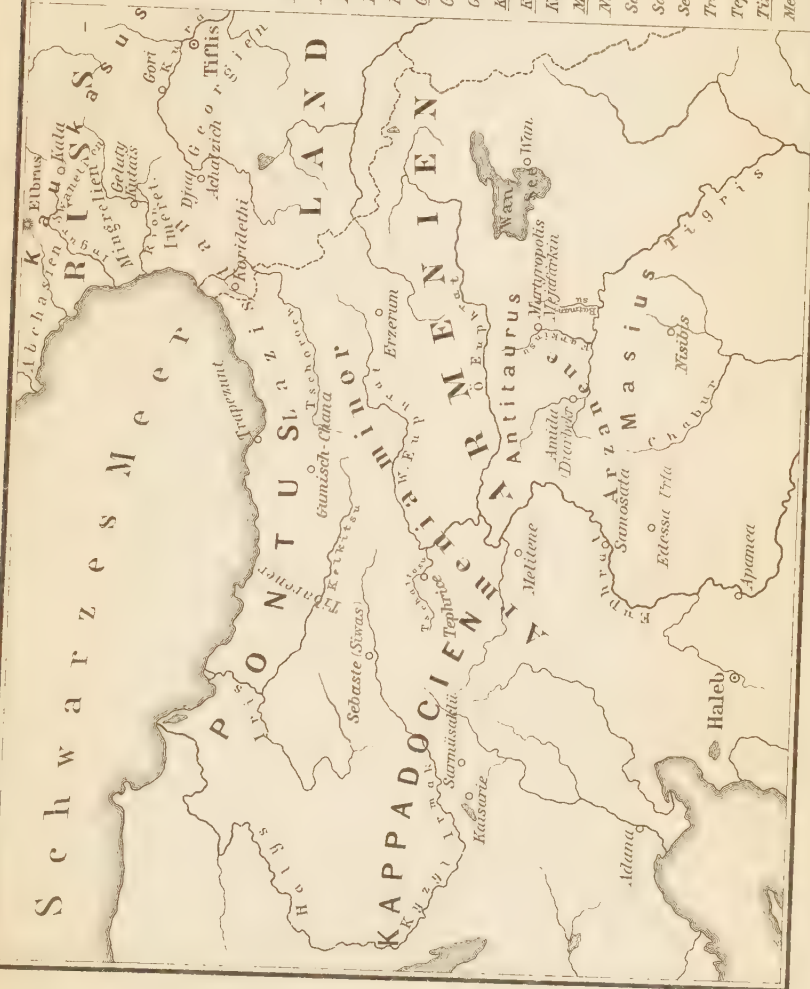
Α
 Ν
 Η
 Σ
 Γ
 Ο
 Θ
 Ν
 Ζ
 Η
 Σ
 Η
 Π
 Σ
 Α
 Ν
 Κ
 Τ
 Λ
 Α
 Γ
 Α
 Η

О ТІ О І Г Н П О У
 П: Р О С Е С Т І Н:
 Л Е Г Е І Ч У Т Ш:
 І Г Е І С У Е В А
 С Т А С Ч О А У
 Т О Н: Е І П Е М
 О П О У Е Θ Н І Г
 Н А С Ч У Т О Н І Г
 А Г Ш А У Т О Н
 А Р Ш: Л Е Г Е І
 Ч У Т Н І С: М А
 Р І А С Т Р А Ф
 Н С А Д Е Е І Г Е
 Н Н:

Übersichtskarte
zur Geschichte
der

**KORIDETHI
HANDSCHRIFT.**

Achalzich	S. 535
Amida	576
Apanaea	576
Djag	538 535
Edessa (Urfia) (Cod. Syr. Sin.)	576 580
Gelatz	513 517 581
Gori	517
Günisch Chana (Cod. 665 Seiten 8 92)	507 529 581
Kalla	530-569
Koridethi	513 517
Kutais	574-581
Martyropolis - Mejafärkin	576 577 580
Nisibis	572
Samosata	(Cod. N 1022) S. 2 19
Sarmisaklii	573 574
Sebasto Syrus	554 555
Trapezunt (Kl. Schr. 1801-1813)	571-573 578 579
Tephrike Divergi	518 521 522
Tiflis	
Melitene (Borsouna. Syr. 355)	



Schwarzes
Meer

UMGEBUNG von KORIDETHI.

- | | |
|--------------------------|-------------------------|
| Adarscha 564. | Ober-Tura 558. 564. |
| Ardanutsch 546 | Unter-Tura 564. |
| Artwin 545. | Madsheweng 564. |
| Budiethi Budin 560. 561. | Magara-dag 560. 561. |
| Dolis-Chana 249v. 545. | Murgul-su 549. |
| Dsanssul 549. 557. | Opisa 538. |
| Durtscha 562. | Ordschi 532. |
| Gogelethi 543. | Osmal 563. 564. 568. |
| Imerehew 545. 546. | Schogelethi 543. |
| Kamolethi 550. | Tikona Thichschiet 542. |
| Klardschet 533. | Tschahalethi 543. 550. |
| Koridethi 530. 569. | Tschoroch-su 545. 546. |

